00079967

THE
ASIATIC SOCIETY OF BOMBAY
Town Hall, Bombay.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 26 June, 2018

before the Title.

Josua Barnes S.T.B.
GRÆC. Ling. CANTABR. Prof. Reg.
An.º MDCCV.

ANACREON TEIUS, POETA LYRICUS,

Summa Cura et Diligentia, ad fidem etiam Vet. MS. *Vatican.* emendatus,

Pristino Nitori, Numerisque suis restitutus, dimidia fere parte auctus.

Aliquot nempe justis POEMATIIS, et FRAGMENTIS plurimis, ab undiquaque conquisitis

79967

Item ANACREONTIS *VITA*, *Tractatus de Lyrica Poesi*, &c.

1940

Accessere, Ornamenti loco Tres eleganter Sculptæ

Effigies { Auctoris, ANACREONTIS, Patroni, D. Ducis de MARLBOROUGH, Editoris, JOSUÆ BARNESII.

Opera et studio *JOSUÆ BARNES*, S. T. B. *Græc.* Ling. *Cantabr.* Professoris Regii.

Non siquid olim lusit Anacreon,
Delevit Ætas. Horat. Od. IV. IX. 9.

EDITIO TERTIA, auctior & emendatior.

LONDINI,
Impensis JACOBI, JOHANNIS, et PAULI KNAPTON,
MDCCXXXIV.

Q f 28

God

79967.

00079967

before the dedication

CELSISSIMUS PRINCEPS
IOHANNES DUX DE MARLBOROUGH
&c.

Illustrissimô, Invictissimoque

HEROI

D^o. JOHANNI

DUCI & COMITI

DE

MARLBOROUGH,

Marchioni de BLANDFORD,

Baroni *CHURCHILL* de SANDRIDGE et AYMOUTH,

Serenissimæ Majestati *Britanniarum* Reginæ à Consiliis Secretioribus,

Nobiliss. Ordinis *Periscelidis* Equiti, Præfecto Generali Rei *Bombardicæ*,

Primæ *Legionis* Equestris *Palatini* Satellitii *Stratego*,

Capitaneo *Generali* Regio Copiarum Terrestrium *&c.*

Galliarum et *Bavariæ* Triumphatori Fortissimo.

EPISTOLA

Celsissime Dux,

NE mireris, oro, quod *Anacreon*, Poeta Ingenii festivissimi, Ducem fortissimum intrepidus nunc accedat: Dominæ enim tuæ ANNÆ, Reginæ Optimæ, factus nuper *Subditus* fidelis, tuusque proinde *Gentilitius*, sub tutissimo Virtutis tuæ Clypeo defensari jam ambit, sub auspicatissimo tuo Vexillo militare. Mox et tua Gesta videbis aureo Plectro sonantem, tuosque in Campo *Blenamiaco* per summam Virtutem partos Triumphos.

Nec repelles, scio, quem viventem olim *Polycrates*, *Sami* Rex fortunatissimus, in sinu fovit; quem *Hipparchus*, *Athenarum* Princeps sapientissimus, honorificentissima Legatione invitavit, et *Prætoria* Navi ad se deferendum duxit. *Britanniarum* Insula *Samo* longe Nobilior; *Cantabrigia* mea, imo Tua, *Athenis* illius nequaquam cesserit. Nec *Anacreon* sibi minus jam similis, quam quum viveret; eo etiam major, quod, Tui nunc causa, Heroicæ mate-

riæ

[illegible]iæ poſſit et velit aſſurgere, prioribus ſuis levioris [illegible]menti Deliciis repudiatis; quodque à Te, maximo Heroe, ultro fuerit invitatus, in quo *Polycratem* ſimul et *Hipparchum* rurſus inveniat.

Si Poetam, ex omni parte *Mavortium*, Tuo Nomini nunc offerrem; perinde eſſet, ac ſi de Rebus Bellicis *Phormio* coram *Hannibale* tractaret. Rectius itaque, uti ſpero, *Lyricum* hunc Poetam, *Palladis*, *Paciſque* et *Muſarum* Artibus devotum, Tuis Manibus commendo; cujus Virtute bellica *Gallicus* Gigas penitus obtritus, et mox *Hiſpanicus Geryon* obterendus, proindeque Pax toti Mundo comparanda. Quin *Alexander* ille Magnus à bellicoſiſſimi Poetæ *Homeri* Tuba flagrantius ad *Martem* accendebatur; verum ad illuſtrioris tuæ Virtutis exemplum, mollis hactenus & effœminatus noſter Poeta, omnem nunc induit *Enyalium*, et Totum hinc illi ſpirant Præcordia *Martem.* Lyræ tamen illecebras etiam *Achilli*, fortiſſimo Heroi, placuiſſe tradit *Homerus:* ad *Anacreontis* Lyram, gravioribus

nunc nervis auctam, Tua Gesta cantare, mox ad hujus Epistolæ finem Nos ipsi aggredimur,

Tua Fortitudo Comitem *Talardum*, *Galliarum* Mareschallum, Captivum in *Angliam* duxit, *Bavarumque* Ducem suo Imperatori et Socero rebellem profligavit; unde uno demum ictu *Romanum* Imperium ab imminenti Exitio redemisti; *Britannias* nostras Honore auxisti et Triumphis; *Gallias* et *Hispanias* pariter concussisti; *Hollandiam* et *Portugalliam* animasti; totum denique terrarum Orbem obstupefecisti simul et obligasti.

Serenissima nostra et Invictissima Regina ANNA, Optima et Liberalissima Virtutis omnigenæ Arbitra, in Celsitudinem Tuam, suo licet fulmine et apparatu bellico instructam, infinita Præmia cumulavit; quod illius Donis, proprio *Marte*, sis usus, et Milites suos Tuo Animo inspiraveris. Tibi Prætor et Senatus *Londinensis* amplissima dedit Observantiæ suæ indicia: Tibi Senatus *Anglicanus*, quod Gentem nostram *Gallis* et olim for-

 midatam,

midatam, nunc etiam in conspectu bellicosissimorum *Germaniæ* populorum, magis adhuc formidandam dederis, Veterumque *Anglicorum* Regum super iis triumphos in mentem revocaveris, æternos honores Meritisque tuis dignos decrevit. Quare et Tibi quoque Magni Regis *EDVARDI* III. Principisque *Nigri* Historiographus, cum suo *Anacreonte*, se pariter totum dicat, consecratque; quum ex animo fuerit

Celsitudinis Vestræ,

Virtutisque *Heroicæ*,

Devotissimus *Cultor*, et

Humillimus *Cliens*,

Dat. ex Ædibus nostris
Hemmingfordiæ Abbat.
prope St. Ivon. Huntingdoniens. *Comitat.*
Martii 26. 1705.

JOSUA BARNES.

Γαλατῶν τε τῶν ἐς Ἴστρον
Στόνος αἰνὸς ἐμπεσόντων,
Βαρβάρων τ' ἀποστατούντων·
Σκέδασις, φυγή τ' ἀεικής.
Βλεναμήϊου φορεῦμαι
Πεδίοιο παρ γεφύρας,
Ἵνα Φλανδρίων φέριστοι,
Ἵνα τε πρόμοι Βρεταννῶν·
Ὁ μὲν Εὐγένης δαΐφρων,
Λοδοβῖκος ἐκ Βαδῆνος,
Ὅ, τε Μαρλβόρειος Ἄγγλων
Μεγαλητόρων Στράταρχος,
Πολέμου τριπλῆν ἔθηκαν
Ζαμενεστάτην θύελλαν.
Ἀετοὶ δὲ καὶ Λέοντες
Βρεταννῶν τε, Φλανδρίων τε,
Κατὰ Λειρίων βοῶσι
Μάλα καλλίνικον αὐδήν·
Ἀνὰ δ' ἐξέβωσεν Ἀὴρ
Ὑπὸ πυρπνόων βελέμνων,
Στεροπήν τε καὶ κεραυνὸν
Στομάτοσφιν ἐξεμεύντων·
Μετὰ μίγνυται δὲ κλαγγὴ
Τυμπάνων τε βυρσονώτων,
Μελέων τε χαλκοφώνων,
Χρεμετισμάτων δέ θ' ἵππων,
Ἀνέρων τ' ἀποφθαρέντων,
Ἐπινίκιόν τε δρώντων.

Ὁ δὲ

" Gemitusque *Gallicorum*
" Gravi[illegible]cidentium *Istro*;
" *Bavar*[illegible]belliumque
" Fugâ, dissipante *Marte*.
" *Blenameïas* feror nunc
" Acies per et phalangas;
" Ubi *Flandrici* Dynastæ,
" Ubi Principes *Britanni*.
" Viden', *Eugenes* ut Heros,
" *Ludovicus* ut *Badenus*,
" Ut et ille *Marlboræus*,
" Acie decorus *Angla*,
" Triplicem necis dederunt
" Gravidam malis procellam!
" *Aquilæ* sed et *Leones*,
" *Alemannici*que et *Angli*,
" Mala *Liliis* minantur,
" Fremitu potentiori.
" Sed et ipse clamat Aër,
" *Reboante* machinarum,
" Strepitu, fragore magno,
" Nebulam ignis evomentûm:
" Quibus adde tympanorum
" *Cybeleïum* tumultum,
" Querulam tubæque vocem,
" Fremitum simulque equorum,
" Hominumque decidentûm,
" Superantiumque bello.

Ὁ δὲ Μαρλϐόρειος, ΑΝΝΗΣ
Βασιληΐδος στρατηγὸς,
Ἀνεμοστρόφῳ θυέλλῃ
Ἶσος ὢν, ἐμαίνετ' ἔγχει·
Παρὰ δ' αἰνετῶς ἔθυνον
Κρατερόφρονες Βρεταννοί.
Παρ' ὅτοισι δῖα Νίκη
Πολύχρυσα πῆλεν ὅπλα·
Στέφανον δ' ἄρηρε λαμπρὸν
Κεκαλῆφι Μαρλϐορείῃ.
Πρὸ δὲ τοῖο δείν' ἔθυνον
Βλοσυρῶψ ὅμιλος Ἄρευς,
Φόϐος αἰνὸς, ἠδὲ Δεῖμος,
Ἔριδός τε βλέμμα λυγρόν.
Στυγερὸς γὰρ οἷος ἀστὴρ,
Ἐν ὀπωριναῖσιν ὥραις,
Κακόν ἐστι σῆμα θνητοῖς·
Γαλάταισι τοῖος ἥρως
Πυρόεντ' ἔλαμψε χαλκῷ,
Φοϐερώτερος Δράκοντος.
Ὁ μέγας δ', ὁ κλεινὸς αὐτὸς,
Γαλατῶν πρόμος Τάλαρδος,
Στεφανηφόροιο πίπτων
Παρὰ ποσσὶ Μαρλϐόροιο,
Ὄνομ' ΑΝΝΙΚΟΝ προτείνας,
Βίον εἷλεν ἀντὶ Νίκης·
Λεόπολδος αὐτοκράτωρ,
Ὑπὸ Μαρλϐόρου σαωθεὶς,

" Ubi *Marlboræus*, altæ
" Celerum Tribunus ANNÆ,
" *Aquilonis* procellæ
" Similis, furebat enſe;
" Laterique perfurebant
" Animo bono *Britanni.*
" Prope quos decora *Nice*
" Quatiebat arma pulchra,
" Capitique *Marlboræo*
" Dabat inclytam coronam.
" Faciem ſed ante *Terror*,
" Metuendus & furebat,
" Genus acre *Martis*, *Horror*,
" Rabiemque *Rixa* ſpargens.
" Rutilumque quale ſydus,
" Ubi ſicca torret æſtas,
" Mala fert, necemque terris:
" Ita *Gallicis* micabat
" Metuendus *Anglus* heros,
" Magis horridus Dracone.
" Sed atrox, cruentus ille
" Comes atque Dux, *Talardus*,
" Redimita procidebat
" Statim ad ora *Marlboræa*,
" Per et alma nomina ANNÆ,
" Sibi repperit ſalutem.
" *Leopoldus* Imperator,
" Ducis arte liberatus,

" Populum

Κράτος ἀμφέπει Βρεταννῶν·
Σκυθικὸς δ' ἄφαρ τύραννος.
Ἄγαταί τε καὶ τέθηπε,
Τὸν ὅλον παρόντα Κόσμον
Ὑπὸ χερσὶ τῆς ἀνάσσης
Κατακοιρανεῖσθαι ΑΝΝΗΣ.

Οὐ πάντα γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλαί,
Ἢν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον.
Menander.

Dignum laude virum Musa vetat mori.
Horat.

Sint Mœcenates, *non deerunt*, Flacce
Marones.

Absque vate clauda virtus, mancaque
Orbis Gloria.

" Populum ſovet *Britannum.*
" *Scythicus* ſed ille *Turca*
" Metuit, ſtupetque frendens,
" Speciosus omnis Orbis
" Manibus ſub *Anglicanæ*
" Quod abhinc regatur ANNÆ.

Carmen amat, quiſquis carmine digna gerit. Ovid.

Gaudes carminibus? Carmina poſſumus
Donare, et pretium dicere muneris.
Horat. Od. IV. VIII. 11.

——— *Mihi curta rura, et*
Spiritum Graiæ *tenuem Camænæ,*
Parca *non mendax dedit, et malignum*
Spernere vulgus. Id. Od. ii. XVI. 37.

ANACREONTIS

VITA.

ARGUMENTUM.

I. ANACREON Teïus, *ex* Teo, *Urbe* Ioniæ. II. Anacreontis *Parentes*, Suidas *arguitur*. III. Anacreontis *Nobilitas*. Plato *laudatus*. *Urbes aliquot* Ioniæ. Athenienſium *Coloniæ*, *quas inter* Teos. IV. *Multorum in* Chronologia *Allucinationes*. V. *Verum tempus* Anacreontis *Natalitiis aſſignatum*. *Illius Indoles*. Ionia *pluribus magnis ingeniis clara*. *Anacreontis* Nomen quid velit. *De* Anacreonte *Juvene*, *et* Cleobulo *Infante*, *Hiſtoria*. VI. Cyri *Dux* Harpagus Teon *capit*, *Incolis alio migrantibus*. Abdera *urbs* Thraciæ *ab iis occupantur*. Anacreontis *Studia*. *Illius ſuper Amicis*, *in bello cæſis*, Epicedia *aliquot*. VII. Polycratis, Samii *Tyranni*, *Character*. VIII. *Ejuſdem Genus et Affinitas cum* Amaſi, Ægyptiorum *Rege*. IX. Polycratis *Munificentia et erga Viros excellentes Liberalitas*. Democedes *Medicus*. Anacreon *utilis* Polycrati. X. *Quinque Talenta quare remiſerit* Anacreon. *Illa Actio contra Dominam* Dacier *defenſa*. XI. Polycratis *Pietas et Liberalitas*. Amaſis, *ejuſdem exemplo et Gratia*, *Liberalis in* Græcos. Pythagoram *à* Polycrate *commendatum honorifice excipit*. XII. *Liber* Gallicus *præfert* Ariſtoteli Anacreontem. XIII. *Objectio παιδεραστίας*. *De* Cleobulo *Carmen* Anacreontis Latine *verſum*. XIV. *De* Smerdi *et illius cæſarie*. XV. *De* Bathyllo Samio. *Imaginis illius deſcriptio à Poeta*, *dein ab* Apuleio, *facta*. *Imago illius una cum* Anacreontis *in Nummo*. XVI. *De* Megiſte *Adoleſcente*. XVII. *De* Sappho *Poetria*, *et quod* Anacreonti *ſit σύγχρονος*, *etiam paulo junior*. *Sibi invicem noti*, *mutuo ſcripſerunt*. XVIII. *De* Eurypyle, *et quod uxorem ſero duxerit* Anacreon. XIX. *Objectio παιδεραστίας* plene diluitur. XX. *De* Platonico *Amore*. *De* Ptolemæo *Rege et* Galete *Puero*

formoſo

formoso et perhumano. De Amicitia Charitonis *et* Menalippi, *aliorumque, item de sacro* Epaminondæ *Manipulo.* XXI. *Hujus Vitii nemo Veterum* Anacreontem *taxavit, cum alios tamen Poetas taxent. Contrarium ex ipso Poeta evincitur.* XXII. *Ex Magnorum Virorum testimonio quare* Pindarus *φιλόχρυσος, et* Euripides *μισογύνης. Formam non laudare,* [illegible] *est, aut invidi; eidem non succumbere, probi viri.* XXIII. Anacreontis *casta Omnia; quæque illi, præter hæc, in MSto* Vaticano *tribuuntur, pejoris esse Monetæ.* Anacreon *σοφὸς dictus à* Socrate *σοφωτάτῳ. Ab* Athenæo *νήφων καὶ ἀγαθὸς,* Sobrius *et* Probus; *quod ex pluribus ipsius Poetæ locis ostenditur.* XXIV. *Quare* Anacreon *se aliorum* Genio *accommodare visus.* XXV. Anacreontis *Castitas:* Maximi Tyrii *de ea re testimonium insigne;* Æliani *etiam et* Socratis; *qui suum de Voce σοφὸς sensum explicat.* XXVI. *Instantiæ aliquot Philosophici* Anacreontis *sensus. Quare Artis* Amatoriæ *Inventor habitus, et qualis ea Ars. Objectio è* Sexto Empirico *et Pindari Scholiasta.* XXVII. *Gratus ille quidem in* Polycratem; *verum omnia ejusmodi scripta deperdita. Magnis Negotiis par* Anacreon; Polycrati *etiam erat à Consiliis.* XXVIII. *De* Polycratis *Fortuna; de Annulo ejusdem, exituque tandem infelici.* XXIX. *De Annulo plura.* XXX. Polycratis *filium Vindictam à* Dario *obtinet contra* Orœten; *quam rem, cum* Polycratis *Tragœdia,* Anacreon *scripsisse probatur.* XXXI. Anacreon *ab* Hipparcho, Atheniensium *Tyranno, invitatur: ejusdem* Hipparchi *Laus et Character.* XXXII. Anacreontis *scripta quamplurima; quorum multa interciderunt, et quorum culpâ.* XXXIII. Byzantini *Patres malæ Fidei postulantur propter hoc Veterum Poetarum excidium.* XXXIV. Anacreon *apud Veteres et vivus et mortuus in magna semper habitus æstimatione. Illius Imagines, et Nummi Varii. Pictorum et Poetarum figmenta* Anacreontis *Descriptiones, Hominibus imperitis erroris causa.* XXXV. *De Cane* Anacreontis *bella Historiola.* XXXVI. Anacreontis *Excellentia.* Stylus *plerumque simplex, aliquando sublimis; suavis etiam,* Suadæque *plenus.* XXXVII. *Paucos ille imitandos habuit, plures eosdemque magnos Imitatores.* XXXVIII. Anacreontis *Laudatores aliquot insignes.* XXXIX. Anacreontem *Hymnos scripsisse in Deos probatur.* XL. *Quoto ætatis anno, quaque* Olympiade,

Olympiade, *quoque mortis genere, extinctus* Anacreon. *Ejusdem Tumulus in* Teo, *et* Epicedia.

ANACREONTIS VITA.

ANACREON, poeta Lyricus, ex *Teo* erat oriundus, quæ Urbs et Portus *Ioniæ*, in ora literali, inter *Erythras* ad *Boream*, et *Colophonem* ad *Austrum*; de qua *Stephanus* περὶ πόλεων, Τέως, πόλις Ἰωνίας· ἔςι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ. Et *Plinius* l. v. c. 31. "Clara vero in alto *Teos* cum oppido, à *Chio* LXXXI. mil-"lia passuum, tantundem ab *Erythris*. *Strabo*, denique, "fol. 644. Τέως ἐπὶ χερρονήσῳ ἵδρυται, λιμένα ἔχουσα· ἔνθεν δ᾽ ἐςὶν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός. Non desunt, qui illi *Teium* assignant, *Paphlagoniæ* urbem, in ora maris *Euxini*, de qua *Porphyrion* in *Horatium*, "Teïon, inquit, urbem "in *Paphlagonia* esse *Sallustius* indicat, quum de sinu "*Pontico* loquitur. *Stephano*, περὶ πόλεων, Τίος dicitur." Verum qui hinc oriundum asserunt *Anacreontem* nostrum, vocum similitudine sunt decepti; quod *Anacreonta Teium* vocatum audiverint: si enim Urbem illius Patriam Τήϊον agnoscamus, Τηϊακὸς ipse omnino dicendus foret, vel à Τίος, Τιανός· quæ Vox *Gentilis* istius loci, minime autem Τήϊος. Quin Veterum fere omnium concors Opinio, certe saniorum, ἐν Τέῳ Ἀνακρέοντα γεννηθῆναι, cujus Ἐθνικὸν, Τεῖος, per Διάλυσιν, Τέϊος, et *Ionice* Τήϊος.

II. Illius quidem Parentes certo nominare, in tam multiplici Auctorum discordique varietate, id utique non leve negotium videtur; præsertim post tantum temporis intervallum, post tot etiam scriptorum ad hanc rem pertinentium naufragia; quos inter, *Chamæleon Heracleotes*, *Ponticus*, qui data opera de *Anacreonte* scripsit, non parum nobis deplorandus. Sunt igitur, qui *Anacreontem Scythini* filium vocant; nec desunt, qui *Eumeli*; patrem hi *Parthenium*, illi *Aristocritum* assignant. Ita certe *Suidas*, Ἀνακρέων, Τήϊος, Λυρικός. Σκυθίνου υἱός· οἱ δὲ, Εὐμήλου, οἱ δὲ, Παρθενίου, οἱ δὲ Ἀριςοκρίτου ἐδόξασαν. Ast Ἡρωελεγεῖον, de Novem Lyricis *Græcis*, *Parthenium* patrem, matrem *Eetiam* astruit.

Παρθενίου

Παρθενίοιο πατρὸς λιγυρὸς παῖς, Ἠετίης τε,
Ἦν ἄρα μελπόμενος Τεῖος Ἀνακρείων.
Parthenio *genitore satus Puer* Eetiaque
Magnus Anacreon Teius *est Lyricus.*

Qui *Scythinum* patrem ponunt, veteri Historia nixi videntur; inter enim Antiquiores memoratur *Scythinus* quidam, *Teius* homo, poeta Iambographus, cujus meminit *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Τέως. Ἀφ' ἧς Πρωταγόρας Τήϊος, καὶ Σκυθῖνος Ἰάμβων ποιητής, Τήϊος. *Diogenes* etiam *Laertius* in *Heraclito*, ex *Hieronymo*, dicit Σκυθῖνον, τὸν τῶν Ἰάμβων ποιητήν, *Heracliti* obscurum librum Versibus clariorem reddidisse. Meminit et *Athenæus Scythini* cujusdam *Teii* Historiographi, ex cujus Historia hæc verba laudantur, fol. 461. Ἡρακλῆς λαβὼν Εὔρυτον καὶ υἱὸν ἔκτεινε, φόρους πρήσσοντας παρ' Εὐβοέων Κυλικρῆνας ἐξεπόρθησε λῃζομένους· καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡράκλειαν, τὴν Τραχινίαν καλεομένην. In *Stobæi* etiam *Physicis*, l. 1. c. xi. fol. 21. laudatur alius ejusdem *Scythini* liber, περὶ Φύσεως. Talem sane Virum non immerito quis *Anacreontis* patrem fuisse crediderit; nec enim *Natura* minus ad γνήσιον Poetam constituendum, quam *Ars*, conferre putatur.

Τέχνη Τύχην ἔστερξε, καὶ Τύχη Τέχνην,
Se mutuo Fortuna *et* Ars *coadjuvant.*

De *Aristocrito* quoque legimus, quod Doctus homo fuerit, et Vir vere sui nominis, qui Commentario suo, De *Mileto*, innotuit, ex quo opere undecima *Parthenii* Ἐρωτικῶν Historia desumitur; quique à *Plinio* non simplici vice laudatur, nec non ab l. 1. *Apollonii Rhodii* Scholiasta. De *Eumelo* illo, et *Parthenio*, non ita multa restant dicenda, præsertim ob Historiæ illorum temporum defectum, gravemque, quam in *Teiorum* illius ætatis migratione contigisse credibile est, ἀταξίαν. *Anacreontis* enim primis temporibus, ut §. vi. mox plenius ostensuri sumus, *Teii*, urbe propria relicta, ad *Abdera* se contulerunt, *Persarum* imperium minime ferentes. Quare caveat Lector, ne *Suidæ* nimium in hac parte tribuat, qui migrationem hanc ad *Histiæi Milesii* rebellionem refert, dicens, Ἐκπεσὼν δὲ Τέω, διὰ τὴν Ἱστιαίου ἐπανάστασιν, ᾤκησεν Ἄβδηρα. Infra enim, quæ diximus, ex *Herodoto* et *Strabone* confirmabimus; nec enim, res *Histiæi* sub *Dario* contigisse (has autem sub *Cyro*) neque ad *Teon*, sed *Miletum*, pertinuisse.

 III. Hoc

III. Hoc certe constat; *Anacreontis* familiam, nobilitate, virtute, et divitiis, illustrem, et nobilissimæ omnium apud ipsos *Athenienses* familiæ proxime conjunctam, *Codridarum* scilicet, hoc est *Codri* Regis filiorum et nepotum; unde et *Soloni* cognatus Poeta noster: *Solonis* enim pater *Execestides* a *Codro* oriundus erat, et mater ipsius *Pisistrati* matris consobrina, ut *Plutarchus* ex *Heraclide Pontico*, et *Meursius* in *Solone*. Ipse quidem *Socrates* apud *Platonem* fol. 465. in Dialogo, cui titulus *Charmides*, sive de Temperantia, his verbis *Charmidem* alloquitur, Καὶ γάρ, ἦν δ' ἐγώ, καὶ δίκαιον, ὦ Χαρμίδη, διαφέρειν σε τῶν ἄλλων πᾶσι τοῖς τοιούτοις· Οὐ γὰρ οἶμαι ἄλλον οὐδένα τῶν ἐνθάδε ῥαδίως ἂν ἔχειν ἐπιδεῖξαι, ποῖαι δύο οἰκίαι συνελθοῦσαι εἰς ταὐτὸν τῶν Ἀθηναίων, ἐκ τῶν εἰκότων, καλλίω ἂν καὶ ἀμείνω γεννήσειαν, ἢ ἐξ ὧν σὺ γέγονας· ἥτε γὰρ πατρῴα ὑμῖν οἰκία ἡ Κριτίου τοῦ Δρωπίδου καὶ ὑπὸ Ἀνακρέοντος, καὶ ὑπὸ Σόλωνος, καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη, παραδέδοται ἡμῖν, ὡς διαφέρουσα κάλλει τε καὶ ἀρετῇ, καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ· καὶ αὖ ἡ πρὸς μητρὸς ὡσαύτως. Πυριλάμπους δὲ τοῦδε, σοῦ δὲ θείου, οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ λέγεται καλλίων, καὶ μείζων ἀνὴρ δόξαι εἶναι, ὁσάκις ἐκεῖνος ἢ παρὰ μέγαν βασιλέα, ἢ παρὰ ἄλλον τινὰ τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ πρεσβεύων ἀφίκετο. σύμπασα δὲ αὕτη ἡ οἰκία οὐδὲν τῆς ἑτέρας ὑποδεεστέρα. "Etenim, ego dixi, consentaneum est, ô *Charmida*, in his omnibus te cæteris præstare: Nec enim opinor, alium aliquem nostrum facile posse ostendere, quæ duæ [*Atheniensium*] familiæ in unum coalitæ, quantum conjicere possimus, pulchriorem et meliorem produxerint, quam ex quibus tu natus fueris. Paterna enim vobis domus una cum *Critia*, ex *Dropida*, et ab *Anacreonte*, et a *Solone*, et aliis plurimis Poetis celebrata nobis commendatur, ut excellens formaque et virtute, et si aliud quid Beatum vocamus. Idem de materno genere dicendum. Nemo enim *Pyrilampe* illo, avunculo tuo, in omni continente pulchrior aut major visus esse dicitur, quoties ille vel ad magnum Regem, vel ad alium in continente dominantium legationem obiret. Quin tota hæc [maternæ] domus nequaquam inferior est altera [patris."] Hæc sunt ipsa *Platonis* verba, quæ ex *Socratis* ore prolata refert. Iis quidem videtur aliqua subesse obscuritas, nisi dextre capiantur. Suspicetur enim hic aliquis, nihil aliud dici, quam

familiam

familiam hanc ab *Anacreonte* et *Solone*, aliisque Poetis celebrari. At hanc non esse mentem loci, ex hoc colligitur, quod *Dropidas* ille sit *Solonis* frater, quare minime dicendum, illius familiam a *Solone* celebratam, qui licet Poeta esset, fuit et suæ domûs Coryphæus; de quo *Meursius* in singulari libro, cui nomen *Solon*. Dominæ igitur *Dacier* interpretatio, nec enim Versio dicenda, loco hoc admitti debere videtur, *Car ou trouvera t'on deux Maisons, de l' Alliance desquelles on puisse attendre une Race plus belle et plus vertueuse. Du côté de vôtre Pere, vous descendez, avec* Critias, *de l'ancienne famille de* Dropidas, *d'* Anacreon *et de* Solon, *qui s'est toûjours distingué des autres par sa Beauté, par sa Vertu, et par ses Richesses. Et du côte de vôtre Mere, vous n' êtes pas d' une Maison moins illustre* &c. Ex hoc itaque loco, *Anacreontem* claris fuisse natalibus apparet; quum ipse *Socrates* cognatum illum *Solonis*, *Dropidæ*, et *Critiæ* affirmet. Neque est, quod tanti viri, in rebus patriis auctoritatem refugiamus, cujus etiam in externis admittere solemus; quandoquidem *Neleus*, *Codri* Regis *Atheniensium* filius, quum imperium fratri seniori *Medonti* cederet, magnam *Atheniensium* coloniam in *Ioniam* duxerit, teste *Æliano*, *Pausaniaque*, et aliis, quando ab ipso, et fratribus junioribus, Urbes *Ionicæ* maritimæ ad Cariam et *Lydiam* olim pertinentes, occupabantur. *Neleus* quidem ipse *Miletum* colonia auxit; *Androclus*, illius frater, *Ephesum* et *Samon*; *Cyaretus*, *Myunta*; *Andræmon*, *Lebedum*; *Cleopus*, *Erythras*; *Promethus* et *Damasichthon Ionum* Reges facti; ut *Apæcus*, *Melanthi* abnepos, *Teon* suis replevit; quibus mox *Apæci* avunculi, *Damasus* et *Naochus*, *Codri* Regis filii, accessere, cum magna *Atticorum* manu. *Thucydides* l. 1. fol. 8. §. 12. Ἴωνας μ. Ἀθηναῖοι κ. νησιωτῶν τοὺς πολλοὺς ᾤκισαν. Tredecim vero civitates omnino erant *Atheniensium* coloniis auctæ, ut notatus ad *Euripidis* Iona v. 74. Et *Thucydidis* Scholiasta, ad l. 7. §. 57. fol. 447. Οὗτοι πάντες Ἀθηναίων ἄποικοι ἦσαν, Ἐρετριεῖς, Χαλκιδεῖς, Στυρεῖς, Καρύστιοι, Κεῖοι, Ἄνδριοι, Τήιοι, Μιλήσιοι, Σάμιοι, Χῖοι, κ. λ. Vid. *Pausan.* l. 7. c. 2. et *Ælian.* Var. Hist. l. 8. c. 5. qui tamen Duodecim tantum urbes notat. Quibus *Eustath.* fol. 279. n. 6. *Ælian.* *Dionysius Halicarnassensis* suam etiam addit *Halicarnassum*.

 IV. *Anacreontis*

IV. *Anacreontis* tempora dum certius assignare aggredior, non possum *Chronologorum* priorum incogitantiam, aut ἀνακριβολογίαν, non perstringere; qui ab *Athenæo, Suida*, et *Græcis* Grammaticis minorum gentium decepti, Veterum Authorum ætates et tempora temere nimis digesserunt, unde tanta oritur varietas, discrepantia, obscuritas, contradictio. *Cicero*, in ipso *Tusculanarum* Quæstionum initio, ponit *Archilochum* Poetam ad *Romuli* tempora, juxta *Olympiadem* IX, quem *Helvicus* ad XV, statuit; quum rectius ille ad *Olympiadem* XXIII. referatur, ut *Tatianus*, quando *Lydiæ* Rex *Gyges* floruit, *Myrsili*, sive *Candaulæ*, successor; nam et ipse in *Iambis* suis ejusdem *Gygæ* meminit, ut ostendimus ad v. 241. Et hoc novit *Herodotus*, quem tamen *Helvicus* in partes suas male traxit, l. 1. c. 12. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἀναπαυομένου Κανδαύλεω, ὑπεισδὺς τε καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν, ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιληΐην Γύγης· τοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος, ἐν Ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη. *Archilochum* autem ad *Olympiadem* XXIX. usque duravisse constat, quando strenue pugnantem inducit *Herodotus*, quod etiam in *Simonide* recte colligit *Nicolaus Lloydius*. Et a *Proclo* sane, *Archilochus* et *Simonides* simul ponuntur: Verum ad *Procli* distinctionem non ita multi satis attenderunt, qui aperte illum *Simoniden*, *Amorginum* vocat, sive *Samium*, atque proinde nimis temere de *Simonide Ceo* hoc illi affinxerunt. Ita certe *Proclus*, Ἰάμβων δὲ ποιηταὶ, Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, ἄριστος, καὶ Σιμωνίδης ὁ Ἀμοργῖνος, ἢ ὥς τινες, Σάμιος.

Apuleius in Floridis *Polycletum* Statuarium ad *Alexandri* M. tempora ponit; cum tamen *Socratem* illi notum et familiarem *Xenophon*, Mirabil. l. 1. fol. 573. et *Plato* quoque memorat, quorum uterque senes, cum juvenis esset *Aristoteles*, ejusdem tutor *Alexandri*. *Thucydides* de falsis et incertis Narrationibus multa queritur in *Hipparchi* Historia, cum ipse contra *Platonem*, *Xenophontem*, *Herodotum*, et, ut puto, ipsam veritatem, asserat, *Hipparchum* fuisse juniorem *Pisistrati* filium, *Hippiamque* seniorem et Tyrannum; cui tamen in hac re *Johannes Meursius* contrarium probat, ut et *Polyæno*, aliisque ab eodem deceptis, in *Pisistrato* c. XI. *Plutarchus* in Vita *Solonis* de Chronologorum incertis rationibus queritur, quorum nonnulli *Solonem* *Crœso* minime visum aut auditum contendunt; quod ta-

me

men *Herodotus* affirmat, et revera facile fieri potuit; quum nec ipſe *Thales*, ſeptem illorum ſapientum πρεσβύτατος, niſi ſub ultimis *Crœſi* temporibus fatis conceſſerit, nempe Olympiade LVIII. Idem *Plutarchus*, in *Themiſtoclis* Vita, nec ipſi *Thucydidi*, nec *Chronologicis* tabulis, fidem vult habere, dicitque illas non ad amuſſim factas, nec tam indubitatæ certitudinis, ut putentur inconcuſſis et immotis niti fundamentis. Idem in *Camilli* Vita, ubi de tempore, quo *Roma* fuerit a *Brenno* capta, quamquam ipſe ſatis accurate poſuerit ad annum U. C. 360. aut eo circiter, addit, "*ſi modo ſit veriſimile, juſtam illorum temporum rationem* "*conſervari*;" quando tanta ſit confuſio et controverſia in rebus multo recentioribus. *Anacreontis* autem nativitas, ante Urbem Captam 200. ferme annis contigiſſe conſtat, ut mox probabimus. *Sulpitius Severus*, gravis et pius Author, ſub ipſo fere SS. Hiſtoriæ initio, de incertis temporum rationibus et primævæ Antiquitatis inveſtigandæ difficultate Lectorem præmonendum duxit. *Jacobus* denique *Perizonius* perverſam quorundam *Chronologiam* taxat, ad *Ælianum*, Var. Hiſtor. l. 2. c. 21. §. 2. fol. 233. Quare Lectoris candorem obteſtor, ſiquis invito mihi obrepat error, dum tam diu ſepultam hiſtoriam reſuſcitare conor.

V. Natus igitur, ut mihi accuratiſſimas rationes ineunti videtur, *Anacreon* juxta *Olympiadis* LV. annum ſecundum; quo fere tempore *Cyrus* ille Magnus regnare cœpit, de cujus acto cum magna gloria per XXX annos imperio, *Herodotus*, *Xenophon*, *Diodorus Siculus*, *Juſtinuſque* Hiſtoricus. Hic erat Annus *Halyattæ Lydorum* Regis LVI. *Romæ* U. C. CXCIV. Captivitatis *Judaicæ* XLII. quo tempore *Piſiſtratus Athenas* rexit, *Solone* ultro ſolum vertente. De hujus *Anacreontis* Indole mox dicemus: de Forma, licet ex [a] *Nummis* et *Imaginibus* ejuſdem, hodie extantibus, conjecturam facere, quod Vultus erat amabilis, cui cum ſumma elegantia gravitas decora commixta inerat, unaque cum ſinceriſſimo candore hilaris et grata vivacitas. Illo tempore *Artes Ingenuæ*, Linguæque *Græcæ* elegantia, *Philoſophia*, *Hiſtoria*, *Poeticeſque* gloria, non minus ab *Aſi-*

---

[a] Vid. infra ad §. XXXIV.

aticis populis, præsertim *Ionibus*, colebantur, quam in ipsa *Græciæ* Academia, quam in ipsis *Athenis*. Hoc facile confirmari potest ex paucorum enumeratione, qui hac ætate et eo circiter insignes præ cæteris floruerunt; quales *Alcman* poeta *Lydus*, *Alcæus*, et *Sappho* poetria, *Lesbo* et *Mitylene*, *Pittacus* item *Mitylenæus*, *Cleobulus Lindius*, *Thales Milesius*, *Heracleus Milesius*, *Historicus*, *Anaximander* et *Anaximenes Milesii*, *Bias Prienensis*, *Pythagoras Samius*, *Anaxagoras Clazomenius*, *Teiusque* noster *Anacreon*, nequid de *Herodoto Halicarnassensi* (qui ultimis fere *Anacreontis* temporibus natus est, nempe *Olympiadis* LXXIV. anno *secundo*) et aliis dicamus.

Nomen autem ipsum *Anacreon*, prædictæ illius nobilitatis δηλωτικὸν, et futuræ etiam indolis προσημαντικόν. Ducitur enim a Κρέω *impero*. Unde Κρέων et Κρέουσα, Propria Nomina; *Eustath.* Εὕρηται καὶ κρέων παρ' Εὐριπίδῃ. ὅθεν καὶ τὰ κύρια, ὁ Κρέων καὶ ὁ Ἀνακρέων, fol. 303. lin. 49. Id. §. 381. lin. 38. καὶ ὁ Κρέων δὴ τὸ Κύριον, ὡς καὶ ὁ Ἀνακρέων· εὐγινῶς ἐνθεῦθεν ἔχουσι τοῦ ὀνόματος. Et *Homerus*. Iliad. β. v. 100. — ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων, quasi nomen et fatum ipsius nostri *Anacreontis* prædixisset; inter enim Lyricos Poetas Ἀνακρείων σκῆπτρον ἔχει, et veluti Rex, aut Imperator, est semper habitus.

Cum valde juvenis esset *Anacreon*, aliquando forte se contulit ad *Mycalen*, juxta *Trogyllium*, ubi locus sacer dictus *Panionium*; quod eo loci et temporis magnus esset Conventus ex omnibus *Ioniæ* urbibus, et generalis *Neptuno Heliconio* solemnitas. Illo tempore, quid fecerit *Anacreon*, narrat *Maximus Tyrius* his verbis, c. XI. p. 116. Ἐν τῇ τῶν Ἰώνων ἀγορᾷ, ἐν Πανιωνίῳ, ἐκόμιζε τιτθὴ βρέφος· ὁ δὲ Ἀνακρέων βαδίζων, μεθύων, ἐστεφανωμένος, ᾄδων, σφαλλόμενος ὠθεῖ τὴν τιτθὴν σὺν τῷ βρέφει, καί τι καὶ εἰς τὸ παιδίον ἀπέῤῥιψε βλάσφημον ἔπος. Ἡ δὲ γυνὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐχαλέπηνε τῷ Ἀνακρέοντι· ἐπηύξατο δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον ὑβριστὴν ἄνθρωπον, τοσαῦτα καὶ ἔτι πλείω ἐπαινέσαι ποτὲ τὸ παιδίον, ὅσα νῦν ἐπηράσατο. Τελεῖ ταῦτα ὁ Θεός· τὸ γὰρ παιδίον ἐκεῖνο δὴ αὐξηθὲν γίνεται Κλεόβουλος, ὡραιότατος· καὶ ἀντὶ μικρᾶς ἀρᾶς ἔδωκεν ὁ Ἀνακρέων Κλεοβούλῳ δίκην, δι' ἐπαίνων πολλῶν. *Nutrix quædam in* Panionio, *quod* Ionum *generale forum est, infantem gestabat.* Anacreon *forte incedens, ebrius, coronâ redimitus, cantillans, vacillans, nutricem unà cum infante protrudit, et convitium quoddam in puerum*

rum jecit. At mulier nihil quidem aliud Anacreonti irata est; comprecatur tantum hunc ipsum petulantem hominem, tantopere et etiam magis aliquando laudare hunc infantulum, quantopere nunc maledixerit. Effectum votis dat Deus. Hic enim ipse infans adultior factus Cleobulus ille pulcherrimus evadit. Et pro exiguo convitio, Anacreon Cleobulo *plurimis tandem encomiis satisfecit.* De hac Historia Nos infra ad §. xxiii.

VI. Juxta annum tertium *Olympiadis* LIX. *Harpagus, Cyri* Dux, in *Asia* inferiori universos *Æolidis* et *Ioniæ* populos bello aggreditur, ipso interea *Cyro*, in *Asia* superiori, contra *Crœsum Halyattæ* filium, et *Babylonios*, occupato. Et ex omnibus iis *Ioniæ* populis, *Milesii* soli se servos *Cyro* tradiderunt; cæteri omnes ad resistendum se strenue parabant. Illos quidem *Bias Prienensis* antea monuisse dicitur, ut universi in insulam *Sardiniam* navigarent: *Thales Milesius*, ut suo loco manerent; tantum sibi *Teium* urbem, communem facerent omnibus curiam; quod *Teos* esset in ipso *Ioniæ* meditullio. At quum horum consiliorum neutrum placuisset, soli *Milesii*, ut diximus, *Harpago* submiserunt, exceptis *Phocæensibus* et *Teiis*; quorum *Phocæenses*, ne expectato hoste, relicta, ut *Horatius* Epod. 16. cum diris et execrationibus suâ patriâ *Phocæâ*, sub *Proto* duce alio migrantes, *Massiliam* tandem non procul à *Rhodani* ostiis condiderunt. Nam *Protus*, a *Nanno*, Rege loci, humaniter exceptus, in convivio quodam solenni, electus erat a *Cryptide*, regis filia, in maritum, ut inter alios *Seldenus* noster in Notis ad *Draytonis* Polyolbion, §. x. fol. 168. &c. At *Teii*, quibus classis erat non contemnenda, adventum quidem *Harpagi* expectabant, nec nisi edito prius virtutis et virium experimento, recedere volebant. Quum vero ne tunc sibi *Athenienses* subsidio venire, nec *Ionas* alios, cernerent; neque per se amplius suffecturos se cognoscerent; concilio habito, res suas omnes, liberosque et uxores in classim devehunt; quumque jam *Harpagus* per aggeres cepisset illorum muros, conscensis ipsi navibus in *Thraciam* recta contenderunt; nondum enim *Persis* erant navigia, necdum illi affinitatem cum *Phœnicibus* inierant, ut *Herodotus* ait l. 1. c. 143. *Τοῖσι δὲ αὐτέων νησιώτῃσι ἦν δεινὸν ἐδέν. ἔτε γὰρ Φοίνικες ἦσαν κω Περσέων κατήκοοι, ἔτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυβάται.* Et ad *Thraciam* appulsi, urbem statim

ſtatim ſibi paratam repererunt *Abdera*, quam ante illorum adventum condiderat quidam *Temeſius Clazomenius* (ut *Herodotus* ibid. c. 168.) nec ullum inde ſibi fructum ceperat, verum à *Thracibus* pulſus, pòſt à *Teiis* pro heros habitus, una cum [b] *Abdera Diomedis Thracii* regis ſorore. Et hujus *Teiorum* coloniæ meminit *Strabo*, l. XIII. fol. 644. Καὶ ἡ Τέως δὴ ἐπὶ χερρονήσῳ ἵδρυται, λιμένα ἔχουσα· ἐνθένδ᾽ ἐστὶν Ἀνακρέων ὁ μελοποιὸς, ἐφ᾽ οὗ Τήϊοι τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἄβδηρα ἀπῴκησαν, Θρᾳκίαν πόλιν, οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν: ἀφ᾽ οὗ, καὶ τοῦτ᾽ εἴρηται, Ἄβδηρα καλὴ Τηΐων ἀποικία. Ad hanc itaque coloniam pertinebat *Anacreon*, qui cum tota ſua familia *Muſas* omnes, *Gratiaſque* et *Veneres* in *Thraciam* tranſportavit, jam valde juvenis, annorum ferme XVIII. at ingenio maturus; quod lene ſemper fuit et juvenile: erat enim *amori* atque *bilaritati* ex ipſa natura totus comparatus. Vix novam hanc urbem *Teii* ſibi vendicantes auſpicatius occupârant, quum à *Thracibus* viciniis bello impetuntur. At tum ſane, *Teii*, ſuos hoſtes cædendo, ſeque ſtrenue defendendo, ſedem illam plenius in perpetuum ſibi confirmârunt. In hoc vero agendo et ipſi *Teii* cives nonnullos fortiſſimos, pro patria hac nova pugnantes, amiſerunt; inter quos *Timocritum*, *Agathonem*, et *Ariſtocliden*, junctiſſimo ſibi omnes amicitiæ vinculo connexos juvenes, *Anacreon* celebravit, carminibus etiamnum ſupermanentibus: De iis enim agunt Epigrammata, *Primum Secundum*, *Decimum tertium*. Hæc victoria novis colonis non levem virtutis famam conquiſivit, illoſque bellicoſis *Thracum* gentibus multo magis conciliavit; unde pax iis in poſterum longa et ſtabilis. Hujus itaque pacis beneficio *Anacreon* fruitur; et jam hinc videtur liberius ſuo genio litare, *Muſiſque* ſimul et *Amoribus* vacare. Inter alia, *Oden* LXI. de *Threſſa* quadam puella ſcripſit, ſtylo tam blando, eleganti, dulci, ſimplicique; ut brevi illius nomen ad *Athenas*, retroque in *Ioniam*, perque omnem *Græciam* et *Aſiam* deferretur.

---

[b] *Jacob. Gronovius* Theſaur. *Græc.* Antiq. 1. Vol. Qq q. *Abdera. Abderæ* χώρας et *Abderi*, Icones, in nummo, *Ezekiel. Spanhem.* 1 Tom. fol. 563.

VII. Ante omnes, *Polycrates*, *Sami* tyrannus, flagranti illius fama excitatus, invitavit illum ad se, conditionibus vel regiis, missis ad eum finem literis, non sine muneribus et deductoribus. Illius characteris *Anacreon* non erat inscius; *Polycratis* enim fama jam longe lateque pervagata; quod et fortuna et potentia conspicuus esset, adeo ut maris tenuerit imperium, teste *Strabone*, [c] Ἦν δ' ὁ μὲν καὶ τύχῃ καὶ δυνάμει λαμπρὸς, ὥστε καὶ θαλαττοκρατῆσαι. Et illius magnificentiam ita *Herodotus* breviter describit, [d] "Quod "neque qui *Syracusis* tyrannidem exercuerint, neque ullus aliorum *Græciæ* tyrannorum dignus est cum *Polycrate* comparari." De quo quidem nobis plura dicenda, ut pateat, *Polycrati* plus profuisse ad nominis immortalitatem, φιλομάθειαν illam et φιλομουσίαν, liberalitatemque, quâ *Anacreontem* amplexus est, quam illud Τυραννικὸν φρόνημα καὶ πλούτου βάρος, cum hujus poetæ gratia nos in illius Historia desudemus; quanquam et illius quoque causâ nonnihil *Polycrati* ipsi debeatur, principi nempe ditissimo, amœnissimo, delicatissimo; cui neque ad voluptatem quicquam defuit, neque ad gratiam, neque ad bonam integramque valetudinem. Nam et rebus et negotiis quæstuosissimis et amicis jucundissimis, quantum libuit, et abundavit, et illis omnibus aptissime ad salutem corporis usus est, et amicorum beneficium populique *Samii* utilitatem, et urbis templorumque elegantiam. Illius denique, ut breviter totum explicem, omne institutum, voluntatemque omnem successus felix est consecutus, ad ipsum usque vitæ exitum.

VIII. *Polycrates* erat filius *Æacæ*, qui [e] *Samiorum* rempublicam ante eum laudabiliter administraverat, liberos tamen suos sub privata conditione reliquit omnes: At cum *Polycrates* eorum natu maximus, vir esset generosæ admodum indolis, rerumque et divitiarum abundantiâ, siquis alius, mirifice florens, omnibus erat beneficus; et siquis

---

[c] l. xiv. fol. 637. [d] l. III. c. 125. Ὅτι μὴ οἱ Συρακουσίων γενόμενοι Τύραννοι, οὐδὲ εἷς ἄλλων Ἑλληνικῶν τυράννων ἄξιός ἐστι Πολυκράτεϊ μεγαλοπρεπείην συμβληθῆναι.

[e] Lil. Gyrald. in *Ibyci* Vita.

[f] *Samiorum*

[f] *Samiorum* aut nuptias celebraret, aut apparatu lautiore amicos esset accepturus, *stragulis* pretiosis, vestibusque polymitis, poculisque auri et argenti illum suppeditavit, nullo pignore accepto. Quare brevi tempore *Samiorum* principatum, quorum pars major summo illum amore semper prosecuta est, obtinuit. Et primo quidem regnum suum trifariam divisit, duobus suis fratribus, *Pantagnoto* et *Sylosonte* in consortium sibi assumptis. Mox *Pantagnoto* occiso, et juniore *Sylosonte* in exilium misso, solus ipse omnem *Samum* occupavit, et quascumque *Samus* habuit ditiones sibi subjectas. Ita certe [g] *Herodotus*, Καὶ τὰ μὲν, πρῶτα τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν, τοῖσι ἀδελφεοῖσι Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι ἔνειμε. Μέτα δὲ τὸν μὲν αὐτέων ἀποκλείνας, τὸν δὲ νεώτερον Συλοσῶντα ἐξελάσας, ἔσχε πᾶσαν τὴν Σάμον. Quinimo [h] cum *Amasi*, *Ægyptiorum* rege, fœdus percussit, multaque ad illum munera misit, nec pauca ab illo recepit. " Brevi itaque tempore statim res *Polycratis* adaugebantur, et jam per *Ioniam* reliquamque *Græciam* omnium erant in ore. Quacunque enim bellum inferre placuerat, omnia illi feliciter cedebant. Nam centum habuit magna navigia quinquaginta remis acta, et mille Arquites. Quosvis autem populabatur, nullo facto discrimine. Dixerat enim se magis amico gratificaturum, si quæ abstulisset,

---

[f] *Athenæ*. l. XII. c. 109. fol. 540. Πρὸ δὲ τοῦ τυραννῆσαι, κατασκευασάμενος στρωμνὰς πολυτελεῖς καὶ ποτήρια, ἐπέτρεπε χρῆσθαι τοῖς ἢ γάμον, ἢ μείζονας ὑποδοχὰς ποιουμένοις.

[g] L. III. c. 39.

[h] *Herodot*. ibid. Ἴσχων δὲ ξεινίην Ἀμάσει τῷ Αἰγυπτίων βασιλέϊ ξυνεθήκατο, πέμπων τε δῶρα, καὶ δεχόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου· ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ αὐτίκα τοῦ Πολυκράτεος τὰ πρήγματα αὔξετο, καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν Ἰωνίην καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, ὅκοι γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι, πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως· ἔκτητο δὲ πεντηκοντόρους τε ἑκατὸν, καὶ χιλίους τοξότας· ἔφερε δὲ καὶ ἦγε πάντας, διακρίνων οὐδένα. τῷ γὰρ φίλῳ ἔφη χαριεῖσθαι μᾶλλον, ἀποδιδοὺς τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβών. Συχνὰς μὲν δὴ τῶν νήσων αἱρήκεε, πολλὰ δὲ τῆς ἠπείρου ἄστεα· ἐν δὲ δὴ, καὶ Λεσβίους, πανστρατιῇ βοηθέοντας Μιλησίοισι, ναυμαχίῃ κρατήσας εἷλε· οἳ τὴν τάφρον περὶ τὸ τεῖχος τὸ ἐν Σάμῳ πᾶσαν δεδεμένοι ὤρυξαν.

" rursum

"rursum daret; quam si ab initio nihil abstulisset. Mul-
"tas itaque hic insulas cepit, multasque in ipso Conti-
"nente urbes, *Lesbiosque* imprimis; quos cum omnibus
"copiis opem *Milesiis* ferentes, prælio vicit, cepitque.
"Illi totam illam circa *Sami* muros ductam fossam vincti
"foderunt.

IX. Præ cæteris vero sui temporis mortalibus, *Polycrates* erat ingenio valde magnifico, eleganti, et perpolito; literasque et literatos homines impense fovebat, et quicquid ullibi rarum aut charum, aut utile haberetur, id sibi confestim deferri curabat. *Clitus* certe *Aristotelicus* in suis de *Mileto* commentariis, refert, [i] "*Polycratem Samium* tyrannum, præ elegantiæ studio, quod optimum in suo genere, id undiquaque conquisivisse; canes nempe ex *Epiro*, capras è *Scyro*, oves è *Mileto*, sues è *Sicilia*. At *Alexis* de rebus *Samiis*, *Samum Polycrate* fuisse condecoratum; qui canes quidem *Molossicos* et *Laconicos* collegit, capras è *Scyro* et *Naxo*, oves è *Mileto* et *Attica*. Invitabat præterea artifices excellentiores amplissimâ mercede."

Inter alios omne genus, memorandus est nobis scientiæ paulo liberioris artifex *Democedes*, *Calliphontis* f. *Crotoniensis*, Medico-chirurgus, et in arte sua peritissimus. Hic [k] intolerandam patris sui severitatem fugiens, *Æginam* venit, ubi moratus annum principes Medicos longe superavit, licet nec satis instructus necessariis, aut instrumentis, quæ in hac arte versantur. Illum itaque secundo anno *Ægine-*

---

[i] *Athenæ*. l. XII. c. 19. fol. 540. Κλεῖτος δὲ ὁ Ἀριστοτελικὸς ἐν τοῖς περὶ Μιλήτου, Πολυκράτη φησὶ τὸν Σάμιον τύραννον, ὑπὸ τροφῆς τὰ πανταχόθεν συνάγειν. Κύνας μὲν ἐξ Ἠπείρου, αἶγας δὲ ἐκ Σκύρου, ἐκ δὲ Μιλήτου πρόβατα, ὗς δὲ ἐκ Σικελίας. Ἄλεξις δ' ἐν τρίτῳ Σαμίων, Ἐκ πολλῶν πόλεων, φησὶ, κοσμηθῆναι τὴν Σάμον ὑπὸ τοῦ Πολυκράτους, κύνας μὲν Μολοττικὰς καὶ Λακαίνας εἰσαγαγόντος, αἶγας δ' ἐκ Σκύρου καὶ Νάξου, πρόβατα δ' ἐκ Μιλήτου καὶ τῆς Ἀττικῆς· μετεστέλλετο δὲ, φησὶ, καὶ τεχνίτας ἐπὶ μισθοῖς μεγάλοις.

[k] *Herodot*. l. III. c. 125. Δημοκήδεα τὸν Καλλιφῶντος, Κροτωνιήτην ἄνδρα ἰητρόν τε ἐόντα, καὶ τὴν τέχνην ἀσκέοντα ἄριστα τῶν κατ' ἑωϋτόν.

tæ publice conduxerunt [l] Talenti pretio. Tertio anno *Athenienses* [m] centum minis; quarto *Polycrates* Talentis [n] duobus; ut *Herodotus* l. III. c. 131. Τῷ πρώτῳ ἔτεϊ ὑπερεβάλλετο τοὺς πρώτους ἰητροὺς, ἀσκεύης περ ἐὼν, καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν, ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶν ἐργαλήϊα· καί μιν δευτέρῳ ἔτεϊ ταλάντου Αἰγινῆται δημοσίῃ μισθεῦνται· τρίτῳ δὲ ἔτεϊ Ἀθηναῖοι ἑκατὸν μνέων· τετάρτῳ δὲ ἔτεϊ Πολυκράτης δυοῖν ταλάντοιν.

Præterea *Polycrates* noster *Atheniensium* et *Pysistratidarum* erat æmulus; nam ut illi in sua urbe *Olympio Jovi* templum extruxerant, gymnasiumque in *Lyceo*, et Διονυσιακὰ, Παναθηναϊκὰ, et μικρὰ Ὀλύμπια celebrârunt, ita ille in *Samo*, minora instituit certamina; quomodò aliquot post annis [o] *Archelaus*, *Macedonum* rex, *Euripidis* amicus, in *Dio* fecerit. Erat etiam *Polycrates* diligens in re libraria procuranda, codicibusque plurimis, melioris notæ compilandis, adeo ut omnibus fere φιλοβίβλοις ab *Athenæo* [p] præferatur. Ἦν δὲ καὶ βιβλίων κτῆσις αὐτῷ ἀρχαίων Ἑλληνικῶν τε τοσαύτη, ὡς ὑπερβάλλειν πάντας ἐπὶ βιβλίων συναγωγῇ τεθαυμασμένους, Πολυκράτη τὲ τ̃ Σάμιον, κ̀ Πεισίστρατον τ̃ Ἀθηναίων τυραννήσαντα, Εὐκλείδην τὲ τ̃ κ̀ αὐτὸν Ἀθηναῖον, ϗ Νικοκράτη τὸν Κύπριον, ἔτι τὲ τοὺς Περγάμου βασιλέας, Εὐριπίδην τὲ τὸν ποιητὴν, Ἀριστοτέλη τὲ τὸν φιλόσοφον, καὶ τὸν τὰ τούτου διατηρήσαντα βιβλία Νηλέα.

Huic igitur tam sagaci principi, neminem poetarum istius temporis placuisse legimus, excepto *Anacreonte*: qui solus illi visus sufficere, ob magni et elegantis ingenii excellentiam. Et de illius erga auctorem nostrum studio hæc [q] *Ælianus*, Πολυκράτης ὁ Σάμιος, [πολὺς] ἐν Μούσαις ἦν, καὶ Ἀνακρέοντα ἐτίμα τὸν Τήϊον, ϗ διὰ σπουδῆς ἦγε, κ̀ ἔχαιρεν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου μέλεσιν, καὶ [r] ἀπήλαυσεν αὐτοῦ. "*Poly-*

---

[l] 180 *l.* —— 10 *s.* —— 0. }
[m] 312 *l.* —— 10 *s.* —— 0. } Nostræ Monetæ.
[n] 361 *l.* —— 00 —— 0. }

[o] Scholiast. *Demosthenis*, in §. Παραπρεσβείας· Τὰ Ὀλύμπια δὲ πρῶτος Ἀρχέλαος ἐν Δίῳ τ̃ Μακεδονίας κατέδειξεν. Vid. *Euripid.* Vita §. XXX, Edit. *Cantabrig.* 1694.

[p] L. 1. c. 2. fol. 3.

[q] Var. Histor. l. XI. c. XV.

[r] *Id.* XII. c. XXV.

" *crates Samius* ad literas humaniores valde animum appli-
" cuit, et *Anacreontem Teium* in honore habuit, et favore
" prosecutus est, et delectabatur tum ipso, tum ipsius *can-*
" *tilenis*; et ab eo haud parum adjutus est." Siquidem, ut testatur [s] *Maximus Tyrius*, Ἀνακρέων Σαμίοις Πολυκράτην ἡμέρωσε, κεράσας τῇ τυραννίδι ἔρωτα Σμέρδιον, καὶ Κλεοβούλου κόμην, καὶ αὐλὸς Βαθύλλου, καὶ ᾠδὴν Ἰωνικήν. i. e. *Anacreon* " *Samiis* mansuetiorem paulo *Polycratem* reddidit, ejusque " *tyrannicum* fastum, *Smerdiæ* amore, et *Cleobuli* coma, " tibiisque *Bathylli*, et *Ionicis* cantilenis temperavit."

X. Talem itaque tantumque quum *Anacreon* novisset *Polycratem* esse, sine mora, relictis *Abderis* ad *Samum* navigavit; ubi summò honore favoreque èxceptus est à Principe literarum amantissimo. Statim fere post illius adventum, *Polycrates* hospitem suum ingeniosissimum " [t] *Quin-* " *que auri Talentis* donandum censuit; unde consit *Angli-* " *canæ* nostræ monetæ, *Nongentæ duæ libræ*, tum *decem* " *solidi*. Quod munus vere regium, quum ille per duas " noctes nimiis curis aut metu distineretur, continuo re- " misit, hoc simul usus apophthegmate, *Non ea solicitudi-* " *nis, quam creant, æstimanda*. De qua re postea postula- " tus à *Polycrate*, respondit, Μισῶ δωρεὰν, ἥτις ἀναγκάζει " ἀγρυπνεῖν. *Odi donum illud, noctes quod ducere cogit in-* " *somnes*." Dna. *Dacier* miratur, hominem tali origine ortum, et principibus viris familiarem, hac summula consternatum; quod μικροψυχίας cujusdam argumentum illi videtur. Verum illa nec cogitavit quidem, imperatorem ipsum *Romanum* [u] *Sigismundum*, summa quadraginta mille aureorum accepta, insomnem permansisse, donec, divisâ inter duces et amicos omni pecuniâ, melius demum quie-

---

[s] §. XXI. p. 218. Edit. *Davisian.*

[t] Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν, πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν, ἀπέδωκεν αὐτὰ, εἰπὼν, Οὐ τιμῶμαι αὐτὰ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος. *Stobæ.* fol. 508. lin. 20. Item fol. 511. Μισῶ δωρεὰν, ἥτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν. Vid. *Arsenii* Collectan. *Græc.* De valore 5. talentorum, vid. ad *Euripid.* Medea v. 9. Not. ad scholia.

[u] *Æn. Sylv.* et ex eo *Christiani Matthiæ* Theatr. p. 1001.

vit. Neque domina *Dacier* bene meminit, *Anacreontem* jam procul à suis in *Samo* degere, ubi rex ipse illius erat possessio; nec tutum, aut prudens illi visum esse, majoribus donis inhiare. Quare hoc facto suæ pariter saluti consuluit, invidiæque penitus os obstruxit, *Polycratique* ostendit, se φιλοβασιλέα, non φιλοκερδέα esse. Ne dicam, *Præstantioribus ingeniis pecunias semper parvi æstimatas.* Nec docta fœmina tale quid in *Aspasiæ* historia observarat, [w] Ἐπῄνεσε μὲν ἂν Ἀσπασία τὰ δῶρα· ἔ μὴν ἔφατο αὐτῶν δεῖσθαι. καὶ χρήματα ἧκεν αὐτῇ μετὰ δώρων πάμπολλα· ἀπέστειλε δὲ Κύρῳ, εἰποῦσα, Πολλῶν ἀνθρώπων τρέφοντί σοι γένοιτο ἂν ταῦτα λυσιτελῆ· ἐμοὶ δὲ σὺ ἀρκέσεις φιλούμενος καὶ κόσμος μοὶ εἶναι. "*Aspasia* quidem munera collaudavit, at se minime iis dixit "indigere; et quando plurimas *ille* cum donis pecunias "misit, remisit utique Cyro, Tibi, inquiens, hæc sane "usui sunt futura, qui hominum famulitia alis; at mihi "tu sufficis amator etiam ornamenti loco." *Henricus Stephanus*, saniori judicio, de hoc *Anacreontis* facto, ait, "Sæpe miratus sum, et alios multos mecum admiratos puto, "quod de eo memoriæ proditum est, eum quinque talentis a *Polycrate* donatum, quum jam per duas noctes de "iis solicitus fuisset, reddidisse, *Se minime solicitudine* "*digna ea judicare*, dicentem. Adeo magnos spiritus ge"rebat, et magnifice de se sentiebat poeta, ut ne pecuni"is quidem succumbere vellet." Addo ego, "Sapienter "itaque *Anacreon* ostendere voluit, [x] Quod *omnis sapiens* "*sit dives*, nec auro egeat; unde latrocinia, homicidia, "et spoliationes oriuntur. Quanto melius esset hodie *ec*"*clesiæ*, *curiæ*, *foro*, *campo*, *academiæ*, si plures hujus"modi *Anacreontas* haberent, qui argenti et auri studio "transversim rapi indignarentur; Deoque potius, et Re"ginæ optimæ, literisque et legibus, inservire vellent, "quam avaritiæ, omnium malorum radici et fonti?" Quidni et hoc de *Anacreonte* dicam, quod Var. Histor. l. 5. c. 5. *Ælianus* d. *Epaminonda Persarum* regis dona reiiciente dixit, Καὶ εἴτι ἐγὼ νοῶ, μεγαλοφρονέστερος ἦν τοῦ διδόντος ὁ μὴ λαβών.

---

[w] *Ælian.* Var. Histor. l. XII. c. I.

[x] Vid. *Ciceronis* παράδοξα, Ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος.

XI. Et credibile eſt, divinum poetam non modo *exemplo* hoc ſuo, verum etiam *ſcripto* quodam venuſto, vanitatem illorum perſtrinxiſſe, *qui opibus undique conquirendis ſe fatigant, et in corradendis anxie nummulis ſoliciti ſunt;* ut eadem opera, velut aliud agendo, regii ſui patroni animum ab inexplebili illo pecuniarum deſiderio, quo tandem [y] ineſcatus periit, retraheret. Et hujus argumenti ſunt *Odæ* XV. & XXIII. Nec effectu carebat, in viro ſagaciſſimo, ſalutare hoc et prudens philoſophi et poetæ conſilium. Juxta enim hoc tempus princeps plus, in *Apollinis* honorem, cujus vetus fuiſſe templum in *Samo*, notamus ad v. 469., *Delo* inſulæ dedit *Rhenæa*, perpetuum jus et patronatum. Eſt autem *Rhenæa* maris *Ægei* inſula, inter *Ceon*, *Simonidis* patriam, et *Delon* ipſum ſita; quam appendicem nunc *Delo* fecit *Polycrates*, teſte *Theocriti* [z] Scholiaſta. Cujus inſulæ mentionem facit *Homerus* in Hymno *Apollinis*,

Νάξός τ', ἠδὲ Πάρος, Ῥήναιά τε πετρήεσσα,

Naxuſque, *atque* Paros, Rhenæaque *rupibus aucta*.

Et in illa *feles* nunquam reperiri tradit *Antigonus Caryſtius*, Hiſtor. Mirabil. c. XI. Ἐν Ἀςυπαλαίᾳ ὄφεις οὐ γίνονται, οὐδὲ Ἰθάκῃ λάγως· οὐδ' ἐν Λιβύῃ ὗς ἀγρία, οὐδ' ἐν Ῥηναίᾳ, τῇ πρὸς Δήλῳ, γαλῆ. Præterea *Junonis Samiæ* et *Apollinis Samii* templa multis et pretioſis donariis ornavit, *Amaſinque Ægypti* Regem habuit devotionis ſuæ ſocium et conſortem. *Amaſis* enim *Polycratis* erat amicus et fœdere junctus, illiuſque gratia donaria non pauca miſit in *Græciam*. Ita enim [a] *Herodotus*, Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμασις, πέμψας ἐς τὴν Ἑλλάδα· τοῦτο μὲν ἐς Κυρήνην ἄγαλμα ἐπίχρυσον Ἀθηναίης, καὶ εἰκόνα ἑωϋτοῦ γραφῇ εἰκασμένην· τοῦτο δὲ, τῇ ἐν Λίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγάλματα λίθινα, καὶ θώρηκα λίνεον ἀξιοθέητον· τοῦτο δ' ἐς Σάμον, τῇ Ἥρῃ, εἰκόνας ἑωϋτοῦ διφασίας ξυλίνας· αἳ ἐν τῷ νηῷ μεγάλῳ ἱδρύατο ἔτι καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ,

---

[y] Ἱμείρετο γὰρ χρημάτων μεγάλως. *Herodot.* l. I. c. 123.

[z] Τὴν δὲ Ῥήναιαν προσῆψε τῇ Δήλῳ Πολυκράτης ὁ Σαμίων βασιλεύς· Ad illud Idyll. 17. v. 70. Ἶσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν Ἀπόλλων.

[a] l. II. c. 182.

ὄπισθε τῶν θυρέων. ἐς μὲν νῦν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ ξεινίην τὴν ἑωϋτοῦ τε καὶ Πολυκράτεος τοῦ Αἰάκεος.

Pythagoras Samius, cum regem ſuum *Polycratem* videret, tantâ apud *Amaſin*, *Ægyptiorum* regem, auctoritate valere, rogavit *Polycratem*, ut literas ſuas dirigeret ad eundem *Amaſin*, amicum et hoſpitem ſuum, quo nempe daret ei poteſtatem, *Ægyptiorum* ſacerdotum myſteria accedere, et eorundem eruditionis participare; quod et factum eſt, ut oſtendit, ex *Antiphonte*, *Porphyrius* in vita *Pythagoræ* Philoſophi, Ἀντιφῶν δ᾽ ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου τῶν ἀρετῇ πρωτευσάντων, καὶ τὴν καρτερίαν αὐτοῦ (Πυθαγόρου) τὴν ἐν Αἰγύπτῳ διηγεῖται λέγων, τὸν Πυθαγόραν ἀποδεξάμενον τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων τὴν ἀγωγήν, σπουδάσαντά τε, μετασχεῖν ταύτης, δεηθῆναι Πολυκράτους τοῦ Τυράννου, γράψαι πρὸς Ἄμασιν τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, φίλον ὄντα καὶ ξένον, ἵνα κοινωνήσῃ τῆς τῶν προειρημένων παιδείας· Ἀφικόμενον δὲ πρὸς Ἄμασιν, λαβεῖν γράμματα πρὸς τοὺς ἱερέας·

XII. Quod vero divinum hominem et philoſophum *Anacreontem* modo vocarim, quum tota illi *poeſis*, ex confeſſo, juxta [b] *Ciceronem* ſit amatoria, et in ſympoſiis et comeſſationibus ut plurimum verſetur; ne quis id a me gratis dictum putet, audiamus aliorum voces, colligamus ſuffragia, teſtium auctoritatem conſideremus. Et primo liber *Gallicus* ſe offert, cui titulus *Novi Dialogi Mortuorum*, in quo *Ariſtoteles* et *Anacreon* hoc modo confabulantur in campis *Elyſiis*. 1 Tom. Dialog. IV.

Ariſt. “ Egone unquam ut credam, verſificatorem ul-
“ lum auſum eſſe, ſe conferre cum philoſopho mei nomi-
“ nis et famæ?

Anacr. “ Tu quidem nomen philoſophi ſatis alte depræ-
“ dicas; aſt ego cum meis verſificationibus nihilominus ob-
“ tinui, *Sapiens* Anacreon vocari. Et mihi videtur, quod
“ *philoſophi* titulus minime æquipolleat illi *Sapientis*.

Ariſt. “ Illi, qui hanc tibi qualitatem donarunt non
“ ſatis adverterunt, quid dicerent. Quid enim, quæſo,
“ feciſti unquam, aut dixiſti, quo illam mereres?

Anacr. “ Nihil quidem aliud ego me feciſſe fateor,
“ quam *potare*, *canere*, et *amoribus* vacare; mirariſque
“ hoc pretio mihi *ſapientis* nomen donatum; quum tibi

[b] *Tuſculan.* l. iv. §. 33.

“ vix

" vix tandem illud *philosophi* concesserint, quod tamen " nec sine laboribus infinitis conquisivisti? Quantum enim " nocturnarum lucubrationum permensus es, ut spinosas " *Dialecticæ* quæstiones dissolveres? Quantum item voluminum corpus compaginasti, de rebus obscuris; quæ " nec tu quidem ipse forsan satis intellexeris?

Arist. " Tu scilicet methodum cepisti commodiorem, " qua ad *sapientiam* pervenires. Nec ullam puto machinam reperiri posse magis idoneam ad gloriam acquirendam, quam *cithara* illa tua et *cyathus*. Quum magni " homines pluribus suis vigiliis et studiis minime sint " eam consecuti.

Anacr. " Tu quidem jocari præ te fers; ast ego hoc " in me recipio, quod magis fuerit difficile, *potare* et *canere*, quemadmodum ego *canebam*, atque *potabam*, " quam *philosophari*, quomodo tu *philosophatus* es. Ita enim *Canere* atque *Potare*, id demum necesse erat, siquis " meo more hæc facere velit, ut omnibus violentis passionibus sit illius anima libera, ne quærat amplius quod " in nobis non sit situm; at semper sit paratus, ita tempus perpetuo accipere, sicut venerit; &c.

XIII. At *Anacreonti* παιδεραστίας dicam nonnulli impingunt; et amasios ejusdem non paucos proferunt, *Cleobulum*, de quibus aliquid hic dicendum. De *Cleobulo* primum videamus, quem fatalem *Anacreonti* amicum [c] modo ostendimus ex *Maximo Tyrio*; qui tamen vir gravis *Anacreontis* acerrimus propugnator, ut infra [d] probamus, *Angelus* [e] *Politianus* ad hanc historiam alludit, excepto, quod *Bathyllum* ille pro *Cleobulo* satis incogitanter dixerit,

Nam modo Threïcii *crinem miraris ephebi,*
Nunc Samium *celebras, jubet* Adrastæa, Bathyllum,

Et de hoc *Cleobulo* superest etiamnum integrum *Odarion*, viz. xliii. v. 172. quod hic *Latinis* suis numeris juvat donare:

---

[c] §. v. [d] §. xix. &c.

[e] Nutritia, v. 585.

 O Rex,

O Rex cuncta domans Amor,
Cui nymphæ Oceanitides,
Purpureo et Venus *ore,*
(Auro tempora cui nitent)
Colludunt: Colis et nimis
Altum culmina montium;
Te quæso, bonus ô mihi
Adsis, votaque inaudias,
Quæ gratissima fundo.
Consultor bonus insuper
Cleobulo *fieri velis:*
Novi namque, Amor ut meus
Jam nunc sit tibi gratus.

Siquis ex hac oda conjecturam facere velit, nihil aliud, nisi probum, castum, et, ut hodie vulgo vocamus, *Platonicum* amorem exhinc colligendum putet, amorem nempe homini deoque approbandum; de quo *Plato, Xenophon, Maximus Tyrius, Apuleius, Hierocles, Famianus Strada, Johannes Picus Mirandula,* et Nos alicubi in Notis ad *Euripidem* et *Anacreontem* diximus, et infra etiam in hac [f] *Vita* dicemus.

XIV De *Smerdia* accepimus, quod is *Thrax* esset ortu, ex regio genere, formæ certe illius liberalis, quam *Euripides* vocat εἶδος ἄξιον τυραννίδος, atque idcirco captus à quibusdam *Græcis,* dono cesserit *Polycrati,* Ita quidem *Maximus Tyrius,* §. x. Σμερδίης Θρᾷξ, ἁλοὺς ὑπὸ Ἑλλήνων, κάλλους μειράκιον βασιλικοῦ, ὀφθῆναι γαῦρον, ἐκομίσθε δῶρον τυράννῳ Ἴωνι, Πολυκράτει τῷ Σαμίῳ· ὁ δὲ ἥσθε δώρῳ, καὶ ἐρᾷ Πολυκράτης Σμερδίου καὶ αὐτῷ συνερᾷ ὁ Τήϊος ποιητὴς Ἀνακρέων. καὶ Σμερδίης παρὰ μὲν Πολυκράτους ἔλαβε χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ ὅσα εἰκὸς μειράκιον καλὸν παρὰ τυράννου ἐρῶντος· παρὰ δὲ Ἀνακρέοντος, ᾠδὰς καὶ ἐπαίνους, καὶ ὅσα εἰκὸς ἦν παρὰ ποιητοῦ ἐραστοῦ. Et visus est *Polycrates* aliquando hujus pueri causâ zelotypia quadam hujus sui rivalis ingeniosissimi correptus fuisse, ut *Ælianus* refert, *Var. Hist.* l. IX. c. IV. Ἀνακρέων ἐπῄνεσε Σμερδίην θερμότερον, τὰ παιδικὰ Πολυκράτους,

Smerdias.

---

[f] §. XIX. &c.

εἶτα ἥσθη τὸ μειράκιον τῷ ἐπαίνῳ, καὶ τὸν Ἀνακρέοντα ἠσπάζετο οὐ μάλα σεμνῶς ἐρῶντα τῆς ψυχῆς, ἀλλ' οὐ τοῦ σώματος· μὴ γάρ τις ἡμῖν διαβαλλέτω πρὸς θεῶν τὸν ποιητὴν τὸν Τήιον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. Ἐζηλοτύπησε δὲ Πολυκράτης, ὅτι τὸν Σμερδίην ἐτίμησε, καὶ ἑώρα τὸν ποιητὴν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀντιφιλούμενον, καὶ ἀπέκειρε τὸν παῖδα ὁ Πολυκράτης, ἐκεῖνον μὲν αἰσχύνων, οἰόμενος δὲ (καὶ) λυπεῖν Ἀνακρέοντα. ὁ δὲ οὐ προσεποιήσατο αἰτιάσασθαι τὸν Πολυκράτην, σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς. μετήγαγε δὲ τὸ ἔγκλημα ἐπὶ τὸ μειράκιον, ἐν οἷς ἐνεκάλει τόλμαν αὐτῷ καὶ ἀμαθίαν, ὁπλισαμένῳ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν. τὸ δὲ ᾆσμα τὸ ἐπὶ τῷ πάθει τῆς κόμης Ἀνακρέων ᾀσάτω. Rem tangit *Stobæus* ex *Phavorino*, Πρὸς ταῦτα γελοῖος ἂν φανείη ὁ Ἀνακρέων, ὦ μικρολόγος, τῷ παιδὶ μεμφόμενος, ὅτι τῆς κόμης ἀπεκείρατο, λέγων ταῦτα, Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος. Vid. ad v. 1223. Item *Antipater Sidonius* infra ad v. 1554. Ἡ Κίκονα Θρηκὸς Σμερδίεω πλόκαμον. *Angelus* quoque *Politianus*, ut supra, §. XIII.

Nam modo Threïcii *crinem miraris ephebi.*

Hanc denique rem tangit, [g] *Athenæus*, qui eodem tempore *Polycratis* moderationem laudat, Ἐκ πάντων οὖν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον, ὅτι οὐδαμόθεν ἀναγέγραπται γυναῖκας ἢ παῖδας μεταπεμψάμενος, καί τοι περὶ τὰς τῶν ἀρρένων ὁμιλίας ἐπτοημένος, ὡς καὶ ἀντερᾶν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ, ὅτε καὶ δι' ὀργὴν ἀπέκειρε τὸν ἐρώμενον.

XV. Erat etiam adolescens *Samius*, nomine *Bathyllus*, amasius *Polycratis*, necnon *Anacreonti* in deliciis; ut putârit aliquis, ex poematiis illius conjecturam faciens; nam et *Odæ* IX, XII, XVII, XXII, XXIX. illius omnes mentionem faciunt, ut illorum temporum maxime formosi pusionis; quod ipse disertis verbis affirmat, *viz.* v. 139. &c.

Bathyllus.

Anacreon *suum me*
Remisit ad Bathyllum,
Bathyllum, *ubique formâ*
Qui regnat, imperatque,

Illius denique formam per partes graphice describit, totâ illâ *Odâ* XXIX, à v. 425. Ejusdem vero statuam *Apuleius Madaurensis*, quam in *Junonis Samiæ* templo ipse viderat,

[g] fol. 540.

his

his verbis describit, *Floridorum* l. 1, " Vel inde ante aram
" *Bathylli* statua à *Polycrate* tyranno dicata; quâ nihil
" videor effectius cognovisse. Quidam *Pythagoræ* eam
" falso existimant. Adolescens est visenda pulchritudine,
" crinibus fronte parili separatu per malas revulsis. Pone
" autem coma prolixior interlucentem cervicem scapula-
" rum finibus obumbrat. Cervix succi plena; malæ ube-
" res; genæ teretes; ac modico mento facies. Eique
" prorsus citharœdicus status, deam conspiciens, canenti
" similis. Tunicam picturis variegatam deorsus ad pe-
" des dejectus ipsos, *Græcanico* cingulo. Chlamyda ve-
" lat utrumque brachium adusque articulos palmarum. Cæ-
" tera decoris hirici dependent. Cithara baltheo cælato
" apta strictim sustinetur. Manus ejus teneræ, procerula
" læva, distantibus digitis, nervos molitur, dextra psallen-
" tis gestu suo pulsabulum citharæ admovet, ceu parata
" percutere. Cum vox in cantico interquievit, interim
" canticum videtur ore tereti, semihiantibus in conatu la-
" bellis, eliquare. Verum hæc quidem statuam esto cujuspi-
" am puberum, quem *Polycrati* tyranno dilectus *Anacreon*
" *Teius*, amicitiæ gratiâ, cantillat."

Quin *Bathylli* hujus imaginem, una cum *Anacreontis*, adhuc dum visendam, in *Fulvii Ursini* nomismate æreo exhiberi, probat *Johannes Faber Bambergensis*, ut mox videbimus, §. XXXIV.

Huc omnino *Horatii* testimonium attexendum, quod ille quidem ex vulgi fama traditum avidius accepit, in sui amoris honestamentum, *Epod.* XIV.

Non aliter Samio dicunt arsisse Bathyllo
Anacreonta Teium:
Qui persæpe cavâ testudine flevit amorem
Non elaboratum ad pedem.

Nec prætereundus *Pont*, de stell.

Nirea *sic perhibent et amatum à vate* Bathyllum,
Pictum oculis, fuscumque comâ, roseumque labellis.

XVI. Est et alius *Anacreonti* imputatus amasius, cui nomen *Megistes*, de quo *Leonidas* Tarentinus infra *Megistes.* ad v. 1583. Μέλπε δ' ἢ Βάθυλλον ἱμερόεντα, ἢ Μεγιστῶν. Item *Antipater Sidonius*, v. 1[illegible]. Ἢ πρὸς Εὐρυπύλην τετραμμένος, ἢ Μεγιστῆν. Et *Simonides*, v. 1537. Ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστέα, καὶ τὸν Σμερδίην

Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον· Quin ipse *Anacreon* ejusdem meminit, v. 1100. Μεγιστῆς ὁ φιλόφρων, κ. λ.

XXVII. Et hi sunt, quorum pulchritudinem vel deperibat *Anacreon*, vel certe laudabat, de qua re mox accuratius, quando de illius amore erga fœminas nonnihil quo-

Sappho. que prius dixerim. Et primo *Sapphonem* poetriam *Lesbiam* ex *Mitylene* amâsse dicitur *Anacreon*; quod testatur *Hermesianax Colophonius*, in tertio Elegiarum:

Καὶ γὰρ τὴν μελιχρὸς ἐφ' ὠμίλησ' Ἀνακρείων
Στελλομένην πολλαῖς ἅμμιγα Λεσβιάσιν.
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν προλιπὼν Σάμον, ἄλλοτε δ' αὐτὴν
Οἰνηρὴν δόρασιν κεκλιμένην πατρίδα,
Λέσβον ἐς εὔοινον.———

Teius hic enim Sappho *mellitus amavit,*
Lesbiadas *plures inter ut emicuit:*
Nam nunc ille Samum, *patriam nunc ille reliquit,*
Eversam dudum Marte sub armisona.
Vinosam in Lesbon.

Et *Chamæleon* in libello de *Sapphone* tradit, nonnullos asserere, *Anacreontem* in eam scripsisse poemation, cujus fragmentum exhibemus ad v. 1203. ad quod putatur illa reddidisse responsum, versu pure *Sapphico*:

Κεῖνον, ὦ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
Ὕμνον, ἐκ τῆς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
Τήϊος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
Πρέσβυς ἀγαυός.

Quem locum, nequaquam pari elegantiâ, metro certe eodem, ita verto,

Illud, aurato solio Camœna,
Ipsa tu dixti modulata carmen,
Teius *vates proprio quod ad nos*
Fudit ab ore.

Athenæus, fol. 599. quidem *Hermesianactem* falli ait; ipse falsus, ut mox videbimus. Ἑρμησιάναξ σφάλλεται, συγχρονεῖν οἰόμενος Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέοντα, τὸν μὲν κατὰ Κῦρον, & Πολυκράτην γενόμενον, τὴν δὲ κατ' Ἀλυάττην τὸν Κροίσου πατέρα. Hæc *Athenæus* contra *Hermesianactem*; nec tamen ille *Chamæleontem* interea impugnare audet, quod si maxime faceret, minime tamen promoveret; nam συγχρονισμὸς vel hinc demonstratur: *Sapphûs* frater *Charaxus* amavit *Rhodopin*, quam *Doricen* vocat *Athenæus*. *Æsopi* olim conservam, ut

Herodotus in *Euterpe*, et *Lilius Gyraldus* in *Sapphûs* Vitâ. *Æsopus* autem *Crœso* σύγχρονος et familiaris, qui et *Solonem* jam senio gravem monuerat, in congressibus cum *Crœso*, ἢ ὡς ἥδιστα, ἢ ὡς ἥκιστα λαλεῖν. *Crœsus* et *Cyrus*, *Polycrates* et *Anacreon* aliquo tempore σύγχρονοι, *Thalete* et *Solone*, reliquisque septem Sapientum jam senio vergentibus; nam *Thales*, primus omnium Sapientum mortuus est *Olympiade* LVIII, valde senex, *Anacreonte* vix tum undecenni. Circa decimum quintum *Anacreontis* natali est *Sappho*, paucis annis ante victum a *Cyro Crœsum*, florentibus jam Sapientum aliquot; et quum illa viginti quinque annorum esset, tum *Anacreon* erat quadragenarius; quo fere tempore canescere homines incipiunt, unde ipse *Anacreon* de *Sapphone* et ad eam, v. 1207.

Σὰ γὰρ φίλτρ' ἐμὸν ἦτορ
Συμπαίζειν προκαλεῖται.
Ἡ δ', ἐστιν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
Λευκὴ γὰρ, καταμέμφεται·
Πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.

Nam desiderium tui
Cor nunc sollicitat meum,
Ast illa, ex Mitylene
Procax virgo, meam comam
(Namque est candida) vellicat;
Novo ardescit et igni.

Verum illa quidem circa tricesimum quintum ætatis annum fatis concessit, *Anacreon* post illam triginta amplius annis durabat; ad octogesimum enim quintum vitam extendebat, teste *Luciano* in Macrobiis. At quum *Sappho* illa formæ fuerit minus venustæ, brevis enim et fusca fuisse dicitur [h] *Ovidio*, et *Maximo Tyrio*, suspicetur aliquis, *Anacreontis* hunc amorem non nisi pium et castum; qualem omnes ingenui homines erga doctas et ingeniosas mulieres gerunt, quantumvis aspectu minus liberali; quare et ipsa dicit ibidem, *At mea cum legeres, etiam formosa videbar.* Et eadem a *Socrate* Pulchra vocatur, ut mox videbimus § XXV. Certe ita *Maximus Tyrius*, Ἧπου Σαπφοῦς τῆς καλῆς ἴσως γὰρ

[h] Epistola, *Sappho Phaoni.*

αὐτὴν

αὐτὴν ὀνομάζειν χαίρει Πλάτων, διὰ τὴν ὥραν τ͂ μελῶν, καί τοι μικρὰν ἔσαν καὶ μέλαιναν.

XVIII. Memoratur et alia *Anacreontis* amasia, *Eurypyle* nomine; de qua *Antipater Sidonius* in illo versu, quem supra laudavimus §. XVI. in *Megisteos* capitulo.

Eurypyle.

Meleager item de *Anacreonte*, v. 1614.

> Ὄφρα καὶ ἐν [...]ς οἰνώμενος ἁβρὰ χορεύσῃς,
> Βεβληκὼς χρυσέην χεῖρας ἐς Εὐρυπύλην.

Ipse denique *Anacreon* illius meminit, v. 1146.

> Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει
> ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων,

Nec illam præterit *Angelus Politianus*, inter *Anacreontis* amatas; ita enim canit,

> *Nunc teneram* Eurypylen, *tenerumque* Megistea *laudas.*

Est et alia, sine nomine, ab *Anacreonte* tamen non parum celebrata, cujus formam operoso ingenio describit a v. 391. ad 424. inclusive; nisi forte illa quoque sit *Eurypyle*, aut, quod rectius puto, poetici potius caloris fœtus. Meminit et ipse alias *Thraciæ* cujusdam puellæ, ad v. 946. quam item amâsse putatur, si ex ingenio licet argumentum sumere. Nam, ut id quoque concedamus, tota illi vita amoribus vacavit, *Suidas*. βίος δὲ ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν. Et *Antipater Sidonius*, v. 1557. elegantissime,

> Τρισσοῖς γὰρ, Μούσῃσι, Διωνύσῳ, καὶ Ἔρωτι,
> Πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος.

Et *Amor* ipse in sua ad defunctum *Anacreontem* θρηνῳδίᾳ, v. 1460.

> Ὁ σὸς δ' ὅλος βίος μοι
> Ἐράσμιος καλός τε,
> Ἴσον τεαῖς ἀοιδαῖς·

Atque iterum, v. 1472.

> Σὺ δ' αὖ θέραψ φέριστος,
> Πιστός τε καὶ βέβαιος,
> Ὅλον βίον θελήμων
> Ἐμοὶ λατρεύειν ἔδωκας.

Videtur tamen, non nisi sero, conjugium iniisse, ut notamus ad *Oden* XLIV. idque cum fœmina provectioris paulo ætatis; quam tamen ex animo amavit, si recte ex illius somnio auguror. Verum nunc de illicito illius amore quærendum.

XIX *Cleobulum*

XIX. *Cleobulum, Smerdin, Bathyllum,* et *Megisten* laudavit *Anacreon,* nec enim diffitemur, haud perfunctorie; unde *critici* vocarunt eum φιλόπαιδα, hoc est, ob versûs characterem, ut *Euripidem* vocabant μισογύνην. Quos titulos indocti et invenusti homines ad ipsos poëtas traxerunt; quanquam nec inficete *Simonides* eadem voce sit usus de cithara, ut infra v. 1526. Παννύχιος κρέοι τὴν φιλόπαιδα χέλυν

Quod ad puerorum, aut puellarum, laudationes attinet, sæpe id quidem factum videmus, sine ullo animi affectu. Quotusquisque enim est poetarum, qui virginum et puellarum formam versibus suis non aliquando commemoravit? Quotusquisque, qui non aliquas summa alacritate, summo animi studio, summaque verborum contentione, tanquam amator esset ipse revera, *poetice* descripsit, laudavit, fidem imploravit? Quas tamen nec amavit, nec amare vel potuit, vel voluit, vel ausus erat; tantum illas, alieno nomine, non suo compellavit; nonnullas nec vidit unquam, nec aliquando vel nomine tenus novit: Ad aliorum tantum preces hos ludos lusitavit; quod a meipso factum fateor, et ab innumeris aliis quotidie factum scio.

Ita plurimi de *Vino* et *Venere,* tanquam de poëtarum communibus locis, tractare solent. Ita *Anacreon* scripsit *Oden* XXXII, Εἰς τοὺς ἑαυτοῦ ἔρωτας, in qua innumeras ex omnibus *Asiæ* et *Europæ* gentibus puellas sibi charas commemorat; quem locum *Couleius* noster imitatur, in *Oda,* cui titulus, *The Chronicle,* ubi plus centum amicas innumerat; qui revera cum unicam tantum haberet, præ nimia tamen verecundia, nunquam illam, licet in iisdem ædibus manentem, de amore compellare est ausus; quod ex certa relatione accepimus. Idem ille, cum *sobrius* esset vita, sæpe in scriptis *ebriosum* se simulat, qua re nihil frequentius apud poëtas.

Quod si amatoriæ compellationes ad pueros factæ alicubi apud *Anacreontem* occurrant, possunt hæ quidem et debent factæ intelligi a personis sequioris sexûs, quando poëtæ ipsius persona minime indicatur, ut notamus ad illud v. 1073. Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων, *Minime esse necesse, ut hæc in sua persona proferat poëta; potuit mulieri cuivis hæc verba affingere.*

Et

Et hi quidem luſus poetici ſi tam rigidos cenſores invenirint, neſcio quis mortalium integer ex omni parte ſit evaſurus. Omnes fere doctrina, ingenio, et indole viros inſignes ſimul obruunt et condemnant. Nec *Homerum* ipſum intactum relinquunt; unde *Horatius* per jocum, licet in ſui vitii patrocinium,

Laudibus arguitur vini vinoſus Homerus;

nec *Homerum*, inquam, neque *Socratem* ipſum, neque *Platonem*, aut *Xenophontem*, nec *Virgilium*, neque *Couleium*, tutos aut indemnatos relinquunt. Verum de hujuſmodi luſibus dicendum, quod *Apuleius*, in Apologia, de amatoriis *Platonis* verſiculis dixerat: *Tanto ſanctiores habendi ſint, quanto pudicitius compoſiti, quanto ſimplicius profeſſi. Namque hæc et id genus omnia diſſimulare et occultare, peccantis; profiteri et promulgare, ludentis eſt. Quippe naturâ vox innocentiæ, ſilentium maleficio diſtribuitur.* Præterea attendenda ſunt, quæ notamus ad *Euripidis* Dictyn, v. 2. et *Oedipum*, v. 17. et ad *Anacreontis* v. 1186.

XX. De *Platonico* quidem amore dixerunt et alii, poſt ipſum *Platonem* et *Xenophontem*, ut *Æſchines* contra *Timarchum*, *Hierocles* de Providentia et Fato, p. 70, *Apuleius*, *Famianus Strada*, Proluſion. l. 1. §. 5. Poetic. p. 172. *Johannes Picus Mirandula* ſuper *Hieronymo Benivieni*, inter *Thomæ Stanlæi* Poemata, et alii quamplures. *Platonis* cliens et diſcipulus eſt habitus *Virgilius*, omnium fere poëtarum caſtiſſimus, qui hujuſmodi amorem eleganter depingit in [i] *Euryali* et *Niſi* perſonis, concludens cum hoc ephiphonemate, *Gratior eſt pulchro veniens è corpore virtus.* Aliud hujus rei ſuaviſſimum exemplum habemus in *Ptolemæo* rege et *Galete* puero: [k] Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐρώμενον εἶχε Γαλέτην ὄνομα ἰδεῖν κάλλιστον· ἀμείνων δὲ ἦν ἄρα τοῦ μειρακίου γνώμη τῆς μορφῆς· πολλάκις γοῦν αὐτῷ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐμαρτύρει, καὶ ἔλεγεν, Ὦ ἀγαθὴ κεφαλή· κακοῦ μὲν οὐδεπώποτε οὐδενὶ γέγονας αἴτιος· πολλοῖς δὲ καὶ πολλὰ ἀγαθὰ προὐξένησας. Ὁ μὲν ἱππεὺς σὺν τῷ βασιλεῖ τὸ μειράκιον· ἰδὼν δὲ πόῤῥωθεν ἀγομένους

[i] Vid. Æn. l. v. ver. 295. et *Brodæi* Miſcellan. l. v, c. 35.

[k] *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 1. c. 30. *Cæl. Rhodigin.* l. xvii. c. 15.

τινὰς

τινὰς τὴν ἐπὶ θανάτῳ, οὐ ῥαθύμως εἶδεν· ἀλλ' ἔφη πρὸς τὸν Πτολεμαῖον· Ὦ βασιλεῦ, ἐπεὶ, κατά τινα Δαίμονα τῶν ἀγομένων ἀγαθὸν, ἐπὶ ἵππῳ ἐτύχομεν ὄντες, φέρε, εἴ σοι δοκεῖ, τὴν ἔλασιν ἐπιτείναντες καὶ συντονώτερον ἐπιδιώξαντες, Διόσκοροι τοῖς δειλαίοις γενώμεθα Σωτῆρες, ἔνθα καὶ ἀγαθοὶ παραστάται· τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν θεῶν τούτων· Ὁ δὲ ὑπερησθεὶς αὐτοῦ τῇ χρηστότητι, καὶ τὸ φιλοίκτιρμον ὑπερφιλήσας, καὶ ἐκείνους ἔσωσε, καὶ ἔπι πλέον προσέθηκε τὸ φίλτρον τοῦ καθ' αὐτὸν ἔρωτος.

Talis perhibetur fuisse *Charitonis* amor et *Melanippi*, de quibus oraculum :

> Θείης ἡγητῆρες ἐφημερίοις φιλότητος,
> Εὐδαίμων Χαρίτων καὶ Μελάνιππος ἔφυ.
> *Qui sanctum induxere hominum sub pectus amorem,*
> *Et* Chariton *felix et* Menalippus *erat.*

Hi enim, quum in *Phalariden* tyrannum conjurassent, ab eodem deprehensi, et tormentis subjecti, tam luculentum constantiæ specimen ediderunt, ut in eorum admirationem abreptus *Phalaris* vitam utrisque condonârit. Et hoc illius factum *Apollo* probavit, eaque propter ejusdem necem in plures annos distulit, ut *Athenæus* lib. xiii. fol. 602. et *Ælianus* Var. Hist. lib. ii. cap. 4. *Suid.* v. Ἀναβολή. Credibile est, talem fuisse amicitiam *Herculis et Hylæ*; *Thesei et Pirithoi*; *Pyladis et Orestæ*; *Pythiæ et Damonis*; *Achillis et Patrocli*; certe *Jonathanis et Davidis*. Nec sacer *Epaminondæ* manipulus nobis obliviscendus, de quo *Plutarchus* in *Pelopida*, *Erasmus* in adagio, *Sacer Manipulus*, item *Sabellicus et Cælius Rhodiginus*.

XXI. Et multi sane magni auctores libere de aliis loquuntur: *Ibycum Rheginum et Archilocum parium* impudicitiæ et amoris flagitiosi damnant. Nemo tamen idoneæ auctoritatis *Anacreontem* unquam vel *ebrietatis*, vel *lasciviæ*, taxavit; nisi quod forte jocosi *poetæ et pictores* aliquot ipsius aliquando *personæ* attribuant figurate, quod de *versu* tantum illius, revera dicendum fuit; de qua re accuratius nos infra, §. xxxiv. vel nisi quod ἀδέσποτον forte epigramma, ut, v. 1602. cujus tamen sensus, si dextre capias, illum æque pueris et puellis, hoc est amatoribus utriusque sexûs, charum probat; aut *Scholiastes* aliquis, ex ipsius poëtæ locis quibusdam male intellectis, vel ex veterum picturis et vulgari fama, seu joco, sive serio, utrumque consenserint. Ast illi, qui ita asserunt, vel ita credunt non satis atten-

dunt

derunt ad ipsum hujus poëtæ genium; ad apertos locos, quibus non perfunctorie *sobrietati, castitati, et Philosophiæ* velificatur; ad amicorum istius et patronorum testimonia, hominum quidem illorum istius et proximæ ætatis sapientissimorum et elegantissimorum, solo populari joco transversim abrepti; nec memores *Ovidiani* versiculi, *Tristium* lib. ii.

Vita verecunda est, Musa jocosa mihi;

nec *Martialis* effatum

Lasciva est nobis pagina, vita proba;

vel *Catulliani* illius,

Nam castum esse decet pium poëtam,
Ipsum, versiculos nihil necesse est;

aut illius demum *Hadriani* imperatoris, de *Voconio* poëta, amico suo,

Lascivus versu, mente pudicus eras.

Quanquam in omnibus iis, quæ hodie quidem extant, utut jucunda et hilaria videantur, nihil certe occurrit flagitiosum, aut incestum; ne vel unicus locus, quod virum pium et probum merito offendat. Quid, quod ipse poëta, quando maxime ineptire videtur, sæpe testatur, se figurate tantum loqui, ut in his v. 1022.

Φιάλην πρόπινε παισὶ,
Φιάλην λόγων ἐραννήν.

Et in hujusmodi similibus aliis haud paucis, quæ omnia poëtæ seriam *sobrietatem*, simulatam *ebrietatem* docent, ut ostendo ad v. 1015. et plenius infra, ad § XXIII.

XXII. Præterea, quod statim probaturus sum, multi sapientes, probi, graves, et magnæ auctoritatis viri, *Anacreontem* serio laudârunt, ut *castum, sobrium, et sapientem* poëtam; quorum sane testimonia longe mihi pluris facienda videntur; quam oscitantum quorundam *grammaticorum*, aut *scholiastarum* anonymorum effutitiæ assertiones; qui aut ipsi parum intelligunt, aut ab aliis male intelliguntur. Illi nempe *Pindarum* φιλόχρυσον vocant, ob nihil aliud, quam quod comparationibus cum *Auro* factis ut plurimum gaudeat; de qua re, ita Nos olim in locum, Ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου, cui alium similem locum confero, Κτεάνων δὲ χρυσὸς, αἰδοιέστατον, et demum progrediens, " Ex his, et similibus locis, sunt, qui *Pindarum* oppido nimis *avarum* fuisse colligant, et *auri* paulo *amantiorem*, ex laudibus nempe istius metalli, quas passim adornat; quibus

" quibus ego miror in mentem non venisse, illum etiam " immoderatum *aquæ potorem* dicere, nimirum quam toties " deprædicat, ut ἄριστον μὲν ὕδωρ *&c.* Verum quia de te- " meraria nonnullorum criticorum opinione, aut eorum cer- " te verbis perperam intellectis, quorundam animos jamdiu " insedit istiusmodi suspicio, amovenda nobis et amolienda " optimo poëtæ temere et indigne facta calumnia. Et sane " in *Pindari* vita ostendimus, illum liberalem erga Deos, " quibus *donaria* magna, et *anathemata*, et etiam *templa* " dedicavit; item erga hospites benevolum et largum, ut " in cives quoque suos beneficum, quod testatur illud *Leo-* " *nidæ Tarentini* Epigramma, *Antholog.* fol. 272.

Ἤπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.
Candidus hic vir erat peregrinis, charus amicis,
Pindarus, *eximius* Pieridum *famulus,*

Quin ipsius *Pindari* verba in hanc rem spectantia licet pro- ferre, *Nemeonic.* VIII. v. 63.

Χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ᾽ ἕτεροι
Ἀπέραντον· ἐγὼ δ᾽ ἀστοῖς ἁδὼν καὶ
Χθονὶ γυῖα καλύψαιμι
Αἰνέων αἰνητὰ, μομφὰν δ᾽
Ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.
Auro inhient alii, et poscant sibi jugera centum;
Mihi sat erit placuisse meis;
Sic tumulo mea membra reponam,
Laudibus haud indigna laudans,
Atque malis nigrum nomen inurens,

Deinde ostendo, omnem *avaritiam* à *Pindaro* damnari, præsertim in poëtis; atque ita demum progredior: " Cri- " tici ergo, qui illum φιλόχρυσον vocant, non ad *ingenium* " illius et *indolem* spectant, verum ad *dicta*, quibus plus " semel egregie ornat illud metallorum fulgidissimum; eodem " nempe modo, quo [1] *Euripidem* μισογύνην nuncupabant " non quod ille *Mulierum osor* naturâ extiterit, bis enim " erat conjugio irretitus; verum quod de iis ita sit locutus, " quasi talis esset, quomodo etiam *Anacreontem* amore et " vino supra modum delectatum esse dixerint, quod ut *Ci-*

[1] Vita §. XIX.

certè

"cero ait, *Illius tota poesis sit amatoria*; quodque *Cleobu-*
"*li*, *Smerdiæ*, *Bathyllique* formam tantopere celebraret;
"tam frequenter ad pocula invitaret; quasi nemo pos-
"set esse *sobrius*, nisi vini et hilaritatis sit juratus hostis;
"neque *castus*, nisi cæcus omnino et pulchritudinis telis
"minime penetrabilis. Cum tamen *Xenophon* et *Maxi-*
"*mus Tyrius* eo magis *Agesilai* temperantiam laudandam
"censuerint; quod *Megabaten Spithridatæ* filium formo-
"sissimum adolescentem miraretur quidem summopere,
"nec tamen ullo modo puerum, etiam volentem et ultro
"annitentem, ad osculum vellet admittere. Nam et *ve-*
"*ritatis et philosophiæ* studiosi formam eximiam haud in-
"viti laudabunt, alias enim mendacio uterentur, et cæci
"prorsus aut invidi essent habendi; at nec contra fas jus-
"que appetent, neque abutentur. Ita quidem *Antenor* et
"*Trojani* seniores *Helenæ* pulchritudinem mirifice effere-
"bant, *Homer*, Iliad. γ. v. 156."

Οὐ νέμεσις, Τρῶας κ̀ ἐϋκνημῖδας Ἀχαιὺς
Τοιῇδ᾽ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.

Haud sane indignum, Teucros Graiosque furentes
Ob tales oculos discrimina tanta subire:
Tantus in ore decor, Divisque simillima forma.

"Iidem tamen, qui tantopere laudant, minime cupiunt;
"quando tanto cum damno suo, periculo, et dedecore,
"atque infamiâ stiparetur: Quare procul etiam ablegandum
"pronuntiant, *ibidem*,

Ἀλλὰ κ̀ ὣς, τοίη περ ἐῦσ᾽, ἐν νευσὶ νεέσθω·
Μηδ᾽ ἡμῖν, τεκέεσσί τ᾽ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.

At licet hæc facies, Danaûm cum classe recedat,
Nec nobis, nostrisque ferat discrimina natis.

"Quapropter, ut semper, eleganter *Afranius*, Amabit sapi-
"ens, cupient cæteri. Nec enim vere *amor* dicendus est
"is affectus, qui in *lasciviam* trahit; est *concupiscentia*, est
"*libido*, est ignis *Gehennæ*; nec venerabili illo et sanctissi-
"mo *amoris* titulo honestari debet.

Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει,

ut ait *Phocylides*, v. 62.

Sanctus Amor cœli, Veneris sed dedecus auget.

"Hunc itaque *criticorum* morem attendendum moneo, quo
"auctores singulos *epithetis*, non eorundum *personas* atten-
"gentibus,

"gentibus, verum ad *scripta* eorum proprie pertinentibus, "ornare soleant, quod qui minus attendunt, et *Anacreontem* οἰνοπότην, et *Euripidem* μισογύνην, et *Pindarum* φιλόχρυσον, imo *auri* et *mellis* avidum suspicentur; quomodo et ipse divinus *Psalta*, qui comparationibus ab *auro* et *melle* sumptis similiter gaudere videtur, ut *Psal.* xix. 10. et cxix. 72."

XXIII. Verum hi *Catones* hoc ex me audiant; Nihil omnino, quod supra §. xxi. dixerim, in toto hoc *Anacreonte*, possunt illi nobis objicere, quod auribus honestis ingratum aut injucundum, probis moribus inimicum, casto, sobrioque homine indignum, aut juventuti φιλολόγῳ damnosum. Nec tamen desunt, qui in *Vaticano* MS. extare dicant non pauca, omni nequitiâ referta; quæ ego *Anacreontia* facile concesserim, *Anacreontis* esse, id pertinaciter pernegandum sentio; quod et stylo ipso, et carminis, atque materiæ diversitate, probari potest. In hac saltem editione, omnia jucunda, et elegantia; multa certe gravia, honesta, et vitæ humanæ utilissima, reperiet lector, non prorsus ἀναφρόδιτος. Versus omnes hilariori vultu arrident; voces castæ; sensus interior moralis philosophiæ plenus; unde summo illum jure *Socrates*, qui ipse ἀνδρῶν ἁπάντων σοφώτατος ex [m] oraculo agnitus erat, τὸν σοφὸν emphatice vocare non dubitavit, ut mox narrabimus, §. xxv. In risum solvetur criticus infimi subsellii, quando *Anacreontis* sobrietatem audiverit me defendentem, et in memoriam mihi statim revocabit, quod ipse supra, ad §. v. ex *Maximo Tyrio* attulerim; quomodo aliquando ebrius in *Cleobuli* nutricem impegerit. At ego, *Anacreontem* nunquam *ebrium* fuisse, nusquam affirmo; *ebriosum* fuisse, id ego, multosque mecum negantes habeo. Quis nescit differentiam inter *peccatum* et *vitium*, inter *actum* et *habitum*? *Anacreon* quidem eo tempore valde juvenis erat, et in festivo *Neptuni* epulo in *Panionio*, hoc est, solennitate publica omnium *Ioniæ* civitatum, agebat, quando solent homines coronari, et liberius genio suo indulgere. Quin vox ipsa μεθύειν quasi μετὰ τὸ θύειν dici videtur, quod veteres in Deorum sacrificiis, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ, hilarioribus se

[m] *Suidas* v. σοφός. Vid. *Euripidis* Vit. §. xx.

mutuo

mutuo poculis invitarent: de qua re multa scitu non indigna *Hoelzlinus* in *Apollonii Rhodii* Argonaut. l. i. v. 1150. Nihilominus *Anacreontis* nostri sobrietatis testis erit nobis non futilis *Athenæus*, qui cum plurima illius hilariora carmina passim memoret, *probitatem* tamen auctoris et *temperantiam* disertis his verbis commendat, fol. 429. Ἄλογος δὲ Ἀνακρέων, ὁ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ποίησιν ἐξαρτήσας μέθης· τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ τῇ τρυφῇ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι, διαβέβληται· οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν, ὅτι ΝΗΦΩΝ ἐν τῷ γράφειν καὶ ΑΓΑΘΟΣ ὢν, προσποιεῖται μεθύειν, οὐκ οὔσης ἀνάγκης. *Absurdus itaque* Anacreon, *qui omnem suam Poesin ad ebrietatem refert; luxuriosæ et molliori vitæ se dicans in poëmatiis, reprehenditur; vulgo nempe minime cognoscente, quod quum SOBRIUS et PROBUS fuerit, in scribendo simulaverit ebrietatem; quum nulla esset necessitas.* Quæ Verba, si locum cum loco, sententiam cum sententia, ipsum denique poëtam cum seipso conferas, meridianâ luce clariora reddentur. Quoties enim apud illum μανίην ἀρίστην, v. 1015. et ἐρασμίην, v. 1275. *insaniam optimam* et *desiderabilem* audiamus? Quoties σώφρονα λύσσαν, v. 759. *furorem sobrium*, νέκταρ μελιχὸν, v. 1278. *nectar numerosum*, quomodo *Antipater*, illius imitatione, dixit νέκταρ ἐναρμόνιον, 1564. φιάλην λόγων ἐραννὴν, v. 1023. *poculum carminum amabile*, apud illum ostendimus? Quid aliud dicendum de *Oxymora* illo toties repetito, Ἐρῶ τε δῆτα, κοὐκ ἐρῶ, Καὶ μαίνομαι, κοὐ μαίνομαι, v. 1186. Item v. 892. Δεδακηκότος μὲν εἰπεῖν, Δεδακηκότος δὲ πίνειν, Χαριέντως τε μανῆναι; Quæ omnia qui non dextre capit, hunc omni sensu destitutum pronuncio; at qui *Oden* integram LVII. legerit, nec *Anacreontem* sobrium agnoverit, hunc omnium mortalium maxime *ebriosum*, aut certe *cerebrosum*, stupidum et fatuum censeo. Quin *Julianus* Imperator, qui et ipse, licet â vera religione esset apostata, sobrius tamen erat, et elegantiæ studiosus, hæc de nostro in *Misopogone*, Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ καὶ χαρίεντα· τρυφᾶν γὰρ ἔλαχεν ἐκ Μουσῶν. At dicat aliquis: "Quid *verba* jactas, "quum *facta* video? Nonne et *Horatius* aliquando nimiam vini ingurgitationem damnat, et ipsi *Epicuri*, maximique helluones ex intervallis temperantiam laudave-"rint?" Nescio, quid illi videre sibi somnient, quos ad veritatis radios allucinare scio. Quod *Horatium* attinet,

non ille ex poëmatiis suis vel damnandus, vel absolvendus; quum veteres ille Lyricos aperte sibi proposuerit imitandos, neque sensum suum, at illorum, sæpiuscule loquatur; nunc *Alcæum*, nunc *Alcmana* et *Sappho*, mox *Archilochum*, *Anacreontem*, *Ibycum*, *Bacchyliden*, *Pindarum*, et *Simoniden*, exprimit; quare nunc ille calet, mox frigescit, statim inardescit; sanus iterum et sobrius, uti fieri solet, incedit; nonnunquam etiam castitati et religioni litare deprehenditur; nunc *Epicurum* agit, mox providentiæ fit strenuus assertor, atque ita *Romanis* suis omnes *Græci* ingenii colores revelat, omnes aperit splendores. Nec *Horatio* tantum, sed nec *Anacreonti* sufficere ullum ex scriptis suis sumptum argumentum putarem, nisi et veterum testimoniis, velut quodam satellitio, sit munitum. Verum, quod et probavimus, hoc affirmamus, *Anacreontem*, cum aliorum gratiâ se totum hilaritati et compotationibus in carmine dederit, nunquam tamen τοῦ πρέποντος immemorem, virtutis hinc inde semina sparsisse, ut et κίνδυνον τῆς ἀρετῆς ἐγκαταλίπῃ ἐν τοῖς ὦσιν ἀκροωμένων.

XXIV. At dicat aliquis, Cui, quæso, bono hoc fecit? Adeone virtutem profiteri pudebat, ut quum illius esset assecla, minime tamen hoc præ se palam ferre ausus fuerit? *Sobrius* vero ipse *vitâ*, *temulentiam* tamen *scriptis* suis simularet? Quid *verba* audio, cum *facta* videam? At, ô bone vir, quisquis es, videris mihi summam sapientum virorum artem nescire; quâ se soleant infirmiorum genio accommodare, ut iis fiant utiliores. Hoc faciunt medici, hoc philosophi, hoc theologi, et ipsi doctores *Christiani*, etiam Apostolus ipse Gentium, imo Nominis nostri sanctissimus auctor, de quo legimus, quod, cum veritatis adversarii accusarent eum ob familiares cum *publicanis* et peccatoribus congressus, responderet ille, *Iis, qui valent, non opus esse medico, at iis, qui male se habent*; *Non veni, ut vocarem justos, sed peccatores ad resipiscentiam.* Idem alias, contra *Pharisæorum* calumnias, se defendit; cum temere et malitiose de eo dixissent, *Matth.* XI. 19. et *Luc.* VII. 34. Ἰδοὺ, Ἄνθρωπος φάγος, καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν, inquit, Καὶ ἐδικαιώθη ἡ Σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. Nonne similis *Anacreontis* casus? Nonne et ille de se dicit, v. 1295. Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι; Nec me tamen hic aliquis fastuosior supercilio notet contractiori; quasi *Anacreon*-

tem

tem cum Θεανθρώπῳ O. M. quoquomodo velim conferre. Nam et de philosopho *Antisthene* idem a *Diogene Laërtio* memoratur, quod de *Christo* memorant Evangelistæ, Ὀνειδιζόμενός ποτε, ἐπὶ τῷ, πονηροῖς συγγινέσθαι, Καὶ οἱ ἰατροί, φησί, μετὰ τῶν ἀσθενούντων εἰσίν, ἀλλ' οὐ πυρέττουσιν. Et quum D. *Paulus* hæc Domini nostri verba laudet, *Act* xx. 35. Μακάριόν ἐστι διδόναι, μᾶλλον ἢ λαμβάνειν, Idem *Diogenes*, et [n] *Gassendus*, eadem fere verba ab impurissimo prius *Epicuro* testantur effluxisse, *Non modo pulchrius esse, verum etiam jucundius, beneficium dare, quam accipere.* Non, quod *Anacreon* usquequaque se ætatis suæ atque sodalium vitiis conformaverit; at, occasione sumpta ex illorum *avaritia*, mundanarum rerum contemptum inculcat; ex illorum *hilaritate*, *amoribus*, et *comessationibus*, modestiam, castitatem, et temperantiam; ut mox §. xxvi. plenius ostendemus. Atque ita, veterum *Ægyptiorum* more, in convivia *Sceleton* induxit, et inter *cantandum* et *bibendum* severissima virtutis νουθετήματα propagavit, illudque *Simonideum* insusurravit, Μέμνησο ἄνθρωπος ὤν.

XXV. De *Anacreontis* castitate jam videtur facile fore negotium, ad illam comprobandam; cum à veteribus sapientibus hoc certe testimonium sibi disertim acquisierit; a quibus semper castus et castitatis cultor devotus est habitus; licet ingenuorum et proborum adolescentum amori litavisse, *Socratico* more, fateantur; de qua re diximus ad v. 1186. et supra ad §. xx. Et hujus rei testes habemus omni exceptione majores; siquis modesto et ingenuo veritatis indagandæ studio incendatur. Ita certe *Maximus Tyrius*, philosophus minime contemnendus, §. viii. Περὶ τῆς Σωκράτους ἐρωτικῆς, quam artem commendant *Plato*, *Xenophon*, et *Apuleius*, unde nomen honestum amoris *Platonici*, Ἡ δὲ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη, τοῦ αὐτοῦ ἤθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν, καὶ ἐπαινεῖ πάντας· μεστὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ᾄσματα τῆς Σμέρδιος κόμης, καὶ τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς Βαθύλλου ὥρας· ἀλλὰ κἀν τούτοις τὴν σωφροσύνην ὁρᾷ, [o] Ἐραμαί γέ τοι συνηβᾶν, φησί, Χαρίεν γὰρ ἴσχεις ἦθος. Καὶ αὖθις, [p] Καλόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι Τὰ δίκαια συμπαρεῖναι, φησίν. Ἤδη δέ που

[n] fol. 1233.
[o] v. 1188. [p] v. 1194.

 καὶ τὴν

καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύψατο, [q] Ἐμὲ γὰρ λόγων ἕνεκ' Οἱ παῖδες ἂν φιλοῖεν· Χαρίεντα γὰρ ᾄδω μὲν, Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι. Τοῦτο γὰρ περὶ Σωκράτους Ἀλκιβιάδης ἔλεγεν, εἰκάζων αὐτοῦ τὴν χάριν τοῖς Ὀλύμπου καὶ Μαρσύα αὐλήμασι. Τίς ἄν, ὦ θεοὶ, μέμψαιτο ἐραστὴν τοιοῦτον, πλὴν Τιμάρχου; *Verum* Teii *philosophi ars ejusdem indolis et modi: Nam et formosos amat omnes, et laudat omnes. Plenæque* fere *illius odæ* Smerdiæ *comarum, et* Cleobuli *oculorum, et* Bathylli *floris: verum et in his castitatem vide:* Lubet requiescere tecum: Nam tu doctus et elegans. *Et rursum,* Pulchrum est illud, amantibus, quæ sunt justa, rependere. *Alias tandem etiam artem suam detexit:* Me propter hos lepóres, fervens amat juventus: Nam docta eis propino, et docta verba novi. *Idem de* Socrate Alcibiades *dixit, Illius lepóres* Olympi *Marsyæque tibicinio conferens: Quis, ô Dii, reprehendere possit hujuscemodi amorem, præter* Timarchum? Illum intelligit, contra quem *Æschines* [r] accusationem instituit, in qua et hæc leguntur: Ὁ τοίνυν οὐθενὸς ἧττον σοφὸς ποιητῶν Εὐριπίδης, ἕν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρᾷν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος, λέγει που, Ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον, ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων Ἔρως Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν ὧν εἴην ἐγώ. *Æliani* de *Anacreonte* testimonium, certe illius opinionem et judicium, supra laudavi, §. XIV. ubi omnem calumniæ ansam serio ab illo amovendam obtestatur. Μὴ γὰρ τις ἡμῖν διαβαλλέτω, πρὸς θεῶν, τὸν ποιητὴν τὸν Τήϊον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. At nunc audiamus *Socratem*, quem, ut diximus, §. XXIII. Oraculum *Delphicum* vocavit *Omnium hominum sapientissimum*, eundem hunc nostrum *Anacreontem* suo titulo ornantem. Ita enim *Socrates* in *Platonis Phædro* fol. 340. Δῆλον δὲ, ὅτι τινῶν ἀκήκοα, ἤπου Σαπφοῦς τῆς καλῆς, ἢ Ἀνακρέοντος τοῦ σοφοῦ. Hic quidem ipse locus, ut verum fatear, primus mihi scrupulum injecit, ne et ego vulgarem de *Anacreonte* opinionem pertinacius defenderem; verum circumspicerem potius et paulo ἀτενέστερον, an non et is alio, quam nunc, charactere, ab antiquioribus honestaretur. Et statim pòst, in illum *Athenæi* locum, supra, §. XXIII. laudatum, incidi; cujus veritas aliis indiciis argu-

[q] v. 1190. [r] fol. 110.

mentis

mentis confirmatior evasit. At objiciunt mihi, σοφὸν nihil aliud aliquando significare, nisi quemvis in sua quacumque facultate, etiam ἐν βαναύσῳ τέχνῃ, excellentem. Br. Schol. Homer. *Iliad.* ο. 412. *quæ nos* ibid. Quod quidem nullus nego; sed quomodo hoc in loco *Socrates* ea voce sit usus, audiamus eundem in fine ejusdem *Phædri* ita se serio explicantem, fol. 358. Τὸ μὲν σοφὸν, ὦ Φαῖδρε, καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ, καὶ Θεῷ μόνον πρέπειν· τὸ δὲ, ἢ φιλόσοφον, ἢ τὸ τοιοῦτον, μᾶλλον γε ἂν αὐτῷ καὶ ἁρμόττοι, καὶ ἐμμελεστέρως ἔχοι. Et quod hoc modo vere *Anacreon* σοφὸς fuerit, apparet ex ipsius *Socratis* voto, ibidem ad Deum facto: Ὦ φίλε Πάν τε καὶ ἄλλοι, ὅσοι τῇδε θεοὶ, Δοίητέ μοι καλῷ γενέσθαι τἄνδοθεν· τἄξωθεν δὲ, ὅσα ἔχω, τοῖς ἐντὸς εἶναί μοι φίλια· πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν· τὸ δὲ χρυσοῦ πλῆθος εἴη μοι, ὅσον μήτε φέρειν δύναιτο ἄλλος, ἢ ὁ σώφρων· Videtur philosophus ad modo memoratam *Anacreontis* historiam respicere, quâ divitias illum negligere ostendi, dotibus ingenii contentum, §. x.

XXVI. Quoniam vero illud *Gellianum* exosculor, *Odi homines ignavâ operâ, philosophâ sententiâ*; age, nunc proferamus aliquot hujus poëtæ locos, è quibus, velut ex pede *Herculem*, *Anacreontis* sanctiorem sapientiam metiri valeamus. De *vanitate hujus vitæ*, v. 64.

Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
Βίοτος τρέχει κυλισθείς·
Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
Rota nam velut curulis,
Properat volucris ætas:
Tenuis jacebimusque
Cinis, ossibus solutis.

Vitam hilarem curisque vacuam laudat, v. 660.

Τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν·
Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
Τί γὰρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
Ὀδυνωμένοις μερίμναις;
Πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Age, poculum bibamus;
Nec adesto cura mordax:
Quid enim dolere prodest,

 Macerarierque

Macerarierque curis?
Ubi quis futura noſcat?
Sua cuique vita cæca eſt.

Et vini paulo liberalior uſus contra curas præſens medicina, noſtris etiam Literis teſtantibus. *Proverb.* xxxi. 6. Et ſenibus ſuis *Plato* concedit, et *Horatius* ſapientibus, l. iii. §. 21.

Non ille, quanquam Socraticis *madet*
Sermonibus, te negliget horridus:
Narratur et priſci Catonis
Sæpe mero caluiſſe virtus.

Quomodo ſit vivendum, tota *Oda* xv. *Chryſippo* et *Crantore* melius docet, præſertim in illis, v. 239.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο
Τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·
Οὔθ' αἱρέει με χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
Nil curo Sardiani
Regni Gygen potentem:
Auri nec appetens ſum,
Nec invidens Tyrannis.

Et mox, v. 247.

Τὸ σήμερον μέλει μοί,
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Hodierna curo tantum:
Quis cras futura novit?

Avaritiam, et ingenuæ virtutis neglectum, generalemque hujus ætatis corruptionem, quis brevius aut accuratius depinxit unquam? v. 739.

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα,
Σοφίη, τρόπος, πατεῖται,
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
In amore negliguntur
Genus, ars, probique mores:
Unicum intuentur aurum.

Alias *aurum,* ut *doctrinæ* et *virtuti* inimicum, et a *Muſarum* caſtris plane fugitivum, damnat et inſectatur. *Od.* lxv, Fraudem omnem ad inferos relegat, animique ſimplicitatem præ cæteris laudat §. 100. v. 1198.

Odi profanum vulgus, et arceo;
Qui ſordida ſunt indole, nec vident.

Quam

Quam magna merces simplicitas fiet;
Hos procul esse puto abdicandos.

Candidissimos suos mores palam fatetur, v. 681.

Φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ·
Φθόνον ἐ δαΐδα δηκτὴν·
Φιλολοιδόροιο γλώττης
Φεύγω βέλεμνα κῦφα.

Mihi non invida corda;
Nec metuo invidiam malam:
Leviora tela linguæ
Fugio nimis procacis.

Vanas demum mortalium spes uno ictu conscindit omnes, v. 1297.

Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν;

Totum equidem poëtam huc denuo transcriberem, si χρείας, si χρηστομαθείας omnes, si γνώμας βιωφελεῖς, si φιλοσοφικὰ ἀποφθέγματα, hic repeterem; nunc enim *avaritiam* damnat, a v. 336. ad v. 346. Ast *Odis* XXIV, XXV, XXVI. &c. nimiam *solicitudinem*; etiam Oda LVII *ebrietatem*; Oda XLVI. *amoris sinceritatem*, sine lucri spe, egregie ornat. Oda denique XLII. et Epigrammate VII. rixas omnes, barbarumque strepitum a *symposiis* relegat; quum nostri homines in *amando* sint quibusvis veterum *Ethnicorum* intemperantiores et proterviores; inter *bibendum*, disputent, rixentur, ad mortem usque digladientur; jurent, calumnientur, et sanctissimum Dei nomen convellant.

Atque ita *Anacreon*, inter suavissimos elegantis ingenii lusus, velut aliud agendo, virtutem nos constanter docet; et *Sirenis* musicæ fascino animos humanos, non sine magno suo beneficio, incantat. Ast artis quidem *amatoriæ* professorem fuisse objiciunt; quod et *Pausanias* facit, qui cum illum *Sapphone* posteriorem putaret, post illam, omnium primum, amores scripsisse narrat, *Attic.* fol. 44. Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, πρῶτος μετὰ Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν, τὰ πολλὰ, ὧν ἔγραψεν, ἐρωτικὰ ποιήσας. At *Clemens Alexandrinus*, fol. 226. absolute hunc primum istius artis auctorem asserit: Τὰ ἐρωτικὰ πρῶτος ἐπενόησεν Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, quod omnino intelligendum de *cantilenis amatoriis*, quas ille primus in principum symposiis cantandas, lyræque aptandas, curavit; nam alias, qui artem amatoriam ab *Anacreonte* inventam putent, magno illum

munere mactant, totum reliquum humanum genus nimiæ ſtupiditatis arguunt. Hæc igitur *Anacreontis* ars amatoria, non, qualis illa *Ovidii* ars amandi, habenda. Quamvis et ille ſibi patrocinium quæſivit ex *Anacreontis* exemplo. Ita enim: *Quid niſi cum multo Venerem confundere vino præcepit Lyrici* Teia *muſa ſenis?* Triſtium l. ii. Nihil enim ejuſmodi tibi, lector, occurret unquam *Anacreontem* perlegenti; verum potius, qualem modo §. XXV. *Maximus Tyrius* laudabat, qualemque cum *Sapphone* et *Socrate* eidem communem oſtendit; nempe quæ vel invitos homines in diſciplinam trahit, vel ingenuos animos, Muſarum philtro, ad amorem τοῦ καλοῦ cogit, quod et illud *Anthologiæ* innuit, l. i. c. 67. fol. 92. Πειθὼ Ἀνακρείοντι συνέσπετο, —*Suada* Anacreontem *ſequitur.* At objicitur mihi *Sexti Empirici*, viri gravis, querela, Adverſ. Mathematic. p. 59. Οὕτως οἱ μὲν ἐρωτομανεῖς καὶ μέθυσοι τὰς Ἀλκαίου καὶ Ἀνακρέοντος ποιήσεις ἀναγνόντες προσεκκαίονται, *Ita qui libidine inſaniunt et ebrioſi* Alcæi *et* Anacreontis *legendo poëmata vehementius incenduntur.* Sapienter dixit *Sextus*, ἐρωτομανεῖς καὶ μέθυσοι, *libidinoſi et ebrioſi*; nam et Nos agnoſcimus, non *Anacreontem* tantum, verum quoſvis auctores, talibus hominibus damnoſos, eoque magis forſan, quo aliis ſint utiliores; nam ut boni frugique homines, *apum* ad inſtar, ex quibuſvis floribus ſibi mel conficiunt, ita mali, *araneorum* more, ſuccos etiam ſapores in venenum convertunt. Sin dixiſſet Σώφρονες καὶ νηφάλιοι, *temperantes* et *ſobrii*, ex *Anacreontis* lectione, ſtimulabuntur ad malum, hoc quidem contra nos aliquid faceret; nunc, ut ſe res habet, *Sextus Empiricus* inter *Anacreontis* advocatos connumerandus mihi videtur. Adhuc vero objicitur mihi ex *Pindari* ſcholiaſta, *Anacreontem* falſum eſſe, ſe *pueros Deorum* loco habuiſſe, et in eos ſolos hymnos ceciniſſe; quam objectionem plenius profero ad *Oden* LX, et illi pleniſſime occurro infra ad § XXXIX. verſus hujus *vitæ* finem.

XXVII. Atque ita certe *Polycratis* aulam ornavit *Anacreon*, mores temperavit, nomen celebravit; ut et ipſe, inter magnas illius principis felicitates, non minima recenſendus videatur. Et *Strabo* diſerte ait, *Anacreontis* ſcripta fuiſſe *Polycratis* plena, l. XIV fol. 638. Τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός· καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μνήμης. Ex quibus verbis liquet, ut *Perizonius* ad

Ælianum

Ælianum Var. Hist. l. IX. c. IV. §. I. observat, *quam pauca* Anacreontis *ad nos pervenerint*; cum in iis, quæ jam extant, ne semel *Polycratis* nomen occurrere videamus; pauca admodum de illius deliciis, quæque ullo modo ad eum pertinere tuto pronunciare possumus: Quod deplorandum tanti ingenii naufragium unde contigerit, mox §. XXXII. dicemus. At poëta noster, quantumvis hilarioris esset temperaturæ, Musisque tantopere addictus, gravioribus interim negotiis, rebusque seriis, omnino par visus est et idoneus; quod malevoli et inficeti homines, de poetis, ex invidia, negare solent; erat enim *Polycrati*, principi consultissimo, à secretioribus consiliis; quod *Herodotus* ipse testatur, l. iii. c. 121. Τὸν Πολυκράτεα τυχεῖν κατακείμενον ἐν ἀνδρεῶνι· παρεῖναι δέ οἱ καὶ Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον. Et sane si diutius apud *Polycratem* mansisset *Anacreon*, credibile est ab illo infortunio, quo tandem oppressus est, vel bono poëtæ genio, vel consilio, liberandum fuisse. Verum paulo ante, ab *Hipparcho*, *Pisistrati* filio, *Atheniensium* tyranno, invitatus, cum bona *Polycratis* venia *Athenas* concesserat; de qua re mox amplius: Nunc ad *Polycratis* exitum properemus.

XXVIII. Jam itaque diu *Polycrates*, ad invidiam usque et proverbium felix, floruerat, adeo ut aliquando ab amico, *Amasi*, *Ægyptiorum* rege, moneretur; ut siquod præ aliis pretiosum, rarum, et charum haberet, id ultro vellet abjicere, ad *Nemesin* propitiandam; ut ita sponte mulctatus in aliquo, tutus esset in aliis, ab invidæ *Fortunæ* ictibus. Hoc facere *Polycrates* aggressus, annulum maximi pretii et artificii, cum sigillo *smaragdino*, *Theodori Samii*, *Teleclis* filii, opere, quem præ omnibus jocularibus et gemmis unice æstimabat, ultro à se in altum mare abjecit, amicis aliquot inspectantibus: Quem tamen paucis pòst diebus, illius coquus in ventre cujusdam piscis repertum domino suo restituit. Quod cum *Amasis* audisset, continuo ejusdem amicitiæ nuncium remisit, ne et ipse in illius infortuniis tandem aliquando involveretur; utpote quem malo cuidam fato reservatum sciret, post tam insigne *Fortunæ* blandimentum. Nam et ipse nullum unquam hominem adeo supra modum *Fortunæ* charum putabat; quin aliquando in triste aliquod infortunium incideret, quod in *Crœso* nuper omnes

nes viderant, et in suo ipsius antecessore *Aprie*. Et juxta hoc *Amasis*, sive judicium, sive vaticinium, *Polycrati* tandem contigit; nam ab *Oræta*, *Cambysis* satrapa, *Sardium* et *Magnesiæ* præfecto, sub amicitiæ specie, spe quoque magni auri argentique ponderis injectâ, deceptus, suspendio periit; ut *Herodotus* l. iii. c. 39, 40, et 120, pluribus exequitur. Nec vero hujus rei, præter *Amasin*, nullum habuit monitorem; multa enim oracula, ut *Herodotus* ait, *ibid.* c. 124. multi etiam amici, dehortabantur, ne ad *Orœten* ullo modo se vellet conferre; præcipue illud ipsius somnium, quo visus est sibi sublimis in aëre, a *Jove* lavari, et a *sole* inungi; qua re exterrita filia, modis omnibus patrem orabat, ne proficisci vellet, suspendium enim ei portendi. Quin ad navim regiam eunti male ominabatur; quumque ille minaretur, si sospes rediret, illam diu virginem mansuram, serio illa optabat ita fore: se enim malle sine *marito* esse, quam sine *patre*. Hæc fusius *Herodotus*; à quo multi deinceps excepere, *Cicero* imprimis, De Finibus l. iv. §. 30. "*Polycratem Samium* felicem
" appellant. Nihil acciderat ei, quod nollet; nisi quod
" annulum, quo delectabatur, in mare abjecerat. Ergo
" infelix unâ molestiâ. Felix rursus; cum is ipse annulus
" in præcordiis piscis inventus est. Ille vero, si *insipiens*,
" quod certe, quoniam tyrannus nunquam beatus; si *sa-*
" *piens*, ne tum quidem miser, cum ab *Oræte*, prætore
" *Darii*, in crucem actus est. At multis malis affectus.
" Quis negat? Sed ea mala virtutis magnitudine obrueban-
" tur. Rem ita *Strabo* narrat l. xiv. fol. 637. Τῆς δ' εὐτυχίας αὐτοῦ σημεῖον τιθέασιν, ὅτι ῥίψαντος εἰς τὴν θάλατταν ἐπίτηδες τὸν δακτύλιον, λίθου καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, ἀνήνεγκε μικρὸν ὕστερον τῶν ἁλιέων τις τὸν καταπιόντα ἰχθὺν αὐτόν. Ἀνατμηθέντος δ' εὑρέθη ὁ δακτύλιος. Πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα, φασὶ μαντικῶς πως ἀποφθέγξασθαι, ὡς ἐν βραχεῖ καταστρέψει τὸν βίον εἰς οὐκ εὐτυχὲς τέλος, ὁ τοσοῦτον ἐξηρμένος ταῖς εὐπραγίαις· καὶ δὴ καὶ συμβῆναι τοῦτο· καταληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ σατράπου τῶν Περσῶν, κρεμασθῆναι. *Eustathius* in Dionys. Περιήγ. v. 533. brevius aliquanto. Ὁ μέν τοι τοῦ Συλοσῶντος ἀδελφὸς Πολυκράτης, οὐ φαύλως ἐτυράννευσε· γενόμενος δὲ εὐτυχέστατος, ὕστερον ἐκρεμάσθη ὑπὸ Περσῶν· οὗτος ἦν ὁ δακτύλιον ῥίψας εἰς θάλασσαν, ὃν αὖθις διὰ τοῦ καταπιόντος ἰχθύος

ἰχθὺς ἀπέλαβε. [f] Eandem tangit historiam *Maximus Tyrius*, §. xxxv. suo more, i. e. philosophico: Ὅταν δὲ ἴδῃς πάντα εὐτυχοῦντα καὶ κυβερνήτην, καὶ στρατηγὸν, καὶ ἰδιώτην, καὶ ἄρχοντα, καὶ ἄνδρα, καὶ πόλιν, διαπιστῶ ταῖς εὐτυχίαις, ὡς Σόλων Κροίσῳ, ὡς Ἄμασις Πολυκράτει· Κροῖσος μὲν εἶχεν εὔιππον γῆν· Πολυκράτης δὲ, εὔνεων θάλατταν· ἀλλ' οὐδὲν τούτων βέβαιον, οὐχ ἡ γῆ Κροίσῳ, οὐχ ἡ θάλαττα Πολυκράτει· ἀλλ' ἐλάμβανεν Ὀροίτης μὲν Πολυκράτην, Κροῖσον δὲ Κῦρος· καὶ διαδοχὴ, μεθ' εὐτυχίαν μακρὰν, ἀθρόων κακῶν· διὰ τοῦτο Σόλων οὐκ εὐδαιμόνισε Κροῖσον, σοφὸς γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο Ἄμασις ἀπεῖπατο Πολυκράτην, ἀσφαλὴς γὰρ ἦν. Recte itaque *Sosiphanes*,

Ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλὰ, παῦρα δ' ὄλβιοι,
Βροτοὶ, τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις,
Ἃς ἕν τ' ἔδωκε φέγγος, ἕν τ' ἀφείλετο;
Ἂν δ' εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες, εὐθέως
Ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε· τὸν δὲ κύριον
Ἅιδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον.
O inbeati multa, felices parum,
Viri, quid intumetis augmentis opum,
Quas una lux dat, una quas et auferat?
Sors esto felix, quum nihil sitis, statim
Spiritis æqua cœlicis; vestram ast heram
Mortem parum videtis astantem prope!

De hoc *Polycrate Mantuanus*, De Fortuna *Gonzagæ*:
Invenies unum, toto qui vixerit ævo.
Liber ab adversis, Samiæ *telluris alumnum,*
Ac dominum tanquam illius Fortuna *fuisset*
Immemor: At vitæ supremo in margine totum
Accepit, plenoque hausit oratore venenum.
Vid. Not. in locum. Add. *Camerarii* Historic. Meditation. l. i. c. 12. fol. 37, 38. ubi de *Polycrate* &c. *Ridiculous was the Humor of* Polycrates, *the Tyrant of* Samos, *who, to interrupt the course of his continual Happiness, and to recompense it, cast the richest and most precious Jewel he had into the Sea, deeming, that by this purposed Mishap,*

---

[f] Vid. *Joh. Tzetzæ* Chiliad. VII. §. 121. Τῆς Σάμου βασιλεύων μὲν εὐτυχεῖ Πολυκράτης, κ. λ.

he

he should satisfy the Revolution and Vicissitude of Fortune, *who, to deride his Folly, caused the very same Jewel, being found in a Fish's Belly, to return to his Hands again.* Montagne l. ii. c. 12. fol. 292.

XXIX. Hanc *Polycratis* gemmam, *Herodotus smaragdum* vocat. *Plinius* solus *sardonychen*, at ille, siqua fides, oculatus testis l. XXXVII. c. 1. "His initiis cœpit auctoritas "in tantum amorem elata, ut *Polycrati Samio*, severo in"sularum et litorum tyranno, felicitatis suæ, quam nimi"am fatebatur etiam ipse, satis piamenti in unius gem"mæ voluntario damno videretur; si cum Fortunæ vo"lubilitate paria faceret, planeque ab invidia ejus abunde "se redimi putaret, si hoc unum doluisset. Assiduo er"go gaudio lassus, profectus navigio in altum, *annulum* "mersit. At illum piscis eximiâ magnitudine, regi na"tus, escæ vice raptum, ut faceret ostentum, in culinam "domini, rursus Fortunæ insidiantis manu reddidit. "*Sardonychen* eam fuisse gemmam constat; ostenduntque "*Romæ*, in Concordiæ delubro, cornu aureo *Augustæ* do"no inclusam, et novissimum prope locum tot prælatis "obtinentem. Et mox, *Polycratis* gemma, quæ demon"stratur, illibata intactaque est." Verum talis, seu fabula, seu historia, de *Theseo* narratur, qui, ad *Minois* convivium, gemmam, qua obsignare solebat, quo se probaret *Neptuni* filium, ultro in mare projecit, mox iterum inde receptam, una cum aurea corona, dono *Amphitritæ*, ut *Pausanias* in *Atticis* lib. i. cap. 16. Μίνως ἡνίκα Θησέα καὶ τὸν ἄλλον στόλον τῶν παίδων ἦγεν ἐς Κρήτην, ἐρασθεὶς Περιβοίας, ὥς οἱ Θησεὺς μᾶλλον ἐναντιοῦτο, καὶ ἄλλα ὑπὸ ὀργῆς ἀπέρριψεν ἐς αὐτὸν, καὶ παῖδα οὐκ ἔφη Ποσειδῶνος εἶναι· ἐπεὶ οὐ δύνασθαι τὴν σφραγῖδα, ἣν αὐτὸς φέρων ἔτυχεν, ἀφέντι ἐς θάλασσαν, ἀνασῶσαί οἱ. Μίνως μὲν λέγεται, ταῦτα εἰπὼν, ῥιφῆναι τὴν σφραγῖδα; Θησέα δὲ σφραγῖδά τε ἐκείνην ἔχοντα, καὶ στέφανον χρυσοῦν, Ἀμφιτρίτης δῶρον, ἀνελθεῖν λέγουσιν ἐκ τῆς θαλάττης. Et hinc obiter, annulorum usum in signaculis bello *Trojano* et *Homero* antiquiorem patet; licet illius rei nulla sit apud poëtam mentio.

XXX. Quum vero *Polycratis* filia, de patris optimi calamitoso exitu certior esset jam facta, contigit autem circa *Cambysis* decessum; statim se totam luctui dedit et lachrymis. At quum post Μαγοφονίαν accepisset, *Darium, Hystaspis*

taspis filium, in *Perside* regnare, assumpta plusquam virginali audacia, in *Asiam* et ad *Darium* profecta est, avunculi, ut puto, *Sylosontis* auctoritate adjuta; qui cum olim [t] beneficio *Darium affecisset, privatum tunc existentem*, mox à rege donatus est *Polycratis* fratris imperio, de qua re plura *Herodotus*. Virgo igitur mœstissima ad *Darii* genua nunc affusa, vindictam patris nomine petiit et suo, lachrymis interim, singultibus, et luctu ingenti omnia complexis. Rex itaque mirifice commotus, et illam humanissime tractavit, et *Orœten* digno tandem supplicio affecit; καὶ οὕτω δὴ Ὀροίτεα τὸν Πέρσην Πολυκράτεος τοῦ Σαμίου τίσιες μετῆλθον, ut *Herodotus* ait. Alia quidem causa, nempe injuriæ *Mitrobatæ* et ejusdem filio *Cranaspæ* ab hoc satrapa illatæ, ab *Herodoto* affertur; at nec hanc à nobis memoratam defuisse, et modo laudata ejusdem verba innuunt, et *Luciani* testimonium confirmat, qui hæc omnia ab *Anacreonte* versibus consignata solus nobis intimavit. Quum enim omnium fere aliorum poëmatum seriem quandam historicam dederit, hanc tandem tragœdiam his verbis designat, περὶ ὀρχήσεως fol. 514. Καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν Διαβὰς, πολλὰ κἀκεῖ δράματα· ἡ γὰρ Σάμος εὐθὺς, καὶ Πολυκράτους πάθος, καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ μέχρι Περσῶν πλάνη. *Quod si in Asiam iterum transeas, multa et ibi celebria facta: Samos enim statim occurrit*, Polycratisque *calamitas, et ejusdem* filiæ *usque ad* Persas *discursatio*.

XXXI. *Anacreon* ipse quidem hac amicissimi principis calamitate minime erat involutus, ut modo diximus ad §. XXVII. verum melioris sui genii beneficio, paulo ante alio concesserat; ne forte, ut *Democedes* medicus, quod *Herodotus* testatur, lib. iii. et *Athenæus* fol. 522, et ille etiam catenis et carcere urgeretur, vel eodem, cum domino suo, tempore et loco, ut alii undecim *Polycratis* consiliarii, suspenderetur. Paucis enim diebus ante hoc *Orætæ* facinus, *Hipparchus*, *Pisistrati* filius, *Atheniensium* tyrannus, qui literatis et vivis et mortuis impensius favebat, *Anacreontis* famâ excitatus, illius arsit desiderio; et post aliquot missos hinc inde nuncios, cum bona *Polycratis*

---

[t] *Johan. Tzetzæ* Chiliad, IV. cap. I. §. 70. *Herodot.* &c.

venia,

venia, in tempus præstitutum data, navim prætoriam ascendit *Anacreon*; quam illius vehendi causâ præmiserat *Hipparchus*. Quinquaginta remis instructam, et *Athenas* usque secundo vento navigavit. *Hipparchus* erat *Pisistratidarum* natu maximus, quicquid contra *Thucydides*, et ex eo *Polyænus* astruat, ut *Meursius* evincit, in *Pisistrato* cap. XI. et XII. Vid. *Ælian.* Var. Hist. lib. VIII. cap. II. *Gisberti Cuperi* Apotheos. *Homeri* pag. 5. De cujus sapientia, doctrinaque, et hac ipsa *Anacreontis* invitatione, hæc *Socrates* apud *Platonem* in *Hipparcho*: Πολίτῃ μὲν ἐμῷ τε καὶ σῷ Πεισιστράτου δὲ υἱεῖ τῷ ἐκ Φιλαιδῶν, Ἱππάρχῳ, ὃς τῶν Πεισιστράτου παίδων ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος· ὃς ἄλλα τε καὶ πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ Ὁμήρου πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνί. καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς Παναθηναίοις ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διϊέναι, ὥσπερ νῦν ἔτι οἵδε ποιοῦσι. Καὶ ἐπ' Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον πεντηκόντορον στείλας, ἐκόμισεν εἰς τὴν πόλιν. Σιμωνίδην δὲ τὸν Κεῖον περὶ αὑτὸν ἀεὶ εἶχε, μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων. Ταῦτα δ' ἐποίει, βουλόμενος πείθειν τοὺς πολίτας, ἵνα ὡς βελτίστων αὐτῶν ὄντων ἄρχῃ, οὐκ οἰόμενος δεῖν οὐδενὶ σοφίας φθονεῖν, ἅτε ὢν καλός τε κἀγαθός. *Concivi quidem meoque et tuo*, Hipparcho, Pisistrati ex Philædone, *filio, idque natu maximo et sapientissimo; qui cum alia multa, eaque præclara sapientiæ specimina ediderit, etiam* Homeri *libros primus in hanc terram invexit, et Rhapsodos impulit, ut in Panathenæis alternatim ex ordine pronunciarent, sicut etiam illi faciunt. Et* Anacreonta Teium, *missa quinquaginturemi, in hanc urbem accivit*. Simonidem *quoque* Ceum *circa se semper habuit, amplis stipendiis et muneribus inductum. Hæc vero omnia agebat, persuadere volens civibus suis; ut quam optime viventibus iis imperaret; minime fas esse ratus, sapientiam cuiquam invidere; quippe qui ipse honestus et bonus erat.* Quod de Simonide addit *Plato*, μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων, id non temere nec otiose dixit: *Simonides* enim non nisi stipulatione factâ, et pactâ mercede, ad principes ire voluit, id quod ipse de eodem nunc observabat *Anacreon*, literisque mandavit, ut notamus ad v. 1254. unde *Johannes Tzetzes*, Chiliad. VIII. v. 830.

Οὕτω λέγων ὑπάργυρον πᾶσαν γραφὴν ἐποίει,
Ὡς Ἀνακρέων τε αὐτὸς, Καλλίμαχός τε λέγει.

Locum

Locum *Anacreontis* modo notavimus; *Callimachi* locus hic est,

——————Οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω
Τὴν Μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑλίχου νέπους.

Aristophanes quoque illum taxare videtur hoc versu, fol. 460.

Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

De quo vide *Scholiastem* in locum. *Simonidis* κιζώτια tangit *Theocritus*, Idyll. XVI. v. 10, *Plutarchus* περὶ Πολυπραγμοσύνης. *Stobæus* §. X. et *Johannes Tzetzes*; item *Ælianus* Var. Histor. lib. VIII. cap. II. §. 5. et lib. IX. cap. I.

Verum ut ad *Hipparchum* redeam; de illius erga *Homerum* providentia, atque *Anacreontem* benignitate, idem fere cum *Platone Ælianus*; de *Homero* etiam *Cuperus* loco supra laudato: "*Hipparchus, Pisistrati* filius, ita carminibus *Homeri* delectatus est, ut lege sanciverit, quinto quoque anno, in *Panathenæis*, ea publice per rhapsodos decantari debere." Hunc *Hipparchum*, Musis tantopere faventem, idem *Socrates* ibidem vocat ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ σοφὸν, virum probum et sapientem. Et de sapientibus ejusdem et utilibus sententiis, quas populi instruendi causâ passim evulgandas curavit, ita idem *Socrates* ibidem: Ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ οἱ περὶ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν πεπαιδευμένοι ἦσαν, καὶ ἐθαύμαζον αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιβουλεύων αὖ τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς παιδεῦσαι, ἔστησεν αὐτοῖς Ἑρμᾶς κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος, καὶ τῶν δήμων ἑκάστων· Κἄπειτα ὑπὸ σοφίας τῆς αὐτοῦ, ἥν τ' ἔμαθε, καὶ ἣν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ἐκλεξάμενος, ἃ ἡγεῖτο σοφώτατα εἶναι, ταῦτα αὐτὸς ἐντείνας εἰς ἐλεγεῖον, αὐτοῦ ποιήματα καὶ ἐπιδείγματα τῆς σοφίας ἐπέγραψεν. ἵνα πρῶτον μὲν ἐν Δελφοῖς γράμματα τὰ σοφὰ ταῦτα μὴ θαυμάζοιεν οἱ πολῖται αὐτοῦ, τό, τε Γνῶθι σεαυτόν, καὶ τὸ, Μηδὲν ἄγαν, καὶ τἆλλα τοιαῦτα· ἀλλὰ τὰ Ἱππάρχου ῥήματα μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο· ἔπειτα παριόντες ἄνω καὶ κάτω, καὶ ἀναγινώσκοντες, καὶ γεῦμα λαμβάνοντες αὐτοῦ τῆς σοφίας, φοιτῷεν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παιδευθησόμενοι· ἐστὸν δὲ δύο τὼπιγράμματε, ἐν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερᾷ τοῦ Ἑρμοῦ ἑκάστου, ὃ ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἕστηκεν· ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιᾷ, Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· Στεῖχε δίκαια φρονῶν· Ἔστι δὲ τῶν ποιημάτων καὶ ἄλλα ἐν ἄλλοις Ἑρμαῖς πολλὰ καὶ καλὰ ἐπιγεγραμμένα· ἔστι δὲ δὴ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ

Στειριακῇ

Στειριακῇ ὁδῷ, ἐν ᾧ λέγει, Μνῆμα τόδ᾽ Ἱππάρχου· Μὴ φίλον ἐξαπάτα.

Nec *Hipparchum* hunc talem tantumque virum, ab *Harmodio* et *Aristogeitone* occisum, ob vim ullam *Harmodio* intentatam, vel ob ejusdem *Harmodii* sororem à *Canephoriæ* honore exclusam. *Socrates* contra vulgi opinionem asserit; verum dicit, hoc ab iis factum ex invidia; quod cum illi sapientiæ cujusdam reconditiores doctores videri vellent, ab *Hipparcho* longe superarentur: Λέγεται δὲ, ὑπὸ τῶν χαριεστέρων ἀνθρώπων καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ γενέσθαι, οὐ δι᾽ ἃ οἱ πολλοὶ ᾠήθησαν, διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν, τῆς Κανηφορίας, ἐπεὶ τοῦτό γε εὔηθες· ἀλλὰ τὸν μὲν Ἁρμόδιον γεγονέναι παιδικὰ τοῦ Ἀριστογείτονος, καὶ πεπαιδεῦσθαι ὑπ᾽ ἐκείνου· μέγα δ᾽ ἐφρόνει ἄρα καὶ ὁ Ἀριστογείτων ἐπὶ τῷ παιδεῦσαι ἄνθρωπον, καὶ ἀνταγωνιστὴν ἡγεῖτο εἶναι τὸν Ἵππαρχον· ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ χρόνῳ αὐτὸν τὸν Ἁρμόδιον τυγχάνειν ἐρῶντα τινὸς τῶν νέων τε καὶ καλῶν τῶν τότε· καὶ λέγουσι τοὔνομα αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ οὐ μέμνημαι· τὸν οὖν νεανίσκον τοῦτον τέως μὲν θαυμάζειν τόν τε Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς σοφούς· ἔπειτα συγγενόμενον τῷ Ἱππάρχῳ καταφρονῆσαι ἐκείνων· καὶ τοὺς περιαλγήσαντας ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ, οὕτως ἀποκτεῖναι τὸν Ἵππαρχον.

Et sub *Hipparcho* sane *Athenienses* aureo seculo fruebantur; nec enim, nisi illo occiso, *Pisistratidarum* dominatio cuiquam gravis; at tunc tandem *Hippias* ferocior factus et acerbior, præque ira et metu in cives crudelior; ut idem testatur *Socrates* ibidem: Ἐγὼ οὖν σε ἐμοὶ ὄντα φίλον οὐ δήπου τολμῴην ἐξαπατᾷν, καὶ Ἱππάρχῳ τοιούτῳ ὄντι ἀπιστεῖν· οὗ καὶ ἀποθανόντος, τρία ἔτη ἐτυραννεύθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἱππίου· καὶ πάντων τῶν παλαιῶν ἤκουσας, ὅτι ταῦτα μόνα τὰ ἔτη Τυραννὶς ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὸν δ᾽ ἄλλον χρόνον ἐγγύς τι ἔζων Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἐπὶ Χρόνου βασιλεύοντος.

XXXII. Ita *Polycratis* tempore, dum illi nempe convixit *Anacreon*, virorum clarissimorum consortio, *Polycratis* amicorum, credibile est illum gavisum, doctorum certe hominum, qualis *Pythagoras Samius*, *Democedes* medicus *Crotoniensis*, et alii, sub *Hipparcho* etiam *Simonidis* senioris familiaritate usum, *Onomacrati* rhapsodi, et *Chœrili* quoque tragici *Atheniensis*, qui paulo post *Thespin*, et ante *Phrynichum*, fabulas CLX. docuit, *Athenis*; floruitque *Olympiade* LXIV. et deinceps, teste *Suida*, nempe paulo ante *Æschylum* natum. In hac urbe videtur *Anacreon*

delectas

delicias suas maximas posuisse, ob populi istius delicatiorem genium, mirabilemque erga literas et literatos faventiam, quare *Athenas* inter urbes sibi amatas priorem recenset, et ex eadem præcipuos suos amores memorat, v. 505.

> Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
> Ἔρωτας εἴκοσιν θὲς,
> Καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους.

Sub his itaque duobus patronis talibus et tantis, par est credere, *Anacreontem* plurima scripsisse, præter ea, quæ jam nunc extant, quæque in hac editione nostra visuntur; qualia sunt Ἡμιίαμβα συμποσιακὰ, ἢ Παροίνια μέλη, Σκόλια, Ἐρωτικὰ, Ἐλεγεῖαι, Ἴαμβοι, Τροχαϊκοὶ, Ὕμνοι, Ἐπιγράμματα, καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια, Ἰάδι πάντα διάλεκτῳ, ut recte *Suidas*. Et horum singulorum operum nonnihil hæc præfert editio nostra. Plura tamen aliquammulta scripsisse perhibetur, inter quæ *Ulyssis* pium in *Penelopen* amorem nobili poëmate celebravit, cujus solius causa et desiderio *Circen* simul et *Calypso*, immortalitatem licet illi offerentes, repudiavit, ut *Homerus* ostendit *Odyss.* η. v. 255, &c. hoc certe nobis *Horatius* liquido indicat, *Od.* i. XVII. 18.

> ——— *Et fide* Teïa
> *Dices laborantes in uno*
> Penelopen, *vitreamque* Circen.

Extabat olim illius poëma, cui titulus Ὕπνος, *somnus*, cujus fragmentum laudat *Nicandri* Scholiastes, ut ostendimus ad v. 1168. Quin et Ῥιζοτομικὰ *Anacreontem* scripsisse testatur idem *Scholiastes* ad *Nicandri* Θηριακὰ, v. 596. Ἱππομάραθον ——— οὕτως ὀνόμασαι, διὰ τὴν τῶν ἵππων στραγγουρίαν· τοῦτο δὲ Σμυρνεῖον καὶ Κοψεῖον καλοῦσί τινες, ὡς Ἀνακρέων ἐν τῷ περὶ Ῥιζοτομικῆς. Sunt quidem, qui putent hic erratum latere, et Ἀνακρέων pro Διονύσιος poni, qui alias ab eodem *Scholiasta* laudatur ἐν τῷ περὶ Ῥιζοτομικῆς, quasi non plures uno possent de eadem scribere materia; nec desunt, qui de alio *Anacreonte* dictum putent, de quo tamen nunquam audivimus; quasi incredibile prorsus esset, *Anacreontem* pariter medicinæ et versibus operam navasse; cum tamen *Apollo* medicinæ præsit et carmini; et *Anacreon*, præter magnitudinem doctrinæ, et indolis felicitatem, familiaritate etiam diu usus sit *Democedis*, viri in rebus medicis sagacissimi; unde partem illum saltem Ἰατρικῆς attigisse, minime

E

me improbabile: Præsertim cum plures magni *medici*[u] sint in *poëtica* non incelebres, quorum *Raphael Thoræus*, *Fracastorius*, et *Blackmorus* noster, triumviratum non contemnendum efficiunt. *Homerum* quoque, quem omnis sapientiæ fontem prædicant, medicinæ studiosum fuisse, auctor est *Plutarchus*. Vid. *Beverovicius* in medicinæ encomio. Ex *Strabone* quidem modo ad §. XXVII. ostendimus, *Anacreontis* carmina *Polycratis* mentione plena aliquando fuisse, quanquam nihil ejusmodi ad nos usque pervenerit; et *Lucianus* loco nuper laudato, §. XXX. aperte innuit, *Illum carmine prosecutum esse* Polycratis *calamitatem*, *filiæque ejusdem peregrinationem adusque* Persas, *et vindictæ postulationem, quam* Dario *fecerit, contra* Orœten. Quod si *Socratis* apud *Platonem* auctoritatem sequamur, videtur *Anacreon* multa etiam in *Pisistratidarum* familiæ laudem, *Hipparchi* gratia, literis mandasse. Ita enim illum loquentem supra §. iii. induximus, Ἥ τε γὰρ πατρῴα ὑμῖν οἰκία ἡ Κριτίου τοῦ Δρωπίδου, καὶ ὑπὸ Ἀνακρέοντος, καὶ ὑπὸ Σόλωνος, καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη παραδέδοται ἡμῖν, ὡς διαφέρουσα κάλλει τε, καὶ ἀρετῇ, καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ. Unde et nos alicubi præcipua *Anacreontis* opera complectimur hisce *Semiiambis*:

Ἀνακρέων ἔρωτας
Κούρων τε καὶ γυναικῶν,
Κώμους τε καὶ χορείας.
Ἐσωφρόνησε μέλπων.
Πεισιστράτου δὲ παῖδα,
Ἀδελφὸν Ἱππίαο,
Ἵππαρχον ἐκλέϊσε·
Κλέϊσε δ' αὖτ' ἀείδων
Πολυκράτη τύραννον.

Et hæc omnia *Anacreontis* tam clara, tam jucunda, tamque utilia opera, *Simonidis* junioris ætate adhuc extabant integra; quod noto ad v. 1539. et longe etiam infra; nam et *Horatii* tempora attigerunt, ut ipse testatur *Od.* IV, IX, 9.

Nec siquid olim lusit Anacreon,
Delevit ætas.

---

[u] *Cynth. Joh. Bapt. Gyrald.* Epigr. l. i. §. 2.

Ideo

Ideo *lusit*, inquit *Acron*, quia jocis et conviviis digna cantavit. Agnoscimus quidem nos ipsi ad v. 1079. *Arganthonii* nomen excidisse *Anacreonti*, *Strabonis* ipsius tempore, qui sub *Tiberio* floruit, ut ipse notavit, l. iii. fol. 151. At hoc vel de archetypo ipsius *Anacreontis* autographo intelligendum, vel certe de unico illo versiculo, qui tamen à nobis ex conjectura restituitur; nam cætera sanus erat et integer, illa certe ætate, diuque serius. Verum circa finem quarti post *Christum* natum seculi, hæc omnia *Anacreontis* multorumque aliorum auctorum opera, iniquiorum temporum injuriâ, tandem interciderunt; nec vola, nec vestigium illorum operum jam extat, nisi forte siquas ex tanto naufragio reliquias hinc inde in immenso doctrinæ pelago supernatantes offenderis: quarum partem bene magnam collegit primus *Henricus Stephanus*, reliqua nos ipsi, non tamen sine longo tempore, multisque vigiliis, adhibitâ etiam amicorum aliquot curâ, quorum omnium laudatissimam operam adhibuit *philologus* insignis, dominus *Josephus Vassæus*, *Reginensis* collegii socius meritissimus. At quid dicemus? Hoc tantum elegantiæ *Græcæ* Γαζοφυλάκιον direptum fuisse et dissipatum, non tam hostium violentiæ, quam amicorum insidiis tribuimus; non tam barbarorum ignorantiæ, quam *Christianorum* quorundam vanitati et præpostero zelo acceptum ferimus. Hoc nobis luculenter ostendit *Johannes Medices*, postea PP. *Leo* X. dictus, his apud *Alcyonium* verbis, referente [x] *Colomesio*: "Audiebam "puer ex *Demetrio Chalcondyla*, *Græcarum* rerum peritissimo, sacerdotes *Græcos* tantâ floruisse auctoritate apud "*Cæsares Byzantinos*; ut integra illorum gratia complura de veteribus *Græcis* poemata combusserint, imprimisque ea, ubi amores, turpes lusus, et nequitiæ amantum "continebantur. Atque ita *Menandri*, *Diphili*, *Apollodori*, *Philemonis*, *Alexis* fabellas, et *Sapphûs*, *Erinnæ*, "ANACREONTIS, *Mimnermi*, *Bionis*, *Alcmanis*, "*Alcæi* carmina, intercidisse. Tum pro his substituta "*Nazianzeni* nostri poemata; quæ, etsi excitant animos

---

[x] *Paul Colomes.* Κειμηλίοις literariis, c. 15. ex *Alcyonii* l. de Exilio. Vid. *Laurentii Ingewaldi Elingii* Histor. *Græcæ* Linguæ p. 115.

E 2 79567 nostrorum

" nostrorum hominum ad flagrantiorem religionis cultum,
" non tamen verborum *Atticorum* proprietatem et *Græcæ*
" Linguæ elegantiam docent. Turpiter quidem sacerdo-
" tes isti in veteres *Græcos* malevoli fuerunt; sed integri-
" tatis, probitatis, et religionis maximum dedêre testi-
" monium." Idem testatur *Brodæus* in Anthologiam fol. 400. *Anacreontis* Musa adhuc durat; quod ego falsum esse existimo; nam episcopi et patriarchæ *Constantinopolitani* dicuntur jampridem ejus libros combussisse. Quod noto ad v. 1539.

XXXIII. Et credendum esset, simplici bonoque zelo factum hoc ab illis patribus fuisse, si versibus ipsi conscribendis operam non dedissent; verum quum *Gregorius Nazianzenus* ex ipsius *Anacreontis* imitatione plurimos versus scripserit, verendum est, ne non dolo malo, levique et vana ambitione fecerint, quod nec posteris relinquerent eosdem imitandos, quos ipsi lubenter essent imitati; præsertim quum non paucos in eorum scriptis nævos offendamus, quibus se simul in arte *poetica* et *grammatica*, satis imperitos ostenderint, quod de *Synesio* quoque et *Apollinari*, aliisque notandum. Scio quidem magnos illos fuisse viros, et in ecclesiâ Dei non incelebres; at hoc illorum consilium damnarunt, ante me, multi, magni gravesque viri, nec illis ullatenus inferiores, quos inter omnium patrum eloquentissimus D. *Johannes Chrysostomus*; cujus fortuitæ quidem in hac parte curæ primum, deinde, auctoritati, debemus; quod non totus *Aristophanes* eodem etiam tempore perierit. *Joh. Alberti Fabricii* Biblioth. Græc. p. 670. Vid. *Euripid.* §. De Tragœdia, §. iv. fol. 38. Non tam altum vulnus literis inflixit *Julianus ὁ παραβάτης*, qui hos auctores procul à *Christianorum* manibus removari voluit, sibi suisque interim permittens; quod nempe invi-derit nobis hanc tantam doctrinam. Nec *Nazianzeni ὁμώνυμος*, *Gregorius* Magnus, *Saxonum* nostrorum patrum apostolus ille quidem primo designatus, mox PP. factus, *Augustini* monachi ad eandem missionem promotor et auctor, non ille minus in *Latinas* literas peccavit; quando bibliothecam illam *Palatinam Romæ* comburendam curavit, sub austerioris sanctimoniæ specie: quanquam potius fecisse crediderim, ne ejusdem scilicet *magna moralia*, præ multis libris inibi latentibus, nimis oppidò vilescerent.

XXXIV. At

XXXIV. At quicquid tandem id fuerit, quod nos *Anacreontis* laborum ex majori certe parte privavit, illius tamen coævi et æquales, quorumque vita, fama, et doctrina illuſtris, ipſumque et ipſius opera magno in honore ſemper habuerunt. De *Polycrate* et *Hipparcho* vidimus, qui illius conſiliis et conſortio gaudebant; quum ipſi eſſent omnium fere ſui temporis nobiliſſimi, ſapientiſſimique. Et illius imago poſita eſt in *Athenienſium* acropoli, ab *Hipparcho*, ut credibile eſt, cujus ſolius tempore *Athenis* viſebatur. Illa *Pauſaniæ* ætate ſtabat juxta *Periclem*, et illius patrem *Xanthippum*, omnium fere *Athenienſium* clariſſimos, duces et archontas, *Attic.* l. i. §. xxv. Τῦ Ξανθίππυ πλησίον ἕςηκεν Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, πρῶτος, μετὰ Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν, τὰ πολλὰ, ὧν ἔγραψεν, Ἐρωτικὰ ποιήσας· καὶ οἱ τὸ σχῆμά ἐςιν, οἷον ᾄδοντος ἂν ἐν μέθῃ γένοιτο ἀνθρώπυ. *Juxta* Xanthippum *ſtabat* Anacreon Teius, *qui primus, poſt* Sappho Lesbiam, *magnam carminum ſuorum partem circa amorem ſcripſit. Illius ſpecies eſt velut hominis præ ebrietate cantillantis.* Et hæc erat *ſculptorum* et *pictorum* ſenſus *hieroglyphicus*, felixque et elegans audacia; ut quando poëtam aliquem formarent, in *homine, characteris* imaginem deſignarent. Nec enim credibile eſt, *ebrioſi* hominis ſtatuam in arce *Athenarum* *Hipparchum* poſuiſſe, certe non ut *ebrii*, ſi honorare vellet; ſin minus, ne ſtatuâ quidem omnino dignatum fuiſſe. Ita *Timotheum*, *Athenienſium* ducem, pictores in tentorio dormientem pingebant, *Fortunamque* illi ad caput aſtantem, urbeſque multas in rete attrahentem; ut ænigmatice oſtenderent, maximos illius ſucceſſus *Fortunæ* debitos, *Ælian.* Var. Hiſt. lib. xiii. c. 43. Ita *Galaton Homerum* pinxit ſtrenue vomentem, reliquoſque poëtas illius vomitum reſorbentes; ut hujus ingenii luxuriantem copiam atque exceſſum, illorum ſordidam et ſervilem in illo imitando æmulationem exprimeret, *id.* ibid. cap. 22. Ita *Gratias* olim veſtibus indutas, tandem nudas pinxere; ut beneficiendi apertam ſimplicitatem innuerent. Vid. *Giſberti Cuperi* Apotheoſin *Homeri* p. 27. Ita *Cynægirum* cum duobus brachiis pinxit *Phaſis*, licet utroque privatum; quod eorum diſpendio immortale nomen eſſet nactus, ut *Antholog.* fol. 313.

Ἀλλὰ σοφός τις ἔλω ὁ ζωγράφος· οὐδέ σε χειρῶν
Νόσφισε, τῶν χειρῶν ἕνεκεν ἀθάνατον.

Doctus erat pictor; manibus nec te ille carentem
Pinxerat, à manibus cui data vita fuit.

Hic tamen *pictorum* usus, imperitorum hominum animos sæpe in errorem traxit; et illa *Anacreontis* imago à *Pausania* descripta indoctos in falsam illam opinionem induxit, quod pie *Anacreon* esset ebriosus; quam et poëtarum ingenio licentia confirmavit insuper et auxit. Nec in sua patria hic vates prorsus erat inhonoratus; elegans enim ei statua posita erat in urbe natali, *Teo*; de qua *Theocriti* extat epigramma, quod Nos inter *Anacreontia* ponimus ad finem hujus libelli, v. 1616. Et sane post *Cyri* decessum, *Teiorum* plurimi ex *Abderis Thraciæ* redierunt, patriamque urbem nullo negotio recuperarunt, ut ad v. 1532. notamus, et toto *Cambysæ* tempore omni molestia carebant. At *Dario* regnante, *Ioniæ* populi, *Atheniensium* ope adjuti, *Lydiæ* metropolin *Sardes* combusserunt; qua indignitate motus *Darius*, tum primum bellum *Persicum* meditabatur, et contemptis *Ionibus*, eorum patronis *Atheniensibus* omnem iram et indignationem reponit; quæ tandem in campis *Marathoniis* exarserunt, et sub ejusdem filio *Xerxe* postea flagrantius. Quare *Teiorum* civitas et omnis fere *Ionia* longa pace florebant, et, quæ tunc temporis propria fere eruditorum præmia, *Anacreonti* effigiata numismata cusa, statuæ et imagines etiam in sua patria positæ; olim enim extabat, et etiamnum, in *Johannis Fabri Bambergensis*, Illustrium Virorum *Iconibus*, exhibetur in *Fulvii Ursini* numismate æreo, *Anacreontis* imago, de qua hæc idem *Faber*: "Caput *Anacreontis* poëtæ, qui unus fuit è novem "*Lyricis*, ex nummo æneo, mediæ magnitudinis, repræ-"sentatum est. Qui nummus à populo, insulam *Teon* in-"colente, in honorem civis sui cujus est; ita ut hinc ca-"put ipsius lauro coronatum, una cum nomine ejusdem "ΑΝΑΚΡΕΩΝ, illinc nomen patriæ ΤΗΙΩΝ, item-"que *Bathylli*, tantopere ab *Anacreonte* celebrati, imagi-"nem exprimeret; sicut ex literis, quæ in orbe nummi "tales visuntur ΒΑΘΥΛΛΟΣ, intelligitur." Et hujus nummi meminit *Gronovius* et *Gisbertus Cuperus*, ut mox videbimus. Dominæ *Dacier* editio postrema nummulum quidem exhibet cum *Anacreontis* imagine; verum de eo nihil illa nobis; nec unde habuerit, constat. At *Faber Bambergensis* progreditur: "Alia, inquit, effigies huic

" persimilis,

" persimilis, in quadam pulcherrimi coloris corniola apud " *Fulvium Ursinum* conspicitur, ab excellente artifice " sculpta; quam à quodam *Anacreontis* et poëmatum ejus " studioso, in annulo gestari solitam crediderim." Fortean hinc suam D[na] *Dacier* hausit. *Cuperus* certe prædictus in *Homeri* Ἀποθεώσ., p. 3. inter aliorum, *Anacreontis* etiam imaginis, ære expressæ, meminit, " Sed ne signa- " tos metallis vultus omittam, *Alcæus*, *Pittacus*, (Vid. " Pollux. l. IX. cap. De *Talento* &c.) *Sappho*, *Mitylenen-* " *sium*; ANACREON *Teiorum*, *Aratus* et *Philemon*, " *Solensium*, sive *Pompeiopolitarum*; *Pytheus*, *Colophonio-* " *rum*; *Hippocrates*, *Coiorum*; *Pythagoras*, *Samiorum*; " alii aliorum populorum, in numismatis occurrunt.

XXXV. Ita quidem *Anacreon* ipse lætis, ut plurimum, usus temporibus, digno semper in honore habitus est à suis et ab aliis. Omni fere *Cambysæ* tempore cum *Polycrate* vixit, excepto quod aliquando patriam *Teon* inviserit; aliquando etiam *Lesbon* et *Mitylenen*, *Sapphûs* conveniendæ gratiâ, cujus ingenio plurimum delectabatur, ut ostendimus ad §. XVII. navigârit. Circa tricesimum septimum ætatis annum, *Athenas* ad *Hipparchum* se contulit, ubi septem ferme annis moratus, in patriam tandem est reversus, paulo ante *Hipparchi* cædem, qui ab *Harmodio* et *Aristogitone*, Olympiade LXVI. obtruncatur; et tunc *Anacreon* annum ætatis agebat quadragesimum quartum; quando videtur hæreditatis paternæ administrationem suscepisse. Villa erat illi satis ampla extra urbem, qua ut plurimum versabatur, naturæ delicias et ruris quietem contemplans; unde et mare *Ægeum*, et insulæ inibi sparsæ aspectui patebant; ubi et vindemiæ vacabat, aliisque operibus rusticis, de quibus extat *Ode* XXXVII.

Viden', ut, micante vere,
Charites rosis abundans!
Viden', ut jam æquoris unda
Posuit suum furorem!
Viden', ut jam nat anas, et
Remeare incipit ut grus!
Nitide refulget ut sol!
Nebulæ fugantur atræ:
Hominum nitent labores;
Tellus parturit herbas;

Fructusque olivæ germinat;
Bromii redimitur humor:
Fronde sub omni et folio
Fructus floret opimus.

Vindemiarum delicias celebrat geminis suavissimis *Odis*, L. et LII. quas ex ipso fonte dulcius hauriet lector. Dum in hac villa degebat *Anacreon*, contigit aliquando, ut ad *Teon* urbem iret, una cum famulo et cane fidissimo, marsupioque nummis sufferto; nam ad equos emendos ibat. Inter eundum, famulus ex via ad ventris exonerationem secessit; et tandem, marsupio per oblivionem relicto, rediit ad dominum, atque ita recta simul versus urbem tendebat, nec de nummulis adhuc cogitabat; quibus tamen interea canis assidue invigilabat. Re igitur, propter nummorum defectum, infectâ, paucis post diebus, eadem redeuntes, quum videret canis, occurrens statim ostendit iis marsupium adhuc à se custoditum, et continuo expiravit. Hanc historiam ita narrat *Johannes Tzetzes*, Chiliad. IV. §. 131. v. 235.

Τῷ Τηΐῳ Ἀνακρέοντι πρὸς Τήϊον ἐρχομένῳ,
Μετὰ οἰκέτου καὶ κυνὸς, ὠνήσασθαι χρειώδη,
Ὡς ὁ οἰκέτης ἐξ ὁδοῦ πρὸς ἔκκρισιν ἀπῆλθε.
Καὶ τὸ κυνάριον αὐτῷ ἐκεῖ συνηκολούθει·
Ὡς δέ γε τὸ βαλάντιον λήθῃ σχεθεὶς ἀφῆκεν,
Ἵζησαν τὸ κυνάριον ἐφύλαττεν ἐκεῖνο·
Ὡς δ᾽ ἐκ τῆς Τηΐου τὴν αὐτὴν, ὑπέστρεφον ἀπράκτως,
Κατῆλθε τὸ κυνάριον ἀπὸ τοῦ βαλαντίου,
Τὴν παραθήκην δείξαν τε ἀπέψυξεν εὐθέως,
Πολλαῖς ἡμέραις ἄσιτον ἐκεῖσε διαμεῖναν.

Anacreonte Teio Teon olim ventitante,
Cum famulo et cane, ut emerent necessaria
Ut famulus è via ad exonerandum abiit,
Canis etiam illi eodem consequebatur.
Ut vero ille marsupium oblivione captus reliquit,
Assidens canis custodiebat illud.
Quum ergo ex Teo redirent eadem, re infectâ,
Devenit canis illico à marsupio,
Depositumque ostendens expiravit statim;
Quum pluribus diebus jejunus ibidem mansisset.

Hanc ego historiolam, sive ad *Anacreontis* candorem declarandum faciat, seu ad ejusdem genii felicitatem significandam

candam, ſine ullo pſeudo-criticorum reſpectu, exhibendam curavi; ut qui ſciam, apud *Homerum, Virgilium, Plutarchum, Ælianum, Busbequium,* alioſque graviſſimos auctores, multa de canibus narrari, quales fuere *Ulyſſis, Telemachi, Evandri, Atalantæ, Xanthippi, Hieronis, Tobiæ,* quibus omnibus vis naturæ miranda nobis indicatur.

XXXVI. Si nunc *Anacreontis* artem, ingenium, doctrinam, judicium, dexteritatem, elegantiam, conjunctam cum *Ionicæ* dialecti ſuavitate *Atticarum* deliciarum copiam, et *Græcæ* linguæ eximiam facundiam delicatioribus poeſeως floribus intextam, ſingulatim oſtenderem, et mole nimiâ hanc vitam cumularem, et actum prorſus agerem; quum in ipſo opere paſſim hæc ſingula notaverim. Verum Ἀφέλεια illius hic minime prætereunda, quam in moribus tantopere laudat, v. 1198. et in ſcriptis paſſim exhibet. De hac illius, præ aliis, inaffectata *ſimplicitate,* ita *Hermogenes,* περὶ Ἀφελείας, §. 2. 3. Καὶ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι δὲ ἀπαύτως,——ὁρᾶς, ὅσον τὸ ἀφελὲς τῆς γνώμης. Plura nos ſuis in locis, ut v. 146, 192, 294, 639. &c. de hac re notamus. *Sublimitatem* ipſe quidem à ſe libenter amovet, *Oda* I. quanquam alias nec omnino ſibi prorſus incognitam fatetur, ut XLVIII. quâ quidem altius ſolito inſurgit, ut etiam in *Odis* LXIV, XCIII, CI, ideoque aperte ſibi poſtulat *Homeri* lyram, quanquam illam bellico nervo mulctatam, ut v. 754.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου,
Φονίης ἄνευθε χορδῆς.

Contra quod ingenioſus pater, *Renatus Rapinus,* in reflexionibus cap. XIV, et XIX, de eo aſſerit, qui elegantiam illius ingenii admirabilem agnoſcit, at minime *ſublimem* vult concedere; quanquam aliud ipſe *ſublimitatis* optimus judex *Longinus* de noſtro fateatur, §. 31. Erat certe, ut *Pindarus* ait, Σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις. Ita *Horatius* ſæpe altius inſurgit, quanquam et ille, modeſtia vel mollitie ductus, *ſublimitati* penitus abrenunciet, quod verbis tantum facit, re ipſa non item. At *ſuavitatem Anacreontis* non inſuaviter nobis commendat *Scaliger,* Poeticæ lib. i. cap. 45. "*Anacreon,* inquit, in Ἐρωτικοῖς "excellit adeo, ut ejus dictio quovis *Indicæ* arundinis "ſucco dulcior mihi videatur. Et alias, Apud *Anacreontem* alternantur *Ionicus* et *Anapæſtus,* non ſine fatali

" illi

"illi viro venustate," lib. xi. cap. 21. vid. ad v. 1221. Verum de jucunditate & suavitate *Anacreontis* plura Nos in *Prolegomenis* ad § IX. Vim autem et *suadelam* mirantur omnes, et collaudant; et inter lyricorum *novem* commendationes, hæc fere *Anacreontis* propria fuisse agnoscitur, § XXVI. Πειθὼ Ἀνακρείοντι συνέσπετο, *Suada* Anacreontem *comitatur*, Antholog. lib. i. cap. 72, fol. 92.

XXXVII. Ipse quidem *Anacreon* paucos habuit, quos imitaretur, *Homerum* nempe, *Hesiodum*, et *Archilochum*; at *Anacreontem* longus ordo poëtarum est imitatus; ut passim in notis ostendo. Nempe *Pindarus* v. 82, 994, 1016, 1022. *Sophocles*, ut ostendo in prælectionibus *Sophoclæis*, *Euripides*, v. 929. *Anacreon* v. 724. Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν· unde *Catullus*, de *Venere*, Quæ dulcem curis miscet amaritiem. *Virgilius* eundem imitatur, v. 1308. *Anacreon* poculo suo appingit vitem et racemos, v. 272. *Virgilius* pocula memorat, Eclog. iii. v. 38.

Lenta quibus torno facili superaddita vitis
Diffusos hederâ vestit pallente corymbos.

Horatius, v. 206, 218, 249, 482, 922, 946, 1026, 1088, 1297. Ita ex illo *Anacreontis*, v. 790, Νόον ἐς θεοὺς ἀερθεὶς, *Horatius* illud procudit, *Terrarum Dominos evehit ad Deos*, Γαίης κοιρανέοντας ἐς οὐρανίωνας ἀείρει. Plures præterea in notis nostris apparent *Anacreontem* imitati, ut *Anonymus* v. 71, 229, 231. Item *Agathias*, Od. XII. et v. 206. et *Antipater* v. 1279. Item *Argentarius*, ibid. *Anacreon* dixit, v. 391. Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε. *Glaucus*, Antholog. fol. 312. Ζωογράφων ὦ λῷστε, Noster dixit, v. 683. Φιλολοιδόροιο γλώσσης, *Musæus*, v. 183. Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. Confer cum *Anacreontis* *Oda* prima, *Bionis* Idyll. 4. à v. 8. ad v. 12. *inclusive*, et ad *Anacreontis* illud v. 19, Τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα, ejusdem illud, Μορφὰ θηλυτέροισι πέλει καλὰ, ἀνέρι δ' ἀλκά. Ita *Anacreontem* imitatur *Dionysius* sophista, v. 307. *Sopater*, (Vid. Athenæ. 2. Vol. fol. 784.) *Callimachus* Ἀπαῖς ἀκαλάκαλλιστος &c. v. 315. *Theocritus*, v. 307. et Od. XL. in ipso argumento. *Nonnus Panopolita* nostrum imitatur, v. 132, 1308. *Meleager*, et *Ovidius* v. 307. *Boetius* de Consolatione Philosophiæ *Anacreontis* numeros non raro usurpat, ut

Habet

Habet omnis hoc voluptas;
Apiumque par volantum,
Ubi grata mella fudit,
Fugit, atque agit furentes
Stimulos.

Imitatur illum *Oppianus* v. 1247. *Plautus*, v. 230. *Gregorius Nazianzenus*, v. 241. et in hac *Vita* §. XXXIII. *Prudentius*, et *Synesius*, v. 1199. *Guidobaldus Bonarellus*, *Italice*, v. 526. *Marcus Antonius Flaminius*, *Latine*, *Couleius* noster, et 39. alii *Anglice*, *Henricus Stephanus*, *Græce et Latine*, ut et Nos ipsi, v. 71, 414, 418, 1431, 1662, 1680, 1699, 1718. cum innumeris aliis, quorum omnium eo major laus semper habita, quo melius eum sint imitati. Nec prætereundus nobis *Georgius Buchananus*, *Anacreontis*, ut et aliorum poëtarum, æmulator haud inferior, qui *Oden* XIX, ita vertit:

Et terra sicca potat.
Terrasque sylva et aura;
Sylvas et æquor auras:
Et sol repotat æquor,
Et luna solem. Inique
Incessitis, sodales,
Me; quod bibam libenter.

Eandem Oden *Maximilianus Vrientius* ita imitatur, Epigr. l. IV.

Terra parens venis sitientibus imbibit imbres;
Tellurem atque imbres arbor alumna bibit:
Oceanus falso sparsos bibit æquore ventos;
Sol avido oceanum flammeus ore bibit.
[illegible] ardentis radios bibit ebria luna;
Rursus et hanc euri, terra, salumque bibunt:
Cuncta bibunt sursum spirantia, sive deorsum;
Dis Styga, [illegible]i pleno nectar ab ore bibunt,
Omnibus ergo simul cum sit lex una bibendi,
Cur homines simili non quoque lege bibant?

Ovidius locum leviter tangit, *Terraque cælestes arida sorbet aquas.* *Johannes Secundus*, cujus poëma de [y] Basiis,

[y] Ita Hug. Grotius:
Duræ mentis, iners, merumque rus est,
Si quem Basia *non movent* Secundi.
Thomas Stanlæus Anglice vertit, Poemat. p. 57.

et

et epithalamium, magnopere laudantur, ex *Anacreonte* sic cecinit, *Od.* XVII.

> *Heus, Deus ergo agedum, calicem mihi cudito jam nunc*
> *Argento bene tornato,* Vulcane; *sed amplum,*
> *Atque cavum, et* Bacchi, *quantum potes, eja capacem.*
> *Inque hoc non currus, non tristia sydera sculpe;*
> *Non hunc crudelis, non ambiat udus,* Orion:
> *Sed vites mihi fac virides, ipsumque* Lyæum,
> *Et* Charitas, *blandam et* Venerem, Venerisque *puellum.*

Verum *Henricus Stephanus* totum fere *Anacreontem Latina* versione honestavit (quam tamen *Paulus Colomesius Johanni Dorat* tribuit, *Recueil de particularitez,* pag. 109. ut ante illum *Angelus Politianus*) quod et *Elias Andræas* fecit. *Anglica* quidem metaphrasi ex parte ornavit *Abrahamus Couleius,* paraphrasi totum, qui tunc extabat, *Thomas Stanlæus;* qui et perpetuis eundem commentariis, haud vulgaris notæ, ornavit: *Bellaqueus* et *Longepierre Gallico* metro donarunt.

XXXVIII. Nec *imitatores* modo famam ex illo sibi acquisivêre; verum et *laudatores* haud pauci, præter quos supra laudaverim, nempe *Herodotum, Socratem, Platonem, Athenæum, Ælianum, Maximum Tyrium, Julianum* Imperatorem (Misopogon. Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ καὶ χαρίεντα· τρυφᾷν γὰρ ἔλαχεν ἐκ Μουσῶν, tum laudat locum ad v. 1316) et innumeros alios πεζικῶς, nam et multi illum alii viri docti, poëtæque clari egregie laudarunt, quorum ego aliquot insigniores inter *Anacreontia* exhibendos curavi, nempe *Antipatrum Sidonium,* sive *Tyrium, Simoniden, Leonidam Tarentinum, Meleagrum, Eugenen, Dioscoriden, Theocritum, Critiam Callæschri* filium; de quibus fere omnibus suis in locis, quæ sufficiant, notavimus. Hoc tantum de *Antipatro Sidonio* addendum ex *Cicerone* duximus, ad v. 1513. "Quid si *Antipater* "ille *Sidonius,* quem tu probe, *Catule,* meministi, solitus "est, versus hexametros, aliosque variis modis atque "numeris fundere extempore, tantumque hominis ingenio"si, ac memoris, valuit exercitatio, ut cum se mente ac "voluntate conjecisset in versum, verba sequerentur." Quod ad alios *Anacreontis* laudatores, aut illustratores attinet, ut *Cælium Calcagninum, Henricum Stephanum, Abra-*

hamum

bamum *Couleium*, *Tanaquillum Fabrum*, eos etiam habes ad *Anacreontis* finem additos; *Faber* in suæ etiam editionis epistola ded. *Anacreontem* egregie laudat, quod et *Longepierre* facit eleganti poëmate *Gallico*; licet *Faber* ille, levitate usus desultoria, in notis ad *Longinum*, eundem vulgari judicio usus, flagitii damnet. Verum nullo modo nobis hic omittendus videtur *Angelus Politianus*, qui in *Nutritia*, de *Anacreonte* sic canit, v. 581.

> *Non ego, te, longo præsignis* Anacreon, *ævo,*
> *Transierim; bicolore caput redimite racemo.*
> *Cui citharæ cordi, cui nigri pocula* Bacchi,
> *Semper et ancipiti stimulans* Amathusia *curâ,*
> *Nam modo* Threïcii *crinem miraris ephebi;*
> *Nunc* Samium *celebras (jubet* Adrastea) *Bathyllum,*
> *Nunc teneram* Eurypylen, *tenerumque* Megistea *laudas;*
> *Tandem acino passæ cadis interceptus ab uvæ.*

XXXIX. Contra *Pindari* Scholiastæ cavillationem, quod *Anacreon* rogatus, cur in *Deos* hymnos non scriberet, at in *pueros*, responderit, *Hi etenim dii sunt nostri*, nonnihil diximus ad *Oden* LX. At revera hæc ipsa historia narratur de *Simonide*, ut tradit Chil. VIII. §. 228. *Joh. Tzetzes*, Οὐθ' ὕμνους ἔγραφεν θεοῖς αὐτὸς ὁ Σιμωνίδης ἐκκλίνων τὸ ἀνάργυρον· ἔγραφε δ' αἴνους παίδων, ἀφ' ὧν ἐλάμβανεν πολὺ καὶ διαρκὲς χρυσίον· Ἐρωτηθεὶς δὲ πρός τινων, Τί πρὸς θεοὺς οὐ γράφεις; πρὸς παῖδας αἴνους γράφεις δέ; ὁ Σιμωνίδης εἶπεν, Ὅτι οἱ παῖδές μοι θεοὶ ὡς ἐξ αὐτῶν λαμβάνω. Vid *Joh. Albert. Fabricius* Bibliotheca Græca fol. 566. Et præterea ex hoc ejusdem opere abunde patere probo, *hymnos*, proprie ita dictos, non paucos ab eodem scriptos; ut in *Venerem*, v. 144. Ad *Dianam*, Od. LX. Ad *Bacchum*, Od. L. Ἐπιλήνιος ὕμνος in *Bacchum*, Od. LII. In *Amorem*, Od. LVIII. ὃν ὁ σοφὸς ποτὲ ὑμνῶν Ἀνακρέων πᾶσίν ἐστι διὰ στόματος, *Athenæ.* l. XIII. fol. 600. In *Hymenæum*, ἐπιθαλάμιος ὕμνος, Od. LXII. In *Apollinem*, Od. LXIV. Et si omnia illius opera extarent adhuc integra, credibile est, multo plures *hymnos* proferri potuisse. Ita *scholiastarum* et *grammaticorum* assertiones istiusmodi nihil nos debent morari; quin et præstantium virorum auctoritati et sanæ rationi potius aures accommodemus

accommodemus; cum et charitas, ut omnia in melius interpretemur, ſuadeat. Quare nunc, cum bona lectoris venia, ad finem propero.

XL. Quum his itaque ſtudiis deditus, et ab hujuſmodi patronis charus habitus, diu vixerit, quibus etiam diutius ſupervixerit, inter *ruris* amœnitates, et urbis delicias reliquum vitæ diviſit, nunc muſarum, nunc amicorum et *Bacchi* ſolatia adhibens, ut credibile eſt, hominem hilaritati et literis devotum feciſſe. Atque ita ad ſeram uſque ſenectutem duravit, ad *octogeſimum* nempe *quintum* ætatis annum, ſcilicet ab *Olympiadis* LV. anno *ſecundo*, ad *Olympiadis* LXXVI. annum *quartum*, annum *Xerxis* 13. quando *Sophocles Athenienſis* tragicus *viceſimum quintum* ætatis annum ageret; quod dico, quoniam in eundem extat diſtichon *Anacreontis*, v. 1376. Quare aut affirmandum, *Sophoclem* tragœdiam, in qua *Æſchylum* vicit, triennio ante tempus in *Didaſcalicis* aſſignatum, egiſſe; vel certe magna et manifeſta indicia hujuſmodi indolis amicis antea dediſſe, ut fieri ſolet; et clari ſane homines multo ante ingenii ſui ſpecimina amicis proferre ſolent, quam orbi literato exhibere. Quod ad Buculam *Myronis* attinet, in quam duo extant *Anacreontis* epigrammata, à v. 1342. dicendum breviter, vel *Plinium* totis decem *Olympiadibus* erraſſe in *Myronis* ætate aſſignanda, vel illius nomen et opera ab hoc certe noſtro *Anacreonte* minime potuiſſe celebrari. Quod *Anacreonti* LXXXV. annos ſupra aſſignavimus, id non temere factum; nam ut illum vocat *Politianus*, longo præſignem ævo, *Lucianus* diſerte in *Macrobiis*, ſive *Longævis*, Ἀνακρέων, ὁ τῶν μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα, *Anacreon, lyricus poeta, vixit annos quinque et octoginta.* At *Valerius Maximus* et vitæ durationem amplificat, et mortis genus addit, lib. IX. c. XII. §. 8. "Sicut "*Anacreonti* quoque, quamvis ſtatum humanæ vitæ modum ſupergreſſo, quem uvæ paſſæ ſucco tenues et exiles virium reliquias foventem, unius grani pertinacior in aridis faucibus humor abſumpſit." Idem *Plinius*, lib. VII. cap. 7. "Ut *Anacreon* poëta acino uvæ paſſæ, ut *Fabius* "ſenator prætor, in lactis hauſtu, uno pilo ſtrangulatus." Idem *Angelus Politianus* ſupra dixerat, §. XXXVIII. fine, *Tandem acino paſſæ cadis interceptus ab uvæ.* Et *Cœlius Calcagninus*, v. 1632.

At te, sancte senex, acinus sub Tartara misit,
Cygneæ clausit qui tibi vocis iter.

Idem *Abrahamus Couleius* agnoscit in *Anglico* poëmate, quod à nobis *Græce* redditum invenies ad v. 1431. &c. Idem mortis genus *Sophocli* post evenisse *Neanthes* et *Istrus* annotasse traduntur, ut in *Græca Sophoclis* Vita; quin et *Petrus Crinitus*, de Honesta Disciplina, lib. ii. cap. 6. " De " *Anacreonte* notius est, quam ut hoc pluribus debeat ex- " poni, eum scilicet pari obitu, ac *Sophoclem*, ex acino uvæ suffocatum. Quod *Sotades* memorat:

Σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν ςαφυλῆς πνιγεὶς τέθνηκεν.
Glutito acino strangulat uva te, Sophocles."

Et *Anthol.* fol. 274. *Simonides* quidam junior:

Ἐσβέσθης, γηραιὲ Σοφοκλέες, ἄνθος ἀοιδῶν,
Οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

Erat vero et *Sophocles* ætate provectior, nempe *nonagenarius*, quando hoc mortis genere *periit*. Funus *Anacreontis* magnâ erat elatum pompâ, et tumulatus erat in patria urbe, *Teo*, quod *Simonides* testatur:

Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσέων
Ὑμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἐδέξατο Τέω.

Sepulchro imago ejusdem imposita; de qua *Theocritus* ad v. 1616. *Epitaphium* adscriptum, quod nescio, annon illud ipsum fuerit modo memoratum *Simonidis* epigramma, quod infra occurret v. 1531. una cum *Epicediis* aliorum nobilium poëtarum non paucis a v. 1513. ad v. 1576. *Latino* quoque versu a me donatis fere omnibus, excepta scilicet unius parte.

Καὶ σὺ μὲν ἴσθι μακαρτὸς, Ἀνάκρεον· ἐκ δ' ἄρα σεῖο
Εἴσομαι εἰς Ὀδυσῆα κ' ἄφθιτον ἔργον Ὁμήρου.
Καὶ τάχ' ἐγὼ μετέπειτα γενήσομαι ἄλλος Ὅμηρος·
Μαρλβόριος δέ μοι ἔσαι ἐν Ἀγγλιάδεσσιν Ἀχιλλεύς.
Ἄλλον ἐγὼ πόνον, ἄλλον ἔχω φρεσὶν ἔνδον ἐμῇσιν·
Ἀγγλιάδας τε μάχας κ' ἀρήιον εὖχος ἀείσω,
Καὶ μέλαν' Ἡγεμονῆα, φόβον Φραγκάϊδος αἴης·
Εὐφημεῖτε, θεοί· Ὑμῖν πόνος ἱερὸς ἔσαι.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.

I. *Lyræ* antiquitas et varia nomina, item inventor primus. II. *Tres* ejuſdem chordæ, mox *ſeptem*, dein plures. III. *Lyrici* carminis antiquitas et uſus. IV. *Lyrici* poëtæ, et *lyrica* poëſis. V. Ex eorum numero antiquiſſimi. VI. Res heroicas tractabant, leviores tamen materias plerumque amabant. VII. Hiſtoria *lyricæ* poëſeως apud *Græcos*. Novem *Lyricorum* nomina. VIII. Fœminarum *Lyricarum* novem nomina. IX. *Anacreontis* elogium et ſublimitas. X. Quid requiritur in iis, qui de *Anacreonte* judicium ferunt. XI. Objectionibus quibuſdam occurritur. XII. De metro *Anacreontico*.

I. TIMAGENES *auctor eſt, omnium in literis ſtudiorum antiquiſſimum* Muſicen *extitiſſe, teſte* Quintiliano. *Et* lyræ *quidem antiquitas indubitata; utpote, quæ ſub ipſo fere orbis initio, aliquot ante diluvium generationibus, ſit â* Jubale *inventa, qui dicitur* Geneſeως, *c.* IV. *v.* 2. Auctor omnium tractantium CITHARAM et organon. *Vox* Hebræa *Cinnor, unde forſan* Græcum *κινυρὸς et κινύρομαι (certe* Joſepho *uſurpata vox κινύρα, et* Heſychius, Κινυρα) Ὄργανον μουσικὸν, κιθάρα. *Apud* Danielem *c.* IV. *v.* 5. Cathrom, *quaſi* Cithrom, *unde et* Græcum Κιθάρα. *Sunt et aliæ voces apud* Græcos, *ut* Λύρα, *χέλυς, βάρβιτος, φόρμιγξ, κ̀ συνεκδοχικῶς, πλῆκτρον, ut et apud* Latinos, Lyra, cithara, barbiton, chelys, teſtudo, fides, *et figurate* plectrum, *aliquando* nablium *et* pſalterium. *Rectiſſime itaque* Athenæus: Τὸν δὲ βάρωμον κ̀ βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ κ̀ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, κ̀ τὴν μάγαδιν, κ̀ τὰ τρίγωνα, κ̀ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. Ἐν γοῦν Μιτυλήνῃ μίαν τῶν Μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ἔχουσαν Σαμβύκην. *De* lyræ *quidem forma adeundus tibi* Martinius *in philologico Lexico; ubi etiam de variis ejuſdem nominibus et generibus; quæ tamen apud veteres illos parum omnino, aut nihil, diſcrepare videntur. Certe apud poëtas antiquos res eadem videtur multis nominibus inſignita; ut et apud moderniores, qui* Harpam, lutam, guitarram *nuncupant; licet*

nonnulli

nonnulli putent, Venantium Fortunatum *inter* harpam *et* lyram *distinguere,*

> *Romanusque* lyra plaudat tibi,
> *Barbarus* harpa,

quum ille voces tantum distinguat, hanc Barbaram, *illam* Romanam *vocans. Quare licet* Græci *lyræ inventionem* Mercurio, *aut* Apollini, Amphioni, *aut* Lino, *aut* Musarum *alicui tribuant* (Πολύμνια Λύραν *Schol.* Apollonii Rhod. ad l. iii. v. 1.) *diserte tamen nostras Literas* Jubali, *ab ipso* Adamo *septimo, illam tribuere ex supra dictis constat. Vid.* Joseph. Scaliger. *in* Manilii *Sphæram.*

II. Diodorus Siculus *lyram à* Mercurio *inventam appellat* τρίχορδον, *l.* i. Tribus nervis sonantem; *qualis* cernitur in nummo* Bruti *apud* Pisonem, *et describitur in fragmento auctoris anonymi, qui cum* Censorino *editus est. Et de hac* *adeundus* Eustathius *ad Iliad.* σ'. *v.* 570. *et* Cuperus *in* Homeri *Apotheώσεi p.* 32. Veterum Lyræ 3, 4, aut 5. fidibus constabant, et *Apollinii* Lyra τετράχορδος et *Isidis* sistrum. Vid. *Perizon.* in Ælian. V. H. p. 259. *At* Homerus *ipse* Septem *huic lyræ fila tribuit,* Mercurii *Hymno, v.* 51. Ἑπτὰ δὲ συμφώνους ὀΐων ἐτανύσσατο χορδάς. Horatius, *etiam* septem *nervis instructam canit,* Od. iii. xi.

> *Mercurii* (nam te docilis magistro
> Movit *Amphion* lapides canendo)
> Tuque, testudo, resonare *septem*
> Callida nervis.

Amphionis Thebani *lyra cum* ἑπτάχορδος *esset, totidem* Thebarum *portis, ab illius* Harmonia *extructarum, occasionem dedit. Quin* ἑπτάγλωσσον et ἑπτάκτυπον φόρμιγγα Pindarus *vocat, et* Orphei *citharam* ἑπτάμιτον vel ἑπτάτονον *fuisse notat* Virgilius, *Æn.* vi. *v.* 645.

> Necnon *Threïcius,* longa cum veste, sacerdos
> Obloquitur numeris septem discrimina vocum.

Quanquam Festus Avienus Orphei *lyram* novem *chordis, ad* Musarum *numerum, ut* Mercurii, septem, *ad* Pleiadum *numerum, ratione habita, dicat:*

> Hic jam fila novem docta in modulamina movit,
> *Musarum* ad speciem *Musa* satus: ille repertor
> Carmina *Pleïadum* numero deduxerat.——

At Regius ille vates, Psalm. xxxiii. *v.* 2. xcii. *v.* 3. cxliv. *v.* 9. *Psalterium* δεκάχορδον *memorat plus semel.*

 Josephus

Josephus [z] *Antiq. Judaic. l.* viii. *c.* 10. citharam *ait plectro percuti solitam*, Nablium δωδεκάχορδον, *duodecim esse chordarum, et digitis tangi consuetam.* Theocritus, *Idyll.* xvi. *v.* 45. *indefinite*, βάρβιτον ἐς πολύχορδον. Timotheus Milesius *ad* septem *nervos, quatuor alios addidit, ut esset jam lyra* ἑνδεκάχορδος, *qualis hodie* Apollinis *cithara cernitur, in pictura holoserica perpulchra, ad vetustissimum archetypum exemplar composita, quæ in cubiculo meo, una cum* Homero, Diana, Cydippe, Pallade, *et* Cleopatra, *hodiernum cernitur. Et quanquam* Timotheus *ille ex* Sparta *ejiceretur*, Ephororum *decreto, ob hanc suam innovationem* (*vid.* Cuperi *Apotheωsin* Homeri *p.* 33.) *postea tamen, eo tandem licentiam progressam constat, ut et* ὀκτωκαιδεκάχορδος *fieret, et ipse* Anacreon *v.* 1115. Μάγαδιν εἴκοσι χορδαῖς *instructam docet; nihilque magis hodie notum, quam* harpa, *vulgo dicta*, Cambrica, *plus quadraginta chordis* [illegible] *docta.*

III. *Carmina, quæ ad lyram canebantur*, Lyrica *audiebant, de quorum variis generibus mox plura ad* §. xii. *Et antiquitas* lyrici *carminis tantum non impervestigabilis; illius enim initia, tum apud* Ægyptios *atque* Judæos, *tum apud* Phæacas *et* Græcos, *non alia fuisse, quam in re sacra, pluribus exemplis ex antiquitate petitis*, Patricius, *non malus antiquitatis indagator, evincit, ut* Famianus Strada *in Prolusionibus, l.* i. §. 4. *p.* 136. *Nec prima illa post secula, per ætates sane quamplures, alio* lyrici *spectarunt, quam ut Deorum laudes ac decora, aut virorum fortium res præclare gestas, hymnis ac Pæanibus, ad templa et aras, complecterentur; ut scilicet, eadem opera honorem superis atque heroibus haberent, et ad æmulationem captos admiratione mortales invitarent. Quare, siqua poësis caste sancteque tractari unquam debuit, hæc profecto immunis ab omni turpitudine servanda, integreque ac puris animis exercenda.*

IV. Lyricus *itaque poeta proprie, qui* lyrica *carmina scribit, quæ vel a seipso, vel a quovis alio, ad* lyram *cani possint, admixtis etiam aliquando choreis. Primo enim in Deorum conviviis et triumphalibus hymnis, lætisque et festivis solennitatibus hæc* poësis *instituta; quod ex* Mosis *historia et*

[z] *Vid.* Bythner. *in Psalm.* xxxiii. *v.* 2.

Davidis

Davidis *colligitur*; Exod. *c.* xv. *v.* 20, *et* 1 Samuel. *c.* xviii. *v.* 6. *unde postea, ad quævis lautiora convivia et magnificas principum et nobilium hilaritates conversa. Quem morem, utut* Græci Anacreontis *nostri inventum volunt, qui et* Βάρβιτον Ἀνακρέοντος εὕρημα *vocant*, Athenæ. *l.* iv. et παροίνια μέλη, καὶ ᾠδὰς συμποτικὰς *illi tribuunt, in aliis certe gentibus, plus mille annis ante illius tempora, consuevisse constat ex nostris Literis.* Laban *enim expostulans cum genero* Jacobo, *ait,* Genes. *c.* xxxi. *v.* 27. Cur clam fugisti, et furtim surripuisti te a me? Neque indicasti mihi, ut dimitterem te cum lætitia et cum canticis, instructus tympano et citharâ? *Et in* Jobi *historia, c.* xxi. *v.* 11. Emittunt ut gregem parvulos suos, et nati eorum saltitant. Vociferantur ad tympanum et citharam, et lætantur ad sonum organi. *Ita* Isaias, *c.* v. *v.* 12. In quorum conviviis est cithara ac nablium, tympanum, tibiaque, ac vinum. *Item c.* xxiv. *v.* 8. *Idem tamen* Isaias *ducentis annis* Anacreonte *antiquior habetur.*

V. Lyrica *itaque carmina dicuntur, quæ ad* lyram *cantabantur; nempe cum cantu et lyræ pulsatione, atque modulatione, pronuntiabantur; ut* Julius Scaliger *Poetic. l.* i. *c.* 24. *et* 48. *et l.* iii. Lyricique *sunt poetæ, qui ad hujusmodi instrumentum versus cantandos faciunt; quales apud* Hebræos ὑδρογενὴς *ille legislator* Moses, *homo indolis prorsus divinæ; item* Debora *regina et prophetissa, regiusque ille* Hieropsalta Davides, *omniumque regum sapientissimus* Solomon. *Apud* Græcos *fortissimus heros* Achilles *animum delectabat, antiqua heroum gesta ad lyram cantando, ut* Homerus, *Iliad. ι. v.* 186.

Τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ· ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν·
Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας,
Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἷος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
Δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

Hunc dulci citharâ mulcentem pectora cernunt,
Insigni, auratâ; argento juga tinnula splendent;
Quam tulit ex spoliis, capta *Eetionis* ab urbe.
Hac se mulcebat, resonans heroïca gesta;
Solus ei *Actorides* tacite è regione sedebat,
Æacidam expectans, dum desinat ille canendi.

 Habuit

Habuit ergo lyram ex Eëtionis *spoliis, at lyræ pulsandi artem ex* Chirone, Achilles; *ut docet nos interpres* Aratæorum Germanici Cæsaris; *quod et* Horatius *notavit*, Epod. XIII. *Quinimo, teste* [a] Sexto Empirico, Καὶ τὰ Ὁμήρου ἔπη τοπάλαι πρὸς λύραν ᾔδετο, *quod* Timomachus *in* Cypriacis, *apud* Athenæum, Delphis *primum, à* Stesandro Samio *dicit factum; eum enim* κιθαρῳδῆσαι τὰς καθ' Ὅμηρον μάχας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσείας. *Et* Porphyrius *auctor est*, Pythagoram *illos maxime ex* Homeri *versibus laudasse, et ad lyram cecinisse, quibus de* Euphorbo, Panthi *filio, agit; quem animi perturbationes lyrâ composuisse testatur* Seneca, *de Ira l.* iii.

VI. *Unde apparet, res heroicas à* lyrica *materia minime olim excipi solitas; quandoquidem et* Stesichori, *et* Alcæi, *et* Anacreontis, *et* Horatii *exempla ostendunt, illorum ingenia aliquando ad grandiorem rerum majestatem assurgere. De* Priore Quintilianus *ita:* "Stesichorum, *quam sit ingenio validus, materiæ quoque ostendunt, maxima bella et clarissimos canentem duces, et epici carminis onera* lyrâ *sustinentem.*" *Quare* Horatio *recte dicuntur*, l. iv. §. 9. Stesichori *graves camænæ. De* Alcæo, *quod heroicam materiam* lyrâ *et ille sustineret, idem* Horatius *innuit, l.* ii. *Od.* 13.

Et te sonantem plenius aureo,
Alcæe, plectro, dura navis,
Dura fugæ mala, dura belli.

Anacreontem *aliquando sublimem esse probavimus in ejusdem* Vita §. XXXVI. *et hujus tractatus* §. IX. *quodque nec* Homeri lyram *tractare reformidarit, licet de bello et sanguine minime vellet cantare*, Horatius *de seipso passim id probat, ut l.* i. §. 12, 15, 31. *et l.* iii. §. 3, &c. *Et id quidem fieri posse Nos ipsi demonstravimus, in Oda Triumphali, quæ* Dedicationem *sequitur, super Ducis de* Marlborough *victoria. Verum quum* Stesichorus *fere omnis exciderit,* Alcæusque *eodem fato functus fuerit, et ipse* Anacreon *hactenus, plurima certe ex parte, sit deperditus, jam* Pindarum *omnium fere* lyricorum *gravissimum et maxime sublimem,* ὑψηλότατον καὶ μεγαλοφωνότατον, *agnoscunt omnes. At fatendum est, quantumvis alte* lyra *ex nonnullorum ingenio possit assurgere, res tamen ut plurimum leviores, quales sunt*

[a] *L.* vi. *Advers. Mathemat.*

amatoriæ

amatoriæ, lyræ *fere proprias esse semper habitas; ut ipse* Homerus *de* Paride *ostendit*, Iliad. γ΄. *v*. 54.

Οὐκ ἄν τοι χραισμῇ κίθαρις, τά, τε δῶρ᾽ Ἀφροδίτης
Ἥ, ἡ κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ᾽ ἐν κονίῃσι μιγείης,
Nec citharæ te vox, Veneris nec dona juvabunt,
Nec coma, nec vultus; jaceas cum in pulvere cæsus.

Et Horatius *de eodem, l.* i. §. xv.

——*grataque fœminis*
Imbelli cithara carmina divides.

VII. *Nunc itaque historiam* lyricæ *Poeseως, apud* Græcos, *prosequamur. Et sane, præter* Achillem *modo memoratum, fatendum est, plures, illoque etiam longe antiquiores reperiri, qui ad lyram canerent; quales* Amphion, Philammon, Thamyris, Linus Herculis *magister, qui* Suidæ *dicitur* τῆς λυρικῆς Μούσης πρῶτος ἡγεμών, *et* Chiron, *qui* Achillem, *ut diximus, cithara,* Æsculapium *medicina,* Herculem *imbuit astronomia: Item* Orpheus, Dorceus, Musæus, Terpander, Eëtion, Andromachæ, *conjugis* Hectoreæ, *pater, etiam* Iöpas Virgilianus, Demodocus, *et* Phemius, *apud* Homerum; *quos non nisi longo secuti sunt intervallo* Arion Methymnæus, *si recte illum* Solinus *ponit ad* Olympiadem XXIX. *nam* Periandri Corinthii *ætas dubitare Nos facit, qui circa* Olympiadem XL. *floruit; item* Stesichorus, Alcman, Alcæus, *reliquique, Novem* Lyrici *dicti; qui fere omnes eadem ætate florebant, ut* Ibycus, Simonides, Anacreon, Sappho, Bacchylides, *et* Pindarus, *quorum nomina hisce continentur* Iambis:

Λυρικοὶ ποιηταί εἰσιν ἐννέα, Σαπφώ,
Στησίχορος, Ἴβυκος, Βακχυλίδης, Σιμωνίδης,
Ἀλκαῖος, Ἀλκμάν, Ἀνακρέων, καὶ Πίνδαρος.
Lyrici poetæ sunt novem: *Sappho*, puta,
Stesichorus; Ibycus, Bacchylides, Simonides,
Alcæus, Alcman, Anacreon, et *Pindarus.*

Horum omnium patriam et nomina, Nos olim hisce heroicis complexi sumus, cum in Pindarum Cantabrigiensibus *nostris prælegeremus:*

Ἐννέα μὲν Λυρικοὶ καθ᾽ Ἀχαιΐδα εἰσὶν ἀοιδοί.
Ὑμμιν δὲ πατρίδ᾽ ἐγὼν ἐρέω καὶ τοὔνομ᾽ ἑκάστου,
Πίνδαρος ἐκ Θήβης· Ἀλκαῖος δ᾽ ἐκ Μιτυλήνης,
Ἐκ Μιτυλήνης Σαπφώ· Ἀνακρείων ἀπὸ Τείου·
Κεῖος Βακχυλίδης, Σιμωνιάδης τε βαθύφρων.

Ῥήγιον Ἴβυκος. οἶδε σοφὸς δ' ἦν Λυδὸς ὁ Ἀλκμάν.
Στησίχορος Σικελός, πάτρη δέ οἱ Ἱμέρα ἐστίν.
Græca novem lyricos tellus effudit alumnos;
Quorum ego nunc vobis patrias et nomina dicam:
Pindare, te *Thebæ*, *Alcæum* peperit *Mitylene*;
Et *Mitylene Sappho*, et *Teos Anacreonta*,
Céus Bacchyliden, *Simoniademque* poetam
Ibycus est *Rheginus*, erat sed *Lydius Alcman*:
Himera Stesichorum Siculum sibi vendicat alma.

Extat in Anthologia, *fol.* 92. *carmen singulorum fere proprietates et characteras designans:*

Ἔκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
Ἡδὺ μελιφθόγγου μοῦσα Σιμωνίδεω.
Λάμπει Στησίχορός τε καὶ Ἴβυκος· ἦν γλυκὺς Ἀλκμάν.
Λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης.
Πειθὼ Ἀνακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾷ
Ἀλκαῖος, κύκνος Λέσβιος, Αἰολίδι·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
Ἐν Μούσαις δεκάτη Μοῦσα καταγράφεται.
Pindarus è *Thebis* clamat; *Simonidis* autem
Dulce melos pangit Musa canens fidibus;
Splendet *Stesichorus*, micat *Ibycus*, et placet *Alcman*;
Bacchylides leni suaviter ore canit;
Suada *Anacreontem* sequitur; sed Dædala voce
Alcæus, Cygnus *Lesbius*, *Æolica*;
Nona virorum haud est *Sappho*, sed dulcibus ipsa
In Musis decima est, Musa vocanda tamen.

VIII. *Dabit veniam lector benevolus, si novem etiam fœminas hic* Lyricas *recenseam, quarum nomina hoc epigrammate complexus est* Antipater Thessalus, *Anthol. fol.* 91.

Τάσδε θεογλώσσους Ἑλικὼν ἔθρεψε γυναῖκας
Ὕμνοις, καὶ Μακεδὼν Πιερίας σκόπελος·
Πρήξιλλαν, Μυρώ, Ἀνύτης στόμα, θῆλυν Ὅμηρον,
Λεσβιάδων Σαπφὼ κόσμον ἐϋπλοκάμων.
Ἤρινναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καί σε, Κόριννα,
Θοῦριν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμένην.
Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρτιν,
Πάσας ἀενάων ἐργατίδας σελίδων·
Ἐννέα μὲν Μούσας μέγας Οὐρανός, ἐννέα δ' αὔτας
Γαῖα τέκε θνητοῖς ἄφθιτον εὐφροσύνην.

Us

Has *Helicon* peperit divino carmine vates,
Pieriæ et *Macedo* parturiit scopulus:
Praxillam, Myroque, Anytenque exemplar *Homeri*
Lesbiaci et *Sappho*, quæ decus omne chori.
Erinnam, Telesillæ ingens decus, atque *Corinnam*,
Quæ scutum armisono *Palladis* ore canit:
Nossida fœmineis modulis et *Myrtida* dulcem,
Omnes victuras carmine perpetuo:
Ipse novem peperit Musas polus: ipsaque tellus
Æternas totidem dat tibi delicias.

IX. *Et aliorum quidem* lyricorum *laudes alias attigimus*; Anacreontis *in illius* Vita, *et in pluribus veterum epigrammatis ejusdem poematiis affixis. Nec ideo tamen hic omittendum* Henrici Stephani *elogium, in Præfatione ad* Anacreontem *suum*: " *Præterea nosse operæ pretium est, quum* [illegible]*m fuerint* Μελῶν *(i. e.* Lyricorum *carminum) scrip-" tores*, Anacreonti *majores, quam aliis, concessas fuisse à " Musis carminum delicias, unde ab antiquis, modo* γλυκὺς, " *aut* ἡδὺς, *id est*, dulcis, *sive* jucundus; *modo* χαρίεις, *id " est*, festivus, *vocitatur; at vero* Plato *eum* σοφοῦ *etiam " appellatione dignatus est.*" *Nec* Renatus Rapinus *diffitetur*, Anacreontis *musam aliquando* ἐνθουσιᾷν. " *Ita enim*, Reflections *sur l'* Aristot. *Poesie, l.* i. §. 19. *Scio " inquit, genus esse operum, quæ ex ipsius characteris qua-" litate ingenue debent scribi, nulla alia intentione, quam " naturaliter scribendi, et sine vi adhibita: Tales hymni "* Orphei, Homeri, Callimachi; *talesque odæ nonnullæ "* Pindari, Anacreontis, *et* Horatii, *quæ nulla alia regula " nituntur, præter* Enthusiasmum." *Talis, exempli gratia*, Ode LI. et LXIV. *quæ nescio an ulli ejusdem generis, per omnem antiquitatem* (Ἱεροψάλτην *semper excipio*) *cedere debeant; adeo in iis præcipue videtur illi*, Νόος ἐς θεοὺς ἀερθεὶς, *ut idem canit, v.* 790. Animus Deos revisens; *et* Μανίην μανεὶς ἀρίστην, Sanum furens furorem, *ut ipse loquitur, v.* 1095.

X. *At siquis perfectius* Anacreontis *veneres velit intelligere, necesse est, ut magno ille præjudicio prius animum exuat et liberet; quo, futilium hominum calumniis deceptus, illius poetæ vitam omnem crediderit* ebrietate *et incesta* libidine *consumptam; quod quidem probrum ab illo diluere non perfunctorie conamur in ejusdem* Vita §. XIII, XIX. &c.

 Tum

Tum requiritur, ut Græcæ *linguæ admodum peritus sit, nec doctrina reconditiori leviter imbutus; nam, ut verum fatear, illa causa est, quod* poetices *divinus furor hodie vilescat, nec sanctissimum Dei donum apud mortales hujus ætatis ullum locum inveniat, quoniam inter homines pauci sunt vere* docti, *inter etiam doctos, pauci* poetices *experti; inter poetices expertos non admodum multi ex animo illi* faventes; *inter ejus* fautores, *pauci* divites; *inter* divites *paucissimi* liberales. *Quinimo quod* indocti *et* immerentes *virtute et meritis consequi desperant, id dolo malo solent quærere.* Docti dignique *homines raro honores consequuntur, nisi quando affinium potenti favore suffulciantur; aut ubi judices nacti sint probos et pios, justitiæque cultores non nimis faciles et credulos. Plus tamen à Deo bene merentibus favetur; quicquid stulti, improbi, injustique patroni male merentibus concesserint. Verum hæc obiter. Præterea requiritur, ut qui judicium ferre velit super* Anacreonte, *musicæ non sit imperitus; at metri, carminisque rationes probe calleat; deinde et ipse sit ingenii paulo delicatioris, nec severi nimis, morosi, aut subrustici. Tunc enim auctorem aliquem utiliter legimus, et penitus intelligimus; cum illius spiritu et affectu quodammodo imbuamur; nec plane hospites ad Musarum fores pultemus. At malè certe libris consultum est, quod etiam in Academiis nostris tolerentur, et quod pejus est, etiam foveantur, quibus multum impudentiæ, doctrinæ parum; qui de libris doctorum sententiam pronunciant, quos minime intelligunt; quorum invidia et impudentia aliorum industriam vituperant; cum ipsi tantum absint à perfectione maximorum operum, ut fundamenta eorum, quæ præ se ferunt, nondum jecerint. Præposterum illud quidem, quod inficeti isti censores de ingenio præstantium auctorum, aut scriptis elegantibus loqui audeant, Proverbii immemores,* Ξένος ὢν, ἀπράγμων ἴσθι.

Ξεῖνοι μὲν γὰρ ἐόντες, ἀπράγμονες οὐ τελέθουσι.

Quomodo enim Midas, *aut* Marsyas, *de* Apollinis *elegantia recte dijudicaverint? Quomodo illi* ἡμιδίδακτοι, ὀλοσάρκωφοι, *quibus* bruta *pectora, aures* asininas, *oculos* noctuinos, *dentes* Theoninos, *frontem* aheneam, *cerebrum* plumbeum, *linguam* venenatam, *ingenium, aut nullum, aut plane* Margiticum, *natura dedit, in hac causa vel hiscere audeant?*

De Margite *enim, stolido illo, invidoque et μισοκάλῳ βιβλιοτάφῳ, qui elegantioribus ingeniis bellum indixerit,* Homerus *ita:*

> Τόνδ' οὔτ' αὖ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
> Οὔτ' ἄλλως τὶ σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.
> Nam nec Dii fossæ, nec aratri, aut ullius illum
> Artificem fecere; omni verum arte carebat.

Et rursum de eodem:

> Πόλλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα·
> Ἐσθλὸς μὲν γὰρ ἁπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακός.
> Multa sciebat enim, sed prave cuncta sciebat.
> Simpliciterque bonus, cunctimodeque malus.

Talem hominem, inter Musas *degentem, at omnibus* Musis Gratiisque *pariter invisum;* Πάσαις μὲν Χάρισιν, πάσαις παναπεχθέα Μούσαις, Athenæ. *l.* iii. *alii* Theognito tribuunt. Τ[illegible]li, ὡς ἐδίδαξαν ἀριστερὰ γράμματα Μοῦσαι, Eustath. *fol.* 1313. *lin.* 10.

Antiphilus comicus ita alloquitur:

> Ἀπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πονηρὲ, γράμματα·
> Ἀντέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία·
> Πεφιλοσόφηκας γῇ τε κ' οὐρανῷ λαλῶν,
> Οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.
> Tu literas nam livide, haud dextre capis;
> Doctrina te pervertit et vitam tuam:
> Terræque jam cœloque coram vis loqui,
> Curæ quibus nil tuve, vel nugæ tuæ.

Tales nebulones Homerum *fingunt mendicasse, et stipis erogandæ causâ circumforanea cantica modulatum fuisse; tales* Anacreontis *mellitissimas cantilenas* plebeia *vocant* cantica, *vituperium interim ipsis* Musis *atque* Gratiis *facientes maximum. Talibus ego quoque dicor* ὄνος πρὸς λύρα, *cum illis omnino desit etiam ὁ νοῦς πρὸς λύραν. At obliti sunt illi, magno me honore ab iis affici, quod simul cum* Homero *et* Anacreonte *me quoque convitiis lacessere dignentur, quorum ego* insipientiam, *illorum* sapientiæ *longe antefero: qui* impudentiores *sunt iis, quos insectantur, non* doctiores; occultiores, *non* meliores; ingenio *tardi,* lingua *præcipites; ore* simplici, *animo* inverecundo.

XI. *Verum hos ardeliones et sycophantas, cum strabis suis oculis et oblatranti lingua, relinquamus; nec putidis eorum nominibus has chartulas conspurcemus; sed potius ad hominum*

num

num paulo melioris luti objectiones diluendas veniamus. Objicitur itaque primo, quod homo jamdiu in sacros ordines admissus, SS. etiam Theologiæ *per novendecim fere annos* Baccalaureus, *quod homo, inquam,* Christianus *et* Theologus, *ludicro hujusmodi operi velit incumbere. Respondeo, si huic* theologo *ulla* Animarum Cura *contigisset, cui toto animo incumbendum, fateor, tunc aliquid valeret hujusmodi objectio. Siquis illorum, qui ad gubernaculum sedent, in aliquo nobiliori studio paratum promoveret, ad majus opus alacrem vocaret, et amicâ indulgentiâ sublevaret,* &c. *verum omnem illorum munificentiæ proventum filioli, nepotes, parasiti, calumniatores, nundinatores munerali ambitu intercipiunt, sibique plane demetunt; sanctiorisque literaturæ cultores musarum suarum deliciis saturandos relinquunt. Interea itaque, si sacerdotio carens sacerdos doctrinæ illustrandæ,* Græcis *literis propagandis, veritati indagandæ operam det assiduam et diligentem, congruum hoc quidem* Græcæ *linguæ professori, nec indignum* Christiano, *nedum* Theologo, *non alias cum beneficio suo occupato; qui nec (Vid.* Stillingfleet's *Origin. sacr. l.* ii. *c.* 9. §, 18.) *in* Ethnica *doctrina plane hospes esse debeat: quales ut plurimum sunt illi, qui hujusmodi objectiones proferunt. Præterea objicitur,* quod in notis nostris ad hunc poetam sacras nostras Literas haud semel laudamus. *Si ex falso allegatis aut male explanatis* SS. Scripturis, *ullam vitio auctoritatem conciliare conaremur; vel si* SS. Scripturarum *auctoritatem aut sanctitatem summittere et subjicere literis exoticis, tum pium et sapientem illum hominem* agnoscerem, *licet summo meo cum dedecore et opprobrio, qui hoc objicit. Sin autem ad* SS. Scripturarum *elegantiam et doctrinam summam declarandam, normamque loquendi confirmandam, earundem locos aliquot cum similibus elegantissimorum et doctissimorum quorumvis auctorum ethnicorum locis conferam, præpostero illi zelo ardere mihi videntur, qui illud in me damnant; quod in* Hugone Grotio, Jacobo Duporto, Thoma Gatakero, Petro Daniele Huetio, Theophilo Galæo, Zacharia Bogano, Sebastiano Pfochenio, Edmundo Dickensono, Jeremia Taylero, Thoma Sandersono, *aliisque doctis et sanctis viris, nostra ætas collaudavit; quod et tota* Christi *ecclesia, in* Justino Martyre, Pantæno, Clemente Alexandrino, Hieronymo

ronymo

eronymo, Origene, Augustino, Eusebio, Tatiano, Athenagora, *ipsoque D.* Paulo *exosculatur.*

A [illegible] is demum objicitur, quod nonnulla ex proprio ingenio [illegible] merisque conjectura in hoc Anacreonte *addiderim, mutaverim, fixerim, refixerimque. Hoc mihi nuper à docto quodam viro objectum, quo tamen ipso neminem scio magis hac usum libertate; at magno, fateor, cum judicio, gravibusque rationibus. Ille ipse igitur, quod æquum puto, et alii, serio expendant, quibus ego argumentis idem faciam, quo judicio usus, qua deliberatione, qua metri peritia, qua rerum experientia, qua fretus auctoritate, quo demum successu, nunc in* Anacreonte, *ut olim in* Euripide, *in* Theocrito, Sophocle, *et in ipso passim* Homero, *fecerim. Siquis in aliquo* feliciorem *se probaverit, modo neque* candore *mibi cedat, et illius* conatus *in auctoribus emendandis libere agnoscam, et* judicio *quoque acquiescam.*

[illegible] *In juvenum et tyronum gratiam placet, metri rationes in hoc auctore accuratius paulo explicare; ne illi in imitando licenter nimis vagentur, nullique fere legi se obnoxios esse sentiant, aut ejusdem legis præscripta minus attendant.* Lyricorum *quidem carminum varia sunt genera, ut* Archilochia, Alcaica, Alcmania, Asclepiadæa, Glyconia, Pherecratia, Sapphica, Pindarica, Anacreontia, *et* Horatiana, *quæ ex omnibus fere aliis constant, ab* Archiloco, Alcæo, Alcmane, Asclepiade, Glycone, Pherecrate, Sapphone, Pindaro, Anacreonte, *et* Horatio, *singulorum auctoribus, nuncupata. Quæ omnia carminum genera* Pindarus, *et scenici poetæ passim in choris usurpant, ut et* Horatius. *Inter modernos etiam* Buchananus, Casimirus, Rapinus, Leo X. *et quotquot alii lyrici* Latini *occurrunt, sæpe iis utuntur. De aliis hisce generibus disputare, non est hujus loci; de* Anacreontio *genere pauca sunt hic dicenda.* Anacreonti *itaque maxime erat familiare metrum* Iambicum, dimetrum, catalecticum, *constans nempe* duobus metris, *hoc est* quatuor pedibus, *excepta syllaba; vel si mavelis,* tribus pedibus *et syllaba; istique pedes, ex regula sunt perpetuo* Iambi, *hoc modo,* Θέλω λέγειν Ἀτρείδας. *Quoniam tamen pleni* Iambi *in locis* imparibus, *alios quosdam recipiunt* pedes, *ideo et hoc metrum in* primo *loco recipit aliquando* Spondæum, *quod* septies *in* Prima *Oda facit. Potest etiam in illo loco recipere* Dactylum, *ut v.* 381, 696, *et* 814.

item

item Anapæſtum, *ut tota Oda tertia, et alias; etiam* Tribachyn, *v.* 788, *et* 782. *necnon* Amphimacrum, *ut v.* 87, 355, 357, 661, 839, 853, 927. *qui verſus, alio modo ſi metiaris, erit* Trochaicus, *qualis tota* Ode LXI. *Etiam ne* Dactylus *et* Anapæſtus *ſunt* Spondæo ἰσοδύναμοι, Tribrachys, Iambo; Amphimacrum *etiam* Homero *uſurpatum vice* Dactyli, *aut* Spondæi, *oſtendo ad v.* 87. Amphibrachys *etiam in* primo *loco ſtare poteſt, utpote* Spondæo *et* Dactylo ἰσόχρονος, *quomodo* Homero, *Odyſſ.* δ'. *v.* 90. *et v.* 120. *et* ι. *v.* 365. Trochæus, *licet* Iambo ἰσοδύναμος, *nuſquam tamen in hoc verſu comparet; quia plane contrarius eſt, ne juxta* Terentianum *et* [b] Ariſtiden *confuſio fiat. Et in hoc ſolo loco libertas illa ſumenda; in reliquis* Iambi *ſunt fere neceſſarii; ſyllaba ultima communis: Quare vera* ſcala *hujus verſus eſt hæc:*

⏑–	⏑–	⏑–	–
––	⏑–	⏑–	⏑
⏑⏑–	⏑–	⏑–	–
–⏑–	⏑–	⏑–	⏑
–⏑⏑	⏑–	⏑–	–
⏑⏑⏑	⏑–	⏑–	–
⏑–⏑	⏑–	⏑–	–

Sciendum tamen, huic generi frequenter immiſceri Ionicum ἀπ' ἐλάσσονος, *quod oſtendo ad v.* 90. *item aliquando* Pherecratium, *ut ad v.* 295. *probo, et deinceps. Quod ſiquid in ſequentibus ſecus factum videbitur, de illo ſuis in locis rationem dabimus. Sunt enim* Odæ *nonnullæ integræ ex metro* Pherecratio, *ut* Od. XXX. *ſunt etiam ex* Glyconio, *ut* Od. LX, LXVII, LXVIII, LXX, LXXX, XCIII. *cui tamen ultimo generi* Pherecratium *admiſceri gaudet, præſertim in clauſula. Sunt etiam nonnulli* Iambi dimetri acatalecti, ut §. LXXI. *ſunt quoque aliquot mixti generis, ut* Od. XVIII, XXVII, XXXIV, XXXVI, XXXVII, LXII, CI. Ode *una aut altera ex* Trochaico *genere conſtat, quod in pares locos recipit* Spondæum, *ut* Od. LXI. *Verum de* menſura *differenti*

[b] Τὸ δὲ Ἰαμβικὸν δέχεται Δάκτυλον, Τρίβραχυν, Ἀντίπαιστον· Τροχαῖον δὲ οὐδέλως· εἰς ἕτερον γὰρ τραπήσεται μέτρον, Aristid. περὶ Μουσικῆς, κεφ. περὶ Δακτυλικοῦ.

menſuram.

mensuram etiam observandam memini; quare hic pedem sisto, et lectori benevolo Anacreontem *ipsum perlegendum remitto, commendoque meque ipsum, conatusque meos, candori φιλελλήνων omnium humillime submitto.*

Æquissimos en! advoco ultro judices:
Iniquitatis ipse iniquos judico.

J. B.

Ἕλλην τε τοπρὶν, ἠθέων τε μαλθακῶν
Ἐξηγούμαι, βαρβάροισι συμπαρών.

J. B.

ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΤΗΙΟΥ ΜΕΛΗ

Συμποσιακὰ ἡμιάμβια.

Εἰς λύραν Α'.

ΘΕ'λω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
Ἡ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
Ἤμειψα νεῦρα πρώην,
Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν·
Κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους Ἡρακλέους·

NOTÆ.

HÆC Ode omnium prima, in aliquibus *Argumento* caret, quòd ipsa sit omnis ferè *Anacreonticæ* materiæ *argumentum*; nam in hac poeta lepidè monstrat, se quasi naturâ comparatum ad res leviores et amatorias tantum celebrandas. D^r. *Joh. Cotton*: "In cortice primum *Bion.* Idyll. iv. occupat locum hæc Ode;" et meritò, meo judicio; proponit enim in hac versuum suorum argumentum, illepido utens commento, quo excusare se velle videtur. Vid. *Henr. Stephan.* Titulus, Συμποσιακὰ ἡμιάμβια ex *Vaticano* MS. Est autem carminis genus in hâc Odâ, ut et sequenti, *Iambicum. dimetrum, catalecticum*, sive syllabâ unâ deficiens. In primâ sede indifferentèr *Iambus* vel *spondæus* adhibetur. De qua re aliàs accuratiùs tractamus.

V. 1. Ἀτρείδας] *Menelaum* notat et *Agamemnonem*, *Atrei* filios, vel nepotes; et bellum Trojanum tangit, cui fratres illi præfuerunt.

2. Κάδμον] *Cadmus*, *Agenoris* regis filius, et *Europæ*

ANACREON

Inter celeberrimos Græciæ Lyricos adscriptus suis Odis mella instillavit. Apud Fulvium Ursinum in numismate æreo.

ANACREONTIS TEII ODÆ.

In Lyram. Ode. I.

Volo dicere Atridas;
Volo etiam Cadmum canere:
Barbitos verò fidiculis *suis*
Amorem unicum sonat.
Mutavi nervos pridem,
Lyramque *adeò* universam;
Atque ego quidem canebam labores
Herculis

NOTÆ.

...ater, *Thebarum, Græciæ* urbis, conditor, de quo *Nonnus* in *Dionysiacis*, et bellum *Thebanum* hic tangit, quod inter illius nepotes ortum.

3. Ἡ βάρβιτος] Ita pro ἁ βάρβιτος lego, cùm *Anacreon* sit *Ioniâ* oriundus; sic v. 6. τὴν λύρην, et v. 11. ἡ λύρη. Vid. ad v. 22.

5. Ἤμειψα νεῦρα] Innuit, se obniti voluisse, at frustrà; culpamque omnem in naturam rejicit, poetica utens similitudine; fingit enim, se operi quidèm *Heroico* animum intendisse, verùm omnes nervi, utcumque mutati, virilem illum sonum refugiebant; nempè ut qui amori præcipuè apti essent.

6. Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν] *Viz.* Collabos, verticulos, nervos, pectinem, et totum lyræ apparatum. Aliàs, lyram quidèm ipsam retinet, et nervos tantùm mutat, ut Od. xlviii. Δός μοι λύρην Ὁμήρου, Φονίης ἄνευθε χορδῆς. Vid. suprà ad v. 5.

7. Ἀέθλους] De laboribus *Herculis* diximus ad *Euripid. Heraclid.* v. 949.

8. Ἡρακλέους

Ἡρακλέους· λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
Μόνους ἔρωτας ᾄδει.

Εἰς γυναῖκας. β'.

Φύσις κέρατα ταύροις,
Ὁπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
Ποδωκίην λαγωοῖς,
Λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν,
Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
Τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα· Γυναι-

8. Ἡρακλέους] *Herculem*, omnium heroum maximum, nominans, *heroicam* materiam notat.

9. Χαίροιτε] Heroas *valere* jubet, hoc est, rejicit prorsus, vel ut viribus illius musæ majores, vel ut genio suo minùs gratos.

Ode II.

Hujus Odæ carminum genus idem atque *prioris*. Hanc Oden explicat et illustrat *Leo Allatius* in Not. ad *Eustathii* Hexaëmeron p. 111, 112. Huc pertinet Protagoræ fabula de *Prometheo*, *Epimethio*, et rerum creatione, apud *Platonem* fol. 197. *Athenæ*. f. 476. D.

V. 13. Φύσις κέρατα ταύροις] *Baxter*, in suâ *Anacreontis* editione, penultimam vocis κέρατα testatur ab *Orpheo* apud *Proclum* produci, Ταύρεα ἀμφοτέρωθε δύω χρύσεα κέρατα. Notandum verò, quòd rectè producatur; quandoquidem per contractum ex κεράατα fiat. Aliàs est κέρας, & κέρατος, *mediâ* brevi, et κέραος, κέρως. Hinc *Euripides*, nè proferam alios, *Bacch*. v. 919. Καὶ σοὶ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι. Γνάμπτε βίη κρατεροῖο κεράατος· οἱ δ' ἄμφω, C[illegible]r. l. i. Vid. *Jacob. Nicol. Loens.* Epiphyllid. l. ix. c. 1[illegible] hunc locum ex *Galeno* ornantem. Confer *Phocylid.* v. 16.

Ritter[illegible]

Herculis; lyra verò
Amores è contrario sonabat.
Valeatis ergò in futurum nobis,
Heroes; lyra etenìm *nostra*
Solos amores canit.

2. In Fœminas.

Natura cornua tauris,
Ungulásque dedit equis,
Pedum pernicitatem leporibus,
Leonibus hiatum dentium,
Piscibus natandi facultatem,
Avibus volare,
Viris animositatem et *bellicam virtutem:*
Fœminis

Rittershusii ad *Oppian.* Cyneget. l. xi. v. 25. et v. 31. ubi hic locus. *Oppian.* Halieut. l. v. ver. 94. et *Homeric.* prælectionem nostram X. fol. 69. ubi totam hanc *Oden* illustramus, et παρῳδοῦμεν.

16. *Bochart.* Ἱεροζωϊκ. l. iii. c. 2. fol. 733.

17. Τὸ νηκτὸν ἀντὶ τοῦ νηκτικόν· τὴν νῆξιν δηλοῖ, ἢ τὴν νηκτικὴν, δηλονότι τὴν φύσιν τοῦ νήχεσθαι. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Iphigen. Taur. v. 390.

19. Τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα] Rectè hìc *Baxter* vocem φρόνημα de *bellica virtute* accipit, secùs atque putavit *Henr. Stephanus*, qui *prudentiam* vertit: Nam utut *leones* per se, etiam supra *homines*, sint *magnanimi*; non raró tamen *hi* etiam *illos* aggredi audent, arte nempe *bellicâ* et *venaticâ* instructi, quibus animos supra omnia animalia longè erigunt: sensúmque hunc, ut idem observat, sequentia verba confirmant, v. 22. Ἀντ' ἀσπίδων ἁπασέων. Nè dicam, quòd nimis injurii sint muliebri sexui, qui *prudentiam* illi negant; et prætereà φρόνησις sonat *prudentia*; φρόνημα nunquam certè alias, quod sciam: Quare siquis hìc *prudentiam* velit donari, omninò illi φρόνησιν legendum, aut πυκνότητα, aut simile quid, non φρόνημα. Nobis assentit Κριτικῶν οὐκ

Γυναιξὶν οὐκ ἐπεῖχεν;
Τί ὖν δίδωσι; Κάλλος,
'Αντ' ἀσπίδων ἁπασέων,
'Αντ' ἐγχέων ἁπάντων·
Νικᾷ ἢ καὶ σίδηρον,
Καὶ πῦρ, καλή τις ὖσα.

Εἰς Ἔρωτα.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτεω,
Μερόπων δὲ φῦλα πάντα
Κέαται, κόπῳ δαμέντα;

ὅτ'

ἀσημότατος *Thom. Stanlæus.* Vid. *Euripid. Æol.* v. [illegible] et notas in locum.

[20. Οὐκ ἐπεῖχεν] *Editio Commelina ann.* 1598. *legit, non male* οὐκ ἔτ' εἶχεν, *hoc ſenſu, quod, cum jam facultatem prudenter cogitandi viris tribuerit, iſtam fœminis dare nequiverit.*]

22. Ἁπασέων] Ita in *textu* ſcribo pro *communi* ἁπασῶν, quoniam *Iones* id perpetuò faciant, et *Anacreon* ex mediâ ſit *Ionia* oriundus. Ità mox v. 30. Κέαται pro κεῖνται. v. 32. θυρέων pro θυρῶν. v. 44. Ἱςίην pro ἱςίαν. v. 171. Νεηνίης pro νεανίας. v. 911. Ἀΐδεω pro ᾅδου. v. 954. Βόσκεαι pro βόσκῃ. v. 1091. Ἐπίςιον pro ἐφίςιον. v. 1257. Βέλεαι pro βέλῃ nè mille alios locos hìc commemorem, qui meliùs ſuo ſinguli ordine notabuntur. [*Sed cum nulla auctoritate, niſi conjectura, nitatur hæc lectio; ſatius fuerit, opinor, antiquam lectionem ἁπασῶν retinere.*]

ODE III.

Carminis genus in hâc *Odâ*, et in proxime ſequenti. idem ferè eſt atque in duabus præcedentibus, excepto, quòd *hæc certe Ode* in primo loco ſemper gaudeat *Anapæsto*, hoc modo, Μεσονυκτ' | ⏑⏑– | ίοις | ⏑– | ποθ' ὤ | ⏑– | ραις | –. Quod *hæc certe Ode* dixi, non temerè id dixi; aliquando [illegible]

Foeminis non amplius habuit, *quod daret*.
Quid igitur dat iis? Pulchritudinem,
Quae instar clypeorum omnium,
Vi[illegible] *est* hastarum omnium;
Quinimò vincit etiam ferrum,
Atque ignem *ipsum*, siqua pulchra sit.

3. In Amorem.

Nocte aliquandò intempestâ,
Cùm jam Ursa vertitur
Sub manum Bootae,
Mortaliúmque genus omne
Jacet labore domitum;
Tunc

pro *Anapaesto*, *Spondaeum* usurpat, ejusdem videlicet temporis pedem; etiam ubi plerumque *anapaestis* utitur, ut v. 459, et v. 469. Huic generi *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος* frequenter immiscetur, ut v. 393, 467, 574, &c. Et hoc genus Anacreonti prae caeteris placuisse videtur; undè nomen Ἀνακρεόντιον emphaticè sit sortitum. Alii alio modo metientes aliud genus faciunt, *viz. trochaicum, dimetrum, acatalecticum*, ut [illegible]*pyrrhicius*, sive *dibrachys*, in primâ sede, deindè tres *trochaei*, hoc modo. ⏑⏑ / –⏑ / –⏑ / –⏑. Res eodem recidit, at prior ratio potior.

27. Στρέφετ' ὅτ' Ἄρκτος] MS. *Vatican.* στρέφεται ὅτ' ἄρκτοι, non prorsùs ineptè, cùm duae sint ursae; licet *Homerus* unam solummodò notet, quem videsis *Iliad.* σ'. v. 487. Item *Odyss.* ε. v. 271. *Thales Milesius* ursam minorem primus reperit, teste *Eustathio*, et *Br. Schol.* Iliad. σ'. v. 487. Vid. *Joseph. Scaligeri* Annotat. in *Manilii* Sphaer. l. i. p. 75.

28. Βοώτεω] Ita *Ionicè* scribo, pro βοώτου, de quâ re vide ad v. 22, et ita v. 271. in omnibus exemplaribus scribitur. [*Βοώτου tamen potior lectio.*] De *Boote* vid. *Hesych.* interpretes *Homeri*, *Martinii* Lexicon Philologicum, *v. Edvard. Sherburne*, Militem, in *Manilium*, et in *Senecae* Medeam §. 20.

[illegible] Κἀτ' κόπῳ δαμέντα] Κἀτ' *Ionicum* pro καί τ', ut

Τότ' Ἔρως ἐπιστάθεις μευ
Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Κατά μευ σχίσεις ὀνείρους,
Ὁ δ' Ἔρως, Ἄνοιγε, φησί·
Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι·
Βρέχομαι δὲ, κἀσέληνον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
Ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας·
Ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας
Ἀνέῳξα, καὶ βρέφος μὲν
Ἐσορῶ φέροντα τόξον,
Πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην·
Παρὰ δ' ἱστίην καθίσας
Παλάμαισι χεῖρας αὐτοῦ
Ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
Ἀπέθλι-

Herodoto κεῖ] pro κεῖται. Vid. ad v. 22. *Homeri* Iliad. κ'. v. 471. Οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδδηκότες. *Virgil.* Æn. l. iv. v. 522. *Carpebant fessa soporem Corpora.*

32. Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας] De θυρέων *Ionico* dixi ad v. 22. Diverso planè sensu *Homero* Odyss. φ'. v. 47.———θυρέων ἀνέκοπτεν ὀχῆας, nempe vi *Præpositionis*. MS. *Vatican.* θυράων non benè; ut quæ lectio minùs *Anacreonti* congruat, *Æolûmque* sit dialectus, et versui prorsus noceat.

33. Θύρας ἀράσσει] Τὴν θύραν κατάσσειν, *Aristophani*. *Theocritus* Idyll. ii. v. 6. Οὐδὲ θύρας ἄρραξεν ἀνάρσιος.

34. Σχίσεις] *Vatic* MS. σχίζεις, non sine versûs detrimento, quare minùs probo. Puto ego legendum σχίσας [*per Tmesin scil. pro* κατασχίσας] nempè quòd non jam id facturus esset, sed jam fecisset, et somnium enim et somnum *Anacreonti* excusserat. Ita mox v. 204. Τί μευ καλῶν ὀνείρων Ἀφήρπασας Βάθυλλον; Notandum verò, *Aoristorum* primorum *Participia* ultimam semper producere.

Tunc Amor superveniens, mea
Forium pultabat repagula.
Quis, inquiebam, fores tundit?
Dirumpes mihi utique somnia.
Ast amor, " Aperi, inquit,
" Puerulus sum; nè metuas:
" Pluviâ verò madeo, et illunem
" Per noctem erravi.
Misertus sum, ut hæc audiî:
Et statim, quùm accendissem lucernam,
Aperui, et puerulum sanè
Aspicio, ferentem arcum,
Et alas et pharetram:
Ad focum itaque quùm stetissem,
Palmis meis manus ejus
Refovebam, et ex ejus cæsarie Expri-

37. Βρέχομαι] Vid. infrà ad v. 51.

38. Πεπλάνημαι] *Cum de præsenti tempore sermo sit, vertendum potiùs* erro. Vid. *Homer.* Iliad. ί. 37.]

41. Βρέφος ——— φέροντα τόξον] Σχῆμα, Πρὸς τὸ σημαινόμενον. Ut *Homer.* Iliad. χ΄. v. 84. φίλε τέκνον, Ita hìc βρέφος ——— φέροντα· utrobique παῖς ἄῤῥην intelligitur. Quòd licet *Hen. Stephanus* minimè ignorare potuit, non tamen acquievit, deceptus per τὸ, μὲν, cujus ἀπόδοσιν, δὲ putabat hìc postulari, quare φέρον δὲ legebat, cùm illud non nisi *tertio* pòst versu debeat inferri, *viz.* v. 44. Παρὰ δ' ἱστίην καθίσσας. [*Nullam hic Apodosin agnoscunt alii.*]

44. Ἰστίην] Ità *Ionicè*, spiritu leni, pro ἑστίαν, ut constat ex voce ἐπίστιον, v. 1091. Ità ἥλιος, ἠέλιος, ἡμέρα, ἦμαρ. *Ibid.* καθίσσας) Ita scribo, cum duplici σσ΄ ob *metrum*; cùm aliàs ista syllaba sit brevis, ut ex plurimis poetarum locis constat; unus ex *Homero* nobis sufficiet, *Odyss.* ς΄. v. 572. Ἀστοτέρω καθίσασα παρὰ πυρί. *Vatican.* MS. καθίξας, quod minùs probo, ut *Doricum.*

45. Παλάμαισι] MS. *Vatican.* παλάμας τε, malè; ut cuivis apparebit.

Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
Τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν
Βλάβεται βραχεῖσα νευρή·
Τανύει δὲ, καί με τύπτει
Μέσον ἧπαρ, ὥσπερ οἶστρος,
Ἀνὰ δ' ἅλλεται καχάζων,
Ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηθι·
Κέρας ἀβλαβὲς μέν ἐστι,
« Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις·

Εἰς ἑαυτόν.

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις,
Ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις

Στορέσας

48. Κρύος μεθῆκε] Κρύος, sive *activè*, sive *neutralitèr* sumatur, utrobique recto casu accipiendum.

49. Πειράσωμεν] MS. *Vatican.* πειράσωμαι.

50. Εἴ τι] Olim ἐστὶ, pro quo *Baxter* τίς, τί; rectiùs *Scaliger*, *Henr. Steph.* et *Fabri* filia, εἴ τι, *si aliquatenus.*

51. Βλάβεται] *Homer.* Iliad. τ'. v. 166. et *Odyss.* ι'. v. 34.——Βλάβεται δέ τε γοῦνατ' ἰόντι. *Ibid.* Βραχεῖσα] A βρέχω, *madefacio*, ut suprà v. 37. Βρέχομαι, et infra v. 244. Καταβρέχω. Vox *Homerica* βράχε, sonitum fecit, aliò referenda, de quâ *Eustath.* fol. 911. lin. 4.

53. Μέσον ἧπαρ] H. e. κατὰ μέσον ἧπαρ] Jecur, amoris sedes. Ὡς γὰρ καρδία θυμοῦ τις ἑστία· καὶ λογιστικοῦ κεφαλή· οὕτω καὶ ἧπαρ, τῆς ἐπιθυμίας, inquit *Eustath.* fol. 1700. lin. 8. Ita *Theocrit.* Idyll. xi. v. 16.——τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον. Plura *Longepierre* congessit.

54. Ἀνὰ δ' ἅλλεται καχάζων] *Tmesin* frequenter adhibet, *Anacreon*, ut v. 34. Κατά μευ σχίσεις ὀνείρους. V. [illegible] Ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας, &c. Καχάζω, pro καγχάζω, poeticè, quâ voce utitur *Theocrit.* Idyll. 5. v. 142. Κἠγὼ γ' [illegible]

Exprimebam humidam àquam.
Ille autem, ubi frigus *se* remiserat,
" Age, inquit, experiamur
" Hunccce arcum, nunquid mihi jam
" Lædatur madefactus nervus:
Tendit itaque, et me ferit
In medium jecur, tanquam asilus.
Exilitque cachinnans,
Et, " Hospes, inquit, congratulare:
" Cornu quidem *meum* illæsum est,
Tu autem cor dolebis.

4. De seipso.

Super myrtis tenellis,
Super et lotinis herbis Stratus

ας· μέγα τῦτο καχάζω. *Hesych.* Καφάζειν] γελᾷν. Lego, Καχάζειν. Hinc *Latina* vox *cachinnor*, ex quâ etiam γ. rejicitur. *Homerica* vox, Καγχαλόω. Vid. *Suidam* in v. Ἀνακαγχάσας. De hujusmodi amarulentis Cupidinis jocis, *Moschus* Idyll. i. v. 11.——δόλιον βρέφος· ἄγρια παίσδει.

56. Κέρας ἀσινέβις μὲν ἐστι] Pro ἐστι *Vatican.* MS. ἐμοὶ, malè; versu nempè refragante.

57. Καρδίην] *Vatican.* MS. καρδίαν.

Ode IV.

De carminis genere diximus ad *Oden* præcedentem.

V. 58. Ἐπὶ μυρσίναις] De *Myrto* arbore vid. *Pierii* Hieroglyphic. l. 50. fol. 373. *Myrteis* autem frondibus strati et *corollis* vincti bibebant veteres, ut *Euripid.* Alcest. v. 759.——σίφει δὲ κρᾶτα μυρσίνοις κλάδοις. Vid. *Paschalium* de *Coronis*. Ita *Horat.* l. i. Od. IV. *Nunc decet aut viridi nitidum caput impedire myrto.* Est enim arbor odoris suavitate et foliorum specie gratissima, et proindè *amori* atque *bilaritati* dicata.

59. Λωτίναις], De *loto* vid. eundem *Pierium* l. 52. fol. 384. *Eustathium* περὶ Λωτοφάγων, *Plinium*, *Theophrastum*,

Στορέσας, θέλω προπίνειν.
Ὁ δ' Ἔρως, χιτῶνα δήσας
Ὑπὲρ αὐχέν☉ παπύρῳ,
Μέθυ μοι διηκονείτω.
Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
Βίοτος τρέχει κυλισθεὶς,
Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
Τί δὲ γῇ χέειν μάταια;
Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
Μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
Πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν

Discoridem, &c. Pro ποίαις *Vatican.* MS. πόαις, minùs rectè; nec enim sine versûs detrimento.

60. Στορέσας] Subaudi ἐμαυτὸν, quomodò *Attici* loqui gaudebant, ut nos ad *Euripid.* Heraclid. v. 884. et *Electr.* v. 1034. Ita *Virgil.* Æneid. l. xi. v. 707.—— *Pugnæque accinge pedestri*, pro *accingere*, subaudi *te*.

62. Ὑπὲρ αὐχέν☉ παπύρῳ] Eleganter et facetè *Cupidinem* à poculis sibi facit, idque servi *Ægyptii* in morem, cui tempore ministerii tunica esset humeris alligata nodo papyracco, ut *Juvenal.* Satyr. iv. v. 24. *Succinctus patriâ quondam*, Crispine, *papyro*. De papyro vid. *Plinium*, et *Pierii* Hierogl. l. 57. fol. 411. D. &c. De *Cupidine* famulante, infrà ad v. 73.

63. Μέθυ μοι διηκονείτω] *Ionicè* pro διακονείτω, undè *antepenultima* τοῦ Διάκον☉ fit per se longa, ut in illo *Trochaico* apud *Suidam*, Φρὺξ ἀνὴρ πλαγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερ☉. Ita *Eurip.* Cyclop. v. 31. *Ion.* v. 396. Item, *Anthologia* plus semel. Vid. infrà ad v. 146.

64. Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα] *Vatican.* MS. τρόχος γὰρ οἷα ἁρμαῖ☉, nimis turbatè. Eandem ἔννοιαν habet *Phocylides* v. 2

Siccus volo potare.
Amor itaque, tunicam ligans
Super cervice papyro,
Merum mihi administret.
Velut enim rota currûs
Vita *nostra* currit voluta;
Exiguúsque jacebimus
Cinis, ossibus solutis.
Quid te opus est lapidem inungere?
Quid et in terram libare supervacua?
Me potiùs, dum adhuc supersum,
Unge, rosisque caput *meum*
Redimito, et voca huc amicam:
Priusquam, ô Amor, illuc abîero
Ad

v. 2[illegible]. ——ὁ βίος τροχὸς, ἄστατος ὄλβος. *Antholog.* l. i. c. 90. fol. 122. ὁ δὲ χρόνος τρέχει. *Sil. Italic.*——Rota volvitur ævi.

71. Μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα Πύκασον] Hunc locum imitatur *Anonymus*, Antholog. l. ii. c. 46. fol. 172. Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιθίναις στήλαισι χαρίζου κ. λ. Item nos in epigrammate quodam *Græco*, quod exhibemus ad *Euripid.* Troad. v. 1248. Quibus adde, D. *Augustini* de Civit. Dei l. i. c. 12. ubi exequiarum sumptus, *vivis* potius *solatio*, quàm *mortuis subsidio* dicit. D. *Ambros.* de *Nabuthe* c. 1. Sericæ vestes et auro intexta velamina, quibus divitis corpus ambitur. *Publius Syrus*, — Mortuo qui mittit munus, nil dat illi, sibi adimit. *Damna* viventium, non *subsidia* sunt defunctorum. *Virgil. Æn.* l. iii. v. 301. *solennes tum forte dapes*, &c. Quod ad κρᾶτα attinet, frustra sunt, qui hanc vocem in masculino genere à *Sophocle* primò usurpatam asserant, decepti ex illo *Eustathii* loco, fol. 700. lin. 62. Παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κρᾶτα εὕρηται καινότερον, cùm, eodem *Eustathio* fatente, *Homerus* ipse ita usurparit, ut videndum ad *Odyss.* θ'. v. 92. Ἂψ δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.

75. Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν] *Baxter*, hâc lectione
minimè

Ὑπὸ νερτέρων χορείας,
Σκεδάσαι θέλω μερίμνας. 73

Εἰς ῥόδον, έ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων
Μίξωμεν Διονύσῳ·

Τὸ

minimè contentus, legit, πρὶν, ἐρῶ σε, δεῖ μ' &c. Mallem, legiſſet δεῖν, nam δεῖ certè non ſufficit, niſi ἂν præceſſerit. *Odyſſ.* γ'. v. 427. πρίν καί τινα γαῖα καθέξει. Si foret ulla neceſſitas, legerem potius, Πρὶν ἔραζε δεῖν μ' ἀπελθεῖν. ἔραζε enim exponitur εἰς γῆν *Heſych.* Verùm ſenſus ſatis commodus, ſi veterem lectionem retineas: Non enim tam auctor elegantiſſimus *Amorem inutilitèr atque inanitèr compellat*, ſed ſatis memor, quod *Amor* ipſe *miniſtri* nunc officium agat, non *domini*, quod ſit —— *Pars Niliacæ plebis, quòd verna Canopi*, jubet illum ſuas partes ſedulò agere, *viz.* vinum et unguentum miniſtrare, et amicam etiam conſilio arceſſere, ut ſit ὁ νοῦς, Πρὶν, ὦ Ἐρωτίδιον, εἰς ἐκεῖνον τ̃ τόπον ἀπελθεῖν με, ὅπου οὐκέτι πίνε). Ita *Sappho* fingit ſibi famulantem ad pocula Venerem *Longepierre* p. 392. Ἐκεῖ autem emphaticè dixit, et κατ' εὐφημισμόν. innuit enim τ̃ ᾅδην. Quomodò *Sophocl.* Ajac. v. 703. Ἐγὼ γὰρ εἶμι κεῖσ', ὅποι πορευτέον, et v. 871. Καί τοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω μολών. Et lingua ſancta שמה idem ſonat, ut *Aben Ezra* de illo *Job.* c. i. v. 21. Ità *Catullus*, *Qui nunc it per iter tenebricoſum*, Illuc, *undè negant redire quenquam.* Hanc itaque, ut vetuſtiorem, ita ſaniorem omnium lectionem puto. Confer *Euripid.* Alceſt. v. 773.

74. Ὑπὸ νερτέρων χορείας] *Ironicè* dicit, quòd tales nempè ſint ibidem chori, quales mortui exercere ſolent, *i. e.* omninò nulli, neque ulla amplius genii indulgentia. Litera tamen alludit ad inferorum choréas, quas in *Elyſio* fingunt poetæ, ut *Pindarus* apud *Plutarch.* vol. ii. fol. 120. et fol. 1130. Καὶ τοὶ μὲν ἱππείοισι γυμνασίοις. Τοὶ δὲ πεσσοῖσι, τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπον). Et *Virgil Æn.* vi. v. 656. *Conſpicit ecce alios dextrâ lævâque per herbam veſcentes, lætumque choro Pæana canentes.* Ὑπὸ cum *Accuſativo* etiam *Plutarch.* Καὶ τ̃ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσόν. Ita infrà v. 2..

Ad Inferorum choreas,
Dissipare volo curas.

5. In Rosam.

Rosam, quæ flos amorum,
Misceamus Baccho: Rosam

v. 292. Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον. Νερτέρων) Νέρτερος pro ἐνέρτερος, ut νέρθε pro ἐνέρθε, νερτέριος etiam dicitur, sic ab ὑπέρθε, ὑπέρτερος &c.

ODE V.

Carminis hujus *Odæ* genus idem cum præcedentibus duabus ultimis, exceptis mox excipiendis.

76. Τὸ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων] De rosâ vid. Od. LIII. et quæ Not. ad *Euripid.* Cyclop. v. 566. Item *Pierii* Hieroglyph. l. 55. fol. 399. *Angel. Politian.* Miscell. c. xi. *Paschal.* de Coronis l. iii. c. 5. *Sappho*, Ἔρωτος πνέει [illegible] Ἀφροδίτην προξενεῖ. Plenius v. 970. De coloris mutatione *Geopon.* l. xi. c. 17. Vid. *Achill. Tatium*, l. ii. *Petr. Victor.* l. xiv. c. 18. Necnon *Johan. Lelandi* Encomium rosæ ad *Mariam* regis F. cujus initium, *Gloria, quæ clari virgo ter maxima patris* &c. p. 65. *Eliam* denique *Schedium* De diis *Germanis* c. ix. p. 142. Nec flos *Veneri* tantum et *Amori* sacer, sed *Baccho* etiam, infrà v. 880. Et *Musis*, v. 846. &c.

77. Μίξωμεν Διονύσῳ] Hic versus plurimùm videtur à sociis dissentire, quare multi tentârunt illum emendare: Et sanè si hic esset singularis versus istius conditionis, Nos illum nullo negotio sanare possemus, nempè legendo, Ἀναμίσγωμεν Λυαίῳ. Verum magnis auctoribus fraudem facere veremur. *Baxter* audactèr satis legit, Ἀναμίξωμεν Διονύσῳ, sed nec ullam profert auctoritatem, neque sic discrepantiam tollit. *Vatican.* MS. Μίξωμεν τῷ Διονύσῳ. Sed nec hæc lectio faciet, quin hic versus sociis suis sit dispar. Notandum igitur in universum, multos esse pedes *commutatorios*, vel ἰσοδυνάμους, quos inter se mutare et hunc illius loco ponere pro lubitu solent poëtæ, ut aliàs ostendimus, et mox ostensuri sumus; quales præcipuè sunt *Spondæus*, *Dactylus*, *Anapæstus*, *Proceleusmaticus*, et ex alterâ parte

Tribrachys,

Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροτάφοισιν ἁρμόσαντες.
Πίνομεν ἁβρὰ γελῶντες.
　'Ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,
Ῥόδον, εἴαρος μέλημα·
Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά.
Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
Στέφεται καλοῖς ἰούλοις,
Χαρίτεσσι συγχορεύων.
　Στέψον οὖν με, καὶ λυρίσσω. 　Παρὰ

Tribrachys, *Iambus*, *Trochæus*, &c. Est autem hic versus *Pherecratius*, qui libentèr *Iambis* misceri solet; ut etiam *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος. Et *Glyconiis* admisceri gaudet *Pherecratius*, in pausâ præcipuè, ut suis locis ostendam. Quòd rosas vino immistas biberent, *Plin.* l. xxi. c. 10. Vid. *Stanley*.

80. Πίνομεν ἀβρὰ γελῶντες] Et hic versus ejusdem generis cum iis, qui regularium consortia fugere videntur; et ferè similis illi de quo in præcedenti notâ; cui tamen si malâ fide agere placeret, possemus quoque medicinam adhibere, legendo, Πιόμεσθ' ἀβρὸν γελῶντες nisi fortè ἁβρὸν mavelis, nam utriusque vocis prior est *communis*, ut ex ἀβροχαίτης mox apparebit, v. 99. et ex ἀβροτῆτα *Homerico*. Vel si *Dactylicum* feceris, lege, Πίνομεν ἀβρὰ γελῶντες, sin *Ionicum* ἀπ' ἐλάσσονος, tum Πίομεν ἀβρὰ γελῶντες. Et hic enim versus frequenter *Iambis* admiscetur. Vid. infrà ad v. 89, 90. [Πίνωμεν *habet editio Commelina, et ita legi debet, ut* τῷ μίξωμεν *apte respondeat.*]

82. Ῥόδον εἴαρος μέλημα] Miror hìc aquam *Henr. Stephano* hæsisse, ob ἔαρος, quod videret versum claudicare, nec unius literulæ additione potuisse sanare; verùm inverso potius ordine legisse, Ἔαρος ῥόδον μέλημα, quum nihil fit notius, quàm εἴαρος *Ionicum* esse, pro ἔαρος, et ἦρος *contractum*; verùm *Baxteri* ἤαρος, nec mihi visum ante, nec auditum; puto etiam erratum *typographicum*, licet bis occurrat. Vera et indubitata lectio, εἴαρος. Quam *Dinnerus* agnoscit, v. ῥόδον. At μέλημα eleganter hic pro *alumnus*.

Rosam illam pulchrè foliatam
Temporibus aptantes.
Bibamus genialitèr ridentes.
Rosa, ô præstantissime flos,
Rosa veris *præcipua* cura;
Rosæ vel diis in deliciis sunt.
Rosas etiam *puer* ille Veneris
Redimitur pulchris capillis,
Gratiis simul-saltans.
Corona igitur me, et lyram pulsabo:

Juxtà

νῶν, unde *Pindarus*, qui *Anacreontem* libentèr imitatur, Σεμνὸν χαρίτων μέλημα τερπνόν. Vid. in Fragmento *Pindari* apud ejusdem *Scholiast*. Edit. *Oxon*. fol. 204. Dicitur etiam infrà v. 846. μέλημα μύθοις, quomodò idem *Pindarus*, Isthmionic. Od. x. v. 92. Παρθένοισι μέλημα.

84. Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης στέφεται] Male *Vatican*. MS. Ῥόδον ὁ παῖς ὁ Κυθήρης, quomodò *Tribrachys* fiat in primâ sede pro *Anapæsto*, et pro *Iambo* in *secundâ* *Trochæus*, quod fieri nullo modo potest. Prætereà sic fieri videtur ῥόδον *Nominativus*, et per *Appositionem* ad παῖς referri; cùm debeat esse *Accusativus* post verbum στέφεται, ut hic sit ordo; Παῖς ὁ τῆς Κυθήρης στέφεται ῥόδα ἐπὶ τοῖς ἰούλοις. Versu enim præcedenti dixerat, ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά· quod hic probat, dum deum *Cupidinem* iis coronatum inducit; sin ῥόδον fecisset Veneris filium, dicere debuerat, Ῥόδα καὶ θεοὶ πέλονται, Ῥόδον ὁ παῖς &c. Et tamen sic, στέφεται otiosum esset.

85. Στέφεται καλοῖς ἰούλοις] Στέφομαι τοὺς ἰούλους ῥόδοις, et στέφομαι τοῖς ἰούλοις ῥόδα, dicitur.

87. Στέψον οὖν με, καὶ λυρίσσω] Pro veteri λυρίσω, duplici nunc σσ scribo, ob versum, de quâ re ad v. 44. et v. 134. *Vatican*. MS. λυρίζω, non malè. In hoc autem versu novum quid accidit, *Amphimacer* pro *Anapæsto*, quod utut duriusculum videatur, auctorem tamen *Homerum* habet, *Odyss*. δ'. v. 485. Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. Et σ'. v. 246. Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν, ubi *Amphimacer* in principio pro *Spondæo*: at

Spondæus

Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
Μετὰ κέρης βαθυκόλπε,
Ῥοδίνοισι ϛεφανίσκοις
Πεπυκασμθύος, χορεύσω.

Κῶμος. ϛ.

Στεφάνες μὲν κροτάφοισι
Ῥοδίνες συναρμόσαντες
Μεθύομεν ἁϐρὰ γελῶντες·
Ὑπὸ βαρϐίτῳ δὲ κέρη,
Καταχίοσοισι βρύοντας Πλοκάμοις

Spondæus Anapæsto et *Dactylo* æquipollet. Ità infrà v. 839, 853, 927.

88. Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς] Rectè versus et ex regulâ se haberet, si legamus, Παρὰ σοῖς, Λύαιε, σηκοῖς. Verùm et receptam lectionem ratam facimus admittendo *Anapæstum* in *pari* loco, pro *Iambo*; quod etiam ab ipso *Euripide* fieri dicimus ad *Hecub*. v. 7. Vid. *Orest*. v. 80. *Supplic*. v. 441. et 479. Vide infra ad v. 359. et v. 576.

89. Μετὰ κέρης βαθυκόλπου] Hunc versum planè corruptum putarem, forte, cum aliis, nisi quod sæpè aliàs similem per omnia proferat, ut notamus ad v. 90. Vox βαθύκολπος *Homerica*, ut Iliad. σ'. v. 339. Δαρδανίδες βαθύκολποι, de quâ voce diximus aliàs. Optimè autem de fœminis usurpatur, quarum in sinus amatorum oculi et manus solent descendere. Vox βαθύζωνος eôdem respicit. *Bacchylides*, Ὦ δαδοφόρου Νυκτὸς μεγαλοκόλπου θυγάτηρ. *Theocrit*. Idyll. ιζ'. v. 55. Ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος.

90. Ῥοδίνοισι ϛεφανίσκοις] Nugantur, qui priorem syllabam τ̃ ϛεφανίσκοις productam volunt, ob spiritum *asperum* in φ latentem, ut et supra in βαθυκόλποις, v. 89. Nam quanquam illud ante quodvis *Aspiratum* fieri concedam, hos versus metiendos dico per duos *Ionicos* ἀπ' ἐλάσσονος, ut μετὰ κέρης / βαθυκόλπου. Et ῥοδίνοισιν / ϛεφανίσκοις. Ità mox ϛεφάνης μὲν / κροτάφοισιν. Et v. 96. καταχίοσοισ / ι βρύοντας. Et v. 99. Ἀϐροχαίτης / ἅμα κῦρος. Tales præterea innumeros alios reperies v. 100, 332, 467, 570, 575, 604,

Juxtà tua, Bacche delubra
Cum puella profundi sinûs,
Roseis corollis
Redimitus, saltabo.

6. Festivitas Amatoria.

Coronas quidem temporibus
Roseas simul-aptantes
Genio-indulgemus suavitèr ridentes.
Ad barbiton verò puella
Hederaceis plenos Comis

604, 697, 817, &c. Adeò familiare *Anacreonti* hoc genus carminis *Semiiambis* suis immiscere. Qui *Ionicum* ἀπ' ἐλάσσονος nesciunt, hoc carmen per *Anapæstum*, *Dactylum*, et *Spondæum* metiuntur. Res eodem recidit.

Ode VI.

Carminis *genus* idem cum præcedenti, cum iisdem exceptionibus. Titulum Κῶμος restituo, quod res ipsa faciendum docet, et *Faber* cum filiâ priorem titulum incongruum sententur; et *Helias Andréas* hunc pro vero agnoscit, quod ex ultimo ipsius odæ versiculo confirmatur. *Comus* autem, non tunc pro Deo, sed pro solenni et festivo sodalitio sumendum.

92. Στεφάνους μὲν κροτάφοισι] De hoc versu diximus ad v. 90.

94. Μεθύομεν ἁβρὰ γελῶντες] γρ. μεθύωμεν. similis locutio v. 80. Πίνομεν ἁβρὰ γελῶντες. si μεθύωμεν legamus, tunc ἁβρὰ λῶντες legendum videtur, ut sit Μεθύωμεν ἁβρὰ λῶντες. A λάω, λῶ, *video*, voce *Homericâ: Anglicè* dicimus *O-GLING*. si μεθύομεν manet, versus tamen per omnia respondebit *primo* hujus *Odæ*, nam μεθύομεν, pes *proceleusmaticus*, ἰσοδυναμεῖ *Spondæo*, *Dactylo*, vel *Anapæsto*, quod diximus ad ℣. 77. et præterea est *Indicativus*, ut ex *contextu* patet.

95. Ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρη] Scribo *Ionicè*, pro κόρα, cujus rei rationem habes ad v. 22. similis locutio, v. 688, Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων. *Tertull.* salticas puellas. Vid *Stanley*.

96. Κατακίσσοισι βρύοντας] De carminis genere diximus

ad

Πλοκάμοις φέρουσα θύρσους,
Χλιδανόσφυρος χορεύρῃ.
Ἁβροχαίτης δ' ἅμα κοῦρος,
Στομάτων ἡδὺ πνεόντων,
Κατὰ πηκτίδων ἀθύρῃ
Προχέων λιγεῖαν ὀμφήν.
Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτης,
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης,
Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
Κῶμον μέτεισι χαίρων.

Εἰς

ad v. 90. Verùm pro veteri κατὰ κισσοῖσι, nunc ex plurium doctorum mente, κατακίσσοισι ſcribo, unicâ voce; ut concordet cum πλοκάμοις, atque ità κατακίσσοις πλοκάμοις idem ſit cum κισσίνοις βλαστήμασιν *Euripid.* Bacch. v. 177. Vid. *Paſchal.* de Coronis l. i. c. 17. Si liceret per verſum legerem κατασκίοισι, quæ vox quoque *Euripidæa*, Phœniſs. v. 657. Βρύοντας] Ego hanc vocem primus reſtituo, miratus, neminem ante me id feciſſe, cum βρέμοντας fuerit vox omnibus ſuſpecta. *Stanley* id. anté. βρύοντας autem et *Homerica*, ſit (*Iliad.* ρ. v. 56. καὶ τὲ βρύει ἄνθει καλῷ) et *Anacreontica*, et genuina, ut videndum infrà v. 577. et v. 927. Ità *Euripid.* Bacch. v. 107. Βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι καλλικάρπῳ.

97. Πλοκάμοις] Φύλλοις. Ità *Horat.* Arboribuſque comæ.

99. Ἁβροχαίτης δ' ἅμα κοῦρος] De verſûs genere, vid. ad v. 90. *Ionicè* autem ſcribo pro ἁβροχαίτας, ut mox v. 171. νεβρώνης reperitur; quo nihil magis *Ionicum*, nec ſine magnâ causâ *Doricè* ſcribit hic auctor. *Dinnerus* certè in κοῦρος legit ἁβροχαίτης. Vid. etiam ad v. 95. *Vatican.* MS. ἁβροχαῖται et κοῦροι malè, cùm numerus *nominum* pluralis *verbo* ſingulari minimè congruat, et v. 101. Participium ἀθύρων, impoſſibilem hanc lectionem faciat.

100. Στομάτων ἡδὺ πνεόντων] Verſus et hìc *Ionicus*, ut præcedens; ἡδὺ autem pro ἁδὺ lego, iiſdem rationibus; et

ſic

Comis gerens thyrsos,
Delicatulis-malleolis saltat.
Mollique-cæsarie simul puer,
Ore suave spiranti,
Ad panduram ludit
Fundens elegantem vocem.
Ipse demum Amor auricomus,
Unà cum pulchro Lyæo,
Unà cum pulchrâ Venere,
Pergratam senibus
Comessationem ingreditur lætus.

7. In

sic quidem legitur infrà v. 278. *Longepierre* ex *Anthologiâ*, inter alios, hunc versum adducit, Νέκταρ ἔλω τὸ φίλημα· τὸ γὰρ στόμα Νέκταρος ἔπνει. Videtur hìc *Anacreon* imitari *Hesiod.* Scut. v. 279. Ἐξ ἁπαλῶν στομάτων.

101. Κατὰ πηκτίδων ἀθύρει Προχέων λιγεῖαν ὀμφὴν] Ità potiùs, quàm ut olim, ἀθύρων προχέει. Ità enim *Vatican.* MS. et *Henr. Steph.* agnoscit. Πηκτὶς, ὄργανον μουσικὸν, de quo *Athenæus*, *Eustathius*, et alii. Infrà v. 1114. Νῦν δ', ἁβρῶς ἐρόεσσαν ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ Κωμάζων παιδί γ' ἁβρῇ.

102. Ὀμφὴν] [illegible] pro ὀμφὰν scribo, ut v. 22. A λίγυς, λίγεια· à λιγὸς, λιγεῖα. Vid. *Eustath.*

103. Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτης] Et hìc pro χρυσοχαίτας, suum *Ionismum Anacreonti* restituo, ut suprà v. 22, 99, 100, 102. χρυσόκομος et χρυσοχαίτης idem atque ξανθόκομος, de quâ re, videsis ad v. 429.

105. Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης] Hanc lectionem hìc ego potiorem duco, quanquam et ἐκ τῆς &c. bene possit stare; quis enim neget *Spondæum* ἰσόχρονον *Anapæsto? Vatican.* MS. legit, καὶ τῆς καλῆς κυθηρείας, cujus *parem* adhuc desideramus.

106. Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς] *Nestoris* consilium *Agamemnoni* Iliad. ί. v. 70. Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν.

107. Κῶμον μέτεισι Χαίρων] Hic versus nihilo deficit; constat enim *Spondæum*, quod modò diximus, idem valere, atque *Anapæstum*, ut et quamvis *longam* literam in duas

 breves

Εἰς Ἔρωτα. ζ.

Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ
Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζοντ'
Ἐκέλευσε συντροχάζειν·
Διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων,
Ξυλόχων τε καὶ φαράγγων,
Τροχάοντα πεῖρεν ὕδρος.
Κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχρις
Ἀνέβαινε, κἂν ἀπέσβην.
Ὁ δ' Ἔρως, μέτωπα σείων
Ἁπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπε,
Σὺ γὰρ ὀ δύνῃ φιλῆσαι.

Εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνειρον, η.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων

Ἁλιπορφύροις breves resolvi posse. Et hoc sæpè fit in hujusmodi Odariis, ut v. 459, 469. Κῶμος quid hìc significet, viſendi ad Odæ ingressum. Κῶμος est et *Genius*, vel Deus comessationum, de quo *Philostratus* in *Icon.* Quòd à *Chemos* vel *Chamos*, commentator, id *Priapus*, vid. *Gerard. Johan. Voss.* de Idolat. l. ii. c. 8. Pro μέτειμι, *Vatican.* MS. μεθίησι legit, nequaquam congruentèr, ni velis *Comum* dissolvi ab *Amore*. Μέτειμι verò, ut μετέρχομαι, *pro sequor*, vel *ingredior post alium*

ODE VII.

Hæc *Ode* ejusdem per omnia generis, atque *tertia*.

108. Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ] Virgam, sive sceptrum, dat *Amori* coloris violacei, sive purpurei; nam ut *aurum* potentiæ signum, ità *purpura* pudoris et modestiæ; vel denique pro *splendenti*, sive *aureo*, ponitur; ut *Catullo*, purpurei rami, i. e. ἀγλαοὶ, ἢ χρύσεοι ὄζοι. Quin *Venus* ipsa πορφυρέη dicitur *Anacreonti* v. 1174. De *Hyacintho* vid. *Dodonæum* Histor. stirp. et *Pierium* in Hieroglyph. Domina *Dacier* legit ὑακινθίνῃ. [*Ita etiam editio Commelina; et ῥάβδος in masculino genere vix alibi occurrit.*]

109. Χαλεπῶς

7. In Amorem.

Hyacinthinâ me virgâ
Difficultèr Amor gradientem *et restitantem*.
Jussit secum unà cursitare:
Ita per rapidos torrentes, 110
Per fruticeta et præcipitia,
Cursitantem transfixit coluber.
Cor indè mihi nares adusque
Ascendit, et tantùm non extinctus sum.
Amor itaque frontèm mihi refrigerans
Mollibus cum alis, dixit, 116
Tu enim non potes amare.

8. In somnium suum.

Per noctem indormiens Purpureis

109. Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζοι] Ità scribo pro βαδίζων, ut sit versus Hypermeter. Et nequid dissimulem, ità manu suâ notârat D. *Heinsius*, ut videmus in codice *Cottoniano*. Nequis autem offendatur ex *syllabâ* redundanti, conferatur *Homer*. Iliad. θ'. v. 206. et ξ'. v. 265. Item *Virgil.* Georg. l. iii. v. 449. *Et spumas miscent argenti, vivàque sulphura*; denique *Horat*. Od. ii. v. 19. *Labitur ripis Jove non probante, uxorius amnis.*

110. Ἐκέλευσε] *Vatican.* MS. ἐκέλευε.

116. Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων] *Anacreon* deliquio penè corruit, illi frontem *Cupido* refrigerans mollibus alis, ad ventum faciendum, restituit; non sine gravi correptione. Ità *Bion* in Adon. v. 85. Ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχων τὸν Ἄδωνιν. Alii exponunt, quasi Deus etiamnum irasceretur, et simul loquendo quassaret frontem, aláfque concuteret. Est autem *Synecdoche* numeri pro μέτωπον.

118. Σὺ γὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσαι] γρ. Σὺ γὰρ οὐδαμῇ φιλήσεις.

Ode VIII.

De carminis genere diximus ad præcedentem; est enim, ut illa, ejusdem generis, atque *tertia*.

119. Νυκτὸς] *Vatican.* MS. νυκτῶν, malè, et contra versûs legem,

Ἁλιπορφύροις τάπησι,
Γεγανυμένος Λυαίῳ,
Ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς
Δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν,
Μετὰ παρθένων ἀθύρων·
Ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες,
Ἁπαλώτεροι Λυαίου,
Δακέθυμά μοι λέγοντες,
Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι
Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες,
Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
Πάλιν ἤθελον καθεύδειν. Εἰ

120. Ἁλιπορφύροις τάπησι] Vox *Homerica* ἁλιπόρφυρος et exponitur θαλασσοβαφής. Aliàs *Anacreon* dixit ἁλιπόρφυρον ῥέγος. v. 1267. Vid. *Stanley*.

121. Γεγανυμένος Λυαίῳ] γρ. γεγανωμένος. At Vet. lectionem præfero, cùm sit vox *Homerica*, Iliad. ύ. v. 405. ——— Γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων. Exponitur, ut plurimùm, χαίρων, hìc διακεχυμένος οἷον ὑπὸ χαρᾶς. Est aliud longè γανόω, etiam apud *Homerum*, nempe λαμπρύνομαι, καλλωπίζομαι, &c. Quare errant, qui has duas voces confundunt. Sciendum autem, *penultimam* in γάνυμαι *brevem*, in γεγάνυμαι *longam*; vel producitur nihilominùs, quomodò de aliis vocibus dicimus ad v. 123.

123. Ἐκτανύειν] *Penultima* hìc producitur, aliàs corripi solita; ut in voce ἀλύων, *Iliad.* ώ. v. 12. Media *brevis*, etiam ante vocalem, quæ tamen *Odyss.* ί. v. 398. iterum producitur: sic *prior* τοῦ Δύναμαι, communitèr *brevis*; at *Odyss.* ά. v. 276. eadem producitur, in quem locum vid. quæ Nos. Sic *media* τοῦ ἀδικῶ semper aliàs *brevis*, in hoc *Sapphico* longa, Σαπφοῖ, ἀδικεῖ, est enim *Adonicum*. Et multa sunt similia.

124. Μετὰ παρθένων ἀθύρων] Ità mox v. 679. Μετὰ παρθένων ἀθύρειν, et v. 101. Κατὰ πηκτίδων ἀθύρει.

126. Ἀπαλώτερα

Purpureis tapetibus,
Lætificatus Lyæo,
Visus sum summis pedum palmulis
Cursum velocem intendere,
Cum virginibus lusitans:
Cavillabantur autem pueri
Teneriores Lyæo,
Scurrilia mihi dicentes,
Propter formosulas illas.
Volentem deindè osculari
Fugerunt è somno me omnes;
Solus itaque relictus *ego* misellus
Rursum appetii dormire. 9. Ad

126. Ἁπαλώτεροι Λυαίου] *Bacchum* omnes poetæ mollem et formosulum fingunt. *Ovid.* Metamorph. l. iv. §. 1. ——*Tibi enim inconsumpta juventus, tu puer æternus, tu formosissimus alto conspiceris cælo.* *Oppian.* Cynegetic. l. i. v. 360. Τὶς πάρος ἀστράψαντας ἐν ἡμερίοισιν ἐφήβους, Νιρέα, καὶ Νάρκισσον ἐϋμμελίην θ' Ὑάκινθον, Κάστορά τ' εὐκόρυθον, καὶ Ἀμφιδρομοφόνον Πολυδεύκην, Ἠιθέους τε νέους, τοί τ' ἐν μακάρεσσιν ἀγητοὶ, Φοῖβον δαφνοκόμην, καὶ κισσοφόρον Διόνυσον. *Euripides* Bacch. v. 353. θηλύμορφον vocat, et v. 453. εὔμορφον et οὐκ ἄμορφον. Idem testatur Ds. *Edvard. Sherburne* miles, nuper defunctus, ad *Senecæ* Medeam §. 27. et *Hippolit.* §. 18. Idem, *Coluthus* v. 255. Vid. infrà ad v. 457.

127. Δακέθυμά μοι λέγοντες] *Homer.* Odyss. θ'. v. 185. Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Rhes. v. 596.

129. Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι] Cum olim δὲ φιλῆσαι scriberetur, quanquam φ'. ectaticum sit, δ' αὖ tamen legendum hìc statuo, ut repetitio quædam notetur. *Vatican.* MS. ἐθέλοντι et μοὶ, malé.

130. Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες] Prior τοῦ ὕπνου corripitur: de quâ re diximus ad *Euripid.* Phœniss. v. 19.

131. Πάλιν ἤθελον καθεύδειν] Δηλονότι, ἵνα πάλιν ταῖς παρθένοις, καὶ τοῖς παισὶ κατ' ὄναρ μετεῖναι δοκοίη. Ita *Nonnus*, Dionysiac. ἐγρόμενος δὲ Παρθένον οὐκ ἐκίχησε, καὶ ἤθελεν αὖθις ἰαύειν.

Εἰς περιςεράν. θ'.

Ἐρασμίη πέλεια,
Πόθεν, πόθεν πέτασαι;
Πόθεν μύρων τοσούτων,
Ἐπ' ἠέρος θέουσα,
Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
Τίς ἐςί σοί; Μέλει δέ.
Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
Τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων

Κρατοῦντα.

ἰκόνιν. *Ovid.* Metamorph. l. x. §. 11. *Somnus abit: silet illa diu, repetitque quietis Ipsa suæ speciem.*

ODE IX.

Hæc *Ode* ejusdem generis versus cum *primâ*; estque ἀμοιβαία, in *dialogi* morem scripta. Poeta autem seipsum *personare* vult, et suam columbam, quasi ignotus esset, de seipso interrogat.

133. Ἐρασμίη πέλεια] *Vatican.* MS. πελίᾳ. malè. *Columba Veneri* sacra, ut *Pierius* Hieroglyph. l. xxii. fol. 157. De Portatrice *Columbâ Sam. Bochart.* Ἱεροζωϊκ. Vol. ii. l. i. c. 2. fol. 14. &c. *Tho. Stanley* in hunc locum. *Tanaquil Faber* et ejusdem filia adeundi: De portatrice *cornice Ælian.* Histor. Animal. l. vi. c. 7. et ex illo *Cæl. Rhodig.* l. xxv. c. 28. Denique *Longepierre* ad hanc oden; quam non ab homine aliquo, sed à *Musis* ipsis et à *Gratiis* collatâ operâ compositam videri ait *Faber.*

134. Πέτασαι] Ita cum duplici σς scribo ob metrum, vid. suprà ad v. 87. Fit à πέταμαι, unde πέτασο suprà v. 18. et infrà v. 153. ut à πέτομαι, πέτεσο. Notandum, Πόθεν hoc in loco, pro παρά τινος.

135. Πόθεν μύρων τοσούτων] Non est hæc lectio turbanda, nec enim τοσοῦτον tantidem est. Πνέεις μύρων τοσούτων. Elegantiam majorem redolet, quàm τοσοῦτον μύρων πνέεις. Quare maneat omnino vetusta et in omnibus libris hactenus servata lectio.

136. Θέουσα

9. Ad Columbam.

O amabilis columbella,
Undenam, undenam volas?
Undè *est*, quòd unguentorum tantorum,
Super aëre festinans,
Redolésque et *penè* depluis? [*sciam*.
Quis tibi *herus* est? *Id* enim curæ est *mihi*, ut
Anacreon me misit
Ad amasium, ad Bathyllum,
Qui dudum evasit omnium *omninò*
Dominus

136. Θέουσα] *Vatican.* MS. θιάσα, quæ vox nihili.

138. Τίς ἐςί σοί; Μέλει δὲ.] *Henr. Stephan.* legit, Τί δ' ἐςί σοι μέλημα; et confirmat ex illo *Theocrit.* Idyll. xiv. v. 2. Τί δὲ τοι τὸ μέλημα; *Baxter*, magis observatis literarum vestigiis, Τίς ἐςί σοὶ μελλησάν; *Faber Henricum Stephanum* laudat, at vetus editio *Morelii* et *Rob. Stephani*, apertè habet, Τίς ἐςί; σοὶ μέλει δὲ; cujus sensum *Scaliger* verè cepit, atque ità vertit, *Cupis quis ille scire?* Hoc est, *Cupisne tu scire, quis ille sit, à quo missa sum?* Si hoc velis, scias me ab *Anacreonte* missam, ut sint verba *columbæ*. Denique si fas mihi sententiam quoque meam proferre, puto ità distingui debere, Τίς ἐςί σοι; μέλει δὲ. Ut sint verba poetæ, adhuc *columbam* compellantis, in hunc sensum, Τίς ἐςί σοι δεσπότης; τῦτο γὰρ μέλει μοι, ἵνα γνώω. Quis tibi dominus est tam liberalis, id enim aveo scire; ità *Thucydides* l. i. §. 5. fol. 4. οἷς τ' ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι, *Dan. Heinsius* ad oram sui libri, ἴσως, Μέλει τί σοι, τίς ἐςι; nimis licenter.

140. Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον] Ità mox v. 181. Δός μοι, δός αὐτὸν ἡμῖν. De *Bathyllo* in *Anacreontis* Vitâ diximus. Est autem nomen ὑποκοριςικὸν, pro Βαθυκλῆς, quomodo Ἀρίςυλλος pro Ἀριςοκλῆς *Aristophani*, Ἥρυλλος, pro Ἡρακλῆς. Θράσυλλος, pro Θρασυκλῆς. *Etymolog.* M. ex *Herodiano.* et *Eustath.* fol. 982. l. 43.

141. Τὸν ἄρτι] Notandum, τὸ Ἄρτι in hoc loco poni pro νῦν.

 142. Κρατῦντα

Κρατῦντα καὶ τύραννον.
Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
Λαβῦσα μικρὸν ὕμνον·
Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
Διηκονῶ τοσαῦτα.
Καὶ νῦν οἵας ἐκείνε
Ἐπιςολὰς κομίζω·
Καί φησιν, εὐθέως με
Ἐλευθέρην ποιήσειν.
Ἐγὼ δὲ, κἢν ἀφῆ με,
Δύλη μενῶ παρ' αὐτῷ·
Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
Ὄρη τε καὶ καθ' ἀγρὺς,

Καὶ

142. Κρατῦντα] *Theocrit.* abſolut. Idyll. xxii. v. 213.

143. Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη] Ità rectiſſime *Tanaquil Faber*: cùm anteà, magnâ verſûs et elegantiæ jacturâ, legeretur, Πέπρακέ με Κυθήρη. Quæ quidem illius probatiſſima lectio, miror, quomodò ejuſdem filiæ editionibus exciderit, cùm et verſum aliàs laborantem ſuſtineat, et emphaſin requiſitam impleat. Nec ineptè legas, Πέπρακέ μ' οἱ Κυθήρη, οἱ nempe pro αὐτῷ, *Media* ſyllaba τῦ πέπρακε producitur, ut Antholog. l. vii. fol. 485. Ὄρνιθες ψιθυροὶ, τί κεκράγετε; ſic in πέπραγα, ut Μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα, *Euripides*. Indè *Sophocles* Ajac. v. 21. πρᾶγος ἄσκοπον, et v. 348. Τὰ τῦδε πράγη. Ita *Ariſtoph*. Οὐδὲν παθῦσαι μεῖζον, ἢ δεδράκαμεν.

144. Λαβῦσα μικρὸν ὕμνον] Fruſtra ſunt illi, qui ſuſpicantur *Oden* XI. non eſſe *Anacreontis*, quòd *Hymnus* ſit, quales illum minime ſcripſiſſe dicunt critici; nos aliud in vitâ illius probamus, et præterea *Ode* L, LX, LXII, LXIV. illius generis ſunt. Hic interim locus *Hymitum* certè aliquem ſcripſiſſe probat, ſcio tamen ὕμνον pro ᾠδὴν poni ſimplicitér.

145. Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι] Vid. *Sam. Bochart.* Ἱεροζωϊκὸν, Vol. ii. l. i, c. 2. fol. 14, 15, 16.

146. Διηκονῶ

Dominus atque imperator.
Vendidit me illi Venus,
Quùm accepiſſet brevem hymnum *ab eo:*
Ego exindè Anacreonti
Ut famula ago res hujuſcemodi:
Et nunc quales quales ejuſdem
Epiſtolas defero:
Et *is* ait, propediem me
Liberam *ſe* facturum
  Ego verò, etiamſi dimiſerit me,
Serva *nihilominùs* manebo apud eum:
Quid enim mihi opus eſt volare
Per montes et per agros,
Et

146. Διηκονῶ] In voce, cui quantitas ſecundæ ambigua, poetæ utendum dialecto cenſeo; ut ſuprà v. 63. et aliàs. Præſertim cùm hæc vocalis in hâc voce ſit per ſe longa, quod *ibidem* probamus. In aliis, ſcio illum, *Homeri* ferè more, aliis etiam dialectis aliquandò nativam temperare; prout carminis jucunditas, aut rei ipſius ἀφέλεια poſtulârit; ut mox videbimus.

147. Καὶ νῦν οἵας ἐκείνου] *Henr. Stephanus* ὁρᾷς pro οἵας ſubſtituit. Pugnat *Faber* et Filia pro οἵας, quos ſequitur *Longepierre.* Nihil hìc corrigit vel *Vatican.* MS. vel *Voſſ.* et conſtat ſenſus cum receptâ lectione, quin et metrum; cùm non ſit novum *dipthongos,* in mediis vocibus, ante vocalem, corripi, ut in ἐπειὴ, ποιῶ, ποιητής. Ita *Homer.* Odyſſ. ύ. v. 379. ἔμπαιον. De quâ re nos ad *Euripid.* Hecub. v. 1108. Ita mox v. 324. Στεφάνους οἵους πυκάζω. Vid ad v. 330, et 443. Præterea elegantiſſimè videtur hæc vox de literis uſurpari, quarum materia, utut admirabilis, portatrici incerta; ut exponatur, *Quales-quales* illæ ſint. *Dan. Heinſius* ἴσθ' legit, ſatis ingenioſè.

150. Ποιήσειν] Quòd ποιήσειν corripiat *priorem* oſtendo ad Not. præcedentem.

153. Πέταομαι] γρ. πέτομαι. Vid. ad v. 134.

154. Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς] Pro κατ' ὄρη καὶ ἀγρούς. Ita infra v. 530. Ἢ Μέμφιν, ἢ ἐπὶ Νεῖλον.

155. Καὶ

Καὶ δένδρεσιν καθίζειν.
Φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
Τανῦν ἔδων μὲν ἄρτον,
Ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει·
Πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω,
Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
Πτεροῖσι συγκαλύψω,
Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω,
Ἔχεις ἅπαντ', ἄπελθε·
Λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
Ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

155. Καὶ δένδρεσιν καθίζειν] De hâc re *Sam. Bochart*, Vol. I. l. i. c. 3. fol. 18.

161. Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει] *Columba* heri sui liberalitatem eximiam ostendit; quòd eodem, quo ipse propinaverit, vino, etiam illam exciperet. Cùm aliàs domini minùs liberales, non nisi optimos, aut certe charissimos servos, ita soleant tractare. Ita *Homerus Achillem* introducit, præ aliis, *Ajacem*, *Ulyssem*, et *Phœnicem* excipientem. *Iliad. ι.* v. 202. Ita *Achasuerus*, in magnifico illo convivio, *Esther*, c. i. v. 7. idem subditis suis omnibus vinum exhibuit, quod ipse propinare solebat, nempe *Chalybonium*.

163. Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι Πτεροῖσι συγκαλύψω] Ita *Henr. Steph.* cùm priùs esset, Καὶ δεσπότην Ἀνακρέοντα in veteribus, ἐμοῖσι substituit, quod necessarium quodammodo videtur, et Ἀνακρέοντα rejecit, quod ex margine irrepserat; nec-

Et arboribus insidere,
Edenti *nescio* quid rusticum?
Nunc comedo quidem panem,
Subripiens manibus
Anacreontis ipsius:
Bibendumque mihi præbet
Vinum ipsum, quod præbiberat.
Ut verò biberim, forsan saltabo,
Et herum meis
Alis contexam;
Consopita autem super ipso
Barbito dormio.
  Habes omnia; abeas:
Loquaciorem me fecisti,
O homo, vel ipsâ cornice.

10. In

ne[illegible] necessarium omninò erat, cùm nomen priùs occurreret. Hanc illius emendationem, ego exosculor, alii plurimi amplectuntur: *Scaliger* tamen legit Ἀνάκρεων, quæ vox ὑποκοριστικὴ alterius. Domini *Longepierre*, amicus anonymus Καὶ δεσπότην γέροντα legit. Verum *Stephani* lectio præplacet. *Alia* ejusdem nequaquam, Πότην Ἀνακρέοντα.

164. Συγκαλύψω] *Vatican.* MS. συσκιάζων, etiam *Prisciano* invito.

165. Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ] Puto legendum ἐπ' αὐτοῦ. In hunc certè sensum *Henr. Steph.* vertit, *In ejus at reclinans me barbito*, &c. Potest tamen elegantèr dici per Emphasin.

166. Τῷ βαρβίτῳ] Supra v. 3. Ἡ βάρβιτος. Verùm hæc vox per *tria* genera noscitur, si *criticis* fides.

168. Λαλιστέραν Κορώνης] In *Proverbium* abiit *Garrula cornix*, et solenne epitheton λακέρυζα, et πολύφωνος, τῶν πτηνῶν λαλίστατο, *Eustath.* fol. 651. lin. 12.

Od. [illegible]

Εἰς Ἔρωτα κήρινον. ί.

Ἔρωτα κήρινόν τις
Νεηνίης ἐπώλει·
Ἐγὼ δέ οἱ παρασὰς,
Πόσου θέλεις, ἔφην, σοὶ
Τὸ τευχθὲν ἐκπρίωμαι;
Ὁ δ' εἶπε, Δωριάζων,
Λάβ' αὐτὸν, ὁππόσου λῆς,
Ὅμως δ', ἵν' ἐκμάθῃς πᾶν,
Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνας.
Ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν
Ἔρωτι παντορέκτᾳ.
  Δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
Δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.

Ἔρως

ODE X.

Hæc Ode et ſequentes omnes uſque ad *Oden* XXI. *ex*-*cluſivè*, ejuſdem generis cum *præcedenti*; et hoc *Oaarion* eſt ἀμοιβαῖον, ut illud.

171. Νεηνίης] *Ionicè* pro νεανίας, undè patet, α in illâ voce, νεᾶνις, νεανίσκος, et ſimilibus produci.

174. Τὸ τευχθὲν] *Vatican.* MS. τυχθέν. Et *Henr. Stephan.* inter *varias lectiones* agnoſcit, utroque enim modo ſcribitur, τέτυγμαι et τέτευγμαι. At poſteriorem magis regularem probo, ad *Homer.* Odyſſ. ά. v. 18.

175. Δωριάζων] Δωριάζω hìc Δωριστὶ λαλῶ, aliàs γυμνοῦμαι, ut in illo fragmento v. 1266. Vid. *Euripid.* Andromach. v. 595. Et *Etymolog.* M. in v. Δωριάζειν.

176. Λῆς] Κατὰ πρέπον, introducit *Dorem Doricè* loquentem. Ità *Theocrit.* Idyll. i. v. 12. Λῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῆς, αἰπόλε, τῇδε καθίξας. Ità juvenum *Lacònum* chorus apud *Plutarch.* de ſuî laude, Ἄμες δέ γ' εἰμέν· Αἰ δὲ λῆς, αὐγάσδεο.

177. Ὅμως δ', ἵν' ἐκμάθῃς πᾶν] Ità omnes impreſſi; ſed *Voſſius* ex *Vaticano* MS. Ὅμως δ' ἂν ἐκμάθῃς νῦν. Ità enim

πρεπόντως

10. In cereum Cupidinem.

Cupidinem cereum quidam
Adolescens venundedit;
Egóque illi juxta stans
Quanti, inquiebam, vis tibi
Imagunculam hanc emam?
At ille dixit, Doricè loquens,
Cape illum, quanti vis, i. e. *tuo pretio:*
Veruntamen, ut rem totam addiscas,
Non *ego* sum cerearum imaginum effictor:
Sed nolo unà habitare
Cum Cupidine, qui omnia appetit.
Da igitur, *inquio*, da illum nobis,
Pro hâc drachmâ, lepidum contubernalem.

At

…όντως adhuc *Doricè* pergit juvenis, qui Δωριάζων ince-perit. Quòd si addas emendationem *Scaligeri*, frustra e-rrant, qui cum *Fabro* legunt, ὅπως. Ille enim legit, Ὅμως δ' ἂν σχμάθης νίν. ex notis Domini *Johannis Cotton*, Baronetti, τοῦ μακαρίτου.

178. Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνας] Ita hìc saltem lego, quia *Dorus* adhuc loquitur; et fortè Δωρικώτερον legas, Οὐκ ἔμμι καροτέχνας.

179. Συνοικῆν] Ita pro συναικεῖν lego, câdem de causâ. Ita *Theocrit.* Cyclop. v. 4. εὑρῆν, et *Heraclisc.* v. 80. οἰκῆν.

180. Παντορέκτα] Ita quoque pro παντορέκτη scribo, et ita *Vatican.* MS. rectè, hactenus enim Δωριάζει.

181. Δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν] Poeta nunc loquitur, et eleganti *repetitione* animi intentionem ostendit; quæ suavis est παθολογία, nostróque auctori perquam familiaris; ita suprà v. 140. Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον, et v. 1275. Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ. Ità *Sophocl.* Aj. v. 546. Αἶρ' αὐτὸν, αἶρε δεῦρο.

182. Δραχμῆς] Quià dicimus, Πρίαμαι cum *Genitivo*, ut suprà v. 173. et ὠνοῦμαι, ut *Demosthenes*, Οὐκ ὠνοῦμαι μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν, ideò in ratione commutandi

dicitur

Ἔρως, σὺ δ᾽ εὐθέως με
Πύρωσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
Κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

Εἰς ἑαυτόν. ιά.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρέων, Γέρων εἶ·
Λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
Κόμας μὲν οὐκέτ᾽ οὔσας,
Ψιλὸν δὲ σευ μέτωπον.
Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν, Ἐ

dicitur λαβεῖν et διδόναι etiam cum *Genitivo*, ut hìc δὸς αὐτὸν δραχμῆς, et ſuprà v. 176. Λάβ᾽ αὐτὸν, ὁπόσου λῆς. *Nulla emptio ſine pretio eſſe poteſt*, Juſtinian. Inſtitut. iii. §. 24. Ἔςι νόμος πυ, Δὸς, λάβε, *Antholog.* l. iv. c. 12. Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε, *Suidas.* Δός τι, καὶ λάβε τι.

183. Ἔρως, σὺ δ᾽ εὐθέως μὲ πύρωσον] *Apoſtrophe Anacreontis* ad emptum *Cupidinem*, in quem, quià cereus erat, jocatur, niſi amoris flammâ ab illo incenderetur, ſe illum flammis liquefaciendum propediem traditurum. Ita ſolenne *Ethnicis*, imagines Deorum ſuorum, benè ſeu malè merentium, tractare, prout ab iis paſſi fuerint, ut ex *Æſopi* fabulâ quâdam lepidâ oſtenditur, de quâ *Antholog.* l. iv. c. 12. fol. 328. Ita *Ægyptii* et *Vett. Græci.* Ita *Romani* et *Germanici* Mætis nuncium, in Deorum contemptum lapides in templa conjicere, altaria evertere, lares Deos foràs ejicere. Et *Indorum* gens hodiernum eſt, qui idola ſua flagellare ſolent, quandò ſibi aliquid mali obtigerit. Præterea ut Deos benè merentes benedictionibus, ità malè morgeros execrationibus proſecuti ſunt, ut *Theocrit.* Idyll. vii. v. 106. ad v. 114. Et Deos, quos orarent, promiſſis et votis, ut ſic animum inducerent, fatigabant, quod et *Chriſtianis* eſt familiare.

Ode XI.

De genere hujus verſûs, ut ſuprà &c. Cùm verò ipſa hujus Odæ auctoritas impetatur, objectorum iſtorum auctoritas eſt penſitanda. Hanc igitur *Oden* primus in lucem protuliſſe

At tu, ô Cupido, propediem me
Incendas; ſin verò, tu ipſe
In flammâ colliqueſies.

11. De ſeipſo.

Dicunt *mihi* fæminæ,
O *Anacreon*, ſenex es:
Accepto ſpeculo, contemplare
Comas quidem non ampliùs exiſtentes,
Glabrámque tuam frontem.
Ego ſanè, quod ad comas attinet,
Utrum

protuliſſe dicitur *Henricus Stephanus* (μεγάλη χάρις αὐτῷ) tum valdè juvenis; quandò *Petro Victorio* eandem dono dedit, inventam à ſe fortè aiebat, in antiqui libri tegmine, teſte eodem *Victorio*, Variar. Lection. l. xx. c. 17. Hanc rem *Franciſc. Robertellus* in lib. ſingulari, De ratione corrigendi, fol. 2. mirè extenuat. *Quare perridiculus is eſt, qui nuperrimè editis quibuſdam* inſulſi hominis *Græci* luſibus *Anacreontis* Odas *eſſe ſcribit, hoc utens argumento; quod in cortice eſſent deſcripti; ut hâc ratione ſcilicet nobis imponeret.* Ad oram libri qui nunc eſt in Bibliotheca Coll. D. *Johannis, Cantabr.* ſuâ manu ſcribit Mr. *Craſhaw*, *Henricum Stephanum* hìc notari; quód et aliàs ab eodem *Robertello* factum p. 8. *Nunc extiterunt, ſi Diis placet, qui excitant ab Inferis* Anacreontas, Halicarnaſſeos; *brevi etiam revixiſſe audietis* Sappho *illam* &c. Verùm iniquior erat *Robertellus*, qui tantum virum tanti criminis inſimularet, et imperitior, qui hæc tam *lepida carmina* inſulſo cuivis homini *Græco* aſcriberet; non enim in hâc re illius judicio *Stephanum* tantùm et *Victorium* oppono, ſed vetuſtiſſimum *Vaticanum* MS. toties nobis laudatum, in quo hæc *Ode* etiamnum legitur, ut probamus ad v. 195.

186. Λέγουσιν αἱ γυναῖκες] Hanc *Anacreontis* Oden *Palladas* ſuam fecit imitando, mutato tantùm carminis genere, *Antholog.* l. ii. c. 47. fol. 175. Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι λέγουσαι κ. λ. Et hoc eſſet argumentum, pro hujus *Odæ* auctoritate validiſſimum; niſi quod retorqueri poſſet,

Εἴτ᾽ εἰσὶν, εἴτ᾽ ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα· τῦτο δ᾽ οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
Ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης.

Εἰς χελιδόνα

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
Τί, κωτίλη χελιδών;
Τὰ ταρσά σευ τὰ κῦφα
Θέλεις, λαβὼν ψαλίξω;
Ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς

Ἐκεῖνος·

posset, si singulare foret, quasi *insulsus aliquis homo Græcus* ex *Palladâ* hæc compilaverit.

192. Εἴτ᾽ εἰσὶν, εἴτ᾽ ἀπῆλθον] Mira, inquit *Stephanus*, est ἀφέλεια τῦ λόγυ in hoc poëtâ, ut hìc vides in verbo ἀπῆλθον. Et hoc verbum ἀπῆλθον eo sensu passim reperies, ut in illo *Antholog*. fol. 483.——ὅτι σῦ τὸ πρόσωπον ἀπῆλθε Κεῖνο, τὸ τῆ Λύγδε, βάσκανε, λειότερον.

195. Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν] Ita in omnibus legitur, excepto *Vaticano* MS. in quo multò elegantius, Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν, ex Notis D. *Johannis Cotton* Baronetti, τῦ μακαρίτου. Et hinc apparet, quod modò diximus hujus *Odæ* auctoritas et antiquitas, contrà *Robertelli* suggestionem; quodque non ab *Henrico Stephano*, nedum *insulso homine Græco*, confictum fuerit. Hoc enim *Vaticanum* MS. toties laudatum, pervetustum est, et à Domino *Isaaco Vossio*, in prædicti D. *Johannis Cotton* gratiam, olim delibatum, à *Scaligero*, *Salmasio*, aliisque magnis viris visum, ut ex eorundem nominibus, propriâ singulorum manu ad eundem MS. Codicem adscriptis constat. *Vossii* exemplar mihi communicavit *Baronettus* prædictus. Consule Notas *H. Stephani*.

196. Ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης] Subaudi μᾶλλον, quod apud ψσιμωτέρους auctores frequens est, inquit *Faber*, rectè; quæ

Utrum sint, an abierint,
Haud novi; hoc autem novi,
Quòd seni *tanto* magis
Convenit jucundè ludere,
Quantò propior *ei* mors sit.

12. In hirundinem.

Quid tibi vis, faciam,
Quid, ô garrula hirundo?
Alásne tuas celeres illas,
Vis, ut prehensas forfice abscindam?
An potiùs interiorem tuam
Illam linguam, sicut Tereus
Ille

quæ tamen vox tertio abhinc versiculo expressa, hic subindè repetenda.

ODE XII.

De carminis hujus Odes genere diximus ad Oden X. Hanc Oden imitatur *Agathias*, Antholog. fol. 401. Vid. *H. Stephani* notas.

197. Τί σοι θέλεις χελιδὼν] Ita *Sappho*, Τί με Πανδιονὶς ὠρράνα χελιδὼν;

198. Τί κωτίλη χελιδὼν;] Olim, Τί σοι, λάλη χελιδὼν; *Vatican.* MS. Τί σοι, λάλε, χελιδὼν; Benè quidem, nam cùm λάλος sit ὁ καὶ ἡ, vix λάλη reperias apud aliquem idoneum auctorem; licet nonnulla ejusmodi meminerim me vidisse apud *Nonnum* in *Dionysiacis*, quale illud Οἰνωπὴν ἀμέθυστον, etiam aliquandò apud probatissimos auctores, ut ostendimus ad v. 455. et 527. Alii hìc legunt, Τί κωτίλη χελιδὼν; ut *Proclus* in Scholiis ad *Hesiod.* Ἔργων, ά. p. 86. *Munkerus* in Notis ad *Fulgentium* p. 11. haud malè, quùm τὸ σοὶ præcesserit. Vid. ad *Oppian.* Hal. l. iii. v. 244. Confer etiam Anthol. l. vi. ubi ὀρθρολάλος vocatur hirundo.

199. Τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα] *Plin.* l. x. c. 4. Volucrum soli hirundini flexuosi volatûs velox celeritas.

200. Ψαλίξω] Vid. infrà ad v. 203.

202. Ὁ Τηρεὺς] De *Tereo*, *Progne*, et *Philomelâ*, *Apollodorus*

Ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
Τί μευ καλῶν ὀνείρων,
Ὑπορθρίαισι φωναῖς
Ἀφήρπασας Βάθυλλον;

Εἰς Ἄττιν,

Οἱ μὲν, καλὴν Κυβήβην
Τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
Ἐν ὤρεσιν βοῶντα,
Λέγουσιν ἐκμανῆναι·

Οἱ

lodorus Biblioth. l. iii. c. 14. §. 7. *Ovid.* Metamorph. l. vi. §. 8. *Sophoclis* Fabula, *Tereus* dicta, quæ nunc non extat. *Joh. Tzetzæ* Chiliad. VII. [illegible]. Hieroglyphic. *Pierii* l. xxii. fol. 163. D. Rectè poeta de *Tereo* terret hirundinem, cujus palatium ab illo avium genere minimè acceditur. *Plinius*, Arx regum *Thraciæ*, à *Terei* nefasto crimine invisa *hirundinibus*. *Solinus* quoque, addito regiæ nomine, Bysie oppidum, inquit, quondam arx *Terei* regis, hinc invisum hirundinibus, et deinceps alitibus illis inaccessum. *Plinio* Bizia dicitur l. x. c. 24.

203. Ἐκθερίξω] A θερίζω, *Futur.* ίσω, vel ίξω, ut suprà v. 200. ψαλίξω, à ψαλίσω, vel ίξω, *Ionicè. Sophocl.* Ajac. v. 239. Τὴν μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν Ῥιπτεῖ θερίσας. In quem locum Nos plura in Prælection. *Sophocleâ* xx. p. 132.

205. Ὑπερθρίαισι φωναῖς] Sic *Hesiod.* Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδών. De hirundine illud *Virgilii* Æn. l. viii. 456. *Et matutini volucrum sub culmine cantus.* Vid. *Pierii* Hieroglyph. l. xxii. fol. 163. *Apuleius*, Florid. l. i. *Hirundinis* cantus matutinus, *cicadæ* meridianus, *noctuæ* serus, *ululæ* vespertinus, *bubonis* nocturnus, *galli* antelucanus.

206. Ἀφήρπασας Βάθυλλον;] *Argentarius* hunc locum imitatur, *Antholog.* l. i. c. 60. fol. 85. Ὄρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἡδὺ δὲ Πύῤῥης Εἴδωλον κοίτης ᾤχετ' ἀποπτάμε-

Illos prorsus demetam?
Quid ex meis gratis somniis,
Matutinis tuis modulis,
Abripuisti Bathyllum?

13. In *Attyn.*

Hi quidem, almam Cybelen
Semimarem Attin
In montibus clamantem
Dicunt in furorem-actum:
Illi

νον; Simile et aliud epigramma *Agathiæ* ibid. l. vii. fol. 461. Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κ. λ. Ita suprà Od. viii. v. 129. Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι Φύγον ἐξ ὕπνου μοι πάντες. Hinc *Horat.* l. iv. Od. i. *Nocturnis te ego somniis Jam captum teneo: Jam volucrem sequor Te per gramina Martii Campi; te per aquas, dure, volubiles..*

ODE XIII.

De genere hujus *Odæ* carminis, ut supra. Titulum ex *Vatic.* MS. refinxi, *viz.* Εἰς Ἄττιν. Olim, Εἰς ἑαυτόν. *Sallustius* περὶ Θεῶν c. iv. *Julian* Imperator in Oratione Εἰς Θεῶν μητέρα.

207. Καλὴν Κυβήβην] Καλὴ *Græcorum,* hoc certè in loco, *Latinorum* alma est, ut rectè *Faber.* Κυβήβη idem atque Κυβήλη aut Κυβέλη, Deorum mater. Vid. *Eustath,* fol. 1431. lin. 47. *Phavorin.* in v. Θεῶν μήτηρ, *Suidam* in v. Κυβήβη et *Hesych.* in Κυβήκη, corrige Κυβήβη, Catullus etiam §. lxiv. v. 9. Typanum, tubam, Cybebe, tua, mater, initia, et v. 12. Agite, ite ad alta Gallæ Cybebes nemora simul. *Aliàs,* Nomen vetulæ videtur, ut infrà v. 885.

208. Τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν] *Attes, Attis, Attys, Atys,* et *Attinis* scribitur, de quo *Catullus* §. LXIV. cui et *sine viro,* aut *Arnobio,* spoliatus viro. Vid. *Pausan.* Achaic. fol. 566. &c. 7. *Nonn.* Dionys. l. 20. *Gerard. Joh. Voss.* De Idololatr. l. i. c. 20. *Josephi Scaligeri* Notas in *Catulli* locum. Ἡμίθηλυν] ἡμίανδρον, ἡμιγύναικα, ἀνδρόγυνον, ἑρμαφρόδιτον, εὐνοῦχον. *Virgil.* Æn. l. iv. v. 215. *Semivirum,* γυναικάνδρα, vocat *Eustath.* fol. 1179. lin. 31. Semi-

Οἱ δὲ Κλάρου παρ' ὄχθαις
Δαφνηφόροιο Φοίβου,
Λάλον πιόντες ὕδωρ,
Μεμηνότες βοῶσιν.
Ἐγὼ δὲ, τοῦ Λυαίου,
Καὶ τοῦ μύρου χορεσθεὶς,
Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

Εἰς Ἔρωτα ιδ'.

Θέλω, θέλω φιλῆσαι· ——
Ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με,
Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
Ἄβουλον, οὐκ ἐπείσθην.
Ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας
Καὶ χρυσέην φαρέτρην,
Μάχῃ με προὐκαλεῖτο.
Κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεὺς,
Καὶ δοῦρα, καὶ βοείην,
Ἐμαρνάμην Ἔρωτι. Ἔβαλλ'.

marem, *Ovidius.* Nec vir, nec fœmina, *id. Æschyl.* p. 78. Ἀνὴρ, γυνή τε, καὶ τῶν μεταίχμιον. Vid. *Martinii* Lex. v. *Hermaphroditus.*

211. Οἱ δὲ Κλάρου παρ' ὄχθαις Λάλον πιόντες ὕδωρ] *Tacitus,* Annal. l. ii. p. 66. De *Germanico* loquens, *Appellitque* Colophona, *ut* Clarii Apollinis *oraculo uteretur. Non fœmina illic, ut apud* Delphos, *sed certis è familiis et ferme* Mileto *accitus sacerdos numerum modò consultantium et nomina audit. Tum in specum degressus, hausta fontis arcani aquâ, ignarus plerumque literarum et carminum edit responsa, versibus compositis super rebus, quas quis mente concepit. Confer.* Petr. Crinit. *De Honestâ Disciplinâ* l. xxi c. 3.

Illi verò, *Clari* ad ripas
Laurigeri Phœbi,
Fatidicam cùm biberint aquam,
Furore perculsi clamant.
At ego, Lyæo,
Et unguento saturatus,
Et meâ quoque amicâ,
Volo, volo, *inquam*, furere.

14. In Cupidinem.

Volo, volo *nunc tandem* amare:——
Suasit olim Cupido amare me;
Ego autem habens animum
Improvidum, minimè persuasus sum.
Tunc ille protinùs arcum tollens
Atque auream pharetram,
Pugnæ me provocabat:
Atque ego sumens super humeris
Thoraca, velut alter Achilles,
Hastasque et scutum,
Concertabam cum Cupidine. Jaciebat;

c. 3. Huc refer *Longepierre* in locum, et *la Dacier*. Vid. ad v. 304.

218. Θέλω, θέλω μανῆναι] Vid. *Oden*. XXXI. *Horat.* dixit, *Dulce est desipere in loco*; item, *Recepto dulce mihi furere est amico.* Ὃς δ' ἂν ἄνευ μανίας Μουσῶν ἐπὶ ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται, πεισθεὶς, ὡς ἄρα ἐκ τέχνης ἱκανῶς ποιητὴς ἐσόμενος ἀτελὴς αὐτός τε καὶ ἡ ποίησις, ὑπὸ τῆς τῶν μαινομένων ἡ τοῦ σωφρονοῦντος ἠφανίσθη. *Plato* in Phædro fol. 344.

ODE XIV.

De carminis genere, ut suprà.

219. Θέλω, θέλω φιλῆσαι] Vid. ad v. 218.

220. Ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με] *Vatican.* MS. φιλεῖ, *malè.* Nam tum ἔπειτ' legendum. At recepta lectio confirmatur ex sequentibus, Ἐγὼ δ' —— οὐκ ἐπειθόμην.

22[illegible]. Ἐμαρνάμην Ἔρωτι] Elegans ad hunc locum allusio,

Ἔβαλλ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἔφευγον,
Ὡς δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ εἶχ᾽ ὀϊστοὺς,
Ἤσχαλλεν, εἶθ᾽ ἑαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον.
Μέσος δὲ καρδίης μευ
Ἔδυνε, καί μ᾽ ἔλυσε.
Μάτην δ᾽ ἔχω βοείην·
Τί γὰρ βαλώμεθ᾽ ἔξω,
Μάχης ἔσω μ᾽ ἐχούσης;

Εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν, ιέ.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο Τῦ

sio, *Antholog.* l. vii. fol. 475. Ὥπλισμαι πρὸς Ἔρωτα περὶ στέρνοισι λογισμὸν, Οὐδέ με νικήσει, μοῦνος ἐὼν πρὸς ἕνα. Θνατὸς δ᾽ Ἀθανάτῳ συνελεύσομαι· ἢν δὲ βοηθὸν Βάκχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δύ᾽ ἐγὼ δύναμαι;

230. Ἔβαλλ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἔφευγον] *Plautus*: Nam quum illi pugnabant maxumè, ego tum fugiebam maxumè.

231. Ὡς δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ εἶχ᾽ ὀϊστοὺς] *Antholog.* l. vii. fol. 457. Μηκέτι τις πλήξειε Πόθου βέλη ἰοδόκην γὰρ Εἰς ἐμὲ λάβρος Ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλην.

232. Εἶθ᾽ ἑαυτὸν Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον] *Janus Gasperius Gevartius*, Elect. l. vii. c. 11. p. 73. Quòd ait *Amorem*, absumptis sagittis, ipsum se, velut jaculum, in *Anacreontem* conjecisse, id ex priscâ militia ductum est. Nam generosi milites olim, absumptis telis, ac viribus jam deficientibus, cùm brevi moribundos se in terram lapsuros animadverterent, extremis viribus collectis, sese in adversarii sui corpus conjiciebant, ut et morientes vel solo corporis sui irruentis pondere ipsum prosternerent. Exempla hujus rei frequentia sunt apud *Lucan.* l. iii. De milite quodam. ——— *tum vulnere multo Effugientem animam lapsos collegit in artus, Membráque contendit toto, quicunque manebat, Sanguine, et hostilem, defessis robore membris, Insiluit, solo nociturus pondere, puppim.* Et l. vi. De Scæva ——— *tot munera belli Solus obit, densámque ferens in pectore sylvam, Jam gradibus fessis, in quem cadat, eligit hostem.*

Papinius

Jaciebat; ast ego fugiebam:
Ut verò non ampliùs habuit tela,
Ægrè tulit, deindè seipsum
Projecit in modum teli:
Mediúsque cordis mei
Penetravit, et me solvit.
Frustrà itaque habeo scutum:
Quid enim muniamur extrà,
Bello intùs me exercente?

15. Quod liberè sit vivendum.

Non mihi curæ-sunt *opes* Gygæ, Illius

Papinius l. xi. De *Polynice* moribundo post funestum illud duellum —— *nec plura locutus Concidit, et totis fratrem gravis obruit armis.* Et l. x. De *Menæceo*, qui pro *Thebis* se devoverat. *Seque super medias acies, necdum ense remisso Jecit, et in Graios cadere est conatus Achivos.*

234. Καρδίης] *Vatican.* MS. κραδίης, quæ lectio *metro* non convenit.

235. Ἔδυνε καί μ' ἔλυσε] *Dan. Heinsius* ἴδυσε pro ἔλυσε legendum notat, minimè advertens, quòd ἔδυνε jam præcedat in eâdem lineâ. Ἔλυσε verò hìc dictum, quomodò *Homero*, ἔλυσε δὲ γυῖα, καὶ γούνατ' ἔλυσε.

237. Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω;] *Vatican.* MS. Τί γὰρ βάλοιμεν ἔξω; *Canterus* ità vertit, *Cur muniamur extrà, Intus vigente pugnâ?* Quasi περιβαλώμεθα esset. Quare nec exponi debere, *petamur*, aut *feriamur*, verùm *armemur*; siquidem ità sæpè apud poetas *simplicia*, quæ vocant, pro *compositis* ponuntur. Sic *Euripid.* Medéa, v. 609. Κρινοῦμαι, pro ἀποκρινοῦμαι. Vid. *Andreæ. Schotti* Observat. l. i. c. 3, *Tanaquil Faber*, sibi visus hic sapere, nihil vidit.

ODE XV.

De versûs genere, ut suprà. Titulum *ex Vaticano* MS. restitui, *viz.* Εἰς τὸ ζῆν ἀφθόνως, veteri titulo, Εἰς ἑαυτὸν, rejecto. Hæc *Ode* extat *Antholog.* l. ii. c. 47. fol. 174. Apud *Petr. Crinitum.* l. ix. c. 12. et *Vatican.* MS. ut diximus, et mox dicemus.

239. Οὔ μοι μέλει Γύγεω] Frustrà domina *D' Acier* ex

 hoc

Τοῦ Σάρδεων ἄνακτος,
Οὔθ' αἱρέει με χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις·
Ἐμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχειν ὑπήνην·
Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
Καταστέφειν κάρηνα·
Τὸ σήμερον μέλει μοι·
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν; Ἕως

hoc loco argumentum de *Anacreontis* ævo sumit, cum ipse infrà v. 373. de *Crœso* loquatur; quis nescit, illum potuisse de *Gygæ* divitiis loqui, diù post illius obitum, quomodò nos etiamnum de *Crœsi* divitiis, aut *Salomonis*? *Gygæ* quidem historiam et divitias *Herodotus* tangit l. i. c. 12. Erat autem *Crœsi* proavus *Gyges*, enim filius, *Ardys*, *Ardyos Sadiattes*, illius *Halyattes*, cujus *Crœsus*. *Joh. Tzetz.* Chiliad. i. §. 3. Prior syllaba τοῦ Γύγης communis. Pro Γύγαο, *Vatican.* MS. legit Γύγου et Γύγεω, non benè, vid. ad v. 241. Vid. plura in Notâ sequenti.

240. Τοῦ Σάρδιων ἄνακτος] Pro τοῦ, γράφεται, τὰ et τ̃. Τὰ sane potest intelligi, ut sit, οὐ μοι μέλει τὰ Γύγου, quomodò v. 973. Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου. De *divitiis* enim nunc res est, non de *homine*, licet aliàs μέλει sit frequens cum *Genitivo*. Etiam pro Σάρδιων, γρ. Σαρδίων, quod *Ionicum* quidem est, et *Herodoto* semper usitatum. *Sardis*, *Lydiæ* motropolis, cujus opes in proverbium olim abiere, de quâ re *Tanaquil Faber* et filia. *Gygæ* quoque opes celebrantur ab *Herodoto*; et ab *Archilocho* vocatur emphaticè ὁ πολύχρυσος, ut mox ostendam; item *Antholog.* l. i. c. 12. fol. 14. Οὐ στέργω βαθυλήϊους ἀρούρας, Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης κ. λ. Item, *Ibid.* c. 70. fol. 101. Σάρδιες, αἱ τὸ πάλαι Γύγου πόλις. Vid. ad *Euripid.* Bacch. v. 463. Edit. nostræ.

241. Οὔθ' αἱρέει με χρυσὸς] γρ. οὔθ' εἷλέ πω με χρυσὸς, *H. Stephan.* verùm *Vatican.* MS. οὐθ' εἷλέ πω με ζῆλος, quæ lectio optimè convenit cum titulo et sequenti versu, Οὐδὲ

Ipsius Sardium regis;
Neque expugnat me aurum
Nec invideo tyrannis.
Mihi curæ eſt unguentis
Perfundere barbam,
Mihi curæ eſt roſis
Coronare verticem:
Quod hodiè *eſt*, curæ-eſt mihi;
Quod cras erit, quis novit? Donec

Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις. Et ſic ſanè legitur apud *Archilocum*, cujus inſigne hoc fragmentum profert *Plutarchus*, Περὶ Εὐθυμίας, Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει· Οὐδ᾽ εἷλέ πω με ζῆλος, οὐδ᾽ ἀγαίομαι Θεῶν ἔργα· μεγάλης δ᾽ οὐκ ἐρῶ τυραννίδος· Ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν. Hæc imitatus eſt *Anacreon*, inquit *Voſſius*, in MS. *Cottoniano*; et hinc credo pro Γύγεω, ſcriptum eſſe in *Vaticano* MS. Γύγεω, et reliquas *varias lectiones*: hinc ortas, quòd *amanuenſis* præ oculis hæreret illum *Archilochi* locum; cum hæc ſcriberet. Certè *Gregorius Nazianz.* imitatur *Anacreontis* μέτρον καὶ νοῦν, Od. ii. Θέλεις τὰ Γυγέω μοι Τοῦ Λυδίου γενέσθαι;

2. Κάρηνα] Συνεκδοχικῶς, ἀντὶ κάρηνον. Ità ſuprà v. 116. Μέτωπα σείων, et infrà v. 325. Τὰ μέτωπά μου πικαίει.

248. Τὸ δ᾽ αὔριον τίς οἶδεν;] *Frequens* et *Nobilis* ἔννοια. Vid. *Sophocl.* Prælect. XI. fol. 75. Ità *Theocrit.* Οἱ θνατοὶ πελόμεσθα· τὸ δ᾽ αὔριον οὐκ ἐσορῶμες. *Antholog.* fol. 175.——τὸ γὰρ αὔριον, ἤ τι τὸ μέλλον Οὐδεὶς γιγνώσκει. *Callim.* Epigr. xix. Δαίμονα τίς γ᾽ εὖ οἶδε τὸν αὔριον; *Horat.* l. iv. Od. 7. *Quis ſcit, an adjiciant hodiernæ craſtina vitæ tempora Dii ſuperi?* Et. l. i. Od. 9. *Quid ſit futurum cras, fuge quærere* &c. *Virgil.* in Copâ, *Pone merum et talos: Pereat, qui craſtina curet! Mors aurem vellens, Vivite, ait, venio.* *Seneca* Epiſt. ci. *Quàm ſtultum eſt, ætatem diſponere; ne craſtino quidem dominamur: O quanta dementia* eſt ſpes longas inchoantium? Emam, ædificabo, credam; exigam, honores geram. Omnia, mihi crede, etiam *felicibus dubia ſunt. Nihil ſibi quiſquam de futuro debet promittere.* Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* ad *Odyſſ.* φ΄. v. 85.—ἐφημέριοι φρονέοντες. Et *Solomonis* Proverb. c. xxvii. v. 1. Et

Ἕως οὖν ἔτ' εὔδι' ἐςὶ,
Καὶ πῖνε καὶ κύϐευε,
Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ·
Μὴ νοῦσος, ἤν τις ἔλθῃ,
Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν.

Εἰς ἑαυτὸν, ιϛ',

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήϐης,
Ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀϋτάς.
Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις.
Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
Οὐ πεζὸς, ὔτε νῆες.
Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος

'Απ'

Et in hoc versu videtur hæc *Ode* benè claudi posse; quod quidem facit in exemplari *Anthologico* prædicto. Verùm cùm, in uno veteri exemplari, alii *quinque* versus sequerentur, auctore nostro minimè indigni, placuit *Henrico Stephano* et hos addere, quos et omnes deinceps editiones agnoscunt, et MS. *Vaticanum* etiam exhibet, ut mox videbimus; quare semper in posterùm maneant.

249. Ἕως ὖν ἔτ' ἔυδι' ἐςὶ] Pro ὡς lego ἕως, quod in scansione μονοσυλλάϐως efferendum per συνίζησιν. *Item* pro εὐδί', quod ab εὐδία ἡ, cujus *media* longa, lego εὔδι', pro τὰ εὔδια, quod est *Atticum* pro ἡ εὐδία, nec ultima τῦ εὐδία elidi potest, cùm sit *longa*, et *Hesychio*, Εὔδια) εἰρηνικά. *Horat.* l. ii. Od. 3. *Dum res et ætas et sororum Fila trium patiuntur atra*,

253. Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν] Cùm olim scriberetur, Λέγῃ σὲ μὴ δεῖ πίνειν, *Baxter*, qui metri repugnantiam in uno loco vidit, et sustulit, in alium tamen satis incogitantèr substituit, etiam in *parem*, hoc est, *secundum*, locum, legendo, Λέγῃ, μὴ δεῖ σὲ πίνειν. Et *sua tamen sibi placere gloriatur*, et *ad aliorum judicium* provocat, miserè in magno errore obduratus; cùm *Stephani* lectio potuerit sufficere, Λέγῃ σε μὴ 'τι πίνειν, ubi μὴ 'τι pro μὴ ἔτι, ut μὴ 'πι pro μὴ ἐπὶ, et ἢ 'πι

Donec igitur adhuc ſereni ſunt *dies*,
Et bibe et aleis-lude,
Et libato Lyæo:
Nè morbus, ſiquis venerit,
Jubeat, ut nè tu bibas.

16. De ſeipſo.

Tu quidem pangis Thebaica,
Ille autem Phrygum pugnas:
Ego verò meas expugnationes.
Non equus perdidit me;
Non pedeſtris-*exercitus*, nec naves:
At exercitus inuſitatus alius-generis

Ab

ἢ 'πι, v. 530. *Scaliger* Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν *Vatican.* MS. λέγ... non æquè benè. An Λέγῃ, Σὲ μὴ πιεῖν δεῖν. Λέγω, hìc pro κελεύω, jubeo, οἰμώζειν σὲ λέγω, vel σοί. [*Sanior fortaſſe lectio*, Σὲ μὴ πιεῖν ὀεῖν. *Bibe nunc quantum potes, ne mors inſtans tibi dicat*, Te non amplius oportet bibere]

ODE XVI.

De carminis genere, ut ſuprà.

254. Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης] Vid. ad Od. i. v. 2.

256. Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις] Alluſum ad Τροίας ἅλωσιν, Extat *Tryphiodori* poema, cui nomen Ἰλίου ἅλωσις. Et *Petronius*: Sed video totum te in illâ hærere tabulâ, quæ *Trojæ* Haloſin oſtendit.

257. Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με] Alluſum ampliùs ad ἵππον Δούρειον, qui *Trojam* perdidit. Poteſt etiam ſimpliciter poni pro ἱππεὺς, per *Synecdochen* numeri, ut mox πεζός. Eſt verò ἡ ἵππος, *equa* et *equitatus*, ſubintellecto nempè ϛρατεία, ut ad πεζὸς ſubauditur ϛρατός. *Ovid.* Amor. l. ii. v. 18. *Vincor, et ingenium ſumptis revocatur ab armis, Reſque domi geſtas et mea bella cano.*

258. Οὐ πεζὸς, οὔτε νῆες] Alluſum et hìc ad bellum *Trojanum*, quandò *Agamemnon* plus mille carinas ducens contra *Trojam* navigavit. Οὔτε magis huic loco convenit, quamquam οὐχὶ etiam *Homero* ultimam corripiat. *Iliad.* ό. v. 716. Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει.

260. Ἀπ'

Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με.

Εἰς ποτήριον ἀργυροῦν, ιζʹ.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
Ἥφαιστέ, μοι ποίησον,
Πανοπλίαν μὲν οὐχὶ·
Τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
Ποτήριον δὲ κοῖλον,
Ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
Ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ,
Μήτ' ἄστρα, μήθ' ἁμάξας,
Μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
Τί Πλειάδεσσι κἀμοί;
Τί δ' ἀστράσιν Βοώτεω;
Ποίησον ἀμπέλους μοι,

Καὶ

260. Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με] Vatican. MS. Ἀπ' ὀμμάτων με βάλλων. *Aristænetus*, Ἔρως ἐπαίδευσεν εὐστόχως ἐπιτοξεύειν, ταῖς τῶν ὀμμάτων βολαῖς. Hujus metaphoræ rationem dat *Alexander Aphrodisæus*, ὅτι κατὰ μὲν τὰς ἀρχὰς ἐκ μιᾶς ἀκτῖνος τῶν ὄψεων ὁ ἔρως ἀποτελεῖται, et *Xenophon*, ὅτι καὶ πόῤῥωθεν οἱ καλοὶ τιτρώσκουσι. Notavit *Tho. Stanleius.*

ODE XVII.

261. Τὸν ἄργυρον τορεύσας] γρ. τορεύων. De voce τορεύων, infrà ad v. 277. Hæc *Ode* elegantissima laudatur ab *Agellio* Noct. Attic. l. xix. c. 9. *Antholog.* l. ii. fol 175. *Petro Crinito* l. ix. c. 12. Malè autem faciunt, qui hanc cum Odâ xv. conjungunt, quod *Petr. Crinitus* facit, cùm in veteribus libris, eo collocata sit loco, quo hìc vides, teste *Stephano*; et *Agellius* seorsim hoc citet, aliâ nè nominata. Vid. *Longepierre* in locum. D. *Tho. More* vertit, Epigr. p. 29. Vid. *Duport.* Gnomolog. ad Iliad. σʹ. v. 483. ubi hæc Ode.

263. Πανοπλίαν μὲν οὐχὶ] *Baxter* vult πανοπλίαν hìc figuratè dici pro viro aliquo πανοπλίᾳ induto &c. Alius nescio quis, in *Gellii* Edit. *Elzeviriana*, armatum hominem

exponit,

A ocellis *dominæ* me petens.

17. In poculum argenteum.

Argentum illud cælans,
Vulcane mihi fac,
Armaturam-omnem quidem nullo modo,
Quid enim mihi cum pugnis?
Poculum verò cavum,
Quantum potes, profundum facito.
Et fac mihi fuper illud,
Neque aftra, neque plauftra-*cæleftia*
Neque invifum Oriona:
Quid mihi cum Pleiadibus?
Quid item cum aftris Bootæ
Facito vites mihi,
Atque

exponit, cùm *Anacreon* refpiciat apertè ad *Achillis* armaturam (non ut *Brodæus*, ad *Neftoris* poculum) à *Vulcano* factam, et præcipuè ad illius clypeum, in quo *Pleiades*, *Bootes*, *Orion* &c. ut videre eft in *Homeri* Iliad. σ'. v. 486. &c. Qui verò hoc diftichon rejiciunt, minimè funt audiendi, quùm fine illo, nè fequens quidem diftichon, Ποτήριον δὲ κ. λ. ftare poffit.

267. Ποίη δέ μοι κατ' αὐτὸ] γρ. Καὶ μὴ ποίει καθ' αὐτὸ, in Edit. *A. Gellii* 1536. non malè.

269. Μὴ ϛυγνὸν 'Ωρίωνα] *Horat.* Dum pecori lupus et nautus infeftus Orion. Hujus ftellulæ dicuntur *tempeftuofæ* Argolio, l. iv. Aftronom.

270. Τί πλειάδεσσι κἀμοὶ] γρ. Τί Πλειάδων μέλει μοι, *Vatican.* MS.

271. Τί δ' ἀϛράσιν Βοώτεω] γρ. Τί γὰρ καλοῦ Βοώτεω, *Vatican.* MS. In aliquibus etiam fic, Τί δ' ἀϛέρος Βοώτεω; In omnibus autem Βοώτεω *Ionicè* fcribitur, vid. ad v. 28. De *Pleiadibus* autem et *Boote*, præter quod ad illum locum, vid. *Homeri* Iliad. σ'. v. 487. *Arati* Φαινόμενα, et *Manilii* Sphæram &c. cum *Scholiaftis*.

272. Ποίησον ἀμπέλους μοι, Καὶ βότρυας κατ' αὐτό.] *Antholog.* et *Petrus* Crinitus, 'Αλλ' ἀμπέλους χλοώσας, Καὶ βότρυας

Καὶ βότρυας κατ’ αὐτὸ,
Καὶ χρυσέους πατοῦντας,
Ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ,
Ἔρωτα, καὶ Βάθυλλον.

Εἰς τὸ αὐτὸ, ιη΄.

Καλλίτεχνα, μοι τόρευσον
Ἔαρος κύπελλον ἡδύ·
Τὰ πρῶτα τερπνὸν ἡμῖν Ῥόδον

τρυας γελῶντας, quibus in *Vaticano* additur, Καὶ Μαινάδας τρυγώσας· Ποίει δὲ λῆνον οἴνου, Καὶ ληνοβάτας πατοῦντας, καὶ χρυσοῦς (lego χρυσέους τε) τοὺς Ἔρωτας, Καὶ Κυθέρην γελῶσαν. Cætera, ut Nos.

274. Καὶ χρυσέους πατοῦντας] Pertinet ad Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον, ut ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ, sit παρένθετον.

275. Ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ] Leg. Σὺν γὰρ καλῷ Λυαίῳ, *Antholog.* fol. 175.

ODE XVIII.

Genus *carminis* mixtum, de quâ re suis in locis. Verùm *Ode* minimè *Anacreonte* indigna, quicquid nonnulli putârint; quanquam miserè hactenus sit depravata; quin etiam *Vaticano* MS. agnoscitur.

277. Καλλίτεχνα, μοὶ τόρευσον] Cùm olim καλὴ τέχνα scriberetur, et τέχνα sine omni ratione *Doricum* esset, *versusque* et *sensus* paritèr claudicarent, aliam lectionem, at veterem quidem illam, admisi; quam *Henr. Stephanus* etiam agnoscit. Et καλλιτέχνης ὁ, est *insignis artifex*, quomodò κλυτοτέχνης, *Homerus* de *Vulcano*, Iliad. α΄ v. 571. Et ἀριστοτέχνης, *Gregorius Nazianzenus* de summo Naturæ *Architecto*. Vid. *Salmasium* ad *Solin.* p. 1048. E. Et *Artifices* facilè alloquimur, ut *Od.* XXVIII. pictorem compellat, *artem* vero ipsam aut raro, aut nunquam; ad *metrum* complendum μοὶ addidi, ut nunc sit *Trochaicum Dimetrum*, *Acatalectum*, constans nempè *duobus* metris, i. e. *quatuor* pedibus, iisque *Trochæis*, cujus generis est versus proximè sequens. Vel si Καλλιτέχνης τόρευσον legas, erit *Trochaicum*, *Dimetrum*, *Brachycatalectum*, ex *Dactylo* constans, et duobus *Trochæis*. Vid. ad v. 283. [*Cùm vox* καλλιτέχνης

Atque racemos super illud,
Et aureos calcantes,
Unà cum pulchro Lyæo,
Cupidinem atque Bathyllum.

18. In Idem.

O artifex, mihi cælato
Veris poculum suave:
Imprimis illud ipsum dulcem nobis
Rosam

τέχνης vix apud idoneum auctorem occurret, et καλλίτεχνος sit verbum melioris notæ, præstat fortasse legere καλλίτεχνε.] *Ibidem*, Τόρευσον) Γλύψον. Ità *Suidas*, τορεύει, γλύφει, *Hesych.* τορνεύει) γλύφει. est et τορνόω *Homero*, supra v. 261. τορευτάς. Et ex his *Anacreontis* et *Homeri* instantiis, *Plinii* error patet, qui artem *toreuticam* à *Phidiâ* inventam temerè nimis dixit, cùm diù ante inventa, ab illo tandem perfectionem suam habuerit, undè *Martialis* emphaticè, Epigr. l. x. v. 87. *Phidiaci toreuma cæli*, et aliàs, *Artis Phidiacæ toreuma clarum.* *Anacreon* certè *Phidiæ* superior octoginta annis; *Homerus Anacreonti* totis quadringentis fuit. Et *Theognis*, *Anacreonti* σύγχρονος, v. 803. Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρόν. Et sanè quanquam primi picturæ magistri nominibus ferè sint mactati, nec ante *Praxitelem*, *Apellem*, *Lysippum*, *Euphranorem*, *Zeuxem*, *Parrhasium*, *Timanthem*, multa in *pingendo* magnoperè celebrata nomina reserventur, sciendum tamen, quod ex hinc probamus, et mox ad v. 393. probaturi sumus, etiam diù ante illos, ante *Anacreontis*, *Pindarique*, imò *Homeri* ipsius tempora, has artes in *Græciâ* floruisse, ex *Promethei* fabricato homine licet addiscere, et ex *Dædali* historiâ apud *Euripid.* Scholiast. ad *Hecub.* v. 838. *Agelas*, sive *Agelades*, et illius discipuli *Polycletus* et *Myron*, *Anacreontis* tempora attigerunt, aut forte superarunt; nam de *Myronis* vaccâ *Anacreon* scripsit. Vid. ad v. 484. ubi idem ferè de *tragicâ* scenâ probamus.

278. Εἴαρος κύπελλον ἡδὺ] Pro ἔαρος lego *Ionicè* εἴαρος, ut sic hic versus par præcedenti.

279. Τὰ πρῶτα τερπνὸν ἡμῖν Ῥόδον φέρουσαν ὥρῃ] Ità pro-

τερπνὰ

Ῥόδον φέρουσαν ὥρην·
Τὸν ἄργυρον δ' ἁπλώσας
Τερπνὸν πότον ποίει μοι·
Τῶν τελετῶν, παραινῶ,
Μή μοι ξένον τορεύσῃς,
Μὴ φευκτὸν ἱστόρημα.
Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον,
Βάκχον Εὔϊον ἡμῖν

• Μύστην τερπνὰ ῥόδα lego, *versu* utroque sic sanato et sensu; cum prior lectio valdè hiulca et insubida esset. Verùm cùm in *Vaticano* MS. esset ῥόδο φέρουσαν, supplevi ῥόδον, cui τερπνὸν adjunxi, ut esset ὥρην φέρουσαν τερπνὸν ῥόδον, quod et aliàs dixerat, v. 82. εἴαρος μέλημα. De *Vere* in *Catullianis: Ver novum, Ver jam canorum, Vere natus orbis est.* Item in reliquiis *Wottonianis*. Omnes autem *versus*, ab hoc *inclusivè*, ad v. 286. *exclusivè*, excepto v. 283, in puros *Semiambos* nunc coegi.

281. Τὸν ἄργυρον δ' ἁπλώσας] Pro ἀργυρίον, quod malè priùs obtinebat, ἄργυρον repono, cum articulo, ut v. 261. Τὸν ἄργυρον τορεύσας. Vox ἁπλώσας elegantèr usurpatur, de cælaturæ argumenti simplicitate, quod nihil *mysticum*, aut *hieroglyphicum* acciperet, qualis textura *Minervæ* pepli in *Panathenaicis* exhibiti, *Elusinia Cereris* mysteria, quæ minimè esse vulganda *Horatius canit*, *Od.* l. iii. §. 2. nihil denique αἰνιγματῶδες aut inextricabile; sed *Bacchum* tantùm et *Venerem* et *Gratias*, aut *vitem*, atque *racemos*, *puerosque* formosulos, qualis *Hyacinthus*; at tum nequaquam colludentem *Phœbum*; ut qui inter lusum *Hyacinth.* peremerit. Vid. ad v. 295.

282. Τερπνὸν πότον ποίει μοι] Sive, ut *Steph.* Τερπνὸν ποίει πότον μοι. Nam olim turbatiùs legebatur, Ποτὸν ποίει μοι τερπνόν. Pro quo *Vatican.* MS. Ποτὸν πίοιμι τερπνὸν, salvo *versu*, si sic *sensus* staret. Πότον autem scribo, non ποτὸν, quià illud *poculum*, hoc *potum* sonat; de *poculo* autem nunc agit poeta. Prior syllaba in ποίει communis, ut supra v. 147. et infrà v. 286. et 941.

283. Τῶν τελετῶν παραινῶ] Versus *Dimeter*, *Trochaïcus*, *Brachycatalecticus*,

Rosam ferens tempus:
Et argentum unico-argumento-ornans
Jucundum poculum facito mihi.
Ceremoniarum, hortor,
Nè mihi exoticum *quid* cæles,
Nec execrandum argumentum;
Fac potiùs Jovis prolem,
Bacchum, Euïum, nobis Datorem

Brachycatalecticus, qualis Καλλιτέχνης τόρευσον, de quo vid. ad v. 277. Quamvis hic versus alio nomine rectiùs dicatur, *Dimeter Choriambicus*, *Catalecticus*, de quo Nos ad v. 291. Ordo, Παραινῶ, μή τί μοι τῶν τελετῶν ξένον τορεύσῃς, ἢ φευκτὸν κ. λ.

284. Μή μοι ξένον τορεύσῃς] Pro τορεύσας, quod *Baxteri* editio malè præfert, legerem τορεύσαις· sed *Vatican.* MS. habet τορεύσῃς, et omnes aliæ editiones; quare rata esto lectio. Ξένον autem rectè *Henr. Stephanus* per *exterum*, aut *peregrinum* vertit, quicquid *Baxterus* contrà, nam ab *exteris* et *barbaris* nationibus omnes religiosi ritus et ceremoniæ in *Græciam* migrârunt, viz. à *Thraciâ*, *Lydiâ*, et *Ægypto*. *Vatican.* MS. ordine turbato legit, Μὴ ξένον μοι τορεύσῃς.

285. Μὴ φευκτὸν ἰσόρημα] γρ. φυκτὸν, de quâ scripturâ Nos ad *Odyss.* ά. v. 18. et φρικτόν. *Ibid.* ἱστόρημα) Operis cælati argumentum, quale illud *Tantali*, Antholog. l. iv. c. 8. fol. 307. Cujus Epiphonema, Πῖνε, λέγει τὸ τόρευμα. Τουτέστι, τὸ ἱστόρημα τὸ τορευτόν. Quâ vocem bis usum *Martialem* vides ad v. 277. Tale argumentum *Medeæ* τεκνοφονία, à *Timomacho* picta, et ab *Ausonio* decantata, ut Nos ad *Euripid.* Medeæ, v. 1021. Tale, *Thyestæ* cœna &c.

286. Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον] *Iambus Dimeter*, *Acatalectus*. Vid. ad v. 294.

287. Βάκχον Εὔιον ἡμῖν] *Trochaicus Dimeter*, *Brachycatalecticus*, qui et *Ithyphallicus*, ex *Trochæo* nempè constans, *Dactylo*, *Trochæo* altero, vel *Spondæo*. Εὔιος Nomen *Bacchi* ab inconditâ et peregrinâ voce, εὐοῖ et εὐὰν, in illius sacris usitatâ, undè εὐάζω, *Bacchum* celebro. Quanquam autem

Μύϛην νάματος, ἢ Κύπριν
Ὑμηναίοις κρατῦσαν· γρ. ὑμηναίων.
Χάρασ’ Ἔρωτ’ ἄνοπλον,
Καὶ Χάριτας γελῶσας
Ὑπ’ ἄμπελον εὐπέταλον,
Εὐβότρυον, κομῶσαν·
Σύναπτε χῦρυς εὐπρεπεῖς,
Ἂν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ.

Εἰς

εὐ οἱ Græcè, ſonet, *Benè* eſto *ei*, minimè tamen credendum, has voces *Græcæ* eſſe originis, ut rectè monet *Nicolaus Lloyd* in v. *Euhyus.*

288. Μύϛην νάματος, ἢ Κύπριν] Hanc lectionem nobis propinat *Fabri* filia, in hâc parte felicior patre, cùm priùs legeretur, Μύϛις νάματος ἡ Κύπρις. *Bacchus* autem rectè νάματος μύϛης dicitur, ſive ſumas νάματος hìc pro *vino*, ſive in genere, pro quovis dulci liquore, ut *Euripides* Bacch. v. 141. Ὁ δ’ ἔξαρχος Βρόμιος εὐοῖ· Ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ’ οἴνῳ, Ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέκταρι. Quin *Virgil.* Æn. l. i. v. 740. *Dixit, et in menſâ laticum libavit honorem*, i. e. vinum, quod v. 690. *Laticem Lyæum* dixerat. *Verſus* hic *Dactylicus Dimeter, Brachycatalectus*, conſtans *Spondæo* (qui pes *Dactylo* par) et duobus *Dactylis.*

289. Ὑμηναίοις κρατῦσαν] γρ. ὑμηναίων κρατῦσαν et ὑμεναίοις κρατῦσαν (*Verbum* enim κρατεῖ, cum *Dativo* etiam uſurpat *Homerus* Odyſſ. λ. v. 484. —— νῦν δ’ αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν) et κροτῦσαν, quæ vox plauſum, et ſaltum, et clamorem ſignificat. *Vatican.* MS. κρατῶσαν. Verſus *Dimeter, Trochaicus, Brachycatalectus*, conſtans *Anapæſto* et duobus *Trochæis.* De *Hymenæo* vid. Notas Dom. *Edvardi Sherburne* in *Senecæ* Med. §. 35. ex *Lactantio*, et *Homeri Gr.* Schol. ad *Iliad.* σ´. v. 493.

290. Χάρασ’ Ἔρωτ’ ἄνοπλον] γρ. Χάρασ’ ἔρωτας ἀνόπλυς. *Baxter* malè omiſit Χάρασ’, et καὶ illius loco inſeruit, *nullo tam inelegantis hiatûs metu aut reverentiâ tactus.* Ego vocem, quæ rectè in veteribus aderat, in ſuam ſedem repono, et pro ἔρωτας ἀνόπλους, quod in multis obtinuit, Ἔρωτ’ ἄνοπλον

Datorem liquoris, aut Venerem
Nuptiarum dominatricem, *vel* cum Hymenæis saltantem.
Sculpe Cupidinem inermem,
Et Gratias ridentes
Sub vite luxurianti,
Racemosâ, comanti:
Conjunge pueros decentes;
Modò nè Phœbus *et ipse* lusitârit.

ἄνοπλον restituo, ob *emphasin*, et quod unicus *Amor* sit armatus. Versus *Iambicus*, *Dimeter*, *Catalectus*, cujus generis prima omnium *Odé*. Sin ἔρωτας ἀνόπλους leges, constabit ex duobus *Iambis* et *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος.

291. Καὶ Χάριτας γελώσας] Carmen *Choriambicum*, *Dimetrum*, *Catalectum*, ex *Choriambo* nempe et *Bacchio*; habet enim *Bacchium* in clausulâ, familiarem scilicet *Iambis* et *Choriambis* pedem, ut constat ex v. 293, 350, 545, 546, 547, 748, 560. Vid. ad *Od.* XXXIV. Huc refer illud, Κάλλος ἄνευ χαρίτων τέρπει μόνον, οὐ κατέχει δὲ, Ὡς ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ.

292. Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον] Ita Vett. omnes libri, et est *Epionicus Dimeter*, *Catalectus*, constans ex *Pæone* secundo, et *Choriambo*. Ὑπὸ autem cum *Accusativo* occurrit, v. 74. et *Homer.* —— ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

293. Εὐβότρυον, κομῶσαν] De hoc versu vid. ad v. 291.

294. Σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς] Frustrà *Faber* et ejusdem filia de *Prosaïco* vocabulo clamant, cùm hæc vox συνάπτω sit *elegans* et *antiqua*, et apud optimos in suo genere auctores, tam *poetas*, quàm πεζολόγους compareat, nempè *Æschylum*, *Anacreonti* ferè nostro contemporaneum, ut et *Pindarum*, item *Euripidem*, *Bionem* Idyll. ii. v. 5. nè *Nonnum* dicam, cui vox frequens. Et prætereà *Anacreontis* stylus est ἀφελείας plenus. De carminis genere, vid. ad v. 286.

295. Ἂν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ] Allusum ad historiam, quòd *Phœbus* inter lusum pusionem occiderit *Hyacinthum*, de quâ re *Ovid.* Metamorph. lib. x. Fab. 5. Vid. D. *Edward.* *Sherburne* Not. ad *Coluthi* Rapt. *Helen.* §. 42.

Εἰς τὸ δεῖν πίνειν, ιθ'.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
Πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν·
Πίνει δὲ θάλασσα δ' αὔρας,
Ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
Τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
Κ'αὐτῷ θέλοντι πίνειν;

Ἐρωτικὸν ᾠδάριον εἰς τὴν κόρην, κ'.

Ἡ Ταντάλου πότ' ἔστη
Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις·
Καὶ παῖς πότ' ὄρνις ἔπτη
Πανδίονος χελιδών.

'Εγὼ

Quare poeta non vult ampliùs *Apollinem* intèr formosulos pueros ludere. *Phœbus* autem et *Bacchus* inter Deorum εὐπρεπεστάτους habiti, ut ad v. 126. Versus *Pherecratius*, de quo mox ad v. 297.

Ode XIX.

De genere carminis hujus *Odæ* [illegible] ad *Oden* primam.

296. Ἡ γῆ μέλαινα πίνει] Ita Epist. ad *Hebræ.* c. vi. v. 7. Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ὑετόν. Vid. *Vitâ* §. XXVIII. Alludit præterea ad Vett. opinionem à *Plinio.* l. ii. c. 9. Sydera haud dubiò humore terreno pasci, &c. Vid. *Joh Swans* Speculum Mundi, p. 282. Terráque cœlestes arida sorbet aquas, *Stanley* in locum.

297. Πίνει δὲ δένδρε' αὐτὴν] *Vatican.* MS. πίνει δένδρεα δ' αὐτήν. Ut sit carmen *Pherecratium*, quod libentèr *Iambis* immisceri solet, ut ostendimus ad v. 295, 315, 351, 384, 385, et 592. Et hujus generis est tota *Ode* XXX. Ast reliqui versus in hâc *Odâ* sunt alius omnes generis, nempè ejusdem, quo *prima* omnium *Ode*. Sensus: *Nil magis sitit, quàm terra: Hanc tamen unà cum pluviis eâ immissis exhauriunt planè arbores, et sata alia.* Nec est, quòd quis περὶ ὀρθότητος ἐννοίας dubitet, cùm *Arbores ipsam terram aptè satis dicantur bibere, succum nempè et sanguinem terræ penitùs exhauriendo. Æquor denique suppletur ex aere*

vel

19. Quòd oporteat bibere.

Terra hæc nigra bibit,
Bibuntque arbores ipſam:
Bibit et æquor auras,
Et ſol *ipſum* æquor,
Solemque luna.
Quid mihi contenditis, amici,
Et ipſi volenti bibere?

20. Amatoria Ode ad puellam.

Filia Tantali olim ſtetit
Lapis Phrygum in collibus:
Et filia olim *ut* avis volavit
Pandionis, hirundo *viz.* Aſt

[vel potius *vorticibus ſuis auras abſorbet*] *ſol ipſum æquor exhalat, ſolemque luna ſui luminis auctorem habet*, quem proinde ebibit, ut *Nonnus* —— ὅτι δροσόεσσα σελήνη Σῆς λοχίης ἀκτῖνος ἀμέλγεται ἀντίτυπον πῦρ.

300. Τὸν δ' ἥλιον σελήνη] *Luna* dicitur πίνειν τὸν ἥλιον, vel quia quæ abſorbentur, καὶ ἀφανέα οἴχεται, ea dicantur quoquomodo καταπίνεσθαι (quæ vox etiam de rebus *aridis*, ut v. 322. occurrit) vel quòd *luna* à *ſole* lumen mutuetur, ut modo diximus.

ODE XX.

Ex *Vaticano* MS. titulum reſtituimus, aut partem certè tituli, Ἐρωτικὸν ᾠδάριον· nam nec veterem εἰς κόρην rejiciendum puto. Genus carminis idem atque ſuperioris, atquè proindè *primæ* Odæ.

303. Ἡ Ταντάλου] Nota fabula *Niobæ*, *Tantali* filiæ, in ſaxum mutatæ; de quâ *Apollodor*. Bibliothec. l. iii. c. 5. §. 6. et *Ovid.* Metamorph, l. vi. Fab. 4. *Sophocl.* Antigon. v. 839. *Callim.* Hym. Apoll. v. 22, &c.

304. Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις] Non ſatis acutè obſervant, qui montem *Sipylum* hic per ὄχθαις intelligunt. Certe mons *Sipylus* ad marginem fluvii *Mæandri* ſtabat, in *Phrygiâ*. Et *Anacreon* aliàs ὄχθας pro *ripis*, aut fluvii *margine* dicit, ut v. 211. Οἱ δὲ Κλάρου παρ' ὄχθαις.

305. Καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη Πανδίονος] De hâc fabulâ

Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην,
Ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με.
Ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
Ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
Ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
Ὅπως σὲ χρῶτα λούσω.
Μύρον, γύναι, γενοίμην,
Ὅπως ἐγώ σ' ἀλείφω·
Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
Καὶ μάργαρον τραχήλῳ,
Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
Μόνον, ποσὶν πατεῖν με.

Εἰς

Apollodor. Bibliothec. l. iii. c. 16. §. 7. et *Ovid.* Metamorph. l. vi. Fab. 8. Et ad hunc locum alludit *Julianus* Epist. XVIII. Εἰ δέ μοι θέμις ἦν κατὰ τὸν Τήϊον ἐκεῖνον μελοποιὸν, εὐχῇ τὴν ὀρνίθων ἀλλάξασθαι φύσιν.

307 Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην] Extat epigramma *Dionysii* Sophistæ, *Antholog.* fol. 478. in quo ludit eodem ferè modo, cujus initium, Εἴθ' ἄνεμος γενόμην κ. λ. Ità *Theocriti* Idyll. iii. v. 12. ——— αἴθε γενοίμαν Ἁ βομβεῦσα μέλισσα κὴ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν. Sic in Veteri Scholio, etiam *Anacreontis*, ut nonnulli placent. Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην, κ. λ. Vid. infrà ad v. 1289. Ità *Meleager* in Anthologiâ ineditâ; quod exscripsit mihi amicissimus, idemque doctissimus, *Ludolphus Neocorus*, Εἴθ' εἴην Δελφὶς, ἵν' ἐμοῖς βαστακτὸς ἐπ' ὤμοις Πορθμευθεὶς ἐσίδῃ τὰν γλυκύπαιδα Ῥόδον. *Ovid.* denique mittens *annulum* ad amicam, ità illam προσωποποιεῖ, Amor. l. ii. Eleg. 15. *O utinam subitò fieri mea munera possem, artibus Ææ, Carpathiique senis, Tunc ego te cupiam dominæ tetigisse papillas,* &c. Huc refer *C. Barthii* Adversar. l. v. c. 22. ubi laudat *Longum* c. ii. et hanc Oden ad v. 317.

315. Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν] Τένδη *Vatic.* MS. *Pollux* Τὸ τῶν μαστῶν τῶν γυναικείων ζῶσμα ταινίαν ὀνόμαζον, κὴ ταινίδιον.

Ego,

Ast ego speculum fiem,
Ut semper inspectes me;
Ego vel tunica fiam,
Ut semper gestes me:
Aqua volo fieri,
Ut tibi cutim lavem:
Unguentem, ô fœmina, fiam;
Ut ego te ungam;
Et strophium quoque mamillarum,
Et unio collo *tuo*,
Etiam solea fieri velim;
Tantùm ut pedibus me conculces. 21. De

Ego, inquit *Henr. Stephanus*, strophium interpretatus sum: fascia enim generalius nomen est. De hâc tæniâ, *Virgil.* Æn. l. i. v. 496. *Aurea subnectens exertæ cingula mammæ.* *Callimachus* vocat μίτρην in nobili illo epigrammate, quod cùm nemo hactenùs, quod scierim, suis numeris absolutum dederit, hìc ego sibi plenè restitutum orbi literario propino, * Τὰ δῶρα τῇ 'Φροδίτῃ Σιμώνη περίφοιτος Ἔθηκεν, εἰκόν' αὐτῆς, Ζώνην τε, τήν τε μίτρην, Ἧ μαστὺς ἐφύλαξε, Καὶ πάντα κόσμον αὐτῆς. Versus *secundus* et *quintus* sunt *Pherecratii*, de quibus ad v. 295. &c. Reliqui *Anacreontii, Iambi, Dimetri, Catalecti.*

316. Μάργαρον τραχήλῳ] Domina *Dacier* dicit, vix aliàs aliquem reperturum vocem μάργαρον positam *pour fil de Perles*, pro margaritarum catenulâ; cùm nulla alia figura sit hâc *Synecdochâ* numeri frequentior. *Longepierre* acriori judicio dicit, nè necesse quidem hìc μάργαρον capi, nisi pro singulari unione. Μάργαρον pro μαργαρίτης *Pausanias* usurpat in *Arcadicis* fol. 251. lin. 37. *Nicetas Choniates*, &c. vid. ad *Estheræ* nostræ v. 787.

317. Σάνδαλον] Vid. *Joh. Nichol. Loensis* Epiphyllid. l. i. c. 9. ubi de *sandalo* benè multa. Σάνδαλον *Homero*, *Anacreonti*, *Theocrito*, &c. Σανδάλιον aliis.

318. Μόνον ποσὶν πατεῖν με] *Latinorum* more, ὡς omisso, necessariò *Infinitivus* pro *Subjunctivo*.

Εἰς ἑαυτὸν, κά.

Δότε μοι, δότ᾽, ὦ γυναῖκες,
Βρομίου πιεῖν ἀμυστὶ,
Ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη
Προποθεὶς ἀναστενάζω,
  Δότε δ᾽ ἀνθέων ἐκείνων·
Στεφάνους δ᾽ οἵους πυκάζω,
Τὰ μέτωπά μου ᾽πικαίει·
Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων,
Κραδίη, τίνι σκεπάσω;

Εἰς

Ode XXI.

De genere carminis in hâc *Odâ*, et in sequenti, vid. ad *tertiam*.

320. Βρομίου πιεῖν ἀμυστὶ] Subaudi μέρος ad Βρομίου, de quâ re infra ad v. 323. Ἀμυστὶ πιεῖν) τουτέστιν ἀπνευστὶ, καὶ ἀθρόως πίνειν. Eadem *phrasis* v. 481. πιεῖν ἀμυστί. Similis v. 916. ἄμυστιν προπίω. *Euripid.* Rhes. v. 419. et *Athenæi* fragment. *Casaubon.* fol. 783. Καὶ γὰρ ὁ Θρηΐκίην μὲν ἀπηνάτο χανδὸν ἄμυστιν Ζωροποτ... ὀλίγῳ δ᾽ ἥδετο κισσυβίῳ. *Callimach.* Ita *Horat.* l. i. Od. 36. *Neu multi Damalis meri Bassum Threïciâ vincat Amystide.* Ubi *Acron, Amystis*, ut quidam putant, potionis genus apud *Thracas*, ideò *Amystis* dicta, quià certa mensura clausis oculis potabatur, uno ductu. *Plutarch.* in Moral. Ἀμυστίζειν, τὸ ἄθρουν καὶ ἀπνευστὶ πίνειν, ὅπερ οἱ ποιοῦντες, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἥκιστα μέθαις προσπίπτουσιν. Vid. *Suidam* in v. Ἀμυστὶ πιεῖν, et *Clement. Alexandrin.* Pædagog. l. ii. c. 2. ubi de moris hujus indecentia. Χανδὸν ἑλεῖν et ἐπισκυθίζειν idem ferè, ut *Duport.* ad *Homer.* Odyss. φ΄. v. 293. Κωθωνίζειν et θωρακίζομαι, idem.

322. Προποθεὶς] *Vatican.* MS. πυρωθεὶς, minùs rectè: *versui* enim enim perquàm nocet, qui alias recte se habet per totam hanc Oden. *Sensui* tamen convenit, et rem explicat;

21. De seipso.

Date mihi, date, ô mulieres,
De Baccho, ut bibam pleno-haustu,
Ab æstu etenim dudum (spiro
Prius-epotus (i. e. exiccatus) graviter su-
Date etiam de floribus istis;
Nam corollas, quas gero,
Frons mea exurit:
At æstum hunc amorum,
O corculum, quâ re inumbrem?

22. Ad

plicat; dicit enim se calore nimis exustum. Πίνομαι autem de rebus etiam *aridis* hic dicitur figurate, ut v. 297. et v. 300.

323. Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου] *Faber* legendum putat ἐκείνων, ut ait, δεικτικῶς, nam istud ἐκείνου ad Βρομίου non referri patet ex sequentibus. Quòd autem *Genitivus* hìc, non *Accusativus*, sequatur verbum activum, ratio est, quia μέρος subauditur, ut Gallicè, *Donne moy du Vin.* et suprà v. 319. Δότε μοι Βρομίου, πιεῖν ἀμυστί. Ita *Xenophon*. Διέπεμπε τοῖς φίλοις τῶν τεθυμένων. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 451.

324. Στεφάνους δ' οἵους πυκάζω] Vocula οἵους, si vera lectio, priorem corripit, ut notamus ad v. 147. *Syntaxis*, qualis illa, *Urbem quam statuo, vestra est.*

325. Τὰ μέτωπά μου 'πικαίει] *Vatican.* MS. 'πικαίων, non benè. *Aphæresis* pro ἐπικαίει, ut τὰμὰ, pro τὰ ἐμά. Ita mox v. 914. μὴ 'ναβῆναι. Ità *Soph.* Ajac. v. 290. Κἀγὼ 'πιπλήσσω. Μέτωπα pro μέτωπον per *Synecd.* Numeri, ut v. 116. *Hor.* l. i. Od. 17. *Igneam æstatem* vocat.

327. Κραδίη, τίνι σκιπάσω] *Longepierre* primus ἰῶτα subscriptum in ultima τοῦ κραδίῃ rejecit, et *Vocativè* legendum statuit, *Interrogationem* adhibens; sed et σκιπάσω pro σκεπάζω legendum duco; cùm σκεπάσω *Vatican.* MS. exhibeat, ut et multi docti viri legebant, duplicandum autem σσ. ob rationes, quas videsis ad v. 44. et v. 87.

O D E

Εἰς Βάθυλλον, κϐ.

Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάθυλλε,
Κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον,
Ἁπαλὰς σείει δὲ χαίτας
Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ·
Παρὰ δ' αὐτῷ γ' ἐρεθίζει
Πηγὴ ῥέουσα Πειθοῦς.
Τίς ἂν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
Καταγώγιον τοιοῦτον;

Εἰς χρυσὸν, κγ'.

Ὁ πλοῦτος εἴγε χρυσοῦ,

Ode XXII.

Genus carminis idem cum præcedenti, excepto unico v. 332. De quo, ſuo in loco.

328. Βάθυλλε] γρ. Βαθύλλου, non ſine errore: *Bathyllum* enim ipſum poeta alloquitur. De *Bathyllo* vid. ad v. 140.

[329. Τὸ δένδρον] *Populus* ſcil.]

330. Ἁπαλὰς σείει δὲ χαίτας] *Vatican.* MS. Ἁπαλὰς δὲ σείεισι χαίτας. Recte verſum ſalvat hæc lectio; nec tamen neceſſaria, quandoquidem prior ſyllaba τοῦ σείω *communis*, ut oſtendimus ad v. 147. Et aliàs *Anacreon* illa voce, ſine *dipthongo*, utitur; ut v. 1225. Θρηκίην σίοντα χαίτην.

332. Παρὰ δὲ αὐτῷ γ' ἐρεθίζει] Ego τὸ γ' inſero ad *biatum* explendum. Ita *Theocrit.* Idyll. xxi. v. 21. ἤρεθον ᾠδάν. Vid. *Caſaubon.* Animadverſ. in *Athen.* l. viii. fol. 590. lin. 48. &c. ubi de voce ἐρέθω et ἐρεθίζω, et hoc etiam loco. Quin ipſe *Anacreon* eodem ſenſu à *Critiâ* vocatur, Συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα· An ἐλελίζει; Certe *Pindar.* Olymp. ix. v. Φόρμιγγ' ἐλελίζων, *Caſaubonus* legendum putat τερετίζει. *Sappho* apud *Hermogenem*, Ἀμφὶ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὕσδων μαλίνων· Αἰθυσσομένων δὲ φύλλων κῶμα καταῤῥεῖ. Notandum autem, ſingularem hunc verſum *Ionicum* eſſe ἀπ' ἐλάσσονος, de quo vid. ad v. 90.

22. Ad Bathyllum.

Ad hanc umbram, ô Bathylle,
Sedeto: Decora *est* hæc arbor,
Teneráſque quaſſat comas
Molliſſimo ramulo:
Juxta quae illam murmure-blanditur
Fonticulus fluens *ipsâ* Suadâ.
Quis itaque *ſciens ac* videns præterîerit
Diverticulum hujuſmodi?

23. In Aurum.

Copia ſiquidem auri Vitam

333. Πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς] *Baxter* hìc dicit *dipthongos* ή et ώ diſſolvi poſſe in geminas εέ et οό, quod nemo neſcit; duæ quidem *breves* uni *longæ* æquiparantur, quod omnes ſciunt. Quare non eſt hiſce immorandum. De verſu vid. ad Oden. I.

335. Καταγώγιον τοιοῦτον] De ψυχαγώγιον loci, vel καταγώγιον, *Geſſert. Cuper.* obſervat. l. ii. c. 14. *Baxter* τοιοῦτο repoſuit, quod firmatur *Vaticani* MS. auctoritate; verùm, quod ille neſciebat, notandum eſt, τοιοῦτον et τοσοῦτον æque dici atque τοιοῦτο et τοσοῦτο, præſertim ante vocalem; quod oſtendimus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1322. Andromach. v. 173. *Troad.* v. 972. Καταγώγιον, θέλγητρον, καὶ πειθὼ τῆς σκιᾶς καὶ τῆς πηγῆς Θεόκριτος οἶδε, καὶ ἄλλοι, ὅσοι ποιηταί.

Ode XXIII.

De carminis genere dicitur ad *Oden* primam.

336. Ὁ πλοῦτος εἴγε Χρυσοῦ] Fruſtrà novitatem phraſeωs miratur *Fabri* filia; cùm πλοῦτος non modò abſolute dicatur, verum etiam cum *Genitivo* cujuſvis rei, ut φιλοσοφίας πλοῦτος *Luciano*; quidni et ἀργύρου, ἠλέκτρου, ἐλέφαντος, βοσκημάτων, ἀνδραπόδων, vel ut hìc, Χρυσοῦ πλοῦτος dicendum? Od. xv. ejuſdem fere argumenti. Auctor *Gallicus* Dialogorum *Mortuorum*, de hac *Oda* confabulantes introducit *Anacreontem*, et *Ariſtotelem*, et ipſam *paraphraſi* ornat. Part. I. Dialog. IV.

337. Τὸ

Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,
Ἐκαρτέρουν φυλάττων·
Ἵν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
Λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
Εἰ δ' οὐδὲ τὸ πρίασθαι
Τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
Τί καὶ μάτην στενάζω;
Τί καὶ γόους προπέμπω;
Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν·
Πιόντι δ' οἶνον ἡδὺν
Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι·
Ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις

Τελεῖν

337. Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς] ἴσως. παρεῖχε βροτοῖς. Verum facile patet, hoc nonnisi *Scholion* illius.

338. Ἐκαρτέρουν φυλάττων] Videntur sane hæc verba respicere ad illam historiam, quæ narrat *Anacreontem* aliquandò à *Polycrate* donatum *quinque auri talentis*; post noctes aliquot traductas insomnes continuò remisisse his verbis, Οὐ τιμῶμαι αὐτὰ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος. Vid. *Anacreontis* Vitam à nobis conscriptam.

339. Ἵν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ] Frustrà *Faber* cum filia queruntur, quòd θανεῖν, sine *articulo* τὸ, pro θάνατος poni nequeat; nec enim *Homeri* auctoritatem pro hac re considerabant, nec quod *articulus*, qui ad τὸ ζῆν præcessit, repeti hìc posset, nec quòd θάνατος in τῷ θανεῖν lateat. *Homerus* Iliad. κ'. v. 173. Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι. Et hoc *Anacreonti* aliàs usurpatum probo, ad v. 345, 347. uti et aliis; 358, 501, 736, 737. Ita *Spencerus* noster: *For not, to have been dipt in Lethe Lake, Could save the Son of Thetis from To dye.* *Vatican.* MS. legit, ἐν ἀθανεῖν, haud bené.

341. Εἰ

Vitam produceret mortalibus,
Induſtriâ-uterer *accumulans* et cuſtodiens;
Ut quandò mors ſuperveniret,
Acciperet aliquid, et abiret *aliò*.
Sin autem neque redimere
Vitam licet mortalibus,
Quid et fruſtrà gemo?
Quid et lamenta præmitto?
Mori enim ſi decretum eſt,
Quid aurum mihi prodeſt?
Mihi contingat bibere;
Dùmque biberim vinum dulce,
Cum meis amicis converſari;
Inque mollibus cubilibus
Fovere

341. Εἰ δ' οὐδὲ τὸ πρίασθαι] *Baxterum* miror glorianten, ſe voculam τὸ, metri causâ, præpoſuiſſe; cùm illam è nullo omninò exemplari exulari ſcierim: *Vaticanum* etiam agnoſcit, in quo legitur, Εἰ δ' ἐν μὴ τὸ πρίασθαι. Fortè voluit is τῷ legere; nec enim illa lectio prorsùs abſona; ut illa certè gloriatio. Conſule *Pſalm*, XLIX. v. 7. [*Reddendum potius*, ne minimè quidem.]

343. Τί καὶ μάτην στενάζω] *Seneca*: Quæ (malum) amentia eſt, pœnas à ſe infelicitatis exigere, et mala ſua augere?

345. Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται] Hìc apertè θανεῖν pro τὸ θανεῖν, ut diximus ad v. 339.

347. Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν] Simile illud *Scholion* vetus apud *Athenæum* fol. 694. ex *Platone*, Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ. Δεύτερον δὲ, Καλὸν φυὴν γενέσθαι, τὸ τρίτον δὲ. Πλουτεῖν ἀδόλως· Καὶ τὸ τέταρτον, Συνηβᾷν μετὰ τῶν φίλων. Notandum hìc obitèr, multa *verba*, etiam ſine *articulis*, pro *nominibus* poni, ut Πίνειν, ὑγιαίνειν, καλὸν γενέσθαι, πλουτεῖν, συνηβᾷν. Eſt et aliud *Scholion* ibidem, in eundem ſenſum, Σύν μοι πῖνε, συνήβα· Συνέρα, στεφανηφόρει, Σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο. Σὺν μοι σώφρονι σωφρόνει.

350. Ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις] *Scaliger* legit ἀγλααῖσι, verſûs

Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην.

Εἰς ἑαυτὸν, κδ'.

Ἐπεὶ βροτός γ' ἐτέχθην,
Βιότυ τρίβον ὁδεύειν,
Χρόνον, ὃς παρῆλθεν, ἔγνων·
Ὃν ἔχω δραμεῖν, τίς οἶδε;
Μέθες οὖν με, Φροντὶ δεινὴ, Οὐδέν

versûs causâ. Verum et aliàs ſtaret verſus, cùm *Dactylus* et *Amphibrachys* ſint pedes ἰσόχρονοι. Eſt verò hoc carmen *Choriambicum*, qualia *Iambis* lubenter admiſceri ſolent, ut oſtendimus ad v. 291, 293. Ad Od. XXXIV. et ad v. 560.

351. Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην] γρ. Τίν. *Scaliger*, ut *verſui* conſuleret, τιν' legit, quod *ſenſui* tamen parùm congruit; nec ulla poſtulat neceſſitas; cùm *Dactylus* hìc iterum poni poſſit pro *Amphibrachy*, pede nempè ejuſdem poteſtatis. At hìc verſus *Pherecratius* eſt, quale genus frequentèr *Iambis* et *Glyconiis* admiſcetur, ut v. 77. Et is verſus *Iambum*, æquè atque *Spondæum*, recipit in primâ ſede, ut v. 384. Optat poeta vitam facilem; unà cum amicis, potare, mollitèr cubare, et *Veneris* legitimæ uſum. Τελεῖν τὰ θεοῦ et τελεῖν τὰ κατὰ θεὸν dicitur, pro *Deum aliquem ritè colere*. Hoc in loco Ἀφροδίτη, pro Ἀφροδίσιον ἔργον, quare τίν' nihil hìc facit. Ità infrà 1013. Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.

ODE XXIV.

Hæc *Ode* miſerè hactenùs depravata, et numeris adeò luxata, ut ad priſtinum nitorem reſtituendi ſit nulla ſpes, ſine codicum authenticorum copiâ: Sin ego, ex probis rationibus et conjecturis, veterem *lectionem* corruptam oſtendam, et potiorem ipſique *Anacreonti* ſimilem exhibeam, boni conſulat lector, quod quæ emendari poſſe viderim, non ſtatim cum *Fabro*, rejecerim, aliiſque, qui huic negotio impares quùm ſint, totas prorſus Odas *Anacreonti* abjudicent. Ego ad *primum* carminis genus pertinere contendo; quod ſi meam *lectionem* recipias, etiam probo et demonſtro.

352. Ἐπεὶ

Fovere amasiam.

24. De seipso.

Quandoquidem mortalis sum-natus,
Ut vitæ per semitam iter-faciam,
Tempus, quod præteriit, novi;
Quod habeo decurrendum, quis novit?
Mitte igitur me, cura gravis; Nihil

352. *Ἐπειὴ βροτός γ' ἐτύχθην*] Olim *ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθην*. Sed quùm *ἐπειδὴ* nullum hìc locum haberet, et *ἐπειὴ* etiam *Homero* pro *Anapæsto* legatur, *Iliad.* *α.* v. 156. et alibi; mutandum duxi, et præterea *γ'*. interserendum, ad hiatum vitandum, et *Iambi* ultimam statuminandam.

353. *Βιότου τρίβον ὁδεύειν*] Hic versus rectè se habet, nam ultima τοῦ *τρίβον* produci bene potest ante *Asperam*. *Ἐτύχθην ὁδεύειν*, ut suprà v. 318. *ποσὶν πατεῖν* pro *ἵνα ποσὶν πατῇ*, ita *ὡς* hìc omittitur *Latinorum* more. *Phrasin* imitatur *Posidippus*, *Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον*; est autem elegans *metaphora*, et sacris literis usitatissima, ut rectè D. *Basilius* in Psalm. i. *Ὁδὸς ὁ βίος εἴρηται*.

354. *Χρόνον, ὃς παρῆλθεν ἔγνων*] Ita pro malè locatis et corruptis, *χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθεν*, nunc restituo, nè *Spondæus* in *secundo* sit loco. Potest legi, *χρόνον εἶδον, ὃν παρῆλθον*, vel *χρόνον, ὃν παρῆλθον, ἔγνων*. Verùm moneo legendum, *ὃς παρῆλθεν*, nam *χρόνος* certè aptiùs dicitur *παρελθεῖν*, quam aliquis *χρόνον παρελθεῖν*. *Ὃν* autem pro *ὃς* facile potuit mutari, quòd *ὃν* immediatè sequatur.

355. *Ὃν ἔχω δραμεῖν, τίς οἶδε;*] Olim, *ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐχ οἶδα*, cum magno versûs periculo; quarè pro *οὐκ οἶδα* lego, *τίς οἶδε;* quomodò suprà v. 248. *Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδε;* Et vetus *Henrici Stephani* editio legit *ὃν ἔχω*, excluso nempè *δ'*. licet *Amphimacer* etiam pro *Anapæsto* poni potest, ut notamus ad v. 87.

356. *Μέθες οὖν με, φροντὶ δεινὴ*] Olim cum esset, *Μέθετέ με φροντίδες*, *Baxter* ait, Interposui articulum *αἱ*, quò constaret metrum. Verùm de *metro* nihil vidit. Ego credo, ab *Anacreonte* scriptum, *Μέθες οὖν με, φροντὶ δεινή*. Quandò autem ultimæ vocis *δεινὴ* posterior syllaba excidisset, ex *φροντὶ δει*, primò factum *φροντίδες* et hinc necessariò factum,

numero

Οὐδέν ἐςί σοί τε κἀμοί·
Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τελευτὴν,
Παίζω, γελάσω, χορεύσω,
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου,
[Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης]

Εἰς ἑαυτὸν, κέ.

Ὅταν πίω τὸν οἶνον,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Τί μοι γόων, τί μόχθων,

Τί

numero plurali, μέθετε, ut mox v. 357. ὑμῖν pro σοί, et loco ultimæ ſyllabæ τοῦ μέθετε, mulctata eſt vocula ἄν.

357. Οὐδὲν, ἐςὶ σοί τε κἀμοί.] Olim Μηδέν μοι καὶ ἡμῖν ἔςω, ubi *Baxter* dicit, lepidè poſitum *Moloſſum* pro *Anapæſto*; ego ſcio, ex prædictâ causâ, nempè mutatione *numeri*, et ad hunc verſum corruptionem extendiſſe; quem ſic reſtituo Οὐδὲν ἐςί σοί τε κἀμοί. Ut ſit in *primâ* ſedé *Amphimacer* pro *Anapæſto*, quod notamus ad v. 87. et v. 355. De phraſi σοί τε κἀμοὶ, non eſt opus, aliquid dicamus; cùm et ſuprà v. 264. Τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;

358. Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τελευτὴν] Ita lego pro veteri, πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος. Τελευτὴν enim *Ionicè* pro τελευτᾷν, et hoc etiam ſine *articulo* poſitum pro τὸ, ἡ τελευτὴ, ut oſtendimus ad v. 339. et 347. *Ionicum* autem τελευτὴν potuit in τελευτὴν migrare, et illa vox per τὸ τέλος explicari; quæ tandem verba ex *margine* in *textum*, ut fieri ſolet, ſint mota; præſertim, quòd *rectus* caſus hìc requireretur. Ita *Plutarchus* Apophthegm: Ἔφθη γὰρ τελευτῆσαι (αὐτὸν, aliàs enim legendum eſſet ἔφθη τελευτήσας) πρὶν ἢ παρ' ἐμοῦ χάριν ἀξίαν τῆς φιλίας ἀπολαβεῖν.

359. Παίζω, γελάσω, χορεύσω] Ita juxta vett. exemplaria lego, rejectâ nuperâ diſpoſitione *Baxterianâ*, Γελάσω, παίζω, χορεύσω, quæ *metro* maximè officit, quicquid ille contrà. *Spondæus* quidem æquipollet *Anapæſto*, quod ſæpè probamus, at in *Secundo* loco *Anapæſtum* aliquando dari oſtendo ad v. 88. quod de *Spondæo* tamen minimè dicendum. Videtur quidem poëta *Sardanapali* illud nobis occinere, Ἔσθιε, πῖνε, παῖζε, de quo *Johannes Gregorius* de

Aſſyriâ

Nihil est mihi tecum:
Priusquam me prævenerit mori,
Ludam, ridebo, saltabo
Unà cum formoso Lyæo,
[Unà cum pulchrâ Venere.]

25. In seipsum.

Quando ego biberim vinum,
Sopiuntur curæ:
Quid mihi luctus, quid labores,

Quid

Assyriâ Monarchiâ p. 243. Cùm tamen, si rectè acceperis, nihil aliud dicit pius et sobrius auctor, quàm quod dixerat regum sapientissimus, *Ecclesiast.* c. ii. v. 24. et c. xi. v. 9. Quin illud D. *Pauli*, si cum grano salis sumatur, in bonam etiam partem accipi potest, Φάγωμεν, καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

360. Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου] Hic versus omnem maculam evasit; at videtur suo socio mulctari, quem ità substituendum reor, Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης ut suprà *Od.* vi. v. 104, 105. Quoniam verò numeri sui essent, intra cancellos circumscribo. Atque ita totam hanc *Oden* percurrimus, et, quantum conjecturâ valuimus, tersiorem dedimus, numerisque suis et nitori restitutam. *Faber*, cùm sanare non potuit, totum duxit recidendum delicatulum ᾠδάριον.

ODE XXV.

Genus carminis idem cum *priori*, licet *Anapæstum* semel tantùm in primâ sede exhibeat hæc Ode, De quâ re ad Odas *primam* et *tertiam*.

361. Ὅταν πίω τὸν οἶνον] Pro πίνω, quod in *prioribus* obtinuit, audactèr ego πίω substituo, quòd in Oda XXXIX. et aliàs sæpè occurrat, *versuique* et *metro* satisfaciat, quod πίνω minimè facit.

362. Εὕδουσιν αἱ μέριμναι] *Xenophon* Symposio, Τῷ γὰρ ὄντι οἶνος ἄρδων τὰς ψυχὰς, τὰς μὲν λύπας, ὥσπερ ὁ Μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους, κοιμίζει· τὰς δὲ φιλοφροσύνας, ὥσπερ τοὔλαιον φλόγα, ἐγείρει. *Horat.* l. ii. Od. xi. *Dissipat Evius curas edaces*, et l. i. Od. xviii. *neque mordaces alitèr diffugiunt solicitudines.*

363. Τί μοι γόων, τί μόχθων] Cùm olim esset, Τί μοι

Τί μοι μέλει μερίμνων;
Θάνοιμι κἂν μελήσας.
Τί δ' ἢ τὸν βίον πλανῶμαι;
Πίωμεν οὖν τὸν οἶνον,
Τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
Σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·

Εἰς ἑαυτὸν, κϛʹ.

Ὅτ' εἰς με Βάκχος ἔλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
Θέλω καλῶς ἀείδειν Κισσοστεφὴς

πόνων, τί μοι γόων, *Baxterus* in hâc quidem parte satis felicitèr, pro τί μοι γόων, reposuit τί μόχθων, quod omninò confirmandum duco; verùm quùm πόνων et μόχθων idem sonent, loco πόνων, substituo γόων, atque ita totus versus correctus et purus evadit.

365. Θάνοιμι κἂν μελήσας] Olim θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω, pro quo, non æquè felicitèr, *Baxterus* legit θανεῖν με δεῖ κἄκοντα. Nec enim vidit priorem syllabam τοῦ κἄκοντα naturâ longam, duplici ratione, quòd ἄκων fiat contractum pro ἀέκων, et κἄκων etiam contrahatur pro καὶ ἄκων, undè et *diphthongus* impropria. Tu lege, Θάνοιμι κἂν μελήσας, *Moriar quantumvis solicitus.* Pro θάνοιμι, *exscriptores*, auditu decepti, θάνοι με, quod alius aliquis in θανεῖν με vertit, cui demùm δεῖ necessarium videbatur; tum κἂν μελήσας, in κἂν μὴ θέλω degeneravit. Ad sensum autem loci, quomodò à nobis emendatur, dilucidandum, maximè pertinet illud *Palladæ*, Antholog. fol. 120. Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μερίμνα, καὶ μελέτω σοι· Εἰ δὲ μέλει, περὶ σοῦ, Δαίμονι, σοὶ τί μέλει; κ. λ.

366. Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι] *Anapæstus* in hoc versu primam sedem occupat, ut sæpe fit in hoc genere, præsertim per totam *tertiam* Oden. Potest legi, et legendum

potius

Quid mihi curæ-sunt sollicitudines? 364
Mortuus-fuerim vel quantumvis-sollicitus:
Quid itaque vitam decipio et errare-facio?
Bibamus ergò vinum,
Donum illud formosi Lyæi;
Eodem enim momento, quo bibimus,
Sopiuntur curæ *nostræ*. 370

26. In seipsum.

Quandò in me Bacchus penetraverit,
Sopiuntur curæ:
Et fingens *me* habere opes Crœsi
Volo suavitèr cantillare; Coronatúsque

potius videtur, τί τὸν βίον κ. λ. excluso δὲ. Πλανῶμαι, *med.* vocis, pro πλανῶ. Βίον πλανῶμαι, quoniam qui curis nimiùm distinentur, defraudant genium suum.

369. Σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς] Ita legit *Scaliger*, pro corrupto illo, quod priùs obtinuerat, Σὺν τῷ δὲ πιεῖν ἡμᾶς, cujus loco *Henr. Stephanus* putavit, primum hujus Odæ versiculum repetendum. Nunc non *opus*.

ODE XXVI.

Idem carminis genus cum Odâ præcedenti, exceptis mox excipiendis.

371. Ὅτ' εἰς μὲ Βάκχος ἔλθῃ] γϱ. Ὅτε μοι ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ, et ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ, et utrovis modo *Trochaicus* sit, *Dimeter, Catalecticus*, cum *Tribrachy* in primâ sede, at præplacet *Scaligeri* lectio. Ὅταν εἰς μὲ Βάκχος ἔλθῃ. Mallem verò, observâsset ille, ex ὅτ' hoc in loco malè factum ὅταν, quòd ità inciperet præcedens *Ode*, atque proindè legendum, Ὅτ' εἰς μὲ Βάκχος ἔλθῃ.

373. Τὰ Κροίσου] *Crœsus*, cujus contemporaneus *Anacreon*, rex erat *Lydiæ* (cujus metropolis *Sardis*) successor et abnepos ditissimi illius *Gygæ*, ut ostendimus ad Od. xv. v. 299. et ipsum regum omnium sui temporis ad *Proverbium* usque ditissimus, undè *Ovid.* de *Ponto*, l. iv. *Divitis audita est cui non opulentia Crœsi?*

Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι,
Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ
Ὅπλιζ'· ἐγὼ δὲ πίνω.
Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
Μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα.

Εἰς Διόνυσον, κζ'.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
Ὁ λυσίφρων, Λυαῖος,
Ὅταν φρένας γ' ἐς ἀμὰς

Ἐσέλθῃ

275. Κισσοστεφὴς] γρ. κισσοφερὴς, et ita quidem *Paschal.* de Coronis l. i. c. 17. Verum ille multa ex adhuc corruptis editionibus hausit: Κισσοστεφὴς enim vera esse lectio confirmatur ab optimis editionibus simul et rationibus, idque maximè suadente *metro.* De *hederâ*, doctorum insigni, *Horat*, l. i. Od. i. *Me doctarum hederæ præmia frontium Diis miscent superis.* *Virgil.* Eclog. VII. v. 25. *Pastores hederâ crescentem ornate poetam.* *Servius*, Hederâ coronantur poetæ, quasi Libero consecrati, qui et ut Bacchæ insaniunt (sic *Horatius,—ut male sanis adscripsit Satyris Faunisque poetas*) vel quod semper virent *hederæ*, sicut carmina æternitatem merentur. *Varro* etiam Musas ait *hederâ* coronari, teste eodem *Servio* ad Eclog. VIII. v. 13. *Festus*, Hederâ poetæ coronabantur. Hederam verò sacram esse *Baccho* constat, quià ut ille juvenis semper, ita hæc semper viret, vel quia ita hæc omnia, sicut ille mentes hominum, alligat.

377. Ὅπλιζ' ἐγὼ δὲ πίνω] *Henr. Steph.* hæc ad militiam transtulit; quem ideò *Baxter* meritò improbat; tunc enim ὁπλίζου esset, licet allusio in ultimo versu videatur hanc ejusdem *Stephani* opinionem firmare; ut sit, *Tu pugna: Ego bibo*, hoc utens argumento; quod satius sit *ebrium* jacere in *symposio*, quàm *mortuum* in *bello*. Ὁπλίζω tamen, non ad *belli* tantùm, verùm ad cujusvis rei *apparatum* attinet, ut *Homero* – δόρπον ὁπλίσσασθαι, et ὁπλίσσατο δαῖτα, et ἤια ὁπλίζειν

Coronatúſque hederâ diſcumbo,
Et conculco univerſa animo.
Miniſterio accinge; ego etenim bibo.—
Præbe mihi poculum, ô puer:
Potum enim me jacere
Multò ſatius, quàm mortuum.

27. In Dionyſum.

Jovis puer ille Bacchus,
Animorum ille laxator, Lyæus,
Quando in præcordia mea In-

ζειν in uſu. Miniſtrum ergò hic poeta appellat, ut pocillatorem ſtrenuè agat, in ſe interim recipiens, quòd boni compotatoris partes acturus ſit.

378. Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ] Tres ex hinc verſus ejuſdem ſunt *generis* reverâ cum reliquis hujus *Odæ*, quamvis hìc, ut aliàs, ad poetæ calidiorem ſpiritum exprimendum *Anapæſtus* in primâ ſede ponatur, qui pes *Iambo* aut *Spondæo* concitatior et per totam tertiam Oden eorum loco ponitur.

380. Πολὺ κρεῖσσον] Nota phraſin; qualis et illa *Paulina* ad *Philip.* c. i. v. 23. Πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον. At nec *Superlativa* ſuis inſuper adauctionibus gaudent.

ODE XXVII.

Genus carminis mixtum et varium, ut ſuis in locis declarabitur.

381. Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος] Carmen *Iambicum, Dimetrum, Catalecticum,* cùm *Dactylo* tamen in *prima* ſede, qui pes *Anapæſto,* vel *Spondæo* æqualis; adeò ut ad *primam* et *tertiam* Oden pertineat.

382. Ὁ λυσίφρων, Λυαῖος] Ὁ ante Λυαῖος tollo; ut ſit purus *Iambus, Dimeter, Catalecticus,* et ad *primam* Oden referatur; prior enim ſyllaba in λυσίφρων omninò producitur, ut in λυσιμελής, λυσιμέριμνος, &c. Λυαῖος autem et λυσίφρων *Bacchus* emphaticè dicitur, quòd curas animi ſolvat. Vox Λυαῖος reſpicit etiam λύσιν οἴνου, ut infrà v. 817. Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες Μόνον ἄρσενες πατοῦσι Σταφυλήν, λύοντες οἶνον.

383. Ὅταν φρένας γ' ἐς ἀμὰς] Ita ſit purus *Iambus,* ut præcedens

Ἐσέλθῃ μεθυδώτης,
Διδάσκῃ με χορεύειν.
Ἔχω δὲ καί τι τερπνὸν
Ὁ τῆς μέθης ἐραστής:
Μετὰ κρότων, μεθ' ᾠδῆς
Τέρπῃ με κ' Ἀφροδίτη,
Καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

Πρὸς τὸν ζωγράφον, περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐρωμένης, κη'.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,

Ἀπεοῦσαν,

præcedens. Nec miretur aliquis, quod *ἀμὰς* *Doriſmum* redolere videatur, nam *Anacreon* non magis hìc *Δωριάζει*, quam ipſe *Homerus*, qui Iliad. π'. v. 830. *Πάτροκλ', ἦπου ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμάν.* Quare hanc lectionem ratam habemus, exploſa veteri illa, *ὅταν ἐς φρένας τὰς ἐμάς.* Eadem fere *Baxterus* conjectando reperit, at non vidit, τὰ γ'. inſerendum, ad ſtatuminandum metrum, quicquid ille de *exigente metro* dicat.

384. *Ἐσέλθῃ μεθυδώτης*] *Pherecratius* eſt hic verſus, cum ſequenti, de quo diximus, v. 295, 297. et v. 351. Quarè *ἐσέλθῃ* non neceſſariò legendum pro *εἰσέλθῃ*, ut ait *Baxterus*; cum utraque vox per metrum ſtare poſſit. *Μεθυδώτης* autem recte legit idem pro veteri *μεθυδότης.* Ita *Antholog.* fol. 58. *Μύστην, Μαινάλιον, Μεθυδώτην, Μυριόμορφον.* *Βιοδώτης* item. Et *Heſiod.* *Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.*

385. *Διδάσκει με χορεύειν*] Et hic verſus *Pherecratius*, ut præcedens.

386. *Ἔχω δὲ καὶ τί τερπνὸν*] Hic verſus et alii uſque ad v. 390. *excluſive*, ſunt omnes ejuſdem generis cum v. 382. *Ultimus* etiam verſus, ut et *primus*, ejuſdem ferè generis, excepto, quòd *Dactylum* in primâ ſede admittat. Lego

enim

Intrârit vini dator,
Docet me ſaltare.
Potióṛque aliquid delicatulum
Ille ego ebrietatis amator.
Unà cum crepitaculis et cantilenâ
Delectat me etiam Venus:
Iterúmque volo ſaltare.

28. Ad Pictorem, de amicâ ſuâ.

Age, pictorum optime,
Pinge, pictorum optime,
Rhodiæ magiſter artis, Abſentem

enim ibi Καὶ πάλι, pro ϰ̀ πάλιν, *Antholog.* fol. 324. Ἀτθίδα δερκόμϑ҆ος πάλι Παλλάδα κ. λ. Olim ϰ̀ πάλιν, quem Pedem *Baxter* temerè vocat *Anapæſtum*, cûm ſit *Amphimacer*.

387. Ὁ τῆς μέθης ἐραςὴς] *Doriſmum* ablego, *Anacreontis Ioniâ* oriundi memor. Vid. ad v. 22.

389. Κἀφροδίτη] Cum ᾳ. minori ſcribendum hic licet *proprium* nomen, quia cum ϛ incorporatur, et ί ſubſcribendum, ad originem oſtendendam; nam literis majuſculis ἰῶτα minimè ſubſcribi, ſed adſcribi, debet. Ità Τῳγαμέμνονι *Æſchylo*.

390. Καὶ πάλι θέλω χορεύειν] Vid ad v. 386. Sin Καὶ πάλιν legas, *Trochæus* erit, *Dimeter*, *Acatalectus*. *D. Heinſius* ϰ̀ tollit, legens Πάλιν θέλω χορεύειν, ut ſit *Iambicus*, *Dimeter*, *Catalecticus*, ut *Ode* I.

ODE XXVIII.

De genere hujus carminis diximus ad *Oden* iii. Verum titulum, quem nunc repoſui, hunc eſſe conſtat, Πρὸς τὸν ζωγράφον περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐρωμένης. Vetus erat, Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἑταίραν.

393. Ῥοδίης κοίρανε τέχνης] γϱ. ῥοδίης. At Ars ſanè *Polymita* dicitur et *roſea*, ob variegatos flores (præcipuè *roſas*) ſummo artificio et exquiſitis coloribus aſperſos; undè et Nos in *Eſtherâ* v. 121.——ϰ̀ ἄνθεσι ποικίλα τερπνοῖς Ἴηγε' ὑπερχέατο ῥοδέῃσι πεπασμένα τέχναις. Nihilominùs

 Henrici

Ἀπεῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,
Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
  Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
Ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
Γράφε καὶ μύρου πνεούσας·
Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς,
Ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις,
Ἐλεφάντινον μέτωπον. Τὸ

Henrici Stephani lectio potior videtur, *viz.* Ῥοδίης, *Rhodii* enim, cùm reliquis artibus insignes fuerint, tum *picturâ* et *sculpturâ* maximè. Res nota ex *Pausaniâ*, *Plinio*, et *Pindaro* etiam, Olympionic. Od. VII. v. 91, &c. Pro κοίρανε, *Henr. Stephan.* legendum duxit τύραννε, cui doctorum non pauci assentiebant. *Baxter* mediam syllabam τοῦ κοίρανε putat producendum, de priori, quæ corripi deberet, nihil curans. At nemo, hactenùs, nè per somnium vidit *Ionicum* ἀπ' ἐ[illegible]σονος huic generi frequentissimè immisceri, ut probamus ad v. 90. vid. infrà ad v. 467, 574. et Not. ad Od. iii. Κοίρανος itaque τέχνης, pro *magister*, ut *Horat.* l. i. Od. xxxvi.——*Actæ non alio rege puertiæ, Mutatæque simul togæ.* Hinc nonnulli exponunt illud v. 693. Βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις, per *Velut artis musicæ magister.* Ita *Philostratus* dixit, βασιλεὺς λόγων. Pudet *Danielis Heinsii* somnium huc apponere, Ῥοδίης κοίλαινον ἐκ γῆς, ut *Propert*——tellus Osca. Ita ille, nescio in quem finem; nè dicam, priorem syllabam τοῦ κοίλαινον repugnare, neque vocem illam, in *imperativo*, dari posse.

397. Ἁπαλὰς τρίχας] Ita *Theocrit.* Idyll. xx. v. 8.—μαλακὸν γένειον. Et *Homer.* Batrachom. v. 10.——ἁπαλὸν γένειον. *Ibid.* Καὶ μελαίνας) Vid. *Schol.* nostra ac illud *Esther*æ v. 346. Κυάνεαι λιπαρὴν κεφαλὴν κόσμησαν ἔθειραι. Et quæ *Seldenus* notat ad *Michael. Draytoni* Polyolbion. Cant. 2. περὶ Ἴσιδος πλοκάμου. Utrobique hic *Anacreontis* locus in partes vocatur.

398. Ὁ δὲ

Abſentem *licet*, ut ego tamen direxero,
Pinge meam amicam.
Pinge *itaque* mihi comas imprimis,
Molliculáſque et nigricantes;
Quòd ſi cera et id aſſequi poſſit:
Pinge etiam illas unguentum ſpirantes.
Pinge quoque ex plenâ *aliquâ* genâ,
Sub violaceis capillis,
Eburneâm frontem. Intercilium

398. Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται] Hic idem verſus iterum occurrit, v. 768.

400. Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς] *Dan. Heinſius* legit, Γράφε δ' ἐξοχῆς ἀραιῆς, in hunc ſenſum, *Tenuique fac tumore, Nigricante ſub capillo, Niveam nitere frontem.* Verùm ſenſus ſatis commodus eliciendus, veteri etiam lectione conſervatâ, hoc modo, Γράφε δ' ἐξ ὅλης τινὸς παρειῆς· ὅτι δύω ὅλως παρειὰς οὐκ ἄν τις ῥαδίως γράφοι. ὑπὸ χαίταις δηλονότι πορφυραῖς τὸ μέτωπον, ὡς ἐλέφαντα, λευκόν. Idem *Baxterus*, Ἐξ ὅλης παρειῆς dixit, quoniam utraque genæ non potuit integra depingi in tabulâ cereâ, uti neque frons. Voluit autem unam certè integram poni, quo et ipſa frons conſpectior fieret.

401. Ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις] Ità hìc diſtinctis vocibus lego; non quòd neſciam, ὑποπόρφυρος vocem dari; quæ et mox v. 420. occurrit, et *Antholog.* fol. 479. Εἴθε ῥόδον γενόμην ὑποπόρφυρον. Verùm, ut in Notâ præcedenti expoſui, neceſſe eſt, ita locum capi, et voces eſſe diſtinctas. *Faber* nimis temerè dixit, *Henricum Stephanum* hìc unicâ voce ὑποπορφύροισι legere, cùm ille de alio loco, ſuprà nominato, *viz.* v. 420. loquatur. *Purpureas* autem *comas* dixit eâdem ratione, quâ mox v. 429. τὰ μὲν μελαίνας τὰ δ' ἡλιώσας. *Cantic.* c. vii. v. 5. Non eſt, ut hìc moneam de *Niſi* comâ purpureâ, quodque *Tamerlanes Tartarus* heros purpureâ gaviſus fuerit comâ, quam ex *Sampſone Judæo*, quem ſuæ originis patrem jactavit, derivatam habuit.

402. Τὸ

Τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
Διακόπτε, μήτε μίσγε·
Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
Τὸ λεληθότως σύνοφρυ,
Βλεφάρων δ' ἴτυν κελαινήν.
Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
Ἅμα γλαυκὸν, ὡς Ἀθήνης,
Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης.
Γράφε ῥῖνα καὶ παρειὰς, Ῥόδα

403. Τὸ μεσόφρυον] Hunc locum mox explicamus ad v. 406.

406. Τὸ λεληθότως σύνοφρυ] Ὁ καὶ ἡ σύνοφρυς, καὶ τὸ σύνοφρυ. Qui enim τὸ σύνοφρυν faciunt, malè diſtinguunt ab *Accuſativo* τ̃ σύνοφρυν. Τὸ itaque ad σύνοφρυ omninò pertinet, ad λεληθότως minimè: Nam utut dicimus τὸ πρῶτον et τὰ πρῶτα *Adverbialitèr*, nunquam certè dicimus τὸ πρῶτως, niſi quomodò σοφῶς, *Technicé*. Dicimus itaque τὸ λεληθὸς, etiam *Adverbialitèr*, at τὸ λεληθότως nequaquam. *Vatican.* MS. λεληθότος legit, quæ vox non eſt, niſi *Participii Genitivus*, quare nihil hìc habet. Quoniam verò τὸ σύνοφρυ in amicâ ſuâ laudabile non putat, et tamen in picturâ penè dimidiatâ, neceſſe erat quodammodò ut συνοφρύωμά τι fieret, ideò dicit, Faciendum quidem τὸ σύνοφρυ, aſt ità, ut res minimè pateat, nempè quià minùs grata ſit futura: Fiat ergò, verùm λεληθότως, ut modò dixerat, v. 403. Τὸ μεσόφρυον μὴ διακόπτε, μηδὲ μίσγε· δηλονότι μὴ διακόπτε· τοῦτο γὰρ οὐκ ἂν εντέχνως γένοιτο· μηδὲ μίσγε· τοῦτο γὰρ οὐκ ἂν κατὰ φύσιν. Ἀλλ' ἐχέτω μὲν τὸ σύνοφρυ, λεληθότως δὲ, καὶ βλεφάρων ἴτυν κ. λ. *Claudian.* Quam juncto levitèr ſeſe diſcrimine confert umbra ſupercilii? *Petronius*: Supercilia ad malarum ſtricturam currentia, et rurſus confinio luminum pene permixta. *Ariſtænetus*: Τόδε μεσόφρυον ἐμμέτρως τὰς ὀφρῦς διορίζει. *Ammian. Marcellin.* l. xxiii. Superciliis in ſemiorbium ſpeciem curvatis junctiſque. Adde his *Henr. Steph.* Dom. *Dacier*, *Longepierre* &c.

407. Βλεφάρων

Intercilium verò nè *tu* mihi
Discindas, neque planè misceas;
Habeat autem *pictura*, sicut *et* illa,
Haud discernibilitèr coeüntia-cilia:
Et palpebrarum circuitionem nigram.
Aspectum deindè *oculorum* nùnc, *ut* revera
habet,
Ex igni facito,
Simul *nempè* cæsium, ut Minervæ,
Simul lubricum et pætum, ut Veneris.
Pinge nasum atque genas, Rosas

407. Βλεφάρων δ' ἴτυν κελαινὴν] *Henr. Steph.* et *Fabri filia* viderunt τὸ δ' post βλεφάρων poni debere: siquis priùs confirmatæ lectioni adhæreat, quod et ego faciendum puto. Nota, ἴτυν βλεφάρων eleganti periphrasi positum pro βλεφαρίδας, quod miror *Henrico Stephano* non visum.

410. Γλαυκὸν ὡς Ἀθήνης] *Homero* γλαυκῶπις Ἀθήνη. *Glaucus* color, cæruleus, i. e. subviridis, albo mixtus et quasi clarus, et igneo quodam splendore suffusus. De hujusmodi oculis *Theocrit.* Idyll. xx. v. 25. Ὄμματα δ' ἄρ μοι ἦν χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας. Vid. Dom. *Dacier* et *Longepierre.*

411. Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης] *Apuleius* l. iii. *Photidis* oculos udos ac tremulos vertit. *Petronius,* Oculorum quoque mobilis petulantia. Optimè hìc *Henr. Stephanus:* Quod ad ὑγρὸν attinet, verti *pætum;* illum secutus versum, qui est inter diversorum auctorum epigrammata, *Minerva* flavo lumine est, *Venus* pæto. Ità hìc *Anacreon* terribilem *Minervæ* aspectum facit, *Veneris* languidum et mollicellum. *Pollux,* ὑγρὸν, θηλυκὸν, ἄνανδρον. Sensus itaque loci: *Aspectus* oculi sit partim *terribilis,* partim *amabilis;* ut hinc *amorem,* illinc *reverentiam* conciliet. Ἔννοια frequens et obvia, et mirè mox amplificata à v. 436. ad v. 441. *inclusivè.*

412. Γράφε ῥῖνα] *Vatican.* MS. ῥῖνας, malè. De colore *nasi* vid. in sequenti Notâ.

413. Ῥόδα

Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας·
Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθῦς,
Προκαλούμενον φίλημα.
Τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου,
Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ,
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν
Ὑποπορφύροισι πέπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
Ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν·
Τάχα, Κηρὲ, καὶ λαλήσεις.

Ἔτι

413. Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας] Ut sit *nasus* ex colore candido, mediocritèr animato; majórque in *genis rosci* coloris mixtura, minor in *naso:* Major è contrario in *naso* lactei coloris strictura, minor in *malis*. *Propert.* l. ii. Eleg. 3. *Ut Mæotica nix minio si certet Ibero, Utque rosæ puro lacte natent folia.* *Virgil.* Æn. l. xii. v. 67. *Indum sanguineo veluti violaverit ostro siquis ebur* &c.

414. Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς] Os et labia *Suadæ* sedes, ut *Eupolis*, Πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν. Quem locum respicit *Lucianus* in *Demonacte*, Καὶ ταῦτα πάντα μετὰ Χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἔπραττέ τε καὶ ἔλεγεν, ὡς ἀεὶ, κατὰ Κωμικὸν ἐκεῖνο, Τὴν Πειθὼ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ ἐπικαθῆσθαι. Hunc *Anacreontis* locum imitati sunt plures, et ipse *Anacreon* ad v. 448. et Nos in *Estherâ* à v. 345. ad v. 355.

415. Προκαλούμενον φίλημα] *Lampridius* de *Diadumeno*, Ore ad oscula parato, hoc est, *prominulo*, inquit *Casaubonus*. Et *Salmasius:* Os ad oscula paratum elegantissimè dicitur de ore prominulo, et quasi ad osculum dandum et accipiendum parato. Ex Notis *Longepierre*.

417. Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ] Id est, collo in modum *Parii* Lapidis candido. *Pindar.* Nemeonic. Od. iv. v. 81. Στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν. *Scholiast.* Πάριος λίθος ἐστὶν ὁ καλούμενος Λύγδινος. Ità *Antholog.* l. vii. fol. 486.

Δειρὴ

Rosas lacte commiscens;
Pinge labium veluti Suadelæ,
Provocans suaviolum.
Delicatulúmque infra mentum,
Circum Lygdinum *et candens* collum,
Gratiæ volitent universæ.
Vestito, quod restat, illam
Subpurpurascentibus indumentis,
Transluceátque carnium
Aliquota pars, totum corpus, quale sit, ostendens.
Satis-est: Video enim *jam illam* ipsam:
Fortasse, ô Cera, et loquéris *statim*.

29. Ad

Δειρὴ Λυγδινέη κὴ σήθεα μαρμαίροντα. Ità *Virgil*. Georgic. l. iv. v. 523. De Orpheo, *Tum quoque marmoreâ caput à cervice revulsum.* Et *Petronius* de *Circe*, Marmoreis cervicibus. *Parium* autem marmor non *candore* tantùm, sed et *lævore* excellebat, ut *Antholog*. l. vii. fol. 483. —— ὅτι σοῦ τὸ πρόσωπον ἀπῆλθε Κεῖνο, τὸ τῆ Λύγδυ, βάσκανε, λειότερον. Hinc *Varro: Collum procerum, fictum lævi marmore.* Et *Martial*. Candida non tacitâ respondet imagine Lygdus. *Horat*. l. i. Od. xix. *Urit me Glyceræ nitor splendentis Pario marmore clarius.*

418. Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι] Tres tantum *Gratias* fingunt poetæ, at amatores innumeras; quem locum uberius hausimus ad illud *Estheræ* v. 388. Ἑσμὸς ἀνηρίθμων χαρίτων.

419. Στόλισον] Multi multa de hâc voce, quam de *fœminis* raró apud *Græcos* contendunt usurpari, apud *Latinos* frequentius fatentur; quum *Stola Latinorum* à *Græcis* sit mutuatum. At *Anacreon* hîc usus est de *fœminili* vestitu, ut *Antholog*. fol. 325. —— μαλακὰς ἰοσαμένα στολίδας, et *Euripid*. Phœniss. 1743. Στολιδωσαμένα νεβρίδα.

423. Ἀπέχει] Satis est, sufficit. Vix aliàs in hoc sensu reperias, nisi forte *D. Marci*. c. xiv. v. 41.

424. Τάχα, Κηρὲ, κὴ λαλήσεις] Eleganter notat imaginem

Ἔτι πρὸς τὸν ζωγράφον, περὶ τοῦ ἐρωμένου ἑαυτοῦ, τοῦ Βαθύλλου, κθ΄.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω,
Τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
Τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
Τὰ δ᾽ ἐς ἄκρον ἡλιώσας· Ἕλικας

nem adeò similem, ut nihil amplius desit, exceptâ unicâ loquelâ; quam tamen videtur dubitare, an prorsus defuerit; cum vel cera ipsa loqui posse videatur. *Fabri* filia jure miratur hunc locum, ut et pater, qui exponit: Nil superest, nisi ut loquatur. *Lucian.* περὶ Ὀρχήσ΄. Ἀκούω, ἄνθρωπε, ἃ ποιεῖς, οὐχ ὁρῶ μόνον ἀλλά μοι δοκεῖς ταῖς χερσὶν αὐταῖς λαλεῖν. Confer. v. 449.

Ode XXIX.

Genus carminis in hâc *Odâ* idem cum illo in præcedenti, eadem quoque Ἔννοια. Titulus verò hic est, Ἔτι πρὸς τὸν ζωγράφον, περὶ τοῦ ἐρωμένου ἑαυτοῦ, τοῦ Βαθύλλου. Olim Εἰς Βάθυλλον. *Vatican.* MS. Εἰς νεώτερον Βάθυλλον. Et hæ duæ Odæ sunt pares et geminæ, seque invicem exponunt. Nam ut in *priori* descripsit consummatissimam formam *virginalem*, ità in *hâc* describit exactissimam formam adolescentis pulcherrimi, jam primum pubescentis; *Cowleii* enim nostri more, veteribus illis usitatissimo, de rebus multis loquitur, tanquam *locis communibus*, ut probamus in hujus auctoris Vitâ. *Ælianus* ità certe: Μὴ γάρ τις ἡμῖν διαβαλλέτω πρὸς θεῶν τὸν ποιητὴν τὸν Τήιον, μηδ᾽ ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. Quòd itaque *Bathylli* nomen affingat, id quidem *Polycratis* gratiâ potuit facere, vel etiam ipsius veritatis vi coactus; quandoquidem illius forma fuerit præstantissima, quod probamus ad v. 140. et v. 469. Potuit sane vel verum, vel fictum nomen similiter, in præcedenti Odâ posuisse, verum ex decoro siluit, quòd hujus sexûs proprium sit *modestia*; adolescentuli facile nomina etiam sua ob pulchritudinem extolli patiantur.

427. Λιπαρὰς κόμας ποίησον] Prior syllaba in ποίησον communis, quod notamus ad v. 147. et aliàs. Λιπαρὸς) ενίο-

τι

29. Ad Pictorem de Amasio suo *Bathyllo*,

Pinge mihi Bathyllum ita,
Amicum illum meum, ut ego doceo,
  Nitidas comas facito,
Interiùs quidem nigricantes,
Exteriùs autem rutilantes : Cincinnu-

τι μύρῳ λιπῶν, ἢ εὔοδμος, καὶ σίλβων· ἐνίοτε καλὸς, ἐλαφρὸς, καθαρὸς, λευκός. Simpliciter hic pro *tersus*, *purus*, *nitidus*, *pulcher*. *Homer*. Odyss. ό. v. 331. Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα. *Aristoph*. λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου. *Sophocles* quum incultum, horridum, et incomptum capillum vellet significare, ἀλιπαρῆ τρίχα dixit.

428. Τὰ μὲν, τὰ δὲ] *Vatican*. MS. bis legit τὰς pro τὰ, quod minimè ferendum. Nec enim *versûs* ratio patitur, nec *sensûs* proprietas. Non enim dicit, hos capillos nigros, illos subrufulos; sed eosdem ipsos capillos hac in parte, *viz*. interius nigricare, exterius flavescere. Τὰ μ̃ itaque *Synecdochicè* pro κατὰ τὰ, et subaudiendum μέρη τινὰ, ut aliàs v. 917. Sic infrà, v. 438. et 440. τὸ μ̃, τὸ δὲ, bis pro *partim* ponitur.

429. Τὰ δ᾽ ἐς ἄκρον ἡλιώσας] Habes et apud *Philostratum* ἡλιῶσαν κόμην. Et *Eunapius* pene ipsis *Anacreontis* verbis, Αἱ κόμαι μελάντεραί τε καὶ ἡλιῶσαι καταχέχυντο. Est autem ἡλιῶσα, sive ἡλιώδης κόμη, quam *Homerus* ξανθὴν vocat, qui et Μενέλαον ξανθὸν vocat, ξανθότριχα, et ξανθόκομον. Cæsariem hujuscemodi χρυσῆν etiam nominant, unde χρυσοχαίτης Ἔρως supra v. 103. Ita χρυσόκομος, ut *Latinis* Auricomus et Aurea coma. Quod autem dicit partim μελαίνας, partim ἡλιώσας, conferri debet cum *Ovidii* illo, *Nec tamen ater erat, nec erat color aureus illis; Sed quamvis neuter, mixtus uterque color*. Præterea *Porphyrio* exponens illud *Horatii*, l. iii. Od. 14. *Myrrheum nodo cohibere crinem*, ait, colorem Myrrheum in crinibus hodie quoque dicunt, qui medius est inter *flavum* et *nigrum*. Sic in quodam incerti auctoris epigrammate, Εἴτε σε κυανέῃσιν ἀποστίλβουσαν ἐθείραις, Εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον, Ἄνασσα, κόμαις. *Henric. Stephan*. Vid. ad v. 401.

Ἕλικας δ' ἐλευθέρους μοι
Πλοκάμων, ἄτακτα συνθεὶς,
Ἄφες, ὡς θέλουσι, κεῖσθαι.
Ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
Στεφέτω μέτωπον ὀφρὺς,
Κυανωτέρη Δρακόντων.
Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
Κεκερασμένον γαλήνῃ·
Τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἕλκον,
Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·
Ἵνα τὶς τὸ μὲν φοβῆται,
Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
Ῥοδίνην δ', ὁποῖα μῆλον,

Χνοΐην

432. Ἄφες, ὡς θέλουσι, κεῖσθαι] γρ. θέλωσι. Τὸ ἄτακτα exegeticum est, quod *Atticum* scias Adverbium pro ἀτάκτως Ità *Petronius* de *Circe: Crines ingenio suo flexi per totos se humeros effuderant.* Et *Apuleius: Sed in meä* Photide *non operosus, sed inordinatus ornatus addebat gratiam: Uberes enim crines leniter emissos et cervice dependulos, ac deindè per colla dispositos, sensimque sinuato* Patagio *residentes, paulisper ad finem conglobatos, in summum verticem nodus astrinxerat.*

433. Ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες] Δροσώδης, roscidus, per *Metaphoram*, tener; ut suprà v. 411. ὑγρὸς pro μαλακὸς, θῆλυς, unde forte θῆλυς ἐέρση *Homero*. Certe *succulentus* Latinis, et *JUICY Anglis*, tale quid sonat. *Antipater* Antholog. l. i. c. 29. fol. 39.——ὑδατίνους βραχίονας vocat. A *Grammaticis* tamen δροσώδης sive ἐρσεις exponitur καλὸς, petita, ut dicunt, *Metaphora* ἀπὸ τῶν δεδροσωμένων ἀνθῶν· ταῦτα γὰρ καλλίονα φαίνεται. *Aristophan.* Τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει. *Alexis* apud *Athenæum* vocat teneras carnes, Κρεάδια δροσώδη τὴν φύσιν· ὅτι δρόσος ἀσθενὴς καὶ ἀδρανὴς ὄμβρος. *Alciphron.* Ἦπαρ δρόσῳ προσεοικός· διὰ τὴν ἐκ τῆς πιότητος λεπτότητα. *Theophrast.* μαλακὸν καὶ δροσῶδες. Vid. *Isaaci Casaubon.* in *Athenæ.* l. ix. c. [illegible]

435. Κυανωτέρη

Cincinnulósque liberos mihi
Capillorum, incompositè componens,
Permitte, suo arbitrio jacere.
  Teneram indè et roscidam
Arcuet frontem supercilium
Magis-cæruleum draconum *oculis*.
  Nigricans oculus acer esto,
Mixtus tamen tranquillitate;
Illud nempè à Marte trahens,
At hoc à formosâ Venere:
Ut aliquis partim quidem metuat,
Partim ex spe pendeat.
  Roseam quoque, veluti pomum, Lanu-

435. Κυανωτέρη δρακόντων] Τὸ ὀξυδερκὲς δηλοῖ· ὅθεν καὶ αὕτη λέξις τοῦ δράκων, παρὰ τὸ ἔδρακον· ἢ γοργὸν καὶ φοβερὸν τοῦ βλέμματος, ἢ τὸ μέλαν τῶν ὀφρύων, ὡς Ὅμηρος, Κυάνεοι δὲ δράκοντες κ. λ. *Eustath.* ad Iliad. λ. v. 24. Τοῦ δ᾽ ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος Κυάνοιο) Κύανος, [illegible] χρώματος μέλανος, ἐξ οὗ τὸ κυάνεον· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ ἀναγκαίως κατὰ τοὺς φυσικοὺς, ὁπηνίκα ἐστὶ πάντη ἀνέφελος. Quod ad φοβερὸν τοῦ ἐρωτικοῦ attinet, et suprà ad v. 411. diximus, et infrà ad v. 436. dicemus.

436. Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω] Ut suprà *puellæ* aspectum miscuit ex *Minervæ* simul et *Veneris* unitis gratiis; ità hìc *pusionis* oculos componit ex *Martio* vigore et *venusto* lepore, quod mox apertè prodit. Confer locos; dulciores favos nusquam aliàs reperiet deliciarum arbiter, excepto illo θεοπνεύστου ἀοιδοῦ, * *Cantic.* c. vi. v. 10. *Quæ est Illa, spectabilis velut aurora, pulchra ut Luna, pura ut Sol, terribilis, ut cohors vexillifera?*

440. Ἵνα τὶς τὸ μὲν φοβῆται] En! iterum hìc τὸ μὲν, τὸ δὲ *Absolutè*, non in regimine, ut suprà v. 428. τὰ μὲν, τὰ δέ. Rectè itaque *Henr. Steph.* in versu proximè sequenti legit, Τὸ δ᾽ ἀπ᾽ ἐλπίδος, non τοῦ δέ. Articulus τὸ postulat, ut διὰ subaudias.

442. Ῥοδίνην δ᾽, ὁποῖα μῆλον, χροιὴν ποίει παρειὴν] Vel, Τὴν

Χνοίην ποίᾳ παρειήν·
Ἐρύθημα δ', ὡς ἂν Αἰδοῦς
Δύνασαι βαλεῖν, ποίησον,
Τὸ δὲ χεῖλος, ἐκέτ' οἶδα,
Τινί μοι τρόπῳ ποιήσεις,
Ἁπαλὸν, γέμον τε Πειθοῦς·
Τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς
Ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.
Μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω,

Τὸν

χνοίην παρειὴν ποίᾳ ῥοδίνῃ, ὁποῖα μῆλον, vel, *Ῥοδίνῃ παρειὴν ποίᾳ χνοίην, ὁποῖα μῆλον*. Illud, inquit *Henr. Stephan.* quodammodò ἄκυρον, hoc autem propter inversum verborum ordinem, duriusculum videtur. Sed elegans est alioquin *Metaphora*, ut *Aristoph.* loco suprà laudato v. 433. Lanuginem poetæ quoque *Latini* appellant; et ut *Aristophani* χνοῦς, ὥσπερ μήλοισιν, ἐπήνθει, ità florem vocat *Virgilius Æn.* l. viii. v. 160. *Tum mihi prima genas vestibat flore juventa.* Per μῆλον hic intellige *Cydonium* malum; ut apud eundem poetam *Eclog.* xi. v. 51. *Ipse ego cana legam tenerâ lanugine mala.* Κυδωνίας μηλίδας *Ibycus* vocat, undè factum verbum Κυδωνιᾷν à *Leonidâ*.

443. Χνοίην ποίᾳ παρειήν] Hunc locum explicatum habes in Notâ præcedenti. Ποίει priorem corripit, ut στίει facit. v. 330. Vid. ad v. 147, 324, 427, 445.

444. Ἐρύθημα δ', ὡς ἂν Αἰδοῦς] γρ. ὅσον, pro ὡς ἂν, quod nescio, an non meliùs arrideat, ut sit per Appositionem; hoc modo, Ἐρύθημα δὲ ποίησον, ὅσον Αἰδοῦς δύνασαι βαλεῖν. Et rectè ad *malas* ἐρύθημα posuit, cùm *genæ* sint *pudoris* sedes. *Plinius:* Infrà oculos *malæ* homini tantùm, prisci *genas* vocabant: Ibi ostenditur Pudor. Nec inaccuratè Αἰδοῦς ad ἐρύθημα posuit, cùm sit aliud ἐρύθημα, præter illud *verecundiæ*, cujus *rubor* dictus ab *Aristotelis* filiâ *color virtutis.* Verum si ὡς ἂν retineatur, *Henr. Stephan.* ait, ὡς hic pro ὅσον poni, quod novum non est: Nam *Grammatici* ad illud *Homeri* Odyss. ρ'. v. 344. Καὶ κρέας, ὡς οἱ

χῆνες

Lanuginosam facito genam;
Et ruborem, quantum verecundiæ
Potes adjicere, facias.
Labium equidem nondum scio,
Quâ mihi ratione facies,
Mollicellum, plenúmque Suadâ:
Per-totum-denique *vultum* cera ipsa
Se habeat, *tanquam* loquens silenter.
Et post-vultum esto, Quod

χεῖρες ἐχάνδανον, exponunt, ὡς, ἀντὶ τοῦ ὅσαν, Αἰδὼς autem hìc προσωποποιεῖται, ut *Homer.* Iliad. ώ. v. 44. —— αἰδὼς ἀς Αἰδὼς Γίνεται, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.

445. Ποίησον] Prior syllaba brevis, ut suprà v. 443. et infra v. 447.

447. Ποιήσεις] Vid. ad Not. præcedentem.

448. Ἀπαλὸν, γέμον τε Πειθοῦς χεῖλος] Ita supra v. 414. Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς.

449. Τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς Ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ] χεῖλος ἀπαλὸν καὶ Πειθοῦς γέμον, ἀλλὰ τὸ πᾶν, ὃ πείθειν φιλεῖ, ἐχέτω ὁ κηρὸς κ. λ. Eadem Ἔννοια v. 424. Τάχα, Κηρὲ, καὶ λαλήσεις. *Ibid.* λαλῶν σιωπῇ) Elegans Ὀξύμωρον. Ita quidam veterum vocavit *picturam*, poesin tacentem, *poesin*, picturam loquentem. Quùm autem *pictura* vitam ipsam exprimat, rectè dicitur *spirare* cum *Virgilio*, silentèr-loqui, cum *Anacreonte*, *movere*, cum *Dædali* statuis, de quâ re Scholiast. Euripid. ad *Hecub.* v. 838. *Virgilii* locus Æn. l. vi. v. 848. *Excudent alii spirantia mollius æra; Credo equidem, et vivos ducent de marmore vultus:* Et sic *vultûs* descriptio, quæ incipit v. 433. tandem finitur in v. 450.

451. Μετὰ δὲ πρόσωπον ἔςω] Cùm olim μέγα, *Vaticano* MS. μετὰ, rectiùs legit, ut sit hic ordo, μετὰ δὲ πρόσωπον, ἔςω τράχηλος. Et hæc lectio præ cæteris placet; quis enim in formoso puero quærat μέγα πρόσωπον *grandem vultum?* Et sanè totum πρόσωπον per partes erat ante descriptum, ut post *comas* v. 427. &c. *frons* et *supercilium* v. 433, &c. *oculus* v. 436. *mala* v. 442. *labium* v. 448.

Τὸν ’Αδώνιδος παρελθὼν,
’Ελεφάντιν@ τράχηλ@.
Μεταμάζιον δὲ ποίει,
Διδύμας τε χεῖρας ‘Ερμέω,
Πολυδεύκεός τε μηρὺς,

Διονυσίω

452. Τὸν ’Αδώνιδος παρελθὼν] Olim τὸ δ’ ’Αδώνιδος παρῆλθον. Mirum videtur et ſanè magni acuminis, quod in *Heinſiano* codice reperio: “ Neſcio quid utrique homini *Ste*-“ *phano* et *Veneto* in mentem venerit, ut putarent τὸ παρ-“ ῆλθόν σε hoc loco, cùm legendum ſit παρελθόν. Et παρ-“ ελθεῖν eſt, ut apud *Demoſthenem*, τὸ νικῆσαι.” Cùm verò ille ad *vultum* referendum putet, ego ad τράχηλον omninò ſtatuo referri debere, legendum τ’ ’Αδώνιδος παρελθὼν, τυτέςι τράχηλος. Quod concedent omnes, qui lectionem μέτα agnoſcunt et ordinem ſuprà dictum; quodque *ebur* de *collo* magis propriè dicatur, quàm de *vultu*; ut mox latiús. Hic autem verſus παρενθέσεως nota includitur.

453. ’Ελεφάντιν@ τράχηλ@] Quòd *Adonidis* cutis, et præcipuè *collum*, eſſe *candore* præſtans, teſtantur omnes poetæ. *Bion* ejuſdem epitaphio v. 7. Κεῖται καλὸς ῎Αδωνις ἐν ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς Et v. 9. —— τὸ δὲ οἱ μέλαν εἴβετ’ αἷμα χιονέας κατὰ σαρκός. Et v. 26. —— οἱ δ’ ὑπὸ μαζοὶ χιόνεοι τοπάροιθεν ’Αδώνιδι πορφύροντο. Ita *Latinis* quoque poetis *niveus* dicitur, et illius —— *eburnea colla*. Cùm itaque *candor* perfectus potius de *collo*, quàm de *vultu*, dicatur, rectè faciunt, qui illum ad *Adonidis* collum referunt, ut modò dixi, quod à *Bathylli* candore jam ſuperatum dicit. De *Adonide*, vid. *Apollodori*. Bibliothec. l. iii. c. 14. §. 3. *Ovid*. Metamorph. l. x. Fab. 10. et 12. *Bion*, ut ſuprà, *Theocrit*. Idyll. xv. et xxx. et *Nonni Dionyſ*. Confer cum hoc loco v. 417. Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ. Hic itaque verus ordo et ſenſus loci, Μέτα δὲ τὸ πρόσωπον, ὃ κατὰ μέρος κατέγραφον, δηλονότι Μέτωπον, ’Οφρὺν, ῎Ομμα, Παρειὴν, Χεῖλ@, ἔσω Τράχηλ@ ἐλεφάντιν@, παρελθὼν, καὶ ὑπερνικῶν τ’ ’Αδώνιδος, δηλονότι τράχηλον.

454. Μεταμάζιον δὲ ποίει] *Homer*. Iliad. ε, v. 19. ’Αλλ’ ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον. *Scholiaſt*. μεταξὺ τῶν μαζῶν. Sic μεταίχμιον

Quod etiam illud Adonidis ſuperet,
Eburneum collum.
Thoracem deindè facito,
Gemináſque manus Mercurii;
Pollucisque femora, Bacchicúmque

ταίχμιον, τὸ μεταξὺ τῶν αἰχμῶν. *Anacreon* autem videtur hic ὅλον τὸ στῆθος μεταξὺ τῶν μαζῶν indicare, vel, ut alii, cavitatem illam præcipuè notare, quæ eſt in medio bene curatorum et σφριγώντων juvenum *pectore*, eminentibus hinc indè *mammis*, de quibus v. 1108. —— συρίγγων Κοιλότερα στήθεα χριστάμενος. Cur autem pulchrum pectus *Mercurio* tribuatur, vide infrà.

455. Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμέω] Δίδυμος ὁ καὶ ἡ, verùm *Atticè* ἡ διδύμη, undè *Sophocl.* διδύμαιν χεροῖν, de quà re plura ad v. 527. *Galenus* in Protreptico teſtatur, antiquos pictores et plaſtas *Mercurium* ſinxiſſe, ut juvenem formoſum ſine fuco, aut aliquo comptu, vultu hilari, atque acribus oculis, Νεανίσκος ἐστὶν ὡραῖος (Ἑρμῆς) οὐκ ἐπίχαντος, οὐδὲ κομμωτικὸν ἔχων κάλλος, ἀλλ' εὐθὺς, ὥστε συνεμφαίνεσθαι τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν, δι' αὐτοῦ. ἔστι δὲ φαιδρὸς μὲν τὰς ὄψεις, δέδορκε δὲ δριμὺ, καὶ ἡ βάσις, τὸ πάντων σχημάτων ἑδραιότατόν τε καὶ ἀμεταπτωτότατον ἔχει, τὸν κύβον. Præterea *Mercurii* manus ad *proverbium* uſque celebrantur, ob gracilitatem et flexibilitatem, ut qui artem profeſſus fuerit, cui nomen *Lieger du Main*, Hinc voces Ἑρμοδάκτυλοι, et Ἑρμέρωτες, et Ἑρμαφρόδιτος. Quin ex hâc Odâ nihil manifeſtius, quàm apud antiquos fuiſſe tales Deorum imagines, *viz. Adonidis*, cum collo præcipuè candido, *Mercurii* cum pectore eleganti et manibus pulchris; idem dicendum de *Pollucis* femore, et *Bacchi* ventre. Ἑρμέω lego pro Ἑρμοῦ, ut et Βοώτεω, pro Βοώτου.

456. Πολυδεύκεός τε μηρὸς] *Caſtorem* et *Pollucem* inter formoſiſſimos veterum adoleſcentulos memorari notamus ad v. 126. Præterea cum ſit — πὺξ ἀγαθὸς Πολυδεύκης, congruum eſt, ut toroſum illi *femur* tribuatur, quale athletici homines habent, juxtà illud *Homeri* Odyſſ. σ'. v. 73. Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει. Vid. *Theocrit*. Idyll. xxxii. Διόσκουροι.

Διονυσίῳ τε νηδύν.
  Ἁπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
Ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,
Παφίῳ θέλουσαν ἤδη.
  Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
Ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
Δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
  Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
Λάβε μισθὸν, ὅσον εἴπῃς·
Τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
Καθελὼν, ποίει Βαθυλλον.
Ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς,

Γράφε

457. Διονυσίῳ τε νηδύν.] *Bacchum* etiam numeratum inter formosissimos veterum, sive heroum, sive deorum, notamus suprà ad v. 126. Et rectè *Tanaquil Faber* observat: "Vel hinc quivis facile ad intelligendum fuerit, "quàm remoti à cognitione melioris antiquitatis pictores illi "sint, qui *Bacchum* γάστρωνα, ventriosum et doliarem "fingunt. Certè istiusmodi homines nimis suo genio in"dulgent, quæ *ex ventre mediocritèr tumenti et castigatæ* "*magnitudinis*, *aqualiculum* faciunt *hydropicum*, immanem, "enormem, et inficetum."

459. Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων] "Elegans Ἐπανάληψις, in"quit *Henr. Stephan.* sed *Anapæstum* postulat hoc carmen "in hâc primâ sede; quam *legem in tota hâc Odâ*, sicut "et multis aliis, servavit:" Quare sunt, qui hic legant μαλερόν. Hæc ille, minimè inscius, *Spondæum*, *Anapæsto* ἰσόχρονον, verùm incautus, quùm dixerit, hanc *legem per totam hanc Oden* servari; quùm *penultimus* hujus *Odæ* versus nempè v. 469. *Spondæum* etiam habeat in primâ sede, ut multi alii, quod probo ad v. 107. et v. 684. Quare *Stephani* μαλερὸν, licet vox *Homerica*, procul hinc facessat.

460. Ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ] Rectè hìc *Baxter* τὸ ἀφελὲς non

Bacchicúmque ventrem,
Tenera inde ſuper femora,
Femora illa incentivum-quid habentia,
Innocens facito pudendum.
Venerem appetens primulùm.
Invidam autem nactus-es artem;
Quòd non etiam terga oſtendere
Valeas: Hæc eſſent utique meliora.
Quid me opus-eſt pedes deſcribere?
Accipe mercedem, quantum flagites.
Apollinem autem huncce
Detrahens, *illius vice* fac Bathyllum:
Sin ad Samum unquam veneris, Pinge

non ſolum *ſimplex* eſt, verùm etiam *nudus* et *apertus*. Sic infrà v. 582. Ἀφελῶς ἔλαμψε Τιτάν.) Et tamen hoc in loco, *nudus* non eſt, at *ſimplex* et *innocens*, et minimè flagitioſus; qualis eſſe ſolet puerorum nondum plenè puberum. Ποίησον priorem corripit, ut ſuprà v. 447. Et τὴν Αἰδῶ, καὶ' εὐφημισμὸν, pro τὰ αἰδοῖα, ut *Homerus* Iliad. β'. v. 262. Χλαῖνάν τ', ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει.

461. Παφίην θέλουσαν ἤδη] Caſtiſſimis verbis rem inceſtam notat; nihil autem aliud vult, quàm primos pubertatis annos deſcribere.

467. Τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quales frequentèr *Iambis* ſuis intermiſcet *Anacreon*, ut notamus ad v. 99. Si ſimilem reliquis facere eſſe neceſſum, legerem, τὸν Ἑκηβόλον δὲ τοῦτον, quomodò *Stephan.* v. 393. κύραινε ſubſtituit pro κοίρανε, ſed *fidelitas* nobis potior *audaciâ*.

468. Ποίει] Sæpè monuimus hanc vocem priorem habere communem, ut ſuprà v. 447. et v. 460.

469. Ἢν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς] Hìc iterum videmus, *Spondæum* in primâ ſede pro *Anapæſto* poſitum, ut ſuprà contrà *Henr. Stephani* aſſertionem probamus, ad v. 459. Et hoc regularitèr fit, cùm pes uterque ſit ejuſdem temporis. Videtur ex hoc loco, *Bathyllum* jam *Samo* morari,

Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

Εἰς Ἔρωτα, λ'.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα,
Δήσασαι στεφάνοισι,
Τῷ Κάλλει παρέδωκαν·
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
Ζητεῖ λύτρα φέρουσα
Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
Κἂν λύσῃ δέ τις αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
Δουλεύειν δεδίδακται,

Εἰς ἑαυτὸν, λά.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι,
Πιεῖν, πιεῖν ἀμυστί·
Θέλω, θέλω μανῆναι.

'Εμαίνετ'

Anacreontem alio in loco, ubi tamen *Apollo* sit cultus, hanc illius picturam ære perenniorem facere. Quòd si pictor aliquandò ad *Samum* pervenerit, tum ex *Bathyllo Phœbi* etiam imaginem designatam fore. Vetus quidem *Apollinis Pythii* templum fuisse apud *Samios* testatur *Pausanias* fol. 74. l. 16. Et *Bathyllo* quoque imaginem à *Polycrate* dedicatam describit *Apuleius* in Floridis p. 500.

O D E XXX.

Omnes omninò hujus *Odæ* versus sunt Δακτυλικοὶ, τρίμετροι, ἀκατάληκτοι, qualis ille, Ἀτρείδαί τε καὶ ἄλλοι, quod genus et *Pherecratium* dicitur, et passim aliis interspergi solet; ut ostendimus ad v. 77, 295, 297, 315, 351, 384, 592, &c. *Hephæstion* ait, *Anacreontem* integras quoque *Odas* composuisse ex *Dactylico*, tetrametro genere, cujusmodi est hic Ἡδυμελὴς, χαρίεσσα χελιδοῖ. Bellissimum autem ᾠδάριον, *Et cui non toto corpore nævus adest*, quare Notis haud opus: observandum tamen, hoc genus, licet

in

Pinge Phœbum ex Bathyllo.

30. In Cupidinem.

Musæ Cupidinem *aliquandò*,
Quùm vincirent corollis,
Pulchritudini tradiderunt:
Et nunc Venus
Quærit, redemptionis-pretium ferens,
Liberare Cupidinem.
Verùm etiamsi aliquis liberet eum,
Non egreditur, sed manebit:
Servire nempè didicit.

31. In seipsum.

Sine me, Deos *interpono* tibi,
Bibere, bibere plenis-poculis:
Volo *enim*, volo insanire. Insaniebat

in hâc *Odâ Spondæum* semper habeat initio; alias indifferentèr admittere *Iambum*, vel *Spondæum* in *principio*, et *Spondæum* vel *Dactylum* in fine. Vid. ad *Od.* lx, lxvii, lxviii. *Moschi* Amor Fugitivus huc referendus et conferendus.

Ode XXXI.

480. Ἄφες μοι, τοὺς θεοὺς σοι] Quicquid *Faber* dicat, commodus erit sensus, si *Stephani* lectionem admittamus, Ἄφες μοι τὸν θεόν σοι, *Emphaticè* nempè Βάκχον. Nec incommodus, si τοὺς θεοὺς retineas, subaudito nempè ἐπόμνυμι, vel, ut *Danieli Heinsio* placet, νὴ qui vertit, *Sine me, Deos per omnes*. *Bibere haustibus profundis*. Σοὶ verò παρέλκει, vel etiam suo more adest, πιεῖν σοι, ἀντὶ τοῦ, προπίνειν σοι. Et tum post θεοὺς, Comma τικτέον. *Scaliger* legit, Ἄφες μοι, πρὸς θεῶν σοι. *Æmyl. Portus.* Ἄφες, μὰ τοὺς θεοὺς μοι.

481. Πιεῖν, πιεῖν ἀμυστί] Repetitio notat Emphasin. De *Amystide* diximus ad v. 320.

482. Θέλω, θέλω μανῆναι] Hinc *Horat.* l. ii. Od. vii, *Non ego sanius bacchabor Edonis: recepto dulce mihi furere est.*

'Εμαίνετ' 'Αλκμαίων τε,
Χὠ λευκόπους 'Ορέστης,
Τὰς μητέρας κτανόντες·
'Εγὼ δὲ μηδένα κτὰς,
Πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον,
Θέλω, θέλω μανῆναι.
'Εμαίνεθ' 'Ηρακλῆς πρὶν,
Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,
Καὶ τόξον 'Ιφίτειον·
'Εμαίνετο πρὶν Αἴας,
Μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὴν 'Εκτορος μάχαιραν· 'Εγὼ

est amico. Et l. iii. Od. xix. Hoc versiculo poeta delectari videtur, ut v. 488. 498.

483. 'Εμαίνετ' 'Αλκμαίωντε] Media τοῦ 'Αλκμαίων corripitur, ut in illo *Timoclis*, 'Ο νοσῶν δὲ μανικῶς 'Αλκμαίων ἐσκέψατο, item illo, Νέρων, 'Ορέστης, 'Αλκμαίων μητροκτόνοι. Vid. ad v. 147. *Alcmæon* autem filius erat *Amphiarai* vatis, qui ex jussu patris matrem *Eriphylen* occîdit, quòd lucri causâ patrem ejusdem, maritum suum, in certam necem prodidisset: de quâ re vide quæ Nos in argumento *Euripidis, Alcmæonis.*

484. Χὠ λευκόπους 'Ορέστης] *Orestæ* historiam habes ad *Euripidis* nostri *Oresten.* Lego autem χὠ pro καὶ ὁ, ut *Theocrit.* Idyll. i. v. 138. Χὠ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο. Et in *primâ* sede *Spondæus* æquè admittitur, atque *Iambus*, quod *septies* fit in *primâ* omnium *Oda.* Omnes mirantur, quare *Orestes* hoc in loco *emphaticè* vocetur ὁ λευκόπους; respondeo, quod insanus esset, et discalceatus vagaretur, quomodò *Bacchæ* ab *Euripide* audiunt, eandem ob causam, *Cyclop.* v. 72. Βάκχαις σὺν λευκόποσιν. Nè dicam, quòd, in *tragicorum* poetarum scenis, *albis cothurnis* incederent. Et ex hoc loco, et ex *Phalaridis* epistolis, apparet, ic[illegible]nam et *tragœdiam* apud *Græcos* notam diù ante *Æschylum, Sophoclem,* et *Euripidem,* candidosque calceos, ut perhibent, non à *Sophocle* inventos, quùm *Anacreontis* ætate sint noti;

quamquam

Inſaniebat Álcmæónque,
Et candidis cothurnis Oreſtes,
Quùm matres ſuas occidiſſent;
Ego verò, nemine occiſo,
Epoto tantùm rubro vino,
Volo, volo, *inquam*, inſanire.
Inſaniebat Hercules olim,
Gravem concutiens pharetram,
Atque arcum Iphitéum:
Inſaniebat olim Ajax,
Unà cum clypeo vibrans
Illum Hectoris enſem.

Aſt-

quamquam *Anacreon Sophoclis* quoque ætatem attigerit, ut probamus ad v. 1376. Certè *Theſpis Anacreontis* primis temporibus floruit, nam et is *Crœſo* et *Soloni* contemporaneus: *Plato* autem in *Menocle* Dialogo, *Tragœdiæ* originem contendit, non à *Theſpide*, ſed multò altius repetendam, adeóque, ut videtur, longè ſuprà *Anacreontis* ætatem: Ἡ δὲ Τραγῳδία ἐςὶ παλαιὸν ἐνθάδε, οὐχ, ὡς οἴον), ἀπὸ Θέσπιδος ἀρξαμένη, οὐδ᾽ ἀπὸ Φρυνίχου, ἀλλ᾽, εἰ θέλεις ἐννοῆσαι, πάνυ παλαιὸν αὐτὸ εὑρήσεις. *Platonis* auctoritas in hâc parte *Phalaridis* Epiſtolas ſatellitio munit.

489. Ἐμαίνεθ᾽ Ἡρακλῆς . πρὶν] Vid. *Euripidis* Ἡρακλῆς μαινόμενος, et *Senecæ* Hercules Furens.

491. Καὶ τόξον Ἰφίτειον] *Iphitus*, *Euryti* filius, arcu erat celebris, ſicut illius pater; quem *Hercules* occidit, arcúmque illius abſtulit, quo tamen poſteà abuſus eſt, in furore, contra uxorem et liberos ſuos. De *Iphito* ab *Hercule* occiſo, *Homer*. Odyſſ. φ'. v. 27. *Euſtath*. in locum, et *Apollodor*. Bibliothec. l. ii. c. 5.

492. Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας] De *Ajacis* furore, *Sophocl*. Ajax Flagellifer.

493. Μετ᾽ ἀσπίδος κραδαίνων] De *Ajacis* clypeo, *Homer*. Iliad. ή. v. 219. *Ovidio*, Metamorph. l. xiii. Fab. 1. v. 2. Clypei dominus ſeptemplicis vocatur.

494. Τὴν Ἕκτορος μάχαιραν] Quomodò *Hector Ajaci* ſuum enſem dederit, *Homer*. Iliad. ή. v. 299. *Sophocl*. Ajac.

Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
Καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
Οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

Εἰς τοὺς ἑαυτοῦ ἔρωτας, λϐ.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
Ἐπίστασαι κατειπεῖν,
Εἰ κυματῶδες εὑρεῖν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,
Σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
Μόνον ποιῶ λογιστήν.
Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἔρωτας εἴκοσιν θὲς,
Καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους·
Ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου

Θὲς

et Anthólog. l. iii. c. 14. fol. 238. Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν· Ἕκτορι δ' Αἴας Ζωστῆρ', ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

Ode XXXII.

Genus carminis idem cum præcedenti. *Fabri* quidem judicium hic desidero, qui " *Anacreonte* indignam hanc " *Oden* pronunciat, et hominis esse alicujus recentioris, et sa- " nè ineptissimi. Cerebrosum in hâc parte *Fabrum* pronuncio.

501. Εἰ κυματῶδες εὑρεῖν] γρ. Κύματ' οἶδας τά. D. Jo. *Davies.* *Vatican.* MS. Εἰ κυματῶδες pro ἠμαθῶδες, optimé. Nam sic tollitur hiatus, et μετρεῖν κύματα θαλάσσης ἀμήχανον habetur. Ità *Theocrit.* Idyll. xvi. v. 60. Ἀλλ' ἴσος γὰρ μόχθος ἐπ' ἀόνι κύματα μετρεῖν. Et *Lucianus,* ἀριθμεῖν τὰ κύματα, *proverbii* loco. *Ovidius,* quem nihil paulò elegantius effugit, hâc ἐννοίᾳ usus est, *Art. Amat.* l. i. v. 57. *Gargara,* quot segetes, quot habet *Methymna* racemos, *Æquore* quot pisces, *fronde* teguntur aves. Quot *cælum* stellas, tot habet tua *Roma* puellas &c. Nihil frequentius poetis, quam de immenso numero comparationem instituere

Aſt ego tenens poculum,
Et coronam hanc capillis,
Non arcum, non enſem,
Volo, volo inſanire.

32. De ſuis amoribus.

Si folia omnia arborum
Noviſti recenſere;
Si fluctuum-numerum reperire
Totius maris,
Tum te meorum amorum
Unicum facio calculatorem.
Primùm quidem ex Athenis
Amores viginti pone,
Et quindecim *prætereà* alios:
Deindè ex Corintho

Pone

ere cum foliorum, arborum, fluctuum, aut arenarum numero. Quare aliàs legiſſem τ[illegible]ῶδες pro τὸ ἠμαθῶδες, ob hiatum vitandum; verùm MS. illud omnem jam tollit dubitantiam. Et κυματῶδες ſuum ἐνεργητικὸν τὸ in proximo verſu habet.

504. Μόνον ποιῶ λογιστὴν] *Vatican.* MS. ποῶ legit, non malé. Poteſt tamen ποιῶ ſtare ob *communem* ſyllabam, ut v. 468, &c.

508. Ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου] *Corinthus* non levitèr celebrata ob omne genus deliciarum, de quâ re *Strabo* adeundus. Et Æs *Corinthium* in proverbium abiit. *Corinthum* Cicero *Græciæ* lumen vocat. *Homerus* ἀφνειόν *Maximus Tyrius* § 33. Multorum voluptuoſorum hominum, gentium, et urbium delicias enumerans, hæc habet, Ἡ Σαρδαναπάλου τρυφὴ, καὶ ἡ Μηδικὴ χλιδὴ, καὶ ἡ Ἰωνικὴ ἁβρότης, καὶ τράπεζαι Σικελικαὶ, καὶ ὀρχήσεις Συβαριτικαὶ, καὶ ἑταῖραι Κορίνθιαι. Et *Lais* junior erat *Corinthia*, ex quâ ob pretii magnitudinem, ortum tulit hic Senarius, Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς, *Non cuivis homini contingit adire Corinthum.*

Vid.

Θὲς ὁρμαθὺς ἐρώτων·
Ἀχαιΐης γάρ ἐστιν,
Ὅπυ καλαὶ γυναῖκες.
Τίθει δὲ Λεσβίυς μοι,
Καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
Καὶ Καρίης Ῥόδυ τε,
Δισχιλίυς ἔρωτας·
Τί φῂς; Ἀεί κ' ἔρωτες;
Οὔπω Σύρυς ἔλεξα,

Οὔπω

Vid. Scholiast. *Aristophan.* in illud *Plut.* Καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας.

509. Θὲς ὁρμαθὺς ἐρώτων] De voce Ὁρμαθὸς adeantur interpretes *Homeri*, ad illud *Odyss.* ώ. v. 8. ὁρμαθῦ ἐκ πέτρης. ὁρμαθὺς κακῶν, *Suid.*

510. Ἀχαιΐης γάρ ἐστι] Vis argumenti *Homeri* auctoritate nititur, qui vocat, *Iliad.* γ'. v. 75. Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.

512. Τίθει δὲ Λεσβίους μοι] *Lesbos* ob formosas mulieres nota, ut aliàs *Anacreon* v. 1209. Et *Sappho* indè oriunda.

514. Καὶ Καρίης Ῥόδου τε] *Vatican.* MS. Καὶ Καρίην Ῥόδον τε. Prior ȣ̃ Καρίης rectè producitur; nam *Homer.* Iliad. β'. v. 867. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, *Lycophron* etiam delicias ejus notat, in *Menedemo*, Δεῖπνοι γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τὺς θεὺς, Οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιῦτον, ὔτ' ἐν [illegible]δίᾳ. Quantitatem etiam producit ille Senarius, Πολ[illegible] στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν, Undè quis suspicetur lectio[illegible]em illam, *Iliad.* ί. v. 378. —— τίω δέ μιν ἐν Καρὸς [illegible]σῃ, vix esse genuinam; verùm legendum — τίω δέ μιν ἐγκ[illegible]ος αἴσῃ, hoc est, quod *Anglicè* dicimus, *I VALUE HI[illegible] NOT A LOUSE.* Ità certè *Plutarchus* in Sym[illegible]os. [illegible]ta antecessorum meorum in *Græcâ* Cathedrâ non [illegible]nimus, *Andreas Dounæus*, in MS. suis Prælectionibus ad *L[illegible]ophronem* v. 1383. fol. 69. apud *Georg. Sawbridge.* Φθ[illegible]ῶν.) *Phthirorum*, i. e. *Carum*, qui *Cares* erant populus in *A[illegible]siâ*: Et Cares festivè à *Lycophrone* vocantur, Φθεῖρες; qu[illegible]a

erant

Pone integras catenas amorum;
Achaiiæ etenim eſt *metropolis*,
Ubi formoſæ mulieres.
Pone item Lesbios mihi,
Et uſque ad Iönas,
Et Cariam, Rhodúmque,
Bis mille amores.
Quid ais? Semperne amores?
Nondum Syros dixi, Nondum

erant homines maximè contemptibiles: φθεὶρ enim propriè eſt *pediculus*, idem eſt ἔγκαρ, ita dictus, quia eſt ἐν τῷ κάρα, i. e. in capite, atque hinc *Homerus*, τίω δέ μιν ἐγκαρος αἴσῃ. Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* p. 52. *Theocritus* tamen priorem ſyllabam etiam in Καρῶν corripit, *Idyll.* xvii. v. 89. Σημαίνει Λυκίοις τε φιλοπτολέμοις τε Κάρεσσι. *Ibid.* Ῥόδου τε.) *Rhodum* inſulam pulchris fœminis excelluiſſe, vel illud *Meleagri* probat, —— τὰν γλυκύπαιδα Ῥόδον, quòd plenius laudo ad v. 307.

516. Τί φῄς; Ἀεὶ κ' ἔρωτες] Cùm olim ἀεὶ κηρωθεὶς legeretur, *Faber* cum filiâ legunt —— τόσους ἔρωτας, non benè ſervatis priorum literarum veſtigiis. *Baxter*, ἀεὶ κηρῷ θές: Neſcius antepenultimam omnino corripi debere. Magnus *Scaliger*, Τί φῄς; Ἀεί γ' ἔρωτες; Et Nos, diù antè viſum *Scaligerum*, in codice noſtro emendaveramus, Τί φῄς; ἀεὶ κ' ἔρωτες; propiùs certè ad literarum veſtigia accedentes; ut ſit ſenſus, *Quid ais? Semperné amores?* Hoc eſt, *Amica: Nunquamne finem hiſce recenſendis impones?* Cui *Anacreon, Finem, bone vir, imponam? Nondum tibi dixi* &c. *Henric. Stephan.* tam felix alias in conjecturis, nihil hic vidit, præter quod Καρωθεὶς, per quantitatem ſtare potuit, et *Heſych.* Καρωθεὶς) τὴν κεφαλὴν ξυρωθεὶς, μεθυσθεὶς, ἢ βιασθεὶς. Vid. ad v. 512.

517. Σύρους ἔλεξα] Φιλέορτοι οἱ Σύροι, inquit, *Herodianus.* Addo ego, καὶ φιλέρωτες· καὶ τὴν Ἀφροδίτην σέβοντες, ἣν Ἀταργάτιν καὶ Δερκέτιν καλοῦσιν. *Heſychius* notat, Συρίαν λέγεσθαι γῆν τὴν ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλωνίας. Vid. *Gerard. Croeſii* Ὁμης. Ἑβραϊ. 1 Tom. p. 452.

518. Οὕτω

Οὔπω πόθους Κανώβου,
Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν
Ἔρως ἐποργιάζει.
Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
Τοὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν,

Ψυχῆς

518. Οὔπω πόθους Κανώβου] Πόθους hìc pro ἐρώντας, ut v. 533. De *Canopici* populi mollitudine et lascivia *Strabo* l. xvii. fol. 801. Ἀντὶ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος, τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατιόντων τῇ διώρυγι. πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νὺξ πληθύει τῶν ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατορχουμένων ἀνέδην, μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Idem notat *Juvenal.* Satyr. vi. v. 84. Et Satyr. i. v. 26. Ita *Statius*, Sylvar. l. iii. §. 2. *Curve Therapnæi lasciviat ora Canopi?*

519. Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης Κρήτης] *Fabri* filia non hæc intelligit, *Cretæque, quæ omnia complectitur.* Et amicus *Vassæus* in margine sui codicis, *Quid sibi vult poeta,* rogat. Respondeo, ubertatem regionis notat, omniumque rerum copiam inibi abundare demonstrat; undè *Homero* audit Odyss. τ'. v. 172. Καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυτος. ἐν δ' ἄνθρωποι Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες. Quanquam alias eandem *Creten* ἑκατόμπολιν vocet idem, *Iliad.* β'. v. 649. Quos duos locos compilatus *Virgilius* ait, Æn. l. iii. v. 106. *Centum urbes habitant magnas, uberrima regna.* E ex tot tantarumque urbium numero major etiam *amicarum* copia speranda. *Creta* etiam *Jovis* incunabula jactat, et maris imperium sub *Minoe* gessit, et ob convenientiam sitûs et portuum numerum. ab *Aristotele* censetur, maris imperio aptissima, Polit. l. ii. c. 8. Amorum denique omne genus coluit. Ita enim *Servius* ad illud *Virgil.* Æn. l. x. v. 325. *Dum sequeris Clytium, infelix, nova gaudia, Cydon.* "De *Cretensibus,* inquit, accepimus, quod in amo-" res puerorum intemperantes fuerunt, quod postea in *La-*" *conas* et in totam *Græciam* translatum est; adeò ut *Ci-*" *cero* dicat in Libris de Republicâ: *Opprobrio fuisse ado-*" *lescentibus,*

Nondum amores Canopi,
Non, omnia in se habentis,
Cretæ, ubi per *centum* urbes
Amor sua mysteria celebrat.
Quid? An vis me tibi numerare
Eos, qui sunt extra Gades,
Bactriósque et Indos,
Animæ

" *lescentibus, si amatores non haberent.*" Athenæus, l. xiii. fol. 601. Κρῆτες γῦν, ὡς ἔφλω, ϗ οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς περὶ τὰ παιδικὰ δαιμονίως ἐπτόηνται. Ἐχεμβρότης γῦν ἐν τοῖς Κρητικοῖς, ἐ τ̃ Δία φησὶν ἁρπάσαι τ̃ Γανυμήδην, ἀλλὰ Μίνωα.

521. Ἔρως ἐποργιάζει] *Amor* rectè hìc dicitur orgia sua et mysteria celebrare, ob templa *Veneri* et *Cupidini* inibi dicata, ob plurimas denique amatorias fabulas, quæ ad *Cretam* referuntur, quales illa de *Jove* et *Europa*, de *Pasiphae* et *Minotauro*, de *Theseo* et *Ariadnâ*. De quâ re *Heraclides Ponticus* περὶ πολιτειῶν, §. Κρητῶν. Et huc facit locus suprà laudatus ex *Athenæo*.

523. Τὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων] *Gaditanæ* puellæ agilitatis lasciviæque nomine olim in pretio fuère. *Martial.* l. vi. Epigr. 71. *Et Gaditanis ludere docta modis.* Et *Juvenal.* Satyr. xi. v. 162. *ut Gaditana canoro incipiat prurire choro.* *Vatican.* MS. et *Scaliger* legunt hunc versum et præcedentem, Τί σοι θέλεις ἀριθμῶ, satis benè, Καὶ τὺς Γαδείρων ἐκτὸς, omninò malè. Huc, si liceret, adjicerem, Στηλέων δέ θ' Ἡρακλειῶν.

524. Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν] *Bactri*, *Bactrii*, et *Bactriani.* *Bactrorum* atque *Indorum* divitias simul memorat *Virgil.* Georgic. l. ii. v. 136. Sed neque *Medorum* sylvæ, ditissima terra, Nec pulcher *Ganges*, atque auro turbidus *Hermus*, Laudibus *Italiæ* certent: Non *Bactra*, neque *Indi*, Totáque thuriferis *Panchaiia* pinguis arenis. *Dionys.* Περιηγ. v. 734. ——ἀφνειῶν πόμα Βάκτρων. *Strabo* vocat eorum terram παμφόρον, l. ii. et *Plinius* l. xviii. c. 7. Tradunt in *Bactris* grana tantæ magnitudinis fieri, ut singula spicas nostras æquent. Et *Q. Curtius*, *Solum pingue* vocat. Divitias autem sequitur plerumque luxuria et lascivia. *India* quoque amabiles fœminas producit, teste

 Ovidio

Ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

Εἰς Χελιδόνα, λγʹ.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,
Ἐτησίη μολοῦσα,
Θέρει πλέκεις καλιὴν,
Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος,

Ἢ Νεῖλον

Ovidio l. i. De arte amandi, *Andromeden Perseus* nigris portavit ab *Indis*. Κ' Ἰνδῶν pro ϗ Ἰνδῶν.

Et hæc pauca ad hanc excellentem oden declarandam sufficiant, imo ad *Fabri* judicium elevandum; qui neque gratias, neque reconditam in illâ multifariam doctrinam advertebat; verùm, ut diximus, penitùs rejecit.

ODE XXXIII.

Genus carminis idem cum *præcedenti*. Venustissimum poemation, quodque *Anacreontis* videtur, inquit *Faber*; cujus ipsa hæc tam jejuna concessio carminis auctoritatem labefactaret, nisi ipsius *Fabri* auctoritas esset planè precaria.

526. Σὺ μ̃, φίλη χελιδὼν] Cùm v. 198. poeta sit visus hirundini non admodùm benè velle, quomodò nunc φίλην vocat? Dicendum, Tunc iratum fuisse, quòd istius aviculæ importuno strepitu ex amatorio insomnio suavissimo excitaretur: Nunc è contrario molliùs alloquitur, ut ejusdem cum suo casûs socium; licet gradu longè inferiori. *Hirundo* enim semel in anno nidificat, et excludit ova: *Anacre-'on* toto anno pullulantes amorculos parit &c. Hunc poetæ ingeniosissimo locum datâ operâ imitatur nobilis poeta *Italus*, comes *Guidobaldo Bonarelli*, in dramate pastorali, cui *Phyllis de Scyros* titulus, *Act.* 2. *Scen.* 2.

Nel Cor de l' Huom vedrai
Pullular gli Amoretti
A guisa di Columbi:
Ove mentre che l' uno
Ha l' Ale grandi, e vola,
Spunta a l' altro la piuma.

un-

Animæ meæ amores?

33. Ad Hirundinem.

Tu quidem, chara hirundo,
Quotannis *huc* profecta,
Æstate construis nidum;
Hyemêque abis evanida,

L' un tronfo et pettoruto
Vaton eggiando, e ruota
L' altro col petto in terra
Vien pigolando, e serpe:
Nasce l' uno da l' Ova,
Mentre l' altro si cova.

Hoc drama suavissimum *Anglicè* docuit loqui amicus mihi suâ humanitate nupèr factus, mox fato ademptus, D^s. *Edvard. Sherburne*, inter cujus MSS. latet cum aliis poematiis meliori fato dignis.

527. Ἐτησίη μολοῦσα] Ita *Homer.* Iresione v. 10. Νεῦμαι, σοὶ νεῦμαι, ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών. Ἐτήσιος autem quùm sit ὁ καὶ ἡ, putârit aliquis, corruptam hic vocem propter μολοῦσα, in ἐτησίη, ut v. 198. ad λάλη χελιδών, observamus. An et hoc *Ionicum*; vel, ut alii, *Atticum?* Vid ad v. 455. Ita certè ἀριζήλη *Homer.* Iliad. σ'. v. 219. cùm tamen *communitèr* sit, ὁ καὶ ἡ ἀρίζηλος, et *Schmidius* ad *Pindarum* recte observat; quod aliquando *fæmininorum* terminatio per ά fiat etiam in *communibus* per ός, cujus rei plura mox dabimus instantias.

529. Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος] Εἶς ab εἶμι, *vado*; ita *Aristot.* Hist. Animal. l. viii. c. 12. Ἀπαίρουσι δὲ, καὶ οἱ χειμάζουσι, καὶ αἱ χελιδόνες καὶ αἱ τρυγόνες. Nonnulli putant in scopulis, aut in truncis arborum sopitas latere, totâ hyeme; ut *Kircherus* in mundo subterraneo. Ita *Ovid. Cùm glacianturaquæ, scopulis se condit hirundo.* Alii illas aliquando sub ipsis aquis, in fundo, latere; ut *Pecklinius* in libro *de Aeris* et *Alimenti* defectu, et vitâ sub aquis. Vid. *Longepierre*, et *Sam. Bochart.* Ἱεροζωϊκὸν 2. vol. l. i. c. x. fol. 65. hunc locum illustrantem.

Ἢ Νεῖλον, ἢ 'πὶ Μέμφιν·
  Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκει μευ
Ἐν καρδίῃ καλιήν.
Πόθος δ' ὁ μὲν πτερῦται,
Ὁ δ' ὠὸν ἐστὶν ἀκμὴν,
Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη·
Βοὴ δὲ γίνετ' αἰεὶ
Κεχηνότων νεοττῶν.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὺς
Οἱ μείζονες τρέφουσιν;
Οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς
Πάλιν κύουσιν ἄλλους.
  Τί μῆχος οὖν γένηται;
Οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκβοῆσαι.

Εἰς

530. Ἢ Νεῖλον, ἢ 'πὶ Μέμφιν] Suspectus non debet esse cuiquam hic locus; nam sic ante ad v. 154. Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς. Poetæ etiam *Latini* nonnunquam *Præpositionum* ordinem invertunt.

532. Ἐν καρδίῃ καλιὴν] Penultima τοῦ καλιὴ ferè semper longa, ut supra v. 528. et hic, et *Hesiod.* l. ii. v. 121. Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται· ποιεῖσθε καλιάς. *Non aestas semper fuerit: Componite nidos.*

533. Πόθος δ' ὁ μὲν πτερῦται] Πόθος hic pro Ἔρως ut supra v. 518. Ita Nos *Esther.* v. 359. Οἰστροφόρος δὲ Πόθος χρυσείην ὑπεξάλλετο ζώνην. Vid. Epigramma in hanc rem laudatum ad Not. v. 231.

535. Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη] *Vatican.* MS. Ὁ δὲ ἡμιν ληπτὸς, miserandâ *amanuensis* ignorantiâ.

541. Τί

Vel *ad* Nilum, vel ad Memphin:
Aſt amor ſemper ſtruit meo
In pectore nidum:
Et amorculus quidem hic alis-augetur;
Hic autem ovum adhuc eſt,
Alter jam ſemiexcluſus:
Clamorque fit ſemper
Pipientium amorum.
Amorculos verò parvulos
Majores educant:
Hi deindè ſimul atque alti-ſunt
Rurſus pariunt alios.
Quodnam ergò remedium fiat?
Non enim valeo quidem tantos
Amores effari.

34. Ad

542. Τί μῆχος ἔν γίνηται] *Homerus* Iliad. β΄. v. 342. — οὐδέ τι μῆχος Εὑρέμεναι δυνάμεσθα. Aliud eſt, quanquam fere non ita diſſimile, *Odyſſ.* ι. v. 299. ——— Τί νύ μοι μήκιστα γένηται;

544. Ἔρωτας ἐκβοῆσαι] *Scaliger* ἐκποῆσαι, parum feliciter. *Salmaſius* ἐκπιῆσαι, voce nullâ; nam πιέζω, πιέσαι et πιέσσαι, non πιῆσαι, facit. Fruſtra etiam *Faber* ſubdubitare videtur, hoc verbum eſſe *Anacreonticum*; fruſtra omnes quicunque hic ullam quærunt mutationem, vel eâ, vel aliâ causâ. Ἐκβοᾶν enim eſt *exclamare*, aut etiam *proclamare*, vel ipſi *Herodoto*, qui ſeculo *Anacreontis* proximo vixit, et illius fere ſuppari *Thucydidi*; βοάω, *thema*, vox *Homerica*: Quare vox ſatis antiqua et legitima.

Εἰς Κόρην, λδ'.

Μή με φύγῃς, ὁρῶσα
Τὴν πολιὰν ἔθειραν·
Μηδ', ὅτι σοι πάρεστιν
Ἄνθος ἀκμαῖον ὥρης,
Τἀμὰ φίλτρα διώξῃς·
Ὅρα κἠν στεφάνοισιν,
Ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ
Ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

Εἰς Εὐρώπην, λέ.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι·

Φέρει

ODE XXXIV.

Genus carminis prorsus novum, licet intercisum, nec per totam *Oden* continuum. *Quatuor* enim priores versus sunt omnes ejusdem invicem generis, *viz. Choriambici, Dimetri, Catalecti*, ut illud *Pindari* Olympionic. iv. v. 32. Λημνιάδων γυναικῶν, et v. 47. Ἐξαπατῶντι μῦθοι. Quales etiam suprà v. 291. et infrà v. 560. Ἐξ ἀγέλης ἐλασθείς. quem versum frustra lacessunt nonnulli. *Quintus* hujus *Odæ* versus est, *Trochaicus, Dimeter, Brachycatalectus*, qui et *Ithyphallicus*, ut ille *Pindari*, Olympionic. i. v. 2. Χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ. *Sextus*, Antispasticus Dimeter, Catalecticus; modò syllaba desit, *Glyconius*. *Septimus* et *Octavus, Iambi, Dimetri, Catalectici*, cujus generis tota *prima* Ode et aliæ non paucæ.

545. Μή με φύγῃς ὁρῶσα] *Dan. Heinsius* legit Μή μευ φ. ὁρ. *Nescius*, aliud nunc carminis genus, non *Iambicum*; ut modò ostendimus.

546. Τὴν πολιὰν ἔθειραν] Cave, nè *Dorismum* hìc suspiceris; cùm finita in δα, θα, ρα, et α purum, ità soleant efferri. Τὴν verò omninò retinendum.

548. Ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας] γρ. ὥρης et ἥβης. Prior syllaba τοῦ ἀκμαῖον communis, ut in τέκμαρ, *Euripid.* Hecub. v. 1273.

34. Ad Puellam.

Nè me fugias, videns
Canam hanc cæſariem:
Neque ideò, quòd tibi adſit
Flos integer juventæ,
Meam amicitiam rejicias.
Vide etiam in corollis,
Quomodò emineant candida
Roſis lilia intexta.

35. De Europâ.

Hic taurus, ô puer,
Jupiter mihi videtur aliquis eſſe; Gerit

v. 1273. Vid. plures inſtantias ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19.

549. Τἀμὰ φίλτρα διώξῃς] Διώκω propriè ſignificat, *infeſto animo perſequor*, atque proindè *abigo, expello*, etiam *Herodoto*, in exilium mitto. Quarè *Fabro* ignoſcendum, qui figuratâ ſignificatione deceptus, non penitiùs introſpexit, atque ità temerè de hoc verbi uſu pronuntiavit, et legi voluit, quaſi emendatiùs, διώσῃς.

550, Ὅρα κἢν στεφάνεισιν] *Ioniſmus* perpetuo *Anacreonti* tribuendus; niſi ubi perſonam gerit, ut *Od.* x. quare hoc in loco pro κἂν, hoc eſt, καὶ ἐν, lego κἢν *Ionicè.* Ita certe et olim v. 151. κἢν pro κἂν legebatur, hoc pro καὶ ἄν.

551. Ὅπως πρέπῃ τὰ λευκὰ Ῥόδοις κρίνα πλακέντα] *Ovid.* Quale *roſæ* fulgent inter ſua *lilia* mixtæ. *Virgil.* Æn. l. xii. v. 68.——vel miſta rubent ubi *lilia* multâ alba *roſâ.* Quemadmodum autem hìc noſter poeta ex corollis probat, *lanorum* ſuorum colorem minimè aſpernandum, ita *Theocritus* et nigrum colorem, Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ Ὑάκινθος· Ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.

Ode XXXV.

Genus carminis idem atque illud *primæ* omnium Odæ.

Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδωνίην γυναῖκα.
Περᾷ δὲ πόντον εὐρὺν,
Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος,
Ἐξ ἀγέλης ἐλασθεὶς,
Ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
Εἰ μὴ μόνος γ᾽ ἐκεῖνος.

Εἰς τὸ ἀνειμένως ζῆν, λϛʹ.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις,
Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
Τί δέ μοι λόγων τοσούτων,
Τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
Μᾶλλον δίδασκε πίνειν

Ἀπαλὸν

556. Σιδωνίην γυναῖκα] *Homer.* Σιδονίηθεν, νεωτερικοὶ, Σιδῶνος *Eustath.* fol. 503. lin. 14. *Europam* notat *Agenoris* filiam, regis *Phœniciæ*; cujus urbes præcipuæ erant *Sidon* et *Tyrus.* *Taurus* Gortynæ f. urbem illam suæ matris nomine appellatam condidit, Europam Agenoris f. rapuit. Vid. *Nicol. Christophori Radzivilii* Principis Poloni Peregrinatio fol. 19. Hujus historiam habet *Herodotus* l. i. c. 2. *Apollodorus* Bibliothec. l. iii. c. 1. *Ovid.* Metamorph. l. ii. Fab. 13. *Moschus* Idyll. ii. Titulo *Europa.* *Nonnus* Dionysiac. l. i. *Lucianus* de Deâ *Syriâ* *Sydoniorum* nomisma scribit, *Europam* habere tauro insidentem, quale *Gronovius* nobis exhibet *Thesaur. Græc.* Antiquitat. Vol. 1. §. L. Inscriptio ΘΕΑΣ ΣΙΔΩΝΩΣ. *Pythagoras* statuar. *Rhegin.* *Europam* tauro insidentem fecit, esse *Tatiano* p. 111. *Varro.* Vid. Not. Ibid. *Greek and Roman* History illustrated by Coyns and Medals, per O. W. 1692. p. 187. Eadem *Venus* et *Astarte* putatur. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 171. et *Stanley* in *Mosch.* p. 132.

559. Οὐκ ἂν δὲ Ταῦρος ἄλλος] Sunt tamen, qui dicunt,

Themidem

Gerit enim in tergo
Sidoniam fœminam;
Trajicitque pontum latum,
Et dividit undam ungulis.
At verò haud facile taurus alius,
Ex armento abactus.
Navigârit æquor;
Nisi unus utique ille.

36. Quòd libere sit vivendum.

Quid me jura doces,
Et oratorum argumenta?
Quid mihi *emolumenti* ex tot disputationibus.
Nihil omnino profuturis?
Potiùs doceas me bibere Mitem

Themidem tauro vectam diluvii *Deucalionæi* tempore, *Bucheta Epiri* urbem appulisse, ut *Harpocration* et *Suidas* in Βούχετα, et *Gronovius* loco laudato. Pro *Anacreonte* igitur dicendum, Nullam hujusmodi æquè celebrem fabulam, atque illa *Europæ*; alteram *Themidis* auctores nullos ferè habuisse, præter *Philochorum* et *Philostephanum*, quorum uterque longè infrà *Anacreontis* ætatem; aut certè obscuros illos.

560. Ἐξ ἀγέλης ἐλαθεὶς] De hoc versu diximus in principio *Odæ* xxxiv. *Scaliger*, qui corruptum metrum putabat, legebat Ἀγέληθεν ἐξελαθεὶς, vel Ἀγέλης ποτ' ἐξελαθείς. Verùm hoc inter *semiiambos* sæpè miscetur, ut notamus, loco prædicto, et ad v. 291. et ad v. 593.

Ode XXXVI.

Genus carminis idem cum illo *primæ* et *secundæ* Odæ, exceptis mox excipiendis. Nec oblivioni tradendum, quod toties notamus, *Spondæum* et *Anapæstum* ἰσοδυναμοῦντας.

564. Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας] Hìc *Spondæus* pro *Iambo*, in *primo* et *impari* loco, quod in *primâ* omnium *Odâ* septies invenias, et mox *Anapæstus*, qui pes optimè huic versui convenit, ut in tertiâ Oda.

568. Ἀγαλλ

Ἁπαλὸν πῶμα Λυαίου·
Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
Μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης.
Πολιαὶ κάραν στέφουσι·
Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,
Ψυχὴν δ' ἐμοὶ κάρωσον.
Βραχὺ μὴ-ζῶντα καλύπτεις·
Ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

Εἰς τὸ Ἔαρ, λζ'.

Ἴδε, πῶς Ἔαρος φανέντος, Χάριτες

568. Ἀπαλὸν πῶμα Λυαίου] Cum olim πόμα esset, *Scaliger* ποτὸν satis quidem benè, quùm sit vox *Homerica*, et huic generi apta: Sin ad literarum vestigia velis propiùs accedere, πῶμα potiùs legendum, et sic versus erit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quem pedem libentèr *Anacreon Iambis* suis immiscet, ut ostendimus ad v. 90. et hâc ipsâ *Odâ* plus semel. Et vox πῶμα *Euripidi* etiam familiaris, pro πόμα vel ποτὸν, ostendimus ad *Ion.* v. 1199. Vid. infrà ad v. 656, 660.

570. Μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης] *Scaliger* ità transponendo legit, Χρυσῆς μεθ' Ἀφροδίτης, et sic sanè *Iambus Dimeter* Catalectus efficitur; sed nec aliud genus exemplo caret, nempè *Ionicum* ἀπ' ἐλάσσονος, ut modò diximus ad v. 568. et mox dicemus ad v. 574, et 575. et plura diximus ad v. 90. et plura infrà sæpè dicemus. Scribo hìc χρυσέης *Ionicè*, ut v. 224. Ità infrà v. 1175. Χρυσῷ δὴ εἰκασμένη Ἀφροδίτη, et *Virgilio* Æn. l. x. v. 16. ——*Venus aurea.*

571. Πολιαὶ κάραν στέφουσι] Cùm olim legeretur, Πολιαὶ στέφουσι κάραν, pro quo *Scaliger* legebat Πολιαὶ κάρα στέφουσι, *Fabri* filia στέφοντι, ut subaudiatur μοὶ, quod ad sequentem versum refertur, ut sit ordo, Δὸς ὕδωρ μοι κάραν στέφοντι πολιάν· ex utrísque ego legendum statuo, Πολιαὶ κάραν στέφουσι, cum puncto. Prior syllaba τοῦ κάρα pro certo corripitur.

572. Δὸς

Mitem potum Lyæi:
Potius doceas *me* lusitare
Cum aureâ Venere.
Cani caput coronant: ——
Da mihi aquam; infunde vinum, ô puer,
Animámque mihi sopias;
Brevi nec-vivum condes:
Mortuus nihil appetit.

37. De Vere.

Aspice, ut vere apparente, Gratiæ

572. Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ] γρ. φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ. Vid. ad v. 1275. γρ. Διὸς ὕδωρ, malé.

573. Ψυχὴν δέ μοι κάρωσον] Rectè *Scaliger* pro τὴν ψυχήν μου legebat ψυχὴν ἐμοὶ, ego δ' interserendum duxi; quòd Δὸς ὕδωρ μοι præcesserit. Κάρωσον, primâ brevi, à κάρος sopor, veternus, *Apollonio Rhodio, Theocrito* §. xxiv. v. 58. et aliis in usu.

574. Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύψεις] Ego Βραχὺ hoc in loco accipio, ut μικρὸν D. *Johanni* c. xvi. v. 16. Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, κ. λ. Μὴ ζῶντα pro θανόντα, capio per ὑφ-ἓν, quamquam non pauci pro μὴ, quod primitùs obtinuit, με substituendum putârint. *Scaliger* etiam ζόον legit, ut metrum *Iambicum* sic constaret, de *Ionico* enim ἀπ' ἐλάσσονος nè per somnium quidem ille cogitabat. Vid. ad v. 393, 568, 570, &c.

575. Ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ] En! hic alius *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quem toties probamus *Anacreontem Iambis* suis immiscere.

Ode XXXVII.

Carminis genus *Anapæsticis* præcipuè gaudet et ferè mixtum: De singulis versibus suo loco.

576. Ἴδε, πῶς, Ἔαρος φανέντος] Hic versus ejusdem generis cùm *primâ* omnium Odâ, excepto, quod duos priores pedes *Anapæstos* habeat, qui pes facilè *Iambis* miscetur, etiam in *secundo* loco, ut probamus ad *Euripid.* de quâ re plura dicimus ad v. 88.

577. Χάριτες,

Χάριτες ῥόδα βρύουσιν·
Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἁπαλύνεται γαλήνῃ·
Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
Ἴδε, πῶς γέρανος ὁδεύει.
Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
Νεφελῶν σκιαὶ δινοῦνται,
Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.
Καρποῖσι γῆ προκύπτει·
Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει·
Βρομίου στέφεται τὸ νᾶμα,
Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα, Καθελὼν

577. *Χάριτες ῥόδα βρύουσιν*] Ejuſdem generis hic verſus cum *tertiâ* Odâ. Βρύω autem *activè* et *neutralitèr* occurrit, ut D. *Jacob.* c. iii. v. 11. Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; Ubi *activè*, ut hoc in loco. Alias, *neutralitèr*, ut Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύεις. De *plantis* autem, ut hic, de *aquis* et *ulceribus* dicitur. Vid. ad v. 96.

578. *Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης*] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo ad v. 575. et v. 90.

579. *Ἁπαλύνεται γαλήνῃ*] De hoc verſu dicimus ad v. 577. Ita v. 797. Ἁπαλόχροος γαλήνης. Ita *molles* undas dicit *Virgilius* et *Lucretius.*

580. *Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ*] Verſus et hic *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 578.

581. *Ἴδε, πῶς γέρανος ὁδεύει*] Rectè ſe verſus habet, et eſt ejuſdem generis cum *Ode* tertiâ, niſi quòd *Tribrachyn* in ſecundâ ſede habeat, qui pes *Iambo* æqualis, vel etiam *Anapæſtum*; cùm ultima τοῦ γέρανος ob ſequens aſperum produci poſſit. Vid. ad 576. Tres ſequentes verſus examuſſim ſe habent, ad normam Odæ *tertiæ.*

584. *Τὰ βροτῶν ἔλαμψεν ἔργα*] Ἔργα, inquit, *Baxter*, propriè ſunt *urbes*, *templa*, et *arces*; addo *agri*: Nam τὰ ἔργα) γεώργια. Vid. *Euſtath.* fol. 1562. lin. 11. *Heſiod.*

Gratiæ rosas emittant,
Aspice, ut fluctus æquoris
Molliatur serenitate:
Aspice, ut anas natet,
Aspice, ut grus migret:
Apertéque splendescat sol.
Nubium umbræ dispelluntur;
Hominumque nitent labores:
Fructibus tellus erumpit,
Fructus olivæ germinat.
Bacchi oneratur palmes, laticem continens:
Per folium, per surculum, Diffundens

siod. Ἔργα βοῶν. *Virgil.* utrumque simul jungit, *hominumque boümque labores.*

585. Καρποῖσι γαῖα προκύπτει] *Dan. Heinsius.* Καρποῖσι γῆ προκύπτει. *Henr. Stephan.* Καρποῖς γαῖα προκύπτει. Utrovis modo versui satisfiet, ut vel sit *Iambus, Dimeter, Catalectus,* vel *Pherecratius,* qui cum *Iambis* associari gaudet; ut v. 295. Nec audiendus *Faber* neque filia; nam καρπὸς γῆς προκύπτειν et καρποῖς γῆ προκύπτειν dicitur.

586. Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει] Carmen hoc satis in tuto: Nam *Dactylus* in primâ sede *Spondæum* æquat, aut *Anapæstum,* et *media* syllaba τοῦ ἐλαίας corripi potest, quod fieri solere ostendo, ad v. 147. Προκύπτει, elegantèr pro voce προβλάσκει, ἐκφύει, βλαστάνει. Nec mirum, quòd bis utatur eâdem voce, nam et suprà v. 582, et 584. bis occurrit ἔλαμψε, quæ res frequens in cantilenis.

587. Βρομίου στέφεται τὸ νᾶμα] Similis versus per omnia versui 576. quod ut facerem τὸ addidi, et ob emphasin. Τὸ νᾶμα, *latex,* inclusus palmite. A strepitu, *Bromius*; quod vociferetur, *Iacchus*; quòd curis solvat corda, *Lyæus* erit. [*Rectiùs reddi potest,* Bacchi liquor coronatur; *verno enim tempore nascuntur flores, quibus pocula in conviviis ornari possunt.*]

588. Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 578. Editio *Morelii,* Κατὰ φύλλα, καὶ κατὰ κλῶνας, *Hesych.* Κλῶνες) αἱ ἐκφύσεις τῶν δένδρων.

589. Καθελὼν

Καθελὼν ἤνθισε καρπός.

Εἰς ἑαυτόν, λή.

Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
Νέων πλέον δὲ πίνω·
Κἂν δεήσῃ με χορεύειν,
Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν·
Νάρθηξ γὰρ οὐδέν ἐστιν.
Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
Πάρεστι γάρ, μαχέσθω.
Ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
Μελιχρὸν * οἶνον, ἡδὺν, * Vid. ad v. 1123.
Ἐγκεράσας φόρησον.
Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι·

Σειλενὸν

589. Καθελὼν ἤνθισε καρπὸς] Versus et hic *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, nam ἤνθισε omninò legendum, non, ut hactenùs, ἤνθησε. Vid. ad v. 874. Τὸ ἑξῆς, ὁ καρπὸς καθελὼν κατὰ φύλλον καὶ κατὰ κλῶνα ἤνθισεν ἑαυτόν. [*Antiqua lectio* ἤνθησε *retineri fortasse potest*, et καθελὼν *reddi per* occultè *vel* subducens se ab oculis; *quandoquidem uvæ, poma* &c. *frondente arbore adhuc lateant, vel, ut* Baxterus, se deducens]

ODE XXXVIII.

Carminis genus ad Oden primam pertinet; quæ extra regulam, de iis suo loco dicendum.

592. Κἂν δεήσῃ με χορεύειν] Συνίζησις ἐν τῷ δεήσῃ. Hic versus *Dactylicus, Dimeter, Brachycatalectus,* dictus *Pherecratius,* de quo ad v. 77, et 295. Constans *Spondæo, Dactylo,* atque iterum *Spondæo.*

593. Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν] Similis Ἔννοια apud *Euripidem* nostrum in Notis ad *Bacch.* v. 302. Versus *Choriambicus, Dimeter, Catalecticus,* qualis v. 291. Καὶ χάριτας γελῶσας. Vid etiam ad v. 560, et 599.

594. Νάρθηξ γὰρ οὐδέν ἐστιν] Ita lego pro ὁ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἐστω,

44. De ſomnio ſuo.

Videbar per ſomnium curſu-ferri,
Etiam alas gerens in humeris;
Aſt Amor, habens plumbum
Circum pulchellos pedes,
Proſequebatur, et aſſecutus eſt.
Quid *ſibi* vult hoc ſomnium?
Exiſtimo ſanè me multis
Amoribus implicatum,
Dilapſum fuiſſe in cæteris,
Uno in hoc colligatum,

45. De Cupidinis ſagittis.

Martius ille Veneris aliquandò, Ad-

709. Πτέρυγας φέρων] De ſe loquitur poeta, quòd alatus ipſe viſus fuerit, ab amore tamen, etiam plumbatis calceis impedito, comprehenſus,

710. Ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλυβδον] Alatus *Cupido* velocem et celerem amorem notat, plumbo gravatus tardum et inexpectatum: At cùm *amator* alas habeat, *amor* etiam ponderibus prematur, nec ſuo tamen aucupio excidat, oſtenditur, nullum effugium patere, nullam machinam valere contrà *amorem*, qui, utut tardus videatur, certus tamen ſemper venire ſolet. Et hìc *Homericum* illud expletur, Odyſſ. Θ. v. 329.—— κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν.

711. Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις] Quomodò elegans hæc vocula ποδίσκος *lexicographos* omnes effugerit, miror.

713. Τί θέλει γ' ὄναρ τόδ' εἶναι] Inter θέλει et ὄναρ interſerendum γ'. duxi, ob hiatum vitandum, et elegantiæ causâ.

Ode XLV.

Genus carminis, ut in præcedenti. Hæc Ode cum proximè ſequenti conjungitur in MS. *Vaticano*, non benè; quare nos diſtinctionem nihilominùs retinemus.

718. Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης] *Vulcanum* notat, *Veneris* maritum, cujus officinam poetæ in *Lemno*, maris *Ægæi* inſulâ, ſtatuebant. Vid. *Homeri* Odyſſ. Θ. v. 266. &c. et *Stan-* Not. in hunc locum.

Παρὰ Λημνίαις καμίνοις,
Τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
Ἐποίει λαβὼν σίδηρον.
Ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,
Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα,
Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.
Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ ἀΰτης,
Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
Βέλος ηὐτέλιζ' Ἔρωτος.
Ὁ δ' Ἔρως, Τόδ' ἐστιν, εἶπε,
Βαρύ· πειράσας νοήσεις.
Ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
Ὑπεμειδίασε Κύπρις.
Ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
Βαρὺ, φησίν· ἆρον αὐτό.
Ὁ δ' Ἔρως, Ἔχ' αὐτὸ, φησίν.

Εἰς

722. Ἐποίει] MS. *Vatican.* ἐπόει. Verum non opus est, cùm prior syllaba τοῦ ποιῶ sit per se *communis*, ut ostendo ad v. 147. et aliâs. Vox *humilis*, sed *propria*, et *Homero* ipsi de eâdem re usitatâ, *Iliad.* σ', v. 478. &c.

723. Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα] Τὸ producitur ante duplicem consonantem. Γλυκὺ quoque *ultimam* suam producit, idque triplici ratione, ob *cæsuram* nempè, ex vi *accentus*, et antè *liquidam*. *Fabrum*, qui nihil horum vidit, sed corruptum locum putabat, et pro τὸ γλυκὺ, substituit λαρινὸν, ipsa filia damnat. Hoc *Veneris* τὸ γλυκὺ, Nectar *Horatius* vocat, l. i. Od. xiii. Oscula, quæ *Venus* quintâ parte sui *Nectaris* imbuit.

724. Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγε] *Veneris* τὸ γλυκὺ, et *Cupidinis* χολὴ, misturam illam componunt, quam vocant τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος. Huc refer *Longepierr*. in locum. Vid. *Stanley* in *Moschi* Idyll. i. p. 123.

725. Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ ἀΰτης] Subaud. ἐπανελθών.

727. Βέλος

Ad Lemnias fornaces,
Sagittas Amorum
Fabricabat, accepto ferro:
Cuſpideſque *earum* tingebat Venus,
Melle dulci accepto,
Et Cupido fel miſcebat.
At Mars aliquandò è prælio *reverſus*,
Validam haſtam vibrans,
Jaculum vilipendebat Cupidinis.
At Cupido, Hoc *tamen* eſt, inquiît,
Grave admodùm, expertus ſenties.
Recepit itaque jaculum Mavors:
Subriſit Venus.
At Mars vehementèr-ingemens,
Grave ſanè, inquit; tolle illud:
At cupido, Tu tibi habe illud, ait. 46. In

727. Βέλ☉ ἠυτέλιζ' Ἔρωτος] Ut leve nempe et minutum, præ ſuâ bellicâ haſtâ, quam vibravit, aſpernabatur, telum illud amoris. Κατ' ἦθος dicitur; omnia enim illa *Martis* arma videntur primo aſpectu longè graviora, quàm *Cupidinis*; quæ tamen altiùs feriunt, et magis inevitabilia habentur.

729. Πειράσας νοήσεις] Παροιμιακόν. *Experientia* docet. Πεῖρα διδάσκει. *Sed quid tentare nocebit?* Ovid. *Experto crede* &c.

730. Ὑπεμειδίασσε Κύπρις] In priori voce neceſſum video, ut σ'. duplicetur ob verſum; quod nemo antè fecit, nec minùs tamen faciendum. vid. ad v. 44. et v. 87. et v. 134. Mens poetæ, neminem citrà periculum, res amatorias, utut leviculas, tractare poſſe; quandoquidem *fortes, ſapientes, pioſque* homines imperio ſuo ſubjecerit ille *Sagittarius*.

733. Αἶρον αὐτὰ] Ab αἴρω, ἀρῶ, ἦρα, indè ἆρον, cum impropriâ *diphthongo*, undè ſyllaba illa producitur, ideóque circumflectitur. Ἰῶτα autem vocalibus minoribus *ſubſcribi* ſolet, majuſculis *adſcribi*.

Εἰς Ἔρωτα φιλοκερδῆ, μϛʹ.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Ἀποτυγχάνειν φιλῦντα.
Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
Σοφίη, τρόπος, πατεῖται·
Μόνον ἄργυρον βλέπυσιν.
Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς
Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας·
Διὰ τῦτον οὐκ ἀδελφὸς,
Διὰ τῦτον ὐ τοκῆες
Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
Τὸ δὲ χεῖρον, Ὀλλύμεσθα
Διὰ τῦτον οἱ φιλῦντες.

Ὠδάριον

Ode XLVI.

Idem carminis genus continuatur. Titulo addidi *Epithetom* φιλοκερδῆ, distinctionis causâ,

735. Χαλεπὸν, τὸ μὴ φιλῆσαι] Videtur huc pertinere illud, Εἰ μισεῖν πόνος ἐϛὶ, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύο λοιπὸν Αἱρῦμαι χρηϛῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης, *Hen. Stephan.*

736. Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι] Hìc φιλῆσαι sine *articulo* ponitur, ut versu præcedenti, cum *articulo*; quod et aliis in usu est, et præsertim nostro poetæ, ut probamus ad v. 339.

737. Χαλεπώτερον δὲ πάντων] *Comparativum* pro *Superlativo*, ut et aliquandò pro *Positivo*, *Euripid.* Andromach. v. 6. Et hìc iterum Χαλεπώτερόν ἐϛιν ἀποτυγχάνειν, ubi *verbum* sine *articulo* substantivè ponitur.

739. Γένος ὐδὲν εἰς ἔρωτα] *Propertius*; Nil tibi nobilitas poterit conducere amanti; et *alias*, Cynthia non sequitur fasces, non curat honores; Semper amatorum ponderat illa sinus. *Theogn.* v. 190. πλῦτος ἔμιξε γένος

740. Σοφίη,

46. In avarum Amorem.

Durum *eſt* non amare,
Durúmque etiam amare;
Duriſſimum verò omnium
Votis-excidere amantem.
Genus nihil ad Amorem;
Doctrina, indoles, conculcatur:
Solum argentum reſpiciunt.
Pereat primus ille,
Qui argentum dilexit!
Per hoc non ampliùs eſt frater;
Per hoc non ampliùs parentes;
Bella, cædes propter illud.
Quodque pejus, perimus
Per hoc nos amantes.

47. Odarium

740. Σοφίη, τρόπος πατεῖται] *Ovid.* Amor. l. iii. Eleg. 13. *Ingenium quondam fuerat pretioſius auro: At nunc barbaria eſt grandis, habere nihil.* Adeas *Longepierre* plura huc congerentem.

741. Μόνον ἄργυρον βλέπουσι] *Juvenal.* Satyr. vi. v. 139. —— Veniunt' à dote ſagittæ. Τὰν Ἀρετὰν καὶ τὰν Σοφίαν νικῶντι Χελῶναι. Vid. *Stobæi* §. 89. et *Cæl. Rhodig.* l. x. c. 2.

742. Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς] Ita *Tibull.* l. i. Eleg. 4. *Jam tu, qui Venerem docuiſti vendere primus, Quiſquis es, infelix urgeat oſſa lapis.*

744. Διὰ τοῦτον οὐκ Ἀδελφὸς] Huc refer *Timocreontis Rhodii* Scholion. Ὤφελες, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, Μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ, Μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆμεναι, Ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν, Κἀχέροντα. Διὰ σὲ γὰρ Πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. *Sophoclis* Antigon. v. 300. Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον Ἄργυρος, Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε, κ. λ. Et *Phocylid.* v. 38. Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης κ. λ. ad v. 43. incluſivè, qui tamen locus extat *Sibyllinorum* Oracul. l. viii. ad fin. Vid. Ψευδομφανὲς l. i. v. 585.

746. Πόλεμοι] Διὰ γὰρ τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πάντες οἱ

Ὠδάριον εἰς γέροντα, μζʹ

Φιλῶ γέροντα τερπνὸν,
Φιλῶ νέον χορευτὴν·
Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
Τρίχας γέρων μὲν ἐστι,
Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

Ἄλλο ᾠδάριον, μη.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου,
Φονίης ἄνευθε χορδῆς·
Φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
Φέρε μοι νόμους κεράσσω,
Μεθύων ὅπως χορεύσω·
Ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης, Μετὰ

πόλεμοι γίγνονται]. *Plato*, Phædo, fol. 379. Vid. *Stanley* in locum,

Ode XLVII.

Hæc *Ode* ejuſdem generis cum *primâ*.

750. Φιλῶ νέον Χορευτὴν] Ita hic ſcribo, pro χορευτὰν, ut ſuprà v. 648. pro ἐφευρέταν, ſcribebam ἐφευρέτην, vid. ad v. 22.

751. Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ] *Vatican.* MS. Ἂν δ' ὁ γέρων χορεύῃ. Et tum verſus erit *Choriambus, Dimeter, Catalectus*, ut 593, 599. Vid. *Min. Poet.* p. 499.

752. Τρίχας γέρων μὲν ἐστι] *Plautus* in Milite glorioſo, *Act.* iii. *Scen.* i. *Si albis capillis hic videtur, neutiquam ingenio eſt ſenex.* Vid. *Bernard. Martin.* Var. Lect. l. iii. c. 6.

753. Τὰς δὲ τρίχας νεάζει] Bifariàm metiendus hic verſus, ut ſit *Iambus, Dimeter, Catalectus* cum *Spondæo* in primâ ſede, vel ſi *Dactylum* facis in primo loco, *Choriambus* erit, ut noto ad v. 751.

Ode XLVIII.

Hæc *Ode* ejuſdem generis cum *tertiâ*.

745. Δότε

47. Odarium in ſenem.

Amo *ego* ſenem lepidum,
Amo juvenem ſaltatorem:
Senex verò quandò ſaltet,
Capillos quidem ſenex eſt,
Mente autem juveneſcit.

48. Aliud Odarium.

Date mihi lyram Homeri,
Sanguineâ abſque chordâ:
Affer mihi pocula decretorum,
Affer mihi, ut leges miſceam;
Ut probè-potus ſaltem:
Præ ſobrio *nempè* furore, Unà

754. Δότε μοι λύρην Ὁμήρου] Ipſo *Homero* teſte, lyra poteſt heroicam materiam ſuſtinere; nam ità *Achilles* ad lyram *Eetionis* heroum acta cantabat, *Iliad.* ί. v. 189 —— ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

755. Φονίης ἄνευθε χορδῆς] Non *inſtrumentum* mutabant, ſed *nervos*, ut ad v. 6.

756. Κύπελλα θεσμῶν] Ità dicit infrà v. 1054. Πόθων κύπελλα. In *Aſiâ* et proindè in *Ioniâ*, inter bibendum leges condebant, et conſultabant, ut oſtendimus ad *Eſtheram* noſtram v. 617. Ad hanc conſuetudinem alludens nobilis poeta, dicit ſe, legiſlatorum inſtar, de *poculis* et *bibendi legibus* videri agere, at *ſobrium* intereà manere, nec tam *potare*, quàm *leges dare*, quod apertè profert, v. 759.

758. Μεθύων ὅπως χορεύσω] Veteres non niſi ebrii ſaltaverunt. Notat etiam *Theophraſtus* hominem imperitum, quòd intempeſtivè, hoc eſt, antequam *ebrius* factus eſſet, ſaltare ſoleret, *Baxter.*

759. Ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης] Ita, Σοφῶς μεθύειν dicitur, per Ὀξύμωρον, poeticâ utens phraſi, apertè ſatis innuit, ſe παροινίους ᾠδὰς facere, σώφρονα interim ὄντα, et λυσσᾶν videri, σωφρονοῦντα. Quod de illo teſtatur *Athenæus* l. x. fol. 429, ut oſtendimus in auctoris vitâ. Ita *Martialis* de ſeipſo, *Laſciva eſt nobis pagina, vita proba.*

761. Τὸ

Μετὰ βαρβίτων ἀείδων,
Τὸ παροίνιον βοήσω.

Εἰς ζωγράφον, μθʹ.

Ἄγε ζωγράφων ἄριςε,
Λυρικῆς ἄκȣε μȣσης·
Γράφε τὰς πόλεις τοπρῶτον
Ἱλαράς τε καὶ γελώσας·
Φιλοπαίγμονάς τε Βάκχας
Ἑτεροπνόοις ἐν αὐλοῖς.
Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
Γράφε καὶ νόμȣς φιλȣ́ντων.

Εἰς

761. Τὸ παροίνιον βοήσω] Post hunc versum *Vatican.* MS. repetit distichon quo incipit hæc Ode. Δότε μοι λύρην Ὁμήρȣ, Φονίης ἄνευθε χορδῆς,

Ode XLIX.

Carminis genus idem cum *tertiâ* Odâ.

764. Γράφε τὰς πόλεις τοπρῶτον] Hanc ordinationem versuum ex *Vaticano* MSto. fecimus; undè omnia nunc clara et distincta, quæ priùs impedita et obscura erant, et ex *Baxteri* emendatione longè impeditiora. Quòd πόλεις poeta hìc γράφειν, id ex *Homerico Achillis* clypeo haustum, *Iliad.* σʹ. v. 490. Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις κ. λ. Allusum præ, ad urbem *Phæacum*, Regiam *Alcinoi*, cujus lætitiam lautitiámque describit *Odyss.* ιʹ. v. 2. &c. Qui hoc non viderunt, pro πόλεις putarunt πόσεις scribendum, probabili ratione, ni contrà hæc facerent. Hunc locum ità restitutum, et in ordinem suum redactum, vertit *Scaliger*, *Age; pinge civitates hilares, nec absque risu; Biforemque tibiarum Bromias sonum strepentes.*

766. Φιλοπαίγμονάς τε Βάκχας] Omnes ante *Baxterum* Βάκχαι retinebant, cujus *audacia* infelix nobis refrænanda, qui *Vaticanum* MS. et alios veteres codices sequimur. Nec

verendum

Unà cum barbitis canens,
Temulentum quiddam clarâ-voce-effundam.

49. Ad Pictorem.

Age, pictorum optime,
Lyricam exaudi musam:
Pinge civitates imprimis
Hilaresque et ridentes:
Et jocabundas Bacchas
Cum geminis tibiis.
Quinimò, si cera id possit admittere,
Pinge quoque cæremonias amantium.

50. In

verendum, quin *Bacchæ*, *Satyri*, et *Curetes*, φιλοπαίγμονες dici possint, ut probamus ad v. 611. quicquid ille contrà.

767. Ἑτεροπνόοις ἐν αὐλοῖς] Pro ἐν, γρ. σύν· pro ἑτεροπνόοις γρ. ἀεροπνόοις, ut *Tho. Stanlæus:* verùm repugnat *quantitas*. De geminis tibiis loquitur poeta, quæ *Nonno* δίπτυχοι et διδυμόθροοι audiunt, et *Bacchabus* tribuuntur. *Latini* vocabant *pares* tibias, *dextras* videlicet et *sinistras*, ut videre est in didascalicis *Terentianis*. [*Melior fortasse interpretatio*, alternatim flantibus *quam* geminis.]

768. Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται] γρ. δύναιτο. Verùm ex eodem versu, qui aliàs rectior occurrit, *viz.* v. 398. δύναιτο hujus loci, ad δύνηται illius refingendum statuo.

769. Γράφε καὶ νόμους φιλούντων] Allusum ampliùs ad illas *Homericas* urbes, in *Achillis* clypeo designatas, ubi tanta lætitia, musica, Hymenæus, et deindè contentio, juxtà legum præscripta, coram judice, *Iliad.* σʹ. v. 499. —— ἔνθα δὲ νεῖκος Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον, εἵνεκα ποινῆς· Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι. Noster autem poeta, non hoc modo vult appingi νόμους δικαζόντων, sed potius νόμους φιλούντων. Alii legunt πιόντων, haud prorsûs inepté. *Baxterus* corrupit in φιλοῦσας, ut concertaret cum πόλεις, et sic omnem facetiam tollit.

ODE

Εἰς Διόνυσον, ν'.

Ὁ τ' ἐν πόνοις ἀτειρῆ,
Νέον ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
Τελέων, θεὸς κατῆλθεν,
Ἁπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
Πότον ἄστονον, κομίζων·
Γόνον ἀμπέλου τ' οἶνον
Πεπεδημένον γ' ἐπώραις
Ἐπὶ κλημάτων φυλάσσων,
Ἵν' ὅταν τάμωσι βότρυν,
Ἄνοσοι μένωσι πάντες,

Ἄνοσοι

ODE L.

Genus carminis habes in *tertiâ* Odâ. Titulus hujus *Odæ* rectè se habere videtur, Εἰς Διόνυσον, quamvis *Scaliger* legendum suadeat, Εἰς σταφυλὴν τρώξιμον: Revera enim est, ut *Baxter* ait, Ἐπιλήνιος Ὕμνος, quales in *vinalibus* veterum cantari solebant. Et hæc *Ode* sola fortè nobis superest instantia hujuscemodi apud *Græcos*; quamvis *Horatius*, ni malè memini, *Latinorum* exemplar habeat unum aut alterum. De *Romanorum* verò rusticis solennitatibus, quæ *hilaria, robegalia,* vel *rubigalia, taurosuillia, floralia, vinalia* audiebant, *Varro, Columella, Plinius, Rosinus, Conradus, Andreas Canonherius* de virtutibus vini c. viii. §. 32. Optima vindemiæ descriptio, aliique adeundi. At certè hicce Ἐπιλήνιος Ὕμνος magnum antiquæ religionis specimen omninò est habendum. Undè et illorum error etiam notandus, qui *Anacreontem* affirmant, nullum in deorum quempiam hymnum unquam scripsisse, quod notamus ad v. 144. &c. *Ode* LII. ejusdem est argumenti.

770. Ὁ τ' ἐν πόνοις ἀτειρῆ] Ita, pro πότοις *Vatic.* MS. legit, et hanc lectionem agnoscit *H. Stephanus*, *Æmyl. Portus*, et vir clarissimus D. *Johannes Cotton* Baronettus, ὁ μακαρίτης, ut et in proximo versu, πόθοις cùm anteà πό-

τοις

50. In Bacchum.

Qui in laboribus indefessum,
Juvenem in amoribus interitum,
Bonum in potationibus saltatorem
Reddit, deus ille jam descendit.
Lene mortalibus amatorium,
Poculum curis-vacuum, portans;
Progeniem vitis vinum;
Involutum uvis,
In palmitibus reservans.
Ut quandò resecent racemum,
Integri maneant omnes,

Integri

τοῖς ter repeteretur, quòd semel tantùm poni debuit, idque in tertio versu.

771. Νέον ἐν πόθοις ἀταρπῆ] Idem Vatican. MS. et hìc, pro πότοις legit πόθοις, cui favent prædicti magni viri.

773. Τελέων, θεὸς κατῆλθε] Δηλονότι, ἐν τοῖς Διονυσίοις. Διονυσίων δὲ ἀγὼν δὶς ἔτους ἐτελεῖτο, λήγοντος μὲν χειμῶνος, ἀρχομένου δὲ ἔαρος, ὅτε οἱ σύμμαχοι φόρους ἔφερον. Καὶ ἐν τῷ Μεταπώρῳ, ἃ Λήναια ἐκλήθησαν, ἐν οἷς οὐ παρῆσαν οἱ ξένοι. Καὶ ἐν τούτοις ἠγωνίζοντο οἵ τε τῆς τραγῳδίας καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί.

775. Πότον ἄσωον κομίζων] Vinum notat, et alludit ad illud *Homeri* φάρμακον, *Odyss.* δ'. v. 221. Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. *Alcæus*, Οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικηδέα, δηλονότι, ἐξεῦρεν.

776. Γόνον ἀμπέλου τὸν οἶνον] Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Alcest. v. 757. Πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ. Ita γέννημα τῆς ἀμπέλου. D. *Matth.* c. xxvi. v. 29.

777. Πεπεδημένον γ' ὀπώραις] Ego τὸ γ', quod fortè exciderat, restituo, ad versum tubicinandum. De veterum vindemia vid. D. la *Dacier*.

778. Ἐπὶ κλημάτων φυλάττων] Ità pro φυλάττειν *Baxter* legit, et ante eum *Fabri* filia.

779. Ἵν' ὅταν τάμωσι βότρυν Ἄνοσοι κ. λ.] *Autumnali* tempore, quandò *febres* maximè grassantur.

781. Ἄνοσοι

Ἄνοσοι δέμας θεηλὸν,
Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,
Ἐς ἔτυς φανέντος ἄλλυ.

Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην, νά.

Ἄρα τὶς τόρευσε πόντον, 784
Ἄρα τὶς μανεῖσα τέχνη

Ἀνέχευε

781. Ἄνοσοι δέμας θεητὸν] Ita *Homer*. Iliad. χ΄. v. 370. ——— φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν, et *Iliad*. ώ. v. 376. ——— οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸν, Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ᾽ ἐξ ἐσσὶ τοκήων. Undè *Aristoteles* τριγένειαν ἀγαθῶν commentatus est; et *Anacreon* addidit, Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν, ut *Juven*. Orandum est, ut sit *mens* sana in *corpore* sano. Quibus simile illud *Demosthenis*, in epitaphio, Νόσων ἀπαθεῖς τὰ σώματα καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχάς.

782. Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν] Πικρότης θυμῦ, καὶ χολὴ, καὶ παθῶν ὑπερβολὴ παροξύνυσι τὰ σώματα, καὶ νόσους ἐπιφέρουσιν. ἐξ ἐναντίας, γλυκύτης θυμῦ, καὶ μετριότης παθῶν ἀποτελῦσι καλὸν παράσημα ψυχῆς. ὃ ἐςι σωματικῆς ὑγιείας γεννητικόν. *Homerus* φίλον θυμὸν vocat. vid. not. præcedent.

783. Ἐς ἔτους φανέντος ἄλλυ] Subaudi χρόνον. Ità *Schrevelius*, *Fabri* filia, et *Baxter*.

O D E LI.

Idem genus carminis cum præcedenti *Odâ*. *Tanaquil* quidem *Faber* hanc Oden prorsùs rejicit. At non ego nimium illius judicio tribuere soleo; nec fortè illi, qui mox undiquaque expurgatam tersamque illam, et sibi planè restitutam viderint. At audiamus *Fabrum*, "Nempè dixi "modò, non videri hanc *Oden Anacreontis* esse. Dico "iterúmque iterúmque et ad ravim usque occinam. Pri-"mùm miratur, repertum esse aliquem, qui mare in to-"reumate expresserit: istuc sanè miselli poetastri est, &c." Hæc ille; de quibus mox videbimus. Ad hoc argumentum refer *Johannis Lelandi* in Fortunam navigantem epigramma, cujus hoc initium, *Navigat æquoreo* Fortuna *in gurgite picta*, *Qualis* Apelleis *est* Venus *in tabulis*. *Lubrica dat puppim lunatus corpora* Delphin, *&c*.

784. Ἄρα τὶς τέρευσε πόντον] Hanc summi poetæ justam

admirationem

Integri corpus ſpectabile,
Integri dulcémque animum,
Uſque ad anni ſequentis reditum.

51. In diſcum Venerem exhibentem.

Ergò aliquis cælavit pontum; 784
Ergò quædam divina ars Superfudit

admirationem elevat, ut vidimus, *Faber*; quaſi reverà non eſſet magni inſtar miraculi, totum mare diſco ſuffuſum fingere, et *Venerem* præterea emergentem, tantâ arte, tantâ ingenii dexteritate; ut et immenſitatem oceani, et fluctus, et ſpumam, et fremitum, et littus, *Delphinas*, et *Cupidinem*, et *Homerum*, necnon *Venerem* ipſam, illiuſque omnes *Gratias* coram oculis ſimul haberes. An *Archimedis* Sphæra tantopere celebrabitur à *Claudiano* et aliis, hæc autem res æquè prodigioſa *Anacreontis* laudatione indigna habebitur? *Apage*, Faber! Hìc enim te et judicium tuum tua filia damnat. Alia nos ſuo loco defenſa dabimus, quæ vel ipſa, vel alii impetunt. Argumentum hujus picturæ eſt Ἀφροδίτη ἀναδυομένη, quod *Heſiodus* deſcribit *Theogon.* à v. 190. ad v. 202. Artifex aliquis nunc poeticam imaginem pictorio penicillo expreſſerat, aut ità certè poeta, magnus ille quidem artifex, imaginatus eſt. Poſt *Anacreontis* ſanè tempora, intervallo benè magno, *Apelles*, magnâ cum laude et omnium admiratione, atque plauſu, Ἀφροδίτην ἀναδυομένην depinxit, de quâ re videſis *Antholog.* l. iv. fol. 326. *Plin.* Nat. Hiſt. l. xxv. c. 1. Quibus addo ego *Angeli Politiani* politiſſimum epigramma Δωδεκάστιχον, *Græcum*, inter *Græca* illius opera reſervatum, quod meo quidem judicio cum quovis veterum poſſit contendere. *Ovidius* de *Apellæo* hoc opere: *Sic madidos digitis ſiccat* Venus *uda capillos, Et modo maternis tecta videtur aquis.* Item. *Si nunquam* Venerem Cous *pinxiſſet* Apelles, *Merſa ſub æquoreis illa lateret aquis.* Quod tamen non niſi cum *grano* ſalis admittendum; nequid enim de hoc *Anacreontis* loco dicam, *Heſiodus* certè rem eandem verſibus nunquam intermorituris [illegible] antè pinxerat, *Theogon.* v. 190. &c.

785. Ἄρα τις [illegible]μανῖσα τέχνη] "Quid illud," inquit hìc *Faber*, "O rem bellam et planè *Ionicam* ſcilicet." Rectiùs

Ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ,
Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης
Ἄρα τὶς ὑπὲρ θάλασσαν
Ἁπαλὴν χάραξε Κύπριν;
Νόος ἐς θεὺς ἀερθεὶς,
Μακάρων φύσιος ἀρχήν.
Ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνὴν,
Χ' ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι,
Μόνα κῦμα συγκαλύπτει·
Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτὴ,

Βρύον

ὺs certè in hâc parte *Baxter*. Μανεῖσα) *Enthea* ſive divino numine afflata ſignificat, quod infrà v. 790. Νόος ἐς θεὺς ἀερθείς. Juvenal. Satyr. vii. v. 66. *Magnæ mentis opus, nec de lodice parandâ* Attonitæ, *currus et equos, facieſque deorum aſpicere*, &c.

786. Δίσκῳ] Δίσκος, λίθος στρογγύλος, ὃν χειριζόμενοι ἐῤῥίπτουν εἰς μῆκος οἱ γυμναζόμενοι· εἰ δ' ἦν ἐκ σιδήρου, Σόλος τὸ τοιοῦτον ἐλέγετο, *Euſtath*. fol. 260. l. 22.

787. Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης] *Homer*. Iliad. β. v. 159.
——— ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

788. Ἄρα τὶς ὑπὲρ θάλασσαν] Hoc in verſu videtur *Tribrachys* pro *Anapæſto* poni in primâ ſede, quod fieri ſolere conſtat. Verùm hìc duplici ratione τὶς produci poteſt, nempe ob *accentum* et ante aſperum. Aliàs, *Tribrachys* in primâ ſede, ut v. 792. Pro ὑπὲρ θάλασσαν; Multa habent exemplaria ὕπερθε λευκὰν, quæ lectio, puto, per errorem, orta ex illo, v. 796. Βρύον ὡς ὕπερθε λευκόν.

790. Νόος ἐς θεὺς ἀερθεὶς] γρ. νόον; ut ſit, vel ἄρα τὶς νόος ἀερθείς, vel ἄρα τὶς νόον, ἢ κατὰ τὸν νοῦν, ἀερθείς. vid. ſuprà ad v. 785. Ita de *Archedice*, οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίαν, *J. Meurſii Piſiſtrat*. p. 129. Ita *Euripid*. Incert. v. 376, Βάσομαι δ' ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς Ζηνὶ προσμίξων.

791. Μακάρων φύσιος ἀρχὴν] Si vera hæc lectio, tum φῦσις priorem producit, et accentum mutat in *circumflexum*,

Superfudit fluctum disco,
Super terga maris.
Ergò aliquis, super pelagus
Tenellam expressit Venerem,
Animus ad Deos usque evectus,
Deorum naturale principium.
Isque eam ostendit nudam;
Quæque nefas conspici,
Sola *ea* fluctus contegit.
Et supervagata ipsa,
Ut

um, contra communem usum, qui acuminatum corripit, quod tamen aliquandò factum probo ad *Euripidis* Incerta, v. 295. Ita *Antholog.* fol. 110. Φῦσις ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης. Et sic versus erit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quod genus frequenter hisce semiiambis interspergi solet, ut passim probamus, et præcipue ad v. 687. Alias legerem φύσιον, licet rara vox φύσιος, ὁ καὶ ἡ, pro φυσικὸς, nec tamen irregularis. *Veneri* autem omnium originem tribuit, ut *Euripid.* Hippolyt. v. 448, Πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ, de *Venere* loquens, et *Lucretius* in principio usque ad v. 25.

792. Ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνὴν] *Tribrachys* hic in *primâ* sede, pro *Anapæsto*, ut supra v. 788. et alias.

793. Χ' ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι] Licet Χ' ὅσα possit pro Χ' ὥσα scribi, et *ultima* τοῦ θέμις ante *asperum* produci, melius fortasse cum *H. Stephano* legas Ὅσα μὴ θέμις δ' ὁρᾶσθαι. Quoad sensum, *Antholog.* l. iv. c. 12. fol. 326. *Democriti* epigramma de hâc ipsâ re, Στέρνα μόνον φαίνουσα, τὰ καὶ θέμις. Ita *Callimach.* Σχέτλιος. οὐκ ἐθέλων εἶδε τὰ μὴ θεμιδές. Ita *Antholog.* fol. 323. Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν, ἃ μὴ θέμις, de *Venere*. Et aliàs fol. 333. Θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν, ὅσον θέμις.

794. Μόνα κῦμα συγκαλύπτει] *Vatican.* MS. Μόνα κύμασιν καλύπτει, ut *artifex* notetur; non ineleganter.

795. Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτὴ] Ita *Vatican.* MS. et hic ordo: Αὐτὴ δ' ἐπαλαλημένη κ. λ. ut recte *Fabri* filia. *Stephani* conjecturâ quâ legit ἐπ' ἀκτῇ, minime delector, ut

Βρύον ὢς ὕπερθε λευκὸν,
Ἁπαλόχροος γαλήνης,
Δέμας εἰς πλόον φέρουσα
Ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει·
Ῥοδέων ὕπερθε μαζῶν,
Ἁπαλῆς ἔνερθε δειρῆς,
Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
Μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
Κρίνον ὢς ἴοις ἑλιχθὲν,
Διαφαίνεται γαλήνης.
Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται,
Ἐπὶ δελφίσιν χορευταῖς,
Δολεροὶ νέον μέτωπον,

Ἔρως

nec illa; nihil enim hic de litore; in medio mari versatur adhuc *Venus*. Olim ἐπ' αὐτὰ *Dorismo* male adhibito.

796. Βρύον ὢς ὕπερθε λευκὸν] Vocula ὡς *similitudinis*, ante nomen suum *accentu* caret, post autem, *accentu* gaudet, ut ὄρνιθες ὥς, quare et hic βρύον ὢς scribo, quod tamen nusquam ante hic factum, excepta, *Morellii, Stephanique* junctâ et singulari editione.

797. Ἁπαλόχροος γαλήνης] Olim ἁπαλοχρόους malè; cùm sit ὁ καὶ ἡ ἁπαλόχροος, ἁπαλόχρους, οὗ καὶ τῆς ἁπαλοχρόου. Vel ὁ καὶ ἡ ἁπαλόχρους, οὗ ἁπαλόχροος, ut *Homer*. Hymn. *Vener*. v. 14. Ἥδε τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας. Quare hic ἁπαλόχροος legendum statuo, quæ lectio facilè potuit in ἁπαλοχρόους perverti. *Henr. Steph.* ἁπαλοχρόου legit, ut suprà v. 579. Ἁπαλύνεται γαλήνη.

799. Ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει] Qui facilè natant manuum remigio, fluctus ad se videntur levitèr attrahere.

802. Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει] *Homer*. Odyss. γ'. v. 175. ——πέλαγος τέμνειν dixit. Horat. *Myrtoum secat mare*. *Veneris* natantis desciptionem habet *Nonnus* Dionys. l. xli. fol. 696, &c.

804. Κρίνον

Ut fucus ſupernè albeſcens,
Super dulce-apparentem tranquillitatem,
Corpus in natationem tradens
Fluctum ab-ante attrahit.
Roſeis ſuper papillis,
Teneram infra cervicem.
Ingentem fluctum nunc primùm ſecat.
In medio autem ſulci Venus,
Sicut lilium violis involutum,
Trànſlucet per tranquillum.
Super autem vehuntur argento,
Super delphinibus ſaltatoribus,
Doloſi *etiam* tenero vultu, Amor

804. Κρίνον ὣς ἴοις ἑλιχθὲν] Quare ὣς *accentu* gaudeat, videſis ad v. 796. Eadem ſimilitudo ſuprà v. 551. Ὅπως πρέπῃ τὰ λευκὰ Ῥόδοις κρίνα πλακέντα. De *violis* vid. *Paſchal.* de Coronis l. iii. c. 4.

806. Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχεῦνται] *Tmeſis* pro ὑπεροχεῦνται *Vatican.* MS. ὀρχεῦνται, quod nec *verſus* nec *ſenſus* admiſerit.

807. Ἐπὶ Δελφῖσιν χορευταῖς] *Delphinas* rectè vocat ſaltatores, quod per ſaltum natent, et præthereà muſicâ delectentur præ cæteris animalibus, ut notamus ad *Euripid.* Electr. v. 435. Ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε Δελφίς. *Delphinas* idem *Euripides* καλλιχόρους vocat, *Helen.* v. 1470. Et *Anacreon* mox v. 810. χορὸν ἰχθύων κυρτόν.

808. Δολεροὶ νέον μέτωπον] Olim, Δολερὸν νόον μερόπων, quam lectionem *Baxter.* ut ipſe ait, *ſolitâ fiduciâ* ductus, ampliùs corrupit, legendo μὴ ῥώντων, pro μὴ ἐρώντων, neſcius, antepenultimam in hoc verſu corripi debere. *Scaliger* legit, Δολερὸν νόημ' Ἐρώτων. *Heinſii* codex, " Rectè *Stephanus* δολεροὶ, quod ſequitur, ità lege, νέον μέτωπον, quam optimè. Νέον, ὅτι νεωστὶ γεννηθέντες, καὶ ἔμφασιν δηλοῖ, Ἀρτιγενεῖς, καὶ δόλεροι. *Frons* autem ſemper habita ſedes *pudoris* et *impudentiæ*, *innocentiæ*, et *doli*. Ità *Chriſtodorus*,
——ἐπ' ἀπλοκάμῳ δὲ προσώπῳ Ἧστο Σαοφροσύνη κουροτρόφος.
Vid. *Polemonis* et *Adamantii* φυσιογνωμονικά.

Ἔρος, Ἵμερος, γελῶντες·
Χορὸς ἰχθύων τε κυρτὸς,
Ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν,
Παφίης ἐς ὄμμα παίζει,
Ἵνα νήχεται γελῶσα.

Ἐπιλήνιος ὕμνος, νϛ.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
Ταλάροις φέροντες ἄνδρες,
Μετὰ παρθένων, ἐπ' ὤμων·
Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
Μόνον

809. Ἔρος, Ἵμερος, γελῶντες] Rectissime, pro Ἔρως, *Baxter.* hìc Ἔρος restituit, ut sit in *primâ* sede *Anapæstus* ex lege. Ὁ Ἔρος autem vox etiam *Homero* nota, ut dicimus ad *Euripid.* Hippolyt. v. 449. Et *Hesiodo*, de hâc ipsâ *Venere* recèns-nata loquenti, *Theogon.* v. 201. Τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς Γεινομένῃ ταπρῶτα. Παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύω καλὼ, Ἵμερος καὶ Ἔρως. *Venus* apud *Lucian.* in Dearum judicio. *Max. Tyr.* §. 8. Οὐ παῖδα, ἀλλ' ἀκόλουθον καὶ θεράποντα. *Sappho*, Σύ τε καλὸς θεράπων Ἔρως. Vid. ad v. 812, et 959. ubi *Horatius* quoque in partes trahitur.

810. Χορὸς ἰχθύων τε κυρτὸς] Elegans periphrasis *delphinum*, qui curvi et pandi vocantur, etiam *Latinis*, quod incurvantes se in cursu jaculi ad instar propellantur, undè *Nonno* audiunt αὐτοέλικτοι. Dorsum iis repandum dat *Plinius* l. ix. c. 8. *Lunatus* delphin *Johanni Lelando* audit: ut modo ostendi ad hujus *Odæ* procemium.

811. Ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν] Et hoc *delphinorum* proprium, lascivire, saltare, surgere in auras, et urinatorum more rursus se prono capite demittere in altum; et hinc *Nonnus* Dionys. l. iii. fol. 52. Σιγαλέης Δελφῖνα κυβιστητῆρα γαλήνης.

812. Παφίης ἐς ὄμμα παίζει] *Longepierre*, homo eruditæ lectionis, primus hanc lectionem, ex corrupto Παφίης τε σῶμα παίζει, hausit; quâ nulla unquam conjectura ingeniosior, aut certior et luculentior. Rata itaque esto, καὶ μεγάλη

Amor et Himerus ridentes.
Chorúſque piſcium pandus,
Super fluctibus urinans,
Paphiæ ob oculos ludit,
Quocunque natat ridens.

52. Torcularis hymnus.

Nigricantem racemum
Caniſtris ferentes viri,
Unâ cum virginibus, ſuper humeris;
At in torcular jacientes Tantummodò

λη χάρις αὐτῷ. *Horatius* rem expreſſit his verbis, *Quam jocus circumvolat et Cupido.* Vid. ad v. 959.

813. Ἵνα νήχε[ι]] Quandò ἵνα pro ὅπου, *ubi*, ponitur, *Indicativo* gaudet, ut hoc in loco; aliàs *Subjunctivo*, pro quo tamen *Atticè* ſubſtituitur Indicativus, ut notamus ad v. 647.

Ode LII.

Genus carminis idem adhuc continuatur. Et hæc *Ode* ejuſdem ferè eſt argumenti cum *quinquageſimâ*, ut ad eam notamus: Quare titulus verus videtur eſſe debere, Ἐπιλήνιος ὕμνος. Olim. Εἰς οἶνον.

814. Τὸν μελανόχρωτα βότρυν] *Dactylus* hìc primam occupat ſedem loco *Anapæſti*, cui ἰσόχρονος, quod fieri poſſe et factum alias notamus ad v. 696. et in ſcalâ hujus verſûs. Μελανόχρως vox nota *Theocrito*, Idyll. iii. v. 35. Τάν μοι κὴ ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως. Pro eâdem occurrit μελάγχρως, et μελανόχροος, et μελάγχροιας &c. *Homer.* Iliad. σ'. v. 562.——Μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν.

815. Ταλάροις φέροντες ἄνδρες] *Henricus Stephanus* φέρουσιν legit, et à multis probatur; quod minùs facerent, ſi verborum ordinem penſiculatiùs conſiderâſſent, Βότρυν ἄνδρες φέροντες μὲν, μετὰ παρθένων, βαλόντες δὲ, κ. λ. οἱ ἄρσενες μόνον, ἄνευ παρθένων, πατοῦσιν, κ. λ. Poeta reſpicit ad illud *Homeri* Iliad. σ'. v. 567. Παρθενικαὶ δὲ κὴ ἠΐθεοι——Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον, κ. λ.

817. Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo vid. v. 791.

Μόνον ἄρσενες. πατοῦσι
Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
Μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
Ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες
Νέον ἐς ζέοντα Βάκχον.
Ὃν ὅταν πίῃ γεραιὸς,
Τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
Πολιὰς τρίχας τινάσσων·
Ὁ δὲ, παρθένον λοχήσας,
Ἐρατὸς νέος μεθυσθεὶς,
Ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν,
Σκιερῶν ὕπερθε φύλλων,
Βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
Ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει

Προδότιν

821. Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις] Vid. *Conrad. Rittershus.* ad *Oppiani* Cyneget. l. i. v. 127.——ἐπιλήνια χαίρει, ubi hic locus.

822. Ὁρῶντες] *Heins.* codex, ἴσως, Φορῶντες, temerè, nam sic φοροῦντες scribendum. An Ἐρατὸν πίθοις θ' ὁρῶντες;

823. Νεόν ἐς ζέοντα Βάκχον] Nonnulli legunt unicâ voce, ἐκζέοντα. Iis non ego assentior, cum alia lectio rectè se habeat, ut sit ordo: Ἐρατὸν ὁρῶντες ἐς νέον Βάκχον ζέοντα (ἐν) πίθοις.

824. Ὃν ὅταν πίῃ γεραιὸς] Πίῃ hic pro πίνῃ substituo, quoniam, licet πίω aliquandò *primam* producat, quod notat *Eustathius* in *Homer.* πίνω tamen *priorem* nunquam corripiat. Vid. ad v. 935.

826. Πολιὰς τρίχας τινάσσων] Ità *Euripides*, de senibus *Bacchum* colentibus, *Bacch.* v. 185. Καὶ κρᾶτα σείσαι πολιόν. Et paulo post, v. 324. Πολιὰ ξυνωρὶς, ἀλλ' ὅμως χορευτέον. *Nonn.* Dionys. fol. 324. Καὶ Πίθος ὠμογέρων, πολιὴν ἀνάμοισι τινάσσων——ἐχόρευε.

828. Ἐρατὸς νέος μεθυσθεὶς] Olim ἐλυσθεὶς quæ vox *Homerica*,

Tantummodò mares calcant
Uvam, exprimentes vinum,
Magnoperè Deum plaudentes
Torculariis hymnis,
Jucundè in dolia tuentes
Ad novum effervescentem Bacchum.
Quem quandò biberit senex *aliquis*,
Tremulis pedibus saltat,
Canos capillos quassans:
Virginem verò insidiatus,
Amabilis juvenis jam probe-madidus,
Tenerum corpus fusam,
Umbrosis super frondibus
Gravatam in somnum,
Ad amorem intempestivè allicit,

Ut

merica, at huic loco minùs accommoda; licet *Archilochus* apud *Stobæum* ferè persuadeat, Ἐν τῷ περὶ ψόγου Ἀφροδίτης λόγῳ, Τοῖς γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθείς. *Versûs* tamen et *sensus* causâ, cum *Henrico Stephano*, μεθυσθεὶς legendum pronuncio: *Bacchus* enim *Veneris* amicus, et *Aristophanes* vocat Οἶνον Ἀφροδίτης γάλα, ut *Athenæ*. fol. 444. Et *Anacreon* mox dicit, v. 837. Μεθύων ἄτακτα παίζει. Huc refer *Euripidis* Cyclop. v. 168.

830. Σκιερῶν ὕπερθε φύλλων] Confer v. 168.

831. Βεβαρημένην ἐς ὕπνον] *Phrasis* notanda, *Gravatus in somnum*, pro *Gravatus somno*. *Homer*. βεβαρηότες οἴνῳ. *Antholog*. Βεβαρημένος ὕπνῳ.

832. Ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει] Cùm olim, ὁ δ' Ἔρως ἄωρα θέλγων, omnia erant conturbata; nunc omnia planissima, nec ullus defectus cernitur. Ἄωρα *adverbialitèr* ponitur, et *metaphoricè* à crudis et vixdum-maturis fructibus, ad teneriorem virginem transfertur. Ἄωρα γὰρ, τὰ παρὰ τὸν καιρὸν (an πρὸ τοῦ καιροῦ) τρυγώμενα, inquit, *Suidas*. Quod nonnulli notant ἄωρα mulierem significare, nil nos morari debet, isti enim planè somniant. Θέλγει quidem ipse *Faber* legendum putat,

 833. Προδότα

Προδότιν γάμων γενέθλης.
Ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων,
Τότε μὴ θέλȢσαν ἄγχει·
Μετὰ ~~τῶν~~ νέων ὁ Βάκχος
Μεθύων ἄτακτα παίζει.

Εἰς ῥόδον, νγ'.

Στεφανηφόρȣ μετ' ἦρος
Μέλπομαι ῥόδον θέρειον·
Σὺν, ἑταῖρ', ἄεξε μολπήν.

Τόδε

833. Προδότιν γάμων γενέθλης] De virgine locutus eſt, ut conſtat v. 827. Quare μελλόντων ſubaudiendum ad γάμων, vel hoc in loco γάμων, ut *Baxter.* rectè obſervat, *Figuratè* pro Αἰδȣ̃ς, Παρθενίας. Notum etiam, quod obſervamus ad *Euripidis* Danaen. v. 18. γάμος aliquandò ſimplicitèr poni κατ' εὐφημισμὸν pro ἡ συνουσία, vel τὰ 'Αφροδίσια. Vid. *Spanhemii* Not. ad *Callimach.* Hymn. in *Del.* v. 240. ubi benè multa in hanc rem.

834. Ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων] Extat apud *Nonnum,* Dionyſ. l. xii. à fol. 225. ad fol. 228. *Vindemiæ deſcriptio,* undè magna lux huic Odæ, et ibi quoque nympha ἀπειθής· Ὃς δὲ νοοπλάγκτοιο μέθης δεδονημένος οἴστρῳ Παρθενικῆς ἀγάμοιο σαόφρονος ἥψατο μίτρης. Αὖ ἐρύων δ' ἐπὶ Κύπριν ἀπειθέος εἵματα Νύμφης Χειρὶ ὀπισθοδότῳ ῥοδέων ἐπεφήσατο μηρῶν. Vid. et *Nemeſian.* Eclog. 3.

835. Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει] Non hîc ἄγχω abſolutè *ſtrangulo* ſignificat, verùm ità ſauces conſtringere, ut raptores puellis facere ſolent, nè exclament. Ita *Lucian.* in *Æaci* Dialogo, Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν 'Ελένην προσπεσών; vel alio quovis modo *conſtringere, comprimere,* vel *coercere,* ut debitoribus facere ſolent importuni et violenti creditores; ita D. *Matthæus* c. xviii. v. 28. Κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε. Πνίγω enim vox *ſynonyma* τῷ ἄγχω. Et ita idem *Lucian.* in Lapith. Οὐδὲ ἄγχω τȢ̀ς μαθητὰς, ἢν μὴ

κατὰ

Ut ipſa proditrix pudoris fiat.
Et ipſe verbis ſuis minime ſuadens,
Tum demùm invitam comprimit:
Inter juvenes enim Bacchus
Ebrius intemperanter ludit.

53. In Roſam.

Unà cum coronigero vere
Cantu-celebro roſam æſtivam:
Tu, ſodalis, adjuva cantilenam.

Hæc

κατὰ καιρὸν ἀποθῶσι τὺς μιθὺς. Figuratè demùm *comprimere et violento congreſſu* quaſi *ſuffocare.*

837. *Μεθύων ἄτακτα παίζει*] Eſt εὐφημισμὸς ſimul et μείωσις, pro ὑβρίζει. Sic ἀτακτέω, *caſtè vivo.* Vid. *Perizon.* ad Ælian. V. H. l. xiv. c. 48. §. 2. ἀτακτέω, ὑβρίζω.

ODE LIII.

Carminis genus etiamnum continuatur, idem nempè cum Odâ *tertiâ.* Et hæc *Ode* ejuſdem ferè argumenti eſt cum Odâ *quintâ*; ut notamus ad v. 76. Nihil quidem hâc Odâ venuſtius tota protulit antiquitas. Quòd autem roſa ſit *regina* florum, patet ex v. 970. et iis, quæ ibidem ex *Sapphone* laudo.

839. *Μέλπομαι ῥόδον θέρειον*] γρ. θερινὸν, verùm ob verſum lego θέρειον, quæ vox genuina, vetus, et magis poetica, metróque aptior. *Dinnerus* in epithetis τοῦ Ἔαρ, legit θερεινόν. Eſt autem hìc *primâ* ſede *Amphimacer* pro *Anapæſto*, de quâ re ſuprà ad v. 87. 853. et 927.

840. *Συνέταιρ' ἄεξε μολπὴν*] Vetus lectio, Συνεταιρεῖ αὔξει μέλπειν, pro quâ *Baxter.* ſubſtituit, Συνέταιροι αὔξοι μέλπειν, nullâ *metri*, nédum *ſenſûs* ratione habitâ. *Scaliger* multò melius, Συνέταιρ', ἄεξε μέλπειν. *Henr. Stephan.* quamvis dubitantèr, Συνέταιρε δὴ αὔξε μολπήν. *Daniel Heinſius* in hâc parte felicior, Συνέταιρ', ἄεξε μολπὴν. Mallem legas, Σὺν, ἑταῖρ', ἄεξε μολπήν. Quæ poſtrema lectio potior videtur, ut ſit, per *Tmeſin*, pro συνάεξε. Quanquam et *Euripidi* σύγκασις κόρα, pro ſimplici κάσις, occurrat, et ξυνεείκοσι *Homero*, Odyſſ. ξ'. v. 98. pro ſimplici εἴκοσιν. Et

hinc

Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
Τόδε γὰρ βροτῶν τὸ χάρμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ', ἐν ὥραις
Πολυανθέων ἐρώτων·
Ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
Τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
Χαρίεν φυτόν τε Μουσέων·
Γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πεῖραν
Ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς·
Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλπειν

Μαλακαῖσι

hinc dominus *Dacier* (cui cum eleganti conjuge *Fabri* filiâ plurimum debent literæ tam *Græcæ*, quàm *Latinæ*) conjecturam fecit, hanc Oden *dialogi* formâ scriptam; cui conjecturæ suus debetur honos: quanquam *Anacreon* potuit *ipse canere ad sodalis citharam*, cujus pulsus proindè ipsum canticum suavissimum suâ jucunditate congruisque modulis multùm adjuvaret.

841. Τόδε καὶ θεῶν ἄημα] Ita suprà v. 83. Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά. Verùm altior hic doctrina latet. Deorum præsentia creditur *roseum quid Spirare.* Undè *Virgil.* Æn. l. i. v. 406. —— *et avertens roseâ cervice refulsit, Ambrosiæque comæ divinum vertice odorem spiravêre.* Certe *Cardanus*, de Subtilitate l. xiii. *Igitur solus odor ex his, quæ sentiuntur, aut occidere, aut recreare, hominem potest. Nam spiritum, in quo animæ opus elucescit, aut bonus odor nutrit, aut malus destruit. Itaque ea de causa thura Diis adolentur, quòd divina pars in nobis odoribus gaudeat; atque etiam ob id optimum omen censetur, præsentisque alicujus divinitatis, cùm odor bonus absque causâ sentitur,* Et *Homerus* priùs dixerat *Veneris* unguentum, *rosaceum*, Iliad. ψ. v. 185. Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη Ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ. Vid. infrà ad v. 862. et quæ Nos ad *Euripid*, Hippolyt. v. 1391.

843. Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις Πολυανθέων ἐρώτων] Ἐσ-

περ

Hæc etenim Divorum halatio,
Hæc et mortalium oblectamentum,
Gratiisque trophæum, in temporibus
Floridulorum amorum;
Venereúmque ludicrum.
Hæc et argumentum fabulis,
Gratiosáque planta Musarum:
Dulcis vel facienti periculum
In spinosis semitis;
Dulcis etiam sumenti, ut foveat
Mollibus

πτερε, κυανέας ἱερὸν, φίλε, νυκτὸς ἄγαλμα. Bion. Confer. v. 84. item v. 577.

846. Τόδε καὶ μέλημα μύθοις] *Faber* hìc, cum filiâ, pro μύθοις legunt Νυμφῶν, quæ lectio minimè aspernanda, imò confirmari videtur ex v. 858. nisi quòd sic bis de *Nymphis* rosas colentibus esset dictum. Quare μύθοις per me maneat: indè enim poetarum carmina notantur, ut *Sappho*, Κατθανοῖσα δὲ κείσεαι· Οὐδέποτε μναμοσύνα σέθεν ἔσσεται, οὐδὲ ποκ' ὕστερον. Οὐ γὰρ μετέχεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίας. *Rosæ* itaque poetis et fabulis poeticis propria; quod et proximè sequenti versu confirmatur, v. 847. Χαρίεν φυτόν τε Μουσέων, de quâ re diximus ad v. 76. *Hesychius* hunc locum proculdubio respicit. Μέλημα) ὅτινος ἄν φροντίζοι, ἀγάπημα. Μέλημα μύθοις autem dicitur, ut *Pindaro*, Παρθένοισι μέλημα· Ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς, *Elect.* ad *Orestem* apud *Æschyl.* Choeph. et *Anacreonti* suprà v. 843. Χάρισιν ἄγαλμα. Vid. ad v. 82.

847. Χαρίεν [φυτόν τε Μουσέων] *Rosam Musis* sacram ostendo ad v. 76. et v. 846.

848. Γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πεῖραν] *Henric. Stephan.* legit Γλυκὺ δὲ ποθοῦντα πεῖραι. Verùm idem sensus, si nostram lectionem admittas; nam in eâ *Baxtero* assentior, qui hìc pro ποιοῦντα et λαβόντα, v. 850. legit ποιοῦντι et λαβόντι. Nil enim opus erat προσάγοντ' notare, propter *Apostrophen*, poni pro προσάγοντι. Et sanè tres alii *Dativi* casus immediatè sequuntur à v. 853. nempè, et deinceps.

851. Μαλακαῖσι

Μαλακαῖσι χερσὶ, κὔφως
Προσάγοντ' Ἔρωτος ἄνθος.
Ὡς σοφῷ τόδ' αὐτὸ τερπνὸν
Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς.
Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠὼς,
Ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
Ῥοδόχρους δὲ Κ' Ἀφροδίτη

Παρὰ

851. *Μαλακαῖσι χερσὶ κὔφως*] Et hìc libentèr *Baxtero* aſſentior, qui κὔφως pro κὔφαις legendam rectè auguratur; et ut ille ait, *Roſæ levitèr tractatæ diutiùs odorem ſervant*, certè fortiùs nares feriunt.

852. Προσάγοντι] Subaudi *naribus*.

853. Ὡς σοφῷ τόδ' αὐτὸ τερπνὸν] *Baxterus*, "Pronum, "inquit, fuerat reponere Τῷ σοφῷ pro *monſtroſo*, ὠσοφῷ, "bonus tamen *Stephanus* id non vidit:" Ità ille illudens *Stephano*, qui cautior quùm eſſet, non putabat *Amphimacrum* in *primâ* ſede admitti poſſe; quod tamen aliquandò fieri oſtendo ad v. 839. Aliàs ego ſanè legerem, Τί; Σοφῷ τόδ' αὐτὸ τερπνόν. Verùm ob rationem prædictam, cum *Baxtero*, τῷ σοφῷ, legerem, niſi *Vatican.* MS. haberet, Ὡς σοφῷ, quæ lectio et proba, nec coacta, cùm totidem eaſdemque literas ferat, quas *monſtroſum* illud ὠσοφῷ, quare maneat rata. Σοφὺς autem poetas et aliàs vocat, v. 860. Et poetarum negotium erat in *Dionyſiacis*, ut omnibus notum, quod ſpectat ad v. 855. Διονυσίαις θ' ἑορταῖς. Mr. *Dacier* legit Τὸ ῥόδον &c.

855. Διονυσίαις θ' ἑορταῖς] In *Pythiis* ludis erant antiquitùs certamina *ingeniorum*, ut *Homerus* ipſe teſtatur. *Hymn.* in *Apollin.* v. 149. Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε, καὶ ὀρχηθμῷ, καὶ ἀοιδῇ Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα. Et *Anacreon* mox apertè innuit ad v. 992. Hinc in *Dionyſiacis* is mos apud *Athenienſes*; ut mox ad v. 1290. et idem *ingeniorum* certamen propoſitum ab *Artemiſiâ* reginâ, ad *Mauſoli* conjugis chariſſimi funus, in quo certavit inter

alios

Mollibus in manibus, levitèr *naribus*
Admoventi amoris florem.
Adeò docto quoque *poetæ* hæc ipsa jucunda
Conviviisque atque mensis,
Et præcipuè Dionysiacis solennitatibus.
Quid enim absque rosa fiat?
Roseis-digitis quidem Aurora,
Roseisque cubitis Nymphæ,
Roseâque cute Venus

A doctis alios *Isocrates*, ἠγωνίσατο, inquit *Plutarchus*, in illius vitâ, καὶ τὸν ἐπὶ Μαυσώλῳ τεθέντα ὑπὸ Ἀρτεμισίας ἀγῶνα· τὸ δὲ ἐγκώμιον οὐ σώζεται. Talia erant *ingeniorum* certamina et olim apud nos *Anglos*, coram nobilissimo ordine *Garteriaco*, festo D. *Georgii*, quando mos fuit regi et sociis poemata offerre; ut *Elias Ashmole*, Garter. fol. 594. *Ingeniorum* certamina apud veteres *Britannos*, vid. *Selden*. in Drayton. Polyolbion. fol. 67.

856. Τί δ᾽ ἄνευ ῥόδου γένοιτ᾽ ἂν] *Vatican*. MS. Τί δὲ δίχα τοῦ γένοιτ᾽ ἄν; Et sic quidem *Tribrachys* pro *Anapæsto*; quòd aliquandò fieri probamus, ad v. 788. et 792. Verùm hæc mihi potiùs *explicatio*, quàm *lectio* vera videtur. Proximus quoque versus incipit quasi novam Oden in *Vaticano* MS. quod ferè domini *Dacier* ordinationem διαλογιστικὴν confirmat.

857. Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠὼς] *Homero* familiare hoc epitheton, quem libentèr *Anacreon* sequitur. Ille et Ἠῶ ῥοδοπήχυν vocat, *Hymn*. xxx. v. 6. ut et *Theocritus*, Idyll. 2. 148. Et *Hesiodus* nympham *Eunicen*, *Oceani* filiam, *Theogon*. v. 247, ut *Anacreon* versu sequenti.

858. Ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι] Vid. ad v. 857. *Nonnus* Nymphas ῥοδόεσσας vocat. *Theocrit*. *Idyll*. xv. v. 128. ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις.

859. Ῥοδόχρους δὲ Κἀφροδίτη] Κἀφροδίτη pro καὶ Ἀφροδίτη, ut v. 389. Quod rosea sit *Venus*, et quòd *Veneri* dicata sit rosa, diximus ad v. 76. et 841. *Nonno* etiam ῥοδόχροος

et

Παρὰ τ̃ σοφῶν καλεῖται.
Τόδε καὶ νοσῦσιν ἀρκεῖ·
Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει·
Τόδε καὶ χρόνον βιᾶται.
Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
Νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
Φέρε δὴ, φυλὴν λέγωμεν·
Χαροπῆς ὅτ᾽ ἐκ θαλάττης
Δεδροσωμένην Κυθήρην
Ἐλόχευε Πόντος ἀφρῷ,
Πολεμόκλονον τ᾽ Ἀθήνην
Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,
Φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ·

Τότε

et ῥοδόεσσα audit, et *Antholog*, l. iv. fol. 374.—— Ἄνθεα ποίων Εἰσὶ θεῶν; Ἥρης ϗ ῥοδέης Παφίης.

860. Παρὰ τ̃ σοφῶν καλεῖται] Vid. ſuprà ad v. 853. et infrà ad v. 994. *Quintilian.* l. i. c. 10. Quis ignorat, muſicam tantum jam antiquis illis temporibus, non ſtudii, verùm etiam venerationis, habuiſſe; ut iidem *muſici* et *vates* et *ſapientes* judicarentur? Vid. Scholiaſt. *Homeri* ad Odyſſ. γ΄. v. 267. et quid nos in locum, ex *Athenæo* et aliis. Quin poeta noſter ab ipſo *Socrate* vocatur ὁ σοφὸς Ἀνακρέων, ut in illius *vita* dicimus.

861. Τόδε ϗ νοσῦσιν ἀρκεῖ] Et *folia* roſarum *capiti* applicata, et *ſuccus*, et *infuſio*, et *decoctio*, *ſyrupus*, et *oleum* roſarum, apud *botaniſtas* et *medicos* laudantur. Vid. *Dioſcoriden*, *Galenum*, *Borellum*, *Riverium*, *Heurnium*, *Robert. Lovel.* et *Pharmacopæos*, quibus adde *Caroli Paſch.* de Coronis l. iii. c. 7. p 160.

862. Τόδε ϗ νεκροῖς ἀμύνει] Hìc poeta apertè alludit ad *roſeum* illud unguentum, quo *Venus Hectoris* cadaver ſincerum et integrum conſervavit, ut ſuprà oſtendimus ad v. 841. Tangit etiam τὺς ἐν ταφαῖς στεφάνους. De quibus *Joh. Kirchman* de funeribus *Romanor.* l. i. c. xi. Vid. *Euripid.* Phœniſſ. v. 1626. et *Troad.* 1247.

863. Τόδε

A doctis *poetis* vocetur.
Hæc etiam ægrotantibus opitulatur;
Hæc vel mortuis auxiliatur:
Hæc et tempus vi-vincit:
Gratiosa enim rosarum senectus
Juventutis *suæ* retinet odorem.
Agedum, originem *illius* dicamus:
Placido quandò ex mari
Rore-conspersam Venerem
Parturiebat pontus è spumâ,
Bellicrepámque Minervam
E vertice suo ostendebat Jupiter,
Formidandum spectaculum Olympo; Tunc

863. Τόδε καὶ χρόνον βιᾶται] Χρόνον δὲ οὔτε Ἔρως, οὔτε ῥόδα οἶδεν. *Philostrat.* Epist. I. Evidentèr allusum ad nobile illud *Sapphûs* νόημα, suprà memoratum ad v. 846. ut nempè Musarum roseæ corollæ intelligantur, quæ immortalitati consecrant. Et sanè sequentia verba sunt ἐξηγητικὰ priorum, Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας Νεότητος ἔχειν ὀδμήν. Vid. ad v. 880.

864. Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας] Notissimum est rosarum etiam caput mortuum odoriferum.

866. Φέρε δὴ, φυὴν λέγωμεν] Plerique alii codices Φέρε δὴ, at *Baxterus*, φέρε δὲ, malé. Φέρε, λαλέωμεν, *Plutarch.* ita supra Φέρε πειράσωμεν v. 49. Ita Ἄγε δὴ, v. 915. unde *Agedum* Latinorum,

867. Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης] De *Veneris* ortu ex mari, vid. in Procemio Od. LI. et v. 784.

863. Δεδροσωμένην —— ἀφρῷ] Undè, ut volunt *Græci*, nomen Ἀφροδίτη, licet *Euripides* ad ἀφροσύνην referat *Troad.* 990.

871. Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς] γρ. Κορυφῆς ἔδειξεν ὁ Ζεὺς. Hoc testatur *H. Steph.* et ita sane *Vatican.* MS. in quo versiculus alter, quem omninò addendum duxi, ut mox videbis.

872. Φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ] Hunc versum primus ego

Anacreonti

Τότε καὶ ῥόδων ἀγητῶν
Νέον ἔρνος ἤνθισε χθὼν
Πολυδαίδαλον λόχευμα.
Μακάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
Ῥόδον ὡς γένοιτο, Νέκταρ
Ἐπιτέγξας, ἀνέτειλεν
Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου.

Εἰς ἑαυτόν, νδ'.

Ὅτ' ἐγὼ νέων ὅμιλον
Ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβη·
Τότε δή, τότ' ἐς χορείην
Ὁ γέρων ἐγὼ πτερῦμαι.   Περίμεινόν

Anacreonti restituo ex *Vaticano* MS. sumptum. Atque ità sensus plenior, et locus elegantior, et periodus rotundior, tribus utrinque versibus, hinc *Veneri*, illinc *Minervæ* datis. Ob *Dorismi* verò speciem nemò dubitet; voces enim in δα, θα, ρα, et α purum, desinentes, faciunt ας et αν, sine *Dorismi* suspicione. Ita *Herodotus* ipse θέας in *Genitivo*, non θέης dixit, quod tamen in resolutione *Ionica* minimè facit, ut in ἤη pro εἴα. Confer *Homer*. Hymn. in *Minervam* XXVII. v. 4. Τριτογενέα, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητιέτα Ζεὺς Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν, Χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχεν εἰσορόωντας Ἀθανάτους. Et hæc hujus loci imitatio ab *Anacreonte* facta argumentum mihi fit non leve pro hujus certè *Hymni* auctoritate et antiquitate, cùm *Anacreon* sit *Onomacrito* et *Cynætho* senior.

874. Νέον ἔρνος ἤνθισε χθὼν] Malè et hic *Baxteri* editio ἤνθησε legit, *versui, sensuique* malè consulens. Etiamsi *Vat.* ita legat per errorem; licet in omnibus aliis ἤνθισε legeretur, et *Dilnerus* quoque et *Paschalius* hanc lectionem agnoscant.

878. Ἐπιτέγξας ἀνέτειλεν] MS. *Vat.* ἀνέθηλε, malè, *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo ad v. 681. et 817. Quòd nectaris

Tunc etiam rosarum suspiciendarum
Novam stirpem mirificè-ornavit tellus,
Operosum admodùm partum.
Beatorum verò Deorum concilium,
Rosa quò fieret, nectar
Intingens, oriri-fecit
Magnificam *illam* ex spinâ
Plantam immortalem Lyæi.

54. De seipso.

Quandò ego juvenum cœtum
Cerno, adest mihi quoque juventus:
Tunc nempe, tunc ad choréam
Vetulus ille ego alacris fio *et quasi alatus*.

Expectato

nectaris infusu *rosa* primùm humi adrubuit, ostendit *Benedictus Curtius*, Hortorum l. xxx. c. 23. ut notamus ad *Euripid.* Cyclop. v. 556. Licet *Aphthonius* ex *Veneris* ipsius sanguine colorem illum amabilem deducat. Vid. Angeli *Politiani* Miscellan. c. xi. ubi de *rosâ* nonnulla lectu jucunda. *Geoponic.* l. XI. c. xvii. *Hom.* Iliad. ί. v. 777. Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

880. Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου] *Bacchi*, *Veneris*, et *Musarum* florem probamus rosam ad v. 76. Ἄμβροτον vocat, vel quòd à nectare ortum habuit, vel quod immortalitatis sit symbolum, et nè mortua quidem moriatur tota, sed χρόνον βιᾶται, ut v. 863. ut *Theocrit.* Idyll. xxvii. v. 9.
—— καὶ τὸ ῥόδον αὖον ὀλεῖται.

ODE LIV.

Hæc *Ode* ejusdem adhuc generis, nempe quale illud *tertiæ* Odæ; excepto quòd et hìc bis terve occurrat *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, *Dimeter*, *Catalectus*; de quo suprà ad v. 878.

881. Ὅτ' ἐγὼ νέων ὅμιλον] Olim νέοις.

882. Ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβη] Olim ἦκα, at *Henric. Steph.* ἥβη hìc, ut suprà, νέων pro νέοις, cujus emendationi favent, qui sapiunt. Confer v. 752. Τρίχας γέρων μέν ἐστι, κ. λ.

R 885. Περίμεινόν

Περίμεινόν με, Κυϐήϐα,
Ῥόδα δὸς, θέλω στέφεσθαι·
Πολιὸν δὲ γῆρας ἥκας
Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δὲ μοί τις
Φερέτω δῶρον ὀπώρης,
Ἴν' ἴδῃ γέροντος ἀλκὴν,
Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
Δεδαηκότος δὲ πίνειν,
Χαριέντως τε μανῆναι.

Εἰς

885. Περίμεινόν με, Κυϐήϐα] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo diximus initio hujus Odæ. *Cubeba* autem hìc ſonat *vetulam* quandam miniſtram, à Deorum matre ejuſdem nominis ita dictam, vel ipſam fortè Deam; quaſi ad *Corybantiaſmum* ſe jam paraturus eſſet poeta. Vid. ad v. 207. Γρ. συνήϐα, ex filiæ *Fabri* conjecturâ, quam *Longepierre* probat. De quâ voce vid. ad v. 1137. Περί μοι νέῳ συνήϐα, *Hen. Steph.*

886. Ῥόδα δὸς, θέλω στέφεσθαι] Pro παράδος, quod priùs obtinuit, *Henric. Steph.* ῥόδα δὸς, legebat, quam lectionem *Faber et* filia, et *Longepierre*, mecum, probant; *Baxter* improbat haud bené.

887. Πολιὸν δὲ γῆρας ἥκας] *Nemo,* inquit *Baxter, mihi vitio vertat, quòd Adverbium* ἑκὰς, *in Participium* ἥκας *mutaverim.* Olim enim ἑκὰς in omnibus. Dico ego nullum tale *Participium* dari, certè cum *Circumflexo* in *Penultimâ*; cùm *Participiorum* Aor. ά. *ultima* ſit ſemper *longa*, ut *verborum*, brevis. Dubito tamen, an aliàs *Participium*

Expectato me, Cubeba;
Roſas præbe; volo coronari,
Canámque ſenectutem abjiciens
Juvenis inter juvenes ſaltabo.
Bacchici itaque mihi aliquis
Afferat donum fructûs;
Ut cernat ſenis vigorem,
Scientis quidem canere,
Scientiſque bibere;
Nec-invenuſtè inſanire.

55. In

ticipium ἥκας occurrat, licet in ſecundâ perſonâ Aoriſt. α. ab ἧκα, fiat ἧκας, unde ἡκάμην Med. voc. Πολιὸν γῆρας) Ut *Homero* λευκὸν γῆρας et πολιοκρόταφοι γέροντες, de quâ re nos infra ad v. 904. et in Prælection. *Sophocl.* xxx.

890. Φερέτω δῶρον ὀπώρης] Olim ῥοιὰν ἀπ' ὀπώρης, in quo explicando fruſtrà ſudabant multi; et verſus intereà malè ſe habebat, ſenſúſque nimis latebat, aut nuſquam erat. Nunc, ſi δῶρον, mecum legas, pro ῥοιὰν, et ἀπ' rejicias, omnia erunt in tuto, Διονυσίης δῶρον ὀπώρης, elegans *periphraſis* vini, quod *Virgil.* Æn. l. i. v. 640. *Munera lætitiamque Dei.* Et eſt verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quales plurimos huic generi immixtos paſſim reperias, ut v. 885. et mox v. 894.

892. Δεδαηκότος μὲ εἰπεῖν] Jejune hic *Baxter* de ſimplici *loquelâ*; cùm εἰπεῖν dicatur per Μείωσιν, pro ᾄδειν, et ἔπος, in illa voce lateat, pro ᾠδὴ. Vid. ad v. 961. et v. 1193.

894. Χαριέντως τε μανῆναι] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo modò ad v. 890. De voce χαρίεις, quòd ſingularem quandam doctrinæ excellentiam notet, dicemus ad v. 1192.

Εἰς τοὺς ἐρῶντας ᾠδάριον, νέ.

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
Πυρὸς χάραγμ᾽ ἔχουσι·
Καὶ Παρθίους τὶς ἄνδρας
Ἐγνώρισεν τιάραις·
Ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
Ἰδὼν ἐπίσταμ᾽ εὐθύς·
Ἔχουσι γάρ τι λεπτὸν
Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

Εἰς

Ode LV.

Hoc genus carminis idem cum illo *primæ* omnium Odæ. " Odarium, inquit *Faber*, inter tot alia, quæ pessimæ " notæ ostendi, spurium esse *H. Stephanus* putavit. *Suspicor νόθον esse hoc ᾠδάριον*, inquit, neque tamen ullam ra- " tionem addidit. Versus certe sunt absolutissimi; nec " quicquam in iis est contra Hellenismum. At ego unico " argumento probo, quod ille non probavit; *Parthi* sci- " licet, quorum in hoc odario fit mentio, *Anacreontis* " tempore nondum noti erant, quod certissima veteris his- " toriæ fide nititur." *Hæc ille*, falsus omninò; ut ex veteri historia nos probabimus. *Herodot*. l. iii. c. 93. ubi nationes varias numerat, quæ sub *Dario Histaspis* filio tributa pendebant, ait, Πάρθοι δὲ καὶ Χοράσμιοι, Σόγδοί τε καὶ Ἄρειοι τριηκόσια τάλαντα. *Darius* autem *Anacreontis* medio tempore floruit. Quin ipsius *Fabri* filia fatetur, *Parthos* ab ipso *Cyro* nomine illo donatos.

895. Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι Πυρὸς χάραγμ᾽ ἔχουσι] Δηλονότι, ἔγκαυστον χάραγμα. De *Coppatia* equo et *Samphora*, Scholiast. *Aristoph*. ad Νεφέλ v. 22. fol. 59, et 88. *Luciano* Καππαφόροι et Κενταυρίδαι, *Straboni* fol. 215. Λυκοφόροι vocantur, lupi nempe signo ἐγκεκαυστηριασμένοι. Legendus *Vossius* in opere majori de *Grammatica Latina*. *Servius*, &c. in illud *Virgilii* Georg. l. i. v. 263. *Aut pecori signum*, et *Scaliger* in eundem locum, et in animadversionibus *Eusebianis*; *Faber* quoque et filia in hunc locum.

896. Πυρὸς χάραγμ᾽ ἔχουσι] Rectè χάραγμα de inustâ

55. In Amatores, odarium.

In clunibus quidem equi
Inustum-igne signum gerunt;
Et Parthos quivis viros
Agnoscat ex tiaris:
Ego autem Amatores
Conspicatus *semel*, novi statim:
Gerunt enim nescio quam tenuem,
Intra Animam, inustam notulam. 56. De

equis notâ; nam instrumentum, quo hæc signa equorum *armis* vel de coxendicibus inuruntur χαρακτὴρ propriè dicitur tam *Græcis*, quàm *Latinis*; item τρύσιππον et τρυσίππιον *Græcis*. *Anglicè*, *A BRANDING IRON*. Verbum, *signare* et *dignorare*, si *Festo* fides. *Plin.* l. viii. c. 42. *Bucephalon* —— vocârunt, sive ab aspectu torvo, sive ab *insigni* taurini *capitis armo impressi*.

897. Καὶ Παρθίους τὶς ἄνδρας] Πάρθοι, Πάρθιοι, et Παρθυαῖοι, nomen gentis, et Παρθία, Παρθυαία, et Παρθυηνή, nomen regionis, teste *Stephano Byzantino*. Cum hoc populo magna intercessit convenientia *Medis* et *Persis*, et semper ferè cum iis apud auctores junguntur, ut *Act.* ii. v. 9. Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἐλαμῖται, τουτέστι Πέρσαι. *Strabo*, l. xv. Διὰ τοῦτο οὖν τὰ ἔθνη τὰ Περσικὰ τούτοις (τοῖς Παρθυαίοις) καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ καὶ ἄλλοις πλείοσι. *Dion. Cassius* l. xl. in rebus *Crassi*, accuratè de iis exponit *Dionys.* περιηγ. v. 1039. Ἀλλ' ἤτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Κασπιάων Πάρθοι ναιετάουσιν ἀρήιοι, ἀγκυλότοξοι. In quem locum videsis *Eustathium*.

898. Ἐγνώρισεν τιάραις] Τιάρα ὁ, Κίδαρις ἡ, et Κυρβασία, *idem*; de quibus vocibus videsis *Brissonium* de regum *Persicorum* principatu, *Burtoni* linguæ Persicæ reliquias, *Hesych. Suid.* &c. *Virgil.* Æn. l. vii. v. 247. ——*sacerque tiaras*. *Servius* in locum, pileus est, quo *Phryges* utuntur, cùm celebrant sacra. Vid. *Bayfium* c. xx. de re vestimentaria. *Parthis* verò, *Medis*, *Persis*, et *Phrygibus* atque proindè totius *Asiæ* populis, in usu erat hoc genus pilei; quod hodienum *Turban* dicitur.

902. Ψυχῆς ἔσω χαρακτὴρ] Tale illud *Antholog.* l. vii. fol. 471. —— ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων Ἤδη τοῦ κραδίῃ γνωστὸς

Εἰς τὸ γῆρας, νϛ'.

Πολιοὶ μὲν ἧμιν ἤδη
Κρόταφοι, κάρη δὲ λευκόν·
Χαρίεσσα δ' οὐκ ἔθ' Ἥβη
Πάρα· γηραλέοι δ' ὀδόντες.
Γλυκεροῦ δ' οὐκ ἔτι πολλὸς
Βιότου χρόνος λέλειπται.
Διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω
Θαμὰ, Τάρταρον δεδοικώς·
Ἀίδεω γάρ ἐστι δεινὸς
Μυχός· ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
Κάθοδος·

ἔνεστι τύπος, ut *Longepierre* notat, qui rectè observat, *in amore* quicquid intùs et in corde geritur, facilè foràs cernitur; *Ovid.* Quid non videatur amanti? quod *Fabri* filia minimè advertens poetam minùs cepit. Vid. ad v. 980. Atque ità quicquid *Anacreontis* ad manus nostras salvum et integrum pervenerit, absolvimus; nunc ad ejusdem *fragmenta* devenimus, quæ partim alii, partim, et ea quidem longè plura, nos ipsi collegimus; at omnia puriùs, tersiúsque et ordinatiùs Nos nunc primùm orbi literato offerimus.

ODE LVI.

Hæc *Ode Henrico Stephano* debet, quòd primò sit suo auctori addita. Extat verò apud *Stobæum*, λόγῳ 117. fol. 599. sub *Anacreontis* nomine, et est quidem illo dignissima. Donatur â *Grotio* eleganti carmine *Latino*, in suis *Stobæi* Excerptis, fol. 486. Genus autem versûs ad *tertiam* Oden pertinet.

903. Πολιοὶ μὲν ἧμιν ἤδη] Pro ἡμῖν, vel ἡμὶν, versûs causà, scribo ἧμιν, ut *Homero* plus semel factum video, quoties nempè ultima syllaba sit corripienda, Ex. gr. *Odyss.* υ. v. 272. Τηλεμάχου· μάλα δ' ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει. Vid. infra ad v. 915.

904. Κρόταφοι, κάρη δὲ λευκὸν] *Homerus* priùs vocaverat γέροντας πολιοκροτάφους, *Iliad.* θ'. v. 518. quoniam ut *Theocritus* Idyll. xiv. v. 68. — ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα Πάντες

56. De senectute suâ.

Cana quidem nobis jamjam
Tempora, Caputque album:
Grotáque non ampliùs juventus
Adest, vetulique sunt dentes;
Jucundæque adeò non adhuc multum
Vitæ tempus reliquum-est.
Propter hæc infandùm lugeo
Continuò, Tartarum formidans;
Plutonis enim horrendus est
Specus; et molestus in eundem Descensus:

ὅτες γηραλέοι, καὶ ἐπιχερὼ ἐς γένυν ἕρπει Λευκαίνων ὁ χρόνος, —— *primò nam nos canescimus omnes temporibus: tum deindè tremens ad menta genásque proserpit senium.* Et hoc *Alexander Aphrodisiensis* ideò fieri vult, *quod anteriora capitis humido et phlegmate magis abundent, quàm posteriora.* Ibid. Κάρη δὲ λευκὸν) Olim κάρα, verùm ego κάρη lego, ut *Homer.* Iliad. χ΄. v. 74. et ώ. v. 516. ——— πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον, ultima enim τοῦ κάρα brevis, quod notandum. Fit autem κάρη per *Apocopen* pro κάρηνον.

906. Πάραι· γηραλέοι δὲ ὀδόντες] Πάρα, pro πάρεισι, quod etiam *accentu* dignoscitur. Γηραλέοι patitur συνίζησιν in *Scansione.*

907. Γλυκεροῦ δ' οὐκ ἔτι πολλὸς] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut mox v. 913. de quo genere ad v. 894, &c.

909. Διὰ ταῦτ' ἀνασαλύζω] Hoc verbum, cùm nullibi aliàs videtur occurrere, olim ferè suspectum omnibus. Quarè pro eo *Grotius*, in excerptis *Stobæi* p. 487. legit, ἄλαστα λύζω, ut *Scaliger*, quoque et *Spanheim.* in *Callimach.* p. 460. *Baxter* haud æquè felicitèr literarum vestigia secutus, ἀναστενάζω. Verum nihil ego muto; nam *Hesychii* νεοσάλυγες, non nisi ad σαλύζω referendùm; vel fortè ἀσαλύζω, nam eidem *Hesychio* ἀσυλάζει (l. ἀσαλύζει) λυπεῖ, μετὰ κλαυθμοῦ.

912. Μυχός· ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν] Ἀργαλέη, ut v. 906. γηραλέοι, patitur συνίζησιν, quasi ἀργαλῆ scriberetur, τρισυλ- de quâ re nos sæpé.

Κάθοδος· καὶ γὰρ ἕτοιμον
Καταβάντι μὴ 'ναβῆναι.

Ὅτι πίνειν δεῖ μετρίως, νζ'.

Ἄγε δὴ, φέρ' ἡμῖν ὦ παῖ,
Κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
Προπίω· τὰ μὲν δέκ' ἔγχει   Ὕδατος

913. Κάθοδος· καὶ γὰρ ἕτοιμον] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος ut suprà v. 907. Lectio autem rectè se habet (etiamsi *Faber* quovis pignore contrà contendat) ut sit sensus, Καὶ γὰρ ἕτοιμον τῷ ἅπαξ καταβάντι μὴ ποτ' αὖθις ἀναβῆναι Juxta illud *Virgilii* Æn. l. vi. v. 126. ——— *Facilis descensus Averni, Sed revocare gradum, superasque evadere ad auras, Hoc opus, hic labor est. Fabrum* impugnat ipsa sagacior filia. Vid. *Tho. Stanlæi* ad *Æschyl.* Pers. v. 690.

914. Καταβάντι μὴ 'ναβῆναι] Per *Aphæresin* pro μὴ ἀναβῆναι, ut v. 325. Τὰ μέτωπά μου 'πικαίει, et v. 1138. Ἐκ ποταμοῦ 'πανέρχομαι. Potest etiam legi, μὴ ἀναβῆναι, nam et α. in scansione *Latinorum more* tolli potest, licet in scriptione maneat, et *Anapæstus* in tertio loco ferri benè potest.

Ode LVII.

Hæc *Ode* ejusdem generis cum præcedenti, de quo genere diximus ad *tertiam*. Collegit autem *Henr. Stephanus*, et extat apud *Athenæ.* l. x. fol. 427. et aliquâ ex parte fol. 475. At nullibi quidem satis plena, ut hactenùs visum, certè non emendata. *Casaubonus* emendare tentavit, at non satis feliciter, ut alia certe quamplura. *Pleniorem* sane, siquid abest, nos facere minime valemus, ob *exemplarium* defectum (hic enim et deinceps exceptâ Odâ lxv, lxvi. à *Vaticano* MS. prorsus destituimur) *emendatiorem* verò, quoad sensum et numeros, id quidem fideliter et pro viribus tentabimus. *Eustathius* fol. 1476. lin. 29. priorem partem hujus fragmenti laudat, usque ad κυάθους, verùm ut ex *Athenæo* fol. 475. atque proinde nihilo fere emendatius ipso fonte. *Anacreontis* autem sobrietas vel ex unico hoc loco defendi potest.

915. Ἄγε δὴ, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ] Vid. ad v. 866. ubi Φέρε δή. Lego et hic ἡμῖν, versûs causâ, ut supra ad v. 903.

Dele[illegible]sus: ſiquidem paratum *eſt*
Desce[illegible]nti *ſemel* non iterum-aſcendere.

57. Quòd moderatè bibendum.

Agedum, affer nobis, ô puer,
Poculum, ut plenum hauſtum
Propinem; partim decem infunde Aquæ,

v. 903. nec ſine magno exemplo, ut ex *Homero* ibidem oſtendimus.

916. Κελέβην, ὅπως Ἄμυστιν] Κελέβη, ποτήριον ξύλινον, κυλικῶδες; Εὐφορίων ἐν Ποτηριογλυφίῃ, Ὅστις ἐμὴν κελέβην Ἀλυβηΐδα μῦθον ἀπηύρα. Scholiaſtes *Theocriti* in illud, *Idyll.* ii. v. 2. Στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ. Ipſe mox *Anacreon* v. 1124. Τρισκύαθον τὴν κελέβην Ἄδηλον δὲ, ποῖον εἶδός ἐστι ποτηρίου, ἢ εἰ πᾶν ποτήριον. Κελέβη καλεῖται ἀπὸ τοῦ χεῖν εἰς αὐτὸ τὴν λοιβήν. *Athenæ.* ex *Caſauboni* emendatione. *Ibid.* Ὅπως) *Athenæ.* ὅκως, idque magis *Ionicè.* Ibid. Ἄμυστιν) Facit et ἀμύστιδα, ut *Horat.* l. i. Od. 36. *Threiciam* vocat *Amyſtida.* Quid ſit *Amyſtis,* diximus ad *Euripid.* Rheſ. v. 419. et ſuprà v. 320.

917. Προπίω. τὰ μὲν δέκ' ἐγχεῖ] Ità rectè *Euſtathius,* loco ſuprà laudato, ubi δέκ' legit, non δύ', ut *Athenæus.* Δέκα enim ὕδατος μέρη melius reſpondent τοῖς πέντε οἴνου, quam δύο. Quod ἐγχέας uterque legat, ſciendum, illos *ſenſum,* non *metrum,* attendiſſe. Cave tamen, ne τὰ μὲν et τὰ δὲ, ad τὸ κυάθους referri putes; *Adverbialitèr* potius ſumas, ut v. 428. ut ſit ordo, Ἔγχει τὰ μὲν κυάθους ὕδατος δέκα, τὰ δὲ κυάθους οἴνου πέντε, *Varia* autem apud veteres erat *mixtura,* neque eadem ſemper κρᾶσις. Hæc enim proportio *Menandri,* Τρεῖς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον Idem *Heſiodus,* Τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου. De tribus vini cyathis *Eubulus,* Minor. Poet. p. 495. Edit Cantab. 1684. *Alexis* in *Tethye,* ἕνα καὶ τέτταρας Proverbium apud *Athenæ.* fol. 107. Ἢ πέντε πίνειν, ἢ τρί', ἢ μὴ τέτταρα. *Homerus* de vino *Maroniano* ſive *Pramnio,* Odyſſ. ι. v. 209. Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα. Et ſic variebatur proportio, conſideratione *vini,* aut *perſonarum, temporis,* aut *loci, reique* et *occaſionis,* habitâ, uti fieri ſolet.

919. Κυάθους

Ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
Κυάθους ὑβριστιῶσαν
Φρένα δεῦε Βασσάρῃσιν.
  Ἄγε δῶτε· μηκέθ' οὕτω,
Πατάγῳ τε κἀλαλητῷ,
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
Μελετῶμεν· ἀλλὰ καλοῖς
Ὑποπινόμεσθ' ἐν ὕμνοις.

Εἰς

919. Κυάθους ὑβριστιῶσαν] *Theodor. Marcil.* in *Horat.* ita legit, quòd omninò retinendum. Olim κυάθους ὡς ἂν ὑβριστιῶσαν. Ubi apparet, ὡς ἂν, ex ultimis duabus syllabis τοῦ ὑβριστιῶσαν malè ortum; quare deleo.

920. Φρένα δεῦε Βασσάρῃσιν] In omnibus exemplaribus olim ἀναδευβασσαρήσω, aut ἀναδεύων βασσαρήσω. At *Theodor. Marcil.* φρένα δεύων, quod ob versum, in Φρένα δεῦε muto; quomodò *Alcæus* Τέγγε πνεύμονας οἴνῳ dixerat. Mirorque nemini antehàc id visum. Vetus lectio βασσαρήσω, si talis vox daretur, et proba esset, sonaret τὸ Βασσαρικὰ σείσω, ut *Horat.* —— *non ego te, candide Bassareu, Invitum quatiam.* Quoniam verò istiusmodi vox, quam vix alibi reperias, sensui obstaret (nam ex moderatâ mixturâ et hujus Odæ conclusione patet, poetam in bibendo moderationem nunc poscere) lego Βασσάρῃσιν. Βασσάραι autem et Βασσαρίς, ut mox v. 1252. Βάκχη, Μιμαλλὼν, Λήνη, Θυιάς· Βασσαρεὺς) Βάκχος. Ab *Hebræo* בסר, ὄμφαξ, vel בצר. Βάσσαρ, ἐτρύγησεν, ut Βασσαρεὺς respondeat, τῷ Προτρύγῃ Βάκχῳ, *Ælian.* Var. Histor. l. iii. c. 41. quod tamen *Perizonium* diligentissimum alioquin commentatorem latuit. Sequitur lacuna, ut omnibus hactenus visum; verum nullus est defectus. Nam *Athenæus*, loco citato, cum hoc versu canticum abrumpit, et paucis interjectis ita demum progreditur, Καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν, Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν, Ἄγε δῶτε κ. λ. et sic totum canticum absolvit; vox enim προελθὼν nihil evincit de omissione aliquâ, nec aliud hìc sonat,

præter

Aquæ, et partim quinque vini
Cyathos; petulantem
Animum irrigato *professis* Bacchi-cultricibus.
Age igitur, date: Neque ampliùs hoc-modo,
Strepituque et clamore,
Scythicum bibendi-morem in vino
Affectemus; verùm honestos
Moderatè-bibamus inter hymnos.

28. In

præter, *quod sequitur*; quare carmen, ut unicum, lego, et continuandum statuo.

921. Ἄγε δῶτε, μηκέθ' ὄυτω] Δίδωθι, *Homer.* Odyss. γ'. v. 380. pro δίδοθι et δῶθι eodem modo, pro δόθι, vel δὸς *Poeticè.* Vid. *Eustath.* fol. 1418. lin. 5. Citat, et hunc locum, post *Athenæum, C. Barthius in Adversar.*

922. Πατάγῳ τε κἀλαλητῷ] Κἀλαλητῷ, juxta meliores codices scribendum, ut prior syllaba producatur; quod lex versus postulat. Huc refer *Horat.* Carm. l. i. Od. 27. *Natis in usum lætitia scyphis pugnare Thracum est; tollite Barbarum morem* &c. vid. *Longepierre.*

923. Σκυθικὴν πόσιν] Ἀκρατοποσίαν, ut ad v. 920. Vid. *Perizon.* ad Ælian. V. H. l. ii. c. 41. §, 10.

925. Ὑποπινόμενοι ἐν ὕμνοις] Ita lego pro ὑποπίνοντες, sensu postulante, et est Ὁριστικὸν, ἀντὶ Ὑποτακτικοῦ. Et hìc ὑποπίνω, *subbibo*, voce *Plautinâ* et *Suetonianâ*; hoc est, Parce et ex intervallis, *frequentèr* et *parùm* bibo. Aliàs ea vox *largiùs bibo* significat, ut *Busbeio* et aliis visum. Ità certè *Alexis* apud *Athenæ.* l. i. ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς, Heri plus satis bibisti, nunc crapulâ gravaris. Ὕμνοις) Hic pro *Scoliis*, σκολίοις, aut *Pæanibus*, vox ὕμνος usurpatur, ut aliquandò latiùs pro quovis *carmine*, undè ὑμνοπόλος, simplicitèr et absolutè pro Poeta. De hàc re multi *grammatici* et *lexicographi*, quorum omnem penum ferè exhausit *Cælius Rhodiginus*, Antiq. Lection. l. vii. c. 5.

Εἰς Ἔρωτα, νη'.

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν
Μέλπομαι, βρύοντα μίτραις
Πολυανθέμοις, ἀείδων·
Ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης,
Ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

Ἀνακρεόντειον, νθ'.

Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον
Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,
Καὶ τῶν πτερῶν καταχὼν
Ἐβάπτισ' ἐς τὸν οἶνον·
Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν·
Καὶ

ODE LVIII.

Carminis genus idem cum præcedenti. Et hæc *Ode*, five potius *Odæ* fragmentum, extat apud *Clement. Alexandrin.* Strom. I. vi. et apud *Arſenium* in Collectaneis *Græcis*.

926. Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν] Τὸν in verſus principio addo ego ad metrum ſupplendum.

927. Μέλπομαι βρύοντα μίτραις] *Amphimacer*, loco *Anapæſti*, non nunc primùm ponitur; factum et alias noto, ad v. 87, 839, 853. et exemplo *Homeri* defendo. De voce βρύοντα, vid. ad v. 96, et v. 577. Μίτραις) An quia παρθένιαι μίτραι, quæ ſolvuntur à maritis, *Cupidini* dicantur? *Veneri* certè dicari ſolitæ, ut *Callimachus*, loco ſuprà laudato, ad v. 315. et *Theocrit.* Idyll, κζ'. v. 54. Φεῦ, φεῦ. καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας. ἐς τίδ' ἔλυσας; Τᾷ Παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω. An ſimpliciter pro στέφανοι, *corollæ*, quales *amatores* et *ebrii* geſtare ſolebant, variis floribus intextas. Vid. *Martinii* Lexicon. in v. *Mitra.*

929. Ὁ δὲ καὶ θεῶν δυνάστης] *Clemens Alexandrinus*, loco ſupra laudato, teſtatur; hinc *Euripidem* ſibi hauſiſſe illud, edit. noſtræ *Euripid.* Phædra v. 1. Ἔρως γὰρ ἄνδρας μό-
νους

58. In Amorem.

Amorem etenim delicatulum
Cano, abundantem corollis
Floridulis celebrans :
Hic nempè et Deorum imperator *eſt*,
Hic et mortales domat.

59. Anacreonticum,

Corollam nectens aliquandò reperi
Inter roſas Amorem,
Penniſque ſtatim corripiens
Immerſi in vinum ;
Acceptóque *poculo*, illum ebibi.

Atque

νους ἐπέρχεται, Οὐδ' αὖ γυναῖκας. ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω Ψυχὰς ταράσσει, κἀπὶ πόντον ἔρχεται.

930. Ὁ δὲ *βροτοὺς δαμάζει*] Potuit quidem poeta, ad *θεῶν δυνάστης*, addere etiam *βροτῶν δαμάστης*, nec ineptè; aſt aliud viſum, at *Græcæ* linguæ copia *magis* appareat, et *Syntaxews* varietas magis capiat.

O d e LIX.

Carminis genus idem cum *primâ* Odâ. Extat *Antholog.* l. vii. fol. 484. et *Juliano* ἀπὸ τῶν ὑπάρχων Αἰγυπτίῳ aſcribitur; *quod ſanè indignè fero*, inquit *Baxter*; quaſi *Anacreon* alienis egeret plumis. Ille quidem *Julianus* plura alia elegantèr ſcripſit, etiam Odarion hoc ex noſtri poetæ, ut puto, imitatione. Quare *Anacreonticum* pronuncio, *Anacreontis* eſſe, nè poſt *Baxterum* dicere audeo. Locum tamen hìc habere poteſt, ut et *Ode* lxiii. cum ipſo *Anacreonte* minime ſit indigna; præſertim quod jamdiu locum hìc obtinuit, etiam in *Indicem* et verſuum numerum incorporatum.

935. *Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτὸν*] γρ. ἔπιον, et illius vocis *mediam* ſyllabam aliquando produci poſſe non diffiteor, etiam probo demonſtróque ad *Homer.* Odyſſ. κ' v. 160. et in his notulis ad v. 824. Quomodò *Antholog.* fol. 172.

Πίομαι,

Καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
Πτεροῖσι γαργαλίζει.

Λιτανεία, ξ'.

Γουνοῦμαί σ', ἐλαφηβόλε,
Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων
Δέσποιν', Ἄρτεμι, θηρῶν.
Ἵκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
Δίνησι· θρεοκαρδίων
Ἀνδρῶν ἐγκαθορα πόλιν Χαίρουσ'·

Πίομαι, ὦ Λήναιε, πολὺ πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ. Legendum tamen hìc ἔπινον censeo; ne offendantur imperitiores.

937. Πτεροῖσι γαργαλίζει] *Ariſtides* dixit, Τὰ ὦτα γαργαλίζειν. Infrà v. 1250. Ἔρως ἰαίνει γαργαλίζων σπλάγχνα. Vid. *Heſych.* et *Phavorin.* in v.

ODE LX.

Carminis genus idem cum Odâ *triceſima*, excepto, quòd inibi verſus omnes *Spondæo* claudantur, hìc omnes, præter duos, *Dactylo.* Illi itaque duo *Pherecratii* dicuntur, ut ad prædictam *Oden* notamus; reliqui omnes *Glyconii,* qualis *Horatianus* ille, *Feſto quid potiùs die.* Vid. *Buchanani Pſalm.* 116. Hic *Hymnus* extat apud *Hephæſtionem* Grammaticum p. 69, et 73. Et tertius ejuſdem verſus laudatur ab *Euſtathio* fol. 1338. lin. 47. quare nemo debet ſuſpicari, hunc hymnum *Anacreontis* non eſſe, ob Scholiaſtæ *Pindarici* verba, *Iſthmionic.* Od. ii. v. 1. Ἀνακρέοντα γοῦν ἐρωτηθέντα, φασὶ, διατί οὐκ εἰς θεοὺς γράφει ὕμνους, ἀλλ' εἰς παῖδας; εἰπεῖν, ὅτι οὗτοι ἡμῶν θεοί εἰσιν Illius enim auctoritati magnos hos grammaticos oppono, et re ipsâ contrarium probo ad v. 144. ad Oden l. lii, lviii, lxiv. præter hunc locum, et pleniùs in *Auctoris Vita.*

938. Γουνοῦμαί σ', Ἐλαφηβόλε] De hoc proprio *Dianæ* epitheto, vid. *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 262. Μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν Ἀρτέμιδι. Item D. *Edward. Sherbourne* ad *Senecæ* Hippolyt. §. 28. ad illud, de

Atque ità nunc intra viſcera mea
Pennis ſuis me titillat.

60. Supplicatio.

Supplico te, cervorum-jaculatrix,
Flava puella Jovis, agreſtium
Hera, Diana, ferarum:
  Veni jam ad Lethæi amnis
Vortices; cordibus affli&ctorum
Virorum intuere urbem Propitia;

de *Dianâ*, *Tua Cretæas ſequitur cervas dextra.* Kal. *Februar.* fiebant *Dianæ* ſacra, à cervis *Elaphobolia* nuncupata. *Roman.* Calendar. ἐκηβόλος, σαχυηλόγος, λαμπαδηφόρος, ἐλαφηβόλος, &c.

940. Δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν] Hunc verſum ex *Anacreonte* laudat *Euſtathius*, ut modò diximus. Horat. *Sævis inimica virgo belluis*; et l. iv. Od. vi. *Deliæ fugaces lyncas et cervos cohibentis arcu.*

941. Ἴκευ νῦν ἐπὶ Ληθαίου] Ληθαίου *mediam* hîc corripit, ut ἐπειὴ. *Homero*, quod notamus ad v. 147, 282, *&c.* Ita mox αἴεις, *priorem* corripit, v. 1074. et Ἀμαλθείας, *penultimam*, v. 1077. Hic autem verſus, præter locos prædictos, laudatur *Hephæſtioni* p. 3. *Lethæus* fluvius juxtà *Magneſiam*, non ità procul ab *Epheſo.* Et videtur poeta reſpicere ad *Epheſum*, cui tempore illo *Crœſus* graviter interminatus eſt, ut oſtendit *Herodotus* l. i. c. 26. et *Ælian.* Var. Hiſtor. l. iii. c. 26. Licet alii hanc interceſſionem pro *Magneſiis* factam à poetâ putent; quorum periculum dicunt memorari à *Strabone* l. xii. *Theogn.* v. 1218. Eſt autem hìc *Iambus* in *primâ* ſede *Pherecratii*; ut infrà v. 1077.

942. Δίνῃσι θρεοκαρδίων] Fruſtrà *Tanaquill. Faber* vocem θρενοκαρδίων corruptam aſtruit, et θρασυκαρδίων ſubſtituit, etiamſi *Hephæſtionis* ipſius exemplari θρασικαρδίων legatur; quod ille neſcivit, aut diſſimulavit. Non enim poetæ erat intentio, quod ille ſupponit, *Epheſios* laudare, verùm divæ ſuæ patronæ miſericordiæ commendare; quod meliùs fa-

ce

Χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
Ποιμαίνεις πολίτας.

Πρὸς αὐθάδη παρθένον, ξά.

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με
Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα,
Νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δὲ
Μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν γε;
Ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι
Τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
Ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμι
Ἀμφὶ τέρματα δρόμοιο.
Νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι, Κοῦφά

cere non potuit, quàm illorum animos metu dejectos, religioso timore fractos et humiles, memorando.

ODE LXI.

Carminis genus *Trochaicum*, *Dimetrum*, *Acatalecticum*, constans ex quatuor *Trochæis*, hoc modo –⏑|–⏑|–⏑|–⏑|. Extat autem apud *Heracliden Ponticum*, sive potiùs *Heraclitum*, Edition. *Gale*, p. 414.

946. Πῶλε Θρηκίη, τί δή με] Θρηκίη certè scribendum, aut legendum saltem, ut Θρηϊκίη, licet scribatur *Ionicè*, τρισυλλάβως tamen in scansione efferatur, ut v. 948. et v. 1225. Πῶλος, de quovis tenero animalculo, atque proindè de puella, usurpari, καὶ πώλους ταῖς παρθένοις ἐξεικάζεσθαι, notamus ad *Euripid.* Rhes. v. 261. Ità *Horat.* Carmin. l. i. Od. 23. *Vitas hinnuleo me similis, Chloe.* Item l. ii. Od. 5. *Nondum subactâ ferre jugum valet cervice.* Denique Od. xi. *Quæ velut latis equa trima campis ludit exultim, metuitque tangi, Nuptiarum expers et adhuc protervo Cruda marito.* Vid. *Pierii* Hieroglyph. l. iv. fol. 36. Hanc *Anacreontis* Oden cum *Horatio* conferentis.

947. Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα] Non hìc iis assentior, qui exponunt per *limis oculis tuens*; quià virgo jam vitare, non invitare, fingitur; aspectu tali, qui alienatum animum ostendat.

Propitia; non enim inhumanos
Ut patrona curas cives.

61. Ad insolentem virginem, Allegoria.

Equa Thressa, quid jam me,
Transversùm oculis tuens,
Crudelitèr fugis; existimásque
Me nihil scire, quod ad artem attinet?
Scias hoc tu, quod bellè quidem tibi
Frænum injecerim;
Lora dein retinens versaverim
Circa metas curriculi.
Nunc verò *tu per* prataque pasceris,
Levitérque

ostendat. Ità certè *Polybius*, Λοξὸν πρός τινα ἔχειν, de illo, qui alieno est ergâ aliquem animo, et quasi suspectum eum habet, eique fidere non audet, *Anglicè*, *TO LOOK SCORNFULLY*, v. 1597.

948. Νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δὲ] Mallem primà facie φύγες legere, ut sit in *pari* certè loco *Trochæus*; verùm *Spondæus* bis mox in eâdem sede ponitur, ut v. 954. et 955. quare maneat φεύγεις. At jam δοκέεις, licet per tres syllabas scribatur, δισυλλάβως tamen efferendum in scansione, per Συνίζησιν, ut suprà in Θρηΐκιη, et infrà in βόσκεαι. Vid. etiam ad v. 906. et 912.

949. Μ' ἐδὲν εἰδέναι σοφόν γε] Cum olim esset μηδὲν εἰδέναι σοφὸν, atque ita syllabâ unâ deficeret, ex *Heraclidâ Pontico* μ' ἐδὲν emendavi, et γὲ in versus fine addidi, sensui nempe commodum, *versui* necessarium; alias Μηδὲν εἰδέναι σοφόν με.

953. Ἀμφὶ τέρματα δρόμοιο] Ita pro δρόμε scribo, quod sit *Ionicum*, et versui medeatur, aliàs unâ syllabâ mulctato. Pro ἱπποδρόμε ponitur.

954. Νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι] Ita quidem *Ionicè* βόσκεαι, moneo tamen in scansione efferendum δισυλλάβως, quasi βόσκῃ esset scriptum. Vid. ad v. 948. Est et hic *Spondæus* in *secundo* loco.

S 955. Κῦφα

Κῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
Δεξιὸν γὰρ ἱπποπείρην
Οὐκ ἔχεις ἐπεμβατεύειν.

Ἐπιθαλάμιος ὕμνος, ξβ΄.

Θεάων ἄνασσα, Κύπρι,
Ἵμερε, κράτος χθονίων,
Γάμε, βιότοιο φύλαξ,
Ὑμέας λόγοις λιγαίνω, Ὑμέας

955. Κῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις] De *Spondæo* in *secundo* et *pari* loco, vid. ad v. 948. Κῦφα pro κῦφως, *Atticè*.

956. Δεξιὸν γὰρ ἱπποπείρην] Peritum equisonem; ab ἵππος et πεῖρα, nec hæc vox elegans in *Schrevelii* Lexico reperienda.

957. Οὐκ ἔχεις ἐπεμβατεύειν] γρ. ἔχες (ita enim pro ἔχεις) *Heraclid. Pontic.* at malè; prima enim hujus vocis syllaba *brevis* esse debet, altera *longa*. Pro ἐπεμβάτην autem, cum sic versus unâ syllabâ deficeret, ego primus ἐπεμβατεύειν substituo. Πωλοδαμνεῖν *Sophocles* dixit *Ajac.* v. 550. Ἐμβατεύων, vox authentica, et *Sophocles* Oedip, Colon. v. 670. Ἵν' ὁ Βακχειώτας ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει. Βατεύω autem à βαίνω, undè *Latinum* Batuo. *Figura* elegans, et *Syntaxis* etiam, *Infinitivus* nempè pro *Subjunctivo*, cum *Præpositione*, ut v. 318. Ità *Horat.* l. i. Od. 23. *Non ego te frangere persequor*; et Od. 26. *Tradam protervis in mare Creticum portare ventis.* Vid. similem ἔννοιαν ad v. 609, 658, 1037.

Ode LXII.

Epithalamium carmen; sed ut id, quod verùm est, fatear, puto ego *Oden* hanc ab aliquo alio factam quidem ad *Anacreontis*, ut ille putabat, imitationem; at ipsius *Anacreontis* opus esse, parùm credo. Quot enim fere hìc versus, tot versuum genera. *Andræas Schottus* Observat. Poet. l. ii. c. 61. illam nobis propinavit his verbis (quanquam *Henricus Stephanus* priùs habuerit in sua Editione p. 448.) Et in Anonymo quodam hæc reperi, Ἐγὼ δέ τι τοῦ Ἀνακρέοντος Μούσης, ὡς ἐν κατασκευαστικοῦ [γρ.

κατευναστικοῦ

Levitérque exultans ludis;
Peritum etenim equisonem
Non habes, qui te inscendat.

62. Epithalamium.

Dearum regina, Venus,
Amor, imperator mortalium,
Hymen, vitæ custos,
Vos carminibus celebro, Vos

κατευναστικοῦ] μοίρᾳ, ὑποτραγῳδείσω τῇ ἑορτῇ, καὶ ἅμα ἔλεγε, Θεάων ἄνασσα κ. λ.

958. Θεάων ἄνασσα Κύπρι] *Andreas Schottus* θεάων rectè; pòst verò in nonnullis hinc factum θεάνων, quod nihil est, per errorem typographicum; indè tamen alii θεαινῶν fecere; quæ vox satis genuina, utpote *Homerica*; at nec minùs θεάων· quare retinendum, cùm illam etiam in scansione possimus δισυλλάβως metiri; ut sit *Iambicus, Dimeter, Catalectus* ad normam *primæ* omnium Odæ.

959. Ἵμερε, κράτος χθονίων] Ἵμερος et Ἔρως *Veneris* satellites, ut notamus ad v. 809. et ex *Hesiodo* probamus. *Horatio* etiam noti, ut l. i. Od. 2. *Sive tu mavis, Erycina, ridens, Quam Jocus circùm volat, et Cupido.* Versus constat ex duobus *Pæonibus* primis, ut *Pæonicus* Ἵμερε κρά-|τος χθονίων. Hìc verò κράτος pro ὁ κρατῶν. *Euripides,* Κράτος τῶν ἀρσένων Ἔσαι γυναιξίν.

960. Γάμε, βιότοιο φύλαξ] Versus constat ex duobus *Pyrrhichiis, Trochæo,* atque *Iambo,* vel ex *Proceleusmatico* et *Choriambico. Dionysius Halicarnass.* γάμον vocat σωτήριον τοῦ γένους. eodem modo, et *Gregor. Nazianz.* ἄλκαρ ὀλέθρου, quià mortui parentes in sobole suâ quodammodò reviviscere videntur.

961. Ὑμέας λόγοις λιγαίνω] Versus *Trochaicus, Dimeter, Acatalectus.* Λόγοις λιγαίνω, suavis Παρήχησις Λιγαίνω à λιγὺς eloquens; et occurrit supra v. 605. estque vox *Homerica,* et sonat, *altâ voce proferre,* aut *suavitèr celebrare.* Λόγοις) ἔπεσιν. ut λέγω ᾄδω. Ita v. 1. Θέλω λέγειν Ἀτρείδας. v. 254. Συ μὲν λέγεις τὰ Θήβης. Ità *Theocrit.* Idyll. xvii. v. 3. Ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω. Et ip-

Ὑμέας στίχοις κυδαίνω,
Ἵμερον, Γάμον, Παφίην.
Δέρκεο τὴν νέηνιν, δέρκεο, κοῦρε·
Ἔγρεο, μή σε φύγῃ Πέρδικος ἄγρα.
Στρατόκλεις, φίλος Κυθήρης,
Στρατόκλεις, ἄνερ Μυρίλλης,
Ἴδε τὴν φίλην γυναῖκα·
Κομάει, τέθηλε, λάμπει.
Ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει·

Ῥόδον

se *Homerus* ἰσοδυνάμῳ λέξει utens, Ἄνδρα μοι, ἔννεπε, Μοῦσα. Ut *Anacreon* v. 892. Διδυνηκότος μὲ εἰπεῖν. *Eustathius* itaque, quùm fol. 9. ex *Strabone*, fol. 18. notet, vocem λέγειν non posse de *sublimi* et *poetica* locutione usurpari, satis ex his locis refellitur.

962. Ὑμέας στίχοις κυδαίνω] Idem genus versus, cum præcedenti; excepto quòd hìc, in *tertio* et *impari* loco, *Spondæus* admittatur. Κυδαίνω vox *Homerica*. Στίχος propriè, *ordo*, qualis plantarum in horto benè disposito: Item λέξις τακτική. Figuratè versus, ut *Theocrit*. Idyll. xxiii. v. 46. undè Δίστιχον, τετράστιχον, ἑξάστιχον, δεκάστιχον, ἀκροστιχίς, κ. λ.

963. Ἵμερον, Γάμον, Παφίην] Versus *Trochaicus*, *Dimeter*, *Catalectus*, constans ex duobus *Trochæis*, *Dactylo*, et syllabâ, ut v. 959. si ultima τοῦ Ἵμερε producatur ante duplicem consonantem τοῦ κράτος. Rectè faciunt, qui pro Παφίης legunt Παφίην. Est enim Ἀνάληψις, sive repetitio prædictorum, à v. 958. ad v. 960. *inclusivè*, et per appositionem ad ὑμέας pertinet, cum reliquis; si Κυθήρην legas, erit *Iambus*, *Dimeter*, *Catalectus*.

964. Δέρκεο την νέηνιν, δέρκεο, κοῦρε] *Baxteri* scriptio νεανίν, pro νεῆνιν, minimè ferenda; nec est, ut ille putat, carmen *Elegiacum*, *Brachycatalect*. nec ullatenûs ad ejusmodi numeros reducendum; verùm *Trochaicum* est, *Tetrametrum*, *Brachycatalectum*, uno nempè pede deficiens.

965. Ἔγρεο, μή σε φύγῃ Πέρδικος ἄγρα] Carmen *Dactylicum*, *Tetrametrum*, *Brachycatalect*. constans ex duobus *Dactylis*,

Vos versibus honesto,
Amorem. *viz.* Hymenæum, Venerem.
Aspice puellam, aspice, ô puer:
Surge, nè te fugiat perdicis captura.
O Stratocles, amice Veneris,
O Stratocles, marite Myrillæ,
Intuere amatam hanc conjugem,
Floret, viget, micat.
Rosa floribus imperat:

Rosa

tylis, Spondæo, et duobus *Trochæis.* Πέρδικος ἄγρα) Proverbium alludens ad virginum et novarum sponsarum δυσπροσομίλητον ἦθος. *Pierius* enim multis probat, quàm difficultèr venator *perdices* capiat, et quâ astutiâ in evitando venatore perdices utantur, *Hieroglyphic.* l. xxiv. fol. 176. B. C. undè *Aristophanes*, in avibus, ἐκπερδικίζω pro *evado, evito, effugio.* fol. 398. Ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι. *Scholiast.* Ὁ Πέρδιξ ὄρνεον πανοῦργον, ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτόν. et mox εἴρηται — ἀπὸ τοῦ τοὺς Πέρδικας καταλαμβανομένους ὑπ' ἀνθρώπων μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν. λαμβάνοντες γὰρ κάρφη τοῖς ποσὶν, ὑπτίους ἑαυτοὺς ῥίπτουσι, καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι, καὶ ἐκκλίνουσιν. Ἐκπερδικίσαι) ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. De perdice, *Ovid* Metamorph. l. viii. §. 3.

966. Στρατόκλεις] Στρατόκλεες, in *Vocativo* Στρατόκλεις, ut *Homero*, Πατρόκλεις ἱππεῦ. Et ab hoc versu, *inclusivè*, ad v. 972. *exclusivè*, sunt omnes versus *Iambi, Dimetri, Catalecti*, cum *Anapæsto*, in primâ sede, ut Od. iii. *Stratocles*, nomen magni alicujus viri, ducis, aut principis, à στρατὸς et κλέος, *exercitûs gloria*; à quali principe urbs quædam *Asiæ* ad Cimmerium *Bosphorum*, dicta *Stratoclia*, ut *Plinius.*

967. Στρατόκλεις ἄνερ Μυρίλλης] Ὑποκοριστικὸν τοῦ, Μυρίννη, Μυρίλλη. *Myrinna* autem nomen *Homero* notum, et erat nomen *Amazonum* reginæ, de quâ *Dion.* l. iv. *Baxter.* "Urbanè dixit *Stratoclem* virum *Myrillæ*, &c." nec Γάμον vidit bis suprà dici.

970. Ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει] De hâc *reginâ* florum vid.

 Od.

Ῥόδον ἐν κόραις Μύριλλα.
ʼΗέλιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνοι·
Κυπάριττος δὲ πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ.

Περὶ ʼΑνακρέοντος, ξγʹ.

ʼΑνακρέων ἰδών με, Ὁ Τήϊος

Od. v. et liii. Et quòd reverà *princeps* esse debeat omnium florum, *Sappho* mirificè probat, Εἰ τοῖς ἄνθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς ἐπιθεῖναι Βασιλῆα, Τὸ ῥόδον ἂν τῶν ἀνθέων ἐβασίλευε· Γῆς ἐστι κόσμος, φυτῶν τὸ ἀγλάϊσμα· Ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθημα, κάλλος ἀστράπτον. Ἔρωτος πνέει, Ἀφροδίτην προξενεῖ. Φύλλοις εὐειδέσιν κομᾷ. Εὐκινήτοις πετάλοις τρυφᾷ. Τὸ πέταλον τῷ Ζεφύρῳ γελᾷ. Τῷ γὰρ ἀνεῖται ἄγαλμα. *Eustath.* f. 1406. lin. 16. Ex *Achille Tatio.*

971. Ῥόδον ἐν κόραις Μυρίλλα] Vis hujus argumenti hæc est; *Rosa* florum regina, at *Myrilla*, *rosa* inter puellas; ergò *Myrilla*, puellarum regina.

972. Ἠέλιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνοι] Versus *Ionicus*, constans nempè *Pæone* quarto, et duobus demùm *Ionicis* ἀπ᾽ ἐλάσσονος. Pro φαίνει, malo φαίνοι, ut congruat cum πεφύκοι. *Ænigmaticè* marem *Myrillæ* sobolem optat, *Apollo* enim in mythologicâ illâ cum *Hecate* contentione, *Hominem* protulit, ut *Pierius* notat, *Hieroglyphic.* l. xiii. fol. 100. F. Optat etiam, ut amatorium commercium ad orientem solem continuetur.

973. Κυπάριττος δὲ πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ] *Theocritus* Epithalam. *Helen.* v. 30. Ἢ κάπῳ Κυπάρισσος. Versus iterum *Ionicus*, duobus constans *Ionicis* ἀπ᾽ ἐλάσσονος, *Dactylo* et *Spondæo*. Ego autem δὲ addidi post Κυπάριττος, ad versûs complementum, et sententiæ connexionem. Κυπάριττος, *ænigmatice*, pro *hasta virilis*; vid. Γεωπονικῶν l. xi. c. iv. Ità poeta apud *Athenæ.* Βαῖν᾽ ἐκ θαλάμων κυπαρισσοτρόφων. Vid. *Casaub.* fol. 687. An et proles mascula ἔρνος, germen humanum? Κῆπος certè hìc, ut *Virgilio* Georgic. l. iii. v. 136. *genitale arvum*, de quâ *metaphorá* diximus ad *Euripidis* Iphig. Taur. v. 3. et Cyclop. v. 168. *Diogenes Laertius* in *Stilpone.* Ἀνασύρας αὐτῆς τὸν κῆπον ἐθεάσατο. Ita λειμὼν *Euripid.* Cyclop. v. 170.

Ψαῦσαι

Rosa inter virgines Myrilla.
Sol tuum cubile ostendat;
Cypressúsque tibi crescat in horto.

63. De Anacreonte.

Anacreon conspicatus me, Teïus

Ψαῦσαι χειροῖν λειμῶνος. Ita πεδίον, *Aristophani*, νάπος et κῆπος *Hesychio*, saltus, *Plauto*, ut *Petr. Daniel Huetius*, Demonstr. Evangel. f. 89. Ita mox, 1277. Μανιόκηπον ἑταίρων. Vid. *Suidam* in Μυσάχνη. Domina *Dacier* proverbialiter et *ænigmatice* dictum vult, pro *serò moriantur*; quòd *Cyparissus* sit arbor longæva. At tum amborum hortus erat dicendus, non *Myrillæ* tantùm.

ODE LXIII.

Carminum genus habes ad *primam* Oden. At hæc Ode non omnibus videtur genuina; quasi, quoniam in *Anacreontem* sit scripta, ab eodem confingi non posset, quomodo tamen apertè facit aliàs; ut notamus ad *Oden* ix. et ad v. 1020. quomodo etiam *Virgilius*, *Horatius*, *Ovidius*, *Couleius*, et mille alii fecere, faciunt, et etiamnum facturi sunt. Ætatem certè habet, summam elegantiam, *Græcæ* linguæ puritatem sinceram. *Baxter*, qui *Henrico Stephano* tribuit, magno illum munere mactat, sui judicii jacturam facit. *Isaac Casaubonus*, vir longè sagacior; veteris cujusdam poetæ opus omninò censet, idque antequam à *Stephano* vulgaretur. "Venit, inquit, in manus meas "*Ode* quædam *Anacreontica* poetæ veteris, nescio cujus; "ipsum carmen subjiciam, quia adhuc publici juris, quod "sciam, factum non est." Ita ille in Animadvers. ad *Athenæ* l. xv. c. 4. fol. 952. ad finem, ubi totam hanc *Oden* profert. Ipse *Baxter*, "Si non fuisset per tres ver-"sus, pene jurassem hanc *Oden* fuisse ab ipso *Anacreonte* "conscriptam. *Hercules!* Quam pura, quam concinna, "quam fluens est, atque numerosa? Sunt tamen in eâ "nævi &c." Non sunt, *Baxtere*; tu nævos facis: Tres illos versus tu primus violasti; ut contra te mox probabo. Cur non itaque nunc juras. Hæc esse *Anacreontis?* Ego sanè huc omninò attexendum duxi, quòd ad nostri poetæ laudem magnopere faciat. Omnia ergò ex *Casaubono* restituo

Ὁ Τήϊος μελῳδὸς,
Ὄναρ λέγων, προσεῖπε.
Κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτὸν
Περιπλάκην φιλήσας.
Γέρων μὲν ἦν, καλὸς δὲ,
Καλός τε καὶ φίλευνος·
Τὸ χεῖλος ὦζεν οἴνου.
Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
Ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
Ἐμοὶ στέφος δίδωσι·
Τὸ δ' ὦζ' Ἀνακρέοντος.
Ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
Ἐδησάμην μετώπῳ·
Καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
Ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

Ὕμνος

ſtituo. Vid. *Longepierre* p. 346, naris certè paulo emunctioris, ſiquis alius, virum.

976. Ὄναρ λεγὼν προσεῖπεν] Hanc optimam lectionem *Baxter.* auſus eſt temerare legendo, Ὄναρ με προσκάλεσε, neſcius interea, τὸ μὲ, prius dictum.

980. Καλός γε καὶ φίλευνος] *Baxter.* et hîc temerè in poetam involat, legitque pro φίλευνος, γαιόφρων, in novis fingendis vocabulis non tam felix, quàm audax. *Unde enim*, inquit, *poeta noſſet, primo aſpectu, eum fuiſſe* φίλευνον; Reſpondeo ego, imprimis per magnam illam poeticam chartam, *Homero* memoratam, *Iliad.* β'. v. 485. Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα. Unde *Homerus* et *Virgilius*, reliquique poetæ, Deorum etiam ſermones potuerunt nobis impertire; et quid *Jupiter* in aurem dixerit *Junoni*: Undè ipſe *Anacreon* illud Ψυχῆς ἔσω χάραγμα deprehendit,

Teïus ille poeta-melicus,
In somnio, dicens quid, est allocutus:
Et ego accurrens ad eum
Complexabar exosculatus.
Senex quidem erat, at pulcher,
Pulcher erat, et coitûs-amans;
Labium *ejus* redolebat vinum:
Et jam penè vacillantem illum
Cupido manu-ducebat.
Ille itaque eximens de capite
Mihi coronam donat,
Quæ spirabat Anacreontem.
At ego stultus ille acceptâ *coronâ*
Alligabam meæ fronti;
Atque ità etiam nunc usque
Ab amore non cesso.

64. Hymnus

hendit, suprà v. 902. Et Ovid. *Quid non videatur Amanti? Amor.* l. ii. Eleg. 5. Verum naturalis erat causa, quà physiognomonici ab externo oris et vultus ille internos animi sensus conjectant. Ex temperaturâ sanguineâ, ex fractis ocellis, inquit *Joseph. Vassæus. Anacreon* signum dat, Ἄμμα δ' ὑγρόν, ὡς Κυθήρης, v. 411. Videat *Baxter.* si vacat, *Adamantium*, et *Polemona*, Physiognomonicos, Περὶ Ὀφθαλμῶν, κ. λ. Et *Socratem* cum *Parrhasio* pictore, et *Clitone* statuario, disputantem, apud *Xenophontem*, Mirabil. l. iii. fol. 617.

987. Ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας] *Baxter*, solitâ elatus audaciâ, et hanc optimam lectionem mutat, χρύσεια χάλκειων, legitque ἄβουλος εὐθὺς, quas voces, licet *Anacreonticas*, non hoc in loco sufficere constat. Nam ὁ omnino necessarium. Hi sunt tres illi versus, propter quos ille hanc Oden *Anacreonte* minus dignam judicavit, et quos tamen, nisi ille corrupisset, intactos et inexploratos relinqueremus.

ODE

Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα, ξδʹ.

Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω·
Ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
Μελέτη δ᾽ ἔπεστι παντὶ
Σοφίης λαχόντ᾽ ἄωτον.
Ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
Λιγυρὸν μέλος κροαίνων
Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,

Ἄτε

Ode LXIV.

De hâc *Oda*, ſiquis carminis genus quærat, recurrat ad *tertiam*; ſiquis auctorem, ad ea quæ notamus ad Odem ſuperiorem: Nam licet ipſe *Anacreon* hìc laudetur, non ideo ſequitur, ipſius poema hoc non eſſe; quum alias *character* et *ſtylus* et *vis* ſint tanto auctore nequaquam indigni; pluresque ex illo loci à veteribus laudantur, velut ex *Anacreonte*. Et neſcio, an hîc *Anacreon* non ſeipſo paulo major videatur, tanta in hâc Odì *ſublimitas*, ut v. 489. ad v. 494. *incluſive* et 1140. et aliàs. Nonnihil quidem injuriâ temporis paſſum eſt hoc *Odarion*, verùm plus ex *Amanuenſium* inſcitiâ, qui illi aſſuebant monſtri neſcio quid; quod nec illi, nec ſibi, quid ſimile habuit; et præterea omnium erat corruptiſſimum. Quare illud aſſumentum aliò nunc relegavi, de quo mox ſuo loco. Eſt autem et hic *Hymnus*, de quâ re diximus ad v. 144. et ſi mihi credis, elegantiſſimus et undiquaque conſummatiſſimus, illíuſque generis, quod Προσόδιον vocatur, de quo *Athenæus*.

991. Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω] *Tmeſis* pro ἀναδονήσω. Dicimur λύρην, κιθάραν, χέλυν, βάρβιτον —— κρέκειν, κρούειν, κροαίνειν, σείειν, πλήσσειν, δονεῖν. —— Hinc *Apollinem* *Theopompus* Δονητὴν vocavit. *Heſych.* Δοναστὴν (l. Δονητὴν) τὸν Ἀπόλλωνα Θεόπομπος. *Antholog.* fol. 68. Δεξιτερὴν ὑπάτην ὁπότε πλήκτροισι δονήσω.

992. Ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται] Alludit ad publica *Græciæ* certamina, præcipue *Pythia*, in quibus omnium primum et præcipuum certamen erat, *Hymnis* in Deum *Apollinem* contendere; quod nunc facit noſter. Ità poſt *Homer.*

Hymn

64. Hymnus in Apollinem.

Iterum ego barbito ciebo : ——
(Certamen quidem non proponitur,
Exercitatio tamen præsto-est cuivis
Poeticæ sortito florem.)
Eburneoque plectro
Argutum carmen strepens,
Phrygio modulo vocem-tollam ; Velut

Hymn. *Apoll.* v. 149. *Pausanias* Φωκικῶν fol. 322. lin. 22. Ἀρχαιότατον δὲ ἀγώνισμα μνημονεύουσι, καὶ ἐφ' ᾧ πρῶτον ἆθλα ἔθεσαν, ᾆσαι Ὕμνον ἐς τὸν θεόν. Et primum citharâ certabant in *Pythiis*, Μόνων δὲ κιθαρῳδῶν ἀγωνιζομένων τὸ παλαιὸν, ἐποίησεν ὁ Εὐρύλοχος καὶ τὰ ἕτερα ὑπάρχειν ἀγωνίσματα, ἐξ Ὑποθέσεώς τινος τοῦ Πινδάρου Πυθίων. Vid. plura ad v. 855. et v. 1290. Non hoc jam *certamen* instat, non publica auctoritate ad quorundam æmulationem jam cano; vel si legas ἄεθλον, nullum mihi præmium proponitur, nempe δάφνης, *laurus*; ut in publicis certaminibus; nihilominus ex naturâ et ingenio impellor ad opus musicum; canendum, &c. *Media* in Ἄεθλος communis, ut ad *Euripid.* Phœniss. v. 19. noto. Vid infrà ad v. 997.

993. Μελέτη δ' ἔπεστι παντὶ] Ἄσκησις δὲ πρόκειται παντὶ τῷ εἰδότι εὖ λέγειν, καὶ ἐὰν μὴ νομίμως ἀγῶνα εἰσέρχηται. Ἐν πανηγύρει μὲν οὐ πᾶς ἀθλεῖ, ἀλλὰ οἱ ἀπὸ Ἑλλανοδικῶν εἰς κλῆρον ἀφωρισμένοι· ἰδιώτῃ δὲ σπουδαίῳ καὶ ἐμπείρῳ, ἔξεστι καθ' ἑαυτὸν καὶ τὸ αὐτὸ ποιεῖν, 2 *Tim.* c. ii. v. 5. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τὶς, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Huc refer illud *Periandri*, Μελέτη τὸ πᾶν. *Euripid*, Μελέτη κρεῖττον ὄλβου κτῆμα.

994. Σοφίης λαχόντ' ἄωτον] Σοφίη hoc in loco *poeticen* notat, ut Σοφὸς, *poetam*; de quâ re ad v. 860. *Athenæ.* fol. 632. Τῶν μὲν θεῶν Ἀπόλλωνα, τῶν δὲ ἡμιθέων Ὀρφέα μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἔκρινον. Hunc locum respexit *Pindarus*, Olympionic. i. v. 22. Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ Μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.

995. Ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ] Πλῆκτρον) τὸ τῆς κιθάρας, ἐν ᾧ κινεῖ τὰς χορδὰς, *Hesych.* Pro τὰς lego τίς. Anglice, *A Quill.*

996. Λιγυρὸν μέλος κροαίνων] *Homero* κροαίνων) τοῖς ποσὶ κρούων. Hîc *Absolute* κρούων, vid. ad v. 991.

997. Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω] Recte *Phrygium* rhythmum vocat;

Ἅτε τὶς κύκνος Καΰστρου,
Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων
Ἀνέμου σύναυλον ἠχήν.
Σὺ δὲ, Μοῦσα, συγχόρευε·
Ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου
Κιθάρη, Δάφνη, Τρίπους τέ.
Λαλέω δ' ἔρωτα φοίβου,
Ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον·
Σαόφρων γάρ ἐστι κούρη·
Τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον,
Φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν, Φυτὸν

cat, qui nempe ἔνθεος dictus, et circa *Hymnos* ac res ſacras verſabatur. *Lucian.* in *Harmonida*, Τῆς ἁρμονίας ἑκάστης διαφυλάττειν τὸ ἴδιον· τοῦ Φρυγίου, τὸ ἔνθεον· τοῦ Λυδίου, τὸ Βακχικόν· τοῦ Δωρίου, τὸ σεμνόν· τῆς Ἰωνικῆς, τὸ γλαφυρόν. In quem locum confer *Apulei* Floridorum l. i. p. 488. *Seu tu velles* Æolium *ſimplex*, *ſeu* Aſium *varium*, *ſeu* Lydium *querulum*, *ſeu* Phrygium *religioſum*, *ſeu* Dorium *bellicoſum*. Vid. plura ad *Euripid.* noſtrum in Tract. de *Tragœdia*, §. xi. *Camerarii* Hiſtor. Meditat. l. i. c. xviii. fol. 58. Prior ſyllaba in ῥυθμῷ communis, ut in ἄεθλος, v. 992.

998. Ἅτε τὶς κύκνος Καΰστρου] Nonnulli male legunt εἴτε pro ἅτε, ut *Spanheim.* ad *Callimach.* Del. v. 464. Locus reſpicit illud *Homer.* Iliad. β'. v. 461. —— κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσιν. Καΰστρος autem et Καΰστριος, ut Κάπρος, κάπριος. Prior ſyllaba in Κύκνος *communis*, ut *Horat.* l. iv. Od. 3. *Donatura cygni, ſi libeat, ſonum.* Ita media in ἄεθλος corripitur v. 992. Prior in ῥυθμὸς, v. 997. et plura ejuſmodi noto ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19.

999. Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων] Alludit amplius ad prædictum *Homeri* locum, ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, quod forte dum canunt, pennis plaudunt. Et Hymn. xx. v. 1. Φοῖβε σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει. Hinc *Pratinas*, [illegible]

τε

Velut quidam cygnus Cayſtri,
Candidis alis modulans
Vento ſimul-ſonantem vocem.
Tu vero, Muſa, unà tripudiato:
Res etenim Phœbo ſacra eſt
Cithara, Laurus, et Tripus.
Eloquor itaque amorem Phœbi,
Supervacuum furorem;
Caſta etenim eſt puella:
Stimulum quidem *illum* evaſit,
Naturæque mutavit formam,

Et

τε Κύκνον ᾄδοντα ποικιλόπτερον μέλος. De *Cygnea* cantione, videſis quæ nos ad *Euripid.* Helen. v. 1115. *Hercul.* Fur. v. 692. *Electr.* v. 151. *Ælian.* Animal. l. x. c. 36. *Socrates* apud *Platon* in *Phædo* §. 23. fol. 124. Edit. *Cantabrig.* Ἀλλ' οἱ Κύκνοι, ἅτε, οἶμαι, τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντες, μαντικοί τέ εἰσι, καὶ προειδότες τὰ ἐν ᾅδου ἀγαθὰ, ᾄδουσί τε καὶ τέρπονται, ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως, ἢ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. Martial. *Dulcia defecta modulatur carmina lingua Cantator cygnus funeris ipſe ſui.* *Conrad. Ritterſhuſius* in *Oppian.* Cyneget. l. ii. v. 544. multo plura ex auctoribus. *Olaus Wormius* teſtes illorum cantionis adducit, *Muſæ.* l. iii. c. 13.

1001. Ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου] Hoc diſtichon ex *Anacreonte* laudatur ab *Ezekiele Spanheimio* in *Callimach.* Hymn. Del. v. 399.

1003. Κιθάρη, Δάφνη, Τρίπους τε] Prior ſyllaba τοῦ Δάφνη communis, ut ſuprà ad v. 992, 997, 998.

1006. Σαόφρων γάρ ἐστι κούρη] Nempe *Daphne*, de qua *Parthenius*, Ἐρωτικῶν, c. 15. *Ovid* Metamorph. l. i. §. ix. Γεωπονικῶν l. xi. c. 2. maxime hujus hymni explicationi facit et illud à p. 303. Σωφροσύνην ὀνομάζουσι Δάφνην.

1007. Τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον) Τουτέστιν, Ἀπόλλωνος ἐραστὴς [illegible] καὶ οἶστρον εἶπεν. Ἄλλως, Κέντρον) αἰδοῖον ἀνδρεῖον ὡς Σοφοκλῆς, Πτολεμαίῳ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ γήμαντι, Εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.

1009. Φυτὸν

Φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχει.
Ὁ δὲ Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
Κρατέειν κόρην νομίζων·
Χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.
Ἄγε, θυμὲ, πῇ μέμηνας,
Μανίην μανεὶς ἀρίστην;
Τὸ βέλος φέρε κρατύνων,
Σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθῃς·
Τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
Ἄφες, ὦ θεοὺς ἐνίκα.
Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
Τὸν ἀοίδιμον μελιστήν·

Φιάλην

1009. *Φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχει*] Ita in *Imperfecto* lego, pro veteri *ἐπηχεῖ* in *Præsenti*, quod hactenus male obtinuerat. Ita versu proxime sequenti, *ἦε* lego ab *εἶμι*, *eo*, de qua voce *Etymolog.* in v. Ἠίειν i. e. *ᾔειν*, et mox v. 1013. *ἐδόκει*.

1010. Ἦε] *ἐπορεύετο*. Vid. ad v. 1009.

1013. *Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην*] Ita suprà v. 351. *Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην*.

1015. *Μανίην μανεὶς ἀρίστην*] *Ὀξύμωρον* illud elegans, *μανίην ἀρίστην*, et v. 759. *σώφρονος λύσσης*, et v. 894. *χαριέντως τε μανῆναι*, et v. 1023. *Φιάλην λόγων ἐραννὴν*, et v. 1027. *Νοερὸν οἶνον*, et v. 1278. *Νέκταρ μελικὸν*, hæc omnia poetæ *feriam* sobrietatem, *simulatam* ebrietatem docent; ut in ejusdem vita ostendimus. Vid. ad v. 1186. *Socrates* in *Platonis Phædro*. *Ἐρωτικὴν μανίαν ἐφήσαμεν ἀρίστην εἶναι*.

1016. *Τὸ βέλος φέρε κρατύνων*] Hæc *Metaphora* frequens poetis: *Homero*, Odyss. *χ*. v. 6. *Euripid.* Troad. 444. *Ion.* v. 256 et v. 1411. *Pindari* Olympionic. 2. 149. *Πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας, φωνᾶντα*

Et planta *facta* semper-virens resonabat.
At Phœbus, ibat quidem Phœbus,
Potiturum-*se* puellam putans,
Viride vero carpens folium
Putavit se exercere Venerem.
Age, anime, quorsum insanis,
Insaniam insaniens optimam?
Jaculum profer vi-adhibitâ,
Ut, scopo percusso, abeas:
Arcum autem Veneris
Omitte, quo Deos vicit.
Anacreontem imitare,
Famosum illum poetam: Phialam

τα συνετοῖσιν. Et v. 160. Ἔπεχε σκοπῷ τόξον, ἄγε. θυμέ. Verum qui *Anacreontis* hanc Oden ideo negant, quod imitatio *Pindari* videatur, nesciunt, ideo et esse illius argui posse; quòd hunc locum sit *Pindarus* imitatus, ut multos alios.

1018. Τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης] Cur τόξον Ἀφροδίτης vocat, cum omnes fere poetæ *Cupidinem arment arcu*, et ab illo *Apollinem* etiam ictum *Ovidius* doceat, *Metamorph*. l. i. §. ix? Respondeo, *Cupido*, filius *Veneris*; atque proinde illius arma, ut à matre comparata, illique donata, matris etiam quodammodo habenda. Quin tela *Veneri* tribuuntur à *Theocrito*, Cyclop. v. 16. Κύπριδος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον, et *Moscho*, Europ. v. 75. Θυμὸν ἀναΐξοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι Κύπριδος.

1019. Ἄφες, ὦ θεὺς ἐνίκα] Pro veteri ὡς, ego ὦ scribendum judico; ut et *Faber*, *Fabri* filia, *Æmyl. Portus*, *Longepierre* &c.

1020. Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ] Hoc est, *teipsum metire*; quasi diceret, Quum sis *Anacreon*, hoc est puerorum et hilaritatis celebrator, ne tu Divorum amores tangito. Ita Horat. l. iv. Od. vi. de se, *Vatis Horati*; et *Virgil*. Georgic. l. iv. v. 563. Illo Virgilium *me tempore dulcis alebat Parthenope*.

1022. Φιάλην

Φιάλην πρόπινε παισὶ,
Φιάλην λόγων ἐραννὴν,
Ἵνα Νέκταρος ποτοῖο
Παραμύθιον λαβόντες,
Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον,
[Νοερὸν πίωσιν οἶνον.]

Εἰς χρυσὸν, ξέ.

Ὁ δραπέτης ὁ χρυσὸς

Ὅταν

1022. *Φιάλην πρόπινε παισὶν*] Qui hunc locum ex *Pindaro* hauſtum volunt, cur non æque potuerunt ſuſpicari ex *Anacreonte* traductum à *Pindaro* per imitationem; ut ſupra dixerim ad v. 1016. Vid. *Pindar*. Olympionic. xvii. v. 1. ad 5.

1023. *Φιάλην λόγων ἐραννὴν*] Vid. ad v. 1015. Confer. v. 1190. *Ἐμὲ γὰρ λόγων χάρινδε οἱ παῖδες ἂν φιλοῖεν. κ. λ*

1024. *Ἵνα Νέκταρος ποτοῖο*] Pro *ἀπὸ*, lego *ἵνα*. Hoc *Νέκταρ* eſſe *νοερὸν*, res ipſa et contextus docet, ut pluribus oſtendo ad v. 1027. *Νέκταρος* autem *ποτοῖο*, pro *Νεκταρέου ποτοῦ*, et hoc pro *ᾠδῆς*, ut *Pindar*. *Νέκταρ χυτὸν*, *Μοισᾶν δόσιν* vocat. Olymp. Od. vii.

1025. *Παραμύθιον λαβόντες*] Alludit eruditus poeta ad illud *Homeri* Odyſſ. δ'. v. 221. *Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον —— Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.*

1026. *Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον*] *Litera* ſpectat, quo et illud *Alcæi*. *Τέγγε πνεύμονας οἴνῳ· Τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.* Et ita *Horatius* vertit, *Caniculæ vitabis æſtus*. *Ἄστρον* hic primario et emphatice pro *ἥλιον*. *Figura* vero reſpicit ad *ἄστρον Ἀφροδίτης*, ſtellam *Veneris*, quam *Nonnus πυρόεσσαν* vocat. De Amore, *Moſchus* Idyll. i. v. 7. —— *πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὐτοῦ δριμύλα καὶ φλογόεντα*, et v. 23. —— *πολὺ πλεῖον δέ οἱ αὐτῷ Βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.* Et *Muſæus* arma *Cupidinis* ignea vocat, v. 40. —— *φλογερὴν φαρέτρην* et v. 41. —— *πυριπνείοντας ὀϊστούς*.

1027. *Νοερὸν πίωσιν οἶνον*] Hunc verſum ex meis addo, ut ſenſus adimpleatur. *Νοερὸν* autem *οἶνον* dic[illegible], u[illegible] ipſe

auc[illegible]

Phialam præbibe pueris,
Phialam carminum amabilem,
Ut ità Nectaris poculenti
Solamen ſumentes,
Igneum vitantes ſydus,
[Intellectuale bibant vinum.]

65. In Aurum fugitivum.

Fugitivum aurum

Quum

auctor v. 1023. Φιάλην λόγων dixit, et v. 759. σώφρονα λυσσαν, et v. 894. Χαριέντως μανῆναι, et v. 1015. Μανίην μανεὶς ἀρίστην, et v. 1278. Νέκταρ μελικόν. Vid. ad v. 1015. *Proclus*, Hymn. *Veneris Uraniæ* ——— νοεροῖο γάμου, νοερῶν ὑμεναίων, et —— νοεροῖσιν ὀϊστεύουσι βελέμνοις ψυχάς. Atque ita jam hæc *Ode* omnium pulcherrima feliciter abſolvitur. Quæ enim antea illi appenſa fuerant, nullibi minus apte poni poſſe videbam, quam hoc in loco. Nobis itaque *morbida* primum a *ſanis* erant ſeparanda; deinde ubinam maxime pertinerent, attendendum; et ſic noſtro tandem, aliorumque non paucorum judicio, videntur ad finem *Auri Fugitivi* commode attexi poſſe.

Ode LXV.

Hæc *Ode* ejuſdem generis cum omnium *prima*, at mirum in modum hactenus corrupta et deformata: quam ideo *Grammaticaſtri*, qui illi impares erant, rejiciebant. At quum in *Vaticano* MS. etiam extet, nobis non eſt deſperandum; nam et ſic antiquitas illius apparet, quanquam parum aut nihil in emendatione ab eodem adjuvemur. Conabimur utcunque; et candidi homines modeſtam et alacrem induſtriam laudis loco ponent.

1028. Ὁ δραπέτης ὁ χρυσὸς] Olim μ' ὁ χρυσὸς, ego vero τὸ μ' rejicio, quoniam in ſequenti verſu με occurrit. Prior ſyllaba τοῦ δραπέτης omnino longa, ut *Sophocl.* Ajax. v. 1303. Οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς, et *Palladas* Antholog. l. i. c. 80. fol. 113. Ἂν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην.

T 1029. Ὅταν

Ὅταν φύγῃ με κραιπνοῖς,
Διηνέμοις τε, ταρσοῖς,
Ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγει·
Οὔ μιν δίοιμι· τίς γὰρ
Μισῶν θέλει τι θηρᾶν;
Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεὶς
Τοῦ δραπέταο Χρυσοῦ,
Ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
Φέρειν ἔδωκα λύπας·
Λύρην δ' ἑλὼν ἀείδω
Ἐρωτικὰς ἀοιδάς.
Πάλιν δ' ὅταν με θυμὸς
Ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
Προσεῖφ' ὁ δραπέτης με,
Φέρων μέθην ἄφροντιν, Ἑλών.

1029. Ὅταν φύγῃ με κραιπνοῖς] *Vatican.* MS. Ὅταν με φεύγῃ κραιπνῶς, nullo metri respectu.

1031. Ἀεὶ δ' ἀεί με φεύγει] *Vatican.* MS. Ἀεὶ, ἀεὶ, non æque bene. Repetitio autem emphatica, ut v. 481.

1032. Οὔ μιν δίοιμι] Δίοιμι, ἀντὶ τοῦ διώκοιμι, παρὰ τὸ Δίω, διώκω. Λέξις Ὁμηρική. *Iliad.* π'. v. 246. Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται, et χ'. v. 189. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται. Et hinc in locum τοῦ δίοιμι, vocula διώκω, successit. Vocibus autem *Homericis* libenter usum *Anacreonta* passim probamus.

1033. Μισῶν θέλει τι θηρᾶν] Olim μισῶν, quod ferri forte potest, at μισῶν potius vim sensus assequitur; ut concordet cum τὶ, quare ita lego cum *Fabri* filia, et *Longepierre.* Ut *Antholog.* l. i. c. 74. fol. 107. Μισεῦντα με τάλας Χρυσὸς ὁ πορνοφίλας. Legebam ego olim, θέλει μισεῦντα θηρᾶν, ut sit *Aurum* personatum; non quod nescirem μισεῦντα *primam* producere; vidi enim *Spondæum* etiam in *secundo* loco aliquando poni, *Trochaici* certe [illegible]s, ut v. 948. &c. Quod tamen rarissime in *Iambis* factum invenio, à magnis auctoribus.

Quùm fugit me pernicibus,
Ventósque-æquantibus, plantis,
(Semper autem, semper me fugit)
Non illud utique persequor: Quis enim
Inimicum vult aliquid venari?
Ast ego statim summotus
A fugitivo illo auro,
Meæ mentis sanè ventis
Portare trado curas,
Lyrámque sumens cano
Amatorias cantiones.
E contrario, quandò ità me animus
Contemnere *opes* docuerit,
Compellabat fugitivum illud me,
Adducens temulentiam curis-vacuam; Ut

1034. Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεὶς] Phrasis *Homerica*, ut *Iliad.* α. v. 349. Δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο, νόσφι λιασθείς Et λ'. v. 80.——ὁ δ' νόσφι λιασθεὶς τῶν ἄλλων. Et φ'. v. 255.——ὕπαιθα δ' τοῖο λιασθείς. *Casum* autem, ut vides, non nisi *Genitivum* habet, quare sequentis versus emendatio magis authentica.

1035. Τοῦ δραπέταο χρυσοῦ] Ita lego pro corrupto illo, Τῷ δραπέτᾳ τῷ χρυσῷ, in hoc enim genere, necesse omnino, ut *antepenultima* sit brevis; et ostendi modo, *Genitivum* semper ad Participium λιασθεὶς requiri.

1036. Ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις Φέρειν ἔδωκα λύπας] Hunc locum *Horatius* ad verbum expressit, ut ostendo ad v. 609. Quod magnum erit argumentum pro auctoritate hujus *Odæ*, utut hactenus depravatæ.

1037. Φέρειν ἔδωκα λύπας] Ordo, Ἔδωκα λύπας ἐμῶν φρενῶν αὔραις, φέρειν αὐτὰς, ἀντὶ τοῦ, ἵνα φέρωσιν, quam ipsam *Syntaxin Horatius* imitatur loco modo laudato.

1042. Προσεῖφ' ὁ δραπέτης με] Ita pro male locato illo, Προσεῖπε δραπέτης, metri necessitate postulante.

1043. Φέρων μέθην ἄφροντιν] Olim Μέθαν δὲ οἱ φροντίδων, quod nonnulli mutabant in Μέθαν μοι φροντίδων. Sed quis

Ἑλών μιν ὡς μεθήμων
Λύρης γένοιμι δηρόν.
Ἄπιστ', ἄπιστε χρυσὲ,
Ἔς τ' ἂν δόλοις μὲ θέλγης;
Πλέον τὰ νεῦρα χρυσοῦ,
Πόθους πλέον τ' ἀείδειν.
Σὺ γὰρ δόλῳ φθόνῳ τὲ
Ἔρωτ' ἔθης ἄφαυλον,
Λύρην τὲ χρυσόπαστον·

Φιλημάτων

unquam dixit *μέθαν φροντίδων*; *Μέθαν* sane *Φάρμακον φροντίδων* dixeris. Quare *μέθην ἄφροντιν* lego ego, ut *versus* et *sensus* sibi constent. Ita *Horat.* l. i. Od. 7. *Nunc vino pellite curas.* Vid. *Proverb.* c. xxxi. v. 6, 7. Et *Simonides*, *Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς, ὦ παῖ.*

1044. *Ἑλών μιν ὡς μεθήμων*] *Vatican.* MS. *μεθήμων*, pro *μεθ' ἡμῶν*, recte; ut *Fabri* quoque filia, et *Longepierre.* Qui auro abundant, Musarum studio solent remittere: *Paupertas* extudit artes. Non tamen hoc illos defendit, qui erga doctos ingrati sunt. Multo magis deceret, *divites* et *magnates* viros doctorum hominum consortio frui, eosque liberaliter tractare; quam *Gallica* mancipia, et fidicinum turbam, scortorumque et canum longum ordinem nutrire, cum salutis famæque et animarum dispendio.

1045. *Λύρης γένοιμι δηρόν*] Pro *γένωμαι*, lego *γένοιμι* metri causa; *ὡς* enim cum *Optativo* etiam *Homero, Iliad.* φ'. v. 605. *Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσιν.* Pro *λαρὸν* jamdudum docti viri substituerant *δαρόν*· ego, ne *Iones Doricè* loquantur, *δηρόν.*

1047. *Ἔς τ' ἂν δόλοις μὲ θέλγῃς*] Cum interrogatione sumendum, et est phrasis *Homerica*, Iliad. φ'. v. 604. *δόλῳ δ' ἄρ ἔθελγεν Ἀπόλλων.* *Vatican.* MS. *Μήτ' ἂν δόλοις μὲ θέλγῃς* haud male. De voce *ἔς τε* diximus ad *Euripid.* Andromach. v. 1266.

1048. *Πλέον τὰ νεῦρα χρυσοῦ*] Ita corrigo, *Πλέον χρυσοῦ νεῦρα*, vel, si facile in *Iambis* admittatur *Spondæus* in *secundo* loco, vid. ad v. 1033. legerem, *Πλέον χρυσόο νεῦρα.*

Verùm

Ut accepto illo, remissus
Ergà lyram fiam diú.
O infidum aurum,
Quoúsque me dolis permulceas?
Plus fidiculæ valent auro,
Et plus, amores canere.
Tu etenim dolo, invidiáque
Amorem reddidisti evanidum,
Lyrámque auro-consparsam: Osculorúm-

Verùm nec hoc tutum, et τὰ νεῦρα, potius Emphaseως causa, sensumque pariter et versum suis numeris implet. Simile illud *Apollonidæ*, Antholog. l. i. c. 26. fol. 35. Οὐ γὰρ δὴ πλούτου Μοῦσα χερειοτέρη. Vid. fol. 108. Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν κ. λ. Proverbium sane *Hispanicum* præfert ingenium opibus, *Mas vale Saver, y Haver*, Plus valet scire, quam habere. Sciendum, hoc in loco, Τὰ νεῦρα, ἀντὶ τοῦ, ἡ Μουσικὴ, per *Metalepsin*, ut *Virgil.* Eclog. i. v. 70. *Post totidem mea regna videns mirabor aristas.*

1049. Πόθους πλέον τ' ἀείδειν] Ita ex conjecturâ pro monstro illo, Πόθους κέκλυθι ἀδεῖς, ratione ad literarum vestigia habita; ut sit ordo et sensus, Πλέον ἐστὶ τὰ νεῦρα, καὶ ἡ Μουσικὴ, χρυσοῦ, καὶ τὸ ἀείδειν πόθους καὶ ἐρωτικὰς ἀοιδὰς, ut suprà v. 1039. Πλέον καὶ φέρτερον χρυσοῦ, πόθους ἀείδειν.

1050. Σὺ γὰρ δόλῳ φθόνῳ τε] Quæ sequuntur ex hinc olim ad *Apollinis* hymnum per errorem non simplicem annexa erant; quum ne ejusdem carminis essent generis, cum illa Oda: Videor nunc suum in locum recte reponere: siquis rem attentius considerarit. Veterem lectionem, Σὺ γὰρ δόλῳ, σύ τοι φθόνῳ, in ordinem reduco. Vid. ad v. 1057.

1051. Ἔρωτ' ἔθης ἄφαντον] Pro ἔθηκας lego ἔθης, ab ἔθῶ, Aorist. β ut ἔδων &c. Pro ἀνδράσι lego ἄφαντον, sensu et versu postulante.

1052. Λύρην τε χρυσόπαστον] Olim Λύρην δὲ ἀλίπαστον εὖ, nullo sensu. Mutavi itaque δὲ in τὲ, et ἀλίπαστον in χρυσόπαστον, quod à πάσσω nam et Nazianz. χρυσόδετον κιθάρην vocat. D[e] lyra, cithara, chely, testudine, vid. D. *Edwardi Sherburne* Notas ad illud *Senecæ* Medeæ, v. 357.

Cum

Φιλημάτων ȝ κεδνῶν,
Πόθων, κύπελλα κίρνης·
Ὅταν θέλης ȝ, φεύγεις·
Ξένοισι δ' ἄγχι Μυσῶν
Δολίοις, ἄπιςʹ, ἀρέσκεις·
Ἐμοὶ δὲ τῷ λυρῳδῷ
Μȣ́σας ποιεῖς ἀποίκȣς.
Λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὴν
Οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
[Σὺ, Χρυσὲ, νῦν ἄπελθε]
Ἀχανδέας δ' ὀείνοις,
Αἴγλην τὲ λαμπυρίζοις.

Εἰς

Cum *Pieria* resonans cithara *Thracius Orpheus* &c. Et *Orpheus* χρυσολύρης dicitur *Antholog.* fol. 502.

1053. Φιλημάτων δὲ κεδνῶν] Ut modo ȝ, in τὲ mutavi, ita nunc τὲ in δὲ transfero. *Epitheton* vero κεδνῶν *modestiam* poetæ notat, quodque Ἀφροδίτῃ πανδήμῳ nil litet.

1054. Πόθων κύπελλα κίρνης] Πόθων ponitur per *Appositionem* ad Φιλημάτων. Κίρνης à κίρνημι Hic autem sensus, Σὺ μὲ, ὦ ἄπιστε χρυσὲ, κύπελλα φιλημάτων τὲ κεδνῶν καὶ πόθων, καθαρὰ αὐτὰ ὄντα καὶ ἄκρατα, κίρνης κακῷ φαρμάκῳ φιλαργυρίας κ. λ. *Heinsii* codex pro πόθων legit ποτῶν, frigide, pro κρίνῃ, κίρνῃ, aliquanto sanius, licet in *persona* falsus.

1055. Ὅταν θέλης δὲ φεύγεις] Pro φεύγῃς lego φεύγεις. Ratio obvia.

1056. Ξένοισι δ' ἄγχι Μυσῶν] *Distichon* ex hinc, loco suo motum, post φεύγεις pono; ut sit ordo, Ὅταν δ' ἐθέλῃς, φεύγεις, καὶ ξένοις δολίοις, ὦ ἄπιστε, ἀρέσκεις. Pro Μυσῶν, *Fabri* filia et *Longepierre* Μυσῶν legunt; *Phrygas* enim poeta innuit *Mysorum* vicinos, ob *Laomedonteæ* perjuria *Trojæ*. Hospites vocat; quod *Ionia* et *Phrygia* sint *Asiæ*.

1057. Δολίοις, ἄπιςʹ, ἀρέσκεις] Vox ἄπιστε versus hos ostendit recte jam nunc ordinari, et ad *aurum fugitivum* referri, cui v. 1046. Ἄπιςʹ, ἄπιστε Χρυσὲ. Quare et hic pro ἀπίστοις lego ἄπιςʹ, ut ibidem, versus causa; ut et ἀρέσκεις

pro

Oſculorúmque ſanctorum,
Amorum *nempè*, pocula polluis et conturbas:
Et quandò vis, fugis;
Hoſpitibúſque juxta Myſos
Doloſis, ô infidum, places:
At mihi lyrico illi poetæ
Muſas facis extorres.
  Lyræ tamen meæ cantionem
Neutiquam relinquam tantillum.
[Tu, aurum igitur hinc faceſſas,] [*tuis*,
Eoſque, qui nihil omninò habent, excites *donis*
Et ſplendorem tuum fulgurantem oſtendas.

66. In

pro ἀνδάνεις, eſt autem hic *Anapæſtus* in *prima* ſede pro *Iambo*, ut in *tertia* Oda.

1058. Ἐμοὶ δὲ τῷ λυρῳδῷ] Pro λυροκτύπῃ lego λυρῳδῷ, quum nulla ſit vox iſtiuſmodi; eſt enim λυροκτύπος, non λυροκτύπης. Et lex verſus λυρῳδῷ poſtulat.

1059. Μούσας ποιεῖς ἀποίκους] Pro φρεσὶν, lego ποιεῖς, ſenſu poſtulante. *Spondæum* in *prima* ſede hujus verſus admitti oſtendo ad *primam* Oden.

1060. Λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὴν] Hoc loco, ſenſum ut apertum facias, ponas mecum hoc *Diſtichon*, quod olim poſt v. 1055. ſequebatur: et reliqua etiam, quomodo nos ordinamus, accipias.

1061. Σὺ, Χρυσὲ, γοῦν ἄπελθε] Hunc verſum intra cancellos poſitum addo, ad ſenſum loci complendum.

1062. Ἀχανδέας δ' ὀρίνοις] Ἀχανδὴς hoc in loco ab α *Privativo* et χανδάνω, cui contrarium πολυχανδὴς, *multarum rerum capax*, et proinde *plenus*, *dives*, vox *Theocrito* et *Nonno* uſurpata. Ἀχανδὴς itaque *pauper*; et maxime-egenos *Anacreon* hac voce denotat, quique nihil habent.

1063. Αἴγλῃ τε λαμπυρίζοις] Olim λαμπρύνοις, quod verſu[illegible]s non erat; λαμπυρίζοις vero, ut eſt lectio, quæ pri[illegible]is lect[illegible]nis veſtigiis proxime accedit, ita verſui ſenſui-

que

Εἰς τὸ Ἔαρ, ξϛ'.

Τί κάλλιόν ἐστι βαδίζειν,
Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
Ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην
Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην;
Κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,
Χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι,
Ἁπαλὴν παῖδα κατέχειν,
Κύπριν ὅλην πνέουσαν;
[Οὐ τόδε τοι καλόν ἐστιν;] ξζ'. Ὦ

que quam optime quadrat, et est vox omnino authentica, sonatque *corusco, scintillo, fulgeo,* ut *aurum*; qua voce nihil aptius huic loco. Ita certe *Theophrastus* περὶ λίθων fol. 220. Καταδεῖξαι δέ φασι καὶ εὑρεῖν τὴν ἐργασίαν Καλλίαν τινὰ Ἀθηναῖον, ἐκ τῶν ἀργυρείων, ὃς οἰόμενος ἔχειν τὴν ἄμμον χρυσίον, διὰ τὸ ΛΑΜΠΥΡΙΖΕΙΝ, ἐπραγματεύετο, καὶ συνέλεγεν. ἐπεὶ δὲ ᾔσθετο, ὅτι οὐκ ἔχει, τὸ δὲ τῆς ἄμμου κάλλος ἐθαύμαζε, διὰ τὴν χρόαν, οὕτως ἐπὶ τὴν ἐργασίαν ἦλθε ταύτην.

ODE LXVI.

Hoc *Odarion* nonnihil est passum; sed non ultra modum; et præcipuus illius defectus videtur, quod non sit justum poemation, at ἀπόκομμα potius; licet nec in illo *versus* sit sibi satis constans, nec *sensus* per omnia satis expeditus: At hoc aliquomodo politius factum iri speramus. Illud certe *Vossius* in *Vaticano* MS. reperit.

1064. Τί κάλλιόν ἐστι βαδίζειν] Ita lego, pro Τί καλόν ἐστι βαδίζειν, sensu postulante, et τοῦ subaudito ante βαδίζειν, atque ita versus *Anapæsticus, Dimeter, Catalectus,* constans ex *Iambo,* duobus *Anapæstis,* et syllaba. γρ. Ὅτι καλόν ἐστι βαδίζειν.

1065. Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν] Si λείμακες legas, pro λειμῶνες (quæ vox *Euripidi* plus semel usurpata, ut videre est ad *Phœniss.* v. 1564.) tum versus erit *Trochaicus, Dimeter, Acatalectus,* cum *Iambo* tamen in *forma* ... de

sed

66. In Ver.

Quid pulchrius eſt, quàm ambulare,
Ubi prata luxuriant,
Ubi tenuem ſuaviſſimam
Reſpirat Zephyrus auram?
Quàm palmitem Bacchicum tueri,
Et ſub foliis latere,
Mollem puellam habere
Venerem totam ſpirantem?
Nonne hoc pulchrum eſt?

67. O

ſed vide, annon *Spondæus* adhiberi poſſit in *ſecunda* ſede *Trochæi*, ut notamus ad v. 948.

1066. Ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην] Verſus *Choriambicus*, ex *Epitrito* primo et *Choriambo*. γϱ. λεπτός. Tum *Iambum* et *Trochæum* excipient *Trochæus* et *Iambus*, ut ſit *Antiſpaſticus* ἀντισπασμένος.

1067. Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔραν] Verſus conſtat ex *Anapæſto*, *Tribrachy*, et *Spondæo*, vel ex *Pæone* tertio et *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος. De *Zephyro*, vid. D. *Edvardi Sherburne* Notas in *Senecæ* Hippolyt. v. 12. *Zephyrus Vernas evocat herbas*, ubi hic locus.

1068. Κλῆμα τὸ Βάκχιον ἰδεῖν] Verſus *Choriambicus Dimeter*, conſtans ex duobus *Choriambis*.

1069. Χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι] Conſtat ex *Pæone* primo et *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος.

1070. Ἁπαλὴν παῖδα κατέχειν] Verſus conſtat ex *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος et *Pæone* quarto. Olim κατέχων, verum *Vatican.* MS. κατέχειν legit, et ita legendum apparet, ut ſit τί κάλλιον τοῦ βαδίζειν, ἰδεῖν, δῦναι, κατέχειν; dixerat prius — κούρην κατέχων v. 620.

1071. Κύπριν ὅλην πνέουσαν] Ita ſuprà v. 649. Τὸν ὅλας ποθεῦντα μολπάς. Verſus autem conſtat ex *Choriambo* et *Amphibrachy*; vel ex *Dactylo* et duobus *Trochæis*.

1072. Οὐ τόδε τοὶ καλόν ἐστι;] Tale quid videtur ad ſenſum ſupplendum deſiderari; verum ne fraudem facere videar, intra *cancellos* pono, *ſicut meus eſt mos*. Eſt autem *Dactylicus*, *Dimeter*.

ODE

ξζ΄.

Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων,
Δίζημαί σε, σὺ δ᾽ οὐκ αΐεις,
Οὐκ εἰδὼς, ὅτι τ᾽ ἐμῆς
Ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

ξη΄.

Ἐγὼ δ᾽ οὔτ᾽ ἂν Ἀμαλθείης Βουλοίμην

Ode LXVII.

Jucundiſſimum hocce fragmentum extat apud *Athenæum* fol. 564. ex quo *Henricus Stephanus* aliique dehinc collegerunt; at nemo hactenus *verſus* genus expoſuit: Cum conſtent omnes verſus *Metro Glyconio*, excepto ultimo. Qui *Pherecratius* dicitur et *Glyconio* generi amat adhiberi, præſertim in clauſula, ut probamus ad *Od.* LX. Videtur hic locus ad *Cleobulum* Amaſium pertinere.

1073. Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων] Elegentiam hujus dicti *Glycera* meretrix exponet apud *Athenæ.* l. xiii. fol. 605. Τότε γὰρ καὶ οἱ παῖδες εἰσι καλοὶ, ὡς Γλυκέρα ἔφασκεν ἡ ἑταίρα, ὅσον ἐοίκασι γυναικὶ χρόνον, καθάπερ ἱστορεῖ Κλέαρχος. Verum nequis ſupercilio notandus offendatur, quaſi hæc παιδεραστίαν oleant, dico minime eſſe neceſſe, ut hæc in ſua perſona proferat poeta; potuit mulieri cuidam hæc verba affingere. Virgineus pudor in pueris maxime commendatur, ut *Euripid.* Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον. Αἰδὼς κἄν σ᾽ οὐκ εἶχεν ὄμματα, *Sappho.* Et *Ovid.* Metamorph. l. viii. §. 4. *Tales erat cultu facies, quam dicere vere Virgineam in puero, puerilem in virgine poſſes.* *Tibull.* l. iv. Eleg. 4. —— *at illi Virgineus teneras ſtat Pudor ante genas.* Vid. plura apud *Longepierre.*

1074. Δίζημαί σε, σὺ δ᾽ οὐκ αΐεις] Ita certe in *Scanſione* legendum, quaſi αἴεις, διϲυλλάβως ſcribendum; cum ſit pro ἀΐεις, ab ἀΐω, audio. Priorem αἴεις in hoc verſu corripit, ut aliæ ſimiles ſyllabæ, v. 147, 941. ubi Λιθαίε *Mediam* corripit, et mox v. 1077. ubi Ἀμαλθείης P[illegible]am

Ode

67.

O Puer, virgineum quid tuens,
Quæro te; tu verò minimè audis,
Neſcius, quòd meæ
Animæ geras imperium.

68.

Ego verò neque Amalthéæ Velim

Ode LXVIII.

Belliſſimum hoc fragmentum extat apud *Strabonem* l. iii. fol. 151. Verum nec *Caſaubonus* in locum, nec *Henricus Stephanus*, hos verſus ad metrum ſuum redegerunt; quod nullo tamen negotio fieri potuit; cum ſint per omnia ejuſdem generis cum præcedenti, nempe *Glyconii*, cum *Pherecratio* in clauſa.

1077. Ἐγὼ δ' οὐκ ἂν Ἀμαλθείης] Pro, ἐγώ τ' ἂν οὔτ', quod olim obtinuit, lego Ἐγὼ δ' οὐκ ἂν, ſemper enim τὸ ἂν ſequitur οὐκ vel οὔτ', nunquam in hoc caſu præcedit; quod tamen nemo antehac vidit; οὔτ' vel οὐκ pro lubitu legas. Hoc neque prædicti magni viri viderunt, neque domina *Dacier*, neque *Longepierre*. *Glyconius* vero indifferenter *Iambum* vel *Spondæum* in *prima* ſede admittit, ut probo ad v. 941. Notum *Amaltheæ* cornu, quod et *Cornucopia* audit, de qua *Scholiaſtes Callimachi*, ad Hymn in *Jovem* v. 49. Αἰγὸς Ἀμαλθείης) οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Αἲξ τ Δία θρέψασα λέγεται δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς κέρατος Ἀμβροσίαν ῥεῖν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου Νέκταρ Item *Palæphat*. c. 46. *Himerius* apud *Photium* Bibliothec. Ἀμαλθείας κέρας, πᾶν ὅσον εὐδαιμονίας κεφάλαιον. Χρηΐζων πλούτου μελέτην ἔχε πότνον ἀγροῦ· Ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι. *Phocylid*. v. 220. Vid. *Ovid*. Faſtor. l. V. *Ab Jove ſurgat opus* &c. Mirum autem *Jobi* filiam hoc nomine vocatam, unde videtur aliquid poeticis fabulis longè antiquius ſub hoc involucro latere. Ita certe *Job*. c. xlii. v. 14. Illius filiarum nomina, Ἱεμίμη, Κασία, et Κερενάπτουχ. Quæ vox ultima *cornu copiæ* ſonat, ut *Duportus*, Τὴν δὲ τρίτην ἐκάλεσσαν εὐπλοκάμων Κερενάπτουχ· Οὕνεκά οἱ στέρεως κέρας ἀγλαὸν οὔνομ' ἔδωκε.

De

Βυλοίμην κέρας, ὔτ' ἔτεα
Πεντήκοντά τε χ' ἥκατὸν,
['Αργανθώνιος ὣς ἄναξ,]
Ταρτησσῦ βασιλεῦσαι.

ξθ'.

'Από μοι θανεῖν γένοιτο,
Οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
Λύσις ἐκ πόνων γένοιτο,
Οὐδαμὰ, τῶνδε.

ό.

Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηϊὼν ''Εστηκεν·

De penultima τῦ 'Αμαλθείης correptâ diximus ad v. 1074. Apud *Strabon.* γρ. 'Αμαλθίης, 'Ιωνικώτερον.

1078. Βουλοίμην κέρας, ὔτ' ἔτεα] ''Ετεα scribere licet et præstat, at in *Scansione* ἔτη legendum; est enim *Glyconius* versus &c.

1079. Πεντήκοντά τε χ' ἥκατὸν] Olim πεντήκοντα καὶ ἥκατὸν, addo τὲ, et *Ionice* χ' ἥκατὸν lego ad versum firmandum; qui in citationibus prosaicorum auctorum, ut solet, διελύθη, omnemque *Ionicam* gratiam amiserat. Alludit poeta ad *Arganthonium* regem; ut *Plinius* l. vii. c. 48. *Anacreon* poeta *Arganthonio Tartessiorum* regi *centum quinquaginta* tribuit annos. *Herodot.* l. i. c. 163. illum *Octoginta* annis regnasse ait, quod et *Cicero* testatur, de Senectute c. 19. et ipse mox *Plinius* confirmat, ait enim, " Sed ut " ad confessa transeamus, *Arganthonium Gaditanum* octoginta annis regnasse, indubitatum est;" Putant *Quadragesimo* cœpisse. *Lucian* in Macrobiis, 'Αργανθώνιος μὲν οὖν, Ταρτησσίων βασιλευς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς 'Ηρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς 'Ανακρέων. Vid. *Casaubon.* ad *Strabon.* l. iii. ut suprà in procemio hujus Odæ. Nomen illius regis tot auctoribus memoratum, ex ipso *Anacreonte* excidit: quare restituendum puto; at non nisi adhibitis cancellis. Nec enim *Strabonis* tempore nomen

Velim cornu, neque annis
Quinquagintáque et centum,
[Arganthonius ut rex *ille*]
Tartesso regnare. 1080

69.

Mori mihi contingat;
  Non enim alia
Liberatio ex ærumnis fuerit,
  Ullo pacto, istis. 1084

70.

Mensis sanè Neptunius Instat;

men in *Anacreonte* visendum erat, quanquam illud *Herodoto* auctore non sit dubitandum.

1080. Ταρτησσȣ̃ βασιλεῦσαι] Versus *Pherecratius*, qui *Glyconiis* gaudet admisceri, et præcipue in fine poni; ut notamus ad *Od.* lx, et lxvii. De *Tartesso*, vel *Gadibus*, vid. *Strabon.* loco prædicto, et *Longepierre*, ubi, quod nonnulli faciant idem cum *Tarsis* in SS. Scriptura, laud. *Hesych.* Ταρτησσὸς πόλις ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν.

§. LXIX.

1081. Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτο] Ita distinguo, ut carmen sit *Dicolon*, *Tetrastrophon*, cujus *primus* et *tertius* versus sunt *Iambi*, *Dimetri*, *Catalecti*, quales in tertia Oda. *Secundus* et *quartus*, *Dactylici*, *Monometri*, nempe constantes ex *Dactylo* et *Spondæo*, numeri longe omnium suavissimi, teste *Scaligero*. Extat autem hoc fragmentum in *Arsenii* Collectaneis, et apud *Hephæstion.* p. 40. ubi tamen duobus versibus comprenditur, item in *Scaligeri* Hypercritico. Est autem *Tmesis*, pro ἀποθανεῖν γένοιτό μοι. Vid. *Cæsaris* dictum apud *Longepierre*, in hanc rem: *In luctu atque miseriis mortem ærumnarum requiem*, &c.

1084. Οὐδαμὰ] Ita lego pro ὖθ' ἅμα, et ita *Portus* legit. Hinc οὐδαμόθεν et ἀμόθεν *Homer.* Odyss. α. v. 9.

§. LXX.

1085. Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηιὼν] Hoc *fragmentum* extat apud *Eustath.*

Ἕστηκεν· νεφέλαι δ' ὕδει
Βαρύνοντο, καὶ ἄγριοι
Χειμῶνες παταγοῦσι.

οα'.

Μήδ', ὥστε κῦμα πόντιον,
Λάλαζε, τῇ πολυκρότῳ
Σὺν Γαστροδώρῃ, καχχύδην
Πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

οβ'.

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις· ἔασον δέ. Μὴ

Eustath. Edit. *Basil.* fol. 1013. lin. 18. Διὸ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν περὶ χειμερίους τροπὰς μῆνα, Ποσειδεῶνα καλοῦσιν, ὡς Ἀνακρέων, Μεὶς μὲν Ποσειδηϊὼν, κ. λ. Ob metrum lego Ποσιδηϊὼν, cum simplici ἰῶτα, nam et Ποσιδὰων legitur, et Ποσιδήϊον ipsi *Homero* Odyss. ζ v. 266. Ποσειδεὼν vero mensis *Atticorum Decembri* finienti, et *Januario* incipienti, respondens. *Horat.* Epod. xiii. *Horrida tempestas cœlum contraxit, et imbres, nivesque deducunt Jovem: Nunc mare, nunc Sylüæ Threicio aquilone sonant,* Carmen et hoc *Glyconium*, quomodo nos nunc ordinamus, cum *Pherecratio* in fine, ut ad Od. lxvii, et lxviii.

1076. Νεφέλαι δ' ὕδει] Pro ὕδατι lego ὕδει, versûs causâ. *Hesiod.* γαῖαν ὕδει φύρειν.

1087. Βαρύνοντο] Elegans vox; nubes enim tumescere et ingravescere imbribus videntur. Pro βαρύνονται· ἄγριοι δὲ, lego, βαρύνοντο, καὶ ἄγριοι.

1088. Παταγοῦσι] *Hesych.* Παταγεῖ) ψοφεῖ, κτυπεῖ, Πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων. *Homer.* Iliad. π'. v. 769. Vide interpretes in locum. *Anacreon* supra v. 922. Πατάγῳ τε κάλλιλαπτῳ. *Sophocl.* Ajac. v. 169. Παταγοῦσιν, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι Μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες.

§. LXXI.

Extat hoc *fragmentum* apud *Athenæ.* fol. 447 A. Casaubonus in illo nihil vidit fol. 742. et omnia deplorata

putabat

Inſtat; nubéſque aquâ
Gravantur, horridæque
Hyemes crepitant.

71.

Nec, ut fluctus marinus,
Fremas, clamosâ illâ
Cum Gaſtrodorâ, affatim
Bibens poculum-Veſtæ-ſacrum.

72.

Liberalis enim es hoſpitibus; ſinas tamen
Me

putabat. Ego primus et hoc ad numeros reduxi, non vi, ſed ſuâ ſponte; ſunt enim omnes *Iambi, Dimetri, Acatalecti*. Senſum verſio noſtra dat apertum.

1088. Μηδ', ὥστε κῦμα πόντιον, Λάλαζε] Hunc locum videtur reſpicere *Heſychius*; Λάλαζε) βόα.

1089. Λάλαζε τῇ πολυκρότῳ] Vocem λάλαζε ſupra interpretatur *Heſychius*. Πολύκροτος, ὁ καὶ ἡ, κραυγαστικός.

1090. Σὺν Γαστροδώρῃ, καχχύδην] *Spondæus* hic in *tertio* loco, quod facile fit. Pro καταχύδην, quod à Proſæ ſcriptoribus uſurpatur, καχχύδην lego, *Ionicè* et *Poeticè*, carminiſque gratiâ, ut χἠκατὸν, ad v. 1079, quomodo καββάλλω pro καταβάλλω, καπφάλαρα, κακκῆαι, &c. *Homero*.

1091. Πίνουσα τὴν ἐπίστιον] Ἐπίστιον, *Ionice* pro ἐφέστιον, ut ad v. 22. et κύλικα ſubauditur, neceſſitate conſequentiæ; adeo κύλιξ ἐπίστιος, quæ *Jovi* ἐφεστίῳ libari ſolebat. Ità προπίνω φιλοτησίαν, ſubaudit κύλικα. Vid. *Caſaubon.* ad *Athenæ*. fol. 243. Vid. *Spanheim.* ad *Callimach.* p. 522. ad Hymn. *Del.* v. 325. *Homerus* ſane Odyſſ. ζ'. v. 265. — πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ, ubi tamen vox ſignificatione longe alia legitur.

§. LXXII.

1092. Φίλη γὰρ εἶ ξένοις· ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν] Hoc *fragmentum* ex *Anacreonte* laudat *Athenæ*. fol. 433. Et inſignis eſt locus, omnibuſque φιλοξένοις notandus; quos quantumvis liberales non decet amicos nimia ebrietate opprimere,

Με διψῶντα πίνειν.

ογ´.

Ἐγὼ δ᾽ ἔχων σκύπφον, Ἐρξίωνι
Τῷ λευκολόφῳ μεςὸν ἐξέπινον.

οδ´.

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς
Ὠρχήσαντ᾽ ἐλαφρῶς.

οε´.

Στεφάνους δ᾽ ἀνὴρ τρεῖς ἕκαςος εἶχε,
Ῥοδίνους τοὺς μὲν, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

ος´.

Μεγίςης δ᾽ φιλόφρων,

Δέκα

primere, nec largioribus poculis excipere, at sinere, ut sitientes bibant quantum sufficiat; non quod perturbet inebrietque. Et hoc aliud argumentum pro *Anacreontis* temperantia.

1093. Μὲ διψῶντα πίνειν] *Athenæ*. ibid. πιεῖν.

§. LXXIII.

1094. Ἐγὼ δ᾽ ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι] Et hoc *fragmentum* apud *Athenæ*. fol. 498. et attingitur ab *Eustathio* fol. 900. lin. 16. Συντελεῖ δὲ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὄπφιν, καὶ τὸ σκύπφον, ὃ κεῖται παρὰ Ἀνακρέοντι, ὥς φησιν Ἀθήναιος *Hesiodus* etiam vocem agnoscit σκύπφος. et *Panyasis*, Σκύπφους αἰνύμενος θαμέας ποτὸν ἡδὺν ἔπινεν, quibus adde illud *Pindari*, Olympionic. vi. v. 40. ὄκχον, pro ὄχον, *currum*. Constat autem ex *Diiambo*, et *Tritrochæo*, in versu priori; licet in *posteriori*, *prima* sedes *Spondæum* recipiat pro *Iambo*, *secunda* etiam *Anapæstum*.

§. LXXIV.

1096. Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς Ὠρχήσαντ᾽ ἐλαφρῶς] Hoc

ἀποσπ ι

Me ſitientem bibere.

73.

Egóque tenens poculum Herxioni
Candidè-criſtato plenum ebibi.

74.

Pulchricomæ filiæ Jovis
Saltabant levitér.

75.

Coronas verò vir quiſque tres habuit,
Roſeas quidem duas, alteram Naucratidem.

76.

Megiſtéſque, candidus ille,
Decem

σπασμάτιον apud *Euſtath.* fol. 1942. lin. 4, et *Athe-* l. i. fol. 21.

§. LXXV.

1098. Στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς κ. λ.] Hoc diſtichon ex *Athenæo* fol. 671. Hic verſus autem conſtat ex *Anapæſto, Spondæo, Tritrochæo,* ut ſequens etiam; quomodo nos ordinamus. Vid. Dnæ *Dacier* Not. ex *Cicerone.*

1099. Ῥοδίνους τοὺς μὲν, τὸν δὲ Ναυκρατίτην] Olim τοὺς μὲν ῥοδίνους, quod verſus minime ferebat; quare ordinem mutavi, ut hic verſus præcedenti per omnia reſponderet. Ναυκρατίτης στέφανος è *ſampſucho* erat; quoniam id genus [illegible] excellentiſſimum in urbe *Ægyptia,* cui nomen Ναύκρατις, ut *Stephanus* περὶ πόλεων. *Julius Pollux* Onomaſtic. l. vi. c. 19. Ἀνακρέων δὲ καὶ Μύρτοις στεφανοῦσθαί, φησι, καὶ Κοριάνοις καὶ αὐτῷ τῷ Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ. Σάμψυχος οὗτος ἦν. Vid infra ad v. 1319. *Naucratis* verò colonia erat *Ionum* et [illegible]*arum*; de qua re *Herodotus,* l. ii. c. 178. et *Petr. Daniel. Huetius* Demonſtrat. *Evangelic.* fol. 132.

§. LXXVI.

[illegible]o. Μεγιστῆς ὁ φιλόφρων] Et hoc *fragmentum* ex *Athe-*[illegible]*o* fol. 671. et 673. ubi ex *Ariſtarcho* Grammatico,

U *Menodotoque*

Δέκα δὴ μῆνες, ἐπειδὴ
Στεφανῦται τῇ τε λύγῳ,
Καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

οζ´.

—— χαί μ' ἐπίϐωτον
Κατὰ γείτονας ποιήσεις.

οη´.

— Θάλαμον, ἐν ῷ
Κεῖνος μὲν οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

οθ´.

Τί * μὴν πέτεαι, συρίγγων · * γρ. μή.
Κοιλότερα

Menodòtoque Samio, per tres totas paginas in folio explicatur. Laudatur autem ex *secundo* μελῶν. *Megisten* vero *Anacreontis* amasium *Antipater* memorat Antholog. fol. 277. quem locum laudo ad v. 1146. Duo versus priores *Pherecratii*, de quo genere diximus ad Oden XXX. De reliquis suo in loco.

1101. Δέκα δὴ μῆνες, ἐπειδὴ] *Anapæstus* hic etiam pro *Spondæo*, in *prima sede Pherecratii*, quod notandum.

1102. Στεφανῦται τῇ τε λύγῳ] Ita λελυγισμένος & τὰς κόμας ἀναδεδεμένος κ. λ. *Suidas* in v. Ἀναδεδεμένος. *Nicæarchus* apud *Athenæ*. fol. 673. Et *Antholog*. fol. 523. ubi *Nicænetus*, Καὶ λύγος ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. Est autem versus ex *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος et *Choriambo* compositus; nam τε omnino addendum duxi.

1103. Καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα] Versus *Choriambicus*, *Dimeter*, ex duobus *Choriambis* &c.

§. LXXVII.

1104. Καί μ' ἐπίϐωτον] Est pars posterior *Ionici* ἀπ' ἐλάσσονος, quem sic adimplere possis, Ἄνοον καί μ' ἐπίϐωτον. Extat hoc fragmentum apud *Ammonium*, περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων

Decem jam menſes, ex quo
Coronatur, Amerinâ quoque ſalice,
Et fæcem bibit dulcem.

77.

——et me famoſum
Apud vicinos facies.

78.

——Thalamum, in quo
Ille minimè nuptias-fecit, ſed paſſus-eſt.

79.

Quid utique ſubſultas, tubulis Magis-

φόρων λέξεων, in v. Διαβόητος. Ἐπιβόητος) ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην· Ἀνακρέων ἐν Δευτέρῳ, Καί μ' ἐπιβόητον, κ. λ. Eſt igitur hic ἐπιβόητος λέξις μέση. At lectio noſtra ἐπίβωτον confirmatur ab *Euſtathio* fol. 1856. lin. 11. Καὶ ἐν τῷ Ἐπιβόητος, ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην, καθ' ὃ δηλαδὴ βοαὶ γίνονται, ὃν Ἐπίβωτον Ἀνακρέων φησίν. Ita *Antholog.* fol. 222. Ἐγὼ Φαλαινὶς ἡ 'πίβωτος ἀνθρώποις. Ita fol. 226. περίβωτος. Ita mox v. 1259. νενωμένος pro νενοημένος. Ita *Herodot.* l. iii. c. 39. Καὶ ἦν βεβωμένα &c. Vid. *Anacreon.* Vita, p. xiii. Eſt enim *Ionicum.* Ita νωσάμενος *Theocrito* pro νοησάμενος. Denique ἐπιβώσομαι *Homer.* Odyſſ. β. v. 178. In quem locum vide quæ nos.

1105. Κατὰ γείτονας ποιήσεις] Verſus ad *tertiam* Oden referetur. Ποιήσεις antepenultimam corripit, ut ad 147.

§. LXXVIII.

1106. Θάλαμον, ἐν ᾧ Κεῖνος μὲν οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο] *Ammonius*, περὶ Ὁμοίων καὶ Διαφόρων λέξεων, in v. Γῆμαι. Καὶ Ἀνακρέων διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλύτητι, Καὶ θαλάμους, ἐν οἷς Κεῖνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο, quem locum et *Euſtathius* fol. 1678. lin. 59. profert, licet omiſſo *Anacreontis* nomine, Καθὰ δηλοῖ καὶ τὸ, Θάλαμον, ἐν ᾧ κ. λ, Unde *Ammonem* emendatum habemus.

§. LXXIX.

1108. Τί μὴν πέτεαι] Μὴν lego pro μὴ, quod prius ob-

 tinuerat.

Κοιλότερα στήθεα
Χριστάμενος μύρῳ;

Ἠρίστησα μὲν ἰτρίυ
Λεπτῦ μικρὸν ἀποκλάς,
Οἴνυ δ' ἐξέπιον κάδον.
Νῦν δ' ἁϐρῶς ἐρόεσσαν
Ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ
Κωμάζων παιδί γ' ἁϐρῇ.

πά.

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων
Στεφανίσκυς θέμενοι νῦν
Θάλειαν ἑορτὴν

Ἀγάγωμεν

tinuerat. Extat locus apud *Athenæ*. fol. 687. Καὶ ὁ σοφὸς Ἀνακρέων λέγει, Τί μὴ πέτεαι κ. λ. Τὰ στήθη παρακελευόμενος μυρῶν, ἐν οἷς ἐστιν ἡ καρδία, ὡς καὶ ταύτης δηλονότι παρηγορουμένης τοῖς εὐώδεσιν. Et *Plutarch*. 2 Tom. fol. 647. Καὶ Ἀλκαῖος κελεύει, Καταχέαι τὸ μύρον αὐτῷ κατὰ τᾶς πολλὰ παθοίσας κεφαλᾶς καὶ τῶ πολιῶ στήθεος. Vid. ad v. 454.

§. LXXX.

1111. Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου] Hoc fragmentum ex *Athenæo* fol. 472, et 646. et *Hephæstione* p. 34, et 61. et *Arsenio* in Collectaneis, sub *Heraclide*. *Hephæstion* aliter ordinat; verum ego reduco ad notos numeros, *viz.* Glyconios, qualis *Od*. LX. Et ex his tribus auctoribus totum poemation perficio. *Secundus et quartus* sunt *Pherecratii*, quales libenter *Glyconiis* immisceri doceo ad *Oden* prædictam. Ἴτριον) πεμμάτιον λεπτὸν, διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γενόμενον. Ἦτρον et ἤτριον, diversa invicem et ab hoc.

1113. Οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον] Hunc præterea versum ex *Anacreonte* laudat *Pollux* l. x. c. 20. ubi κάδδον male legitur, ut ex *metro* constat; quanquam alias et κάδδος et καδδίσκος. *Hedylus* apud *Athenæum*, Ἀλλὰ κάδοις Χίου μὲ

κατάϐρεχε.

Magis-cava pectora
Inungens unguento?

80.

Pransus sum ex *placenta* Itrio
Tenui portiunculatu distringens;
Vinique ebibi poculum.
Nunc autem molliter amabilem
Tango citharam, charissimæ
Proludens puellæ *isti* mollicellæ.

81.

Superciliis apii
Coronas imponentes, nunc
Lætum festum, Ducamus

κατάβρεχε. De hoc *Anacreontis* loco vid. *Bocharti* Ἱεροζωϊκὸν, 2 Vol. l. i. c. vii. fol. 43. Vox *Latina* civitate donatur, *Cadus*.

1115. Ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ] Ψάλλω hic *Active*; mox v. 1125. *Absolute* et *neutraliter*. Πηκτίδα) πηκτὶς, musicum instrumentum, Μουσικὸν ὄργανον· ὃ καὶ Μάγαδις, ut *Aristot*. Polit. l. viii. De quo *Sappho*, Χρυσῶ χρυσοτέρα, πολὺ Πακτίδος ἀδυμελεστέρα, quod tamen ab ipsâ inventum refert *Menæchmus Sicyonius*, ut ex *Athenæo Lilius Gyraldus*. De *Magade* mox ad v. 1126

§. LXXXI.

1117. Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων] Et hoc apud *Athenæum* fol. 674. Laudat quoque *Eustathius Basil*. Edit. fol. 759. [illegible] et *Paschalius* de Coronis p. 67. et 69. Item *Theodoricus Marsilius* Comment. in *Horat*. &c. Versus autem hic ad *tertiam* Oden refertur.

1118. Στεφανίσκους θέμενοι νῦν] Ut versus constaret, νῦν addidi, quod et sensus postulare videtur. Ita vero fit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 90.

1119. Θάλειαν ἑορτὴν] Geminus *Amphibrachys*, nam ultima cujusque versus syllaba *communis*. Γρ. ὀρτήν.

Ἀγάγωμεν Διονύσῳ

πϐ΄.

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμιάδας
Περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

πγ΄.

Ὠινοχόει δ' Ἀμφίπολος μελιχρὸν οἶνον,
Τρισκύαθον τὴν κελέϐην ἔχυσα χερσίν.

πδ΄.

Ψάλλω δ' εἴκοσι, πάσαις
Χορδαῖσιν Μαγάδην ἔχων.
Ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡϐᾷς. πέ. Ἀγανῶς

1120. Ἀγάγωμεν Διονύσῳ] Versus iterum *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 1118.

§. LXXXII.

1121. Πλεκτὰς δ' ὑποθυμιάδας] Et hoc apud *Athenæum*, ibidem, eopse folio. Vid. *Casaubon.* ad *Athenæ.* l. xv. c. 5. Vid. *Paschal.* de Coronis l. ii. c. 3. fol. 73. *Hesych.* Ὑποθυμιὰς) στέφανος περιτράχηλος, Γρ. ὑποθυμίδας.

§. LXXXIII.

1123. Ὠινοχόει δ' Ἀμφίπολος] Hoc elegans distichon apud *Athenæum* fol. 474. Et versus est *Choriambicus*, ex duobus nempe *Choriambis*, duobus *Iambis*, et syllaba. Ita v. 1219. Σικελικὸν κότλαβον ἀγκύλῃ δαΐζων. Si unico versu legas; *distichon* enim infra facit.

1124. Τρισκύαθον τὴν κελέϐην ἔχυσα χερσὶν] Cum [illegible] olim imperfectior esset, legebaturque Τρικύαθον κελέϐην [illegible] nec amplius; imprimis ad versum supplendum, T[illegible] scribebam. Ita *Antholog.* fol. 54. Τριδύστανος per [illegible] pro τρισδύστανος. Tum τὴν ante κελέϐην ponebam [illegible] χερσὶν post ἔχουσα, ut sit par versui præcedenti. [illegible] κελέϐη diximus ad v. 916.

Ducamus Baccho.

82.

Plicatiles Hypothymadas
Circa pectora lotinas posuerunt.

83.

Vinum-ministrabat ancilla, mellitum utique vinum, [nibus.
Tres-cyathos continentem celeben habens ma-

84.

Canto viginti totis
Chordis, Magadin habens, [lescis.
O Leucaspi; tu autem juvenum-more-inso-

85. Leniter,

§. LXXXIV.

1125. Ψάλλω δ' εἴκοσι πάσαις] Et hoc fragmentum apud *Athenæum* fol. 634, et 635. Notandumque, quod Ψάλλω hoc in loco *neutraliter* ponitur, at v. 1115. *active* usurpatur. Versus *Pherecratius* cum *Glyconio* mixtus, ut aliàs. Vocem πάσαις carminis gratia et emphaseως addo.

1126. Χορδαῖσιν Μαγάδιν ἔχων] γρ. μάγαδιν. Est autem Μάγαδις sive Μαγὰς et Μαγάδιον, sive Μαγάδη, instrumentum musicum, de quo nos supra ad v. 1115. item *Athenæus* ibid. *Spanheimius* in *Callimach.* p. 471. §. 2. Item *Pollux* l. iv. c. 8. Titulo, Περὶ Ὀργάνων εὑρεθέντων ἔθνεσιν. Et *Hesych.* Μαγάδεις) Αὐλοὶ κιθαριστήριοι. Ὄργανον ...ικόν. Ἴων Ὀμφάλῃ, Λυδός τε Μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω ... Vid. *Suid.* in v. Μάγαδις. *Gregor. Nazianz.* Τίς ὁ ...λιγι τὴν ἐπὶ στήθους Μαγάδα; *Philostratus*, Καθάπερ ...γάδες τοῖς Ὀργάνοις προσηχεῖ. *Aristot.* Μάγαδιν et ... idem facit instrumentum, ut notamus ad v. 1115.

... Ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾷς] *Leucaspis.* Nomen vi... ...lio, Æn. l. vi. v. 335. *Ibid.* Ἡβᾷς] νεάζεις γαυ...ολασταίνεις, καθ' ἐκεῖνο Ὁμηρικόν, Οἷόν', οἵ τε νέου ἀνδρὸς ...ηβασίαι τελέθουσιν.

πέ.

᾿Αγανῶς οἷά τε νεβρὸν
Νεοθηλέα, γαλαθηνὸν,
῞Ος ἐν ὕλῃ κεροέσσης
᾿Απολειφθεὶς ὑπὸ ματρὸς
᾿Επτοήθη· ——

πϛ´.

Δακρυόεσσάν τ᾿ ἐφίλησεν αἰχμήν.

πζ´.

᾿Αναπέτομαι δὴ πρὸς ῎Ολυμπον, Πτερύ-

§. LXXXV.

1128. ᾿Αγανῶς οἷά τε νεβρὸν] Hoc fragmentum a multis laudatur, *Anacreonti* ab omnibus tribuitur; ab *Athenæo* fol. 396. ab *Æliano*, Hiſtor. Animal. l. vii. c. 39. ab *Euſtathio* fol. 711. lin. 34. Denique à *Pindari* Scholiaſta, qui ad *Olympionic.* iii. v. 52. auctius laudat in principio; ubi tamen pro ἄγαν ὡς, lego ἀγανῶς. quod ſequens οἷα idem ſonaret atque ὡς. Item *Sam. Bochart.* Animal. Sacr. 1. Vol. l. ii. c. 51. fol. 622. et l. iii. c. 17. fol. 881, &c. Recte autem metrum ordinaſſe videor, ut ſint omnes verſus *Ionici* ἀπ᾿ ἐλάσσονος.

1129. Νεοθηλέα, γαλαθηνὸν] Legendum, quaſi ſcriberetur νεοθηλῆ, ob verſum; verum *Iones* contractionem reformidabant. Γαλαθηνὸς. vox *Homerica*, *Theocritica*, et *Hippocratica*, et ſonat *ſubrumus*.

1130. ῞Ος ἐν ὕλῃ κεροέσσης] γρ. ὃς ἐν ὕλαις ἐροέσσ[...] ὅς τ᾿ ἐν, quod olim obtinuerat, lego ὃς ἐν, *metri* [...] Κεροέσσης) *Athenæus* ibidem κερόεις, male et contra [...] ſenſumque omnium, qui illum locum laudarun[...] *Ælianum* loco prædicto, ubi ex *Sophocle*, *Euripi*[...] *creonte*, *Pindaro*, probat, cervas etiam fœminas [...] dici à poetis, de qua re vide *Nicodem*, *Friſchlin.* [...] tat. in *Callimach.* Hymn. iii. v. 105. *Pindari* Sc[...] aſtes in *Olympionic.* iii. ut ſupra, Ζηνόδοτος δὲ μετεποίησ[εν] διὰ τὸ ἱστορεῖσθαι τὰς θηλείας κέρατα μὴ ἔχειν, ἐροέσσης εἰπών.

85.

Leniter, ut hinnulum
Tenellum, lactantem,
Qui in sylva cornuta
Derelictus à matre
Pavitat: ——

86.

Lacrymosamque amavit hastam.

87.

Elevor usque ad cœlum Alis

Vid. *Bochart*. Ἱεροζωϊκὸν, 1 Vol. fol. 898. lin. 60. *Pollux* O...ic. l. v. c. 12. Περὶ ἐλάφων, κ. λ. Ἀλιμαις ἡ ... καὶ Ἀνακρέων σφάλλεται, Κερόεσσαν ἔλαφον προσειπών. *Callimachus* tamen Hymn. *Dian*. v. 102. De *Cervis* fœminis, —— κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός. *Scholiast*. Σημειῶσαι, ὅτι τὰς θηλείας ἐλάφους κερατοφόρους εἶπε. *Quintus Calaber*. l. vi. v. 225. Καὶ τὴν μὲν Χρυσοῖο κεραίατ@. κ. λ. *Antigonus Carystius* c. 24. Τὴν δὲ ἔλαφον τὸ δεξιὸν κέρας κατορύσσειν. Frustra itaque videntur *Aristotelis* auctoritate abuti, qui illam contra tot poetarum juncta suffragia opponunt. Illi enim indiscriminatim ἡ ἔλαφος utuntur pro *masculo*, ut *Homerus* ἡ ἵππος pro *mari* equo; nam sic et alias ipse *Aristoteles* l. ix. c. 4. αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι. Scholiastes *Homeri* ad Iliad. γ'. v. 24. Αἱ θήλειαι τῶν ἐλάφων κερατοφυοῦσιν

1131. Ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς] Ego pro ἀπὸ substituo ὑ, ex *Pindari* Scholiastæ auctoritate et *Æliani* marginis; ...n τὸ ἀπὸ minime sit repetendum post ἀπολειφθεὶς

...32. Ἐπτοήθη] Prior hujus vocis syllaba communis, ut ...*rstus* sit in *primo* loco, ex metri lege.

§. LXXXVI.

...3. Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμὴν] Versus *Choriam*... ex duobus *Choriambis* et *Spondæo*. Laudaturque ex ...*acreonte* ab *Hephæstione* p. 30.

§. LXXXVII.

1134. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον] Hoc *fragmentum* apud

Πτερύγεσσι κῦφαις,
Διὰ τ' ἔρωτα [Κλεοβύλου]
Οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλει συνηβᾶν.

πή.

'Εκ ποταμοῦ 'πανέρχομαι,
Πάντα φέρουσα λαμπρά.

πθ΄.

Μεγάλῳ δ' εὖτέ μ' Ἔρως
Ἔκοψεν, ὥστε χαλκεὺς,
Πελέκει, χειμερίῃ δ'
Ἔλουσεν ἐν χαράδρῃ.

ϟ΄

'Αλλὰ πρόπινε ῥαδινοὺς,
Ὦ φίλε, μηρούς.

ϟά. Ξανθῇ

apud *Ariſtophanis* Scholiaſten fol. 420. Edit. *Frobenian.* Duo priores verſiculi laudantur, ut unus, *Hephæſtioni* p. 30. ut conſtans, *Tribrachy, Iambo,* duobus *Choriambis, Iambo,* et ſyllaba, 'Αναπέ| τομαι| δὴ πρὸς ὄλυμ| πον πτερύγεσσι κούφαις· *Pindar.* Pythionic. viii. v. 126. Ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν Ἁβρότατος ἐπὶ Μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται Ὑποπτέροις ἀνορέαις.

1136. Διὰ τ' ἔρωτα Κλεοβούλου] Vocem Κλεοβούλου addi ad metrum ſupplendum, verum id ex hiſtoria. De bulo, *Maxim. Tyrius* §. 8. *Lilius Gyraldus* in *Anacr* Vita, *Cæl. Rhodigin.* l. x. fol. 821.

1137. Συνηβᾶν] Συμπαίζειν, συνακμάζειν. *Heſych* (συμπαίζῃ, συνακμάζει, lege Συνηβᾷ) συμπαίζει κ. dem vox infra v. 1188. Vid. ſupra v. 347. Συνηβ τὰ τῶν φίλων.

§. LXXXVII

Alis levibus
Ob amorem [Cleobuli]
Nec enim mecum vult pueriliter-ludere.

88.

E fluvio iterum aſcendo.
Omnia ferens ſplendida.

89.

Magnâ quando me amor
Sauciavit, veluti faber ferrarius,
Securi; hyemalique
Immerſit in voragine.

90.

Verum fac mihi copiam tenerorum,
O Chare, femorum.

91. At

§. LXXXVIII.

1138. Ἐκ ποτάμου πανέρχομαι] Hoc *fragmentum* apud *Hephæſtionem* etiam extat p. 30. Prior verſus conſtat ex *Choriambo*, et duobus *Iambis*, poſterior ſimilis per omnia, excepto quod ſyllaba mactetur. Sin ἐπανέρχομαι legas, erit *Dactylicus Dimeter, Brachycatalectus.*

§. LXXXIX.

1140. Μεγάλῳ δ᾽ εὖτέ μ᾽ Ἔρως] Et hoc apud *Hephæſtionem* p. 40. quod ego primus ordinavi, ut eſſet, quod palam eſt, carmen *Dicolon, Tetraſtrophon,* cujus *primus* et *tertius* verſus *Ionicus* ἀπ᾽ ἐλάσσονος, *Monometer, Catalectus*; *ſecundus* et *quartus, Iambus, Dimeter, Catalectus,* ut *prima* omnium Ode. Hoc fragmentum ad *ſublime* omnino pertinet, quod nec *Anacreonti* ignotum noto ad Argument. *Odæ* lxiv.

§. XC.

1144. Ἀλλὰ πρόπινε ῥαδίνους, ὦ φίλε, μηρούς.] Hoc *Anacreontis* fragmentum laudat *Pindari* Scholiaſtes ad Olympionic. viii. v. 5. Ubi προπίνω pro χαρίζομαι. Ita *Pollux*

ϟά.

Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει.
Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.
Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον,
Καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
Καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους
Ἐν ποσὶ, καὶ ψιλὸν
Περὶ πλευρῇσι βοὸς
Νεόπλυτον εἴλημα
Κακῆς ἀσπίδος·
Ἀρτοπώλῃσι κἠθελοπόρνοισιν ὁμιλέων

Ὁ παμ-

lux l. vi. c. 30. De Cinædo, Ὁ τὴν νεότητα προπε[illegible] *Demosthenes*, τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκὼς dixit. Vid. *Longin.* περὶ Ὕψους c. 31. *Plutarch.* in *Galba*, Προὔπιεν ὁ Τιγελλῖνος αὐτῇ πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας. Terent. *Hunc vobis deridendum propino.* Vid. *Casaubon.* ad *Athenæ.* fol. 788. Vid. *Harpocration*, in Προπεπωκότες, et *Suid.* in προπίνει. Item *Euripid. Rhes.* v. 405. et *Adrian. Turnebi* Adversar. l. xii. c. 10. fol. 388. De voce ῥαδινὸς, infra ad v. 1282.

§. XCI.

1146. Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει] Hoc fragmentum extat apud *Athenæum* l. xii. fol. 533. aliquanto corruptius, in quod vid. *Isaac. Casaubon.* fol. 845. Ad Historiam alludit *Plutarchus* in *Pericle*, Τοῦτο μὲν οὖν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐλέγχει τοῖς Ἀνακρέοντος ποιήμασιν, ἐν οἷς ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων ὀνομάζεται, πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίαις τοῦ περὶ Σάμον πολέμου. Et Scholiastes *Aristophanis*, Edit. *Frobenian.* fol. 295. *Eurypylen*, *Anacreontis* amicam, inter alios, memorat *Antipater*, in nobili illo de *Anacreonte* epigrammate, *Anthol.* fol. 277. Ἠὲ πρὸς Εὐρυπύλην, τετραμμένος, ἠὲ Μεγιστῆν.

1147. Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων] *Artemonem* hunc *Clazomenium* dicit *Servius* in *Æn.* l. ix. v. 505. et *testudinis* inventorem, et *arietis* repertorem. Et ita *Scholiastes*

Aristophanis

91.

At flavæ Eurypylæ cordi eſt
Circumforaneus Artemon.
Is quidem olim habens Berbinia,
Veſtes colligatas,
Et ligneas carbatinas
In pedibus, et exile
Circa latera bovis
Nuper-ablutum *corium*, velamen
Carioſi clypei: [ſatus,
Cum piſtoribus et voluntariis proſtibulis ver-
Laborioſus

...*nis* fol. 295. Συνεχρόνισε δὲ τῷ Δικαίῳ Ἀριστείδῃ ὁ Ἀρτέμων· ὃς ἦν ἄριστος μηχανητής. διὰ δὲ τὸ χωλὸν αὐτὸν εἶναι, ὅπου ἂν κατειλήφει πόλεμος, καὶ χρεία μηχανῆς ἦν ἐπὶ τὸ τεῖχος καταβληθῆναι, ἢ τὸ τοιοῦτον, μετεπέμποντο αὐτὸν φερόμενον. Alii, Περιφόρητον dictum putant, quod propter pulchritudinem ab omnibus raperetur, καὶ ταχθῆναι τὴν παροιμίαν ἐπὶ καλοῦ καὶ ἁρπαζομένου πρὸς πάντων παιδός. Verum *Anacreon* probat illum olim *maſtigiam* merum, et *Athenæus* dicit, illum poſtea hoc nomen adeptum, διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα ἐπὶ κλίνης φέρεσθαι. Vid. de eo amplius apud *Athenæum* fol. 167. et infra ad v. 1166. Vox περιφόρητος ſonat etiam σοφὸς, ut *Scholiaſt*. Ariſtoph. ibid. Καὶ πάντες οἱ σοφοὶ, Περιφόρητοι καλοῦνται, unde *Euſtathio* fol. 1864. lin. 38. ὁ περιφόρητος Σίσυφος, juxta illud *Theogn*. v. 702. Πλείονα δ᾽ εἰδείης Σισύφου Αἰολίδου Vid. *Suidam* in v. ...χων. Ubi *Ariſtophanis* locum ſimilem laudat, ad hujus imitationem factum.

1148. Πρὶν μὲν ἔχων βερβέρια] γρ. βερβίνια. Vid. *Heſych.* et *Caſaubon*, ad *Athenæ*. fol. 845. Καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν (Ἀρτέμωνα) ἐκ πενίας εἰς τροφὴν ὁρμῆσαί φησιν, *Athenæus.*

1151. Ἐν ποσὶ] γρ. ἐν ὠσί Verum ἀστραγάλους ξυλίνους ἐν ποσίν. ut *Heſych.* Ἀστράγαλον) τὸν σφόνδυλον, καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σκέλους.

1155. Ἀρτοπώλισι] Conditio hominum mediocris et contemptibilis; ut Ἀρτοπώλιδες *Ariſtophani* de rixoſis et ſcurrilibus

Ὁ παμπόνηρος Ἀρτέμων
Κίβδηλον εὕρισκεν βίον,
Πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς
Αὐχένα, πολλὰ δ᾽ ἐνὶ τροχῷ,
Πολλὰ δ᾽ ἐν νώτῳ σκυτίνα
Μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην
Πώγωνά τ᾽ ἐκτετιλμένος·
Νῦν δ᾽ ἐπιβαίνει σατινέων,
Χρύσεια φορέων καθέρματα
Παῖς Κύκης,
Καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην
Φορεῖ γυναιξὶν αὔτως,

ϞΒʹ.

Φύγωμεν ἐκ προσώπου,
Μὴ

rilibus mulierculis, Βατράχοις, fol. 164.—— λοιδορεῖσθαι δ᾽ οὐ πρέπει Ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ Ἀρτοπώλιδας. *Ibid.* Κιθελοπόρνοισιν) καὶ ἐθελοπόρνοις.

1156. Ὁ παμπόνηρος Ἀρτέμων] Olim ὁ πόνηρος. Verum *Aristophanes* ὁ παμπόνηρος legit fol. 295. Et verſus poſtulat; eſt enim *Iambus, Dimeter, Acatalectus.* Non à πονηρὸς, *impius*; ſed à πόνηρος, *laborioſus*; ob ærumnoſam vitam, quam olim egerat *Artemo* iſte, priuſquam ad illud faſtigium evectus fuerit.

1157. Κίβδηλον] Μοχθηρὸν, φαῦλον, νόθον, ἀδόκιμον, Παμφυλίοις. *Heſych.*

1161. Θωμιχθεὶς] Vox parum nota; verum à θώμιγξ, funiculus, flagellum, fit θωμίζω, μάστιγι additur, illuſtrationis cauſa.

1163. Νῦν δ᾽ ἐπιβαίνει σατινέων] Σατινέων, *Ionice*, ab ἡ Σατίνη *Heſych.* Σατῖναι] αἱ ἁμάξαι. Σατῖνα τὰ idem. *Homer.* Hymn. *Veneris* v. 13. Ποιῆσαι σατῖνα καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ. Vid. *Euripid.* Hel. v. 1326. ubi σατίνη. Conſtat verſus ex duobus *Choriambis*; nam συνίζησις in fine.

1166. Καὶ

Laboriosus ille Artemon,
Miseram reperit vitam;
Sæpe quidem in collistrigio ponens
Collum, sæpeque in rota,
Sæpe tergo coriaceo
Loro cæsus, comam,
Barbamque avulsus.
Nunc vero ascendit currus,
Aureas gestans inaures,
Filius Cycæ;
Umbellamque eburneam
Gestat, muliercularum instar.

92.

[illegible]giamus ab *illius* aspectu; Nè

1166. Καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην] Σκιάδειον, *Aristophani*, et σκιαδίσκη, *umbella*, Anglice, *A Bongrace*. Hunc etiam *Conopæo* usum æneo testatur *Athenæus* fol. 167. Τὸν δ' Ἀρτέμωνά φασι τρυφερὸν μέν τινα τῷ βίῳ, καὶ πρὸς τοὺς φόβους μαλακὸν ὄντα καὶ καταπλῆγα, τὰ πολλὰ μὲν οἴκοι καθέζεσθαι, χαλκῆν ἀσπίδα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ δυοῖν οἰκετῶν ὑπερεχόντων, ὥστε μηδὲν ἐμπεσεῖν τῶν ἄνωθεν· εἰ δὲ βιασθείη προελθεῖν ἐν κλινιδίῳ κρεμαστῷ παρὰ τὴν γῆν αὐτὴν περιφερόμενον κομίζεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο κληθῆναι Περιφόρητον. Idem fere *Plutarchus* in *Pericle*. Versum constituunt duo *Choriambi* cum *Iambo*.

1167. Φορεῖ γυναιξὶν αὔτως] *Iambus*, *Dimeter*, *Catalec*[illegible] ut *prima* Ode. Vid: ad v. 315. ubi ex *Callimacho*, Καὶ πάντα κόσμον αὔτως.

§. XCII.

1168. Φύγωμεν ἐκ προσώπου] Genus carminis idem cum *prima* omnium Oda. Fragmentum hoc apud *Nicandri* Scholiasten ad *Theriac.* v. 377. Βατῆρα) τὴν Βακτηρίαν, κατ' Ἀφαίρεσιν τοῦ κάππα, ὁμοίως καὶ Ἀνακρέων ἐν Ἡμιϊάμβοις, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὕπνῳ, κ. λ. Tum locus sequitur aliquanto tamen corruptus. Pro φύγω μὲν, lego unica voce φύγωμεν.

1170. Οὐλῇ

Μή σʼ ἐμπεσὼν ὁ πρέσϐυς,
Οὐλῆ καὶ εὐθὺ τύψας
Βατηρείᾳ καλύψῃ.

ϟγ΄.

Ὦ ἄναξ, πανδαμάτωρ Ἔρως,
Ὧι Νύμφαι κυανώπιδες,
Πορφυρέη τʼ Ἀφροδίτη,
Χρυσῷ δὴ εἰκασμένη,
Συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεαι
Δʼ ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων·
Γυνῦμαί

1170. Οὐλῆ καὶ εὐθὺ τύψας] *Nicandri* Scholiastes po[illegible] εὐθὺ patitur lacunam, quam voce τύψας suppleo. [illegible] et καὶ ἰθύ.

1171. Βατηρίᾳ] Versus quidem potuit Βακτηρίᾳ admittere; verum credibile est, ita *Anacreontem* scripsisse, ut et *Nicander* Βατῆρα, pro βακτῆρα; et *Hesychius*, Βατηρίαν) ῥάϐδον, βακτηρίαν.

§. XCIII.

1172. Ὦ ἄναξ, πανδαμάτωρ Ἔρως] Hoc fragmentum, licet multimode corruptum, à *Dione Chrysostomo* (Orat. 2. De Regno) conservatum, extat in Edit. *H. Stephan. Rouieri*, et *Longepierre*; at à *nemine* suo *metro* constrictum, a nemine hactenus expeditum. Particulam ejus laudare videtur *Ælianus*, Histor. Animal. l. iv. c. 2. Ἀνακρέων ᾄδει, Ἀφροδίτη πορφυρῆ, χρυσῷ δὲ εἰκασμένη, unde et *quartum* huic fragmento versum addidi. Est autem et hic *Hymnus* proprie dictus, quorum non paucos ab *Anacreonte* scriptos passim notamus. Vid. ad v. 144. ad *Od.* lx. et lxiv. Olim erat, pro, πανδαμάτωρ, quod reponendum censeo, ὦ δαμάλης, quæ vox nihili, nisi forte Δαμάλης alicubi occurrat, pro epitheto *amoris*. Ita enim *Hesych.* Δαμάλ- (lege) Δαμάλην τὸν Ἔρωτα, ἤτοι τὸν δαμάζοντα, ἀγέρωχον. Omnes versus, ut nos nunc ordinamus, suis numeris constant, et ejusdem sunt generis cum *Oda* lx. Styli autem *Sublimitas* per totam Oden suspicienda, ut in *Oda* lxiv.

1173. Ὦι

Nè 'te irruens senex
Gravi rectà pulsans,
Bacillo operiat.

93.

O Rex, cuncta-domans Amor,
Quocum Nymphæ cærûleis-palpebris,
Purpureaque Venus,
Auro utique assimulata,
Colludunt; obnixe autem colis
Sublimium cacumina montium: Obtestor

1173. Ὦι Νύμφαι κυανώπιδες] Pro κ̀ ᾧ cum plurimis doctis viris, præter *Lilium Gyraldum*; idque sensu postulante.

1174. Πορφυρέῃ τ' Ἀφροδίτῃ] *Pedo Albinovanus* nonnullis visus est audacius aliquanto dixisse, *Brachia* purpurea *candidiora nive.* Et alias, —— purpurea *sub nive terra latet.* De qua re *Bibliotheque Choisie*, Edit. 1703. 1 Tom. p. 194. Vid. supra ad v. 108. et *Martinii* Lexic. Philolog. v. *Purpureus.* Vid. *Dion. Chrysostom.* Orat. 2.

1175. Χρυσῷ δὴ εἰκασμένη] *Ælian.* Histor. Animal. l. iv. c. 2. hunc locum tangit, ut modo diximus ad v. 1172. Versus autem causa pro δὲ εἰκασμενη, lego δὴ εἰκασμένη, resolutione facta in priori syllaba et δὴ pro δὲ scribendo, *sensu* et *metro* postulante. Vid. supra ad v. 570. Huc refer epigram. *Antholog.* fol. 480. Πάντα καλῶς κ. λ.

1176. Συμπαίζουσιν ἐπιςρεφεαι] Ita *Ionice* ἐπιςρέφεαι scribendum, at in scansione, ut ἐπιςρέφῃ, considerandum. Frequens hæc Συνίζησις. at δ' in sequentem versum rejicio. Olim ἐπιςρεφεται, nullo sensu, legebatur. *Longepierre* ἐπιςρέφεαι legebat primus, rectissime. De voce Ἐπιςρέφομαι vid. infra ad v. 1226.

1177. Ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων] Olim ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς, magno versus periculo; sin, ut nos, transponas, et *Ionicum* ὀρέων, ut commune ὀρῶν, ab ὄρος τὸ, *Mons*, per Συνίζησιν metiaris, de qua re sæpe monui et ultima etiam notâ,

Γȣνȣ̃μαί σε· σὺ δ᾽ εὐμϑυὴς
Ἔλθ᾽ ἡμῖν· κεχαρισμένης δ᾽
Εὐχωλῆς ἐπάκȣσον.
Κλευβȣ́λῳ δ᾽ ἀγαθὸς γένȣ
Σύμϐȣλος· τὸν ἐμὸν δ᾽ ἔρον
Οἶδ᾽, εὖ νῦν σε δεχέσϑαι.

ϟδʹ.

Δοκέει κλύειν γὰρ ἤδε,
Λαλέειν τὶς εἰ ϑελήσοι.

ϟεʹ

,Ερῶ τε δῆτα, κȣ̓κ ἐρῶ·

Καὶ

recte se per omnia habebit tersissimum et elegantissimum fragmentum.

1179. Ἔλθ᾽ ἡμῖν· κεχαρισμένης δ᾽] In fine versus fit *Apostrophe* τȣ̃ δὲ, quomodo supra ad v. 1176. fieri debuit; verum ibi, ne inusitata illa Συνίζησις imperitioribus esset offendiculo, in sequentem versum removimus; alias hic.

1180. Εὐχωλῆς δ᾽ ἐπάκουσον] γρ. ἐπακȣ́ειν. Versus hic *Pherecratius*, quales ultro *Glyconiis* misceri sæpe monui; vid. v. 1183.

1181. Κλευϐȣ́λῳ δ᾽ ἀγαθὸς γένου] *Ionica* contractio pro Κλεοϐȣ́λῳ, non, ut aliis visum, *Dorica*; quomodo Κλεύνικος pro Κλεόνικος, *Theocrit.* Idyll. xiv. v. 13. Θεῦς pro ϑεὸς *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 58. et Θεύφιλος, *Nossidi*, Θευγένης pro Θεαγένης apud *Athenæ*. Casaubon. fol. 703. Θεύγνιδος pro Θεόγνιδος, *Theogn.* v. 13. Θευχαρίλας pro ϑεοχαρίλας, *Theocrit.* Idyll. ii. v. 70. ϑευμορία, &c. Ejusdem generis Θουκυδείδης pro Θεοκυδείδης, quare *Priscianus* aliquid passus est, quando Θουκυδείδης, ἀπὸ τȣ̃ ϑώκου, pro ϑρόνου, deducit, l. ii. p. 582. De *Cleobulo*, vid. ad v. 1136, et in auctoris *vita*.

1182. Σύμϐουλος τ̓ ἐμὸν δ᾽ ἔρον] Pro ἔρωτα, quod hactenus obtinuit, vocem *Homericam* ἔρον substituo, ut supra v. 867.

Obtestor te : Tu vero propitius
Venias nobis ; acceptaque
Vota inaudias.
Cleobulo item bonus esto
Consultor : meum etenim amorem,
Scio, bene te nunc approbare.

94.

Videturque audire hæc *Imago*,
Loqui modo quis velit.

95.

Amoque nempe, et non amo ;
Et

v. 109. etiamsi ἐρῶι' fieri posset ob sequentem versum à vocali incipientem.

1183. Οἶδ', εὖ νῦν σε δέχεαι] Olim ὧδ' ἐ νῦν κ. λ. pro quo *Longepierre*, δεῖ νῦν σε et αἰδὲ. νῦν τε alii νυνὶ, nec melius *Isaac. Casaubon.* Diatrib. c. 3. Ὅτρυνε νῦν ἐ δέχεαι. *Bentleius* εὔνουν mavult, at εὖ δέχομαι, boni consulo, et εὔνους vix de *Deo* dici ostendo ad Soph. Præl. 49. At optimam lectionem ad oram codicis sui *Dan. Heinsius* notârat, Οἶδ', εὖ νῦν σε δέχεαι, quo nihil verius. Est itaque in clausa *Pherecratius*, è quibus tota *Ode* xxx. constat ; *Glyconii* etiam in eo lubenter desinunt, ut notamus ad v. 1080. non raro cum eo miscentur, ut ad v. 1180.

§. XCIV.

1184. Δοκέει κλύειν γὰρ ἥδε] Hoc fragmentum extat apud *Corinthium* de Dialectis fol. 20. Genus carminis ad Oden 3. spectat. Similis ἔννοια supra ad v. 424. et 449.

§. XCV.

1186. Ἐρῶ τε δῆτε, κοὐκ ἐρῶ] Extat fragmentum hoc apud *Hephæstion* p. 15. et *Scaliger.* Poetic. l. ii. c. 8. Versus genus *Iambus, Dimeter, Acatalectus.* Modestum suum amorem hinc innuit et prudentem insaniam, quam v. 1015. μανίην ἀρίστην vocat, et v. 1285. ἐρασμίην μανίην. De *Platonico* amore, et cœlesti *Venere*, sive *Urania*, vid. quæ nos ad *Euripid. Dictyn.* v. 2. et *Oedip.* v. 17. quibus addatur ex *Achille Tatio*, Δύο γὰρ ἐγὼ νομίζω κατὰ ἀνθρώπους

Καὶ μαίνομαι, κοὐ μαίνομαι.

ϟε΄.

Ἔραμαί γέ τοι συνηβᾷν·
Χαρίεν γὰρ ἔχες ἦθος.

ϟζ΄.

Ἐμὲ γὰρ λόγων εἵνεκα
Οἱ παῖδες ἂν φιλοῖεν·
Χαρίεντα γὰρ δίδωμι,
Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

ϟη΄.

Καλόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι

Τὰ

θρώπους Κάλλη πλανᾶσθαι, τὸ μὲν Οὐράνιον, τὸ δὲ Πάνδημον, ὥσπερ τοῦ κάλλους αἱ χορηγοὶ θεαί. Ἀλλὰ τὸ μὲν Οὐράνιον ἄχθεται τῷ θνητῷ Κάλλει, δεδεμένον καὶ ζητεῖ πρὸς οὐρανὸν ταχὺ φεύγειν· τὸ δὲ Πάνδημον ἔρριπται κάτω, καὶ ἐγχρονίζει παρὰ τοῖς σώμασιν. Vid. *Platonis* Sympoſ. fol. 318. *Apuleii* Apolog. *Cœl. Rhodigin.* l. xvi. c. 24, 25. et l. xxiii. c. 2, 3, 4. Item *Joh. Meurſ.* in *Lycophron.* v. 112. Elegans autem ἐναντιολογία, qualis illa *Theognidis*, v. 947. Πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας, Δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

§. XCVI.

1188. Ἔραμαί γε τοι συνηβᾷν] Hoc fragmentum habet *Maximus Tyr.* §. 8. excepto, quod ille, ut fit, metri negligentor τὸ γὲ ſit paſſus excidere, et pro ἔχες legebat ἔχεις, quod verſui non congruit. Qui cum illo auctore verſantur, ſciunt ita ipſum *Homerum* laudare ſolitum, et alios poetas, quod et aliis πεζικοῖς familiare. Τοὶ in hoc loco minime *expletive* ſumendum, verum pro σοί. De voce Συνηβᾷν vid. ad v. 1137. Carminis genus ad *tertiam* Oden refertur.

1189. Χαρίεν γὰρ ἔχες ἦθος] γρ. ἔχεις, ut *Maxim. Tyr.* quod modo obſervabam. Verum ἔχες verſui neceſſarium,

et

Et insanio, et non insanio.

96.

Volo tibi juveniliter-colludere:
Amabili enim præditus-es indole.

97.

Me etenim sermonum gratia.
Juvenes utique amaverint:
Elegantia etenim et venusta profero;
Elegantia etiam novi dicere.

98.

Pulchrum est amantibus

Quæ

et alias *Anacreonti* notum, ut v. 864. Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας Νεότητος ἔχειν ὀδμήν.

§. XCVII.

1190. Ἐμὲ γὰρ λόγων ἕκητι] Et hoc fragmentum apud *Maxim. Tyr.* ibid. excepto, quod pro illius εἵνεκα, legam ego, versus causa, ἕκητι, et mox ante παῖδες præfigam articulum οἱ, et δίδωμι pro διδῶ extendam. Genus carminis idem cum præcedenti, nisi quod versus *secundus* ad *primam* Oden, reliqui ad *tertiam* pertineant.

1192. Χαρίεντα γὰρ δίδωμι] Χαρίεντα sunt valde elegantia, recondita, minimeque vulgaria, et τοῖς χυδαίοις opponuntur. Ita Γραμματικῶν χαριέστατοι, pro πολυμαθέστατοι. Ita *Platoni* et *Aristoteli*, Οἱ χαρίεντες opponuntur τοῖς πολλοῖς· ἤτοι τοῖς τυχοῦσι καὶ χυδαίοις, οἱ χάριτός τινος μετέχοντες διὰ παιδεύσεως, ut *Eustratius*. Ità supra v. 894. Χαριέντως τε μανῆναι) τουτέστιν, ἐντέχνως καὶ σοφῶς μανίαν, ἢ μωρίαν προσποιεῖσθαι. Unde *Orpheus* etiam poeticum furorem vocat μανίας χαριέσσας. Vid. *Isaac. Casaubon.* ad *Athenæ.* l. i. c. 1. fol. 4. lin. 60.

1193. Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι] Λέγειν et εἰπεῖν pro ᾄδειν poni, diximus ad v. 892. 961.

§. XCVIII.

1194. Καλόν ἐστι] Ὕβριν ἀφροδισίαν καὶ ἀκολασίαν. ἀδικίαν ἐκάλουν· τοὺς δὲ σωφρονοῦντας, δικαίους. Vid. *Dan. Heinsii*

Not.

Τὰ δίκαια [συμπαραχεῖν.]

ϟθ′.

Ὡς μὴ πρὸς τ̃ Ἔρωτα
[Ἄκραντα] πυκταλεύω.

ρ′.

Μισέω δ᾽ ἔγωγε πάντας
Οἳ χθονίȣς ἔχȣσι ῥυθμȣ̀ς,
Καὶ χαλεπῶς μεμαθήκασ᾽,
Ὡς [Ἀφέλεια] μεγίϛη
Τῶν ἀβακιζομένων. ρά. Φέρ᾽

Not. in *Hesiod*, c. vi. p. 211. Et hoc fragmentum habet *Maxim. Tyr.* ibidem; at *sensu*, non *metro*, nec ipsis *verbis*: Ille enim, Καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια. Ἐρῶσι, non ab ἔρως, tum enim ἔρωσι, sed à Participio ἐρῶν. Vocem συμπαραχεῖν ex meis addo, ad *sensum* dilucidandum et *metrum* implendum: Eodem respicit illud *Sophocl.* Ajac. v. 523. Χάρις χάριν γάρ ἐϛιν ἡ τίκτȣσ᾽ ἀεί. Gratia gratiam parit.

§. XCIX.

1196. Ὡς μὴ πρὸς τ̃ Ἔρωτα κ. λ.] Extat hoc fragmentum apud *Eustath.* in *Homer.* Basil. Edit. fol. 1444. lin. 10. Ὡς μὴ πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω Pro qua ultima voce, πυκταλεύω legendum probat Etymolog. M. in v. Ἐντροπαλιζόμενος. Ἄκραντα ego addidi, et τ̃ ad Ἔρωτα, et sic *Pherecratium* cum *Iambo, Dimètro, Catalecto* perfeci, Verum nuper in hoc fragmentum incidi plenius et correctius, quod infra exhibemus ad v. 1382.

§. C.

1198. Μισέω δ᾽ ἔγωγε πάντας] Extat hoc fragmentum apud *Etymolog.* M. in v. Ἀβακής· Siqua occurrit differentia, locis id suis notabo. Et primum *Etymologi* lectionem, ἐγὼ δὲ μισῶ πάντας, ego ordinatius transpono, ut sit *Iambus, Dimeter, Catalectus.* Μισέω autem scribo pro μισῶ, utpote Ἰωνικώτερον. Ἔγωγε et supra occurrit, v. 714.

1199. Οἳ

Quæ justa sunt *invicem-retribuere.*

99.

Ut ne adversus Amorem
Temere contendam obstinatius.

100.

Odi vero ego omnes,
Qui sordida sunt indole,
Et vix agnoscunt;
Quod *simplicitas* sit maxima
Rerum placidarum.

101. Age,

1199. Οἳ χθονίους ἔχουσι ῥυθμοὺς] *Iambus* et hic *Dimeter Catalectus*, cum *Choriambo* tamen in prima sede. Ῥυθμοὺς) Ὁρμὴ, ἀφόρμησις μίμησις. *Hesych.* Ῥυθμὸς Κανὼν, μέτρον, τρόπος, μέλος εὔφωνον, ἀκολουθία, τάξις, σύγκρισις. Hoc in loco *Animi-tenorem*, *indolem* sonat. Χθονίους) Ἐπιγείους, ἀνελευθέρους, sordidos, terram olentes, illiberales; quomodo *Synesius* perpetuus *Anacreontis* imitator, Hymn. 3. Μή μοι χθονίους Ὁμήρους ἀφένου Κρίνειας, ἄναξ.

1200. Καὶ χαλεπῶς μεμαθήκασ'] Pro μεμαθήκασιν scribo μεμαθήκασ', ob *versum*, est enim *Dactylicus*, *Dimeter*, *Brachycatalectus*, et quod ultima syllaba elidatur ob sequentem vocalem, in fine etiam versus, diximus ad v. 109.

1201. Ὡς Ἀφέλεια μεγίστη] Vocem ἀφέλεια, ad *sensum* et *versum* supplendum addo. *Versus* idem cum præcedenti. Quod ad *sensum* attinet, certum est, inter humanos affectus nullum esse magis *pacificum* et *lenem*, quam animi *simplicitatem*, tantopere in sacris nostris literis omnibus vere *Christianis* commendatam, at vix ullibi nunc reperiendam, aut certe nullo in honore habitam; imo conculcatam et perpetuis injuriis obnoxiam; de qua re videant, qui se *Christianos* simulant, nec *Christum* tamen omnino attendunt.

1202. Τῶν ἀβακιζομένων] Ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡσυχίων καὶ μὴ θορυβωδῶν. *Etymolog.* M. in v. Ἀβακής Fit autem ἀβακίζω, ab ἀβακέω, voce *Homerica*, Odyss. δ'. v. 249. Ἀβάκησαν. Exponitur ἠγνόησαν. Eodem sensu *Sappho*, apud

 Etymolog.

ρά.

Φέρ' ἆρέ με πορφυρέῃ
Ἐνιϐάλλων, χρυσοκόμης
Ἔρως, ἐν νεφέλῃ,
Ποικίλῃσι λαμϐάνων πτερύγεσσι·
[Σὰ γὰρ φίλτρ' ἐμὸν ἦτορ]
Συμπαίζειν προκαλεῖται·
Ἡδ', ἐςὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου Λέσϐου,

Etymolog. M. in v. Ἀϐάκην. Ἀλλά τις οὐκ εἰμὶ παλίγκοτος ὀργάν· ἀλλ' ἀϐακὴν τὰν φρέν' ἔχω *Ast ego non sum facilis moveri; mens mihi mutæ pecudis sed instar.* Quæ nostra versio vim vocis omnem exprimit. Vid *Psalm.* cxxxi. v. 1. Versus itidem *Dactylicus*, demptâ unâ syllabâ.

§. CI.

1203. Φέρ' αἶρέ με πορφυρέῃ] Hoc fragmentum laudat *Athenæus* l. xiii. c. 8. fol. 599. Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς, Καὶ λέγειν τινάς, φησιν, εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος τάδε, et tum sequitur hoc fragmentum, mancum quidem et adeo corruptum, ut *Isaaco Casaubono* visum sit illud udo digito transire. Σφαίρῃ et Σφέρ' αἶρε, δεῦτε με πορφυρ·. De hoc *Anacreontis* Odario, et *Sapphus* elegantissimo ad id responso nos plenius in *Vita*. Sed, ut, diximus, magna pars hujus fragmenti valde laborat; de qua re ne verbum quidem *Casaubonus*, parum *Stephanus*, nihil alii: omnes manus hic dederunt. At nobis nihil desperandum. Cum præ inopia librorum nihil amplius potuerim; quod conjectando assequi potui, feci. Quod unicum addo, ad sensum supplendum, intra cancellos cogo. Cætera, de quibus non moneo, recte se habent. Ast stylus hic solito sublimior: Credas poetam poetriæ canere. Versus autem hic primus est *Pæonicus*, *Dimeter*, constatque ex *Pæone* secundo et *Pæone* primo.

1204. Ἐνιϐάλλων χρυσοκόμης] Versus *Ionicus*, constans ex *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος et *Pæone* primo, vel *Choriambo*; ultima enim communis. Χρυσοκόμης ἔρως dicitur, ut supra v. 103.

101.

Age, tolle me purpurea
Involvens, auricome
Amor, in nube,
Diversicoloribus fascipiens alis.
Tuæ etenim illecebræ meum pectus
Ad lasciviendum provocant:
Ast illa (est enim ab amœnâ Lesbo)

v. 103. *χρυσοχαίτης*, ut *Homero* *χρυσοπλόκαμος*. Legitur et *χρυσόκομος*.

1205. *Ἔρως ἐν νεφέλῃ*] Olim *ἔρως*, *νυνὶ*, nec amplius. *Homerus* prius dixerat, *Minervam* se involvisse *πορφυρέῃ νεφέλῃ*, *Iliad.* ρ΄. v. 551. *Homerica* assumenta *Anacreonti* non erunt dedecori. Versus constat ex *Iambo* et *Choriambo*.

1206. *Ποικίλῃσι λαμβάνων πτερύγεσσι*] Factum ex corrupto *νυνὶ ποικίλος λαμβάνω*. Versus *Trochaicus*, ex quatuor *Trochæis* et *Amphibrachy*.

1207. *Σὰ γὰρ φίλτρ᾽ ἐμὸν ἦτορ*] Hunc versum, ad *sensum* implendum, ex meis addidi; cancellis tamen circumseptum, ne fraudem sancto poetæ facere videar. Est autem carmen *Pherecratium*, ut et sequens, ipsius poetæ; ea enim admittunt in *prima* sede *Iambum*, vel *Spondæum*, æque atque *Glyconium*.

1208. *Συμπαίζειν προκαλεῖται*] Hic versus sanus ad nos pervenit, et est quoque *Pherecratius*. Ita *χεῖλος* descripsit *προκαλεύμενον φίλημα*, v. 415. *Τὰ δὲ φίλτρα τοῦ Ἔρωτος ἐς τὸ συμπαίζειν προκαλεῖται.*

1209. *Ἡ δ᾽, ἐστὶ γὰρ ἀπ᾽ εὐκτίτου*] Tres exhinc versus *Glyconii*, et quartus abhinc *Pherecratius*, ut v. 1207, 1208, Pro *εὐκτικοῦ* autem substituo *εὐκτίτου*, non simplici ratione: Nam ut detur illud *epitheton Lesbo* congruere, certe tamen scribendum esset *εὐκτικῆς*. Verum *εὐκτίτου* est utriusque generis, et vox *Homerica*, ut *Iliad.* β΄. v. 592.—*ἐΰκτιτον Αἰπύ.* Et *Homerus* etiam *Λέσβον ἐϋκτιμένην* vocat, *Iliad.* ι΄. v. 129. De *Lesbiis* mulieribus, quod sint formosæ, *Eustath.* in *Homer.* fol. 751. lin. 15. et Br. Schol. ad *Iliad.* ι΄. v. 130. Vid. ad v. 512. Videntur autem, ut *Hermesianax Colophonius*,

Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
Λευκὴ γάρ, καταμέμφεται·
Πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.

ρβ'.

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως
Στέφανος ὄλωλεν.

ργ'.

——— ἀσήμων
Ὑπὲρ ἑρμάδων φορεῦμαι.

ρδ'.

Τράπεζαί τε κατηρεφέες
Παντοίων ἀγαθῶν.

ρε'.

Σικελικὸν κότταβον

Ἀγκύλῃ

phonius, et *Chamæleon Heracleotes Ponticus*, ad *Sapphonem* et de *Sapphone* hæc dici, ut ostendimus in Auctoris *Vita*; ubi et *Anacreontem* ipsa *Sapphone* paulo seniorem ostendimus; licet eidem supervixerit, haud paucis annis; utpote qui ferme nonagenarius occubuit.

1211. Λευκὴ γὰρ, καταμέμφεται] *Sapphone* valde juvencula *Anacreon* canescere incepit; verum ille ad seram usque senectutem duravit, illa mediis fere annis abrepta; quæ alia fuit causa, quod tam antiquam fecerint, qui συγχρονισμοὺς minus attendunt.

1212. Πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει] Pro ἄλλην, quod prius obtinuit, ἄλλον lego. Desiderantûm more *inhio*, per verbum χάσκω exprimitur; ut *Arist.* Histor. Animal. l. ix. c. 8. Πέτονταί τε περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν χάσκοντες. Et Χάσκειν τινὰ, vel πρός τινα dicitur. *Aristoph.* fol. 335. Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην. *Scholiast.* Χασκάζεις) ἀντὶ τοῦ, ἐπιτηρεῖς (ἕως δεξόμενός τι καὶ ληψόμενος δωρημάτιον) Dicitur et

Lesbo) meam quidem comam,
(Cana enim illa) vituperat:
Erga autem alium aliquem ofcitat.

102.

Nunc quidem ab urbe
Corona cecidit.

103.

——— latentibus
Super fcopulis feror.

104.

Menfæque onuftæ
Omnimodis bonis ferculis.

105.

Siculum Cottabum Inflexo-

et ἀναχάσκειν τινί, ut *Ariftoph.* fragm. p. 18. ex *Athenæ.* l. iii. Et χάσκων τὶς τὸ στόμα θεωρεῖ τινα, 1 *Efdr.* c. iv. v. 19. et 31.

§. CII.

1213. Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως] Hoc fragmentum apud *Pindari* Scholiaft. ad Olympionic. viii. v. 42. Vid. Thren. *Jeremiæ* c. v. v. 16.

§. CIII.

1215. Ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάδων φερεῦμαι] *Hefych.* v. ἕρμα. Τὸν πετρώδη καὶ ἐπικυματιζόμενον, ὥστε μὴ βλέπειν, τόπον τῆς θαλάσσης καὶ Ἀνακρέων —— ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάδων φορεῦμαι. Ibi quidem ἑρμάτων legitur, et fub v. ἕρμα, at ἑρμάδων omnino fuadet legendum *Harpocration.* v. ἑρμάς. Corrige etiam *Suidam* v. ἕρμαιος (et lege ἑρμὰς) ὕφαλος πέτρα. Carminis genus ad *tertiam* Oden refertur.

§. CIV.

1217. Τράπεζαί τε κατηρεφέες] Laudat hoc fragmentum ex *Anacreonte Athenæus,* l. i. fol. 12. lin. 2, &c.

§. CV.

1219. Σικελικὸν κότταβον] *Athenæus* et hoc fragmentum laudat

Ἀγκύλῃ δαΐζων.

ρϛ΄.

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
Προτὶ τὴν ματέρ' ἔφη.

ρζ΄.

Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς
Κόμης ἄμωμον ἄνθος.

ρη΄.

Θρηικίην σίοντα χαίτην.

ρθ΄

Οὐκ ἔτι Θρηικίης ἐπιστρέφομαι.

ρι΄. Κνίζη

laudat l. x. fol. 427. Vid. *Polluc.* Onomastic. l. vi. c. 19. *Meurs.* De Ludis Vet. *Graec.* p. 28. v. Κοτταβισμός. Vid. *Athenae.* fol. 666. ubi de Cottabo. *Critias* ibid. Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονὸς, ἐκπρεπὲς ἔργον· Ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα. Vid. etiam *Athenaei* fragmentum ab *Isaaco Casaubono* servati, in Not. ad l. xi. c. iv. fol. 782. lin. 42. Ἀγκύλη κ. λ. *Eustath,* fol. 260. lin. 40. Item *Hesych.* v. Ἀγκύλη. De versus genere, vid. ad v. 1123.

1220. Δαΐζων] Vid. *Hesych.* in v.

§. CVI.

1221. Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ] Hoc fragmentum *Hephaestion* habet, et ex eo *Scaliger* Poet. l. ii. c. 21. qui unico versu totum includit, his verbis: *Apud* Anacreontem *alternantur* Ionicus *et* Anapaestus, *non sine fatali viro illi venustate.* Ego in duos versiculos resolvo, ut constent singuli ex *Anapaesto* et *Choriambo*; vel *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος et *Anapaesto.* Idem enim est.

§. CVII.

1223. Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς] Hoc fragmentum extat apud *Stobaeum* fol. 410. §. 64. Prior versus, qualis v. 1221,

1222,

Inflexo-cubitu emittens.

106.

Siculus argutus vir
Ad matrem dixit.

107.

Detondisti mollicellæ
Comæ inculpatum flosculum.

108.

Thressam concutiens comam,

109.

Non amplius Thressam respicio, *neque curo.*

110. Urtica

1222. Alter ejusdem generis atque *prima* omnium Ode. De *Smerdiæ Polycratis* amasii attonsa cæsarie, et *Anacreontis* super ea re nobili cantilena, diximus in poetæ *vita*; §. xiv. Ex hoc ᾄσματι unicum hoc ἀποσπασμάτιον ad nos pervenit; nisi fortè et sequens versiculus.

§. CVIII.

1225. Θρηϊκίην σίοντα χαίτην] Et hoc videtur ex illo naufragio emersisse, extat autem apud *Etymolog.* M. v. Σῖτ@. Ubi σίοντα, non σείοντα, legendum contendit, quanquam et σείοντα possit *primam* corripere. Θρηϊκίην, autem τρισυλλάβως legendum, quasi scriberetur Θρηκίην, ob versum; ut ad v. 946.

§. CIX.

1226. Οὐκ ἔτι Θρηϊκίης ἐπιστρέφομαι] Extat apud *Longinum* περὶ ὕψους, §. 31. ubi codex *Vatican.* N°. 194. Θρηκίης legit. Videntur hæc πῶλον Θρηκίην respicere, cujus [illegible]erviam tangit Od. lxi. Ἐπιστρέφομαι sonat, *amo, curo, præ amore respicio.* Lucian. Ἐπιστρέφονται γὰρ εἰς τοὐπίσω. ὥσπερ οἱ δυσέρωτες. *Sext. Empiricus,* Μὴ ἐπιστρέφεσθαι ἡμῶν τὸ θεῖον. Vid. *Homeri* interpretes ad Iliad. ζ. v. 496. v. Ἐντροπαλιζομένη. et *Platonis* Epigr. *Apuleii* Apolog. p. 250. πάντη πᾶς τις ἐπιστρέφεται [πρὸς τὸ καλόν.]

§. CX.

ρί.

Κνίζη τὶς ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
Σὴν διὰ μαργοσύνην.

ριά.

Μελαμφύλλῳ δάφνῃ,
Χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ ταντα λίζει.

ριβ'.

Μυθηταὶ δ' ἐνὶ νήσῳ
Μεγίστῃ διέπουσιν
Ἱερὸν ἄστυ [Σάμοιο.]

ριγ'. Τὴν

§. CX.

1227. Κνίζη τὶς ἤδη, κ. λ.] Extat *Etymolog.* M. v. Κνυζηθμός. Item *Eustath.* fol. 1746. lin. 14. ubi γίνομαι recte pro *Etymologi* γινομένη. *Iambus, Trimeter.* Est autem alias ὁ καὶ ἡ πέπειρος, ut παρθένος πέπειρος *Plutarcho in Numâ*; *Ionice* πέπειρα, ut hic, de qua re diximus ad v. 527. Idem πέπων, à πέπτω.

1228. Σὴν διὰ μαργοσύνην] Imitatio et *Parodia* Homerica: ut *Iliad.* ά. v. 72. Ἣν διὰ μαντοσύνην.

§. CXI.

1229. Μελαμφύλλῳ δάφνῃ] Laudat hunc locum *Sophoclis* Scholiastes, ad *Antigon.* v. 138. Ὅτι ταντaλωθεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς, μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέων, Μελαμφύλλῳ δάφνῃ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ ταντaλίζει.

1230. Ταντaλίζει] Idem quod ταντaλόω, ut vult modo memoratus *Sophoclis* Scholiastes. De ταντaλόω, v. 1229. De ταντaλίζωμαι, infrà ad v. 1236. Suspicetur aliquis hoc in loco ταντaλοῖ legendum.

§. CXII.

1231. Μυθηταὶ δ' ἐνὶ νήσῳ] Hoc fragmentum extat apud *Eustath.* fol. 1901. lin. 44. Item *Brev. Schol.* in *Homeri*

110.

Urtica quædam jam et matura fio
Propter tuam insaniam.

111.

Nigris-foliis-pullulante lauro
Viridique olivâ decutit.

112.

Seditiosique in insulâ.
Maximâ administrant
Sacram civitatem Sami.

113. Samum,

meri Odyss. φ'. v. 71. Etiam *Etymologicum* M. laudat ex secundo Μελῶν *Anacreontis*, v. Μῦθος, ubi pro μυθίας legendum μυθητάς. Versus *Pherecratius*, de quo ad Od. xxx. De *Samiorum* autem quorundam contra *Polycratem* reluctantia, quâque ille technâ ex insula eos ablegarit, vid. apud *Herodot*. l. iii. c. 44. Μυθηταὶ) Στασιασταί.

1232. Μεγίστη] Μεγίστην νῆσον καλεῖ τὴν Σάμον, ποιητικῶς, οὐ μεγάλην οὖσαν ἢ διὰ τὸ ὕψος. οἱ γὰρ παλαιοὶ Ἕλληνες Σάμον ἐκάλουν τὸν ὑψηλὸν τόπον De *Majoribus* insulis, vid. *Eustath.* in *Dionys.* Perieg. v. 568. Et *Seldeni* notas in *Draytonis* Polyolbion, fol. 167. Est et hic *Pherecratius*.

1233. Ἱερὸν ἄστυ Σάμοιο] Σάμοιο ad versum perficiendum, sensu dirigente, addo: *Samum* enim hic intelligi omnes consentiunt, cum de *Samiis* piscatoribus poetam loqui fateantur. *Sacram* autem urbem *emphatice* vocat, ob *Junonem*, de qua *Virgil.* Æn. l. i. v. 19. *Quam Juno fertur terris magis omnibus unam, posthabita coluisse* Samo. *Dionysius* Περιηγ. v. 534. Καὶ Σάμος ἱμερόεσσα, Πελασγίδος ἕδρανον Ἥρης. Hinc *Ovidio*, *Junonia* audit, *Metamorph.* l. viii. Et de *Junonis* templo in *Samo*, nos in auctoris vita. Ἱερὸς περὶ τόπου καὶ χρήματος, ὃς ἱέρωται τῷ θεῷ. Ἅγιος, περὶ προσώπου, καὶ καθαρότητα καὶ εὐσέβειαν δηλοῖ. Ὅσιος, περὶ τοῦ καθήκοντος, καὶ νομίμου, καὶ δικαίου.

§. CXIII.

ριγ΄.

Τὴν Σάμον, ἄστυ Νυμφέων.

ριδ΄.

Ἔξαιρε, παῖ, θώρακα, κἀμοὶ τ Χοᾶ. 1235

ριέ.

Τὰ Ταντάλȣ τάλαντα ταντολίζεται.

ριϛ΄.

Ξένοισιν ἐστὲ μειλίχοις ἐοικότες.

ριζ΄.

Σὺν γέλωτι, σὺν δ᾽ ἔρωτι γῆρας ὄλβιον ἄξον
Ἀντέχων. — 1239

ριή.

Παρὰ δ᾽ ἦυτε πυθόμῃν σὲ,

Κατέδυν

§. CXIII.

1234. Τὴν Σάμον, ἄστυ Νυμφέων] *Hesych.* v. Ἄστυ νυμφέων, την Σάμον Ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὔυδρος ἐγένετο. *Hom.* Hymn. *Apoll.* v. 41. Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ᾽ αἰπεινὰ κάρηνα.

§. CXIV.

1235. Ἔξαιρε, παῖ, θώρακα, κἀμοὶ τ Χοᾶ] *Iambus, Trimeter.* Extat apud *Aristoph.* Scholiast. *Acharn.* fol. 305. Confer *Suidam* v. Θωρήξασθαι. Θωρηχθεὶς οἴνῳ, *Theogn.* ἀκροθώραξ, *Lucian.* ἐπαφρίζοντι ποτῷ φρένα θωρηχθεὶς, *Nicander.* De qua re vid. Αὐλικοκάτοπτρον, sive *Estheram* nostram ad v. 64. Τὸν Χοᾶ) Ab *Attico* Χοεὺς pro Χȣ̃ς. Vid. *Eustath.* fol. 1401. lin. 1.

CXV.

1236. Τὰ Ταντάλȣ τάλαντα ταντολίζεται] Versus itidem *Iambus, Trimeter*, idque purus. De *Tantali* vocatis talentis, *Plutarch.* in Ἐρωτικῷ, fol. 759. Ταὐτὸ τȣ̃το τ Ταντάλȣ λεγομένων ταλάντων ἀντάξιον ἐποίησε, de *Amore* loquens.

113.

Samum, Nympharum urbem.

114.

Attolle, puer, merum, et mihi Choam *infunde*.

115.

Tantali Talanta ponderantur, 1236

116.

Hospitibus estis candidis similes.

117.

Cum risu, cúmq; amore senium fortunandum
Obtenden/. 1239

118.

Quando autem audîeram te, Submisi

quens. Ἀθανασία δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα· Ἀλλ' ἀποθανῇ, καὶ ταῦτα καταλείψεις τινί. *Menand.* Vid. *Suid.* in v. Τὰ Ταντάλου. *Apostolii* Proverb. xviii. §. 14. *Prælectiones* nostras *Pindaricas* p. 120. De voce Ταντalίζομαι, ad v. 1230. Litera T *Ennius* simili lusu abusus est: *O* Tite, *tute*, Tati, *tibi tanta, Tyranne, tulisti.* Ita *Euripides* πολύσιγμος, *Mede.* v. 476. Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι. Vid nos in locum.

§. CXVI.

1237. Ξείνοισιν ἐστὲ μειλίχοις ἐοικότες] Extat apud *Hephæstion.* p. 15. ubi tamen, Ἐστὲ ξείνοισι, κ. λ. minus pure aut numerose. Versus et hic *Iambus*, *Trimeter* et purus.

§. CXVII.

1238. Σὺν γέλωτι, σὺν δ' ἔρωτι] Versus *Trochaicus, Tetrameter, Brachycatalectus.* Laudat *Hephæstion.* p. 131. Pro ejus vero ἄξω, corrigo ἄξον, ut sit τὸ γῆρας ἄξον τὸν ὄλβον.

§. CXVIII.

1240. Παρὰ δ' ἦυτε πυθόμην σέ] Et hoc fragmentum apud

Κατέδυν ἔρωτα φεύγων.

ῥιθ΄.

Κλῦθί μευ γέροντος, εὐέθειρα, χρυσόπεπλε κόρη.

ρκ΄.

Ὀρσολόπος γὰρ Ἄρης φιλεῖ μεν αἰχμήν.

ρκα΄.

Οὐδέτι τοι πρὸς θυμὸν, ὅμως γὲ μὴν ὡς ἀδοι- [άςως.

ρκβ΄.

Ἡδυμελὲς, χαρίεσσα χελιδοῖ. 1245

ρκγ΄.

Ἀρθεὶς δ' ἦυτ' ἀπὸ Λευκάδος πέτρης· Ἐς

apud *Hephæstion*. p. 40. qui unum facit ex illo *Pæonicum*, ex tribus nempe *Pæonibus*, tertiis et duobus *Trochæis*. Ego in duos versiculos divido, ut sit prior *Pæonicus*, *Monometer*, constans ex duobus *Pæonibus* tertiis, alter ad *tertiam* Oden referatur. Lego autem σὶ, pro ϛ, post πυθόμην, ne bis ϛ dicatur; πυθάνομαι vero et *Accusativo* gaudet.

§. CXIX.

1242. Κλῦθί μευ γέροντος] Extat apud *Hephæstion*. p. 19. et *Scaliger* Poetic. l. ii. c. 10. qui nempe omnia *Anacreontica* exinde haurit. Versus autem *Ditrochæus*, *Tetrameter*, *Acatalectus*.

§. CXX.

1243. Ὀρσολόπος γὰρ Ἄρης] Et hoc apud *Hephæstion*. p. 51. ubi tamen male scribitur ὄρσ' ὀλέπος, corrigo ὀρσολόπος. Quæ vox, licet ignota Lexicis, nepotes et familiam habet: Ὀρσολοπεῖται, enim *Hesychio* notatur ex [redacted] Persis v. 10. et ὀρσολοπεύω, *Homer*. Hymn. *Mercur*. v. 308. in quem locum vid. quæ nos. Ita infra v. 1256. Ἠπειροπὸς, unde ἠπεροπεύω. Versus *Dactylicus*, constans ex tribus *Dactylis* et duobus *Trochæis*.

§. CXXI.

Submisi me amorem vitans.

199. [tibus puella.

Audi me senem, ô capillis decora, aureis-ves-

120.

Prædator enim Mavors amat quidem bellum.

121. [tantér.

Nec omnino ad animum, veruntamen indubi-

122.

Suavisona amabilis hirundo. 1245

123.

Quandò sublevatus à Lucade petrâ In

§. CXXI.

1244. Οὐδέ τί τοι πρὸς θυμὸν] γρ. κατὰ θυμόν. Extat apud *Hephæstion.* p. 4. Καὶ παρ' Ἀνακρέοντι ἐν Ἐλεγείαις, κ. λ. ubi οι in ἀδιαίσως pluribus instantiis, probatur esse *brevis.*

§. CXXII.

1245. Ἡδυμελὲς, χαρίεσσα χελιδοῖ] Hoc ex *Anacreonte* laudat *Hephæstion.* p. 22. et *Plotius* de metris p. 1638. Vid. ad Od. xxx. est autem χελιδὼν, όνος, et χελιδὼ, οῦς, ἡ.

§. CXXIII.

1246. Ἀρθεὶς δ' ἦυτ' ἀπὸ Λευκάδος] *Hephæstion.* p. 70. cui dicitur *Anacreontis* προῳδός. Aliud *Homeri* λευκὰς πέτρη, *Odyss.* ώ. v. 11. de qua Nos in locum. Aliud Λευκὰς νῆσος, ut nos in *Euripidem.* De hac autem *Leucade* rupe, quæ et *Leucadia* dicta, *Strabo* l. x. fol. 452. *Mela*, *Ovidius* in Epistola, *Sappho Phaoni*, *Joseph. Scaliger* in lectionibus *Ausonianis*, *Stanley* in *Mosch.* p. 153. Sr. *Francis Bacon*, Nat. Histor. *Cent.* IX. §. 886. et quicunque *Sapphus* et *Phaonis* historiam tangunt.

Ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ, μεθύων ἔρωτι;

ρκδʹ.

Τῇ χρυσοπέπλῳ, Μῦσα,
Χρύσεον ὕμνον ἄειδε κύρῃ.

ρκέ.

———————— ἀλλ' ἰαίνει
Τάμ' Ἔρως ὁ γαργαλίζων
Σπλάγχνα, δᾷδ' ἔχων γαλήνην.

ρκϛʹ.

Διονύσȣ σαυλαὶ Βασσαρίδες.

ρκζʹ.

Ἐν βότρυσιν Κυθήρῃ.

ρκή. Οὐδ'

1247. Ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ] De ſaltu ex *Leucade* petra in mare, quo amoris ignis creditus extingui, prædicti auctores. *Ibidem*, Μεθύων ἔρωτι) Ad hunc locum alludit *Philoſtratus*, Icon. l. i. in *Ariadne*, Ἀλουργίδι ἢ ςείλας ἑαυτὸν καὶ τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσας ἔρχεται παρὰ τὴν Ἀριάδνην ὁ Διόνυσος, μεθύων τῷ ἔρωτι, φησὶ, περὶ τῶν ἀκρατῶς ἐρώντων Τήϊος. Locum *Oppianus* imitatus, *Halieut.* l. v. v. 603. —— βορῆς μεθύουσαι ἔρωτι. Vid. *Conrad. Ritterſhuſ.* in locum, et ad *Halieut.* l. iv. v. 671. et ad *Cynegetic.* l. ii. v. 576. Verſus *Choriambicus*, ex tribus *Choriambis* conſtans, cum *Amphibrachy*.

§. CXXIV.

1248. Τῇ χρυσοπέπλῳ] Ordo, Ὦ Μῦσα, χρυσέον ὕμνον ἄειδε τῇ χρυσοπέπλῳ κύρῃ, Vid. *Scaliger* Poetic. l. ii. c. 8.

§. CXXV.

1250. Ἀλλ' ἰαίνει Τάμ' Ἔρως ὁ γαργαλίζων] Olim erat, Ἔρως ἰαίνει γαργαλίζων. Levi nos negotio *Trochaicos*, *Dimetros*,

In canum fluctum urinor, ebrius amore.

124.

Auro-veſtitæ, ô Muſa,
Aureum hymnum canas puellæ.

125.

———— at fovet
Mea Cupido ille titillans
Viſcera, lampadem habens ſerenam.

126.

Bacchi molles Baſſarides.

127.

In racemis Venus.

128. Non-

metros, facimus; at cum ſerius id factum, extra numerum poni neceſſe eſt. Idem *Scaliger* laudat *ibid.* *Alcman*, apud *Athenæum* fol. 600. Ἔρως μὲ δ' αὖτε Κύπριδος ἕκατι Γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει. De voce Γαργαλίζω vide ſupra ad v. 938. Item *Erotian.* v. Γαργαλισμός.

1251. Δαδ' ἔχων γαλήνην] Γρ. Γάληνον. Poteſt et γαλήνην ſtare per Appoſitionem

§. CXXVI.

1252. Διονύσου σαυλαὶ Βασσαρίδες] *Hephæſtion* laudat p. 40. et exinde *Scaliger*. De voce σαυλὸς et σαυλοῦμαι diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 39. et mox 1284. ad Σαυλὰ βαίνειν. *Ibid.* Βασσαρίδες) *Bacchi* famulæ, quæ et Βασσάραι, ut ſupra v. 920. ubi tamen legendum בצר et בסר ὄμφαξ.

§. CXXVII.

1253. Ἐν βότρυσιν Κυθήρη] *In Vino* Venus. *Scaliger* laudat ex *Anacreonte*, Poetic. l. ii. c. 8. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 772. Οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις. Verſus genus refertur ad *primam* Oden.

ρκη'.

Οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἔλαμψε Πειθώ.

ρκθ'.

Πολλὰ δ' ἐρίβρομον Δεύνυσον.

ρλ'.

Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον, ὔτε καλόν.

ρλα'.

Βόλεαι ἠπεροπὸς ἦμιν εἶναι;

ρλβ'.

Τίλλει τὸς κυάμος ἀσπιδιώτης.

ρλγ'.

Ὁ δ' ὑψηλὰ νεωμένος.

ργδ'. Σι-

§. CXXVIII.

1254. *Οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἔλαμψε Πειθὼ*] Laudat ex *Anacreonte* Scholiaſtes *Pindari*, ad Iſthmionic. ii. v. 9. Et, ut hic *Anacreon* dicit *ἀργυρέη Πειθὼ*, ita ibi *Pindarus*, *Μοῦσα φιλοκερδὴς* et *ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα ἀοιδαί*. Uterque, ut fertur, ſtrinxit *Simonidem*, qui primus *μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ* ſcripſit encomia. Vid. quæ Nos in Prælectionibus *Pindaricis* fol. xi. Hunc locum *Tzetzes* tangit, Chiliad. viii. v. 830. *Ibid.* Κότ') *Ionice* pro *πότ'*, ut *ὄκως* pro *ὅπως*. Γρ. *Οὐδ' ἀργυρέη 'κ κοτ'*, pro *ἐκ κότ' ἔλαμψε*, pro *ἐξέλαμψε*.

§. CXXIX.

1255. *Πολλὰ δ' ἐρίβρομον Δεύνυσον*] *Etymolog.* M. v. *Δεύνυσος*, hoc ex *Anacreonte* laudat. An contractim pro *Διόνυσος*, quomodo ad v. 1181. an quod *Ἰνδῶν διαλέκτῳ*, *Δεῦνος*, *βασιλεὺς λέγεται*; Ita *Tzetzes*, *Κατὰ Ἰνδοὺς Δεύνυσος*,

Δεῦνος ι-

128.

Nondum argento-corrupta effulsit Suada.

129.

Multa fremebundum Bacchum. 1255

130.

Nec enim id nostrum *est*, neque honestum.

131.

Visne impostor nobis esse?

132.

Vellit fabas miles.

133.

Hic alta sapiens.

134. Eunu-

Διῦνος καὶ ἄναξ Νύσης. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 1.

§. CXXX.

1256. Οὔτε γὰρ ἠμετέρειον] Hoc *Anacreontis* laudat *Etymolog.* M. v. Ἠμετέρειος, ὁ τοῦ ἡμετέρου κατὰ τοὺς παλαιούς. *Eustath.* fol. 177. lin. 3. ξεινὸς οὐ κτητικὸν, ξείνειος, ὡς ἠμετέρειος, *id.* fol. 48. lin: 52. Oraculum *Augusto* datum, Λοιπὸν ἄπιθι σιγῶν ἀπὸ βωμῶν ἠμετερείων. Pro ἡμέτερος.

§. CXXXI.

1257. Βούλεαι ἠπεροπὸς ἡμῖν εἶναι] *Etymolog.* M. v. Ἠπεροπευτής.

§. CXXXII.

1258. Τίλλει τοὺς κυάμους ἀσπιδιώτης] *Etymolog.* M. v. ἴαλλοι et v. σίλλοι. *Ibid.* Τίλλει] οἷον σκώπτει καὶ χλευάζει.

§. CXXXIII.

1259. Ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος] *Etymolog.* M. v. Νένωται. Vid. supra ad v. 1104. et infra, ad v. 1434.

 §. CXXXIV.

ρκδ'.

Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροί.

ρλέ.

Ἥλιε καλλιλαμπέτη·

ρλς'.

Ὁρᾷν ἀεὶ μὴν, πολλοῖς γὰρ μέλεις.

ρλζ'.

Διὰ δεῦτε Καρικοεργέος ὀχάνοιο
Χεῖρα τιθέμεναι.

ρλή.

Ἐκδῦσα [τὸν ποδήρη]
Χιτῶνα Δωριάζειν.

ρλθ'.

Ἁλιπόρφυρον ῥέγος.

ρμ'. Τέω

§. CXXXIV.

1260. *Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροὶ*] *Etymolog.* v. *Σινάμωροι. γρ. Συνάμωροι.* Ita *Herodot.* l. i. c. 152. *Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν συναμωρέειν*, i. e. *Damno-afficere.* Idem. l. v. c. 92. *Τῶν ἑαυτοῦ συνάμωρος*, *Rerum ſuarum perditor.* Verſus *Ionicus*, ex tribus *Ionicis ἀπ' ἐλάσσονος*. *Ibid.* *Θυρωροὶ*) *Homero*, *πυλαωροί.*

§. CXXXV.

1261. *Ἥλιε καλλιλαμπέτη*] Ex *Anacreonte* laudat *Priſcianus* l. vii. p. 731. Nec mirum, inquit, cum *Græcorum* quoque poetæ ſimiliter inveniantur protuliſſe *Vocativos* in ſupradictâ terminatione. *Anacreon* ——— poſuit *ἥλιε καλλιλαμπέτη*, pro *καλλιλαμπέτα.*

§. CXXXVI.

1262. *Ὁρᾷν ἀεὶ μὴν, πολλοῖς γὰρ μέλεις*] Inquit *Anacreon*, teſte *Heliodoro*, apud *Priſcianum*, p. 1328.

§. CXXXVII.

134.

Eunuchi pugnant janitores.

135.

Sol pulchrilucide.

136.

Semper *te* aſpicere; multis enim curæ es.

137.

Eja agite per anſam clypei à Caribus labora- [tam
Manum ponentes.

138.

Exuens ad talos demiſſam
Tunicam nudatur *Doricarum* more.

139.

Purpureum ſtragulum.

140. Teum

§. CXXXVII.

1263. Διὰ δηὖτε Καρικοεργέ⊙ ὀχάνοιο] γρ. Καρικὸν εὐεργέος et Καριοεργέος. Fragmentum hoc apud *Strabon.* l. xiv. fol. 661. Item *Etymolog.* M. v. Κάνων. *Euſtath.* fol. 367. lin. 24. et fol. 707. lin. 60. Etiam *Brevia Scholia* ad *Homer.* Iliad. θ'. v. 193. Et *Alcæus,* Λόφον τε σείων Καρικὸν, Ibid. *Stobæ.* Vid. *Herodot.* l. i. c. 171. De tribus *Carûm* inventis.

§. CXXXVIII.

1265. Ἐκδῦσα τ ποδήρη] *Jacob. Nicolaus Loenſis,* Epiphyllid. l. ix. c. 4. ex *Euripid.* Hecub. Schol. ad v. 933. Vid. *Heſych.* et Etymol. M. v. Δωριάζειν. Voces τ ποδή-[illegible] carminis implendi causâ addo, licet cancellis inclusas. Ποδήρης χιτὼν *Xenophonti,* quod τερμιόεις χιτὼν *Homero,* ab ἄρω, apto.

1266. Χιτῶνα Δωριάζειν] Carminis genus, quale in *prima* Oda. Δωριάζειν) Γυμνῦται Vid. ſupra ad v. 175.

§. CXXXIX.

1267. Ἁλιπόρφυρον ῥέγ⊙] *Etymolog.* M. v. Ῥῆγ⊙ hoc *Anacreontis*

ρμ΄.

Τέω Ἀθαμαντίδα.

ρμά.

Πλίξαντες μηροῖσι παρὰ μηρές.

ρμϐ΄.

Χεῖρα τ᾿ ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν.

ρμγ΄.

Ἰσχυροί ποτ᾿ ἦσαν οἱ Μιλήσιοι.

ρμδ΄.

Καδδὲ λοπὸς ἐσχίσθη.

ρμέ. Αἰθιό-

Anacreontis exhibet. De voce ῥῆγος et ῥέγος, atque hoc proinde loco, vid. *Bochart*. Animal. Sacr. ii. Vol. l. v. c. xi. fol. 741. *Alcman*, Ἁλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις. *Homer*. Iliad. ί. v. 200. Εἷσεν δ᾿ ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισι. *Plato* comicus apud *Athenæ*. l. ii. fol. 48. Κἀτ᾿ ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις, Κἀν φοινικίσιν Σαρδιανικαῖς κοσμησάμενοι κατάκεινται. Ῥῆγος autem fit *Ionice* ῥέγος, ut ξηρὸν mutatur in ξερὸν *Homero*, Odyss. ί. v. 402. Ita λῶπος, *Ionice* λοπὸς, v. 1272.

§. CXL.

1268. Τέω Ἀθαμαντίδα] *Strabo* fol. 633. et *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Τέως. Ἣν πρῶτον ἔκτισεν Ἀθάμας, ὅθεν Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων. *Pausan*. Achaic. c. 3. Τέων δὲ ᾤκουν Ὀρχομένιοι Μινύαι σὺν Ἀθάμαντι ἐς αὐτὴν ἐλθόντες. Λέγεται δὲ ὁ Ἀθάμας οὗτος ἀπόγονος Ἀθάμαντος εἶναι τοῦ Αἰόλου.

§. CXLI.

1269. Πλίξαντες μηροῖσι παρὰ μηρές] *Hesych*. v. Γυναῖκες. Ubi tamen πλέξαντες male. Vid. Doctorum notas in locum, et *Homeri* interpretes, de voce πλίσσω, ad *Odyss*. ζ΄. v. 318.

§. CXLII.

140.

Teum Athamantida.

141.

Applicantes femoribus ad femora.

142.

Manum in ſartaginem injicere. 1270

143.

Fortes olim erant Mileſii.

144.

Et tunica erat diffiſſa. 145. Nigri-

§. CXLII.

1270. Χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ] *Euſtath.* fol. 1862. l. 16. *Athenæ.* l. vi. fol. 229. *Pollux,* Ἴωνες χωρὶς τοῦ τ' στοιχείου ἤγανον λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ τήγανον, quod probat, allato hoc ex *Anacreonte* fragmento. Male itaque *Euſtathius* hoc *Doribus* tribuit; cum *Anacreon* et moribus et ſcriptione ſit *Ionicus,* non *Doricus,* Τήγανον itaque *ſartago,* ut *Eubulus* Πηδῶσιν ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις. *Antholog.* fol. 135. Τήγανον ὀστράκινον.

§. CXLIII.

1271. Ἰσχυροί ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι]. *Ariſtophan.* Scholiaſt. fol. 47. ad illud Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι, qui rationem rei profert. *Syneſ.* Epiſt. 81. Vid. *Zenodoti* Prov. *Mileſiorum* contra *Alyattem Crœſi* Patrem ſtrenuitatem *Herodotus* docet l. i. c. 17, 18, 19, &c. *Anacreontis* tamen ævo, iidem *Mileſii* ſoli Ionum, *Harpago Cyri* regis duci, ſubmiſerunt, ut nos in *Anacreontis* Vita §. VI.

§. CXLIV.

1272. Καδδὲ λωπὸς ἐσχίσθη] Pro κατεσχίσθη ἡ λωπός. Extat apud *Euſtath.* fol. 1001. lin. 39. Ex λωπὸς, factum per ἔκτασιν τὸ λῶπος, unde λώπη, *Homero,* Odyſſ. ν'. v. 224. Unde λωποδυτέω, *veſtimenta furor,* et λωποδύτης, *veſtium compilator, graſſator,* vid. ſupra ad v. 1267.

§. CXLV.

ρμέ.

Αἰθιόπαιδα τὸν Διόνυσον.

ρμϛ'.

Ἀγχοῦ δαὶ τεῦ Θησέος ἐστὶ λύρη

ρμζ'.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ. 1275

ρμή.

Πανδοσίαν, λεωφόρον, πολυΰμνον,
Μανιόκηπον ἑταίρην.

ρμθ'.

Χέε μοι Νέκταρ ἄνυδρον,
Μελικόν. ——

ρν'. Ὄχλος.

§. CXLV.

1273. *Αἰθιόπαιδα τὸν Διόνυσον*] *Hesych.* v. *Αἰθιόπαιδα.* Propter *αἴθοπα οἶνον*, ut puto.

§. CXLVI.

1274. *Ἀγχοῦ δαὶ τεῦ Θησέος*] *Hyginus* Astronom. v. *Engonasin:* " Hac etiam de causa nonnulli *lyram*, quæ " proxime ei signo, *Thesei* esse dixerunt, quod, ut erudi- " tus omni genere artium, lyram quoque didicisse videba- " tur." Idque et *Anacreon* dicit, Ἀγχοῦ δαὶ τοῦ Θησέος ἐστὶ λύρη. Δαὶ est vox *Attica*, de qua nos ad *Euripid.* et ad *Odyss.* ά. v. 225. *Ammonius* enim, περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, legendum monet, Τίς δαῖς; τίς δαὶ ὅμιλος; ut in illo quoque *Iliad.* κ'. v. 408. Πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων.

§. CXLVII.

1275. *Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ*] *Demetr. Phaler.* περὶ Ἑρμηνείας, §. 5. Οὐδὲ τοῖς Ἀνακρέοντος, τῷ, Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ· Μεθύοντος γὰρ ὁ ῥυθμὸς ἀτεχνῶς γέροντος, οὐ μαχομένου ἥρωος, Seipsum imitatur *Anacreon*; idem enim fere dixerat

145.

Nigricantem Bacchum.

146.

Propè utique illius Thesei est lyra.

147.

Fer aquam, fer vinum, ô puer. 1275

148. [mosam,

Omnes-excipientem, populum-ferentem, fa-
Furenti-naturâ meretricem.

149.

Funde mihi Nectar merum,
Numerosum —— 150. Mo.

dixerat supra ad v. 572. Hoc fragmentum plenius laudatum invenies infra, ad v. 1382.

§. CXLVIII.

1276. Πανδοσίαν, λεωφόρον, πολύυμνον]. *Suidas* v. Μυσάχνη. *Eustath.* fol. 1329. lin. 34. et fol. 1088. lin. 38. An πανδοκίαν *Ionice* pro πανδοχίαν, pro πανδόχιον, et sic pro πανδόχον; Πάντας γὰρ δέχεται ἑταίρα, ὡς βαλανεῖον. Πόρνη καὶ βαλανεὺς ταὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος, Ἐν ταὐτῷ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λούει. *Alcæus. Ibid.* Λεωφόρον) Μεταφορικῶς. παρὰ τὴν δημοτικὴν ὁδόν· ἀντὶ τοῦ, πᾶσι κοινήν. *Ibid.* Πολύυμνον) Νῦν ἐπὶ κακῷ· τὴν δύσφημον· ἐπὶ ἀσελγείᾳ ὑμνουμένην. Καὶ ὕμνος ἐπὶ κακῷ, ut ad v. 1299. notamus.

1277. Μανιόκηπον ἑταίρην] Furentis naturæ meretricem. Κῆπος enim εὐφήμως, *natura muliebris*, ut ostendimus ad v. 973. *Eustathius* ad hunc locum alludit ad *Iliad.* ι. v. 185. Ἐκ τοιαύτης δὲ μανίας πέπαικται καὶ ἡ μανιόκηπος γυνὴ, ἤγουν ἡ περὶ μίξεις μεμηνυῖα· κῆπος γὰρ νῦν, τὸ ἐπείσιον. f. 406. lin. 34.

§. CXLIX.

1278. Χέε μοὶ νέκταρ ἄνυδρον] *Scaliger* Poetic. l. ii. c. 15. De *Nectareo* carmine loquitur, de quo ad v. 1024. et v. 1027.

1279. Μελικὸν] *Numerosum* expono, à μέλος, *carmen*, non

ρν΄.

Ὄχλος ἄκρον κακὸν ὄζει,

ρνα΄.

Μουσογενὴς, Μουσοπάτωρ Ὅμηρος,

ρνβ΄.

Ῥαδινοὺς πώλους.

ρνγ΄.

Ταχερὸς δ' Ἔρως. ρνδ΄. Σαῦλα

non *melleum*, à μέλι, id enim μειλιχρὸν vocabet, quod et locis modo-laudatis probavi. Ita sane *Antipater*, in epigrammate de *Anacreonte*, dixit Νέκταρ ἐναρμόνιον; *Antholog.* fol. 277. et infra v. 1564.

§. CL.

1280. Ὄχλος ἄκρον κακὸν ὄζει] *Scaliger* Poetic. l. ii. c. 15. Huc refer illud *Horat.* l. iii. Od. i. *Odi profanum vulgus et arceo.*

§. CLI.

1281. Μουσογενὴς, Μουσοπάτωρ Ὅμηρος] *Scaliger* Poetic. l. ii. c. 18. Eleganter à Musâ genitus, ut *Orpheus* et omnes magni poetæ; ipse *Marsyas* Νυμφαιγενὴς *Telestæ* dicitur, apud *Athenæ.* l. xiv. fol. 616. *Homerus* vero etiam *Musarum* pater dignus vocari, ut qui fons omnium humanarum animi dotum, quas veteres *Musis* et *Gratiis* tribuebant. Quare patrem illum poetæ vocant, ut *Nonnus* Dionys. l. xxv. fol. 431. Ἀλλὰ, Θεὰ, μοι κόμιζε τοδεύτερον ἐς μέσον Ἰνδῶν, Ἔμπνοον ἔγχος ἔχοντα, καὶ ἀντίδα πατρὸς Ὁμήρου. Vid. *Duporti* Elogia de *Homero*, ad finem Gnomologiæ *Homericæ*.

1282. Ῥαδινοὺς πώλους] *Scholiast. Apollonii*, ad Argonaut. l. iii. v. 106. Ῥαδινῆς] τρυφερῆς. Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ῥαδινὸν, ῥαδινοὺς πώλους εἰπών· Ἴβυκος δὲ, ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων, ῥαδινοὺς, ἀντὶ τοῦ, τοὺς εὐμεγέθεις,

λέγει·

150.

Mobile maxime olet male. 1280

151.

Musa-genitus, Musarum-pater Homerus.

152.

Teneros pullos.

153.

Languens Amor.

154. Deli-

λέγει· Στησίχορος δὲ, ἐπὶ τοῦ εὐτόνου, ῥαδινοὺς δ' ἐπίπεμπον ἄκοντας.

1283. Τακερὸς δ' Ἔρως] *Scholiast. Apollonii*, l. iii. v. 100. Μάργος ἔρως) κατὰ Μετωνυμίαν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν, ὡς καὶ Μαινομένου Διονύσου· καὶ Ἀνακρέων, Τακερὸς δ' ἔρως. An, ut poeta apud *Athenæ*. l. iii. —— Ὡς τακερὸς, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. Et *Aristophanes*, Λήμνιος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς. Ut sit idem, quod ὑγρὸς supra v. 411. An *Active*, τακερὸς ἔρως, amor emacians homines, et consumens, ut modo Scholiastes *Apollonii?* Τήκομαι, figurate, *amo*, et συντήκομαι *redamo*, ut *Euripid.* Incerta, v. 320. Ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκεν. *Hesychius*, Συντέτηκα) προσανάκειμαι, quasi amore agglutinor. Hinc inter amoris genera στοργὴ et σύντηξις recensentur *Ciceroni* ad *Attic.* l. x. §. 8. sic *Euripid.* Incerta, v. 383. Κακὸς κακῷ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ. Ita *Orest.* v. 803. Ὡς ἀνὴρ, ὅ τις τρόποισι συντακῇ, pro *amico.* Et *M. Antonino* συγκατατήκεσθαι et προστετηκέναι frequenter occurrunt, ad summum animi studium exprimendum. *Synesius* περὶ Φαλάκρας eodem modo utitur. D. *Paulus*, Ephes. c. v. v. 31. προσκολλᾶσθαι habet, vocabulum significationis fere ejusdem. *Virgil.* Eclog. x. [illegible]3. Hic ipso tecum consumerer ævo. Vid. *Jacob. Perizonii* Not. ad *Ælian.* Var. Histor. l. iii. c. 31. §. 2.

1284. Σαυλὰ

ρνδ'.

Σαυλὰ βαίνειν.

ρνέ.

Τίς ἐρασμίη σ', ὦ θέραψ, 1285
Μανίη θυμὸν εἰσέβη,
Τερένων ἡμιόπων
Ὑπ' αὐλῶν ὀρχεῖσθαι;

ρνς'.

Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη, 1289
Καί με καλοὶ παῖδες φέροιεν Διονύσιον ἐς χορόν.
Εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,

Καί

1284. *Σαυλὰ βαίνειν*] *Clemens Alexandr.* Pædagog. l. iii. p. 184. Τὸ γὰρ ἀβρόδιαιτον τῆς περὶ τὸν περίπατον κινήσεως, καὶ τὸ σαυλὰ βαίνειν, ὥς φησιν Ἀνακρέων, κομιδῆ ἑταιρικά. Vid. ſupra ad v. 1252. Ἁβρὰ βαίνειν idem, quod exponit *Heſychius* per ἀβρόβιος. *Homer.* Hymn. *Mercur.* v. 28. Σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα, de teſtudine. *Simonides* de equo, Καὶ σαυλὰ βαίνων, ἵππος ὣς Κορωνίτης. Ita nos *Eſther* v. 751. Θῦτω λαμπροτάτοιο φάει ςίλβουσα προσώπου Ταρβαλέον φοίτησεν ἐπ' ἀκροτάτοισι πόδεσσι. Σαυλὰ μάλα προβιβῶσα. Ἁβροβάτης, *Æſchyl.* Perſ. v. antepenult.

1285. *Τίς ἐρασμιή σ', ὦ θέραψ, μανιή*] De *Oxymoro*, ἐρασμίη μανίη, diximus ad v. 1186. De hoc fragmento, videſis *Caſaubon.* ad *Athenæ.* Not. fol. 312. qui tamen ad omnia non ſuffecit. Ego τὸ σ' interſero, ad hiatum vitandum, et μανίη ex conjectura ſubſtituo. Θέραψ) θεράπων, ὑποκοριςικῶς εἴρηται. Vid. *Heſych.* v. Θεράπες. Et v. Θέραψ. Vid. infra, v. 1438.

1287. *Τερένων ἡμιόπων*] Vid. *Athenæ.* ibid. et fol. 177. et 182.

1289. *Εἴθ' λύρη καλὴ γενοίμην*] Et hoc fragmentum à

nonnullis

154.

Delicatule ingredi.

155.

Quænam amabilis te, ô servule, 1285
Insania mentem invasit,
Minores ad Hemiopos
Tibias saltare?

156.

Utinam lyra pulchra sim eburnea; 1289
Et me pulchri pueri gestent ad Bacchi chorum.
Utinam ignis-expers pulchrum sim ingens vas-
aureum;

Et

nonnullis *Anacreonti* tribuitur, ut diximus ad v. 307. Nam et illum *Scolia* scripsisse probat ex *Aristophanis* quodam carmine *Athenæus* l. xv. fol. 693. Αἶσον δέ μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίȣ Κάνακρέοντος. Carminum genus *Choriambicum*, *Trimetrum*, *Dicolon*, *Tetrastrophon*, quorum *primum* et *tertium* *Brachycatalecta*, constantque ex *Choriambo*, *Diiambo*, *Choriambo*, et altero *Iambo*: *Secundum* et *quartum*, *Acatalecta*, constantque ex *Choriambo*, *Diiambo*, *Anapæsto*, atque *Iambo*.

1290. Διονύσιον ἐς χορὸν] *Athenis* olim bis quotannis celebrabantur *Dionysiaca* certamina, in *Musica* et *Poetica*, de qua re nos plura in *Tractatu de Tragœdia*, *Euripidi* præmisso §. vi. Eadem certamina in *Pythiis* etiam et tandem in *Panathenæis* sunt habita; quando et summa arte, animique contentione, et instrumentorum, habitusque elegantia certabant, ut dicimus ad v. 855. et 992. Vid. *Plutarch*. in *Pericle*, *Jacob*. *Perizon*. in *Æliani* Var. Histor. l. ii. c. 13. §. 16. &c. 30. §. 2. Item *Hesych*. v. Διονύσια.

1291. Χρυσίον] Substantivè sumitur ad *Adjectivum* ἄπυρον, καλὸν, μέγα. Alii legunt χρύσεον, etiam *Adjective*, ut κάδος subaudiatur.

 1292. Καθαρὸν

Καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμ[illegible]νη νόον.

ρνζ'.

Τὸν λυροποιὸν ἠρόμην τὴν Στράτ]ιν εἰ κομίσει.

ρνή.

Χρὴ γὰρ Θαργηλίοις ἐμμελῶς διοκεῖν.

ρνθ'.

Ο[redacted]ης δὲ πεποίημαι. 1295

ρξ'.

Λυδοπαθής. ———

ρξά.

Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν; ρξβ'. Τρισ-

1292. Καθαρὸν θεμίνη νόον] Ita *Theognis*, ex MS. apud *Andræum Schottum* p. 68. Ἤ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον· ἤ μ' ἀποειπὼν Ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος. Et hunc ſana poetam, *Heſiodumque* pluribus oppido verſibus auctiores habeo, fragmentis innumeris hinc inde collectis, etiam præter ea, quæ *Daniel Heinſius*, in *Heſiodum*, ediderit; quod moneo, ſiquis forte minorum poetarum accuratiorem editionem velit à me demereri. Non enim opera mea bibliopolis proſtituere ſoleo; ultro accedentes facilè admitto.

1293. Τὸν λυροποιὸν] Hoc fragmentum *Scaliger* habet Poetic. l. ii. c. 23. Malè vero ἠρόμην, Στρατῖνον, κομίζοι, quem nos emendamus ex *Hephæſtione*, p. 56. *Strattis*, nomen meretriculæ; et muſicorum inſtrumentorum fabri lenonum officio haud difficulter fungebantur.

1294. Χρὴ γὰρ Θαργηλίοις ἐμμελῶς διοκεῖν] *Apollonius Alexandrinus*, de Syntaxi, l. iii. p. 237. Ἐξ ἧς ἐν ἀποκοπῇ ἀπετελεῖτο, ὁμοίως τῷ παρὰ Ἀνακρέοντι, tum locus ſequitur. Pro χρὴ γὰρ. σε, et ταργηλίοις pro θαργηλίοις &c. de *Thargeliorum* Feſto, vid. *Meurſium* in *Græc*. Fer. p. 144. Item *Heſych*.

Et me pulchra fœmina portet purum adhibens animum.

157. [duceret.

Citharárum-fabrum illum rogabam an Strattin

158. [re.

Oportet enim in Thargeliis ſtudioſe diſco lude-

159.

Vinique-potator ſum factus.

160.

Lydorum more mollis.

161.

Quid longas *ſpes* foves, Miſer? 162. Ter-

Hych. v. Θαργήλια. Dictum à Θαργηλιὼν, Menſis *Aprilis*, qui et Καρνεῖος, ut notamus ad *Euripid.* Alceſt. v. 448.

1295. Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι] *Athenæ.* fol. 46. *Suidas* in *Anacreontis* epitaphio, Σπεῖσόν μοὶ παριών· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης. Quod et extat *Antholog.* fol. 277. et infra ad v. 1560. Ita mox v. 1324. Οἰνοπότις γυνή· Οἰνοποτάζων v. 1346.

1296. Λυδοπαθὴς] *Athenæ.* fol. 690. ἀντὶ τοῦ, ἡδυπαθής. Διαβόητοι γὰρ ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί. Σαρδιανὸν κόσμον εἴρηκε τὸ μύρον, ἐπεὶ διαβόητοι ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί. *Æſchyli* Scholiaſt. ad *Perſ.* v. 41. Ἁβροδιαίτων) Τοιοῦτοι γὰρ ἦντος οἱ Λυδοί· οὓς τὰς Σάρδεις οἰκοῦντας Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὁ τοῦ Καμβύσου πατὴρ, πολεμήσας, κατεστρεψάσατο, καὶ ὑποχειρίους ἑαυτῷ πεποίηκεν· ἁβροδίαιτοι δὲ οὗτοι, ὅθεν καὶ τὸ παρ' Ἀνακρέοντι, Λυδοπαθεῖς τινες, ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς, *Euſtath.* fol. 1195. lin. Nota ex *Herodoto* hiſtoria, l. i. c. 155. quomodo, ſubactis cum *Crœſo Lydis*, illos tandem ad mollitiem *Cyrus* invitarit, ut priſtinæ virtutis obliti facilius commeſcerentur, nec iterum rebellarent. Vid. *Juſtinum* et *Polyænum* Stratagem. l. vii.

1297. Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν] *Plotius* de Metris. Eadem ἔννοια *Iſaiæ* c. xxii. v. 16. ubi *Shebnam* ob longas

Z 2 et

ρξβʹ.

Τρισκεκορημένον.

ρξγʹ.

Ὕμνον.

ρξδʹ.

Αὐτάγητοι.

ρξεʹ.

Ἐξυνῆκε.

ρξϛʹ.

Γονύκροτοι.

ρξζʹ.

Ἄμιθα.

ρξηʹ.

Παμφαλῶν.

ρξθʹ. Κα-

et magnas expectationes exprobrat. Et *Jeremiæ* c. xlv. v. 5. ubi *Baruchum* hortatur, ne magna sibi proponat. *Horat.* l. iv. §. 7. *Immortalia ne speres, monet annus; et vitæ summa brevis spem nos vetat incohoare longam,* Τὸ μακρὰ φρονεῖν opponitur τὸ μικρὰ φρονεῖν.* Elegans illud Apostoli, *Roman.* c. xii. v. 2. Μὴ ὑπερφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν, εἰς τὸ σωφρονεῖν.

1298. Τρισκεκορημένον] Τὸν πολλάκις ἐκσεσαρωμένον, *Eustath.* fol. 725. lin. 35. ex *Anacreonte* laudans ita explicat. Duæ autem hic voces coalescunt, fit enim [redacted] κεκορημένον. Ita *Antholog.* τρισδύσανος. Vid. ad v. 1124. Et numero *terno Græci*, ut et *Galli*, exaggerare solent; viz. τρισμάκαρ, τρισόλβιος τρισευδαίμων, *Galli* etiam *Tres illustre, Tres chere,* &c. *Græci*, ob majorem emphasin quartum numerum superaddunt, ut *Homer.* Odyss. ε. v. 306.

162.

pis purgatum.

163.

Canticum illætabile.

164.

Insolentes.

165.

Intellexit.

166.

Imbelles.

167.

Edulium.

168.

Circumspectans.

169. De-

v. 306. τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις. Unde *Virgil.* Æn. l. i. v. 98. O *Terque quaterque beati.*

1299. Ὕμνον] ἀντὶ τοῦ θρῆνον, Vid. *Eustath.* fol. 928. lin. 64. *Suid.* v. Ὑμνεῖν. *Euripid.* Medé. v. 423. ubi *Scholiast.* Καὶ ἐπὶ κακῷ τὸ ὑμνεῦσαι. Vid. supra ad v. 1276.

1300. Αὐτάγητοι] ἀντὶ αὐθάδεις, *Hesych.* Vid. *Etymolog.* M. et *Phavorin.* γρ. αὐτάγετοι.

1301. Ἐξωνῆκε] Pro ξυνίηκε, quod quidem *Homerus* habet. *Alcæus,* ut *Anacreon,* ἐσυνῆκε. Vid. *Etymolog.* M. v. Συνῆκε. Dicitur Πλεονασμὸς, Μετάθεσις, ἢ Ἀττικὴ κλίσις, ὡς παροινῶ, πεπαρῴνηκα.

1302. Γονύκροτοι] *Eustathius Basil.* fol. 902. l. xxxix. Γονύκροτοι) οἱ βλαισοί· Ἀνακρέων δὲ κέχρηται καὶ ἐπὶ δειλῶν.

1303. Ἄμιθα] *Hesych.* v. Ἄμιθα) ἔδεσμα ποιὸν, καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων.

1304. Παμφαλᾶν] *Etymolog.* M. v. Παμφαλᾶν. *Apollon.* Argonaut. l. ii. v. 127. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ)

 Scholiastes,

ρξθ´.

Καταπλύστης.

ρό.

Διτόκον.

ροά.

Θεσμὸν,

ροβ´.

Φορτίον ἔρωτος.

ρογ´.

Ἔρως μὲν εἰσιδών μευ
Ὑποπόλιον γένειον,
Χρυσοφαεννῶν πτερύγων
Ῥιπῇ, αἰετοῖς ὅμοιος, Παρπέ-

Scholiastes, Πολλὰ ἐπιβλέποντες καὶ μετὰ ἐνθυσιασμοῦ. Παμφαλᾶν γὰρ, μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. Κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππώναξ ὁ Ἀνακρέων Καὶ Εὐρίκιος, Παντόσε παμφαλόωντες ἐδινήσαντο πόδεσσιν.

1305. Καταπλύστης] *Pollux* Onomastic. l. ii. §. 4. Περὶ πυέλου.

1306. Διτόκον] Ἀντὶ τοῦ, δὶς τεκοῦσαν. *Pollux* l. iii. §. 4. Περὶ κυήσεως.

1407. Θεσμὸν] Καὶ τὸν θησαυρὸν Ἀνακρέων θεσμὸν καλεῖ, *Etymolog.* M. v. Θέαξ.

1308. Φορτίον ἔρωτος] *Servius* ad *Virgil.* Æn. l. xi. v. 550. *Charoque Oneri timet.* *Anacreon*, φορτίον ἔρωτος, i. e. *Onus Amoris*. Et, *pariter comitique onerique timentem*. Nostrum *Anacreontem* *Nonnus* imitatur, *Dionys.* l. [illegible] fol. 74.——ὅτι σαώσῃ Εἰν ἁλὶ φόρτον ἔρωτος ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη. Ita *Julius* de *Agave*, *Cadmum* patrem portante, καλῷ δ' ἐβαρύνετο φόρτῳ, apud *Stobæ.* §. 77. Ita *Anthologi*

169.

[redacted]or,

170.

Bis-puerperam.

171.

Thesaurum.

172.

Onus Amoris.

173.

Amor quidem conſpicatus meum
Subcanum mentum,
Auro-nitentium alarum
Strepitu, aquilis ſimilis,

Præter-

tholog. fol. 119. δορᾶται μέσον ἥρπασεν ἥρως. Αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος, πατέρα.

1309. Ἔρως μὲν εἰσιδὼν μου] Hoc fragmentum *Lucianus* laudat in *Hercule Gallico*, fol. 856. Edit. *Bourdelot.* his verbis; Χαιρέτω ὁ Ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, χρυσοφαεννῶν, εἰ βούλεται, πτερύγων, ἢ αἰετοῖς παραπετέσθω. Quem locum, quum aperte defectum habeat, ego aliquanto ordinatius in textu lego. Hic verſus ad *primam* Oden refertur.

1310. Ὑποπόλιον γένειον] Idem carminis genus, excepto, quod *Tribrachys* hic occupet *primam* ſedem.

1311. Χρυσοφαεννῶν πτερύγων] Conſtat ex duobus *Choriambis*. Χρυσοφαεννὸς, vox a *Lexicographis* neglecta, ut χρυσοφαὴς, a φαεινὸς et φαεννός.

1312. Ῥιπῇ αἰετοῖς ὅμοιος] Ita ſuppleo, pro defectuoſo illo, ἢ αἰετοῖς. Pro αἰετὸς, verſûs causâ et αἰετὸς ſcribitur, ut notum. γρ. ῥιπαῖς. Et Αἴθης δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει, *Æſchyl.* Prometh. p. 12. et mox πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις.

Παρπέταται. ———

ροδ'.

Σὺν τῇδε τῇ 'στραπῇ.

ροέ.

Κόκκυξ.

ροϛ'.

Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις
Ἀναμεμίζονται τρίχες.

ροζ'.

Κάλυκας.

ροή.

Μύρτοις στεφανούμενος, ἢ Κοριανοῖς.

ροθ'.

Μυροποιός.

ρπ'.

Χηλινὸν δ' ἄγγος ἔχον Πυθμένας

1313. Παρπέταται] *Choriambus.* Poetæ autem metrum et syntaxin, ut fieri solet, *Lucianus* paulo aliter flexit.

1314. Σὺν τῇδε τῇ 'στραπῇ] *Etymolog.* M. v. Κινάκης, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ· τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρεόντειον, Σὺν τῇδε τῇ στράπῃ. Lego 'στραπῇ pro ἀστραπῇ, ut Κινάκης, pro ἀκινάκης. De qua voce M. *Zuerius Boxhornius* ad *Tacitum* Epist. 1. Et *Burtonus* in *Persicæ* linguæ Reliquiis.

1315. Κόκκυξ] *Etymolog.* Κόκκυξ, ὄρνεον ἐαρινὸν, παραπλήσιον ἱέρακι· ἢ δειλότατον, ὥς φησιν Ἀνακρέων.

1316. Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις] *Lucian.* Μισοπώγων.

Versus

olat. ———

174.

hâc fulguratione.

175.

Cuculus.

176.

Quando mihi canæ nigris
Intermiſcebuntur comæ.

177.

Baccas.

178.

Myrtis redimitus, vel Corianis.

179.

Unguenti-confector.

180.

Vas anſatum habens Fundum

Verſus hic *Trochaicus*, *Dimeter*, cum *Spondæo* tamen in *ſecundo* loco. Vid. ad Vitam *Anacreont.* §. xxxviii.

1317. Ἀναμεμίξονται τρίχες] *Pæon* quartus et *Ionicus* ἀπὸ μείζονος hunc verſum conſtituunt.

1318. Κάλυκας] *Pollux* §. γυναικείων κόσμων ὀνόματα. Vid. *Homer.* Iliad. σ', v. 402. Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε καὶ ὅρμους, de quibus *Scholiaſt.* in locum. Idem verſus Hymn. *Vener.* v. 87. et 164.

1319. Μύρτοις στεφανούμενος, ἢ Κοριάνοις] *Pollux* §. περὶ μύρου. Vid. ad v. 1099.

1320. Μυροποιὸς] *Pollux* §. περὶ μυρεψῶν καὶ μυροπωλῶν.

1321. Χηλινὸν δ' ἄγγος ἔχον] *Pollux* l. vii. c. 33.

1323. Στέφανο

Πυθμένας ἀγριοσελίνων.

ρπά,

Στέφανον ῥοδιαῖον.

ρπβ'.

Οἰνοπότις γυνή.

ρπγ'.

Οἰνηρὸς θεράπων. 1325

ρπδ'.

Ἦδε.

ρπέ.

* * * *

'Ανακρέοντος

1323. Στέφανον ῥοδιαῖον] *Pollux*. fol. 297. lin. 3. et 7.

1324. Οἰνοπότις γυνὴ] *Pollux* l. vi. c. 3. §. Τὰ ἀπὸ οἴνε. Vid. supra ad v. 1295.

1325. Οἰνηρὸς θηράπων] *Pollux*, ibid. Dubitat *Stephanus*, An calidi, gelidique ministér, an temulentus, sed vinosus famulus, hic poetæ menti obversabatur. At de *Themate simplici* nil afferendum, nec ideo erat prudenti dubitandum.

1326. Ἦδε] *Pollux* l. iii. c. 18. περὶ χαρᾶς, ab ἥδω ἥσω et ἀδῶ, unde ἥδομαι, ἀδέω et ἁνδάνω, Aor. β. ἄδον, Præt. Med. ἧδα et ἕαδα, unde ἑαδὼς *Homero*, media longa. Ἄδηκα, pro ἥδηκα, *Hipponax*.

1327.

ex apio fylveftri.

181.

ronam rofaceam.

182.

Ebriofa mulier.

183.

Vinarius famulus. 1325

184.

Lætatus eft.

185.

Anacreontis

1327. * * * *] *Anacreontis* locus infignis deperditus; in quem ita *Fulgentius*, Mytholog. i. §. 25. *Jupiter* enim, ut *Anacreon*, antiquiffimus auctor, fcripfit, dum adverfus *Titanas*, id eft, *Titanis* filios (qui frater *Saturni* erat) bellum affumeret, et facrificium *Cælo* feciffet, in victoriæ aufpicium, aquilæ fibi adeffe profperum vidit volatum. De hoc aufpicio, *Servius* ad *Virgil.* Æn. l. ix. v. 564. *Pedibus* Jovis *armiger uncis*, quia dicitur in bello gigantum, aquila *Jovi* arma miniftraffe *&c.* Vid. amplius Scholiaftas *Horatii* ad Od. l. iv. §. vi. et *Lactantium* l. x. ex *Eratofthenis* Catafterifmis c. 30. Ex notis diligentiffimi philologi, amici, *Jofephi Vaffæi* Reginen. Addatur *Pierii* Hieroglyph. l. xix. c. 2.

1328. Καρτερὸς

Ἀνακρέοντος Ἐπιγράμματα

Εἰς Τιμόκριτον.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος· οὗ τόδε σῆμα·
Ἄρης οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

Εἰς Ἀγάθωνα.

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
Πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις·
Οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
Ἠνάρισε στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

Εἰς Κλεηνορίδην.

Καὶ σὲ, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης,
Θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ.
Ὥρη γάρ σ' ἐπέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
Κύματ' ἐφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην. Εἰς

1328. Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος] Epigrammata sequuntur viginti omnia *Anacreontis*; septem abhinc priora, ex *Anthologia* desumpta; de reliquis suo ordine. Versio *Latina* fere omnis *Henrici Stephani*, usque ad v. 1349. excepta illa *Ausonii*, cætera nos vertimus. *Timocritus*, in *Anacreontis* Vita, quis fuerit, dicimus.

1329. Ἄρης οὐκ ἀγαθῶν φείδεται] *Homer.* Iliad. ω. v. 260. Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, de optimis *Priami* filiis loquens. In quem locum consulatur *Duporti* Gnomologia *Homerica*, qui et hunc ipsum *Anacreontis* locum inibi laudat. Vid. 2. *Samuel* c. xi. v. 25. et *Sophocl.* Philoct. v. 436. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν Αἱρεῖ πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.

1330. Ἀβδήρων προθανόντα] *Abderorum* urbs jam *Teiorum* fuit.

Anacreontis Epigrammata.

1. In *Timocritum.*

Conditur hoc tumulo præstans *Timocritus* armis:
Haud parcit Mavors fortibus, at timidis.

2. In *Agathonem.*

Pro patriâ egregium bellis *Agathona* peremptum
Abdera exclamans planxit in igne rogi:
Namque parem nullum juvenum Mars sanguine gaudens
In duræ occîdit turbine militiæ.

3. In *Cleanoris*-filium.

Teque, *Cleenoride*, patriæ pia cura peremit,
Dum spernis rapidi dura flagella Noti:
Teque hora implicuit, nullo sponsore cavenda;
Fluctibus at florens mersa juventa tua est.

4. In

fuit patria, ut ostendimus in auctoris *Vita*, quare *Agathon* hic *Teius* erat natalitiis, et *Anacreonti* compatriota.

1334. Καὶ σὲ, Κλεηνορίδη] Videtur hic *Cleenorides*, *Abderis* hyeme relictis, priorem patriam *Teon* invisurus, naufragio oppetiisse.

1336. Ὥρη γάρ σ' ἐπέδησεν ἀνέγγυος] Videmur nos vim *Græci* epitheti, quod D. *Dacier* merito miratur, in versione nostra satis assecuti, *Teque hora implicuit, nullo sponsore cavenda.* Nec minus tamen *Ovidii* illud annotandum, quod tam delicatulæ fœminæ placuit, *Fastor.* l. ii. *Orta dies*

Εἰς τρεῖς Βάκχας.

Ἡ τὸν θύρσον ἔχοισ', Ἑλικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐ[τᾶς]
Ξανθίππη· Γλαύκη δ', ἡ σχεδὸν ἐ[ς χορόν].
Ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσι
Κισσὸν καὶ σταφυλὴν, πίονα καὶ χίμαρον.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Βουκόλε, τὴν ἀγέλην πόρρω νέμε· μὴ τὸ Μύρωνος
Βοΐδιον, ὡς ἔμπνουν, βουσὶ συνεξελάσῃς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βοΐδιον, οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
Χαλκωθὲν σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

Εἰς

dies fuerit: Tu desine credere ventis: Perdidit illius temporis Aura fidem.

1338. Ἡ τὸν θύρσον ἔχοισ' Ἑλικωνιάς.] Explicatio poetica tabulæ, in qua tres erant *Bacchæ* depictæ. Et nos olim in tabulam quatuor puellorum ita lusimus, *Hic sitit, hic fundit, bibit alter, mingit et alter; Infantum Chorus: Infantes sic dicimur omnes.*

1340. Διωνύσῳ δὲ φέρουσι κ. λ.] Hic locus optime explicatur ab alio *Plutarchi*, Ἀμφορεὺς οἴνου, καὶ κληματίς· εἶτα τράγον τὶς εἷλκεν· ἄλλος ἰσχάδων ἄῤῥιχον ἠκολούθει κομίζων. Hujus Epigrammatis hoc tantum Distichon extat in MSto *Hudsoniano*; de quo mox.

1342. Βουκόλε, τὴν ἀγέλην πόρρω νέμε] Si *Myron* hic revera *Ageladis* erat discipulus, et cum *Polycleto* floruit *Olympiade* LXXXVII. ut *Plinius* l. xxxiv. c. 8. fol. 811. statuit, tum hoc et sequens Epigramma *Anacreontis* esse nullo modo possunt: non enim ultra *Olympiaden* LXXVI. duravit, utut longævus fuerit. *Anthologia* tamen l. iv. §. 7. §. fol. 302. *Anacreonti* diserte tribuit; ut et sequens: de qua re plura

in

4. In tres *Bacchas* depictas.

Thyrsum gerit, est *Heliconias*; ad latus olli [tur.
Xanthippe; *Gláuca* est, proxima quæ sequi-
Monte pedem referunt, *Baccho* et sua munera portant;
Pinguem hœdum, atque uvam, crispicomamque hederam.

5. In *Myronis* Buculam. *Ausonii* Versio.

Pasce, bubulce, greges procul hinc; ne forte *Myronis*
Æs, veluti spirans, cum bobus exagites.

6. In idem.

Bucula non fusa est, sed in æs induruit annis;
Quem sibi, sed falso, vendicat ille *Myron*.

7. In

in *Vita*. *Myronis* autem hæc *bucula* fuit ænea, in arce *Atheniensi* ob insigne artificium servata, cui aliæ boves admugire solebant, *tauri* assurgere, vituli sugendi studio adblandiri; in quod opus plura veterum Epigrammata extant *Anthologiæ* loco dudum laudato, quibus hoc ex meis addo. Ἢ θεὸς εἰς Δάμαλίν τις ἐπερρ αντίσατο χαλκόν· Ἢ Φύσις ἐκ χαλκῆς γείνατό πως γενεῆς· ante omnia illud *Ausonii*, *Buculà sum cælo genitoris facta Myronis Ærea; nec factam me puto, sed genitam: Sic me taurus init; sic proxima buculà mugit, Sic vitulus sitiens ubera nostra petit. Miraris, quod fallo gregem? Gregis ipse magister Inter pascentes me numerare solet.* Nescio, qua auctoritate, *Propertius* quatuor fuisse boves ab eodem factas, Eleg. xxxi. *Atque aram circum steterant armenta Myronis, Quatuor artificis vivida signa boves.*

1346. Οὐ

Εἰς συμπότας.

Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτ…
Νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
Ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε, καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδί-
Συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

Ἀνάθημα τῷ Διῒ, παρὰ Φειδόλα, Ἀνακρέοντος.

Οὗτος Φειδόλα ἵππος, ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου,
Ἄγχιαλον Κρονίδῃ μνῆμα ποδῶν ἀρετῆς·

Τῷ Ἀπόλλωνι, παρὰ Ναυκράτους, Τοῦ αὐτοῦ·

Πρόφρων, ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ,
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πρηξαγόρης τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
Υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρης.

Τοῦ

1346. Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι] Οὐχ ἡδὺς ἐμοὶ πρὸς τὸ συμπόσιον, ὃς ἐν τῷ πιεῖν, παρὰ πλείω κρατῆρι τοῦ ἱλαροποιοῦντος οἴνου, λαλεῖ ἐριστικῶς, καὶ φιλονεικεῖ· ἀλλ' ὃς περὶ τῆς σοφίας, καὶ διδασκαλίας, καὶ εὐφροσύνης, καὶ ἔρωτος λέγει, τὰ καὶ τῷ καιρῷ πρέπει· ἀλλότριον γὰρ τοῦ συμποσίου τὸ ἐρίζειν, Ibid. Οἰνοποτάζων) Vox *Homerica* ab οἰνοπότης. Vid. ad v. 596. et v. 1295.

1350. Οὗτος Φειδόλα ἵππος] Hoc et ſequentia Epigrammata, *Anacreontis* nomine inſignita, nec prorſus eodem indigna, ex *Anthologia* inedita *Pariſiis* exſcripſit, mihique communicavit, de *Græcis* literis optime meritus D. *Ludolphus Kuſter*, alias *Neocorus:* Apographum dicit eſſe *Emerici Bigotii*, viri celebris. De hujus *Phidolæ Corinthii* equa, *Aura* dicta, quæ per ſe victoriam adepta eſt, excuſſo ſeſſore vid. *Pauſan.* Eliacῶν l. ii. c. 13. *Anacreontis* certe ætate hæc contigere, quum *Phidolæ* filiorum victo-

ria

7. In Compotores.

[illegible] placet illi mihi, plena inter pocula quisquis
Di[illegible]et Martis bella cruenta refert;
Sed qui Musarum Venerisque illustria dona
Commiscet, lepidis seque dat usque jocis.

8. *Jovi* facta dedicatio, nomine *Phidolæ*, *Anacreontis.*

Hæc equa *Phidolæ*, pe[illegible]it qu[illegible] lata [illegible]*rin*-[*thus*,
Sancta *Jovi*, rapidum stat monumenta pedum.

9. *Apollini*, *Naucratis* nomine, Ejusdem.

Sis bonus *Æschylidæ*, argenteo rex splendidus arcu,
Naucrati, et illius hæc pia vota cape.

10. Ejusdem.

Praxagoras hæc dona Deo dedit, ipse *Lycæo*.
Ortus, opus vero fecit *Anaxagoras*

11. Ejusdem.

ria contigerit *Olympiad.* LXVIII. teste *Pausania*, ibid. *Græce* autem Φειδῶλας et Φειδώλας scribitur, quare in *Latina* versione, *media* syllaba recte producitur. Hoc epigramma in *Hudsoniano* etiam MSto.

1351. Ἄγκειται] Pro ἀνάκειται, γρ. ἔγκειται, non æque bene.

1352. Πρόφρων, Ἀργυρότοξε] Hoc Epigramma etiam in MSto *Hudsodiano*, mox laudando, extat, et sub *Anacreontis* nomine. Ἀργυρότοξος *Apollinis* Epitheton *Homericum*, adeo notum, ut proprii nominis loco sufficiat.

1354. Πρηξαγόρης τάδε δῶρα] Et hoc Epigramma inter *Hudsoniana*. Ego *Ionismum* suum *Anacreonti* restituo.

1355. Ἐποίησεν δ᾽ ἔργον Ἀναξαγόρης] *Anaxagoras*, *Ægi-*

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥυσαμένη Πύθωνα δυσηχέος ἐκ πολέμοιο
Ἀσπὶς, Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

Ἀνάθημα παρὰ Λεωκράτους.

Στοίβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
Ἑρμῇ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
Οὐδ' Ἀκαδημίην πολυγηθέα· τῆς ἐν ἀγοστῷ
Σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω. 1361

Εἰς παῖδα Ἀριστοκλέους.

Ἀλκίμων σ', ὠριστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων·
Ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουληΐην.

Τοῦ

neta statuarius, floruit ante et post *Xerxis* expeditionem, de quo *Pausanias* Eliacῶν l. i. c. 23. Vid. *Diog. Laert.* l. ii. p. 98. et *Vitruv.* Præfat. ad l. vii.

1356. Ῥυσαμένη Πύθωνα] *Python*, nomen viri, *Acutum* habet in prima syllaba; nomen loci in ultima *Gravem.* Extat hoc et apud *Suidam* v. Δυσηχέος.

1358. Στοίβου παῖ] Ita *Hudsonianum* MS. *Neocori* MS. Στοίβου καὶ non æque bene. *Leocrates* quis fuerit, non constat, nec tamen necesse est, ut *statuarius* et is habeatur; sit forte statuæ dedicator, *Mercurioque* simul et *Gratiis* in *Academia* posuerit, nec de *Stœbo* patre magis liquet. Certe hæc statua non durabat ad *Pausaniæ* tempora.

1360. Οὐδ' Ἀκαδημίην πολυγηθέα] *Academia Athenis* haud ita procul *Areopago* stabat, in nemoroso loco extra urbem; ut non sine ratione prius dicta sit Ἑκαδημία. Vid. *Meursium*, de Fer. *Græc.* p. 188. de Ludis *Græc.* p. 22. Item *Harpocration.* v. Hinc pro Ἀκαδημιακὸς, Libri

Vet

11. Ejusdem.

Qui *Pythona* tulit salvum ex discrimine belli,
[illegible] in luco figitur hic clypeus.

12. Ejusdem, Dedicatio *Leocratis* nomine.

Hanc, *Stæbi*, statuam tu quando, *Leocrates*, ornas
Mercurio, pulchræ teque vident *Charites*,
Atque Academia læta. Hujusque cavamine dextræ
Larga adventanti jam tua facta loquor.

13. In Aristoclis filium.

Fortium te, *Aristoclide*, primum amicorum [fleo;
Patriam quod liberando perditus sis ipse tu.

14. *Prax-*

Vett. Ἀκαδημαϊκὸς, et Ἀκαδημ@, quomodo videtur *Theognis* usus esse, v. 987. Εἴθ' εἴη σ', Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν, κ. λ. γρ. Ἀκαδήμειαν. *Academiam* Hipparchus muro cinxit, *Meursius* in *Pisistrato*, c. xii. Ibid. Τῆς ἐν ἀγορῶ) γρ. τήνδ' ἐν ἀγόρῳ.

1362. Ἀλκίμων σ', ὦ ῥιστοκλείδη] Omnia dehinc epigrammata, numero *octo*, ex *Hudsoniano* illo MSto solo deprompta, ideo mihi eo nomine ornato, quod ex *Heidelbergensi* quodam codice olim descripta, mihi nuper ab amicissimo viro D. *Johanne Hudson*, S. T. P. Bibliothecæ *Bodleianæ, Oxonii*, custode, socioque collegii *Universitatis* dicti, meritissimo, sint transmissa. Est hoc metrum Τετράμετρον, Τροχαϊκόν. Et Ἀνακρέοντ@ dicitur in MSto. Scribitur vere, ὦ ῥιστοκλείδη, pro ὦ Ἀριστοκλείδη, ut Τῷ 'γαμέμνονι pro τῷ Ἀγαμέμνονι, Τῇ 'φροδίτῃ, pro τῇ Ἀφροδίτῃ, et ὦ 'ναξ, v. 1172. De hoc *Aristoclide* vid. in auctoris vita.

Τοῦ Ἀνακρέοντος.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
Εἷμα τόδε· ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων φιλίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
Ἔκγονοι ἐστήσανθ'· οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παιδὶ φιλοστεφάνου Σεμέλης ἀνέθηκε Μέλανθος,
Μνῆμα χοροῦ νίκης, υἱὸς Ἀρηϊφίλου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σήν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον,
Θεσσαλίης μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὔχεο, Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
Ἤπιον· ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις,
Ἑρμῇ τε κρείοντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
Ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
Ὃς

1364. Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν] *Ionismus* hic et in MSto manebat.

1366. Πρὶν μὲν Καλλιτέλης] *Paufanias* meminit pugilis cujusdam *Laconis* hujus nominis, *Polypithis* patris, Eliacῶν l. ii. c. 16.

1368. Παιδὶ φιλοστεφάνου Σεμέλης] Διονύσῳ, δηλονότι. ᾗ φιλοστεφάνῳ.

1372. Εὔχεο

14.

Praxitice hanc vestem fecit, sed mentem *Dyseris*
Pinxit opus. Namque est unus amor gemini.

15. Ejusdem.

Calliteles me constituit; quem deinde nepotes
Ipsius; quibus est gratia agenda tibi.

16. Ejusdem.

Hoc *Semelæ* nato gratus dedit ipse *Melanthus*,
Successus causa, natus *Areïphili.*

17. Ejusdem.

Bacche, tui causa, atque urbis decus inde futurum,
Me dat Thessaliæ rector *Echecratides.*

18. Ejusdem.

Præco Deum ut fautor sit *Timonacti*, præcare,
Qui me perpulchris porticibusque decus,
Mercurioque simul posuit; quem deinde lubentem
Civili excipio vulgivagaque schola.

19. Ejusdem.

Has aras Divis, *Sophocles* prior ipse dicavit,
Plurima

1372. Εὔχεο Τιμώνακτι] Εὔχου, θεῶν κήρυκα, τὸν Ἑρμῆν δηλονότι, ἤπιον γενέσθαι τῷ Τιμώνακτι, ὅς ἐμὲ, εἰκόνα δηλονότι καθέσατο ἄγαλμα ἐν τοῖς καλοῖς προθύροις, καὶ Ἑρμῇ ἄνακτι. Τιμῶναξ, παρὰ τὸ Τιμοάναξ, ὄνομα κύριον, ὡς Δημῶναξ, κ. λ.

1376. Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς] Hæc de nullo alio *Sophocle* dici potuerunt, quam de tragico poeta, qui non nisi quindecim annos natus erat, sub tempore *Xerxeæ* expeditionis

Ὃς πλεῖστον Μούσης οἶδε κλέος τραγικῆς.

Ἀνακρέοντος.

Τληίη ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱὲ,
Ἀντ' ἐρωτῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
Δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
Ναίειν, αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθῆς.

Τοῦ αὐτοῦ

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ·
Φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
Στεφάνους· ἔνεικον, ὡς μὴ
Πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

ANAKPE-

expeditionis; illius tamen prima tempora *Anacreontis* extrema attigerunt; ut in hujus auctoris *Vita* ostendimus.

1378. Τληίη] Ita lego pro Τελαίαι, in MSS.

1380. Εὐωνυμέων] Οἱ Εὐωνυμεῖς. Ἀθηναίων δῆμος, φυλῆς Ἐρεχθεΐδος. Vid. *Stephan.* περὶ πόλεων.

1382. Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ] Hunc versiculum singularem supra laudavimus ex *Demetrio Phalereo*, ad v. 1275. et ab hoc quartum, ex *Eustathio* posuimus ad v. 1196. At totum nunc *fragmentum* plenius simul et correctius lectori exhibemus, serius quidem visum in *Athenæi* ipsius *fragmento* nobili; quod propinat nobis *Isaac. Casaubonus* in Notis ad *Athenæi* l. xi. c. 4. fol. 782. Est autem elegantissimum et tersissimum ἀποσπασμάτιον,

omnibus

Ἀνακρέοντος Τέλος.

Plurima cui Musæ gloria ſtat tragicæ.

20. Anacreontis.

Τίσα, Præco Deum, vitam donato ſerenam,
Gratus ob hæc, data quæ munera grata tibi; [juſto
Daque ipſum in populo per longum degere
Hoc *Euonymeo*, et ſorte favente frui. 1381

Ejuſdem.

Fer aquam, fer vinum, ô puer:
Fer et florentes nobis
Coronas; fer, *inquam*; ut ne *amplius*
Adverſus Amorem Athletæ-more-contendam. 1385

ANACRE-

omnibus ſuis numeris conſtans, et ad Oden *tertiam*, quod ad metrum pertinet. Repetitio autem τ͂ φέρε, *Emphatica*, ut ſuprà ad v. 1031. ſic *Euripid. Hercul.* v. 687. Ἄπις, ἄπιςα, καινὰ, καινὰ, δέρκομαι.

1383. Ἀνθεμεῦντας] Pro ἀνθεμόεντας, ἀνθεμοῦντας, *Ionice* ἀνθεμεῦντας, ut *Homero*, Iliad. μ′. v. 283. Καὶ πεδία λωτεῦντα, pro λωτοῦντα, à λωτόεις, *Thema*, λωτός.

1384. Ἔνεικον] Ab ἤνεικα, *Aoriſto* α. pro ἤνεγκα, ut *Homer*. Odyſſ. ϑ′. v. 393. Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος. *Theocrit*. Idyll. xxiii. v. 16. Λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τὰ σύμφορα τᾶς Κυθερείας.

1385. Πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω] γρ. πυκταλεύω. Vid. ad v. 1196.

Anacreontis Finis.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΑ.

Θεοκρίτου, Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Στυγνὴν ἔχοντα χαίτην,
Ὠχράν τε τὴν παρειὴν,
Ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτὴν
Ἔταξε, τοὺς Ἔρωτας.
Οἱ δ' εὐθέως ποτηνοὶ
Πᾶσαν δραμόντες ὕλην,
Στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον,
Δῆσάν τε, κἀπέδησαν.
Χὡ μὲν, βρόχῳ καθάψας,
Ἔσυρεν αἰχμάλωτον·
Ὁ δ', ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
Ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
Ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς.
Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.
Τῷ

1386. Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη] Hoc *Anacreontium* plurimi *Theocrito* tribuunt, nec desunt, qui *Anacreontis* putent; certe inter illius opera sæpe numeratum, nec nobis itaque prorsus omittendum. Ad hoc argumentum spectat *Bionis Smyrnæi* ἐπιτάφιος Ἀδώνιδος, et ipsius *Theocriti* Συρακούσιαι, ἢ Ἀδωνιάζουσαι. Vid. *Joh. Meursii* Notas in *Lycophron.* 833. et *Petri Daniel. Huetii* Demonstrat. Evangel. fol. 58, &c. et nos in *Euripid.* Hippolyt. v 1420. Carminis genus ad *Primam* Oden refertur.

1389. Ὠχρὰν

ANACREONTICA.

Theocriti, In Mortuum *Adonin.*

ADonin Venus
Ut vidit mortuum jam,
Horridam habentem comam,
Pallidamque genam,
Ducere aprum ad ſe
Juſſit Amores.
Illi vero ſtatim, *ut* volucres,
Per omnem currentes ſylvam,
Inviſum aprum invenerunt,
Ligarunt et inſuper ligarunt.
Et hic quidem, fune innectens;
Trahebat captivum:
Ille à tergo agens
Percutiebat arcu:
At Fera incedebat trepide;
Metuebat enim Venerem.

Illi

1389. Ὠχρὰν τε τὴν παρειὴν] *Synecdoche* numeri pro ὠχρὰς τε τὰς παρειὰς, ut mox τοῖσι τόξοις pro τῷ τόξῳ.

1390. Ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτὴν] *Homero* ὗς Κάπριος. γρ. αὐτὴν, non æque bene. *Oxonienſ.* Edit. αὐτὴν, ut et *H. Stephan.*

1395. Δῆσάν τε κἀπέδησαν] Ut firmius ligarent, περιεργότερον αὐτὸς δεῖν ποιεῖ.

1396. Χὠ μὲν βρόχῳ καθάψας] Pro καὶ ὁ, ut v. 484.

1399. Τοῖσι τόξοις] Pro τῷ τόξῳ. Vid. ad v. 1389.

1400. Ὁ Θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς] Δειλίαν ἐμφαίνων, ὡς πάντα ζῶα, τὰ βρόχοις συρόμενα.

1403. Πάνταν

Τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτη,
Πάντων κάκιστε θηρῶν,
Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
Σὺ μευ τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
Ὁ Θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε,
Ὄμνυμί σοι, Κυθήρη,
Αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα,
Καὶ ταῦτα μευ τὰ δεσμὰ,
Καὶ τούσδε τοὺς [illegible],
Τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σευ
Οὐκ ἤθελον πατάξαι·
Ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
Καὶ, μὴ φέρων τὸ καῦμα,
Γυμνὸν, τὸν εἶχε, μηρὸν
Ἐμμαινόμην φιλῆσαι·
Καὶ μευ κατεκσίναζε.

Τούτους

1403. Πάντων κάκιστε θηρῶν] Omnium animalium invisissimos sues semper habuit *Venus*; maxime nempe ob sordes ἀναφροδίτους ὄντας, ut *Lucretius* l. vi. v. 973. *Denique Amaracinum fugiat sus et timet omne Unguentum; nam setigeris subus acre venenum est, Quod nos interdum tanquam recreare videtur. At contra nobis cænum, teterrima quum sit, Spurcities, eadem subus hæc res munda videtur; Insatiabiliter toti ut volvantur ibidem.* Ad quod alludit Fabula quædam *Æsopica*. *Pierius* Hieroglyphic. l. ix. multa de *Porcino* genere et præcipue fol. 68. B. Quod in *Latina* versione, *pessime Brutorum* scripserim, ne scioli ob id triumphent: dum *genus* ad *personari*, non ad *nomen* referatur; quomodo *Horatius* —— Quid agis dulcissime rerum?

1404. Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;] Femore percussus *Adonis* occubuit. Ita *Bion*, v. 7. Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς, κ. λ. *Ibid.* Ἴψω, Aor.

Illi vero dixit Venus,
O omnium pessime brutorum,
Tune istud femur læsisti?
Tune meum virum percussisti?
At Fera dixit hoc modo,
Juro tibi, ô Venus,
Per teipsam et virum tuum,
Et hæc mea vincula,
Et hosce venatores,
Virum tuum formosum
Minime volebam ferire;
Verum velut simulacrum intuebar,
Et nullatenus ferens *amoris* incendium,
Nudum, quod habuit, femur
Perdite-cupiebam osculari:
Idque mihi nocumento-fuit.

Hos

Aor. ά. Med. ab ἰψάμην, *Them.* ἴπτομαι. Et *Homer* Iliad. ά. v. 454.——μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν, et β'. v. 193.———τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.

1405. Σύ μευ] Ita *Ionice* pro μου lego, ut etiam olim, v. 1411. σεῦ legebatur, et v. 1417. μεῦ· nisi *suem* ipsâ *Venere* magis *Ionicam* velis.

1407. Ὄμνυμί σοι, Κυθήρη] Media syllaba τοῦ ὄμνυμι, *communis*; hoc enim loco *producitur*: cum plerumque sit *brevis*; quod dicendum de omnibus verbis in μι, *quartæ* Conjugationis. Ita *Oppian.* Cyneget. l. iii. v. 496. Κυνέλην κίνυσι πολύκλιερον. Ita *Antholog.* fol. 539. Ἑρμείας ὁ Ἀλεξάνδρῳ δείκνυσι Δαίτην.

1416. Ἐμμαινόμενος φιλῆσαι] γρ. ἐμαινόμενος.

1417. Καὶ μευ κατεκσίναζε] *Isaac. Casaubon.* in margine sui codicis, qui nunc Episcopi *Norvicensis* est, notârat, *Locus corruptus*, oblitus τὸ σ' esse literam ἀναδιπλώσεως capacem, atque proinde posse τὸ ἰ *producere*: at tutius erit, cum *Josepho Scaligero* legere κατεκσίναζε, verbum ut sit *decompositum*, ex κατὰ, ἐκ, et σινάζω, idem cum σίνομαι. Nec necesse est, ut σινάζω priorem producat, quod σίνομαι

id

Τούτους λαβοῦσα, Κύπρι,
Τούτους κόλαζε, τέμνε,
(Τί γὰρ φέρω περισσοὺς;)
Ἐρωτικοὺς ὀδόντας.
Εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ.
Καὶ ταῦτ' ἐμεῦ τὰ χείλεα
Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,
Εἶπεν τε τοῖς Ἔρωσι,
Τὰ δεσμὰ οἱ 'πιλῦσαι.
Ἐκ τοῦδ' ἐπηκολούθει,
Ὕλην δ' ἔτ' οὐκ ἔβαινε,
Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν
Ἔκαιε τοὺς ἔρωτας.

Ἰησοῦ τοῦ Βαρνεσίου, Εἰς Ἀνακρέοντα τῇ σταφυλῆς ῥαγὶ ἀποπνιγέντα.

ἈΝακρέοντα ῥιπῇ
Ἀποπνιγέντα ῥαγὸς,
Ὃς

id faciat; et cum *Thema* σῖνος τὸ, scribatur etiam σίνος ut *Nicander*, Ῥεῖά κέ τοι μορφάς τε, σίνη τ' ὀλοφώϊα θηρῶν.

1425. Εἶπεν] ἐκέλευεν, ut v. 253.

1426. 'Πιλῦσαι] pro ἐπιλῦσαι, ut 'κλαβῆναι, v. 914.

1428. Ὕλην δ' ἔτ' οὐκ ἔβαινεν] Olim, Καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν, quod *error* erat insignis: nam ὕλαν ultimam producit, et pro ὕλην ponitur. Ordinem itaque muto, legoque Ὕλην δ' ἔτ' οὐκ ἔβαινεν, vel Ἰδ' οὐκ ἔβαιν' ἐς ὕλην. *Ionica* enim dialecto semper hic utor; cum et Vett. Exemplaria id facerent sæpe, *viz.* v. 1, 5, 13, 16, 22, 23, 26.

1429. Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν] *Hen. Stephan.* editio, Καί τε πυρὶ, errore præli aperto. *Isaac. Casaubon.* in ora codicis

Hos igitur accipiens *dentes*, ô Venus,
Hos, *inquam*, puni, excide,
(Quid enim gero supervacaneos?)
Amatorios dentes.
Sin minus tibi hæc suffecerint,
Etiam et hæc mea labra.
Hujus vero miserta est Venus,
Jussitque Amoribus,
Ut vincula illi resolverent.
Ex eo *tempore Venerem* assequebatur,
Sylvamque amplius haud rediit,
Et ad ignem accedens
Exussit amores, i. e. *amatorios suos dentes.*

Josuæ Barnes, In ANACREONTEM uvæ acino suffocatum.

ANacreontem *interjectu*
Suffocatum acini,

Ut

d[illegible] sui, *Videntur hæc duo carmina quibusdam supervacua.* Quæ quorsum intenderit, non video.

1431. Ἀνακρέοντα ῥιπῇ] Materiam huic *Odæ* primam et præcipuam ministravit poeta non ignobilis, *Abrahamus Couleius. Anglico* quidem ille sermone, sed quæ *Græcis* literis dignissima donari videatur; nec tamen pauca in illo *Odario*, quæ, utut *Couleio* placuerint, *Anacreonti* certe aliena scirem; quare ex illo ansam arripui, nonnihil proprio judicio usus; ut propius ad *Anacreontem* accederem, à *Couleio* discedendum duxi. Hæc sint tanti poetæ pace dicta, paceque omnium φιλοκουλεϊων, quos inter caput insulatum veneror; quicquid ille de me meisque sentiat.

1432. Ἀποπνιγέντα ῥαγὸς] *Anacreontem* acino uvæ extinctum *Plinius* aliique narrant, ut nos in ejusdem *Vita. Aristoph.* Pace, v. 10. ἀποπνιγέντα.

1443. Ὡς

Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη·
Ἔρως ἔϐωσε δεινῶς,
Τὰ δ' αὖτ' ἔλεξε κλαίων,
  Σὲ πῶς, μελῳδὲ τερπνὲ·
Σὲ πῶς ἐγὼ δακρύσω,
Θέραψ τὲ καὶ φίλος μευ,
Ἔρως τ' Ἔρωτος αὐτῦ;
Σὺ γὰρ, μελῳδὲ τερπνὲ
Μελιςαγεὶς ἐρωτὰς
Κέρων τὲ καὶ γυναικῶν,
Κώμυς τὲ καὶ χορείας
Ἐσωφρόνησας ᾄδων.
  Σὺ γάρ με μᾶλλον ἡδὺν,
Ἐράσμιόν τ' ἔθηκας,
Ἤπερ τεκῦσα Μήτηρ,
Τεαῖς καλαῖς ἀοιδαῖς.
  Τεαὶ καλαὶ δ' ἀοιδαὶ
Καὶ μαλθακώτεραί μοι,
Ἐρασμιώτεραί τε
Ἐμῶν πίερῶν ἐραννῶν
Αὐτῦ τε, καὶ βελέμνων,

Μητρὸς

1433. Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη] Eundem verſum habes in *Theocriti Anacreontio*, ad v. 1387. Et proœmium hoc *Couleius* in titulo exhibuit, ego *Theocritici* illius poematis exemplo, in ipſam Oden interſerendum duxi.

1434. Ἔρως ἔϐωσε δεινῶς] Ἔρως, ὁ θεὸς τῶν ἐρώντων. Ἔϐωσεν) Ἰωνικῶς, ἀντὶ τῦ ἐϐόησε. Vid. ſupra ad v. 1259.

1438. Θέραψ] Θεράπων. Λέξις Ἀνακρεοντική. Vid. ad v. 1285. et 1470. Λέγουσι δὲ καὶ οἱ προφῆται καὶ θέραπες τῶν θεῶν. *Ælian.* fol. 975. Qui hæc prima *Amoris* verba

cum

Ut vidit mortuum jam,
Amor exclamavit miſerabiliter;
Et hæc poſt dixit flens:
  Te quomodo, ô Lyrice jucunde,
Te quomodo ego lachrymabo,
Miniſterque et amicus meus,
Et Amor Amoris ipſius?
Tu enim, ô Lyrice jucunde,
Mellifluos amores
Juvenumque et mulierum,
Luſuſque et choreas.
Sobrius et caſtus canebas.
  Tu enim me magis ſuavem,
Et amabilem feciſti,
Quam quæ peperit mater,
Tuis pulchris cantilenis.
  Tuæque pulchræ cantilenæ
Et molliores mihi,
Et amabiliores
Meis pennis charis
Meiſque, et calamorum meorum, Matriſ-

cum iiſdem *Couleii* conferre velit, in noſtris plus *Anacreonticæ* ſimplicitatis et modeſtiæ, illiuſque, quod *poetæ deiſque* perſonæ convenientius videatur, fatebitur.

1444. Ἐσωφρόνησας ᾄδων] Hanc ἔννοιαν fruſtra quæras in *Couleio.* Veram tamen eſſe et propriam, atque proinde huic loco convenientem, paſſim probavi in notis, ut v. 1186 et præcipue in auctoris *vita*.

1445. Σὺ γάρ με μᾶλλον ἡδὺν] Et hæc ἔννοια nobis propria: *Amor* dicit, ſe ab *Anacreonte* magis amabilem *factum*, quam à *matre genitum*.

1449. Τεαὶ καλαὶ δ' ἀοιδαὶ] Hanc ἔννοιαν nobis præbuit *Couleius*.

1455. Καὶ

Μητρός τε τῶν πελειῶν,
Καὶ ςρουθίων φιλεύνων·
Φιλημάτων καὶ κεδνῶν,
Φωνῆς τε τῶν φιλούντων,
Γαμοςόλου τε κεςοῦ,
Μαγώτεραι πέφανται.
Ὁ σὸς δ' ὅλος βίος μοὶ
Ἐράσμιος καλός τε,
Ἶσον τεαῖς ἀοιδαῖς.
Ποδήνεμοι γὰρ ὧραι
Μέτρῳ θέεσκον ἤδει,
Βαιαί τε γλυκεῖαι,
Φαιδραί τε καὶ γαληνοί,
Ἶσον τεαῖς ἀοιδαῖς.
Οἱ μὲν τὸ μέτρον ἥβης
Ἐμοὶ διδοῦσι μοῦνον,
Ἀτὰρ γέροντες, εὐθὺς

Ἀποςατοῦσι

1455. *Καὶ ςρουθίων φιλεύνων*] *Veneri* passeres sacri; quoniam istæ aviculæ in amorem procliviores, unde versus ille in *Catalectis*, Vernis passeribus salaciores. Φίλανδρος vox *Anacreontica*, v. 980. ὀχευτικός. *Veneris* itaque currui junctos passeres fingit *Sappho*, ——πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα: Χρύσεον, ἦλθες, Ἅρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δέ σ' ἄγον ὠκέες ςρυθοί, πτέρυγας μελαίνας Πυκνὰ δινεύοντες.

1456. *Φιλημάτων καὶ κεδνῶν*] Eundem versum habes apud ipsum *Anacreontem*, v. 1053. Quem quidem nos libenter in his imitamur. Πρεπόντως δὲ ὁ Θεὸς τῶν ἑαυτοῦ ποιητὴν τοῖς ἑαυτοῦ ςίχοις κυδαίνει.

1457. *Φωνῆς τε τῶν φιλούντων*] Δηλονότι, ἐρωτικῶν ψιθυρισμῶν. γρ. ἐρώντων.

1458. *Γαμοςόλου τε κεςοῦ*] Primus hoc *Veneris* cingulum *Homerus*

Matrisque columbarum,
Et passerum lascivorum:
Osculisque sanctis,
Et voce amantium,
Nuptialique cesto,
Magis dulces apparent.
Quin tota tua vita mihi
Amabilis et pulchra,
Perinde atque tua carmina:
Celeres etenim horæ
Mensura currebant suavi,
Pusillæque et dulces,
Hilaresque et serenæ,
Perinde atque tua carmina.
Alii quidem portionem juventutis
Mihi tribuunt solummodo;
At senes *facti*, statim
Deficiunt

Homerus creavit, *Iliad.* ξ′. v. 214. Ἦ κ᾽ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα, Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντ᾽ ἐτέτυκτο. Ἔνθ᾽ ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ᾽ ἵμερος, ἐν δ᾽ ὀαριστύς, Πάρφασις, ἥ [illegible] ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων. Hunc locum *Nonnus* imitatur l. xxxi. et xxxii. et γαμοστόλον etiam vocat κεστὸν, quod ad conciliandos amores faciat.

1459. Μαγώτεραι πέφανται] Μαγώτερος, ἀντὶ τοῦ μαγικώτερος, παρὰ τοῦ μάγος, ἀντὶ τοῦ μαγικός. Et *Antholog.* Καὶ κε[illegible] μαγώτερα. Vid. ad v. 1570. *Ibid.* Πέφαντι [illegible] *Pluralis* pro πεφασμένοι εἰσίν. Omissum hoc à [illegible] qui tamen notat eandem vocem, à φάω, *occido*; qu[illegible] hæc nostra sit à φαίνω, *ostendo.* Agnoscit tamen ἐπέφαντο, quod à πέφασμαι originem ducere nequit, licet et illa vox detur.

1460. Ὁ σὸς δ᾽ ὅλος βίος μοὶ] Et hæc ἔννοια *Couleii.*

1470. Σὺ δ᾽ αὖ θέραψ] De voce θέραψ, vid. supra ad v. 1438.

Ἀποςατῦσι σκήπ]ρυ·
Σὺ δ' αὖ θέραψ φέριςος,
Πιςός τε κ) βέβαιος,
Ὅλον βίον θελήμων
Ἐμοὶ κρατεῖν ἔδωκας.
Ὁ σὸς δ' ἔρως, βίος τὲ,
Ὡς καῦμα, πῦρ θ', ἔνωθεν
Καὶ ταυτὸ σύνδυ ἤςην.
Ἔρως γὰρ ἠδ' Ἀπόλλων
Ἀεὶ μόνοι σ' ἔτερπον,
Ἅμ' εὐλύροισι Μέσαις·
Τὰ δ' ἄλλα σεμνὰ πάντα,
Τὸν χρυσὸν, ἄργυρόν τε,
Τυραννικές τε θώκες,
Ποσὶν τεοῖς πάτησας,
Τιμὴν τ' ἄτιμον εἶχες·
Μόνον δ' Ἔρωτ' ἐτίμας,
Ἀνδρῶν τε κ) μελῳδῶν
Σοφώτα]ος προπάντων
Σὲ δ', ὦ τὸ τραῦμ' Ἔρωτος,

Σὲ

1475. Ἐμοὶ κρατεῖν ἔδωκας] Eadem *Syntaxis* [illegible]ra, apud ipſum *Anacreontem*, v. 1036. Ἐμῶν φρε[illegible]ις Φέρειν ἔδωκα λύπας.

1476. Ὁ σὸς δ' ἔρως, βίος τὲ] Et hæc ἔννοι[illegible]...

1477. Ὡς καῦμα, πῦρ θ' ἔνωθεν,] Ἰωνικῶς ἔνω[illegible]νευ χρονικῆς αὐξήσεως, ἀντὶ τῦ ἥνωθεν, κ) τῦτο, ἀντὶ τῦ ἡνώθησαν, κα]ὰ τὴν Αἰολῶν διάλεκτον, ὡς Ὅμηρος· Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαςοι. Καὶ Θεόκριτος· Ὀρνίχων ἐφίλαθεν. Σχολιαςὴς ἐφιλήθησαν, ἢ φιλῦνται· ἔςι δὲ Αἰολικὸν, ὡς κ) τὸ ἐκόσμηθεν. Καλλίμαχος ᾗ τῦτο παροξύνει. Ita ἄερθεν, pro ἠέρθησαν

σαν

Deficiunt à *meo* sceptro:
Verùm tu minister optimus,
Fidusque et firmus,
Totam tuam vitam lubens
Mihi regendum dedisti.
Tuus autem amor et vita ipsa,
Ut calor, et ignis, uniebantur,
Et res eadem res duæ erant.
Amor etenim et Apollo
Semper soli te delectabant,
Una cum lyricis Musis:
At alia grandia omnia,
Aurumque et argentum,
Regiosque thronos,
Pedibus tuis proculcasti,
Et honorem inhonoratum ducebas;
Solumque Amorem honorabas,
Hominumque et poetarum
Sapientissimus omnino omnium.
Te tamen ô vulnus illud amoris!
Te

σαν, et αἴδιαθεν pro ᾐδίαθησαν, de qua re *Clenardus* p. 189. § 45.

1478. Καὶ τᾀυτὸ σύνδυ' ἦστην] Δύω συνήνωνται εἰς τὸ αὐτό. Δ[illegible]ως, ἦστην. Σύνδυο δι' ὁμονοίας εἷς ἦσαν, καὶ ὡς εἰπεῖν, τὸ [illegible]

[illegible]όσιν τεοῖς πάτησας] Ἐπάτησας, κατεπάτησας. Simp[illegible]s gaudet *Anacreon*, ut v. 376. Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ, [illegible] v. 740. Σοφίη, τρόπος πατεῖται.

1489. Σοφώτατος προπάντων] Πρόπας στόλος, *Sophocles*. Ἀνέμους τε πρόπαντας, *Orpheus*. Νῆάς τε προπάσας, *Homerus*. Quin συνάπας, σύμπας, πάμπαν, παράπαν, ἀπαξάπας *Aristophani*, et mox v. 1503. ἀπαξάπαντες, item σύνολον,

 συμπλείονες

Σὲ δ' ἠνάριζε Βάκχος,
Οἰνοφλυγῶν ἑαυτῷ,
'Αμνημονῶν τ' ἐμεῖο,
Χαρισμάτων τὲ τῶν σῶν,
Καὶ τῶν καλῶν ἀοιδέων.
῏Η ῥ' ἄμπελον γιγάντων
Στυγητὸν αἷμ' ἔθρεψε·
Καὶ Βάκχος ἐν κεραυνοῖς,
Πυρσοῖσί τ' ἐξετέχθη·
Τῶν δ' ἅρμα τίγριές τε
Καὶ παρδάλεις φορῶσιν,
'Ανημερωτάτοιο
Θεῶν ἁπαξαπάντων.
Εἴκει δὲ πάντ' 'Ανάγκῃ·
῾Ως οὐδ' ῎Ερως μὲν αὐτὸς,

Οὐδ'

συμπλείονις &c. per *Emphasin* quidem veteribus dicta videntur.

1491. *Σὲ δ' ἠνάριζε Βάκχος, Οἰνοφλυγῶν ἑαυτῷ*] Naturalis ἔννοια, nec *Couleio* tamen venit in mentem. [illegible] *non omnia possumus omnes.*

1496. *῏Ηρ' ἄμπελον γιγάντων*] Hæc historia *Couleio* ta[illegible]ta. *Pierius* Hieroglyphic. l. liii, §. *Vitis*, fol. 390. D. [illegible]r-suasum habebant *Ægyptii*, vitem ex fuso in terram gi[illegible]n-tum sanguine pullulasse; unde et amentia et fu[illegible]sse vino. Vid. *Petri Andreæ Canonherii* de V[illegible] p. 107. ubi, vinum ex gigantum sanguine.

1498. *Καὶ Βάκχος ἐν κεραυνοῖς*] De *Baccho* in[illegible]ammas et fulmina, quibus mater *Semele* combusta, [illegible]o, vid. *Nonni* Dionysiacῶν l. viii. fol. 159. *Euripid.* Bacch. v. 2. Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη Σεμέλη, λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί. Et *Ovid.* Metamorph. l. ii. §. 3. l. iv. §. 1. *Ignigena* inde dictus, et πυρίσπορος *Oppiano*, πυρίβρομος *Nonno* &c.

1500. Τῶν δ'

Te tamen interfecit *Bacchus*
Inebriatus seipso;
Immemorque mei,
Et virtutum tuarum,
Et tuorum carminum.
Revera vitem illam gigantum,
Horribilis sanguis nutrivit:
Et *Bacchus* inter fulmina
Flammasque parturiebatur:
Hujusque currum tigresque
Et pardales trahunt,
Maxime-inhumani
Deorum omnino-omnium.
Cedunt vero omnia Necessitati:
Adeo ne quidem amor ipse,
Nec

1500. Τῶ δ' ἅρμα τίγριές τε, καὶ παρδάλεις φορῶσιν] Vid. *Pierii* Hieroglyphic. l. xi. fol. 84. A. et F. ubi ipsa pictura *Bacchi* curru vecti. Vid. Interpretes in illud *Virgil.* Eclog. v. ver. 29. *Daphnis* et *Armenias* curru subjungere *tigres*, *Ovid.* Metamorph. l. iii. §. 10. Quem circa *tigres*, simulacraque inania *Lyncum*, Pictarumque jacent fera corpora *pantherarum*. Et l. iv. §. 1. Tu bijugum pictis insignia frænis Colla premis *lyncum*. *Philostratus* pantheras *Baccho* sacras esse scribit. *Angelus Politianus* in *Ambra*, Lyncas agit *Bromius*, Pavos *Saturnia* pictos, Tardos *Luna* boves.

1502. Ἀνημερωτάτοιο] Βάκχος ἄτερ νυμφέων παναήμερος ἐστὶ αὐτὸς. Μὴ θηλυνομένη, ὕδασιν, πυρὸς ἶσον ἀναίθει.

1503. Θεῶν ἀπαξαπάντων] De voce ἀπαξάπαντες, diximus ad v. 1489.

1504. Εἴκει δὲ πάντ' Ἀνάγκῃ] Ὑπὸ τῆς Ἀνάγκης πάντα δουλῦται ταχύ· *Necessitati omnia parent.* Προσωποποιεῖται μὲν ἡ Ἀνάγκη, ut *Horatio* l. i. Od. 35. *Te semper anteit sæva* Necessitas, *Clavos trabales et cuneos manu Gestans abena; nec severus Uncus abest, liquidumque plumbum.*

Οὐδ' αὐτὸς ἓν Ἀπόλλων
Ὑπεξέλωσι Μοίρης.
Ὅτ' Ἄτροπος γὰρ ἔλθῃ,
Τὰ πάντα μόρσιμ' ἐστί·
Κώνειον, οἶνος αὐτός.
Αὐταί τε ῥᾶγές εἰσι
Τομώτεραι σιδήρυ.

Ἐπιγράμματα παλαιῶν.

Ἀντιπάτρυ Σιδωνίυ, εἰς Ἀνακρέοντα.

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφί σε κισσὸς
Ἁβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·
Πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀποθλίβοιτο γάλακτος,
Εὐῶδές τ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ·
Ὄφρα κέ τοι σποδίη τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται·
Εἰ δή τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνη·

Ὁ τὸ

1508. Ὅτ' Ἄτροπος γὰρ ἔλθῃ] Vid. *Hesiodi* interpretes in illud *Theogon.* v. 218. Κλωθῶ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον.
1509. Τὰ πάντα μόρσιμ' ἐστὶν] Οὐ μόνον τὰ καὶ κατὰ φύσιν ὀλέθρια ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ ἄλλως κατὰ φύσιν εὔχρηστα καὶ βιωφελῆ, θανάσιμα εὐθὺς γίνεται, καὶ θανατηφόρα, ἢν θέλῃ θεός.
1511. Αὐταί τε ῥᾶγές εἰσι] Ῥᾶγες, αἱ καὶ γίγαρτα, τῆς σταφυλῆς εἰσι λιθίδια. *Sophocles* etiam uvæ acino fertur interiisse, ut *Sotades*, Σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν σταφυλῆς πνιγεὶς τέθνηκεν
1512. Τομώτεραι σιδήρυ] Τομώτερος, ἀ τομὸς, ut *Pha-* [illegible]

Nonne ipse utique Apollo,
Subextrahant *aliquem* Fato.
Quando enim Atropos venerit,
Omnia sunt fatalia;
Cicutum fit vinum ipsum,
Ipsaque acini sunt
Acutiores ferro.

Epigrammata Veterum.

ANTIPATRI *Sidonii* in *Anacreontem.*

CIrcum hederæ molles tibi, *Anacreon*, usq; virescant,
Puniceis niteant gemmea prata rosis:
Fonte cadant niveo divini flumina lactis,
Fundat odoriferum prodiga terra merum:
Ossa, cinisque tuus jucunda ut gaudia ducant;
In cinerem lapsos gaudia siqua manent:
O cui

[illegible]*lide* v. 117. Ὅπλον τοὶ λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου. Et *Sophocl.* Ajax v. 831.

1513. Θάλλοι τετρακόρυμβος] Hoc Epigramma *Antipatri Sidonii* in *Anacreontem* sumitur ex *Anthologiæ* l. iii. [illegible] 25. [illegible]. 177. ubi male mulctatur disticho in fine, quod separatim erat prius editum, nunc à me suis sociis restituitur. Et cætera, præter illud distichon, à *Thoma Farnabio* metro *Latino* sunt donata; *Brodæi* enim versio non æque placet. *Antipater* hic *Sidonius*, philosophus et poeta nobilis erat præceptor *Catonis Uticensis*, de quo *Cicero*, *Quintilianus*, et *Vossius*, de poetis *Græcis* p. 68.

1518. Χρίμπτεται] Προσπελάζει, ἐγγίζει.

 1519. Ὦ

Ὦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε, βάρβιτον· ὦ σὺν ἀοιδῇ
Πάντα διαπλώσας, καὶ σὺν ἔρωτι, βίον.

Σιμωνίδου, εἰς τὸν Αὐτόν.

Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθύτροφε μῆτερ ὀπώρης,
Οὔλης, ἡ σκολιὸν πλέγμα φύσεις ἕλικος,
Τηΐου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
Στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου·
Ὡς ὁ φιλάκρητός τε, καὶ οἰνοβαρής, φιλόκωμος,
Παννύχιος κρούοι τὴν φιλόπαιδα χέλυν·
Κἠν χθονὶ πεπτηὼς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
Ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων·
Καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
Λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

Σιμωνίδου, ὡσαύτως.

Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσέων
Ὑμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω·

Ὃς

1519. Ὦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε βάρβιτον] Hoc distichon, in prioribus editionibus, per se epigramma faciebat, non bene; cum longe aptius ad finem prioris poneretur, ut emphaticum et ultimum *Vale*.

1520. Πάντα διαπλώσας] Διαπλώσας βίον, *Metaphorice* à διαπλώω, idem quod διαπλέω, à πλώω. Est et διαπλώσας, à διὰ et ἁπλόω, expando.

1521. Ἡμερὶ πανθέλκτειρα] Ἡμερὶς, vox *Homerica*, ἄμπελος, διὰ τὸ ἡμεράττεως. *Simonidæ* Epigr. ut Titulus habet, extatque *Antholog.* loco laudato, fol. 276. et *Ceus Simonides Anacreonti* supervixit aliquot annis; quare potuerunt hujusmodi ab illo scribi in nostrum poetam. Fuit tamen illi nepos ex sorore, cognominis et poeta. *Simonides Amorginus*

O qui grata chelys fuit, ô qui carmine vitam
Trivisti totam, quin et amore, tuam!

Simonidæ, in eundem.

Vitis amœna, parens lætantis-pectora vini,
Cui crispus dulci vertice frondet honos,
Teii *Anacreiontis* ames adolescere summo
In cippo, et tenui hoc pulvere sub tumuli:
Ut famulus *Bacchi*, mollisque minister *Amoris*,
Pulset amoricrepam sera sub astra lyram:
Inque solo positus capiti superinduat ille
Maturum uvarum lætificumque decus:
Semper et hunc tingat *Bacchi ros* ille, senex quo
Suavius ex molli fuderat ora melos.

Simonidæ similiter.

Hic *Anacreiontem*, per Musas morte carentem,
Vatem, habet in patria terra benigna Teo:
Qui

Amorginus Anacreonte senior erat aliquammulto. Nostra dehinc versio *Latina*.

1529. Καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος] Δηλονότι, ἐκείνη, ἧς ἡδύτερον οὗτος ἐμέλισεν, τουτέστιν οἴνου· δεικτικῶς γὰρ ἔφη. Et *Pindaro*: Ἀμπέλου δρόσος οἶνος.

1530. Λαρότερον] Ἡδύτερον, Χλιαρὸν. προσηνὲς, ἡδύ. *Suid.* ibi hæc. Est et λαρώτερον, ut *Homer.* β΄. v. 250. *Ibid.* Μαλακῶν] τρυφερῶν. *Ibid.* Στομάτων) Συνεκδοχικῶς, ut ipse *Anacreon* v. 100. Στομάτων ἡδὺ πνεόντων.

1531. Οὗτος Ἀνακρείοντα] Et hoc *Simonidæ* ejusdem; extatque *Anthólog.* fol. 276.

1532. Πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω] Quanquam *Teii*, relicta sua patria urbe, coloniam *Abderis* posuerint; multi tamen illorum, *Cyro* fatis concedente, in patriam paucis post annis *redierunt*; *et mox declarabitur Anacreontis tumulum* revera *Teo* extructum esse; quod et hic locus affirmat.

1536. Λήθης

Ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων,
Τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
Μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται· οὐχ ὅτι λείπων
Ἠέλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων·
Ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστέα,
Καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον·
Μολπῆς δ' οὐ λήθη μελιτερπέος· ἀλλ' ἔτι κεῖνο
Βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασιν εἰν αΐδῃ.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου, εἰς αὐτόν.

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων
Εἴ τι τοὶ ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
Σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ, σπεῖσον γάνος· ὄφρα κεν οἴνῳ
Ὀστέα γηθήσῃ τἀμὰ νοτιζόμενα.
Ὡς ὁ Διωνύσου μεμελημένος οὔασι κῶμος,

Ὡς

1536. Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων] Τύμβος, Λήθης δόμος, cui affine illud *Psalm.* lxxxviii. v. 12.

1537. Χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστέα] De *Megiste*, *Smerdi*, *Bathyllo*, et *Cleobulo*, *Eurypyleque*, diximus in Auctoris *Vita*.

1538. Καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον] De *Smerdi*, vid. Notam præcedentem. Dicitur autem *communiter* Σμέρδις, Σμέρδιος, τοῦ Σμέρδεως, et Σμερδίεω, τὸν Σμέρδιν, et Σμέρδια, item Σμερδίας et Σμερδίης ὁ, pro quo Σμερδιής, ut v. 1606. τοῦ Σμερδιέου et Σμερδιέαο, *Ionice*, et est nomen *Persicum*; nam *Cyri* filius junior, *Cambysæ* frater, *Smerdis* erat nominatus, ut et Magus ille, qui, illius personam gerens, etiam *Pseudosmerdis* vocabatur. Θρῆκα πόθον, ut mox v. 1554. Κίκονα πλόκαμον, pro πλόκαμον Κίκονος, ἢ Θρηκός, ὅτι οἱ Κίκονες ἔθνος Θρᾳκικὸν περὶ τὸν Ἕβρον. Qui de præpostero amore hoc dictum volunt, nullo hinc argumento adjuvantur. Alio spectant, quæ de *Orpheo* et amore *Thracio* feruntur.

Qui *Veneres*-spirans, qui spirans carmen *Amores*
Aptavit pueris suaviter illecebrans.
Inque *Acheronte* dolet solus; non sole relicto,
Quod Lethæ hanc tristem nunc colat ille domum; 1536
Sed quod cogatur pulchrique *Megisteos* oris,
Smerdiæque comas linquere *Threicii*.
At dulci haud cessat cantu; nam barbiton illud
Edit adhuc blandos post fera fata sonos. 1540

Antipatri Sidonii, in eundem.

Hospes, *Anacreiontis* ut hoc tueare sepulcrum,
Siqua tibi ex nostris utilitas modulis,
Redde meo cineri libamina; munere Bacchi
Ossa ut lætentur commadefacta mea. 1544
Auribus usque adeo arridet mea Musa Lyæi,
Usque

1539. Μολπῆς δ' ἐ λήθη] *Simonidis* certe ætate extabat integer *Anacreon*; quare *Brodæus* dormitabat, quando ait, " *Ejus Musa adhuc durat, quod ego falsum esse existimo*; " *nam* Episcopi et Patriarchæ *Constantinopolitani* dicuntur " jampridem ejus libros combussisse &c. fol. 400. Vid. in *Vita* §. xxxii.

1541. Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν] Hoc *Antipatri* epigramma extat *Antholog*. fol. 276. De *Antipatro* vid ad v. 1513.

1543. Σπεῖσον γάνος] Βότρυος γάνος *Euripidi*, Bacch. v. 261. et v. 381. Ἀμπέλων γάνος *Anthologiæ*. At hic γάνος, absolute, per *Metonymiam* dictum, ὅτι οἶνος γάνυσθαι ποιεῖ. Unde *Virgil*. Æn. l. i. v. 738. Adsis lætitiæ *Bacchus* dator! et *ibid*. v. 640. Munera lætitiamque Dei. De libatione ad mortuorum tumulos, vid. infra ad v. 1559. et 1560.

1545. Ὡς ὁ Διωνύσου μεμελημένος οὔασι κῶμος] Nisi Κῶμος hic sumatur pro *persona*, difficulter hic locus capietur; vult itaque poeta, ut *Anacreon* sit alter *genialis* deus, cui nomen Κῶμος, ut ad v. 107.

1547. Τοῦτον

Ὡς ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης, [illegible]σω
Μηδὲ καταφθίμενος, Βάκχου δίχα, τοῦτον ὑποί-
Τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴης ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, εὖχος Ἰώνων,
Μήτ' ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα, μήτε λύρης·
Ὑγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὖλον ἀείδοις
Αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης·
Ἠὲ πρὸς Εὐρυπύλην τετραμμένος, ἠὲ Μεγιστῆν,
Ἢ Κίκονα Θρηκὸς Σμερδίεω πλόκαμον,
Ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἵματα Βάκχῳ,
Ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ ϛαλίκων.
Τρισσοῖς γάρ, Μούσαισι, Διονύσῳ, καὶ Ἔρωτι,
Πρέσβυ

1547. Τοῦτον ὑποίσω χῶρον] *Sustinebo* hunc locum, ab ὑποφέρω, utpote qui *positus* erat; sin ὑπείω scribas ab ὕπειμι *subeo*, dicitur de eo, qui *ponendus* erit.

1548. Χῶρον ὀφειλόμενον] Sepulcrum ita vocat, quod *Mors sit omnibus communis*; unde dicitur etiam ὕπνος ὀφειλόμενος, *Antholog.* fol. 225. et 280. Vid. ad v. 1610.

1549. Εἴης ἐν μακάρεσσιν] Extat hoc *Antipatri Sidonii* epigramma *Antholog.* fol. 277. Οἱ μάκαρες, pro θεοί, et alias pro πλούσιοι, ἃ μακαριστὸν βίον ἄγουσιν. Isthoc autem modo *defunctis*, quos charos olim habuerant, veteres apprecari solebant; unde ὁ μακαρίτης, de *defuncto*, cui talis debita precatio. Hinc εὐφημίζοντες etiam execrabantur, Εἰς Μακαρίαν dicentes, hoc est, *pereas*, et *defunctus* abeas in illum statum, quem istiusmodi μακαρισμοῖς prosequimur. Vid. *Aristophan.* Scholiast. fol. 250. in illud, Ἄπαγ' ἐς Μακαρίαν ἐκποδών. Γράφεται δ' Ἔῤῥ' εἰς Μακαρίαν, καθ' εὐφημισμὸν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλεθρον· ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες Μακαρῖται λέγονται. Vid. quæ nos ex *Eustathio* fol. 1405. lin. 66. ad *Euripid.* Heraclid. v. 475. *Ibid.* Ἀνάκρεον, εὖχος Ἰώνων) *Anacreon*

enim

Uſque adeo bibulæ ſum comes Harmoniæ;
Nec functus licet, hæc, Baccho ſine, tecta tenebo,
Omnibus heu! tandem debita tecta viris.

Ejuſdem in eundem.

Sis felix, ô ſemper, *Anacreon*, ô patriæ ingens
Splendor, nec careas carmine, neve lyra:
At pœtis languens oculis flagrantia ſemper
Captes floridulæ lumina blanda comæ,
Ad dulcem *Eurypylen* converſus, ſive *Megiſten*.
Smerdios aut crines *Threïcii* pueri, 1554
Suave merum redolens, veſtes perfuſus *Iaccho*,
Palmite de tenero flumina grata premens.
His etenim tribus, et *Phœbo*, *Bacchoque*, et *Amori*,
Tota,

enim è *Teo*, quæ erat Mediæ *Ioniæ*, oriundus; ut in Auctoris *Vita*, §. 1. Vid. *Suid*. v. Ἴωνες et Ἄνδιχα.

1551. Ὑγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν] Ita alias infra, v. 1579. —— λίχνοισιν ἐν ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκώς. Vid. ad v. 411. *Ibid*. Οὖλον ἀείδοις] ſupra dixerat ipſe *Anacreon*, v. 1224. Κόμης ἄμωμον ἄνθος, ad quod *Antipater* evidenter alludit. Ordo, Ἀείδοις ὅλον ἄνθος λιπαρῆς κόμης, ὕπερθε αἰθύσσον. Αἰθύσσω) Ἀνασείω, οἷον σπινθῆρας ἢ φλέγα ῥιπίζω. Vid. in Not. ad v. 332. Ubi *Sappho* hac voce utitur.

1553. Ἠὲ πρὸς Εὐρυπύλην] De *Eurypyla*, *Megiſte*, *Smerdi*, *Bathyllo*, et *Cleobulo*, vid. ad v. 1537.

1555. Ἡδὺ μέθυ βλύζων] Alluſum ad illud *Homeri*, Iliad. ι. v. 486. Πολλάκι μοὶ κατέδευσας ἐνὶ στήθεσσι χιτῶνα, Οἴνου ἀποβλύζων.

1556. Ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σταλίκων] Ἄκρητον οἶνον θλίβων ἀπὸ κλημάτων βοτρύων δρεπομένων. In quodam codice notatum reperi, ad νέκταρ) μύρον νεκτάρεον, quomodo *Alcæus*, Νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηΐδες ἐχρίσαντο, ad σταλίκων) ληκύθου· et *Brodæus* κυλίκων mavult, quæ parum æſtimo.

1557. Τοιούτοις γὰρ, Μούσῃσι, Διωνύσῳ, καὶ Ἔρωτι] Μούσῃσι συλληπτικῶς

Πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων
Σπεῖσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης. 1560

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου, εἰς τὸν αὐτόν.

Εὕδεις ἐν φθιμένοισιν, Ἀνακρέον, ἐσθλὰ πονήσας·
Εὕδει δ' ἡ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρη·
Εὕδει καὶ Σμέρδις, τὸ πόθων ἔαρ· ᾧ σὺ [illegible]λίζων
Βάρβιτ' ἀνεκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον. 1564
Ἠϊθέων γὰρ Ἔρωτος ἔφυς σκοπός· εἰς σὲ δὲ μοῦνον
Τόξα τε καὶ σκολιὰς εἶχεν ἑκηβολίας.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος
Εὕδει,

συλληπτικῶς λαμβάνεται, οἱονεὶ Μουσῶν χορός. Quum vero *novem* ſint Muſæ, præter *Bacchum* et *Amorem*, ut *tres* fiant, non *undecim*, nos accuratius in verſione noſtra, *His etenim tribus, et Phœbo, Bacchoque, et Amori*; quomodo et nos *Græce*, ad v. 1479. Ἔρως γὰρ ἠδ' Ἀπόλλων, κ. λ.

1558. Κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος] Ita nos ſupra, v. 1460. Ὁ σὸς δ' ὅλος βίος μοὶ ἐράσμιος. Βίος δ' ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν, *Suidas* in Anacreon.

1559. Ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων] Præter verſionem noſtram, quam in adverſa habes pagina, *Joachimus Camerarius* ita hunc locum vertit, diſticho *Scazonte*, *Anacreontis buſta forte qui tranſis, Affunde vini paululum; nam amo vinum.* Hoc diſtichon *Suidas* exhibet, v. Οἰνοπότης, et *Antholog.* fol. 277. Vid. *Canonherii*, de Vino p. 670.

1560. Σπεῖσόν μοι, παριών.] Ita ſupra. v. 1543. Σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ, σπεῖσον γάνος.

Tota, Senex, quondam vita ſacrata tua eſt.

In eundem.

Hoſpes, *Anacreiontis* ut hoc tueare ſepulcrum, 1559
Funde merum: cujus vivus amator eram.

Antipatri Sidonii, in eundem.

In tumulo dormis poſt optima, *Anacreon*, acta;
Dormit, et illa decens, nocte-canens cithara:
Et *Smerdis* dormit, Charitum flos; barbita cui tu
Pulſando, harmonicum fuderis ore melos.
In juvenes etenim fueras ſpeculator *Amoris*;
Tuq; illi pharetram telaq; ſolus habes. 1566

Ejuſdem, in eundem.

Tymba *Anacreiontis*, Cygnus nam *Teïus* hic jam
Dormit,

1561. Εὕδεις ἐν φθιμένοισιν, Ἀνακρέον] Εὕδω, ἀντὶ τοῦ ἔθανον, et alias ſæpe, et *ter* in hoc epigrammate, et *ſemel* in proxime ſequenti ad v. 1568. etiam in S. Literis, *Dormire in Domino*, 1 *Theſſal.* c. iv. v. 14. *Antholog.* fol. 225. ——— ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον. Vid. in Notis ad v. 1610. Hinc Κοιμητήριον, *Cæmeterium*, quaſi *dormitorium*; qua Metaphora *Chriſtiani* maxime gaudent.

1563. Εὕδει καὶ Σμέρδις, τὸ πόθων ἔαρ] De *Smerdi* v. 1538. *Ibid.* τὸ πόθων ἔαρ) Vid. *Martial.* de Puero *Earino* vocato. Ita *Antholog.* fol. 230. Χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.

1564. Νέκταρ ἐναρμόνιον] Vid. quæ nos ad v. 1278.

1567. Τύμβος Ἀνακρείοντος] Et hoc *Antipatri Sidonii*, extatque *Antholog.* fol. 277. Τύμβος in verſione noſtra redditur *tymba*, voce ſatis *Latina*. Ita alia *Græca* maſcula, fiunt *Latina* fœminea, ut ὁ κόγχος, hæc concha, ὁ κηρὸς, hæc cera; ὁ κρατὴρ, hæc cratera, ὁ μαργαρίτης, hæc margarita. Quin *Græca* neutra, *Latina* fœminea, ut τὸ

σῆμα,

Εὕδει, χὴ παίδων ζωροτάτη μανίη·
Ἀκμὴν ἱμερόεντι μελίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ
Ἵμερα· καὶ κισσοῦ λευκὸς ὄδωδε λίθος.
Οὐδ' Ἀΐδης σοὶ ἔρωτας ἀπέσβεσεν· ἐν δ' Ἀχέροντος
Ὢν ὅλος ὠδίνεις Κύπριδι θερμοτέρη.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου, εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβοιο βοήσω,
Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.

Διάλογος.

σχῆμα, hæc ſchema, *Plautus* Amphitryon. τὸ σκάφος, *ſcapha*, &c. Ibid. Ὁ Τήϊος κύκνος) *Teius cygnus.* Ita paſſim vocatur *Anacreon*, ut v. 1595. Ita *Virgilius* Mantuanus olor audit. Ita *Pindarus* Horatio, *Dircæus* cygnus, l. iv. §. 2. Idem ſuam in *cygnum* Metamorphoſin celebrat, l. ii. §. 20. Et *cygnos* Apollinis aves probo ad *Euripid.* Helen. v. 1115. *Ion.* v. 165. Et poetarum hieroglyphici ſunt cygni, ut *Pierius* Hieroglyphici l. xxiii. fol. 164. Et apud *Italum* poetam *Arioſtum:* Quando tempus innumera mortalium nomina ſchedulis deſcripta in *Lethæ* flumen projicit, non deſunt cygni, qui ſingulos illius jactus obſervantes, multa nomina noſtris arripiunt, et in Famæ templum referunt. Quin audiendus *Angelus Politianus* Epiſt. l. vii. §. 25. *Cygno poeta* ſimilis: Uterque *candidus* uterque *canorus*; uterque fluvios amans; uterque *Phœbo* gratus. Sed negatur canere *cygnus*, niſi cum *Zephyrus* ſpirat. Quid igitur mirum; ſi taceo tamdiu, tuus *poeta*; cum tu tamdiu non ſpires, meus *Zephyrus?*

1568. Εὕδει] Quod *ſomnus*, pro *mors*, vid. ad v. 1561. Et *Homero*, —— ὕπνος κασίγνητος θανάτοιο, unde *Virgilius*, et conſanguineus *Lethi ſopor.* Huc referatur illud, *Surge; quid eſt ſomnus, gelidæ niſi mortis imago? Longa quieſcendi tempora fata dabunt.*

1569. Ἀκμὴν ἱμερόεντι μελίζεται] Ἀκμὴν ſignificat, *etiam*

hoc

Dormit, et is puerum vix-satiatus Amor.
Carmina cantat adhuc de pulchro blanda *Bathyllo*,
Atque olet iste lapis canus adhuc hederæ.
Nec tibi cessat Amor functo; ast *Acheronte* sub alto 1571
Quum sis, spirat adhuc *Cypris*, *Amorq;* tibi.

Juliani ex Præsidibus, *Ægyptii*, in eundem.

Sæpius hoc cecini, jamq; exclamabo sepulcro,
Ante bos, si sapiat, *quisque bibat*, cineres.
Dialogus.

hoc ipso momento, vel *adhuc*. Ibid. Ἱμερόεντι) γρ. οἱ λυρόεντι, an λειριόεντι;

1570. Ἵμερα] *Metaplasmus*, pro ἱμέρυς, ut infra v. 1613. Μύρτα, pro Μύρτοι, δάκτυλα &c. An potius, *Attico* more, *Adjective* sumitur, et proinde *Adverbialiter*, ut sit ἵμερα, pro ἱμερόεντα, et hoc pro ἱμεροέντως. Ita certe ἱμερώτατον κάλλος, *Anthologiæ*. Ita ἀοιδότερος, pro ἀοιδικώτερος, ad v. 1606. et μαγώτερος pro μαγικώτερος, v. 1459. *Hesych.* Ἵμερα) Τὰ πρὸς τὺς καθαρμὺς φερόμενα ἄνθη καὶ στεφανώματα. Est et Ἱμέρα, πόλις Σικελίας, ὅθεν ὁ Στησίχορος, καὶ πηγὴ, καὶ ποταμὸς, de quibus *Theocriti* Scholiast. ad Idyll. v. ver. 124. et Idyll. vii. v. 75.

1571. Οὐδ' Ἀΐδης σοὶ ἔρωτας ἀπέσβεσεν] *Antipatri* certe ætate totus extabat *Anacreon*, ut notamus ad v. 1539. etiam ad nostram ætatem non pauca durasse demonstrat hæc nostra editio. Quare *Brodæi* notatio in locum minus opportuna.

1572. Ὧν ὅλος ὠδίνεις] Bifariam distingui potest, ὧν ὅλος, ὠδίνεις, vel ὧν ὠδίνεις.

1573. Πολλάκι μὲ τόδ' ἄεισα] *Juliani Ægyptii* hoc epigramma extat, *Antholog.* fol. 177. eidem ascribitur Od. LIX. Tangit autem *Od.* 4, 15, 23, 24, 25, 26, 36, 41, &c. quibus omnibus *Anacreon* hoc argumentum prosecutus est, vid. *Brodæi* Antholog. 1402.

Διάλογος.

α. Πολλὰ πιὼν τέθνηκας, Ἀνάκρεον, ἠδὲ τρυφήσας· 1575

β. Καὶ σὺ δὲ, μὴ πίνων, ἵξεαι εἰς ἀΐδην.

Λεωνίδου Ταραντίνου, εἰς Ἀνακρέοντα.

Πρέσβυν Ἀνακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ
Θάεο, δινωτοῦ στρεπτὸν ὕπερθε λίθου·
Ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐν ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς,
Ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόναν·
Διστῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλὴξ, 1581
Ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
Μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγιστὰν,

Αἰωρῶν

1575. Πολλὰ πιὼν] Huic diſticho, cum ſit ἀδέσποτον, titulum Διάλογος pono, ut dignoſcatur, viatorem functum *Anacreonta* compellare, cui ille reſpondet, quod, veterum more, affixis α. et β'. literis indicandum duxi. Ἠδὲ) γρ. ἀλλά. Extat et hoc *Antholog.* fol. 178.

1577. Πρέσβυν Ἀνακρείοντα] Hoc et ſequens epigramma *Leonidæ Tarentini*, ejuſdem ambo materiæ, diverſi carminum generis. Extant *Antholog.* fol. 367. *Dorice* ſcribit auctor ex *Tarento*, *Italiæ* urbe, oriundus. *Græcæ* enim in *Italia* urbes, *Dorice* loquutæ. *Ibid.* χύδαν, pro χύδην, affatim. Ibid. Σεσαλαγμένον οἴνῳ) eadem phraſis alias, *Antholog.* fol. 417. Thema σαλάω, vel σαλάσσω, factum a σάττω, ut σάλαγμα ſit idem, quod σάγμα, nec tamen ea vox in *Lexicis* noſtris comparet, nec ipſe videtur *Heſychius* recte explicare vocem Σεσαλασμένος. Hoc autem alludit ad *Anacreontis* effigiem, de qua *Pauſanias*: Καί οἱ τὸ σχῆμά ἐστιν, οἷον ᾄδοντος ἂν ἐν μέθῃ γένοιτο ἀνθρώπου. Ita *Antholog.* l. ii. c. 47. Γαστέρα μὲν στελάλακτο γέρων εὐώδεϊ Βάκχῳ.

1578. Θάεο] *Dorice* pro Θήεο, quod *Ionicum* pro θηοῦ, contracte

Dialogus.

a. Multa bibens, luxúque volutus, *Anacreon*, hic es:

b. Tuque, bibens nihilum, ſub tumulum venies.

Leonidæ Tarentini, in *Anacreontem*.

En ſenem *Anacreionta*, ſatis quem implevit *Iacchus*,
T[illegible]o dum ſtat flexilis in lapide;
Molle tuens, ſenior pœtis ut fractus ocellis,
Ad talos veſtes colligat uſq; trahens:
De geminis ſoleis, vino velut ebrius, unam
Perdidit, atq; aliam pes quaſi claudus agit:
Sive *Bathylli* autem canit ignes, ſive *Megiſtæ*,
Attollens

contracto τȣ͂ θηίου, à θηέομαι, idem quod θεάομαι, *ſpecto*. Vid. infra, ad v. 1616. ubi Θᾶσαι.

1579. Ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐν ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς] Ita ſupra, v. 1551. Ὑγρὰ δ' δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν. Λίχνα ὄμματα) Οἷον πεινaλέως ἐπιθυμȣ͂ντα, ὡς λιμώττοντες, τῶ κρεαδίων.

1580. Ἀμπεχόναν] Ἀμπεχόνη et ἀμπέχονον, ab *Ionico* ἀμπέχω, pro quo et ἀμπίσχω, pro ἀμφέχω, vel ἀμφιέχω, τουτέςι περιβάλλομαι.

1581. Διοσᾶν δ' ἀρβυλίδων] Ἀρβυλὶς, *calceus*, etiam *Theocrit*. Idyll. vii. v. 26. Πᾶσα λίθος πταίουσα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει. Ἀρβύλη idem, *Euripid*. Oreſt. v. 140. Hippolyt. v. 1189. Βλαύτη βλαυτίον, idem. *Ibid*. Μεθυπλὴξ) Ὡς οἰνοπλὴξ, δηλονότι, ᾧ τετάρακται ὁ νȣ͂ς, ὁ καθ' Ὅμηρον, φρένας ἐκπεπαταγμένος.

1582. Ῥικνὸν ἄρχρι πόδα] Qui uno calceo privantur, neceſſario claudicant. *Homer*. Hymn. Apoll. v. 317. Παῖς ἐμὸς Ἥφαιςος, ῥικνὸς πόδας. Unde ſuum *Leonidas* hauſit. *Brodæi* expoſitio ἐῤῥυτιδωμένον, non eſt hujus loci. Ἄραρε) Pro ἄρηρε *Dorico*.

Αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν·
Ἀλλὰ, πάτερ, Διόνυσε, φύλασσέ μιν· ἐ γὰρ ἔοικεν
Ἐκ Βάκχε πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

Λεωνίδε αὐτῦ, εἰς τὸ αὐτό.

Ἴδ', ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης Ἀνακρέων
Ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεται
Ἐσάχρι γυίων· τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
Ὅμως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν·
Μελίσδεται δὲ τὴν χέλυν διακρέκων
Ἤτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα·
Φύλαττε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

Εὐγένες.

Ἐν τοῖς μελιχροῖς Ἱμέροισι σύντροφον
Λύαιος Ἀνακρέοντα, Τήιον κύκνον,
Ἔσφηλας ὑγρῇ νέκταρος μεληδόνῃ·

Λοξὸν

1586. Βακχιακὸν θέραπα] Βακχικὸν θεράποντα. Poetæ autem *Baccho* sacri propter *Dionysiaca*, vid. ad v. 16[illegible]2. Θέραψ) ἀντὶ τῷ θεράπων, supra v. 1470.

1587. Ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς] De hoc epigrammate et illius Auctore, dictum ad v. 1577.

1588. Ὑπεσκέλισται] *Eubulo* comico ὑποσκελίζω, ἀντὶ τῷ σφάλλω, καὶ καταπαλαίω τινὰ, *Metaphora* à luctatoribus ducta; σκέλος enim *crus*, unde τετρασκελὴς, et ὀνοσκελὴς *Hecatæ* epitheton, et περισκελὶς nomen ordinis nobilissimi *Garteriaci* dicti, ab *Edvardo* III. fundati. *Ibid.* Τὸ λῶπος) Vid. ad v. 1272. et infra, v. 1598.

1589. Βλαυτίων] Vid. ad v. 1581.

1590. Θάτερον] Pro τὸ ἕτερον, θατέρῃ, pro τῇ ἑτέρῃ, et θάτερα pro τὰ ἕτερα. In Nominativo ἡτέρα, pro ἡ ἑτέρα et

Dorice

Attollens molli plectra tenella manu.
At, pater, hunc serva, *Liber*; nam nec decet, ille
Bacchicus à *Baccho* corruat ut famulus.

Leonidæ ejusdem, in eundem.

Vide, ut senex *Anacreon* nunc ebrius
Subsultet et vestem relaxatam trahat
Lumbos ad usque; calceorumq; unum adhuc
Reservet; alterum diu jam perdidit.
Cantillat autem provocans lyram simul,
Certe *Bathyllum*, aut candidum *Megestea*:
Serva senem tu, *Liber*, ut ne jam cadat.

Eugenis.

Dudum educatum melleos inter jocos
Anacreonta, *Teium*, *Liber*, cygnum,
Ah! prodidisti nectaris potu meri: Nam

Dorice ἀτέρα. Cave ne *Genitivo* aut *Accusativo* ita dici putes, τῆς enim et τὴν non ita coalescere solent.

1594. Ἐν τοῖς μειλιχροῖς Ἱμέροισι σύντροφον] *Eugenis* cujusdam hoc epigramma, de quo nihil habeo dicendum; extat autem *Antholog.* fol. 368. singulare opus poetæ haud illepidi, quisquis fuerit. Ἵμεροι, ut ἔρωτες, in *Plurali* numero, cum solus sit Ἔρως; et unicus Ἵμερος, si *Veneri* ipsi fides, quæ apud *Lucianum* in Dearum judicio, ita loquitur, Παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύω καλὼ, Ἵμερος καὶ Ἔρως. De quibus videsis ad v. 809. At pace tantæ Deæ, quomodo hi illius filii, qui *nascenti Veneri* alludebant, testibus *Hesiodo* et *Anacreonte*, loco prædicto? Non exponendum igitur *Filii*, sed *Famuli*. Παῖς utrumque sonat.

1595. Τήϊον κύκνον] Vid. supra ad v. 1567.

1596. Ἔσφηλας] Ὑπεσκέλισας, de qua voce ad v. 1588. *Ibid.* Νέκταρος μελήδόνη,) Olim μελήδόνι, quæ vox perpetuo *curam* sonat, nec ideo potest esse hujus loci. Suspicor, novo verbo novum poetam audacter usum, *viz.* μελήδόνη,

Λοξὸν γὰρ αὐτῦ βλέμμα, καὶ περὶ σφυροῖς
Ῥιφθεῖσα λώπευς πέζα, καὶ μονοζυγὲς
Μέθην ἐλέγχει σάνδαλον· Χέλυς δ' ὅμως·
Τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται.
Ἄπτωτα τήρει τὸν γεραιὸν, Εὖιε.

Ἀδέσποτον.

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
Πρέσβυν, ἴσον κούροις, ἶσον ἄδοντα κόραις.
Ὄμμα δέ μευ Βρομίῳ βεβαρημένον· οἶσθ'· ἀπὸ κώ-
μων 1604
Τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

Διοσκου-

λνδόνη, à μέλι et ἡδονὴ, compofito; quali, fi modo detur, nihil elegantius, aut fonantius.

1597. Λοξὸν γὰρ αὐτῦ βλέμμα] Ita fupra, v. 947. Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα, licet illud alio fenfu; hoc eodem, quo fupra, v. 1551. et v. 1579.

1598. Λώπευς] *Æolicum*, pro λώπεος, λώπους, ut *Homer.* Odyff. ώ. v. 393. θάμβευς pro θάμβους. Vid. quæ nos ad *Odyff.* ώ. v. 397.——Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ubi pro Ὀδυσέος pofitum probo. Ita v. 1659. μέλδευς.

1600. Τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται] Allufum ad illud *Anacreontis* dictum, quod ad *Od.* lx. laudo, Ὅτι οἱ παῖδες, ἡμῶν θεοί εἰσιν, οὓς ὑμνοῦμεν. Ἀθροΐζεται) Ἀθρόως καθ' ἑαυτὸν ᾄδει. *Plato* ἀθροίζεσθαι εἰς ἑαυτὸν, pro *Recolligi in feipfum*, dixit, quod fit *meditando*. Γρ. ἀγλαΐζεται, non æque bene.

1601. Ἄπλωτα τήρει] Ἀπλῶς, et ἄπλωτος ὁ καὶ ἡ. Quæ ultima vox apud *Grammaticos* aliud fonat. *Ibid.* Εὖιε) *Bacchi* nomen Εὔιος, de quo diximus ad v. 287. unde Εὐιὰς ἡ, *Baccha*, ut *Horat.* l. iii. Od. 25. Qui et *Euæ*, vocem *Bacchantium* ingeminat, l. ii. Od. 19.

1602. Τήϊον,

Nam pætus huic ocellus, et circa pedes
Retracta veſtis fimbria, unaque ebrium
Solea arguit relicta: ſed chelys tamen
Meditatur aliquod carmen in *Cupidinem*:
Servato, *Liber*, tu ſenem; ne fors cadat. 1601

Incerti.

Qui pueris æque placuit, placuitque puellis,
Utrovis cernis notum in amore ſenem;
Aſt oculus vino gravis eſt mihi: Tu quoque nôſti
Talia nocturni ſigna ſodalitii. 1605

Dioſco-

1602. Τήϊον, ἀμφοτέρων μὲ βλέπεις] Hoc epigramma de *Anacreonte* extat *Antholog.* fol. 368. Ἀδέσποτον. Videturque à malo quodam homine, in ſui dedecoris patrocinium, hæc calumnia confecta: Verùm teſtis non habendus eſt idoneus, qui nomen celat. Vid. in Vitâ § xxi.

1603. Ἀδόντα] Ab ἥδω, de qua voce ad v. 1326. Ita mox τοῖς νέοισιν ἄδετο. v. 1620.

1604. Οἶδ᾽ ἀπὸ κώμων] Olim pro οἶδ᾽, legebatur, ἠδ᾽, ſenſu omnino nullo. Ἂν δὲ μετὰ τὸ βεβαρημένον σίγμα ποιῇς, καὶ γράφῃς, Οἶδ᾽ ἀντὶ τοῦ Ἠδ᾽, πάντα τοι εὐθὺς κατάδηλα.

1605. Παννυχίδων] Παννυχὶς, ἑορτὴ νυκτερινὴ, σὺν ὅλῳ [τῷ οἴκῳ] *Heſych.* Feſtum nocturnum, in alicujus Dei, vel Deæ honorem obſervatum, quale illud *Catulliano* Trochaico celebratum, *Veneris* Pervigilium. Et *Mulieres* præcipue hujuſmodi *Feſta* curabant, juxta illud mox, v. 1629. παννυχίδας, θ᾽ ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν. At *viri* tandem admiſſi ſunt: quum igitur, in hujuſmodi vigiliis, ad omne genus luxuriæ et nequitiæ demum prolapſi ſunt, indifferenter poetæ hac voce ſunt uſi, de congreſſibus nocturnis, comeſſationibus, et compotationibus. Vid. infra ad v. 1607.

 1606. Σμερδίῃ

Διοσκουρίδου, εἰς Ἀνακρέοντα.

Σμερδείη ἐπὶ Θρηκὶ τακεὶς καὶ ἐς ἔσχατον ὀστεῦν,
Κώμου καὶ πάσης Κοίρανε παννυχίδος,
Τερπνότατος Μούσῃσιν, Ἀνάκρεον· ὦ 'πὶ Βαθύλλῳ
Χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέων.

Μελεάγρου, εἰς Ἀνακρέοντα.

Αὐτόματοί σοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,
Κὴκ μακάρων προχοαὶ Νέκταρος ἀμβροσίου·
Αὐτόματοι δὲ φέροιεν ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
Κῆποι· καὶ μαλακῇ Μύρτα τρέφοιτο δρόσῳ·
Ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς οἰνωμένος ἀβρὰ χορεύσῃς,
Βεβληκὼς

1606. Σμερδίη] De hoc nomine, videsis ad v. 1538. *Ibid.* Ὀστεῦν] *Æolice* pr. ὀστοῦν, ab ὀστέον, θεῦς, pro θεὸς *Callimacho*. Vid. ad v. 1181. *Dioscoridæ* nomen præfert hoc epigramma, poetæ quidem, ut videtur, haud contemnendi; de quo tamen nihil certi habeo, quod proferam: Extat vero hoc poemation inter *Danielis Heinsii* poemata è *Græcis* versa, p. 623. sumptum nempe ex *Anthologia* inedita. Plura illius epigrammata extant in edita *Anthologia*, è quibus hoc tantum distichon lubet proferre huic quoque ætati conveniens, Εἰς πῦρ ἡρώων ἴτε πρήξιες· σὺν γὰρ ἀμύντοις καὶ Κόρυδος Κύκνου φθέγξατ' ἀοιδότερον.

1607. Παννυχίδος] Quid sit παννυχὶς, diximus modo ad v. 1605.

1608. Ὦ 'πὶ] Pro ὦ ἐπὶ, quomodo *Anacreon* v. 530. Ἢ Νεῖλον, ἢ 'πὶ Μέμφιν. Vid. plura ejusmodi ad v. 253. et 325.

1610. Αὐτόματοι] Hoc epigramma, ex *Anthologia* quoque inedita, extatque etiam apud *Danielem Heinsium*, loco supra laudato. De hoc vero *Meleagro*, extant aliquot epigrammata, præter illa ipsius plusquam viginti, quorum unum hic exhibere non pigebit, quod omnem fere hujus poetæ historiam præbeat. *Antholog.* fol. 289. Εἰς Μελέαγρον.

Dioscoridæ, in *Anacreontem.*

Smerdis quem *Thrax* pulcher ad ossa usque intima torret,
Vini et nocturnæ rex vage lætitiæ,
Teïe, Musarum dulce os, quam sæpe *Bathyllo*
Mœrentes lacrymas fuderis ad calices!

Meleagri, in *Anacreontem.*

Sponte sua fontes vinum tibi dulce propinent,
Et fundant nectar Dii super ambrosium.
Sponte ferant horti violam tibi, vespere sero,
Et myrtus crescat, veris alumna, tibi;
In luco ut Cereris madidus terram pede pulses,
Amplexus

γρον. Ἀτρέμας, ὦ ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον. Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν Ἔρωτα καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας Χάρισιν· Ὃν θεόπαις ἤνδρωσε Τύρος, Γαδάρων θ' ἱερὴ χθών· Κῶς δ' ἐρατὴ Μέροπος πρέσβυν ἐγηροτρόφει. Ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσί, σαλάμ· εἰ δ' οὖν σύγε Φοῖνιξ, Ναίδιος· εἰ δ' Ἕλλην, Χαῖρε· σὺ δ' αὐτὸ φράσον. Ubi lego Μέροπος, ex Historia; Κῶς ἦν θυγάτηρ Μέροπος, ut ad *Euripid.* Helen. v. 380. Floruit autem *Menippi* Stoici tempore, ut *Lucian.* de *Menippo.* Τὰ δὲ βιβλία αὐτοῦ πολλοῦ καταγέλωτος γέμει καὶ ἴσον τοῖς Μελεάγρου, τοῦ καθ' αὐτὸν γενομένου. Vid. plura ex alio Epigr. l. ii. c. 6. Ibid. Ἄκρητον) subaudi μέθυ, vel οἶνον. Prior syllaba *communis* etiam *Theocrito.* Idyll. xviii. v. 18. Ἤδη δὲ προϊόντος ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον.

1611. Κὴκ] Pro καὶ ἐκ, quomodo κὴν pro καὶ ἐν, ut Not. v. 550. Ita *Theocrito*, Epigr. xx. v. 8. κὴνιαυτοῖς et Epigr. xix. v. 5. κὴπιδέξιοις.

1613. Μύρτα] Pro Μύρτοι, per *Metaplasmum*, ut v. 1570. Ἵμερα, pro ἱμέρους. Vel baccas myrtorum alloquitur; id enim Μύρτα. Vid. *Iliad.* ύ. v. 68.

1614. Ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς] Δηώ, Δημήτηρ. Alludit ad *Eleusinia*

Βεϐληκὼς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλην.

Θεοκρίτου, εἰς Ἀνακρέοντος ἀνδριάντα.

Θᾶσαι τ' ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξένε,
Σπουδᾷ· καὶ λέγ' ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς,
Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ,
Τῶν πρόσθ', εἴτι περισσὸν ᾠδοποιῶν·
Προσθεὶς δὲ, χὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
Ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

Κριτίας Ἀθηναῖος, εἰς Ἀνακρέοντα.

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠδὰς,
Ἡδὺν Ἀνακρείοντα, Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
Συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
Αὐλῶν

ſinia Cereris ſacra, et οἰνωμένος addita, quod et eadem *Baccho* etiam celebrarentur. *Diodorus Siculus*, Ὀρφεὺς εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενος τὰ τῆς Ἴσιδος καὶ τοῦ Ὀσίριδος εἰς τὰ τῆς Δηοῦς καὶ Διονύσου μετατέθεικεν ὄργια. Vid. *Meurſium* de *Eleuſin.*

1615. Βεϐληκὼς χρυσέην Χεῖρας ἐς Εὐρυπύλην] De *Eurypyla*, ſupra ad v. 1537. χρυσῆν vero illam vocat, quomodo et Ἀφροδίτην, v. 570.

1616. Θᾶσαι τ' ἀνδριάντα] Hoc *Theocriti* epigramma, §. xvi. quod idem etiamnum reperitur, veteri marmore uncialibus literis inſcriptum, in Area Palatii Nobilis Viri; *Erizzo*, ut nobis tradit αὐτόπτης * *Anglus* in Peregrinationibus ſuis. Conſtat autem ex *Iambo*, *Trimetro*, et *Phaleucio*, ſive *Hendecaſyllabo*, mutuo recurrentibus. Verſio noſtra. Θᾶσαι) *Dorice* pro θῆσαι, et hoc pro θήσασθαι, *Aoriſt.* α. Med. ut ſupra v. 1578. Θάεο) Pro θῆεο, et id pro θηέεο, pro θηέου, à θηέομαι, pro θεάομαι.

* *E. Veryard.* M. D. his Travels; at *Venice*. fol. 133.

1617. Σπουδᾷ

Amplexus teneris *Eurypylen* manibus.

Theocriti, in *Anacreontis* ſtatuam.

Hanc, hoſpes, ecce, contuere imaginem
Strictim; et veneris ut domum, renarra,
Anacreontis vidi imaginem in *Teo*,
Vatum, ſiquid amabile priorum: 1619
Addenſque, quod placebat adoleſcentulis,
Dices totum hominem, nec inficete.

Critias Athenienſis, in Anacreontem.

Fœmineos dulci mulcentem carmine cantus
Miſit *Anacreonta Teos* ſub *Erechtheos* arces,
Deliciaſque epulis, ſuavem erroremque puellis;
Tibia

1617. Σπουδᾷ] *Dorice* pro σπουδῇ· ἐπὰν, pro ἐπὴν, ἐνθῃς, pro ἔλθῃς.

1619. Τῶν πρόσθ' εἴ τι ποθεινὸν ᾠδοποιῶν] Οἱ πρόσθεν ᾠδοποιοὶ, pro veteres poetæ, ut eidem *Theocrito*, Epigr. xx. v. 3. οἱ ἐπάνωθε μουσοποιοί *Ibid.* τῶν πρόσθεν, εἴ τι ποθεινὸν] Ita *Callimachus*, *Pallad.* Lavacr. v. 121.——μάντιν ἀοίδιμον ——Ἦ μέγα τῶν ἄλλων εἴ τι ποθεινότερον. Vid. *Iſaac Hoxtiboni* Lect. *Theocrit.* c. 6.

1620. Τοῖς νέοισιν ἅνδανε] Ita ipſe *Anacreon*, v. 1190. Ἐμὲ γὰρ λόγων ἕκητι Οἱ παῖδες ἂν φιλοῖεν. Ità ſupra v. 1603. Πρέσβευν, ἴσον κούροις, ἴσον ἀδόντα κόραις.

1622. Τὸν δὲ γυναικείων] Hoc illuſtre *Anacreontis* elogium auctorem habet *Critiam*, *Callæſchri* filium, *Athenienſem*, *Socrati* coævum, atque proinde *Anacreontis* ætati proximum, ut apparet ex *Platonis Charmida*. Extat autem apud *Athenæum* l. xiii. c. 8. fol. 600. Vid. in *Vita* §. xxxii. MS.

1623. Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν] Ἀνῆγεν, *educavit*, produxit. Ἑλλὰς hic *Ioniæ* opponitur et *Anacreontis* adventum ad *Athenas* et *Hipparchum* innuit. γρ. ἀνῆκεν.

1624. Συμποσίων ἐρέθισμα] Hic verſus ſupra laudatur ad v. 332.

Αὐλῶν ἀντίπαλον φιλοβάρβιτον, αἰὲν ἄλυπον·
Οὔποτέ σευ φιλότης γηράσεται, οὐδὲ θανεῖται, 1626
Ἐς τ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν
Παῖς διαπομπεύσῃ προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
Παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις Χοροὶ ἀμφιέπωσι,
Πλάστιγξ θ' ἡ Χαλκοῦ θυγάτηρ, ἐπ' ἄκροισι καθίζῃ 1630
Κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψεκάδεσσιν.

Ἰησοῦ τοῦ Βαρνεσίου.

Ἀλλὰ σὲ, θεῖε γέρον, στυγερὴ ῥὰξ ἦκεν ἐς ᾅδην,
Κυκνείης

v. 332. Ἐρέθισμα) Ἐρεθιστὴς, ὃς ἐς τὸ συμποσιάζειν προκαλεῖται.

1625. Αἰὲν ἄλυπον] Ita ſcribo pro ἡδὺν ἄλυπον, quod ἡδὺν præmittatur, v. 1623.

1626. Οὔποτέ σευ φιλότης γηράσσεται] Γηράσεται olim; verum σ´. geminandum ob verſum, ut v. 44.

1627. Ἐς τ' ἂν ὕδωρ] Lepida alluſio ad illud *Homeri* xxxvi. v. 2. Ἐς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ.

1628. Ἐπιδέξια νωμῶν] γρ. ἐπὶ δεξιὸν ὦμον. At *Caſaubon.* recte emendavit ex *Homero*, cujus et hæc imitatio.

1629. Παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν] Vid. ad v. 1605. Χορὸς Nomen multitudinis Verbum habet Plurale.

1630. Πλάστιγξ θ', ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ] De hac ænea Tabula, qua ſunt uſi veteres in *Cottabiſmis*, ita *Heſychius*, Πλάστιγξ) μάστιξ· ἢ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρα καὶ τὸ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΤΤΑΒΟΥΣ. ΠΙΝΑΚΙΟΝ· καὶ μέρος τι τοῦ αὐλοῦ, καὶ σύριγγος τὸ ζύγωμα.

1631. Κοττάβου] De *Cottabo* diximus ad v. 1219. in *Latina* Verſione *Cottaba* dico pro *Cottabos* per *Metaplaſmum*, ut v. 1570. et 1613.

1632. Ἀλλὰ

Tibia cui ingrata, placuit lyra, semper amandum. 1625
Nunquam vester amor morietur, sive senescet.
Donec aquam vino mixtam circumferat amplis
Potandum cyathis famulus feliciter orsus,
Fæmineique chori pernoctia festa celebrent,
Ære et nata tabella cacuminibus super altis
Cottaba suffundat, geniali rore cadente. 1631

Cælii Calcagnini.

Ante, sancte senex, Acinus sub Tartara misit;
Cygnææ

1632. Ἀλλὰ σὺ, θεῖε γέρον] Cum *Cælii Calcagnini* Epigramma *Latinum*, propter singularem elegantiam, inter *Anacreontis* elogia, locum mereri videretur, ne solitaria essent in *Græco* codice *Latina* Carmina, visum est mihi, *Græca* Metaphrasi, doctum hominem *Italum* comitari. Θεῖον γέροντα Nos vocamus, ut ille *Sanctum senem*; quandoquidem poetæ omnes *Baccho* sacri sunt habiti, *Apollinique* et *Musis*, Diisque omnibus curæ, cordique. Quare *Ennius* sanctos vocavit poetas, teste *Cicerone* pro *Archia* poeta. *Archilochi* poetæ interfectorem *Calondam* (*Archiam* vocat *Eusebius*, Præparat. Evangel. l. v. c. 13.) cui cognomen *Corax*, ipse *Apollo* arguit *Delphis*, Μουσάων θεράποντα κατέκτανες· ἔξιθι νηοῦ. *Suidas*. Vid. Ælian. V. H. l. iii. c. 43. Οὔ σε θεμιστεύσω, Μουσῶν θεράποντα κατέκτας. de Citharœdo *Sybonita cæso* in *Junonis* templo. *Ibycus* poeta, quando incidisset in latrones, mortique esset proximus, grues forte supervolantes, testes et indices suæ necis prædixit, quod revera contigit, ut *Plutarchus*, *Suidas*, *Plinius*, et *Lilius Gyraldus* narrant, illudque *Ausonii* probat, *Ibycas ut periit, vindex fuit altevolans grus*. *Simonides* ex naufragii præsenti periculo liberatus, misso de mortuis, quem ipse naufragum modo sepeliverat, in ejusdem beneficii memoriam eidem mortuo hoc epitaphium inscripsit, Οὗτος ὁ Κηΐου Σιμωνίδεω ἐστὶ σαωτὴρ, Ὃς καὶ τεθνειὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

Servatus

Κυκνείης κλείουσ' ὑγρὰ κέλευθα βοῆς.
Ἱερὸν ἀμφὶ τάφον δάφνη, καὶ κισσὸς ὀρούοι, 1634
Καὶ φίλον εὐπετάλοις ταῖς καλύκεσσι ῥόδον·
Τηλόθι δ' ἄμπελος ἔστω· ἀπέστω τηλόθι βότρυς,
Ὑμνοπόλῳ κομίσας ὀμφακερῆγα μόρον.
Ἄμπελον οὐκ ἔτι κάρτα φιλεῖν Διόνυσον, οἴω,
Οὕνεκ' ἀοιδοπόλων ἔκτανε λῷστον ἑῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὃς βαλάνων ἔραται μετὰ τὴν Δημήτερος ἀκτὴν
Ὅς τ' οἴνοιο πιὼν ἀψ ἐθέλησιν ὕδωρ, 1641
Ἡμετέρου ἑκὰς ἔστω ἀφ' ἱμερόεντος ἀοιδοῦ·
Οὐ κρέκει εἰν ἀλόγοις ᾄασιν ἠδὲ λύρη.
Ἀλλὰ σὺ, ὃς νοερῶν ἐδάης μυστήρια Μουσέων,

Νέκταρος

Servatus * idem ex ædium, in quibus discubuerat, ruina, magnum erat exemplum divinæ, in Θεοπνεύστους homines benevolentiæ; de qua re nos plenius in *Pindari* Vita, ut et de *Pindaro* ipso, de quo *Pythia* clamare solita, Πίνδαρον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ Θεοῦ. De *Sophocle* hæc illius Vitæ Auctor. Γέγονε δὲ καὶ Θεοφιλὴς ὁ Σοφοκλῆς, ὡς οὐκ ἄλλος, καθὰ Ἱερώνυμός φησιν ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ στεφάνης. Ταύτης γὰρ ἐξ Ἀκροπόλεως κλαπείσης, κατ' ὄναρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ, λέγων τὴν ἐσὰν οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἐρευνῆσαι, ἔνθα ἐκέκρυπτο. Ἐμήνυσε δὲ αὐτὴν τῷ Δήμῳ καὶ τάλαντον ἐδέξατο· τοῦτο γὰρ ἦν προκηρυχθέν. *Sophoclem* eundem, cothurni tragici principem (*Plinius* l. vii. c. 29.) defunctum sepeliri *Liber* pater jussit, obsidentibus mœnia *Lacedæmoniis*, *Lysandro* eorum rege in quiete sæpius admonito, ut pateretur humari delicias suas. Requisivit rex, qui supremum diem *Athenis* obiisset, nec difficulter ex iis, quem Deus significasset, intellexit,

* Vid. *Joh. Tzetz.* Chiliad. 1. et *Pindaric.* Lect. nostras.

Cygnææ clausit qui tibi vocis iter.
Vos, Hederæ, tumulum, tumulum vos cingite,
Lauri,
Hoc rosa perpetuo vernet odora loco;
At vitis procul hinc, procul hinc, odiosa facessat,
Quæ causam diræ protulit, uva, necis.
Creditur ipse minus vitem jam *Bacchus* amare,
In vatem tantum quæ fusa ausa nefas.

Henrici Stephani.

Inventis glandem qui non fastidit aristis,
Post uvam latices non, *Acheloe*, tuos,
A nostro absistat procul, ô procul ille, poeta:
Non facit ad fatuum barbitos hæc stomachum.
At tu, quicumque es, natus meliore palato,
Nectare

intellexit, pacemque funeri dedit. De *Homero, Virgilio,* et *Horatio* multa restant dicenda. De *Hesiodo* plura *Lilius Gyraldus,* ut et aliis poetis. At quid ego pluribus exemplis utor? Cum necesse sit, Deo O. M. sua ipsius dona omnino chara haberi; ingenii autem excellentiam inter Dei dona non minimum habendam. Quare qui illo ornantur, illos ut Dei amicos par est suspicere. Videant itaque magnates hujus mundi, qui subdolos et indoctos adulatores sinu excipiunt, divino ingenio præditos rejiciunt, quam se Deo gerant dissimillimos. Vid. infra ad v. 1699. et 1767.

1637. Ὀμφακοῤῥῶγα μόρον] *Antholog.* l. i. c. 2. fol. 2. Ἡ τῆς ὀμφακοῤῥῶγας ἐγείνατο, τῆς ἀπεπάντους βότρυας. Fit autem vox ab ὄμφαξ, *uva acerba*, et ῥὰξ, *acinus*, quo epoto *Anacreon* dicitur expirasse, ut notamus ad v. 1432.

1640. Ὃς βαλάνων ἔραται] Et hoc epigramma nos *Græce* lusimus ex *Henrici Stephani* Latino. Huc refer illud *Ciceronis*,

Νέκταρος ἐμμεμαὼς Ἀμβροσίης τε φαγεῖν,
Ὅς τ' Ἀφροδίτην πᾶσαν ἀθέσφατον ἐγκαταμιγνὺς 1646
Ταῖς Χάρισιν πάσαις, Ἑλλάδα δίψαν ἔχεις,
Σειρήνων, πειθοῦς τε ποθῶν τ' μυελὸν αὐτὸν,
Τόνδε δέχου χερσὶν Τήϊον ἄνδρα τεαῖς· 1649
Ἐντεῦθεν γὰρ, ὅλου σὲ μελισσήεντος Ὑμηττοῦ
Εἰ κορέσαι δύνασαι, καὶ κορέσαι δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ τούτῳ γλυκερὰς οἴμας ὑπέθηκεν Ἀπόλλων,
Πιερὶς ἢ Κλαρίη Τηϊὰς ἧσε λύρη·
Ἐν δοιῇ, σάφα δ' οἶδα, Ἀνακρείοντος ἀοιδῇ
Πολλάκις ἀμφιαχεῖν δῶμα Φερητιάδεω·
Ὃς γοῦν τοῦδε μέλευς κελήμασιν οὐκ ἐμαλάχθη, 1656
Οὐδὲν ὁρᾷ, ἢ πλεῦν ἠελίοιο ὁρᾷ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τρὶς μάκαρ οὗτος ἀνὴρ, ᾧ κεν τοιοῖσδε μέλισσι
Ῥεῦσεν, ἀπ' Ἀονίης δειράδος, ὄλβι' ἔπη·
Οὐκ Ἔρος, οὐδὲ Γέλως, οὐ καλλίον Ἵμερος εἴποι, 1660

Οὐ

Ciceronis, Orat. ad *Brut.* Est in quibusdam tanta perversitas, ut inventis frugibus, glande vescantur.

1646. Ἀφροδίτην ἐγκαταμιγνὺς ταῖς Χάρισιν] *Euripid.* Herc. Fur. v. 673. Οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνὺς, Ἡδίσταν συζυγίαν.

1647. Ταῖς Χάρισιν πάσαις] De *Charitum* numero vid.

ad

Nectare et Ambrosia qui satur esse cupis;
Qui Veneres omnes, omnes gustare Lepores,
Graii delicias et cupis eloquii,
Qui vis *Sirenas*, *Suadæque* audire medullam,
Huc ades, huc aures verte animumq; tuum:
Namque his, *Cecropio* toto si, lector, *Hymetto*
Te satiare potes, te satiare potes.

Ejusdem.

Aut hos versiculos dictavit *Apollo* poetæ;
Phœbææ aut contra *Teia* Musa lyræ:
Illud in ambiguo est: Hoc constat, cantibus istis
Sæpe *Pheretiadæ* personuisse domum.
Qui non ergo hujus capitur dulcedine versus,
Nil sapit, aut ipso plus sapit ille Deo.

Tanaquilli Fabri.

Felix, ah! nimium felix, cui carmine tali
Fluxit ab Aoniis vena beata jugis.
Quid melius dictaret Amor, Risusq; Jocusq;
Et

ad v. 418. et quæ *Brodæus* ad Antholog. l. i. c. 27. §. 1. Τρισσαὶ μὲν Χάριτες.

1652. Ἡ τοῦτο γλυκερὰς] Et hoc epigramma nos *Græcum* fecimus ex *Henrici Stephani* Latino.

1655. Δῶμα Φερητιάδεω] *Apollinis* ita dicti, ab *Admeto*, *Pheretis* filio, quem amavit, cuique servivit.

1656. Ὃς γοῦν τοῦδε μέλιτος] Pro μέλιτος, vid. ad v. 1598.

1658. Τρὶς μάκαρ] Hoc Epigramma ex *Latino* Tanaquilli Fabri *Græcum* feci, iisdem rationibus.

1660. Οὐδ' Ἔρως, οὐδὲ Γέλως, οὐδ' Ἵμερος] Quod Ἔρως et Ἵμερος sint Divi et ex *Veneris* satellitio, dicimus ad v. 809. Quod Γέλως etiam *Risus*, et *Jocus* sint ejusdem gradus,

Οὐ Χάρις ἀμφοτέραις σὺν κασίεσσιν ἐστὶ.

Ἐρρίκου Στεφάνου.

Φύσις ᾧ ἔνεστι καλή,
Φύσις ᾧ ἔνεστι κομψή,
Λαβέτω ποίημα καλὸν,
Λαβέτω ποίημα κομψὸν,
Μέλιτός τε παντὸς ὄζον,
Χαρίτων πνέον τε πασῶν.
Ἄχαρις δέ τις πεφυκὼς,
Καὶ ἀναφρόδιτος ἀνὴρ,
Μεθέτω ποίημα κομψὸν,
Μεθέτω ποίημα τερπνόν.
Ἱερὸν γάρ ἐστι Μουσῶν,
Ἱερὸν δέ κ' ἐστι Φοίβου,
Χαρίτων τε, Κἀφροδίτης.
Ἐὰν οὖν ἐμοίγ' ἀπειθῶν
Προσάγῃ χέρας βεβήλους,
Διδότω δίκην θεοῖσιν
Ἅμα πᾶσιν, ἠδὲ πάσαις,
Ἐμίηνεν ὧν τά γ' ἱερά.

Ἀνακρέων Χριστιανός.

Θέλω λέγειν τὰ Σαρκός· Θέλω

gradus, ex *Horatio* et *Apuleio* liquet, quorum prior laudatur ad v. 812. unde etiam in *Latino* exemplari lego *Jocus*, non ut olim *Joci*: De Deo *Risu* et illius solennibus cum digna hilaritate celebratis, idem *Apuleius* Metamorphos. l. iii.

1662. Φύσις ᾧ ἔνεστι καλή] Hoc Odarion è contrario, ex *Græco* Henrici Stephani *Latinum* nos fecimus. Et *Henrico*

Et cum germanis Gratia juncta suis?

Josuæ Barnesii.

Genio valet quis alto?
Genio bono valet quis?
Capiat Poema pulchrum,
Capiat poema bellum,
Quod *Hymetta* mella spirat,
Charitasque spirat omnes.
Genii sed omnis expers,
Venerisque destitutus,
Fugiat poema pulchrum,
Fugiat poema bellum:
Sacer ille namque *Musis*
Liber est, sacerque *Phœbo*,
Venerique, Gratiisque.
Mihi sin inobsequens quis
Manibus terat profanis,
Luat illico piaclum
Pariter Deabus et Diis,
Sacra queis profana fecit.

Anacreon Christianus.

Carnem libens celebrem, *Mundam*

rico Stephano, inter innumera ejusmodi, primam *Anacreontis* editionem debemus, et elegantem metricam versionem *Latinam*, præter totam Oden xi. quare non erat illi invidendum, nec *virtuti* illius, *doctrinæque* et *famæ* detrahendum. Qui dat merenti laudem, quod justum est, facit et Deo gratum; qui nec merentes fovet, iniquus et hostis hic virtutis, quisquis ille fuerit et quocumque nomine, aut loco ornatus; quos oppido plures literatus orbis ubique dolens reperit, ut mox notamus ad v. 1767.

) 1680. Θέλω λέγειν τὰ Σαρκὸς] *Jesuita* quidam *Græculus*

Θέλω δὲ Κόσμον ᾄδειν·
Ἡ βάρβιτος δὲ Χριστὸν
Χορδαῖσι μοῦνον ἠχεῖ.
Ἤνεσσα νεῦρα λίην,
Καὶ τὴν Λύρην, ἁπάντων
Τὸν Χριστὸν ἣ προῄρει.
Κἄπειθ' ἑκὼν μὲν ᾖδον
Χριστόν τε, τοῖό τ' ἄθλους·
Τὴν Σάρκα, τόν τε Κόσμον,
Καὶ Δαίμονος στρατείην,
Νικωμένους ὑπ' αὐτοῦ·
Ἄκων δὲ νῦν ὄρημι
Τὴν Σάρκα, τόν τε Κόσμον,
Χριστοῦ κρέοντος ἐχθρούς.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἡ Γῆ τε καὶ τὰ Κόσμου·
Λύρη γὰρ ἐνθεάζει,
Χριστόν τε μοῦνον ᾄδει.

'Ανακρέων Χριστιανός.

Τύχη τὰ τερπνὰ Πόρνοις,
Χρυσὸν δ' ἔδωκε Φωρσί,
Τὸ

librum olim edidit, cui titulus 'Ανακρέων Χριστιανὸς, quem cum ostenderet mihi Cl. Dominus *Johannes Cotton* Baronettus, ὁ μακαρίτης, illius *Animum* esse meliorem, quam *Successum*, ostendi: nec enim *metri* ratione, nec *Græcæ* linguæ cognitione satis erat exercitatus; quare ego eodem tempore, duas *Anacreontis* Odas, hanc nempe et sequentem, αὐτοσχεδίως πεπαρῴδηκα, experimenti gratiâ, coram ipso prædicto *Baronetto*, cum primum me ad hanc editionem hortaretur,

Mundum libensque cantem;
Christum lyræ sed unum
Nervi mihi sonabunt.
Nervi mihi placebant,
Chelysque; quod Deorum
Regem sonare vellent.
Volensque deinde canto
Christum, illiusque gesta,
De *Carne*, deque *Mundo*,
De *Dæmonisque* turma,
Suspensa ab hoc tropæa.
Dudumque cerno nolens
Carnem, malumque *Mundum*,
Christi Ducis Rebelles.
Mihi valete posthinc,
Tu, *Terra*, tuque *Munde*;
Namque acta plectra Cœlo
Soli Deo vacabunt.

Anacreon Christianus.

Fortuna læta scortis,
Furunculis dat *aurum*, *Opesque*

hortaretur; quas hic ad juventutis φιλέλληνος exemplum exhibeo.

1699. Τύχη τὰ τερπνὰ πόρνοις] Et hanc Oden ad *Anacreontis* imitationem eodem tempore feci, ut ostenderem prædicto viro nobili, filioque Dno. *Roberto*, illiusque filio D. *Johanni*, tum vix duodecenni, at in his literis prompto et exercitato; quomodo Religioni nostræ feliciter ex *Anacreonte* velificemur: Quibus utrisque Odariis, cum vehementer dominum *Johannem Cotton* avum et nepotem, filiumque, recreatos videret uxor ejusdem, lectissima matrona, ad illius desiderium *Anglico* metro statim utraque donavi; nunc tandem *Latino*.

 1701. Τὴ

Τὸ πλούσιον Τοκίσταις,
Καὶ σκύπφα μεστὰ Βάκχου
Τοῖς τῆς μέθης ἐρασταῖς·
Καὶ δεῖπνα πλεῖα λίχνοις,
Τιμάς τε κωτίλοισι,
Τοῖς κοσμικοῖς φρόνησιν
Τοῖς καρτεροῖσι νίκην,
Ποδωκίην θοοῖσι·
Τοῖς δ' εὐσεβέεσσιν οὐδέν.
  Τί γ' οὖν Θεὸς δίδωσι;
Τὸ πίστεως βραβεῖον·
Ἀντ' ἐξοχῶν ἁπασῶν,
Ἀνθ' ἡδέων ἁπάντων,
Τέχνης τὲ, κάρτεός τε,
Χρυσοῦ τε, κἀργύροιο.
Νικᾷ δὲ κόσμον αὐτὸν
Θεῷ πρέπουσα Πίστις.

Ἀληθινὸν ἀνθρώπων Κέρδος.

Ὦ κερδαλῆ βροτείης
Κοινὴ φύσις γενέθλης,
Ὦ ʼνθρωπε πηλόπλαστε,

Ἕως

1701. Τὸ πλούσιον τοκίσταις] *Plato*, Οὐ παράγεται ὁ θεὸς ὑπὸ δώρων, ὡς τοκιστής, ἀλλ' ὑποβλέπει πρὸς τὴν ψυχήν, ἐάν τις ὅσιος καὶ δίκαιος ὢν τυγχάνῃ. Quæ divina prope sententia similis illi, 1 *Samuel.* c. xvi. v. 7.

1702. Καὶ σκύπφα μεστὰ] De voce σκύπφος, pro σκύφος, vid. ad v. 1094.

1703. Τοῖς τῆς μέθης ἐρασταῖς] Ultro hoc *Anacreontis* versiculo utor; is enim v. 387. Ὁ τῆς μέθης ἐραστής,

1718. Ὦ κερδαλῆ βροτείης] Occasionem huic poemati præbuit

Opesque sanguisugis,
Et plena pôcla Bacchi,
Affundit ebriosis:
Plenas *dapes* gulosis:
Blandisque fert *honores*,
Prudentiam dolosis,
Victoriam cruentis,
Currentibus dat *alas*:
Deum colentibus *nil*.
His ergo quid Deus dat.
Fidelitatis augmen:
Quod *dignitatis* instar,
Jucunditatis, *Artis*,
Et *Roboris* timendi,
Argentulique et *Auri*:
Mundumque vincit ipsum
Fides creata Cœlo.

Verum humani generis Lucrum.

Mortalis ô dolosa
Natura stulta gentis,
Homo, create cœno,

Quousque

præbuit amici cujusdam per literas rogatio, ut vellem *Græco* carmine illum in exteras regiones abiturum comitari; deditque subjectum, *Lucrum hominis præcipuum*, titulum nempe libri cujusdam Dni. *Lukins*, quem ille nuper ex *Anglico* in *Latinum* vertit, et nunc prælo committere meditatur: cujus laudandæ petitioni morem illico gerendum duxi, et proximo post literas acceptas die, hoc illi poemation, *Græce* tantùm tunc exaratum, et ἑβδομηκοντάστιχον, remisi, mox auctius factum, et *Latino* metro donatum.

1720. Ὁ ἄνθρωπε πηλόπλαστε] *Callimacho* dictus homo. πηλὸς ὁ Προμήθειος. Vid. *Hug. Grot.* de Veritate Relig. *Christian.* in Not. ad l. i. p. 221.

1722. Καὶ

Ἕως πότ’ εἶ βέβηλος,
Καὶ καρδίας βαρείης;
Ἕως μάταια δίζεις,
Καὶ Ψευδόκερδος εὑρεῖν,
　Τοπρῶτον ἐξεβλήθης
Κήπων ἄφ’ Ἡδονείων
Λαιμαργίας ἕκητι·
Τοδεύτερον στερήθης,
Ἁμαρτίησιν ἄλλαις,
Κόσμου τε καὶ βίοιο,
Ἐξομβείας ἀνάγκη.
　Ὑμῶν τινας χερσονοι,
Καὶ πῦρ ἀπ’ οὐρανοῖο,
Ἐν Σοδόμοις ὄλεσαν,
Ὄλεσαν ἐν Γομόῤῥοις.
Ὑμῶν τινας χανοῦσα　　　Ἀπεῤῥόφησε

1722. Καὶ καρδίας βαρείης] *Psalm.* iv. v. 2. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

1726. Κήπων ἄφ’ Ἡδονείων] Vocem origine *Hebræam* eſſe ſcio, at unde *Græca* vox ἡδονὴ pro certo manavit. Quare ſcribens *Græce Græcam* quoque illi analogiam tribuendam puto. Hortum autem *Edenis* recte dixeris *Græce* κῆπον ἡδονῆς.

1727. Λαιμαργίας ἕκητι] Rectiſſime dictum, *plures gulæ pereunt, quam gladio*, cum et *primi* omnium *peccati*, et adhuc omnium fere peccatorum, *gula* ſit origo, præter quod et omnium propemodum morborum occaſio ſit, quorum momenta circa *cibum* et *potum* verſantur. *Poſt malum æthereа arbore ſubductum, macies et nova febrium terris incubuit cohors; ſemotique prius tarda neceſſitas lethi corripuit gradum.* *Theogn.* v. 605. πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ Κόρος ὤλεσεν ἄνδρας. Πόθεν αἱ μοιχεῖαι, αἱ πορνεῖαι, αἱ πλεονεξίαι,

Quousque eris profanus?
Gravi quousque corde?
Quousque vana quæris,
Lucroque falso inhæres?
Ejectus olim eras tu
Hortis ab *Hedonæis*
Gulositate victus:
Privatus inde mundo,
Ipsa simulque vita,
Peccator interisti,
Per Diluvî furores.
Te fulmen igne torrens,
Et acta flamma cœlo,
In *Sodomis* peremit,
Peremit in *Gomorrhis*.
Te gurgitabat olim Tellus

νεξίαι, αἱ ἁρπαγαὶ, αἱ φόνοι, αἱ λῃστεῖαι, καὶ πᾶσα τῆς ψυχῆς ἡ διαφθορά; Οὐ διὰ τὸ τοῦ πλείονος ἐφίεσθαι; *D. Chrysostom.* εἰς Γένεσιν §. 37. fol. 304. Edit. *Savilian. Theogn.* v. 693. Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν. *Cæl. Rhodigin.* l. vii. c. 9. l. xxi. c. 9, 10.

1729. Ἁμαρτίησιν ἄλλαις] Non exclusive ad *gulam*, verum ut *gula* intelligatur cum multis aliis, à sancto patre modo memoratis. Confer *Genes.* c. vi. v. 5. cum loco *Strabonis* et *Catulli* ab *Hugone Grotio* laudato, Veritat. *Christian.* Relig. p. 224, et 228.

1730. Ἐξομβρίας ἀνάγκη] Diluvium *Noachicum* intelligitur, de quo *Genes.* c. vii. *Hug. Grot.* ibid. p. 29. et Not. in locum. *Stillingfleet* Orig. Sacr. Edit. 1702. fol. 370. *Ovid.* Metamorph. l. i. §. 7. *Lucan.* Pharsal. l. iv. *Senec.* Natural. Quæst. 30. *Cæl. Rhodigin.* l. xxii. c. 24.

1734. Ἐν Σοδόμοις ὄλεσαν] De hoc incendio, præter *Genes.* c. xix. *Diodor. Sicul.* l. xix. *Strabo* l. xvi. et l. xxxv. c. 15. *Solinus*, Edit. *Salmasian.* c. 36. quos omnes locos exhibet *Hugo Grotius* in Not. ad l. i. p. 245. *Tacitus* Hist. l. iv. Vid. Joh. Gregorii Assyr. Mon. p. 238.

1739. Ὡς

Ἀπεῤῥόφησε γαῖα,
Καὶ χάσμα τῆς θαλάσσης·
Ὡς Βȣ̃ριν εἰν Ἀχῆδι,
Ἀτλαντικόν τε χῶρον·
Ὑμῶν τινας παρ' ἐχθρῶν
Πόρθησεν ȣ̃λος Ἄρης,
Καὶ λοιμὸς ἀνδρολοιγὸς,
Καὶ λιμὸς αἰνογάςωρ.
Σὲ δ' αὐτὸς ἦλθε Χριςὸς.
Ἀπ' ἐκ κακȣ̃ σαῶσαι,
Παθημάτων τὲ πάντων,
Ἁμαρτιῶν θ' ἀπάντων,
Ἀπὸ χθονός τέ σ' αὖτις
Ἐς ȣ̓ρανὸν βιβάζειν.
Σὺ δ' ἐκπλαγεὶς τέθηπας,
Ἰδ' εἰσέτ' ἀμφὶ γαῖαν
Χάσκεις τὲ, κάδδ' ἐρευνᾷς,
Ἔγων ςόμ' ἐν κοπρῶνι·
Ἀλλ' ȣ̓ρανὸν, θεοῖο

Δῶρον,

1739. Ὡς Βȣ̃ριν εἰν Ἀχῆδι] Ἀχῆδι pro Ἀχαιΐδι contracti-one *Ionica*, ut Νηρῆδες pro Νηρηΐδες et Νῆδες pro Νηΐδες. De hac re ita *Ovid.* Metamorph. l. xv. §. 13. *Si quæris Helicen et Burin, Achaiidas urbes, Invenies sub aquis: et adhuc ostendere nautæ Inclinata solent cum mœnibus oppida mersis.*

1740. Ἀτλαντικόν τε χῶρον] Terra *Atlanticæ* innuitur, quæ, tota *Europa* major, absorpta fuit olim ab *Oceano*, ut ex *Platone* tradunt.

1742. Πόρθησεν] Verba πέρθω et πορθέω, de *urbibus* et *locis* primitus dicta, τροπικῶς etiam de *Personis* dicuntur. Ita *Sophocl.* Ajax. v. 912. Οἴχωκ' ὄλωλα· διαπεπόρθημαι, φίλοι.

1743. Ἀνδρολοιγὸς

Tellus hiante rictu,
Et hauriebat æquor;
Ut *Burin* illam *Achivam*,
Atlanticas et urbes.
Sub hostibus cruentis
Te *Mars* subegit atrox,
Lethalis atque pestis,
Famesque dura ventri.
Te *Christus* ipse venit,
Ut servet à maligno,
A pestibusque cunctis,
Reatibusque cunctis;
Te de soloque rursus
Ad astra sic reducat.
At tu, stupore captus,
Tellure fixus hæres,
Hiansque ruspitansque
Os inferis cloacis:
Sed astra, dona *Christi*,
Contemnis,

1743. Ἀνδρολοιγὸς] Quomodo *Homero* βροτολοιγός.

1744. Αἰνογάστωρ] Ut κοιλογάστωρ, ἰριγάστωρ, ὀλβιογάστωρ. *Fames* ventrem præcipue vellicat.

1751. Σὺ δ' ἐκπλαγεὶς τέθηπας] Huc refer quæ dicimus ad *Sophocl.* Ajac. v. 163. Ἀλλ' ἐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους, κ. λ.) Per se impossibile est, ut homines rebus mundanis et secularibus toti addicti, affixi, defixi, et attoniti, Divinum aliquod dogma curent, sapiant, aut respiciant. Passionum nebulæ animæ visum prorsus intercipiunt, hujus vitæ illecebræ masculam vim frangunt, et hominis sapientiam emolliunt, ambitio et lucrum excæcant, ut res ipsas, quales naturaliter sint, non vere decernamus. Vid. 1 *Corinth.* c. ii. v. 14.

1756. Κατηλόγησας

Δῶρον κατηλόγησας.
Ὦ Χριστὲ, θεῖε σῶτερ,
Τὸ σὸν δίκαιον ἦτορ,
Τὸ κρήγυον σὸν ἦθος,
Μιμήσεται μὲν οὐδείς·
Οὐδ' οἱ θεουδέες σοὶ,
Ἀνάκτορές τ' ἀγαυοὶ,
Ποιμάντορές τε λαῶν,
Ἐπίσκοποί τε σεμνοὶ
Ἀριστέες τὲ λαμπροὶ,
Ἡγήτορες, κριταί τε.
Ἀλλ' ἄκριτοί τε πάντες,
Ἰδ' ἄφρονες, θεοῦ τε,
Φρονήσεώς τ' ἄπειροι,
Καλοὺς κακοῦσιν ἄνδρας,
Σοφοὺς παίζουσιν ἄνδρας,
Καὶ κωτίλους φιλοῦσι,
Φιλοῦσι παμπονήρους,
Τοὺς σφιν γένευς λαχόντας,
Ἀλλ' οὐ φρενῶν σταλαγμοῦ.
Καὶ πλουσίων ἐρῶντες
Ἀμνημονοῦσι Χρηστῶν·
Τάξει δὲ τῶν μελισσῶν
Κηφῆνας ἐκτρέφουσι,
Καὶ

1756. Κατηλόγησας] *Sophocl.* Ajac. v. 278. Κατημέλησα. Ab ἀλογέω, voce *Homerica*, ἀπηλογέω dixit *Apollonius* Argonaut. l. ii. Κατηλογέω *Nicander*.

1759. Τὸ κρήγυον] Vox *Homerica*, de qua *Eustathius* et Lexicographi.

1761. Οὐδ' οἱ θεουδέες σοὶ] Vid. quæ *Isaias* c. i. v. 23. et

Contemnis, abjicisque.
Te, *Christe*, te, Redemptor,
Tuumque pectus æquum,
Sanctos tuosque mores,
Quis discet, exprimetque?
Cui nec ipsa imago,
Regesve pertimendi,
Pastorculive plebis,
Episcopive sancti,
Vel nobiles superbi,
Ducesve, judicesve.
Verum insciique cuncti,
Stultique, Numinisque,
Prudentiæque nudi,
Bonos viros malignant,
Doctos viros reculcant,
Coluntque voce blandos,
Et improbos adaugent,
Sibique carne junctos,
Virtutis at carentes:
Et divitum patroni
Bonos nec ore nôrunt,
Apumque sedularum
Fucos loco focillant,
E

et *Jeremias* c. vi. v. 13. c. viii. v. 10. c. xxiii. v. 11. *Hoseas* c. ix. v. 7. *Michael Draytonis* Polyolbion §. xii fol. 217.

1767. Ἀλλ' ἄκριτοι τε πάντες] Huc refer illud *Anthol.* fol. 472. Πάντα σέθεν φιλίω· μοῦνον δὲ σὸν ἄκριτον ἦμμι Ἐχθαίρω, συγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον *Nam is non bene vult tibi, qui falso criminat apud te,* Ennius.

1775. Ἀλλ' ὁ φρενῶν σαλαγμοῦ] Talibus illud votum placet, Θέλω τύχης σαλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον.

1786.

Καὶ γλαῦκας ἀντὶ κύκνων·
Καὶ κοσμικοῖο κέρδευς
Ἐρῶντες, οὐ βλέπουσι
Τὸ κέρδος οὐκ ὄνοστὸν,
Ἀληθινὸν, τὸ μέλλον
Ἐν οὐρανοῖς λαβέσθαι.
Τὸ σητόβρωτον οὔπω,
Γενήσετ', οὔθ' ἁλωτὸν
Κλέπτησιν οὐδὲ κύρμα·
Τὰς δ' ἐλπίδας βροτείας
Οὐ πώποτ' ἠπάτησεν.
Δὸς, Χριστὲ, δὸς τὸ κέρδος
Συνειδότος καλοῖο·
Δὸς Πνεύματος τὰ δῶρα,
Τὴν Πίστιν ἀκλόνητον,
Τὴν Ἐλπίδα κρατοῦσαν,
Στοργήν τε φιλάδελφον,
Τό θ' ἥσυχόν γε θυμοῦ,
Τὸ σὸν, Θεὸς, πρόσωπον,
Ἀεὶ δ', ἀεὶ παλινόν·
Τότ' οὐ φθονήσομ' ἄλλοις,
Οἷσπερ Τύχη γελάσῃ,
Οὕσπερ Τύχη φιλήσῃ,
Πλοῦτός τε ψευδοκερδὴς,
Τιμή τε κοσμοφεγγὴς,
Ἔρως τε παντορέκτης,
Ἐν

1786. Τὸ σητόβρωτον] *D. Matth.* c. vi. v. 19, 20.

1797. Στοργήν τε φιλάδελφον] Charitatem *Christianam* notat. Nec objiciatur, quod prior syllaba τοῦ φιλάδελφον, præter

Et noctuas olorum.
Lucroque seculari
Cæci, nec intuentur
Lucrum illud haud-iniquum,
Verum; quod et futuro
In seculo capessent;
Quod vermibus nec unquam
Obnoxium vel fiet,
Raptoribusve præda;
Mortaliumque certam
Spem non fefellit unquam.
Hoc *Christe*, da misellum,
Conscire nil malignum;
Et dona Spiritus da,
Fidemque non movendam.
Et *Spem* per omne certam,
Veramque *Charitatem*,
Pacemque mentis almam,
Tui jubarque vultus
Semper mihi renidens;
Tum nemini invidebo,
Fortuna queis benigna,
Quos osculatur illa,
Opumque copia ingens,
Honorque luculentus,
Amorque cuncta quærens; Quos

præter morem, hic producatur; cum λ'. sit per se ἐκτατικὸν, et ipse *Homerus* producat eam syllabam, *Iliad.* ε. v. 155, et 359. Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους.

1799. Τὸ σὸν, θεὸς, πρόσωπον] Vid. *Psalm.* iv. v. 6.

1800. Ἀεὶ δ' ἀεὶ γαλῆνὸν] Ita supra v. 1031. Ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγει

1806. Ἔρως

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσι,
Τύχης ποιητὰ τέκνα,
Ὄνους τὲ καὶ καβάλλας.
Ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἄλλος
Παμπλούσιός τε πλοῦτος,
Τιμήστερός τε τιμὴ,
Παγκρατός τ' Ἔρως μοὶ,
Κερδίστερόν τε Κέρδος,
Ὁ Χριστὸς ἐγχρονίζων.

ΤΩ͂Ν 'ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙ'ΩΝ

ΤΕΛΟΣ.

1806. Ἔρως τὲ παντορέκτης] Vid. ad v. 180.

1809. Ὄνους τὲ καὶ καβάλλας] Ita *Plutarch.* De non Fœner. Ὄνῳ τινὶ τῷ τυχόντι καὶ καβάλλῃ χρώμενος. Καβάλλης) ἐργάτης ἵππος, *Hesych.* Unde *Latinum* Caballus. Fons Caballinus *Persio*, de *Hippocrena.*

1812. Τιμήστερος] Pro τιμηέστερος, ut *Homerus*, τιμῆντα pro τιμήεντα, *Hesiodus*, ἐπηταvὸν pro ἐπηετανὸν, *Pindarus*, φωνᾶντα pro φωνήεντα. Vid. quæ Nos ad *Homer.* Odyss. ζ'. v. 303.

1814. Κερδίστερον] A Κέρδος, *Comparatio* fit κερδίων, κέρδιστος. Dein ab ipso *Superlativo* κέρδιστος fit alia *Comparatio* κερδίστερος, κερδίστατος, ut ab ὀλίγιστος, ὀλιγίστερος, à φέριστος, φερίστερος. Atque ita *Anacreontis* ipsius, atque *Anacreontiorum*

Quos brachiis focillat
Fortuna, prolis instar,
Equos, merosque asellos.
Namque alteræ parantur
Opes mihi perennes,
Honorque honore plenus,
Amorque amore dignus,
Lucrosiusque lucrum,
Mecum Deus perennans.

ANACREONTICORUM CARMINUM

FINIS.

creontiorum finem feci. *Henricus Stephanus* ad Lyram *Davidis* modulos *Anacreontis* aptavit, successu, ut mihi videtur, non tam felici, quam conatu pio: quare nec hujus loci puto. *Guilielmi* quidem *Canteri* Epitome *Lycophronis*, versibus *Anacreontiis*, *Græcis*, et *Latinis* donata, ob elegantiam carminis et metri ἀκρίβειαν, jure optimo locum hic mereri videatur: At quum visum sit bibliopolæ tantillo volumine auctorem nostrum edere, et idem poema sit bene longum, nec *Cantero* locus dari potest, neque geminis nostris Indicibus; quorum prior vocum erat omnium *Anacreonticorum* alphabeticus, alter *Criticus Index* ad notas spectans, uterque jam diu paratus, at nunc in aliud magis opportunum tempus supprimendus.

ΤΕΛΟΣ.

INDEX

POEMATUM et FRAGMENTORUM

ANACREONTIS.

A.

Ἀβδήρων προθανόντα — Epigram. 2
Ἀγανῶς, οἷά τε νεβρὸν — §. 85
Ἄγε δή, φέρ' ἡμῖν — Od. 57
Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε — Od. 28. et 49
Ἀγχοῦ δαὶ τεῦ Θησέος — §. 146
Ἀδίσποτον, εἰς Ἀνακρέοντα — p. 314
Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη — p. 284
Αἰθιόπαιδα τὸν Διόνυσον — §. 145
Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα — Od. 30
Ἁλιπόρφυρον ῥέγος — §. 139
Ἀλκίμων σ', ὦ Ἀριστοκλείδη — Epigr. 13
Ἀλλ' ἰαίνει τάμ' Ἔρως — §. 125
Ἀλλὰ πρόπινε — §. 90
Ἀλλά σε, θεῖε γέρον — p. 320
Ἄμειβα — §. 167
Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω — Od. 64
Ἀνακρέων ἰδών με — Od. 63
Ἀνακρέοντα ῥιπῇ — p. 288
Ἀναπέτομαι δή — §. 87
Ἀντιπάτρου Σιδωνίου — p. 298, 302, &c.
Ἀπέκειρας δ' ἁπαλῆς — §. 107
Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτο — §. 69
Ἆρα τίς τόρευσε πόντον — Od. 51
Ἀρθεὶς δ' ἠὖτ' ἀπὸ Λευκάδος — §. 123
Ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάδων — §. 103
Αὐτάγητοι — §. 164
Αὐτόματοί σοι κρῆναι. — p. 316
Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι — Od. 31

B.

Βαρνεσίου Ἀνακρεόντειον — p. 288, et 329, &c.
—— μεταφράσεις — p. 320. ad p. 338

Βοΐδιον, οὐ χοάνοις	*Epigr.* 6
Βουκόλε, τὴν ἀγέλην	*Epigr.* 5
Βούλεαι ἠπεροπὸς	§. 131
Βωμοὺς τούσδε θεοῖς	*Epigr.* 19
Γ.	
Γονύκροτοι	§. 166
Γουνοῦμαί σ', Ἐλαφηβόλε,	*Od.* 60
Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω	*Od.* 29
Δ.	
Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν	§. 86
Δία δεῦτε Καρικοεργέος	§. 137
Διάλογος	p. 310
Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων	*Od.* 8
Διονύσου σαυλαὶ Βασσαρίδες	§. 126
Διοσκουρίδου, εἰς Ἀνακρέοντα	p. 316
Διτόκον	§. 170
Δοκέει κλύειν γὰρ ἤδη	§. 94
Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες	*Od.* 21
Δότε μοι λύρην Ὁμήρου	*Od.* 48
Ε.	
Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι	*Od.* 38
Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον	§. 73
Ἐγὼ δ' οὔτ' ἂν Ἀμαλθείης	§. 68
Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν	*Od.* 44
Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην	§. 156
Εἰ φύλλα πάντα δένδρων	*Od.* 32
Εἴης ἐν μακάρεσσιν	p. 304
Ἐκδῦσα —— Δωριάζειν	§. 138
Ἐκ ποταμοῦ 'πανέρχομαι	§. 88
Ἐμὲ γὰρ λέγων ἔκητι	§. 97
Ἐν βότρυσιν Κυθήρη	§. 127
Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι	*Od.* 55
Ἐν τοῖς μελιχροῖς	p. 312
Ἔξαιρε, παῖ, θώρακα	§. 114
Ἐξυπῆκε	§. 165
Ἐπειὴ βροτὸς γ' ἐτέχθην	*Od.* 24
Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων	§. 81
Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις	*Od.* 4
Ἔραμαί γε τοι συνηβᾶν	§. 96
Ἔρως μὲν εἰσιδών μευ	§. 173
Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι	*Od.* 40

INDEX.

Ἔρωτα τὸν &c. Vid. Τὸν Ἔρωτα τὸν
Ἔρωτα κήρινόν τις — Od. 1
Ἐρῶ τε δῆτα, κοὐκ ἐρῶ — §. 9
Εὐγένους, εἰς Ἀνακρέοντα — p. 31
Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις — §. 17
Εὔχεο, Τιμώνακτι — Epigr. 1

H.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει — Od. 19
Ἡδὲ — §. 184
Ἡδυμελὲς, χαρίεσσα — §. 122
Ἥλιε καλλιλαμπέτη — §. 135
Ἡμερὶ πανθέλκτειρα — p. 300
Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου — §. 80
Ἡ Ταντάλου πότ᾽ ἔστη — Od. 20
Ἢ τοῦτο γλυκερὰς οἴμας — p. 324
Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ᾽ — Epigr. 4

Θ.

Θάλαμοι, ἐν ᾧ κεῖνος — §. 78
Θάλλοι τετρακόρυμβος — p. 298
Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα — p. 318
Θεάων ἄνασσα Κύπρι — Od. 62
Θέλω, θέλω φιλῆσαι — Od. 14
Θέλω λέγειν Ἀτρείδας — Od. 1
Θέλω λέγειν τὰ Σαρκὸς — p. 326
Θεοκρίτου, εἰς Ἄδωνιν — p. 284
—— εἰς Ἀνακρέοντος ἀνδριάντα — p. 318
Θεσμὸν — §. 171
Θρηΐκίην σείοντα χαίτην — §. 108

I.

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος — Od. 37
Ἴδ᾽, ὡς ὁ πρέσβυς — p. 312
Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον — Od. 41
Ἰσχυροί ποτ᾽ ἦσαν οἱ Μιλήσιοι — §. 143
Ἰουλιανοῦ, εἰς Ἀνακρέοντα — §. 59. et p. 308

K.

Καδδὲ λοπὸς ἐσχίσθη — §. 144
Καί μ᾽ ἐπίβωτον — §. 77
Καί σε, Κλεηνορίδη — Epigr. 3
Καλλίκομοι κοῦραι Διός — §. 74
Καλλίτεχνα, μοι τόρευσον — Od. 18
Καλόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι §. 98
Κάλυκας §. 177
Καρτερὸς

INDEX.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Epigr. 1 Καταπλύσης §. 169
Κλῦθί μευ γέροντος §. 119
Κνίζη τις ἤδη καὶ πέπειρα §. 110 Κόκκυξ §. 175
Κριτίας, εἰς Ἀνακρέοντα p. 318

Λ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες Od. 11
Λεωνίδου, εἰς Ἀνακρέοντα p. 236 Λυδοπαθὴς §. 160

M.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ Od. 43
Μεγάλῳ δ' εὖτέ μ' Ἔρως §. 89
Μεγιστῆς δὲ φιλόφρων §. 76
Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηιὼν §. 70
Μελαμφύλλῳ δάφνῃ §. 111
Μελεάγρου, εἰς Ἀνακρέοντα p. 316
Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις Od. 3
Μήδ', ὥστε κῦμα πόντιον §. 71
Μή με φύγῃς, ὁρῶσα Od. 34
Μισέω δ' ἔγωγε πάντας §. 100
Μουσογενής, Μουσοπάτωρ §. 151
Μυθηταὶ δ' ἐνὶ νήσῳ §. 112 Μυροποιὸς §. 179
Μύρτοις στεφανώμενος §. 178

N.

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως §. 102

Ξ.

Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει Od. 91
Ξένουσιν ἐστὲ §. 116. Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν p. 302

O.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης Od. 45
Ὁ δραπέτης ὁ χρυσὸς Od. 65
Ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος §. 133
Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην Od. 13
Οἰνηρὸς θεράπων §. 183
Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι §. 159
Οἰνοπότις γυνὴ §. 182
Ὁ πλοῦτος εἴγε χρυσοῦ Od. 23
Ὁρᾷν ἀεὶ μὴν § 136
Ὀρσολόπος γὰρ Ἄρης §. 120
Ὃς βαλάναν ἔραται p. 322
Ὅταν πίω τὸν οἶνον Od. 25
Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ Od. 35
Οὗτος Ἀνακρείοντα p. 300

Ὅτ

INDEX.

Ὅτ' ἐγὼ νέων ὅμιλον — *Od.* 54
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον — *Od.* 39
Ὅτ' εἰς με Βάκχος ἔλθῃ — *Od.* 26
Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ — *Od.* 50
Οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἔλαμψε — §. 128
Οὐδέτι τοι πρὸς θυμὸν — §. 121
Οὐκ ἔτι Θρηϊκίης — §. 109
Οὔ μοι μέλει Γύγαο — *Od.* 15
Οὔτε γὰρ ἡμετέρεον — §. 130
Οὗτος Φειδόλα ἵππος — *Epigr.* 8
Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι — *Epigr.* 7
Ὄχλος ἄκρον κακὸν — §. 150

Π.

Παιδὶ Φιλοστεφάνου Σεμέλης — *Epigr.* 16
Παμφαλῶν — §. 168
Πανδοσίαν, λεωφόρον, — §. 148
Παρὰ δὴ εὖτε πυθόμην σε — §. 118
Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάθυλλε — *Od.* 22
Πλεκτὰς δὴ ὑποθυμιάδας — §. 82
Πλίξαντες μηροῖσι — §. 141
Ποθέω μὲν Διονύσου — *Od.* 42
Πολιοὶ μὲν ἡμιν ἤδη — *Od.* 56
Πολλὰ δ' ἐρίζομεν Διόνυσον — §. 129
Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα — p. 308
Πολλὰ πιὼν τέθνηκας — p. 310
Πρέσβυν Ἀνακρείοντα — p. 310
Πρηξαγόρης τάδε δῶρα — *Epigr.* 10
Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν — *Epigr.* 14
Πρὶν μὲν Καλλιτέλης — *Epigr.* 15
Πρόφρων, ἀργυρότοξε — *Epigr.* 9
Πῶλε Θρηκίη, τί δή με — *Od.* 61

Ρ.

Ῥαδινοὺς πώλους — §. 152
Ῥυσαμένη Πύθωνα — *Epigr.* 11

Σ.

Σαυλὰ βαίνει — §. 154
Σήν τε χάριν, Διόνυσε — *Epigr.* 17
Σικελικὸν κότταβον — §. 105
Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ — §. 106
Σιμωνίδου, εἰς Ἀνακρέοντα — p. 300
Σινάμωροι, — §. 134

Σμερδίῃ

INDEX.

Σμερδνὴ ἐπὶ Θρηκὶ p. 316
Στεφανηφόρου μετ' ἦρος Od. 53
Στέφανον ῥοδιαῖον §. 181
Στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς §. 75
Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν Od. 6
Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον Od. 59
Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης Od. 16
Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν, Od. 33
Σὺν γέλωτι, σὺν δ' ἔρωτι §. 117
Σὺν τῇδε τῇ 'στράπῃ §. 174

T.

Τακερὸς δ' Ἔρως §. 153
Τὰ Ταντάλου τάλαντα §. 115
Τέω Ἀθαμαντίδα §. 140
Τήϊον ἀμφοτέρων μὲ βλέπεις p. 314
Τὴν Σάμον ἄστυ §. 113
Τῇ χρυσοπέπλῳ §. 124
Τί καλλιόν ἐστι βαδίζειν §. 66
Τίλλει τοὺς κυάμους §. 132
Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς §. 161
Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις Od. 36
Τί μὴν πέτεαι §. 79
Τί σοι θέλεις ποιήσω Od. 12
Τίς ἐρασμίη §. 155. Τληΐη ἱμερόεντα Epigr. 20
Τόνδε γυναικείων μελέων p. 318
Τὸν ἄργυρον τορεύσας Od. 17
Τὸν Ἔρωτα γὰρ τ̃ ἁβρὸν §. 58
Τὸν λυροποιὸν ἠρόμην §. 157
Τὸν μελανόχρωτα βότρυν Od. 52
Τὸ ῥόδον τὸ τ̃ ἐρώτων Od. 5
Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ϗ Βάκχος Od. 27
Τράπεζαί τε κατηρεφέες §. 104
Τρισκεκορημένον §. 162
Τρὶς μάκαρ οὗτος ἀνὴρ p. 324
Τύμβος Ἀνακρείοντος p. 306
Τύχη τὰ τερπνὰ Πόριοις p. 328

Υ.

Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ Od. 7
Ὕμνον §. 163

Φέρ' αἶρέ με πορφυρέη §. 101

Φέρ'

INDEX.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ	v. 1275. et 1382
Φίλη γὰρ εἶ ξείνοις	§. 72
Φιλῶ γέροντα τερπνὸν	Od. 47
Φορτίον ἔρωτος	§. 172
Φύγωμεν ἐκ προσώπου	§. 92
Φύσις κέρατα ταύροις	Od. 2
Φύσις ἐστὶ ἔνεστι καλὴ,	p. 326

X.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι	Od. 46
Χέε μοὶ Νέκταρ ἄνυδρον	§. 149
Χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ	§. 142
Χηλινὸν δ' ἄσχος ἔχων	§. 180
Χὴν γὰρ θαργηλίοις	§. 158

Ψ.

Ψάλλω δ' εἴκοσι, πάσαις	§. 84

Ω.

Ὠινοχόει δ' ἀμφίπολος	§. 83
Ὦ κερδαλῆ βροτείης	v. 1718
Ὦναξ πανδαμάτωρ	Od. 93
Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων	§. 67
Ὡς μὴ πρὸς τὸν Ἔρωτα	§. 99
Ὦ ξένε, τόνδε τάφον	p. 306

ΤΕΛΟΣ.

00079957

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 26 June, 2018